Materialuri folkloristice: pt. 1-2. Poesia poporana

Grigore George Tocilescu

MATERIALURI
FOLKLORISTICE

CULESE ŞI PUBLICATE SUB AUSPICIILE

MINISTERULUĬ CULTELOR ȘI ÎNVĔȚĂMÎNTULUĬ PUBLIC

PRIN ÎNGRIJIREA LUĬ

GR. G. TOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEĬ ROMANE, PROFESOR LA UNIVERSITATE, DIRECTOR AL MUSEULUI NATIONAL DE ANTICHITATI

VOLUMUL I
POESIA POPORANĂ. PARTEA II

BUCURESCI

TIPOGRAFIA „CORPULUI DIDACTIC" C. ISPASESCU & G. BRATANESCU

30, Strada Academieĭ, 30.

1900

ADENDA

LA

CÂNTECELE BETRANESCI, HAIDUCESCI, LA DOINE SI STRIGATURI.

ADENDA

LA

CÂNTECELE BĔTRÂNEŞTI, HAIDUCEŞTI, LA DOINE ŞI STRIGĂTURI

BADIU

VARIANTA

Audită de învĕţătorul Em. I. Mironescu, din comuna Oncea—Covurluĭ, de la tatăl sĕŭ I. N. Miron, pe la 1860, în comuna Vulturul, plasa Biliescĭ, judeţul Putna.

Veḑı maĭ sus cântecul «Badiŭ Cârciumaru».

Umblă Turciĭ tot aĭurea,
Tot aĭurea prin plaĭurea,
Intrebând
Şi ispitind,
Tot de Badĭul întrebând,
Tot de Badiŭ cârcĭumar, —
Că ḑiua mi-ĭ cârcĭumar
Şi nóptea mi-ĭ măcelar:
Măcelaru Turcilor,
Hahamul Jîdanilor, —
Pin' pe Badiŭ adeverĭa.
—Fa Bădĭulésă,
Frumósă,
De ţi-ĭ Badiŭ 'n casă
Ḑi-ĭ să ĭésă;
De-ĭ în vie,
Ḑi-ĭ să vie;
De-ĭ în têrg la carne grasă,
Du-t' de-ĭ ḑi să vie acasă.
Dar femeĭa,
Ca femeĭa:
Póle lungĭ
Şi minte scurtă:
— «Nu mi-ĭ Badiŭ 'n casă,
Ca să-'mĭ ĭésă;
Nicĭ in vie,
Ca să-'mĭ vie.
Nicĭ în têrg la carne grasă,
Ca să-ĭ ḑic să vie acasă;
Ci Badĭu cep la bute că 'mĭ-a [dat;
Şi Badĭu mi s'a 'mbĕtat
Şi el, măre, s'a culcat
Pe gârlicĭul pivniţeĭ,
Cu pistóle,
La picĭóre,
Cu paloşul gol pe pept
Şi mi-ĭ témă să-l deştept.
Turciĭ dacă auḑĭa,
La Badĭu năvală-mĭ da,
Frumuşel că mi-l lega,
Cu sforiţa de mătasă,
Impletită viţa 'n şase,
Cum rĕsbeşte, măr' la óse.
Şi măre, că mi-l lega,
La picĭorul hornuluĭ,
La dogórea focului,
Unde-ĭ păs voiniculuĭ.
Şi-l bătea,
Şi-l schingĭuĭa,
Pên' ce Turciĭ obosĭa.
Badĭu apoĭ îmĭ grăĭa:
— Fa, Badĭulésă,
Intră 'n mică chilióră,

Umple póla, măr' de galbenĭ,
Şi prin casă,
Iĭ revarsă.
Turciĭ la galbenĭ că s'or trage,
Pe mine m'or maĭ lăsa.
Bădĭulésă aşa-mĭ făcea,
Turciĭ în samă nu prindea,
Tot pe Badĭu 'l schingĭuĭa.
Badĭu apoĭ iar grăĭa:
— Fa, Bădĭulésă,
Frumóşă,
Intră 'n mică chilióră,
Pune faţa la ghilélă,
Buza moĭ la ruminélă,
Sprâncene negre 'n cernélă.
Turciĭ la tine s'or trage,
Pe mine m'or maĭ lăsa!
Bădĭulésa aşa-mĭ făcea,
Turciĭ 'n samă nu prindea,
Tot pe Badĭu 'l schingĭuĭa.
Apoĭ Badĭu iar grăĭa:
— Fa Bădĭulésă.
Frumósă,
Ia cofele într'o mână,
Coghiliţa 'n altă mână,
Şi fă-te a duce la apă;
Iar tu, măre, mi te du
La frate-mĭu Neculcea.
Bădĭulésă aşa-mĭ făcea;
Când acolo ajungea,
Pe Neculcea îl găsĭa,
Cu treĭ curve pe genunche:
Una 'l pişcă,
Una 'l muşcă,
Una cu vin 'l stropeşte,
Fetişóra 'ĭ rumeneşte.
Bădĭulésa aşa 'ĭ grăia:
— Tu beĭ, măr', te veseleştĭ
Şi de frat' tu nu gândeştĭ,
Că pe frat' tu 'l schingĭueşte.
— Fa cumnată Bădĭulésă,
Du-te tu 'nainte a-casă,
Că, măre, c'oĭŭ veni
Chiuind
Şi bărătând
Din buzdugan asvârlind.
Turciĭ de te-or întreba:
Cine este acela?
Ori 'mĭ este vr'un vitéz
Ori 'mĭ este un blestemat;
Tu, măre, aşa să ḑicĭ:
Nicĭ nu 'mĭ este vr'un vitéz
Nicĭ nu 'mĭ este un blĕstemat;
Şĭ-a fost negustor de boĭ;
Şi iĭ drumul pe la noĭ;
Şĭ-a fost negustor de vacĭ
Şi iĭ vremea de a se întórce,
C'a vîndut cireḑele
Şĭ-acum bea dobânḑele,
Şi gustă vinul de bun,
Crâşmărésa
De frumósă;
Mĭ-a venit şi rândul meŭ,
Să 'ĭ agĭute Dumneḑeŭ!
Bădĭulésa când sosia,
Şi Neculcea că venĭa
Chiuind
Şi bărătând,
Din buzdugan asvârlind.
Turciĭ, măre, o întreba:
— Cine este acela?
Orĭ 'mĭ este vr'un vitéz
Orĭ 'mĭ este un blĕstĕmat?
Bădĭulésa rĕspundea:
— Nicĭ nu este vr'un vitéz
Nicĭ nu 'mĭ este un blĕstĕmat;
Şĭ-a fost negustor de boĭ
Şi iĭ drumul pe la noĭ;
Şĭ-a fost negustor de vacĭ,
Şi iĭ vremea de-a se întórce,
C'a vîndut cireḑele
Şĭ-acum bea dobânḑele,
Şi gustă vinul de bun,
Crâşmărésa
De frumósă;
Mĭ-a venit şi rândul meŭ,
Să-ĭ agĭute Dumneḑeŭ!
Când Neculcea că sosia
Suş-salamalichĭ le da,
Turciĭ toţĭ 'ncremenĭa
Şi din gură le grăĭa:
— Ce vi-ĭ robul vinovat,
De-l ţineţĭ aşa legat?
De vi-ĭ robul de vînḑare,
Să vi-l plătesc cu parale.
Dar deliĭ rĕspundea:
— Nu ni-ĭ robul de vînḑare
Şi ni-ĭ robul de pĭerḑare.
Neculcea pe lângă Badĭu se li- [pĭa
Şi sforiţa ĭ-o tăia
Şi din gură aşa 'mĭ grăĭa:
— Fa, cumnată Bădĭulésă,
Ia ad' un pahar de vin,
Să cinstesc pe est creştin,
Că de când şede legat,
Buzişóra 'ĭ-a crăpat.
Bădĭulésa séma bine iĭ ştia,
Vadra plină o scotea;
Badĭu la gură o punea...
Puţintel ce rĕmânea,

Da luĭ Neculcea de bea.
Apoĭ Neculcea grăĭa:
— Fa, cumnată Bădĭulésă
Pune tu spate la uşă
Şi ce-or scăpa de la mine,
De la tine să nu scape.
Şi mi-ĭ tăia mănuncheşte
Şi mi-ĭ arunca snopeşte.
Neculcea apoĭ grăia:
— Fa cumnată Bădĭulésă,
Scóte ce aĭ bun din casă.
Bădĭulésa aşa făcea,
Luĭ Neculcea câte douĭ,
Bădĭulésa câte treĭ
Şi în pod iĭ asvîrlĭa,
Foc caselor că le da.
Care cum pe drum trecea,
Tot pe Badĭu mi-l căĭa:
— Vaĭ, sărace Badĭule,
Cum iţĭ arde casele
Şi 'n pod, mă, slăninele,
De-a 'mpuţit uliţile
Şi tóte drumurile.

Eŭ mĕ 'nchin cu cânticu,
Ca şi lupu cu crângu,
Când vênĕtorul 'l dobêndeşte,
Dă pĭelea şi se plăteşte.
Vinde pĭelea 'n cincĭ parale,
F...te-l'aş care le are.
Şi ḑiceţĭ boĭerĭ amin,
Că v'am cântat cântic bĕtrân
Şi vi l'am cântat deplin;
Pe urmă cu bĕutura,
Să 'şĭ ude băĭetul gura!

IANCU VODA

Auḑită de învĕţătorul Em. I. Mironescu, din com. Oncea — Covurluĭ, de la tatăl sĕŭ I. N. Miron.

Mustafa de la Baba,
Irimia din Chilia,
Şi cu hogea Diiuluĭ,
Nădejdea 'mpĕratuluĭ,
La Iancu-Vodă că sosĭa,
Şi din gură-aşa-ĭ grăĭa:
— Turceşte-te, Iancule,
Şi te dă pe legea nóstră,
Lege bună şi bogată,
Şi de tóte 'ndestulată:
Şi de mĭere şi de unt,
De aur şi de argint,
Care este la Turc mult,
Dulcéţa de pe pămînt.
Iancu-Vodă rĕspundea:
— Că eŭ, măre, m'oiŭ turci,
Dacă voĭ mi-ţĭ dărui
Cu cincĭ-ḑecĭ de ĭepe róĭbe,
Iepe róĭbe umblătóre,
Pintenóge de picĭóre,
Cu dungĭ negre pe spinare,
Strănute câte de-o nare,
Imbuestr'în fuga mare.
Eŭ îl daŭ sfatu la voĭ,
Voĭ să-l daţĭ la 'mpĕratul.
La 'mpĕratul se ducea,
Impĕratu-ĭ întreba:
— Turcit-aţĭ pe Iancu-Vodă?
Iar deliiĭ rĕspundea:
— Că noĭ, măr', nu-l am turcit,
Dar el, măre, s'o turci,
Dacă noĭ l'am dărui
Cu cincĭ-ḑecĭ de ĭepe róĭbe,
Iepe róĭbe umblătóre,
Pintenóge de picĭóre,
Cu dungĭ negre pe spinare,
Strănute câte de-o nare,
Imbuestr'în fuga mare.
Impĕratu rĕspundea:
— Bacşina şi gheauru,
Ce-ĭ a pofti sufletu.
Păsaţĭ mare de mi-ĭ daţĭ
Şi siliţĭ de mi-l turciţĭ,
Că voĭ de nu-l iţĭ turci,
Noĭ n'om maĭ împĕrăţi.
La Iancu-Vodă le ducea;
Mustăcĭóra că-ĭ rîdea,
Maĭ frumos mĭ-o rĕsucĭa;
Iar deliiĭ aşa-ĭ grăĭa:
— Turceşte-te, Iancule,
Şi te dă pe legea nóstră,
Lege bună şi bogată,
Şi de tóte 'ndestulată:
Şi de mĭere şi de unt,

De aur şi de argint,
Care este la Turc mult,
Dulcéţa de pe pămînt.
Iancu-Vodă rĕspundea:
— Că eŭ, măre, m'oiŭ turci,
Dacă voĭ mi-ţĭ dărui
Cu cin-ḑecĭ de berbecĭ bercĭ,
De la códe pên' la córne,
Tot de douĕ-spre-ce palme;
Córnele cât braţele,
Să mĕ culc pe dênsele.
Eŭ îl daŭ sfatu la voĭ,
Voĭ să-l daţĭ la 'mpĕratu.
La 'mpĕratu se ducea,
Impĕratu-ĭ întreba:
— Turcit-aţĭ pe Iancu-Vodă?
Iar deliiĭ rĕspundea:
— Că noĭ, măr', nu-l am turcit;
Dar el, măre, s'o turci,
Dacă noĭ l'om dărui,
Cu cin-ḑecĭ de berbecĭ bercĭ,
De la códe pên' la córne,
Tot de douĕ-spre-ce palme;
Córnele cât braţele,
Să dórmă pe dênsele.
Impĕratu rĕspundea:
Bacşina şi ghiaru,
Ce-ĭ a pofti sufletu;
Păsaţĭ măre de mi-ĭ daţĭ,
Şi siliţĭ de mi-l turciţĭ,
Că voĭ de nu-l îţĭ turci,
Noĭ n'om maĭ împĕrăţi.
La Iancu-Vodă iĭ ducea;
Mustăcĭóra iĭ rîdea,
Maĭ frumos mĭ-o rĕsucĭa,
Şi deliiĭ aşa-ĭ grăĭa:
— Turceşte-te, Iancule,
Şi te dă pe legea nóstră,
Lege bună şi bogată,
Şi de tóte 'ndestulată:
Şi de mĭere şi de unt,
De aur şi de argint,
Care este la Turc mult,
Dulcéţa de pe pămînt.
Iancu-Vodă rĕspundea:
Că eŭ, măre, m'oiŭ turci,
Dacă voĭ mi-ţĭ dărui,
Cu cin-ḑecĭ de cătănaşĭ,
Insărcinaţĭ de gălbĕnaşĭ.
Eŭ îl daŭ sfatu la voĭ,
Voĭ să-l daţĭ la 'mpĕratu.
La 'mpĕratu se ducea,
Impĕratu-ĭ întreba:
— Turcit-aţĭ pe Iancu-Vodă?
Iar deliiĭ rĕspundea:
—Că noĭ, măr', nu-l am turcit,
Dar el, măre, s'o turci,
Dacă noĭ l'om dărui,
Cu cin-ḑecĭ de cătănaşĭ,
Insărcinaţĭ de gălbĕnaşĭ.»
— Bacşina şi ghiauru,
Ce-ĭ a pofti sufletu;
Păsaţĭ, măre, de mi-ĭ daţĭ,
Şi siliţĭ de mi-l turciţĭ,
Că voĭ de nu-l iţĭ turci,
Noĭ n'om maĭ împĕrăţi.
La Iancu-Vodă iĭ ducea;
Mustăcĭóra iĭ rîdea,
Maĭ frumos mĭ-o rĕsucĭa,
Masă bună le făcea:
Treĭ purceĭ friptĭ că le da,
Alţĭ douĭ la dĕsagĭ punea.
La 'mpĕratu se duce.
Impĕratu-ĭ întreba:
— Turcit-aţĭ pe Iancu-Vodă?
Dar deliiĭ rĕspundea:
—Nu ştiŭ noĭ, măr', l'am turcit,
Orĭ el, măr, ne-a rumânit.
Dacă măre nu ne creḑĭ,
Cată la dĕsagĭ şi veḑĭ.
La dĕsagĭ, când el căta,
Douĭ purceĭ friptĭ că găsĭa,
Şi din gură-aşa grăĭa:
— Lasă-l, măre, să domnĭască,
Să domnéscă, 'mpĕrăţĭască,
De nimenĭ să nu gândĭască!

LA CERDACU LUI NOVAC

Audit de învĕţătorul Em. I. Mironescu, din com. Oncea—Covurluĭ, de la tatăl sĕŭ I. N. Miron.

La cerdacu luĭ Novac
Frumósă masă-ĭ întinsă,
De marĭ boĭerĭ iĭ coprinsă.
Toţĭ boĭeriĭ bea, mănâncă
Şi voĭe bună că fac;
Numaĭ tinĕrul Iuviţă,
Nicĭ nu bea, nicĭ nu mănâncă,
Nicĭ voĭe bună nu face.
Nimenĭ sama nu-ĭ lua.
Dar Novac, Baba-Novac,
Sama bine că-ĭ lua
Şi din gură aşa-ĭ grăĭa:
— Valĭo, nepóte Iuviţă,
Toţĭ boĭeriĭ bea, mănâncă
Şi voĭe bună că fac.
Iar tu, măre, nicĭ beĭ,
Nicĭ nu beĭ, nicĭ nu mănâncĭ,
Nicĭ voĭe bună nu facĭ.
— Nicĭ nu beaŭ, nicĭ nu mă-
[nânc,
Nicĭ voĭe bună nu fac,
Că mie, măre, mĭ-a venit
Vremea de căsătorit.
Potrivnică mĭ-am găsit,
In têrgul Iodriuluĭ,
La fata Cadiuluĭ.
Şi Cadiu-ĭ om bogat,
Savaĭ cânele spurcat,
Şi de lege lepĕdat.
— Na cheiţa grajduluĭ
Şi descue grajd de pĭetră.
Maĭ la uşa grajduluĭ,
Este ĭeslea Livduluĭ.
Livdul este-un cal frumos,
Nu-ţĭ este nicĭ de un folos.
Maĭ la fundul grajduluĭ,
Este ĭeslea Negruluĭ.
Negru este-un cal urît,
Şi la pĕr iĭ aricit
Şi de vine-ĭ cam stârcit,
Făcut, măre, pe fugit;
Ce-ĭ goni,
Veĭ isbândi.
Iuviţă la grajd mergea,
Şi pe Livdu mĭ-l scotea,
Şaua pe ĭel mĭ-o punea,
La Iodriu mi se pornĭa.
Când acolo ajungea,
Pe fetiţă o găsia;
Pe fetiţă 'n grădiniţă,
Cu cin-decĭ de robuliţĕ,
Robuliţĕ, rusculiţĕ
Şi din gură aşa-ĭ grăĭa:
— Cuconiţă, dumnéta,
Ia dă-mĭ un mănunchiŭ de florĭ.
Trimete pe-o robuliţă.
Cuconiţă, dumnéta,
Dă-le tu, cu mâna ta;
Că nu-s lup, să te mănânc,
Nicĭ bólă, să te bolesc;
Şi-s voĭnic să te ĭubesc.
Cuconţa'aşa făcea;
Iar Iuviţă se chitea...
Mâna cércân o făcea,
Şi de brêŭ că mĭ-o lua
Şi pe cal o arunca
Şi'n apoĭ că se'nturna.
O róbă la Cadiŭ fugea,
Şi din gură aşa-ĭ grăĭa:
— Cadiul, dumnéta,
Ţĭ-a luat pe hică-ta.
Cadiul se tulbura,
Şi din gură aşa grăĭa:
— Pune masa să mănânc.
Strânge masa, nu mănânc.
Pune-mĭ perna să mĕ culc.
Strânge perna, nu mĕ culc.
Ad, pe Şarga să'ncalic,
Pe Şarga, pe harbuza,
Care-mĭ fuge cu luna
Şi gĭóca cu stămâna.
Pe Şarga 'ĭ-o aducea,
Şaua pe ea o punea
Şi pe dînsa s'arunca.
Pên' pe ea se aşeda,
Şapte hotare-mĭ sărĭa;

Şi-o maĭ trăgea şi de dêrlog
Şi maĭ sărĭa şi alt pârlog ;
Pe Iuviț' apropia.
Iuviță atuncĭ grăĭa :
— Cuconiță, dumnéta,
Ia uĭtă-te înapoĭ.
Vedĭ ce pară roşie ne-ajunge ?
— Nu e pară roşie,
Ci-ĭ tăĭcuța
Pe Şărguța ;
Cum te-ajunge,
Cum te taĭe.
Iuviță inelul arc îl făcea,
'N póla luĭ Novac îl aruncà.
Iar Novac aşa grăia :
— Ori 'mĭ móre-un frățior,
Ori 'mĭ pĭere-un nepoțel.
Şi la grajd se repeḑia
Şi pe Livdul nu găsĭa...
Pe Negru din grajd scotea,
Şaua pe el o punea
Şi pe dînsul s'asvirlĭa.
Când te uĭtaĭ de pe dênsul,
Nu-țĭ maĭ puteaĭ ținea rîsul.
'Naintea Cadiuluĭ eşĭa,
Şi din gur' aşa-ĭ grăĭa :
— Dur, dur, dur, cuscre Cadiŭ,
Tineriĭ fac vrăjbile;
Noĭ, bĕtrâniĭ, păcile.
Cadiŭ 'n samă nu prindĭa,
Tot pe Iuviță-l gonĭa.
Novac sta în loc şi se gândĭa,
Şi in gând aşa ḑicea :
— Judecata'n Țarigrad,
Dar aesta-un blĕstĕmat ? !
Pe Negru'n frêŭ îl strângea,
Şi la el se repeḑĭa...
Frumos capul că-ĭ tăĭa
Şi oblâncul de la şa.
Şi pe Şarga ĭ-o lua.
Acasă dac'ajungea,
Cuconițeĭ iĭ grăĭa :
— Cuconiță, dumnéta,
Cu taĭcă-tu bună pace c'am
[făcut,
Pe Şarga zestre v'a dat.
Cuconița rĕspundea :
— Taĭca şapte fete c'a avut,
Pe câte şapte le-a măritat,
Pe Şarga zestre n'a dat...
Capul tateĭ l'aĭ tăĭat !

ȚERANUL ŞI ZAPCIUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, lăutar, din Cucueţĭ—Teleorman.

Frunḑuliță de 'nalt plop,
Peste mine a dat potop.
Am sfîrşit orĭ-ce parale,
Tot plătind la angarale.
Imĭ intră în casă sbirul ;
Vînduĭ vaca, plătiĭ biru.
Vătăşelu cu turbare,
Imĭ luă donița cu căldare.
La zapciŭ pêntru dreptate,
Geaba mĕ duseĭ, măĭ frate.
Şi d'acolo 'ntr'o mânie,
Mĕ duseĭ pên' la Domnie,
Credém, c'acolo să fie,
Oamenĭ maĭ dĕ omenie.
Când în uşă la pălat,
Şedea un grec gulerat,
— Ce cațĭ tu, măĭ opincare ?
— Cat dreptate, boer mare !
— 'Păĭ tu dĕsculț şi dĕsbrăcat,
Cum să intriĭ în pălat ?
Vodă acum chefuĭeşte,
Şade la masă, prânḑeşte !
— Atuncĭ mâĭne voiŭ veni,
Dóră timpu oiŭ găsi !
— Ba p'aicĭ să nu maĭ viĭ,
Dacă vreaĭ viŭ să maĭ fiĭ !
— Arḑ'o focu de dreptate,
Nicĭ p'aicea nu-ĭ, măĭ frate !
Póte n'aveam nicĭ o vină,
De vineam cu v'o găină.
Da pentru că 'mĭ lipsea plo-
[conu,
N'avea vreme nicĭ coconu !

FRUNDULIŢA DE NEGARA

Cules de Chr. N. Ţapu de la Ioniţă Văleanu, lăutar în Roşiorii-de-Vede.

La Baraca între hotare
E un bordeĭŭ cam plecat,
De copacĭ înconjurat.
Acolo 'ĭ Ion băgat
L'Anicuţa
Cârcĭumăriţa,
Iĭ dă vinu cu vĕdriţa,
Şi'l îmbată cu guriţa.
Ea din gură iĭ grăĭa :
— Ionică, bujoraş,
Na guriţa, da-ţi-o-aş.
Şi-o sărută cât iĭ vrea,
Da dĕ bĕut, nu maĭ bea,
Că Peracle-ĭ pĕ colea !
El din gură iĭ grăĭa :
— Las' să fie, că nu'mĭ pasă,
Că mĭ-e paloşu pĕ masă ;
Frumuşică Anicuţo,
Ci 'mĭ dă tu d'o floricică,
Ce te-oiŭ purta pĕ guriţă.
Fóĭe verde peliniţă,
La Baraca 'n odăiţă,
I-un tînĕr şĭ-o coconiţă,
Fac dragoste din guriţă.
— Frunḑuliţă alunică,
Vin' la ţaţa, Ionică,
Să'ţĭ dea mama o guriţă !

SUB POALE DE CODRU VERDE

Culeš de Ch. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Băcioiu, din Petrescĭ—Gorj.

Sub póle dĕ codru verde
Mititel foc mi sĕ vede, —
Mititel şi potolit,
Dĕ mulţĭ voĭnicĭ ocolit ;
Nu ştiŭ ḑece séŭ doĭ-spre-ce,
Cu căpitan şaĭ-spre-ḑece.
Şi mi-şĭ frige d'un berbece,
— Şi mi-l frige pĕ cârlige,
D'un berbece sugĕtor şi mititel.
Nu mi-l frige cum sĕ frige,
Mi-l întórce pîn cârlige,
Ca să-ĭ paĭe carnea dulce.
Pĕ d'o parte mi-l afumă,
Ca să-ĭ paĭe carnea bună,
Traĭ, la, laĭ, la, laĭ,
Pĕ d'o parte curge sânge,
Ca să-ĭ paĭe carnea dulce,
Tra, la, laĭ, la, laĭ !

DOINA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Iancu Macaşoiŭ— Bueurescĭ — auḑită şi de el de la lăutarul Ión Buduĭ, din Focşanĭ.

Fóe verde tiriplic,
De când eram copil mic,
Dĭona o ştiŭ, doĭna ɔ ḑic.
Frunḑă verde ş'un dudăŭ,
Pe malul celuĭ părîŭ,
Scoseĭ flueraşu din brêŭ
Şĭ-am inceput a cânta,
Tot doiniţa sĕraca.
Ţie Dómne nu ţi-ĭ jele,
De tinereţele mele,
Că le petrec tot cu jele.
In calea vieţeĭ mele,
Cu jele şi cu necaz,
Lacrimele merg şiroiŭ,
Eŭ petrec tot în nevoĭ
Şi cu dor în peptul meŭ,
Care arde 'n foc mereŭ
Şi arde la inimióră,
Mĕ scóte din lume afară.
Dacă jele-mĭ ţĭ-ar fi,
Focul mi l'aĭ potoli,
Durerea mĭ-aĭ alina,
Inima mĭ-aĭ stîmpĕra.
De lacrimĭ nu bag de sémă,
Că le şterg intr'o năframă.
Mi-ĭ milă de inimióră,
Că bate de se omóră.
Trage doĭna şi maĭ bine,
Că mi-ĭ ruptă inima 'n mine.
Cine a stîrnit doiniţa,
Arsă ĭ-a fost inima,
Sfîntă să-ĭ fie gura,
C'a maĭ cântat doiniţa!

FOAIE VERDE STEJEREL

Auḑită de Chr. N. Ţapu de la soldatul Ión Strechie, din reg. 20 T.-Măgurele.—Teleorman

Fóĭe verde stejĕrel,
La umbră de păducel,
Frumos dórme un infanter,
Infanter, pompier,
Cu puş uţa lângă el
Şi cu raniţa la căpĕtêiŭ.
Mĕ duc, maĭcă, să'l mângâiŭ.
— Nu te duce fata mea,
Infanter 'ĭ cu grea belea.
Vine ordin şi mi-l ĭa
Şi mi-l trece Dunărea,
Tocmaĭ în ţara Dobrogea,
Aprópe de Silistra,
In ţinutul Constanţa!

FOAIE VERDE DE ALUNE

Audită de Chr. N. Ţapu de la Ión Vacaru, Ocna Sibiilor—Transilvania.

— Fóĭe verde de alune,
Bădiţă ştiĭ tu bine,
Pentru tine bădişor,
Sufleţel înşelător,
Lăsaĭ lumea pentru tine
Şi tu ţĭ-aĭ rîs de mine.
Dar te-ajungă şi pe tine,
Dorul, bade, ca pe mine,
Dorul, bade, care plânge,
Care uscă şi se stinge.
Dorul tĕŭ m'a 'ngălbenit,
Dorul tĕŭ m'a veştejit!

FOAIE VERDE, FOI RARITE

Audită de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Bacioiŭ, Petrescĭ—Gorj.

— Fóĭe verde, foĭ rărite,
Părinte blagoslovite,
La pĕcate nu gândeşte,
Şi mĕ slobodeşte
Să ĭubesc neveste tinerele,
La neveste cu bărbat,
Să le fur nóptea din pat;
Să las bărbaţiĭ înjurând,
Injurând şi blestemând.

FOAIE VERDE TREI SOROACE

Culésă de Chr. N Ţapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescĭ—Gorj.

— Fóĭe verde treĭ soróce,
Eŭ bolnav şi badea zace.
De-ar muri, să fie pace;
Că pên' a fost sănătos,
Destulă mânie a fost;
Şi de s'a 'nsănătoşi,
Destulă mânie o fi.
Şi maĭ bin, dac' o muri.

FRUNḌA VERDE MARACINA

Culésă de Chr. N. Țapu, din Ștefăneștĭ-Bobu—Gorj.

Frunḍă verde mărăcină,
Pentru tine, flóre plină,
N'am nicĭ somn, n'am nicĭ hodină ;
Pentru tine flóre créță,
N'am nicĭ traĭŭ, n'am nicĭ viéță;
Pentru tine, flóre mare,
Numaĭ chin și supĕrare ;
Pentru tine, flóre rară,
Viéță rea și amară.

FOAIE VERDE TREI SOROACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Gheorghe Zamfir, Crucea-de-Piétră din Bucureștĭ.

Fóĭe verde treĭ soróce,
Ce-am ĭubit, maĭciĭ nu-ĭ place
Și s'a pus în pat și zace.
— Scólă, măĭcuță, din pat,
Că ce-am ĭubit, am lăsat:
Că de cât fără măĭcuță,
Maĭ bine fără mândruță;
Mândruță mĭ pot căpăta,
Dar maĭcă, — cât lumea ! ..

FRUNḌA VERDE FOI DE VIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Zamfir, Grucea-de-Piétră din Bucureștĭ.

Frunḍă verde foĭ de viță,
Mițo, Mițo, porumbiță,
Sfântă să-ĭ fie gurița,
Cuĭ țĭ a pus numele Mița ;
Și popa care a cetit,
Să fie blagoslovit !

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Zamfir, din Bucureştĭ.

— Fóĭe verde sălcióră,
Dunăre, apă vióră,
Face-te-aĭ négră cernélă ;
Trestia ta penişóră,
Să-mĭ fac dór o scrisóre,
S'o trimet la maĭca 'n ţară,
Să'mĭ dea banĭ de cheltuĭală,
Şi haĭne de primenélă.

FOAIE VERDE ŞI-O CICOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Zamfir din Bucureştĭ.

Fóĭe verde şĭ-o cicóră,
Ca dragostea a doua-óră,
Nu e pómă maĭ amară.
Maghiran de lângă vie,
Câte póme-s într'o vie,
Nicĭ una nu ĭ maĭ dulcie
Ca dragostea cea d'intâie.

FRUNDA VERDE FOAIE LATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Zamfir, din Bucureştĭ.

Frundă verde fóĭe lată,
Dorul mândreĭ mĕ săgétă ;
Bate vêntul cald şi rece,
Doru-ĭ mare şi nu-mĭ trece.
Fostu-am mândra mândrelor,
Şi frumósa frumóselor ;
Fostu-am flóre fost-am dragă,
La feciorĭ mândruţă dragă.

FOAIE VERDE ABANOS

Audita de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Zamfir, din Bucureştĭ.

Fóĭe verde abanos,
A cătăreĭ om n'am fost,
Şi n'am ĭubit lucru prost.
Am iubit ce-va frumos,
In lume făr'de ponos;
Am ĭubit prea defăĭmat,
Tótă lumea m'a aflat.

FRUNḐA VERDE DE ALUN

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Bucureştĭ.

Frunḑă verde de alun,
Face-te-aĭ, grâule, bun,
Cum merge mândra pe drum;
Şi să staĭ la secerat,
Ca mândra la sărntat;
Şi să staĭ la îmblătit,
Cum stă mândra la ĭubit.

ḐICI TU, MANDRA, ḐICI TU BA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion Văcariul, din Ocna-Sibiilor—Transilvania.

— Ḑicĭ tu, mândră, ḑicĭ tu ba,
Că eŭ te-am uĭtat când-va?
— Ba eŭ, badeo, nu pot ḑice,
Că guriţa ţĭ-a fost dulce.
Tu-mĭ dădeaĭ guriţa tótă,
Când eşĭam séra la pórtă!

FRUNḌA VERDE NUCUŞOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutariĭ din Crucea-de-Pĭatră, din Bucureştĭ.

Frunḍă verde nucuşóră,
Drăguţa de astă-vară,
Se rógă s'o ĭubesc ĭară ;
Dar eŭ, ḍeŭ, n'am nebunit,
Să ĭubesc ce-am părăsit.

FRUNḌA VERDE Ş'UN TACIUNE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutariĭ din Crucea-de-Pĭatră, din Bucureştĭ.

Frunḍă verde ş'un tăcĭune,
Nu fac nicĭ o stricăcĭune,
Numaĭ dragoste pe lume ;
Eŭ o fac, altul mi-o ĭa ;
Arsă îmĭ-e inima.
Bate, Dómne, pe duşmanĭ,
Cu pĭetre, cu bolovanĭ ;
Bate, Dómne pe vecinĭ,
Cu pĭetre cu mărăcinĭ !

FRUNḌA VERDE, FOAE LATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Mihaĭ, din Bucureştĭ.

Frunḍă verde fóĭe lată,
Pên' eram la mamă fată,
Mâncam fasolea nefĭartă
Şi eram maĭ desmĭerdată.
Frunḍă verde de susaiŭ,
Şi dacă mĕ măritaĭ,
Mănânc pâĭne cu legume
Şi umblu jalnică în lume !

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaĭ, din Bucureștĭ.

Fóĭe verde matostat,
Când de acasă am plecat,
Ḑiua bună mĭ-am luat,
De la fir de ĭarbă créță,
De la cin' strângeam în brațe,
De la frunḑuța de fragă,
De la mândra mea cea dragă,
De la tulpina braduluĭ,
De la mândra voĭniculuĭ.

FRUNḐULIȚA GRAU MARUNT

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutariĭ din Crucea de Piétră, din Bucureștĭ.

Să se confrunte varianta de maĭ sus Doĭne—dragoste — «De amurezat ce sînt».

Frunḑuliță grâŭ mărunt,
De amorezat ce sînt
Nu maĭ ved ĭérba pe pămint,
Nicĭ luna pe cer mergênd,
Nicĭ stelele strălucind.
De-oftat ce-am oftat,
Reŭ m'am ofticat.
Să dea Domnul bóla 'n tine,
C'aĭ secat inima 'n mine.

CANTEC DE LÉGAN

Cules de Chr. N. Țapu din Roșioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Nani, nani,
Puiu mamiĭ,
Haĭde pește,
De mi-l crește
Și tu rață,
De-l resfață
Și tu știucă,
De mi-l culcă
Și tu somn,
De mi-l adormĭ,
Și tu crap,
De-l ĭa de cap;
Și-l aruncă într'un vălcel,
Să dórmă ca un purcel.

(Și dacă este fată se ḑice:)
Și-o aruncă într'o vâlcea,
Să dórmă ca o purcea.

FOAE VERDE TREI PARLOAGE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutariĭ de la Crucea-de-Piétră din Bucureştĭ.

Fóĭe verde treĭ pârloage,
Nu ştiŭ luna pe cer merge,
Orĭ puĭca la apă trece?
Las' să trécă, calea-şĭ facă,
Din doĭ unul să-şĭ alégă;
Să-şĭ alégă dintr'o mie,—
Numaĭ să-mĭ semene mie.
Să dea Domnul bóla 'n tine
Şi la uşa cu ĭ te ţine.
De nu te-ĭ ĭubi cu mine
Numa o lună de ḑile,
Pên'o mişca puĭu 'n tine;
Şi să mişte şi să nască,
Să-l daŭ la doĭcă să-l créscă.

FRUNDA VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutariĭ din Crucea-de-Piétră din Bucureştĭ.

Frunḑă verde matostat,
De când te-aĭ măritat,
Te-aĭ dus după un câĭne de bărbat.
El vine seara din sat,
Vine ca un blestemat,
Şi te ĭa la scărmănat.
Tu-ĭ puĭ mălaiŭ pe masă,
El te ĭa de pĕr prin casă;
Tu-ĭ puĭ pâĭnea de tot,
El te ĭa din cot în cot.

FRUNḐA VERDE Ş'O ALUNA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogénu, din Corbiĭ-marĭ—Vlaşca.

Frunḑă verde ş'o alună,
Reŭ mĕ dóre la inimă;
Frunḑă verde plop înalt,
M'a lăsat şi-a plecat.
Frunḑă verde ĭarbă rară,
Rândunelele vin ĭară,
Dar drăguţu nu maĭ vine,
Dóră şĭ-a uĭtat de mine.
Trandafirul înfloreşte,
Dragul mĭeŭ nu maĭ soseşte.

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogénu, din Corbiĭ-Marĭ—Vlaşca.

Fóĭe verde matostat.
Nu maĭ pot de oftat!
Trupul teŭ cel cilibiŭ,
Mânca-l-ar argintul viŭ;
Trupul tĕŭ cel frumos,
Să-l mănânce pên' la os,
Să nu remâĭe carne pe el,
Nicĭ cât un fir mititel.
Puţintica ce a rĕmas,
Şi aceĭa-'ĭ friptă şi s'a ars!
Să te apucĭ s'o cântăreştĭ.
Nicĭ o litră nu găseştĭ.

FRUNDA VERDE TREI FOI LATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogeanu, din Corbi-Marĭ—Vlaşca.

Frundă verde treĭ foĭ late,
Rĕŭ te visaĭ astă-nópte,
Că brobóda ta cea nouă,
Ţi se rupse drept în două.
Eŭ nu ştiŭ ce póte fi,
Póte nu ne-am maĭ ĭubi.—
De ne-om despărţi într'o Joĭ,
Ne-om maĭ 'ntâlni amândoĭ;
De ne-om despărţi 'ntr'o séră,
Ne-om ĭubi pênĕ la vară!

TREC DILELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogeanu, din Corbi-Marĭ—Vlaşca.

Trec dilele,
Trec nopţile,
Trec şi tinereţele,
Şi vin şi bĕtrâneţele,
Mĕ urăsc nevestele!

FRUNḐA VERDE SIMINIC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutariĭ din Crucea-de Piétră din Bucureştĭ.

Frunḑă verde siminic,
Catā-ţĭ, mîndro, alt voĭnic,
Că cu mine n'aĭ nimic,
Că cu mine ce-aĭ avut,
Credinţa nu ţĭ-aĭ ţinut,
Că ce am avut mândro odată
S'a isprăvit, drăguţă fată,
De când eştĭ tu măritată!

MANDRUŢO DE ATATA VREME

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogeanu, din Corbiĭ-Marĭ—Vlaşca.

Mândruţo de atâta vreme,
Eŭ nu ştiŭ vorbele tele;
Orĭ sînt bune, orĭ sînt rele,
N'am nicĭ un folos de ele.
De aşĭ avea eŭ vr'un folos,
N'aşĭ umbla tot mânios;
Un folos d'aşĭ avea,
Nu m'aşĭ tot mânia!

JELUJ-M'AŞI JELUI

Culésă de Chr. N. Ţapu, din com. Corbiĭ-Marĭ—Vlaşca.

Jelui-m'aşĭ jelui,
Jelui-m'aşĭ şi n'am cuĭ;
Jelui-m'aşĭ munţilor,
De dorul părinţilor;
Jale-ĭ Dómne, cuĭ e jale;
Jale e măĭcuţiĭ mele,
Că eŭ m'am înstrěinat,
De părinţĭ m'am depărtat.
Frunḑă verde lemn topit,
La asta nu m'am gândit,
Că dacă mě voiŭ mări,
Tot printre strěinĭ voiŭ fi,
Pe maĭca voiŭ părăsi,
Şi strěiniĭ 'ĭ voiŭ ĭubi!

ARDE FOCUL CE VA ARDE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogeanu, din Corbiĭ-Marĭ—Vlaşca.

Arde focul ce va arde,
Ardă gardul cu proptele
Şi tinereţele mele,
Că n'avuĭ parte de ele;
Tinereţe ce-am avut,
Dómne cum le-am petrecut!

FOAIE VERDE DE SULCINE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Glavacĭoc—Vlaşca.

Fóĭe verde de sulcine,
Dă, Dómne, la lume bine
Şi nu uĭta nicĭ de mine;
Dómne la lume ĭ-aĭ dat
Şi de mine ţĭ-aĭ uĭtat.
Fóĭe verde foĭ de vie,
Mulţumescu-ţĭ Dómne ţie,
Când şi când dă-mĭ şi mie!

COPILIŢA UNDE TE DUCI?

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutariĭ din Crucea-de-Pĭétră—Bucureştĭ.

— Copiliţă unde te ducĭ?
— La grădina cu doĭ nucĭ,
Să daŭ apă la doĭ juncĭ
Şi gură la doĭ voĭnicĭ.
La doĭ juncĭ moldoveneştĭ,
La voĭnicĭ munteneştĭ.

FOAIE, FOAIE ŞI O LELIE

Cules de Chr. N. Ţapu, din comuna Oancea—Covurluiŭ.

Fóĭe, fóĭe şi o lelie,
D'aoleo, dragă Marie,
Haĭ cu neĭca 'n haĭducie
Ce oĭ câştiga să-ţĭ daŭ ţie.
De oĭ câştiga şépte leĭ,
Marie, să fie aĭ teĭ.
De oĭ câştiga şépte zloţĭ,
Marie ţi-ĭ daŭ pe toţĭ.
De oĭ câştiga plug cu boĭ,
Să împărţim amêndoĭ.
De oĭ câştiga de-un argint,
Marie să 'l puĭ la gât,
Să ştiĭ că mi te-am ĭubit!

FOAIE VERDE LEUŞTEAN

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comunu Oancea—Covurluĭ.

Fóĭe verde leuştén,
Haĭ, bade, pe deal, pe deal,
Să găsim ĭérbă de cal.
Şi calul să'l priponim
Ş'amândoĭ să ne ĭubim;
Şi calul să'l priponim
De o tufă de leuştén.
Leuşténu fu uscat,
Rupse murgu şi a scăpat,
Tot cu puĭca l'am cătat.
L'am cătat pên' l'am găsit,
Tot cu puĭca m'am ĭubit,
De drag că mi l'am găsit!

FOAIE VERDE D'ALION

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Glavacĭoc—Vlaşca.

Fóĭe verde d'alion,
La livadea luĭ Ion,
Tóte păsĕrile dorm,
Numaĭ una n'are somn
Şi sare din pom în pom,
Tot strigând pe nume Ion,
— Nu e Ion, nu e nimic.
C'a plecat după ĭubit.
— Fi-'ĭ-ar ĭubitu de cap,
Că nu s'a maĭ săturat;
De când mĭ-a tot umblat
Şi nu s'a maĭ săturat!

FOAIE VERDE PELINIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Gratia—Vlaşca.

— Fóĭe verde pelinţă,
Ieşĭ, mândruţo, la portiţă,
De dă neĭchiĭ o guriţă.
— Nu pot, neĭcă, neĭculiţă,
Că mĭ-e Iancu mic de ţîtă,
— Fi-ţ'ar Iancu afurisit,
Tot cu Iancu m'aĭ minţit!

FOAIE VERDE DE SPORIŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Spânіştea—Vlaşca.

— Fóĭe verde de sporiş,
Mândră, tu mĕ omorişĭ,
Cu suiş, cu scoborîş,
Cu ĭubitu teŭ furiş!

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Corbiĭ-Marĭ—Vlaşca.

—Fóĭe verde treĭ smicele,
D'aoleo, Mărio nene,
In colţul grădineĭ tele,
A răsărit micşunele.
Să le ĭeĭ, Mărio, nene,
Să le puĭ între sprîncene,
Să mi le daĭ, când le-oĭ cere.

FOAIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Celeĭŭ—Romanaţĭ.

A se confrunta varianta de maĭ sus în doĭne—Urît—«Puĭca neĭchi de demult».

— Fóĭe verde bob năut,
Bălăióră de demult,
Nu gândi că te-am urît.
Te-am urît douĕ-treĭ ḑile,
Şi mĭ-e gândul tot la tine.

VAI SARAC DE CEL STREIN

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Vidra—Romanaţĭ.

Vaĭ, sărac de cel străin,
Plânge 'n lacrimĭ şi 'n suspin;
Sărmană strĕinătate,
Mult mĭ-aĭ fost soră şi frate
Şi mi-ĭ fi pênĕ la mórte.
De ar fi Dunărea de lapte,
Rĕŭ e strĕin şi departe.
Fă-mĕ Dómne porumbel,
Să pot zbura la el,
Că inima 'n mine plânge,
Tot cu lacrimĭ de sânge,
C'a remas singurea
Şi-ĭ friptă, vaĭ de ea!

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Vidra—Romanaţĭ.

— Fóĭe verde treĭ smicele,
Despăgubeşte-mĕ, lele,
De părăluţele mele,
Că sînt bune nu sînt rele,
C'a muncit neĭca pe ele.
Am muncit şi-am secerat
Şi cu sapa am săpat
Şi cu cósa am cosit
Vara fên verde înflorit!

VERDE FOAIE TREI SPANACE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din com. Corabia—Romanaţĭ.

Verde fóĭe treĭ spanace,
Maĭ fă, mândro, cum aĭ face,
De maĭ trecĭ dealu dincóce.
Jumĕtate sĕ viĭ tu,
Jumĕtate să viŭ eŭ,
C'aşa a lăsat Dumneḑeŭ !

LELIŢO DE PE PLAI

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corabia—Romanaţĭ.

Leliţa de pe plaĭ,
Spune, gura cuĭ o daĭ ?
Dă mĭ-o mie 'n datorie,
Pênĕ la Sînta Mărie.
Ḑis-a mama către mine,
Să nu daŭ gura la nime.
Dară dracul póte face,
Să nu daŭ la cine 'mĭ place!

MARIOARA DE LA PLAI
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

— Mărióră de la plaĭ,
Spune'mĭ, gura cuĭ o daĭ ?
Dă mĭ-o mie,
Cu chirie,
Pênĕ la Sfînta Mărie,
Pên' s'o cóce bóba 'n vie.

VERDE, VERDE FOI LIPANU

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corabia—Romanaţĭ.

Să se confrunte varianta de maĭ sus Doĭne—Dragoste—«Mi s'a despotcovit calul».

Verde, verde, foĭ lipanu,
Mi s'a despotcovit calu,
Tot trecênd la Ióna dealu.
Nu e vina caluluĭ,
Nicĭ a potcovaruluĭ,
Ci e vina mândreĭ mele,
C'a pus casa 'ntre vălcele!

AOLEO! CE VALE ADANCA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corobia—Romanaţĭ.

Să se confrunte varianta de maĭ sus—Doĭne—Dragoste—«Şapte văĭ şi-o vale adâncă».

Aoleo! ce vale adâncă,
Pe icĭ lupiĭ mĕ mănâncă.
Staĭ, lupe, nu mĕ mânca,
Pên' o răsări luna,
Să'mĭ daŭ mâna cu mândra,
Şi-atuncĭ, lupe, m'ăĭ mânca.

SUS E LUNA, JOS E NORUL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Văcarĭu, din Ocna Libiilor—Transilvania.

Sus e luna, jos e norul,
Departe 'ĭ badea cu dorul,
Noru-'ĭ jos şi luna-'ĭ sus,
Bădiţa, departe-'ĭ dus.
Sărac bade, de departe
Trimete-mĭ un rând de carte.
Şi mĭ-o scrie Mĭercurea,
Tocmaĭ cum ţi-ĭ inima;
Şi mĭ-o scrie Vinerea,
S'o citesc Dumineca.

VERDE FOAIE MER MUSTOS

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Slobozia—Vlaşca.

Verde fóĭe mĕr mustos,
De la Slobodia 'n jos
Numaĭ sălciĭ şi rogoz.
Sălciile mi's de umbrit,
Rogozul dc tăvălit,
Că sînt cu mândra 'nvrăjbit !

FOAIE VERDE SIMINIC

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corabia—Romanaţĭ.

Fóĭe verde siminic,
Dómne, de ce n'am murit
Când eram copil maĭ mic.
Dar acum la ce să mor,
Când îmĭ daŭ fetele florĭ
Şi nevestele ochişorĭ !

DE AŞI AVEA NUMAI UN DOR

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Celeiŭ—Romanaţĭ.

De aşĭ avea numaĭ un dor,
Aşĭ trăi maĭ pe uşor ;
Dar am două dorurĭ grele,
Şi nu pot trăi de ele !

LA LUNCA MANDRA LA LUNCA

Culésă de Chr. N. Țapu, din Celeiŭ—Romanațĭ.

La luncă mândră la luncă,
Să'țĭ taĭ rĕschitor de furcă;
Să culegem de o urḑică,
Să creștem puiĭ de curcă,
De curcă și ceĭ de rață,
Să staŭ cu mândruța 'n brațe
Și s'o sărut cu dulcéță.

DE TREI ḐILE BEAU LA VIN

Culésă de Chr. N. Țapu, din Corabia—Romanațĭ.

De treĭ ḑile béŭ la vin,
Și mândrele nu maĭ știŭ.
Bĕuĭ aḑĭ, bĕuĭ mâĭne,
Bĕuĭ patru-ḑecĭ de ḑile,
Bĕuĭ prețu de treĭ caĭ,
De vin nu mĕ săturaĭ;
Bĕuĭ prețul murguluĭ,
Aflaĭ gustul vinuluĭ!

CELUI CE-A LASAT OFTATU

Culésă de Chr. N. Țapu, din Roșioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Celuĭ ce-a lăsat oftatul,
Iartă-ĭ Dómne păcatul.
Că omul dacă oftéza,
Par'că se maĭ ușuréză.
Dómne cu al meŭ oftat
Și sórele s'a 'ntunecat,
Par'că eŭ l'am blestemat;
De oftat ce-am oftat eŭ
Pĭeptul mĕ dóre greŭ,
De oftat ce-am oftat tare,
Furca pĭeptuluĭ mĕ dóre.

FOAIE VERDE DE BUJOR

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Comuna Albescĭ—Teleorman.

Fóĭe verde de bujor,
Bate murgul din picĭor
Să mĕ deştepte din somn,
Să scot şéua din cămară,
S'o pun pe prispă afară,
S'o maĭ bată vînt de vară,—
De vară, de primăvară.
Să 'mĭ-o pun pe murgul ĭară,
Să plec la mândra la ţară,
Să-mĭ dea banĭ de cheltuĭală,
Şi rufe de primenélă.

BUSUIOACE

Culésă de Chr. N. Ţapu din Comuna Putineiŭ—Teleorman.

Busuióce,
Nu te-aĭ cóce
Şi sămânţă n'aĭ maĭ face ;
Că din sămânţióra ta,
S'a năstimit dragostea.

FOAIE VERDE NUCA SEACA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Comuna Beiu—Teleorman.

Fóĭe verde nucă sécă,
Nu caut că eştĭ săracă,
Că nu-mĭ trebue boĭ nicĭ vacă,
Numaĭ ochiĭ tĕĭ să'mĭ placă,
Ochiĭ şi sprâncenile,
Gâtul şi mărgelele,
C'alea fac dragostele.
De n'or fi ochiĭ şi sprâncenele
N'ar maĭ fi păcate grele !

FRUNḐA VERDE SACAREA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Alexandria—Teleorman.

Frunḑă verde săcărea,
Poruncit-a mândra mea.
Pe treĭ puĭ de turturea,
Să mă duc séra la ea.
Inapoĭ Ĭ-am poruncit,
Pe treĭ puişorĭ de cuc,
Că n'am vreme să mĕ duc.
Să ĭubĭască ce găseşte,
La mine n'aĭbă nădejde.

FOAIE VERDE LIN PELIN

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Alexandria—Teleorman.

Fóĭe verde lin pelin,
Vaĭ de voĭnicel strĕin,
Ca un mĕr dulce din drum.
Orĭ-care pe drum îmĭ trece,
Pe el îl sburătoreşte,
Ramurile'mĭ frânge.
Şi tulpina'mĭ plânge,
— Tacĭ tulpină tacĭ,
Că tot tu le facĭ.
Tu nu stricĭ nimic,
Ci, cine te-a sădit
Şi nu te-a 'ngrădit!

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Chr. N. Ţapu din comuna Ploşca—Teleorman.

Fóĭe verde şi o lalea,
Trece mândra pe şosea,
Supărată 'Ĭ vaĭ de ea!
De Duminecă séra,
Şi de Lunĭ diminéţa,
Cu cămaşa subţirea,
Se vede ţiţa prin ea,
Muşcare-ar neĭca din ea!

VERDE FOAIE COLELIE

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Verde fóĭe colelie,
Mĕ scriseĭ volintirie.
Taĭca, maĭca nu me ştie,
Numaĭ dalba surióră,
Că'mĭ dă banĭ de cheltuĭală
Şi rufe de primenélă
Şi mĕ ĭa la cercetare:
— Unde te ducĭ tu, frăţióre?
— Busuĭoc verde stihlos,
Remâĭ taĭcă sănătos,
Dacă n'aĭ fost bucuros,
Să aĭ copil de folos.
Busuĭoc verde pe masă,
Remâĭ maĭcă sănătósă,
Dacă n'aĭ fost bucurósă,
Ca să-ţĭ vedĭ o noră 'n casă;
Şi aĭ remas cu fetele,
Ca să-ţĭ vedĭ păcatele.

FRUNDA VERDE DE TREI FOI

Culésă de Chr. N. Ţapu din Novacĭ—Gorj.

— Frundă verde de treĭ foĭ,
Ungurénca de la oĭ,
Mută stâna lângă noĭ.
— Nu pot că este gunoĭ.
— Gunoĭul să 'l măturăm,
Busuĭoc să semănăm,
Şi amêndoĭ să ne culcăm!

FOAIE VERDE LOBODA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutariĭ din Bucureştĭ.

Fóĭe verde lobodă,
Gura lumiĭ slobodă.
Lasă lumea să vorbéscă,
Numaĭ puĭca să'mĭ trăĭască.
Când toca la Radu-Vodă,
Eŭ eram cu puĭca 'n vorbă;
Când toca la leturghie,
Eŭ eram cu puĭca 'n vie
Şi mâncam la razachie,—
Razachie de cea turcéscă.
Dumnezeŭ să te păzéscă,
De dragoste femeĭască;
Te uscă, te face ĭască!

HAI, ANICO LA CIŞMELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Frângu lăutar, din Bucureştĭ.

Haĭ, Anico la cişmele,
La cişmele, loc frumos,
Unde-ĭ umbră şi rogoz,
Să şedem fetico jos;
Să-ţĭ arăt un pol frumos,
Şi frumos şi ferecat,
Şi pe dungă şi pe lat.

DE CE TEA-I CALUGARIT?

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Frângu din Bucureştĭ.

— De ce te-aĭ călugărit?
Fire-ar fost afurisit.
Cine te-a călugărit,
Altă 'n lume n'a găsit?

FRUNḌA VERDE MUŞAŢEL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Văcaru, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Frunḑă verde muşăţel,
Mĭ-a trimes badea inel,
Să'mĭ astâmpăr dorul cu el.
Să 'mĭ trimétă şi ḑece,
De dorul luĭ tot nu'mĭ trece.
Eŭ 'n pădure duce-m'aşĭ,
Frunḑă verde rupă-mĭ-aşĭ,
Slove negre scriere-aşĭ,
La badea trimete-o-aşĭ.
Ca să vadă,
Şi să creadă,
Că slova cum 'ĭ de négră,
Aşa mi ĭ inima 'ntrégă;
Şi slova cum 'ĭ de scrisă,
Aşa 'mĭ-e inima 'nchisă.

PUSEI LACAT LA GRADINA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Frângu lautar, din Bucureştĭ.

Puseĭ lacăt la grădină,
Şi plecaĭ 'n ţară streină.
Căta̧ĭ plasa până 'n ḑi
Şi milă nu maĭ găsiĭ
Şi 'ndărat la loc veniĭ.
Me duseĭ la leuştén :
— Ce aĭ negrit tu leuştene ?
— De ce ? M'am copt prea din vreme.
Mĕ duseĭ la busuĭoc,
Il găsiĭ plângênd cu foc,
Că n'a maĭ avut noroc ;
Mĕ duseĭ la romaniţă,
Şi o găsiĭ călugăriţă !

FIRE-AI MAICA BLESTEMATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Frângu lăutar, din Bucureştĭ.

Fire-aĭ maĭcă blestemată,
De ce nu m'aĭ făcut fată,
Să staŭ cu tine pe vatră.
Că m'aĭ făcut un fecior,
De daŭ ţĕrilor ocol !

CINE M'A DAT DORULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu din comuna Piétra—Teleorman.

Cine m'a dat doruluĭ,
Aĭbă casa cuculuĭ
Şi odihna vêntuluĭ,
Şi masa vulturuluĭ.
Dorule par'că ştiĭ,
De tot la mine viĭ ;
Dorule pare că veḑĭ,
De tu tot la mine şeḑĭ,
Du-te, du-te dorule,
Plécă neastâmpăratule,
Nu căuta că-ĭ vremea rea.
Că-ĭ maĭ rea inima mea !

OFTÉZA, PUICA OFTÉZA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Frângu din Bucureştĭ.

Oftéză, puĭcă, oftéză,
S'audă, neĭca să créḑă,
Că 'mĭ-aĭ fost amoréză.
Oftéză şi pentru mine,
C'am trăit amândoĭ bine,
Ţi-oĭ face şi eŭ vr'un bine.

MAI, PETRICA PETRIŞOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Frângu, din Bucureştĭ.

— Măĭ Petrică, Petrişor,
Sărută binişor
Să nu'mĭ facĭ vre un semnişor;
Că maĭca-ĭ muĭere rea
Şi cu foc te-o blestema !

FRUNḐULIŢA TREI SMICELE

Cules de Chr. N. Ţapu din Corabia—Romanaţĭ.

Frunḑuliţă treĭ smicele,
Intr'un luncă taĭ nuĭele.
Bată-le, Dómne, nuĭele,
Maĭ bine ĭaŭ viorele
Şi să fac la buchețele,
Să le daŭ la mândra mea
Şi să mă ĭubesc cu ea !

VERDE, VERDE NAUTU

Cules de Chr. N. Ţapu din Corabia—Romanaţĭ.

Verde, verde năutu,
Iartă-ĭ Dómne păcatu
Cuĭ a lăsat oftatu.
Că omu dacă oftéză
Atuncĭ se maĭ uşuréză !

FRUNḌULIŢA SIMINIC

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Celeiŭ—Romanaţĭ.

Frunḍuliţă siminic,
Trece mândra pe colnic,
Răsucind la borangic,
Fără fus, fără nimic.
De treĭ ḍile 'mĭ răsuceşte
Şi pe fus nu maĭ sporeşte !

STRIGA MÓRTEA LA FEREASTRA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Piétra—Teleorman.

Strigă mórtea la fereastă :
— Spoveditu-te-aĭ nevastă ?
— Ba, eŭ nu m'am spovedit,
Că de mórte n'am ştiut.
Na calul şi armele,
Maĭ lungeşte'mĭ ḍilele.
— Nu'mĭ trebue calul tăŭ.
Că m'a trimis Dumneḍeŭ
Să'ţĭ iaŭ sufleţelul tăŭ !

TRECI DORULE DUNAREA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Oancea—Covurluiŭ.

Trecĭ dorule Dunărea
Şi nu-mĭ rupe inima;
Trecĭ dorule Prutul,
Nu-mĭ rupe sufletul.
Frundă verde ĭarbă mică,
Dorul mândreĭ rĕŭ mă strică;
Frundă verde ĭarba creşte,
Dorul mândreĭ mă topeşte!

NEVESTICA TINERICA

Culésă de Chr. N. Ţapu din comuna Vidra—Romanaţĭ.

— Nevestică tinerică,
Şedĭ la masă de mănâncă.
— Nu mănânc mâncare-aşĭ foc,
Dacă n'am avut noroc,
Să fiŭ cu neĭca pe-un loc!

FOAIE VERDE LEMN DE SUS

Culésă de Chr. N. Ţapu din comuna Oancea—Covurluiŭ.

Fóĭe verde lemn de sus,
Pe câte ochiĭ mĭ-aŭ spus,
Pe tóte mi le-am răpus.
Verde fóĭe mărăcine,
Am pus ochiĭ şi pe tine,
De mi-aĭ scăpa să fiŭ câĭne,
Să fiŭ câĭne în patru brâncĭ,
De nu te-oĭ face să'mĭ plângĭ,
Să'mĭ plângĭ urmuliţele mele
Cu lacrimĭ amare de jele.

CIN' E STREINA CA MINE?

Culésă de Chr. N. Ţapu din Caracal—Romanaţĭ.

— Cin' e străină ca mine!
— Numaĭ mĭerla din pădure.
— Nicĭ mĭerla nu-ĭ singurea,
Că maĭ are un frăţior,
Pe negru privighetor.
Mĭerla ouĕ, scóte puĭ
Şi face vecinĭ destuĭ
Şi umblă din deal în vale
Să crească puiĭ maĭ tare.
Unul sbóră şi se duce,
Mĭerla rĕmâne şi plânge,
Uniĭ sbóră într'o grădină,
Mĭerla rămâne tot străină!

DORULE FII BLESTEMAT

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

Dorule fiĭ blestemat,
Că pe mine m'aĭ mâncat,
M'aĭ mâncat şi m'aĭ fript,
Nu maĭ pot de trăit.
De cine dorul se leagă,
Să nu-ĭ pară lucrul şagă;
Pe cine dorul il munceşte,
Rĕŭ pe lume maĭ trăĭeşte!
Fugĭ ĭute de la mine,
Că maĭ sînt ómenĭ pe lume;
Fugĭ ĭute de pe prag,
Că un cuţit în tine 'mĭ bag!

FOAIE VERDE TREI SPANACE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

Fóĭe verde treĭ spanace,
De-ar fi nóptea treĭ conace,
M'aşĭ duce şi m'aşĭ întórce;
Dar mĭ-e nóptea de un conac
Şi mĕ prinde ḑiua 'n sat,
N'am, mândruţo, ce să'ţĭ fac!

PE DEAL PE LA CORNAŢEL

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Slatina—Olt.

Pe deal pe la Cornăţel
Merge dorul mărunţel,
Cu dragostea după el.
Ah! ce minte am avut,
I-am dat dragostea 'mprumut
Şi acu cu ochiĭ mĕ uĭt!

TRECUI PERAUL DE JUMETATE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Celeiŭ—Romanaţĭ.

— Trecuĭ părîul de jumĕtate;
Dorul mĕ luă de spate.
— Haĭ îndărăt măĭ fârtate,
C'om vinde şi ce-om avea
Şi-om plăti şi dajdia!

VERDE FOAIE SIMINIC

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corabia—Romanaţĭ.

— Verde fóĭe siminie,
Und' te ducĭ tu Dumitrie?
— Peste văĭ la ibovnică,
C'am lăsat'o singurică,
Singură c'o fată mică.

FOAIE VERDE FOI DE NUCA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

— Fóĭe verde foĭ de nucă,
Cine 'mĭ hăuleşte 'n luncă ?
— Selişóra fără furcă.
Ḑi'ĭ draculuĭ să se ducă,
Că mă lasă fără muncă
Şi fără parale 'n pungă !

FRUNḐA VERDE IASOMIE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

Frunḑă verde iasomie,
Bine ḑis-a frunḑa de vie
Că dragostea nu-ĭ moşie,
Numaĭ trudă şi urgie ;
Bine ḑis'a frunḑa de alun,
Că nicĭ dorul nu-ĭ bun.
Dorul unde se pune,
Nu face lucrurĭ bune !

NU TE UITA CA 'S BETRAN

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

Nu te uĭta că's bĕtrân,
Că's cu dragostile 'n sîn ;
Nu te uita că's bărbos,
Că m'oĭ rade pân' la os,
M'oĭ face băĭat frumos.
Nu te uĭta că's bărbar,
Că ĭubesc tot fete marĭ !

CAND ERAM LA MAMA FATA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

Când eram la mama fată,
Ştiam flórea cum se pórtă,
Dar de când m'am măritat,
Pe sub pat o am aruncat.
Mila de la străinĭ,
Ca gardul de mărăcinĭ ;
Mila de la bărbat,
Ca parul de lemn uscat,
Unde puĭ florile,
Curg mereŭ bólele,
Unde puĭ acele,
Curg mereŭ palmele !

VERDE FOAIE AVRAMEASA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Celeiŭ—Romanaţĭ.

Verde fóĭe avrămeasă,
Usucăte tufă deasă,
Să mě uĭt la neĭca 'n casă ;
Să věd neĭca ce'mĭ lucréză,
Orĭ lacrimĭ pe masă varsă !

FRUNḌA VERDE DE MOHOR

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

Frunză verde de mohor,
Arḍă-te focul de dor,
N'am topor să te omor.
Frunḍă verde ş'un scaiŭ,
Nicĭ secere să te taiŭ,
Că nu maĭ pot de tine,
Arde inima 'n mine !

CINE IUBEŞTE ŞI LASA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corabia—Romanaţĭ.

Cine ĭubeşte şi lasă,
Dă-ĭ Dómne pedeapsă 'n casă,
Pe copiĭ şi pe nevastă,
Când şéde cu eĭ la masă,
Ca să vadă că'ĭ pedépsă.
Cine 'n lume nu ĭubeşte,
Mě mir la ce maĭ trăĭeşte !

LA GRADINA OCOLITA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-şóra Elisabeta Răcelescu, din Corabia—Romanaţĭ.

La grădina ocolită,
Este ĭarba tăvălită,
De-o fată şi de-un băĭat.
Băĭatul plécă rîḑênd,
Fata rěmase plângênd.
— Tacĭ fată nu maĭ plânge,
C'are taĭca patru boĭ
Şi din patru vinde doĭ,
Numaĭ să fim amêndoĭ !

FRUNḐA VERDE Ş'UN DUDAU

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ

Frunḑă verde ş'un dudăŭ,
Bine maĭ trăiam flăcăŭ.
Incălicam calul meŭ
Şi plecam unde vream eŭ.
Dar acum m'am însurat,
Grija caseĭ c'am luat.
Busuĭoc verde pe masă,
Rěmâĭ maĭcă sănătósă,
Dacă n'aĭ fost bucurósă,
Ca să fiĭ cu fecĭor la masă !

LINO, LINO

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-şóra Elisabeta Răcelescu, din Corabia—Romanaţĭ.

Lino, Lino,
Bolbotino.
Maĭ haĭdeţĭ pe la grădină,
Să smulgem o bolbotină, —
Bolbotina maculuĭ,
Să 'ĭ-o dăm bărbatuluĭ,
Să se ducă draculuĭ!

VERDE FOAIE MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-şóra Elisabeta Răcelescu, Corabia—Romanaţĭ.

Verde fóĭe mărăcine,
Trec pe drum mĕ uĭt la tine,
N'am ce'ţĭ face vaĭ de mine,
Că'ĭ nevasta lângă tine!

FRUNḌA VERDE LEMN TOPIT

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caraçal—Romanaţĭ.

Frunḑă verde lemn topit,
Auḑit-am auḑit,
Astă vară la plivit,
Că'n têrg îĭ apa rece,
Cine-o bea de dor îĭ trece.
Dar şi asta-ĭ o minciună.
Ca şi iarna o căpşună:
Eŭ apă din têrg am bĕut
Şi de dor nu mĭ-a trecut.

VERDE, VERDE GRAU MARUNT

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la d-şóra Elisabeta Răcelescu, Corabia—Romanaţĭ.

Verde, verde grâŭ mărunt,
De îndrăgostit ce sint.
Nu vĕd ĭarba pe pămînt,
Nicĭ sórele strălucind,
Nicĭ stelele licărind,
Nicĭ luna pe cer mergênd,
Nicĭ pe mândra mea venind.

FOAIE VERDE BOB OREZ

Culésă de Chr. N. Ţapn de la d-şóra Elisabeta Răcelescu, din Corabia—Romanaţĭ.

Fóĭe verde boborez,
Marie cu ochiĭ verḑĭ,
Eşĭ afară de mĕ veḑĭ,
Pênĕ sînt grânele verḑĭ,
Că dacă s'or secera,
Mult ăĭ plânge şi-ăĭ ofta,
Ca de măĭculiţa ta!

FOAIE VERDE LEUŞTEAN

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Costeştĭ—Vâlcea.

Fóĭe verde leuştén,
Cum maĭ cântă cucu 'n deal
Şi cântă pe un cĭolpan,
Cântă ca un căpitan.
Ióna 'nşiră la mărgean;
Şi nu 'nşiră cum se 'nşiră,
Ci 'mĭ înşiră câte-un bob,
La tot bobul face nod,
Să mĕ bag la Iónă rob!

VERDE, VERDE MURELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-şóra Elisabeta Racelescu, din Corabia—Romanaţĭ.

Verde, verde murele,
Rele sînt frigurile,
Maĭ rele 's dragostile,
De frigurĭ zacĭ şi te scolĭ,
De dragoste plesneştĭ, morĭ;
De frigurĭ îţĭ maĭ legĭ capul,
De dragoste morĭ ca dracul!

FOAIE VERDE SIMINIC

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Roşioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Fóĭe verde siminic,
Fire-al naĭbilor ĭubit,
La ce vreme m'aĭ găsit:
Cu porumbul neprăşit,
Cu grâul nesecerat,
Ovĕzul netreerat.

AMARA-I FRUNDA DE NUC

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Focşanĭ.

Amară-ĭ frunḑa de nuc,
Amar e dorul ce-l duc;
Amară-ĭ frunḑa de fag, —
Amaru-ĭ dorul ce trag!
Cine are numaĭ un dor,
Trăĭeşte maĭ cu uşor!
Eŭ am douĕ dorurĭ grele
Şi-mĭ trăĭesc cu mare jele.

FOAIE VERDE DE DUDAU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-ra Elisabeta Răcelescu, din Corabia—Romanaţĭ.

Fóĭe verde de dudăŭ,
Bătută de Dumneḑeŭ,
Să nu mĕ maĭ ţiĭ de rĕŭ,
De la sinişorul tĕŭ;
Că m'aĭ maĭ ţinut odată,
De am zăcut o vară tótă!

FRUNḐA VERDE, FOAIE LATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-ra Elisabeta Răcelescu, din Corabia—Romanaţĭ.

Frunḑă verde fóĭe lată,
Când eram la mama fată,
Mâncam turtă cóptă 'n vatră
Şi rasă pe răḑĕtóre.
Îmĭ era faţa ca o flóre;
Dar de când m'am măritat
Şi-s nevastă cu bărbat,
Mănânc pâĭne şi béŭ vin,
La inimă pun venin!

FRUNḐA VERDE ŢREI ALUNE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Corbiĭ-Marĭ—Vlaşca.

A se vedea varianta de maĭ sus din Doina—«Cucule, vara viĭ, vara te ducĭ».

Frunḑă verde treĭ alune,
Mĕ mir, cucule, de tine,
Vara viĭ, vara te ducĭ
Şi de lucru nu te-apucĭ,
Mĕ mir iarna ce mănâncĭ.
— Mănânc frunḑă de fag
Şi cânt codruluĭ cu drag;
Mănânc frunḑă uscată
Şi mi-ĭ dragă lumea tótă.

CUCULE, PORUMBULE
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Caracal—Romanaţĭ.

— Cucule, porumbule,
Vara viĭ, vara te ducĭ,
Mĕ mir iarna ce mănâncĭ·
— Mănânc mugurel de fag
Şi béŭ apă dintr'un lac
Şi cânt codruluĭ cu drag.

IA MAI CANTA CUCULE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Slatina—Olt.

A se vedea varianta de maĭ sus din Doine—Cuculeţul «Ia maĭ cântă cucule».

— Ia maĭ cântă, cucule.
— Nu maĭ pot, voĭnicule,
C'am cântat la Slatina,
De mĭ-a degerat gura;
Şi-am cântat la Bălăşiţa,
De mĭ-a degerat guriţa.

CUCULEŢ CU PANA SURA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Corabia—Romanaţĭ.

A se vedea varianla din Doine—«Cuculeţu «Cuculeţ cu pană suru».

— Cuculeţ cu pana sură,
Ce te plimbĭ prin bătătură,
Te lovesc c'o sburătură.
Cuculeţ cu pana albastră,
Ce te plimbĭ pe la feréstră,
Că nu's fată, nicĭ nevastă.

FRUNDA VERDE DE TREÌ MURE
(VARIANTA)

Audită de M. Canianu de la Irina a luĭ Vlad, din satul Dómneĭ—Neamţu.

— Frundă verde de treĭ mure,
Cucule cu pene sure,
Vino, cântă 'n curtea mea,
Că eŭ bine te-oĭ ţinea,
Cu vin roşu strecurat,
Cu grâŭ mândru şi spălat.
— Mâncă ţĭ grâul putredul,
Chiar şi vinul mucedul,
C'oĭ sbura din créngă 'n
[créngă
Şi-oĭ mânca mugur de fag
Şi-oĭ cânta 'n codru cu drag.

FRUMOS CANTA CUCU 'N DEAL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, din Pantelimon—Bucureştĭ.

Frumos cântă cucu 'n deal,
Cântă ca un căpitan,
P'o crăcuţă de tufan.
Mândra şade 'n pat la geam
Şi 'mĭ înşiră la mărgean;
Şi 'mĭ înşiră bob cu bob.
La tot bobu face nod,
Să bage pe neĭca rob!

FRUMOS CANTA CUCU 'N DEAL
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea din Săcelu—Gorj.

Fóĭe verde şĭ-un lipan
Ş'o crénga de leuştén,
Frumos cântă cucu'n deal
Frumos ca un căpitan,
Lelea şade pe maĭdan
Şi 'mĭ înşiră la mărgean.
Nu'l înşiră
Cum se'nşiră,
Ci-l înşiră câte unul,
Câte-unul, câte-un bob.
La tot bobul
Face nodul,
Să-mĭ vadă pe neĭca rob.
Dar ce fel de rob să fie?
Numa 'n braţe ca s'o ţie.
Diua să fie argat
Şi nóptea de sărutat!

FOAIE VERDE BUSUIOC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Neblea Şoteică, din Roşioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Fóĭe verde busuĭoc,
Cântă cucu 'n crâng cu foc;
Fóĭe verde maghiran,
Cum maĭ cântă cucu'n deal,
Cântă ca un căpitan.
Eşĭ, Anico, de-l ascultă
De veḑĭ cucu cum maĭ cântă,
La leuştén cum mănâncă!

CUCULEŢ DE PESTE JII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Nicolae Cojocarul, din Bob—Gorj.

A se confrunta varianta de maĭ sus «Cuculeţ de peste Jiĭ».

— Cuculeţ de peste Jiĭ,
Dar de puĭca ce maĭ ştiĭ?
— Puĭca ţĭ-este sănătósă,
Şade la gherghef şi cósă;
Nu ştiŭ cóse orĭ descóse
Dar la lacrămĭ ştiŭ că varsă!

FOAIE VERDE FOI DE NUC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ioniţă Văleanu, din Roşioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Fóĭe verde foĭ de nuc,
Frumos cântă-un puĭ de cuc,
Să puĭ şaua să mĕ duc,
Să mĕ duc la Câmpu-Lung.
N'am parale la chelcĭug!
Să'mĭ cinstesc mândrele 'n têrg
Şi neveste tinerele,
Care m'am ĭubit cu ele,
Of! din tinereţele mele.

FRUNḐA VERDE MATRAGUNA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

Frunḑă verde mătrăgună,
Colo'n vale la fântână,
Două fete spală lână,
Douĭ băĭeţĭ le ţin de mână.
—Fóĭe verde alunele
Măĭ, băĭete, băĭeţele,
Légă-ţĭ calu de nuĭele,
De nuĭele, de nuĭa ;
Tu nu eştĭ de séma mea
Şi eŭ de potriva ta.
Fóĭe verde de cicóre,
Eŭ sînt flóre dupĕ mare,
Cine mĕ sărută móre.
Fóĭe verde mĕr rotat,
Un băĭat m'a sĕrutat,
Dumneḑeŭ nu l'a ertat,
La treĭ ḑile l'a 'ngropat.
Fóĭe verde ş'un dudăŭ,
Măĭ băĭete, măĭ flăcăŭ,
Cată-ţĭ tu de drumul tĕŭ
Nicĭ eŭ de tine,
Nicĭ tu de mine.
Du-te tu cu Dumneḑeŭ !

FRUNḐA VERDE DE PIPER

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Văleanu, din Roşoriĭ-de-Vede—Teleorman.

Frunḑă verde de piper,
Câte stele sînt pe cer,
Tóte pên'la ḑiuă pĭer ;
Numaĭ luna şi c'o stea
Ştie de patima mea.
Patima ce-o pătimesc
La copile să ĭubesc,
Nu e de la Dumneḑeŭ
Singur mĭ-am făcut'o eŭ !

UND'TE DUCI TU PETRIŞOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea lăutar, Săcelu—Gorj.

Să se confrunte varianta de maĭ sus din Doine-dragoşte «Unde te ducĭ Petrişor».

— Frunḑă verde merişor
Und'te ducĭ, tu Petrişor.
— La Craĭova să mĕnsor
C'aicĭ fetele nu vor,
C'aŭ auḑit că sînt dator.
Sînt dator la percitor
O sută cincĭ-ḑecĭ de polĭ
Şi maĭ sînt la o fetiţă
Că mĭ-a dat vara guriţă !

FLORICICA FLOARE ALBASTRA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiu, din Pantelimon—Bucurescĭ.

Floricică flóre albastră,
Tótă lumea-ĭ cu nevastă,
Numaĭ eŭ ca cucu'n cóstă ;
Tótă lumea-ĭ cu soţie
Numaĭ eŭ ca cucu 'n vie ;
Tótă lumea-ĭ cu drăguţă
Numa eŭ ca cucu 'n frunḑă !
Frunḑă verde odolén,
Tótă lume-aĭ dintr'un neam,
Numa eŭ pe nimenĭ n'am ;
Toţĭ cu fraţĭ cu surorele
Numa eŭ picat din stele ;
Toţĭ cu fraţĭ şi cu surorĭ
Numa eŭ picat din norĭ !
Fóĭe verde de mohor.
Şi-aşa 'mĭ vine une orĭ
Să mĕ suĭ pe munţĭ cu florĭ,
Să'mĭ vĕḑ fraţĭ să'mĭ vĕḑ surorĭ.
Nu'mĭ vĕḑ fraţĭ, nu'mĭ vĕḑ surorĭ,
Par' că sînt născu din florĭ !
Fóĭe verde fóĭe lată,
Mĕ suiĭ pe munţĭ de pĭétră,
Să'mĭ vĕḑ mumă să'mĭ vĕḑ tată.
Nu'mĭ vĕḑ mamă, nu'mĭ vĕḑ tată,
Par' că sînt născut din pĭétră !

FRUNḐA VERDE Ş'UN VIZDEI

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

Frunḑă verde ş'un vizdeĭ,
Cine-aude glasul mândreĭ,
Lasă oile pe munte,
Trece-o vale şi o punte
Şi vine ca s'o asculte.

ARḐA-TE FOCUL, BARBATE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

Arḑă-te focul, barbate,
C'am dat în multe păcate ;
Să te ardă, să te frigă,
Dacă nu'mĭ daĭ mămăligă.
Ibovnicu-mĭ dă friptură,
Tu nu'mĭ daĭ nicĭ udătură !

SPUNE GURA CUI O DAI?

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Gheorghe Bălţatu—Drăgănescĭ—Olt.

Frundă verde de susaĭ,
Spune-mĭ gura cuĭ o daĭ,
Leliţo, leliţo?
Dă'mĭ-o mie cu chirie,
Pên' la sfînta Mărie,
Când se cóce póma 'n vie
Şi struguriĭ razachie;
Dă'mĭ-o mie cu parale
Pênĕ la Vinerea-Mare;
Dă'mĭ-o mie cu 'mprumutu
Pênĕ la sfîntu Dumitru!

BUSUIOC ŞI TAMAIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Bălţatu, din Drăgănescĭ—Olt.

Lasă-mĕ, bade, de mână,
Să mĕ duc în cea grădină,
Să rup douĕ-treĭ crenguţe,
Busuĭoc şi tămâiţă,
Mestecate cu trifoĭ
Să maĭ viĭ, bade, la noĭ!

SARUTA-ME, MANDRO 'N GURA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ión Macaşoiŭ—Pantelimon—Bucurescĭ.

Sărută-mĕ, mândro 'n gură,
C'aséră-am mâncat friptură,
Friptură de turturea,
Şi mĭ-e gura ca mĭerea!

FRUNḌA VERDE FOAIE LATA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ión Macaşoiŭ—Pantelimon—Bucurescĭ.

Frunḍă verde fóĭe lată,
Mânzu nu-ĭ, épa'ĭ furată,
Căruţa-ĭ de lupĭ mâncată ;
Mânza este, épa nu-ĭ,
C'a furat'o dumnealuĭ.
Eŭ o cat şi dênsa nu-ĭ!

VINO, BADE, VIN LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion Văcariul, Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Frunḍă verde treĭ măsline,
Vino, bade, vĭn la mine,
Că nu maĭ pot făr' de tine.
Frunḍă verde baraboĭ,
Câte fete 'n sat la voĭ,
Nu plătesc un usturoĭ.
Usturoiu-ĭ de mâncat,
Fetele-s de lepădat!

SUS PE MALUL BISTRIŢEI

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Paicu lăutarul—Bistriţeĭ—Vâlcea.

Fóĭe verde de vizdeĭ,
Sus pe malul Bistriţeĭ,
Este-o copilă streină,
Care plânge şi suspină.
— Fugĭ, copiliţă, maĭ tare,
Că vine Bistriţa mare.
— Las' să vie
Să mĕ mâĭe,
Că n'am tată să mĕ ţie,
Nicĭ maĭcă să mĕ mângâĭe.
Am un frate şi-ĭ departe;
Şi-o soră-de ea n'am parte,
Peste-un deal şĭ-o apă mare,
Şĭ-o dumbravă désă tare.
Codrule, răreşte-te,
Maĭ ĭute desfrunḍeşte-te,
Ca să'mĭ vĕd surorile,
Surorile draguţile,
Că de mult nu le-am vĕḍut,
Carnea pe mine-a scăḍut!

VAI SARMANII, NOI FLACAI

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Nicolae Fraţilă, Novacĭ—Gorj.

Vaĭ sărmaniĭ, noĭ flăcăĭ,
Cum ne strânge de pe văĭ,
Cu primarĭ, cu vătăşeĭ
Şi ne duc în primărie
Şi ne scrie p'o irtie
Şi ne mână 'n bătălie !
Şi ne mână ca pe boĭ
Şi ne tunde ca pe oĭ
Şi ne dă pĕru 'n gunoĭ
Şi ne fac rîs, vaĭ de noĭ !
Pĕrul mĭeŭ cel gălbior,
La maĭoru supt picĭor.
Fóĭe verde de cicóre,
Haĭ, măĭcuţă 'n pas maĭ tare,
Pênĕ luna nu rĕsare,
Şi mi-oĭ strânge perişoru
Şi ţĭ-oĭ potoli doru !

FRUNḐA VERDE LACRAMIÓRE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul G. Paicu, Bistriţa—Vâlcea.

Frunḑă verde lăcrămĭóre,
Câtă bólă-ĭ pe supt sóre,
Nu-ĭ ca dorul arḑĕtóre ;
Căcĭ dorul unde se pune,
Face inima tăcĭune ;
Face inimĭóra jar
Şi trăĭeşte cu amar.
Frunḑă verde şĭ-o alună,
Câtă bólă-ĭ pe supt lună,
Nu-ĭ ca dorul de nebună ;
Câte bóle 's pe supt sóre,
Nicĭ una nu-ĭ omorîtóre ;
Numaĭ dorul und' se lasă,
Face lacrămilor casă.
Cât am maĭ suferit eŭ
Ştie numaĭ Dumneḑeŭ ;
De amar ce-am suferit,
Inima mi s'a 'mpĭetrit.
Şi de mult ce pătimesc,
Nu maĭ plâng, nu maĭ sîmţesc
Dar mereŭ mĕ prăpădesc !

N'AVUŞI, BADEO, CAND BOLI?

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion Văcariul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

N'avuşĭ, badeo, când boli ?
Tocma 'n vremea seceriĭ,
Când fetele merg în câmp,
Eŭ să şeḑ şi să te cânt ;
Când toţĭ ómeniĭ muncesc,
Eŭ să şeḑ să te jelesc ;
Când toţĭ de muncă se sting,
Eŭ să şed şi să te plâng !

ARD-O FOCU DE VIEAŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Gheorghe Paicu—Bistriţa—Vâlcea.

Arḑ-o focu de vĭéţă,
Numaĭ scârba-ĭ ca şi gréţa.
Sînt mâncat, Dómne, de rele
Ca cĭurul de găurele !

NU DA GURA LA CATANA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion Văcariul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

Frunḑă verde buruĭénă,
Heĭ, leliţă, lele Ană,
Nu da gură la cătană,
Căcĭ cătana-ĭ ca baniĭ,
S'a duce şi n'a veni ;
Şi cătana 'ĭ pómă dulce,
Când ţi-ĭ maĭ drag, el se duce ;
El se suĭe 'n car de foc,
Tu rĕmâĭ făr' de noroc ;
El se suĭe pe maşină,
Tu rĕmâĭ fată streină ;
El ĭa puşca cu chilată,
Şi te lasă, fată, fată !

MERGE-UN CAPITAN CALARE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri, Ţandură, din ţinutul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

Pe din jos de şura mare,
Merge-un căpitan călare,
Cu cin-sute de cătane.
Căpitan merge cântând,
Iară ficĭoriĭ plângênd.
Căpitan din graĭ grăĭa :
— Tăceţĭ, ficĭorĭ, nu maĭ plângeţĭ,
Că eŭ vouĕ că v'am spus,
Când v'am dat armele 'n mână,
'N grădină nu veţĭ cosi,
Cu nevastă nu'ţĭ ĭubi!
Iar un ficĭor din cumpane,
Strigă, strigă :—Căpitane!
Căpitane, Pavĕle,
Porunceşte la dobaş,
Să bată doba pe marş,
Să mĭ-aşed cĭacău'n cap
Şi strupalnicu su' barbă,
C'am avut o mândră dragă,
Şĭ-am lăsat'o să maĭ crescă!

PRIN PADUREA CU STEJARU

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión Văcariul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

Pin pădurea cu stejaru,
Merge-o fată cu jendaru.
Fetiţa merge plângênd,
Iară jendaru cântând.
Jendaru din graĭ grăĭa :
—Tacĭ, tu fată, nu maĭ plânge,
Că mĕ duc la 'mpĕrăţie
Şi s'aduc simbria ţie.
Fetiţa din graĭ grăĭa :
—Ardă focu simbria,
Că mĭ-aĭ mâncat fetia.
Nu's în rênd cu fetile,
Nicĭ cu nevestile,
Numa 'n rênd cu curvile!

MANDRA MEA S'O MARITAT

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión Văcariul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

Mândra mea s'a măritat,
Eŭ singur că mĭ am rĕmas.
— Aĭ, mândro, către mine,
Că nu este om in lume
Pe noĭ să ne despreune.
Iacă, mândro, s'a aflat,
Inălţatu de 'mpĕrat
Pe noĭ ne-a despreunat!

CAND TE DUCI, BADEO, CU CARU

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri Ţandură, din ţinutul Făgăraş — Transilvania.

Când te ducĭ, badeo cu caru
Pune'mĭ clopotu pe daru;
Când trecĭ, badeo, pe drept noĭ,
Puneţĭ clopote pe boĭ;
Şi'l pune pe ăl de cea
Să te-audă mândruţa;
Şi-l pune pe ăl de is
Să te-aud, badeo, din ghis!

PESTE OLT, PESTE OLTEŢ

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri Ţandură — ţinutul Făgăraşuluĭ— Transilvania.

Peste Olt, peste Olteţ,
Rĕsărit'a un nuculeţ.
Nucuĭ mare, frunḑa-ĭ rară,
S'adună cuciĭ din ţară
Şi cântă de se omóră.
Maĭ în jos la rămurele
Cântă douĕ turturele;
Maĭ în sus pe la trupină
Cântă-o pasĕre streină.
Şi-aşa cântă de cu jale
De stau drumariĭ pe cale;
Şi-aşa cântă de cu foc
De stau drumariĭ pe loc.

BATA-L, DÓMNE, ŞI-L ADIE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri Ţandură, din ţinutul Făgăraşuluĭ— Transilvania.

Bată l, Dómne, şi 'l adie,
Pe 'l de-o pus pénă 'n hârtie,
De ne-o scris în cătănie.
Bate, Dómne, pe popa,
Că mĭ o spovedit mândra,
Şi o spovedit'o cu dracu,
Că de mine s'o lăsat.
Lasă-se cu Dumneḑeŭ,
Că nicĭ mie nu'mĭ pare rĕŭ.
Că-s în sat cu ómenĭ
Şi ómeniĭ aŭ femeĭ
Şi nu mĕ lasă să pieĭ!

MAI ŢINUT PÊN' LA ḐIÓRA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri Ţandură, din ţinutul Făgăraşuluĭ — Transilvania.

F...u-ţĭ morţiĭ, mândrişóră,
Maĭ ţinut pên' la ḑióră.
Când se făcea ḑiuă bine,
Tu trăgea-ĭ ţolu pe mine;
Când era la prânḑişor:
— Scólă, scólă, bădişor,
Scólă şi te du de-aci,
Că se rîde ómeniĭ.
— Nu te teme, mândra mea,
Nu ne rîde nimenĭa:
Că eŭ 's ficĭor şi tu fată,
N'avem nicĭ o judecată.
Eŭ sînt fecĭor de 'nsurat,
Tu de măritat.
Judecata o fac eŭ în pat!

CODRULE FRUNḐA MARUNTA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri Ţandură, din ţinutul Făgăraşuluĭ — Transilvania.

Veḑĭ varianta de maĭ sus.—Doĭne—Blestem «Pasĕre galbină 'n cĭoc».

Codrule, frunḑă măruntă,
Pasĕrile 'n tine cântă,
Ies mândrele şi mĭ-ascultă.
De-ar ĭeşi şi mândra mea,
Să'şĭ asculte patima,
Cum ĭ-o cântă paserea.
— Pasĕre galbenă 'n cĭoc,
Rĕŭ mĭ-aĭ cântat de noroc.
In tóte ḑilele mele,
Le-aĭ cântat să fie rele;
In tótă vĭéţa mea,
Aĭ cântat să'mĭ fie rea!

PASERE GALBENA 'N CIOC
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

Fóĭe verde siminoc,
Pasĕre galbenă 'n cĭoc,
Rĕŭ mĭ-a cântat de noroc.
Fóĭe verde de dudăŭ,
De ţĭ-ar pica cĭocul tĕŭ,
Să nu maĭ cânţĭ aşa rĕŭ!
Să nu maĭ cânţĭ,
Iarna pe gerul de foc,
Când inghĭéţă apa 'n toc
Şi mâĭnele pênĕ 'n cot.
Să cânţĭ numaĭ primă-vara,
Să mérgă focu şi para
In tótă ţara!

FRUNḌA VERDE IASOMIE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Anghel Cambrea, lăutar, Săcelu—Gorj.

Frunḍă verde ĭasomie,
Mărio, ne căĭ Mărie,
Haĭ cu neĭca 'n haĭducie
Ce-oĭ câştiga să-ţĭ daŭ ţie.
De-oĭ câştiga plug cu boĭ,
Să'l împărţim amêndoĭ,
Să-ţĭ cumperĭ rochiĭ de cincĭ [foĭ.

MARIŢO DE LA NUCET

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Costică Ionescu, Şelarĭ—Bucurescĭ.

— Mariţo de la Nucet,
Ce te baţĭ cu pumniĭ 'n pĭept?
Orĭ nu ţĭ-am făcut pe chef?
— Ba chefu mi l'aĭ făcut.
De mi l'aĭ face înc'odată,
Nu te-oĭ maĭ uĭta nicĭ mórtă!

SPUNE-MI, BADE, DE ŢI-S DRAGA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

— Spune-mĭ, bade, de ţi-s [dragă,
Să'mĭ cumpĕr năframă négră.
Ba spune'mĭ de ţi-s urîtă,
Să-mĭ ĭaŭ una mohorîtă,
Mohorîtă din Buzĕŭ, —
Măĭ bădiţă 'n gustu tĕŭ!

CUCULE, PORUMBULE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Anghel Cimbrea—Săcelu—Gorj.

Cucule
Porumbule,
Cucule
Voĭnicule,
Nu te cred că eştĭ porumb,
Pên' nu te-oĭ vedea cântând.
Colea 'n valea cu nucu
Frumuşel cântă cucu
Şi'l îngână granguru;
Colo'n vale, în vălcea,
Frumos cântă mĭerliţa
Şi mĭ-o 'ngână presura, —
Presura a gălbióră
Sécă mĭerleĭ inimióra.

CAL BALAN ŞI ŞAUA VERDE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ión Macaşoiu—Pantelimon—Bucurescĭ.

A se confrunta cu varianta de maĭ sus, «Cal bălan şi şaua verde».

Fóĭe verde şi ĭar verde,
Cal bălan şi şéua verde,
Ţine-l, Dómne, nu mi-l pĭerde,
Că l'am maĭ pĭerdut odată
Şi l'am căutat ţara tótă,
De la Focşanĭ
Pên' la Botoşanĭ
Şi Craiova jumĕtate,
Bucurescĭĭ a treia parte.

FÓIE VERDE SI-O NEGHINA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ión Macaşoiu—Pantelimon—Bucurescĭ.

Fóĭe verde şĭ-o neghină,
Pên mĕ ĭubiĭ cu Dina,
Boiĭ sparseră grădina;
N'o sparseră peste tot,
O sparseră la un colţ,—
Mĭ-a mâncat porumbiĭ toţĭ!

DORULE PUSTIU ŞI CAINE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ión Macaşoiu—Pantelimon—Bucurescĭ.

— Dorule pustiŭ şi câĭne
De ce te-aĭ legat de mine ?
Tu de mine te-aĭ legat
Ca fasolea de arac.
Fasolea are soroc,
Se urcă pên' la un loc,
Se 'ntórce şi face bob ;
Tu mĕ prăpădeştĭ cu foc !

AŞ SCRIE UN RAVAŞEL

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

Fóĭe verde pătrunjel,
Aş scrie un răvăşel
Şi l'aş trimite măĭcuţiĭ,
Măĭcuţiĭ, drăguţiĭ :
De maĭ am vr'un frate 'n lume
Să nu-l blesteme ca pe mine,
Să umble din sat în sat
Nebĕut şi nemâncat
Şi la vreme ne'nchinat ;
Să umble din ţară 'n ţară
Cu haĭnele 'n supţióră !

FOAIE VERDE RUPTA 'N CINCI

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion al Petri Ţandură, din ţinutul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

Fóĭe verde ruptă 'n cincĭ,
Plin îĭ codru de voĭnicĭ,
La tot fagu câte cincĭ
Şi la fagu cel maĭ mare
Zace-un voĭnic de lingóre,
Cu mândruţa la chicĭóre.
Mândra din gură 'mĭ grăĭa :
— Zacĭ, voĭnice, orĭ te scólă,
Orĭ îmĭ dă şi mie-o bólă,
Să bolesc şi eŭ cu tine
Ca să nu ne rîdă nime !

IA VEḐI BADEA CUM SE DUCE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Iòn al Petri, din ţinutul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

Aĭda, mândro, 'n deal la cruce,
De veḑĭ badea cum se duce,
Pe muchia Ardealuluĭ,
Pe schinarea caluluĭ.
Badea 'ĭ negru,
Calu'ĭ negru ;
Badea 'ĭ negru de gândurĭ,
Calu-ĭ negru de drumurĭ !

INIMIOARA CE TE BAŢI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Vălénu, Roşioriĭ-de-vede — Teleorman.

Frunḑuliţă de treĭ braḑĭ,
Inimióră ce te baţĭ
De cóste şi de ficaţĭ ?
Şĭ-aş muri ; mórtea nu'mĭ vine;
Şĭ-aş trăi şi n'am cu cine ;
Că cu cine am trăit,
S'a dus şi n'a maĭ venit ;
A pus spate la pămînt
Ochĭ negriĭ la rĕsărit !
Cât oĭ fi, cât oĭ trăi,
Soldăţel n'oĭ maĭ ĭubi :
Soldăţelu 'ĭ cu belea,
Pică ordinu şi-lĭ ĭa
Şi eŭ rĕmâiŭ singurea ;
Rĕmâĭ singură pe lume
Ca turturéua din pădure !

MARIUŢO, MARIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión Mihaĭ din Bucurescĭ.

— Fóĭe verde sălcióră,
Mariuţo, Marióră,
N'aĭ nicĭ tindă, nicĭ cămară
Să mĕ găzduĭeştĭ diséră.
— Fóĭe verde treĭ costeĭ,
Are taĭca şi-un bordeĭ
Să maĭ găsduim doĭ treĭ.
Bucuros v'aş găsdui,
Taĭca, maĭca nu-e-aci,
P'amêndoĭ că ne-o găsi,
Frumuşel ne-o pedepsi !
Fóĭe verde barlaboĭ
Şi-are tica patru boĭ,
Fă-te negustor de eĭ.
Şi trage 'n gazdă la noĭ,
Să ne ĭubim amêndoĭ !

VERDE, VERDE ŞI-O CRAIŢĂ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Mihaĭ, din Bucurescĭ.

— Verde, verde şĭ-o crăiţă,
Luniţă, luniţă,
Séra pe uliţă,
Cu doĭ căluşeĭ,
Vineţĭ porumbĭeĭ;
Luniţă, luniţă,
Pupu-te 'n guriţă,
Ca p'o porumbiţă.
— Verde şĭ-o crăiţă,
Mam' călugăriţă,
Négră la hăĭnuţă,
Albă la peliţă,
Fóĭe matostat,
Eŭ te-am căutat
Tot din sat în sat
Şi din schit în schit,
Pênĕ te-am găsit.
— Băĭete, băĭete,
Geaba mĭ-aĭ venit,
Că m'am călugărit.
— Măĭcuţă, măĭcuţă,
Indărăt m'oĭ întórce,
Tot pin pădurice,
Lupiĭ mĕ mănânce,
Lupiĭ şi cloncaniĭ,
C'aşa vor duşmaniĭ!
Eŭ tot aş maĭ sta,
Da vremea 'mĭ vremuĭeşte,
Streşióra 'mĭ pică,
Gĭubeluşa 'mĭ strică.
Nu mĭ-e de gĭubea,
Nicĭ de fermenea,
Numaĭ d'un găitan,
C'am muncit pĕ el un an
La un oţ de căpitan!
— Staĭ, băĭete, nu te duce,
Că eŭ ţĭ-oĭ aşterne
In tindă pe vatră.
— Nu pocĭŭ dormi pe vatră
Puriciĭ mĕ saltă.
— Ba eŭ ţĭ-oĭ aşterne,
In pat la picere,
La buzili mele,
Muşcar'ar neĭca din ele
Ca dintr'un fagur de mĭere!

FRUNḐA VERDE ALUNICA

Culésă de M. Canianu de la Ilie Spânu—Piatra-Némţu.

Frunḑă verde alunică,
Frumos cântă-o rândunică,
La feréstră, la oblóne,
La drăguţa să se scóle,
C'o fi vreme de-aséră,
De când te-aştept afară
Şi plóĭa că mĕ plóĭe,
Sumanul mi se 'móĭe,
Pălăria mi se strică,
Picătura că mĕ pică.

FRUNḌA VERDE DE AGLICE

Culésă de M. Canianu de la Niţă Ciobanu din împrejurimile Borsecului—Transilvania.

Frunḍă verde de aglice,
De-aşĭ mânca pâĭne dulce,
Dupĕ diac nu m'oĭŭ duce,
Căcĭ vĭaţa diaculuĭ,
Maĭ rea ca moraruluĭ.
Că umblă din ţară 'n ţară,
Cu lenea de subsuóră;
Că diacu
Iĭ ca dracu.
Când aude clopotu,
Ţipă plugu 'n buruene
Şi se duce la pomene.
Frunḍă verde treĭ sipice,
De-aş mânca turtă dulce,
Dupĕ dascăl nu m'aş duce,
Căcĭ vĭaţa dascăluluĭ,
Maĭ rea c'a moraruluĭ.
Căcĭ umblă din sat în sat
Ca şi móra pe păsat,
Şi umblă din ţară 'n ţară,
Cu lenea subsuóră.
De cât să fiŭ o dăscăliţă,
Maĭ bine o morăriţă.
Am pe masă
Pit' alésă,
Toţĭ mĕ chĭémă jupânésă;
Dar cu bĭata dăscălie,
Trudă, ş'amar, ş'urgie.

FOICICA CU TREI FIRE

Culésă de M. Canianu de la Ion Catană, din Tĕrgu-Neamţuluĭ.

Foicică cu treĭ fire,
Naltă-ĭ mândra şi subţire,
Sară-ĭ ochiĭ cuĭ o ţine.
Că-o ţine prea de scurt,
De nu pot s'o sĕrut.
— Ţie-te 'nchisă în pĭatră,
Tot nu scapĭ nesĕrutată.

FRUNḌA VERDE AFION

Culésă de M. Canianu de la Vasile Tămădău—Piatra-Némţu.

A se vedea varianta de maĭ sus din doine : «La livadea luĭ Ión», pag. 755.

Frunḍă verde afion,
La livada luĭ Ion,
Tóte pasĕrile dorm,
Numa una n'are somn
Şi sare din pom în pom
Şi tot strigă : Ion ! Ion !
Ion s'a dus dupĕ ĭubit
Şi pe mine m'a părăsit.

FRUNḌA VERDE

Culésă de M. Canianu de la Anica Moraru din Piatra-Némţu.

Frunḍă verde,
Duce-m'aş eŭ de pe-aicĭ,
Dar îmĭ par ḍilele micĭ,
Pênĕ colea la Ispas,
Am socotit să mĕ las ;
Pênĕ colea la Rusale,
Căcĭ atuncĭ o fi ḍiua mare,
D'oĭ trece 'n altă ţară,
Cu lelea de subsióră,
Unde-ĭ slujba maĭ uşóră,
Şi plata maĭ bunişóră.

FRUNḌA VERDE PORUMBEĬ

Culésă de M. Canianu de la Anica Moraru—Piatra-Némţu.

— Frunḍă verde porumbeĭ,
Spune, mândră, vreĭ, nu vreĭ ?
— Iţĭ spun, neĭcă, scurt şĭ-ales :
Vin' afară că te-aştept.
Să baţĭ, neĭco, la feréstră,
Că eŭ es, te bag în casă.

FRUNḐA VERDE DE BUJOR

Culésă de M. Canianu de la Anica Moraru—Piatra-Némțu.

— Frunḑă verde de bujor,
Drăguță cel depărticĭor,
Nu-mĭ trimete atâta dor
Pe pârîŭ și pe isvor,
Trimete-mĭ maĭ puțintel,
Ca să pot umbla cu el.

FRUNḐA VERDE DE CICOARE

Culésă de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Ghița Șchiopul—R.-Vâlcea.

— Frunḑă verde de cicóre,
Bradule, brăduț de jale,
Ce te legenĭ așa tare,
Făr' de plóĭe, făr' de vênt
Cu crengile la pămînt ?
— Cum eŭ nu m'oĭ legăna
Când nicĭ vêntul n'a sufla,
Dară 'mĭ vine vestea rea :
Mie veste mĭ-a venit,
La mine s'a sfătuit
Treĭ meșterĭ cu treĭ topóre
Pe mine să mě dobóre,
Pe min' să mě cĭopârtéscă,
Scândurĭ din min' să cĭopléscă:
Scândurĭ lungĭ
In patru dungĭ,
Să facă podurĭ pe luncĭ
Și ușulițe
La temnițe.
Ș'acolo n'oĭ ședea eŭ
De plânsu surorilor,
De bocetu maĭcilor,
De jalea voĭnicilor,
De oftatu mândrelor !

VINE DORUL PE VALE

Auḑită de M. Canianu de la Anica Moraru, Piatra-Némțu.

Vine dorul pe vale
Și 'mĭ aduce multă jale,
Vine trist și suspinând
Și de dragoste povestind ;
Că pe unde a umblat,
Tot de drag e întrebat,
Și pe unde a călcat,
Dor în inimĭ a lăsat !

FRUNḌA VERDE TREI SOROACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Văcarĭul, din Ocna Sibiilor— Transilvania.

Frunḍă verde treĭ soróce,
Fă-mě Dómne, ce m'oĭ face,
Fă-mě pasěre măĭastră,
Să sbor la mândra 'n feréstră,
Cu mămuca să vorbesc,
Cu mândra să mě ĭubesc.
Dumneḍeŭ de mila mea,
M'a făcut o păsěrea
Şĭ-am sburat la măĭcuţa.
Măĭcuţa cum m'a věḍut,
Prea bine m'a cunoscut,
M'a luat la hâciit.
— Maĭcă nu mě hâcii,
Pên' nu ţĭ-oĭ istorisi.
Cine 'şĭ dă copil pên' streinĭ,
Nu 'ĭ e milă ca de câĭnĭ,
Aşijderea şi de mine,
Nu v'a fost milă la lume,
Nu vi-ĭ milă ca d'un câĭne.
Părinţiĭ aŭ fost plinĭ de avere,
Eŭ le-am fost de mângâere,
Ca luna printre stele.
Cum părinţiĭ s'o 'ndurat,
Pe mine m'o măritat,
Peste munţĭ,
La alte curţĭ,
La părinţĭ necunoscuţĭ;
S'aŭ lăcomit la argint,
Pe mine m'aŭ prăpădit.
Că argintul şade 'n ladă,
Dar urîtul şade 'n vatră;
Argintul rugineşte
Şi urîtul 'mbětrâneşte.
Părinţiĭ şedeaŭ la masă,
Eŭ le făceam trébă în casă.
Mě puneam să şed şi eŭ;
Părinţiĭ se uĭtaŭ rěŭ
Când înghiţiam o 'mbucătură,
Lacrimile ajungeaŭ 'n gură;
Când înghiţiam a doua óră,
Lacrimile mě omóră!
Tótă lumea şĭ-a ales,
Spicuţ verde de ověs
Şi câte-un tiněr frumos.
Numaĭ eŭ că mĭ-am ales,
Spicuţ verde de secară,
Şi urîtu din altă ţară.
Urîtu din ce se face?
Ia, din omu care tace,
Urîtul din ce se face?
Ia din ceia ce nu-ţĭ place;
Că el tace şi le cóce,
Când vorgheşte el te sparge.
Negru Dómne e pămîntu,
Dar maĭ negru e urîtu;
Pămîntul face pâĭne,
Dar urîtul calea 'mĭ ţine!

FRUNḐA VERDE DE MOHOR

Auḑită de M. Canianu de la Anica Moraru. Piatra-Némţu.

Frunḑă verde de mohor,
Ardă-ţĭ cisma pe picĭor,
Cum ard şi eŭ de al tĕŭ dor;
Ardă-ţĭ pălăria 'n cap,
Cum ard eŭ de al tĕŭ drag;
Ardă cămaşa pe tine,
Cum arde inima 'n mine.
Pĕrul tĕŭ cel răsucit,
Mĕ face smintit;
Pĕrul tĕŭ cel inele,
Ruperea inimeĭ mele.

FRUNḐA VERDE LEANA, LEANA

Auḑită de M. Canianu de la Anica Moraru, Piatra-Némţu.

Frunḑă verde, Leană, Leană,
Vaĭ mândro, rĕŭ 'ĭ cătană.
D'o fi dragă bine 'n ţară,
M'aşteaptă la primă-vară,
Iar de-o fi vr'o rĕutate,
M'oiŭ lipi şi eŭ l'o cetate
Şi ţĭ-oiŭ scrie dragă carte, —
Carte 'n patru colţurele,
Numaĭ de dor şi cu jele;
In mijloc,
Pară de foc,
Că 's voĭnic făr' de noroc.
Las' să 'mĭ fie mie rĕŭ,
C'am făcut de capul meŭ;
Las' să 'mĭ fie mie bine,
Că n'am ascultat de nime,
Păţească orĭ-cine,
Ca mine!

PE DRUMUL OLTULUI

Auḑit de M. Canianu de la Anica Moraru, Piatra-Némţu.

Pe drumul Oltuluĭ,
La fântâna satuluĭ
Multe perechĭ se'ntâlnesc,
Dragostile-şĭ povestesc,
In apă se oglindesc,
In vênt şópte respândesc.

SUS LA MUNTE, LA POIANA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu— Gorj.

Vedĭ varianta de maĭ sus în doïna «Jale» — «S'aŭ strâns cuciĭ toţĭ din ţară»

Sus la munte, la poĭană,
Este un nuc cu frunḑa rară,
S'aŭ strâns cuciĭ toţĭ din ţară,
Şi cântă de se omóră,
Şi-aşa cântă de frumos,
De pică frunḑa pe jos;
Şĭ-aşa cântă de cu jele,
Mirosu din copacĭ pĭere.
La tulpina nuculuĭ,
Cântă mama cuculuĭ
Şi maĭ jos la rădăcină
Este-o pasĕre strĕină;
De strĕină ce era,
Când începe a cânta
Frunḑa 'n codru se usca;
Când cânta şi ciripea
Codru în frunḑă că era.

FRUNḐA VERDE TREI GRAUNŢE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Fraţila, Novacĭ—Gorj.

Frunḑă verde treĭ grăunţe,
Am avut un puĭ drăguţ,
S'a dus cu boiĭ de negoţ
Şi boiĭ i-aŭ negoţit,
Inapoĭ s'a înturnat.
S'a abătut pe la un sat,
La o casă mare,
Cu ferestrele la vale,
Cu uşa la sóre,
Cu fete la şeḑĕtóre.
Tóte fetele lucréză,
Cea din casă adorméză.
Maĭcă-sa cum o întreba
Şi la ea că cuvînta:
Ce plângĭ şi suspinĭ,
Dorul nu-ţĭ alinĭ?
— Cum n'oĭ plânge, suspina,
Lăcrăma şi ofta,
C'am avut un puĭ drăguţ
S'a dus cu boiĭ de negoţ,
Din chică 'ĭ-a retezat,
Cheotórea 'ĭ-a luat,
Jos la grópă le-a 'ngropat.
Gându de 'nsurat ĭ-a dat.
Şi mi-a trimes răvaş pe sóre,
Că el umblă să se 'nsóre;
Şi mi-a trimes răvaş pe lună
Să mĕ duc să-ĭ fiŭ nună!
Dar eŭ, maĭcă, ce-oĭ face?
Orĭ, maĭcă, l'oĭ cununa,
Orĭ maĭ rĕŭ l'oĭ blĕstĕma.
— Tacĭ, fiică, nu fiĭ nebună,
Du-te şi să-ĭ fiĭ o nună.
In biserică-'ĭ intra,
El mâna ţi-a sĕruta
De nu s'a maĭ pricepe-alta.

VAI DE MINE MULT DOR DUC

Aud̦ită de M. Canianu de la Anica Moraru, Piatra-Némţu.

Vaĭ de mine mult dor duc,
In spre seară când mĕ culc.
Dimineaţa când mĕ scol
Is cu sênul plin de dor
Şi cu ochiĭ plinĭ de somn.

FRUND̦A VERDE ŞI DOUE ACE

Aud̦ită de M. Canianu de la Iftodi Vasile, din Agapia-Némţu.

Frund̦ă verde şi douĕ ace,
Fă-mĕ Dómne, ce mi-ĭ face,
Fă-mĕ trestie de baltă,
Să cresc subţire şi 'naltă.
Să mĕ cosească
Cosaşiĭ;
Să mĕ strêngă
Robodiaşiĭ,
Să m'arunce 'ntr'o câmpie,
Să resar viţă de vie.

DE AICI ŞI PANA 'N BACAU

Aud̦ită de M. Canianu de la Vasile Iftodi, din Agapia-Némţu.

De aicĭ şi pênĕ 'n Bacăŭ,
Ard douĕ lumînărĭ de seŭ.
D̦iua plouă, nóptea ninge,
Nime nu le póte stinge,
Făr' inima mea când plânge.
De n'ar plânge inima,
Ochiĭ nicĭ c'ar lăcrăma.
Dar inima 'ncepe-a plânge
Cu ochiĭ nu pot învinge.

F...U-TE 'N LEGE DE RACHITA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Dumitru Vălénu — Roşioriĭ-de-Vede — Teleorman.

F...u-te 'n lege de răchită,
Mult eştĭ neagră şi pârlită,
De te-aş maĭ vedea 'nfrundită
Să pun cureaua la flintă
Ca să'mĭ întreb voĭniciĭ
Carĭ or maĭ văra p'aicĭ.
De vărat am maĭ văra,
La Moldova,
Săraca ;
La Moldova apă dulce,
Cine bea, nu se maĭ duce !

IUBITA NEICHI IUBITA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ioniţă Vălénu — Roşioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Iubita neĭchiĭ, iubită,
Ce staĭ tristă şi mâhnită,
Pe feréstră cumpĕnită,
Cu inimióra pârlită ?
Spune-mĭ, dragă, şi 'mĭ grăĭeşte
Inimióra ce'ţĭ pofteşte ?
— Te-aş pofti pe dumneata ;
Da maĭcă-ta 'ĭ muĭere rea,
Nu te lasă 'n voĭa ta,
Să ĭubeştĭ ce ţĭ-o plăcea ;
Să ĭubeştĭ o nevestea, —
Nevestică cu bărbat,
Să te culcĭ seara cu drag !

CATE FOCURI ARD PE LUME

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lautarul Dumitru Vălénu — Roşioriĭ-de.Vede — Teleorman.

Câte focurĭ ard pe lume
Nicĭ unul nu arde bine,
Cum arde inima 'n mine ;
Şi arde cu lunile
Şi 'mĭ răpune ḑilele !

HIRE-AI, MAMA, BLESTEMATA

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Ión al Petri, din ținutul Făgărașuluĭ—Transilvania.

— Hire-aĭ, mamă, blestemată,
De ce nu m'aĭ făcut fată ?
Și de ce m'aĭ făcut ficĭor,
Să trăĭesc mereŭ în dor.
Să ĭaŭ drumul la chicĭor,
Să umblu 'n țară streină,
Unde nu-ĭ nicĭ vin, nicĭ pâĭne,
Ci tot ómenĭ fără milă !

DE-AR FI DORU CA DORU

Culésă de M. Canianu, de la Ilie Dragu, din satul Hârtopu—Némțu.

De-ar fi dorul ca doru,
L'așĭ băga 'n sîn ca mĕru,
Dar dorul unde se pune,
Lasă inima cărbune
Și pe dorul-l bate vêntul
Și eŭ petrec numaĭ cu gându.
Dorul sare din pom în pom
Și te face tot neom !

FRUNḌA VERDE DE DOI FAGI

Culésă de Chr. N. apu, de la Ión al Petri, din ținutul Făgărașu luĭ—Transilvania.

Frunḍă verde de doĭ fagĭ,
Cin' desparte pe doĭ dragĭ,
Ducà-ĭ corghiĭ carnea 'n fagĭ,
Chicĭórele prin copacĭ.
Șaḍă 'n sânge pênĕ 'n brîŭ,
Să'l mânce vĭermiĭ de viŭ ;
Aĭbă casa cuculuĭ,
Și hodina vêntuluĭ.
Că nicĭ cucul n'are casă,
Nicĭ vêntul țară alésă.
Și pe min' cin' m'a despărțit,
Hire-ar hi mort de cuțit :
De m'o despărțit bărbat,
Să móră necununat ;
De m'o despărțit femeĭe,
Să dea Dumneḍeŭ să pieĭe ;
De m'o despărțit vr'o fată,
Cununia nu 'șĭ-o vadă ;
De m'o despărțit ficĭor,
Hire-ar hi mort de topor, —
De topor făr' de rugină,
Să móră făr' de lumină !

CODRULE FRUNḐA GALBENA

Culésă de M. Canianu, de la Trima a luĭ Vlad, din satul Dómneĭ—Némţu.

Codrule frunḑă galbenă,
Eŭ mĕ culc, tu mĕ légănă.
Dar mĕ légănă frumos
Să nu mĕ ţipe vêntul jos ;
Că dacă jos m'a ţipa,
Dómne răŭ te-oĭ blestema.

MANDRULIŢO POALE 'NCIURATE

Culésă de M. Canianu, de la Irina a luĭ Vlad din satul Dómneĭ—Némţu.

— Mândruliţă póle 'ncĭurate,
Rĕŭ te-am visat astă-nópte ;
Ca cărpuţia ta cea nouă,
Era ruptă drept în douĕ.
— Ba minţĭ bade draculuĭ,
Căcĭ cârpa mea nu-ĭ ruptă,
Ci-ĭ ruptă inimĭóra ta,
Te temĭ că ţĭ-oĭ lăsa,
De ce te temĭ nu-ĭ scăpa.
Num'atât zăbovesc,
Până murgu-mĭ potcovesc.
Să'mĭ puĭ picĭoru 'n scară,
Să merg în cea-l'altă ţară.

FRUNḐA, FRUNḐA ŞI IAR FRUNḐA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion Văcariŭl, Ocna Salinilor—Transilvania.

Frunḑă, frunḑă şi ĭar frunḑă,
Multă vreme mĕ gândiĭ,
Frunḑă cum te-oĭ maĭ numi.
Te-oĭ numi frunḑă de fag,
Pusă 'n pălărie cu drag ;
Te numesc frunḑă de nuc,
Dupĕ badea mult dor duc ;
Te numesc frunḑă de teĭ,
După badea staŭ să pĭeĭ !

FRUNḐA VERDE TREI MARGELE

Culésă de M. Canianu de la Maria Sticlete din Piatra-Némțu.

Frunḑă verde treĭ mărgele,
Jele-ĭ Dómneĭ cuĭ e jele, —
Jele-ĭ Dómne codruluĭ,
De darmele Lotruluĭ,
Că de plóe și le unge
Și n'are cin' le 'ncinge.

FRUNḐA VERDE LEMN DOMNESC

Culésă de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

Frunḑă verde lemn domnesc,
M'am jurat să nu maĭ ĭubesc,
Dar nu pot să mĕ lipsesc.
Unde vĕd multe fete,
Trec prin apă, mor de sete ;
Unde vĕd nevestele,
Trec apa ca șerpele ;
Unde vĕd fete frumóse,
Trec prin apă până 'n cóste.

FRUNḐA VERDE DE CICOARA

Culésă de M. Canianu, de la Trina luĭ Ilie Dragu, din Hârtop—Némțu.

Frunḑă verde de cicóră,
Oltule apă vióră,
Face-te-aĭ négră cernélă,
Că să'mĭ scriŭ o hârtióră,
S'o trimeț la muĭca 'n țara,
Să'mĭ dea banĭ de cheltuĭélă
Și haĭne de primenélă.
Că eŭ trec în ceia țară.
Căcĭ de haĭne m'am desbrăcat
Și 'n cazarmă m'a băgat
Și de pĕr m'a retezat.
Pĕrul meŭ cel gălbior,
Strânge-l, muĭcă, binișor
Și mi-l pune 'n sînișor,
Că ți-o maĭ trece de dor.
Și ți-l pune 'n sîn la pĭele,
Ca să-țĭ trécă de jele.
Și dă-l și mândrelor mele,
Cele 'nalte subțirele,
Par'că 's trase prin inele !

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culesă de Chr. N. Ţapu, de la d. Vasile Alexandrescu—Bucurescĭ.

Să se confrunte varianta de maĭ sus—Doine Dragoste—«Şi-oĭ să las cu jurămînt»

Fóĭe verde şi-o lalea,
Oĭ să las la mórtea mea,
Să'mĭ trimet nevestica
Să'mĭ aducă amanta,
Să mor cu ochiĭ la ea.
Şi voiŭ să las cu jurămînt
Cine m'o băga 'n pămînt
Să'mĭ facă cosciug de plumb
Şi cu pleopa de argint,
Să mĕ bage maĭ adânc,
Să nu putreḑesc curênd.
Să putreḑesc la cincĭ anĭ,
Să fac voĭa la duşmanĭ;
Duşmaniĭ, duşmancile,
Nu'şĭ păzeşte casile
Şi ţine uliţile.
Şi-oĭ să las cu jurămînt
Să mĕ 'ngrópe unde-oĭ ḑice,
La sînul cu douĕ ţiţe,
C'acolo'ĭ dragostea dulce!

FRUNḐA VERDE DE MOHOR

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Ursu, din Bălţăteştĭ—Nĕmţu.

Frunḑă verde de mohor,
Plânge-mĕ maĭcă cu dor
Că şi eŭ ţ'am fost fecĭor;
Ţĭ-am scos plugul din şopron
Şi boiĭ din cel obor
Şi m'am dus la cel ogor.
Plânge-mĕ maĭcă cu jele
Ca şi mândruţele mele;
Plânge-mĕ, maĭcă, să creḑĭ
Că acuşĭ nu mĕ maĭ veḑĭ.
Maĭca din tóte m'o scóte,
Dar din douĕ nu mĕ póte:
Din cătune şi de mórte.
De-ar sci omul ce-ar ajunge,
Tot ar suspina şi-ar plânge;
De-ar şti omul ce-ar păţi
De multe orĭ s'ar feri.

FRUNḐA VERDE Ş'O NALBA

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Duncan, de la Bălţăteştĭ—Némţu.

Frunḑă verde ş'o nalbă
Vine maĭca şi mĕ 'ntreabă
Ce sînt aşa slabă ?
Dar cum maĭcă să nu fiŭ
Că béŭ apă din părîŭ,
Să mĕ usuc de dorul tĕŭ ;
Şi beaŭ apă din fântână
Şi mĕ usuc că-s strĕină ;
Că strĕinul, bată-l focul,
Mĭ-a 'nverḑit faţa ca socul.

FOAIE VERDE DE TREI TEI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d. Vasile Alexandrescu—Bucureştĭ.

— Fóĭe verde de treĭ teĭ,
Hi, hi, hi, bordeĭ, bordeĭ,
Cu mărtăceiĭ mărunţeĭ,
S'a 'nfundat dragostea 'n eĭ.
Bordeĭaş fără gârlicĭ,
Tu mĕ facĭ să viŭ p'aicĭ,
Desculţ şi fără opincĭ ;
Bordeĭaş cu gura 'n dos,
Tu mĕ facĭ să viŭ pe jos
Pe pămîntu gloduros !

FRUNḐA VERDE LIŢA, LIŢA

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Ursu, Bălţăteştĭ—Némţu.

Frunḑă verde liţă, liţă
Şade mândra 'n portiţă,
Ca o albă porumbiţă.
Trece neĭca şi-ĭ ḑice-aşa :
— Dare-aşĭ dómne ce aşĭ da,
Da-aşĭ murgu de sub mine
Să te pot ĭubi pe tine.
— Tacĭ neĭcă nu ḑi aşa,
Te rog să tacĭ dumneata,
Că nu-s fată nicĭ nevastă,
Ci mi-s flóre
După sóre,
Cine mĕ iubeşte móre.
— Murgul care-l călăresc
Măcareşĭ nu-l stăpânesc
Tot pe tine te iubesc.

CUM DAI LELE OULE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la d. Vasile Alexandrescu—şef tipograf—Bucureştĭ.

— Cum daĭ, lele, cum daĭ, lele, ouěle?
— Treĭ parale, treĭ parale, Domnule!
— Ia maĭ lasă, ĭa maĭ lasă, jupânésă
Că nu ţĭ-e găina grasă (bis).
— Haĭda, haĭda, haĭda, haĭda, Domnule,
Să numěrăm ouěle (bis),
La marginea drumuluĭ,
La mijlocul patuluĭ.
De la una, de la una pên' la douě,
S'a tăĭat dragostea 'n douě (bis);
De la douě, de la douě pên' la treĭ,
Mariţico, vreĭ nu vreĭ, (bis);
De la treĭ, de la treĭ şi pên' la patru,
Mariţica 'mĭ şade 'n pat,
Şi 'mĭ trage la numěrat (bis);
De la patru, de la patru pên' la cincĭ,
Mariţa nu mĭ-e de-aicĭ (bis)
Şi mĭ-este dintr'altă ţară,
Cu cosiţa gălbióră,
Dar'ar Dumneḑeŭ să móră, (bis)
Să-ĭ cĭupesc din colivĭóră,
Să-ĭ beaŭ vin din năstrăpĭóră,
Să'mĭ trécă la inimĭóră, (bis).
Saŭ,
Să'mĭ trécă de foc şi jale!

FRUNḐA VERDE PORUMBEA

Auḑită de M. Canianu de la Vasile Jugu din Têrgu-Némţuluĭ.

Frunḑă verde porumbea,
Dragă puĭculiţa mea,
De te-aş prinde unde-va,
Numaĭ ochiĭ ţi-aşĭ lua;
Numaĭ ochiĭ şi-o sprânceană
Şi 'ĭ-aşĭ pune la icónă;
Şi m'aşĭ ruga: Dómne, Dómne
Dă-mĭ ḑile să maĭ trăĭesc,
Cu puĭca să mě 'ntêlnesc
Şi 'ntr'una să mě ĭubesc.

RAVAŞ PUICA, RAVAŞ DRAGA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la d-nul Vasile Alexandrescu, şef de tipografie — Bucurescĭ.

— Răvaş, puĭcă, răvaş, dragă,—
Răvaş de la împěratu
Că-ţĭ vine, lele, bărbatu.
— Las' să vie, dracu 'l ştie,
Calea mărăcinĭ să-ĭ fie!
Demâncare ĭ-am gătit:
Mămăligă cu urḑicĭ;
Şi cămaşa ĭ-am spălat,
Pe mărăcinĭ ĭ-am uscat.
Cu picerile-am călcat,
După uşă-am aruncat.

—Răvaş, puĭcă, răvaş, dragă,—
Răvaş de la vornicu
Că-ţĭ vine ibovnicu.
— Las' să vie, Domnu 'l ştie
Calea trandafirĭ să-ĭ fie!
De mâncare ĭ-am gătit:
Mămăligă cu puĭ fript
Şi cămaşa ĭ-am spălat,
Pe busuĭoc ĭ-am uscat;
La ladă 'ĭ-am aşeḑat!

FRUNḐA VERDE FOI CU ROUA

Auḑită de M. Canianu la Boısec de la Iléna Dumitru.

A se confrunta varianta- Doine-Blestem- «Printre ţěrĭ, printr'amêndouě».

Frunḑă verde foĭ cu rouă,
Peste munţĭ, peste amêndouě.
Se fac douě podurĭ nouě.
Pe unul badea trecea,
Pe unul mândra venea.
Fecĭorul trecea cântând
Fata venea plângênd,
Şi din gură cuvîntând:
— Frunḑă verde fóĭe lungă,
Să te-ajungă badeo, ajungă,
Nouă bóle ş'o lingóre.
Şĭ-o pereche de frigurĭ
Şi treĭ sute de gĭunghĭurĭ,
Când îĭ gândi că ţĭ-e bine
Să-mĭ vie popa la tine.
Când îĭ gândi că ţĭ-e rěŭ
Să te bage 'n copârşĭeŭ.
Patru sute banĭ în pungă
La doftor să nu-ţĭ ajungă.
Patru boĭ ca uniĭ
Să-ţĭ mănânce doftoriĭ.

AJUNGĂ-TE, MÂNDRĂ, AJUNGĂ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Bondoc, Bojogenĭ-Boba—Gorj.

— Ajungă-te, mândră, ajungă
Dorul meŭ care te-alungă.
Ajungă-te dor cu drag,
Să şeḑĭ tótă ḑiua 'n prag,
Cu cârpe ude la cap.
Când va fi de către cină,
Să te arḑĭ ca o lumină;
Când va fi de către séră,
Să te topeştĭ ca şĭ-o céră;
Când va fi la mĭeḑ de nópte,
Să te ĭa sudorĭ de mórte;
Când va fi de diminéţă
Să trecĭ, mândro, din viéţă!

CODRULE PĂDURE MÂNDRĂ

Auḑită de M. Canianu de la Sofronie Macaveĭ, din Văratec—Némţu.

A se confrunta varianta de maĭ sus din doĭne — Jale — «Codrule, frunḑă rotundă».

Codrule, pădure mândră,
Păsările 'n tine cântă,
Merg maĭcele de le-ascultă.
Se ducea şi mama mea
De-mĭ asculta păsărea,
Cum îmĭ cântă patima,—
Patima inimeĭ mele
Şĭ-a sufletuluĭ durere.

INIMA MEA CEA STRICATĂ

Auḑită de M. Canianu de la Sofronie Macaveĭ, din Varatec—Némţu.

Inima mea cea stricată,
Maĭ tocmeşte-te odată.
Inima mea cea rănită,
Nu fiĭ tu tot amărîtă.
Multe-aşĭ ḑice, multe-aşĭ face
Inima de mĭ-ar da pace.
Multe-aşĭ face, multe-aşĭ ḑice
Inima să nu mi se strice!

UND' TE DUCI, MAI PETRIŞOR?

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Mihaï — Bucurescĭ.

A se vedea varianta din—Doine Adenda,—«Unde-aĭ plecat, Petrişor ?»

— Fóĭe verde merişor,
Und' te ducĭ, măĭ Petrişor ?
— La Craiova să mĕ 'nsor,
C'aicĭ fetele nu vor
C'aŭ aflat că sint dator,—
Sînt dator la percitor
O sută şi doĭ dĕ polĭ ;
Sînt dator la arîndaş
O sută de gălbinaşĭ ;
Sînt dator la cârcĭumar
O sută de icuşarĭ ;
Sînt dator la ibomnicĭ
O sută de firfiricĭ,
F... u-l d'oĭ maĭ da p'aicĭ !

COLEA 'N VALE LA FANTANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Michaĭ, din Bucurescĭ.

Fóĭe verde treĭ alune,
Colea'n vale la fântână,
Doué fete 'mĭ spală lână, of !
Una 'mĭ spală ş'alta 'ndrugă,
Să-ĭ facă luĭ neĭca glugă. of !
Gluga 'mĭ este de mătase
Impletită 'n viţe şase, of !
Una 'mĭ spală şi 'mĭ suspină
C'a pĭerdut salba pe gârlă. of !
Salba e de galbenĭ marĭ
Făcută de doĭ primarĭ;—of !—
Salba e de galbenĭ micĭ
Făcută de doĭ voĭnicĭ,—of !—
Tot trecênd la ibomnicĭ.

FRUNDA VERDE DE ALUNA
(VARIANTA)

Culésa de M. Canianu de la Vasile Spâneanu—Pĭetros—Pĭatra-Némţu.

Frundă verde de alună,
Colea 'n vale la fântână,
Doué fete spală lână.
Una spală ş'alta 'ndrugă
Să-ĭ facă luĭ neĭca glugă ;
Alta plânge şi suspină,
C'a pĭerdut salba 'n fântână,—
Salba cu galbeniĭ marĭ,
Făcută de doĭ primarĭ ;
Salba cu galbeniĭ micĭ,
Făcută de treĭ voĭnicĭ.

LELIŞOARA, TRUP DE FLORI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

Lelişóră trup de florĭ,
Gura ta-ĭ de sĕrbătorĭ;
Lelişóră 'naltă 'n stat,
Bună eştĭ de sĕrutat;
Leliţo cu tulpan vărgat,
Bună eştĭ de 'mbrăţoşat!

MARIŢO DIN VADU-LAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Costică Ionescu, Şelarĭ—Bucureseĭ.

Mariţo din Vadu-Lat,
Cu mărgeanu revĕrsat,
Revĕrsat pe pĭept lăsat,
M'aş băga la tine argat.
Da ce fel d'argat să fiŭ?
Ḑiua să'ţĭ spăl vasili;
Nóptea să'ţĭ 'moĭŭ ósili!

FRUNḐĂ VERDE DE SUSAI

Culésă de M. Canianu de la Nic. Vlad—Rosnov-Némţu.

Frunḑă verde de susaĭ,
Ştiĭ tu, bade, ce ḑiceaĭ,
Când la noĭ 'n prag şedeaĭ,
Că noĭ atuncĭ ne-om urî,
Când sórele nu va luci.
Sórele n'a perit,
Noĭ, bade, ne-am urît;
Să te urască sórele,
Indrăgéscă-te-ar bólele.
Pe vreme de secerat
Să te 'ntórcă 'n pat;
Să mĕ chemĭ şi pe mine,
Ca să am milă de tine.
Eŭ te-oiŭ 'ntórce cu scândura
Şi te-oiŭ adăpa cu lingura,
Să-ţĭ daŭ pita cu acu,
Dóră te-a lua dracu.
Să-şĭ aducă măt'aminte
Că-ĭ blestem de la mine,
Că-ĭ blestem de la drăguţă,
Că nu ĭ-aĭ fost cu credinţă.

FRUNḐA VERDE BARLABOI

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Vlad—Rosnov—Németu.

Frunḑă verde barlaboĭ,
Aḑĭ e Mercurĭ şi mâĭne e Joĭ,
Eŭ merg, maĭcă, de la voĭ
Şi pênĕ m'o înturna,
Multă vreme-ţĭ aştepta,
Tot cu prânḑul cald pe masă
Şi cu apă rece 'n vasĕ.
Maĭcă, pênĕ oĭŭ veni,
Prânḑu'n masă s'o răci,
Apă'n vasĕ s'a 'ncălḑi,
Dorul ţi s'a linişti.
Găteşte-te, mamă, bine
Şi m'aştéptă şi pe mine.
Iar de-ĭ vedea că nu vin,
Apoĭ pune cina 'n masă
Şi cină cu ceĭ d'acasă,
C'aşĭ veni dar nu mĕ lasă;
C'am picat, mamă, 'ntr'un loc
Cum pică lemnul pe foc;
Şi-am picat, mamă, 'ntr'o casă
Cum pică ĭarba de coasă!

AMARIT-'I OMU, DOAMNE

Culésa de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Costea, din Săcenĭ—Teleorman

Amărît-'ĭ omu, Dómne,
Când se culcă şi nu dórme
Da maĭ amărît e-atuncĭ,
Când îşĭ dă boiĭ pe juncĭ!

FRUNḐULIŢA ŞI-O LALEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Costea, din Săcenĭ — Teleorman.

Frunḑuliţă şi-o lalea,
A draculuĭ e lelea;
Eŭ o rog şi ea nu vrea
Cu parale, nu geaba!
Iĭ puseĭ sfănţóĭca 'n mână
Ea ḑice că nu e bună;
Iĭ maĭ deteĭ cincĭ parale,
Să-ĭ paĭe sfănţóĭca mare!

FRUNḌA VERDE DE DUDAU

Auḍită de M. Canianu de la Nic. Vlad din Roznov—Némțu.

Frunḍă verde de dudăŭ,
Bade, bade, dragul meŭ,
Când îĭ trece pe lângă noĭ
Puneţĭ clopote la boĭ
Şi şinóre de mătasă
Să-ĭ aud bade din casă.
Să fiŭ slabă ca o haragă
Şi mórtă de betégă,
Din pat că m'oĭ scula,
Pe feréstă că m'oĭ uĭta.

FRUNḌA VERDE FLORICELE

Auḍită de M. Canianu de la Nic. Vlad din Roznov—Némțu.

Frunḍă verde floricele,
Pentru treĭ mândruţe-a mele
Purtaĭ treĭ perechĭ de zale.
— Tótă zala-ĭ nouĕ punţĭ
Mĕ mir, neĭcă, cum le porţĭ.
Eŭ le port, mândruţo, bine
Că le port şi pentru tine.

FOAIE VERDE TREI LALELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Costea Gheorghe, din Săcenĭ—Teleorman.

— Fóĭe verde treĭ lalele,
Despăgubeşte-mĕ, lele,
De părăluţele mele,
De galbenĭ şi de rubĭele,
C'a muncit neĭca pe ele
Pe délurĭ şi pe vâlcele!

FRUNḌULIȚA CA IARBA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Costea Gheorghe, din Săcenĭ—Teleorman.

Frunḍuliță ca iarba,
Rĕŭ m'a blestemat neĭca
Tocma 'ntro Vinere séra,
La ușa bisericiĭ,
La icóna Precistiĭ!

TRANDAFIR PANA DOMNEASCA

Auḍită de M. Canianu de la Dumitru Ciobanu, de lângă Durăŭ—Némțu.

— Trandafir, pană domnéscă,
Slobod e să se ĭubéscă
Fecior holteiŭ cu nevastă ?
— Slobod e să se ĭubéscă ?
Și cu mine
Și cu tine,
Numaĭ să nu scie nime.
Și cu mine
Și cu altul,
Numaĭ să nu scie satul.

FLUTUREL CRESCUT IN IARBA

Auḍită de M. Canianu de la Dumitru Ciobanu de lângă Durăŭ—Neamțu.

Fluturel crescut în ĭarbă,
Sbóră, sbóră 'n lumea largă,
Adă-mĭ veste de-al meŭ bade,
Că s'a dus, s'a dus departe
Și de dorul luĭ maĭ mor,
Du-te, du-te ĭutișor!

FRUNḌA VERDE Ş'UN DUDAU

Auḑită de M. Canianu, de la Gh. Vênătoru, din Cindia—Neamţu.

— Frunḑă verde ş'un dudăŭ,
Bădiţo sufletul meŭ,
De-ĭ muri tu, mor şi eŭ,
Să ne'ngrópe 'n deal la cruce,
C'acolo-ĭ dragostea dulce.
Să ne'ngrópe 'n loc adânc,
Să nu putreḑim curênd.
Frunḑă verde vênt de vară,
Din tine, bade, să rĕsară,
Să resară un rosmarin,
Iar din mine un trandafir.
Când o bate vêntu 'n dos,
Umple câmpul de miros;
Când o bate vêntu'n faţă,
Umple câmpul cu dulcéţă.

FOAIE VERDE TREI LALELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Văleanu, din Roşiorĭ-de-vede—
—Teleorman.

Fóĭe verde treĭ lalele
Ah! săracĭ pĕcatele mele,
Şi am ḑis, lele, treĭ lalele;
Frunḑuliţă mărăcine,
Cine m'a pus pe mine,
Să fac pĕcate cu tine?
Ş'altă dată treĭ lalele,
Fă, mândruţo, lele, lele,
Cine mĕ'ntrébă pe mine?
Cu ce foc trăĭesc pe lume,
— Numa Dumneḑeŭ cu bine
Şi mândra cu vorbe bune!

HAI, TU MANDRO, DUPA MINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion al Petri, din Făgăraş—Transilvania.

Haĭ, tu mândro, după mine,
Că te-oĭ ţinea fórte bine;
Desculţă nu te-oĭ purta,
Că-ĭ umbla tu dacă-ĭ vrea.
Nicĭ vacile nu te-or împunge
Nicĭ pe ele nu le-ĭ mulge.
Lapte acru n'oĭ mânca
Să te dóĭe inima;
Nice dulce, nice acru
Să te dóĭe, mândro, capu!

PRUTULE, PRUTULE APA LINA

Culésă de M. Canianu, de la Gh. Vênĕtoru, din Cindia—Neamțu.

— Prutule, Prutule, apă lină,
Trece-mĕ 'n țară streină,
Să mĕ trecĭ
Să nu mĕ 'necĭ,
Că n'aĭ banĭ să mĕ plăteștĭ,
Nicĭ copiĭ să mĕ jeleștĭ!

PEN' ERAM EU HOLTEIAȘ

Culésă de M. Canianu, de la Gh. Vênĕtoru, din Cindia—Némțu.

Pĕn' eram eŭ holteĭaș
Purtam pana 'n colopaș
Și cisma cu pintenașĭ.
Și dacă mĕ'nsuraĭ,
Dăduĭ pana pe mălaiŭ,
Pinteniĭ pe lapte dulce,
Să daŭ la copiĭ să mânce.

DU-MA DOAMNE CU NORII

Culésă de M. Canianu, de la Gh. Vênĕtoru, din Cindia—Neamțu.

Du-mĕ, Dómne, cu noriĭ,
Unde-ĭ badea cu boiĭ;
Du-mĕ, Dómne, cu stelele,
Unde-ĭ badea cu mândrele.

FRUNḐA VERDE BOB ŞI LINTE

Culésă de M. Canianu, de la Smaranda Spiridon, din Viişoara—Némţu.

Frunḑă verde bob şi linte,
Descunună-mĕ, părinte ;
De nu mi-ĭ descununa,
Florile te-or blestema !
— Ba nu te-oiŭ descununa,
Pênĕ nu mi-ĭ numĕra,
Frunḑele din nouĕ nucĭ,
Iarba de pe nouĕ luncĭ.

ŞI-AM AVUT O CARARUŞA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión al Petri, din comitatul Făgăraşuluĭ— Transilvania.

Şĭ-am avut o cărăruşă
Pên' la mândruţa la uşă,
Şi s'o pus un blestemat,
Cărarea mĭ-o astupat,
Tot cu spinĭ şi cu nuĭele,—
Supĕrarea mândriĭ mele.
Şi-apoĭ supĕrarea mea,
Că nu pociŭ merge la ea
Sara şi diminéţa,
Peste ḑi tot-d'auna!

FRUNḐA'N VIE-I TOT RANDURI

Culésă de M. Canianu, de la Smaranda Spiridon, din Viişóra—Némţu.

Frunḑa 'n vie-ĭ tot rândurĭ,
Badea-ĭ cu multe gândurĭ;
Frunḑa 'n vie-ĭ tot măruţă,
Badea-ĭ cu multe drăguţe.
De-ĭ gândi, bade, la mine,
Dumneḑeŭ să-ţĭ deĭe bin,
De-ĭ gândi, bade, rĕŭ,
Să te bată Dumneḑeŭ.
Frunḑă verde ĭasomie,
De către bade să vie;
Şi de badea n'o veni,
Blĕstĕma-l'oiŭ c'a muri.

ḐISA-I CA-I VENI

Culésă de M. Căneanu de la Nică Mutu, din Cer-Neguraş—Neamţu.

Ḑis-aĭ că-ĭ veni,
Să culegem struguriĭ;
Dar tu, bade, n'aĭ venit,
Sufletu-mĭ rĕŭ l'aĭ măhnit.
De ţĭ-ar sta durerea mea
Lângă inimióră ta,
Să nu poţĭ nicĭ când muri,
Pênĕ la noĭ nu-ĭ veni!

VENI BADEA SI SE DUSE

Culésă de M. Canianu de la Nică Mutu, din Cer-Neguraş—Neamţu.

Veni badea şi se duse,
Pĭétra pe inimă-mĭ puse;
Veni badea, iară mers-a,
Pĭétră pe inimă-mĭ lăsa;
Maĭ bine n'ar fi venit,
Nicĭ dracu n'ar fi bănuit.

CATE FLORI AM ADUNAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea, lăutar, Săcelu—Gorj.

Câte florĭ am adunat,
Tóte mândruţiĭ le-am dat;
Dar mândra nu le-a primit,
Căcĭ florĭ cosite din grâŭ
Nu pune draga la brêŭ.
Duce-m'oiŭ, duce pe loc,
Să rup florĭ de busuĭoc,
Să mĕ ĭubéscă cu foc;
Duce-m'aş duce apoĭ
Să rup florĭ cu frunḑe moĭ,
Să ne ĭubim amêndoĭ!

FRUNDA VERDE LEMN USCAT

Culésă de M. Canianu de la Vasile Tugu, din Sărata—Némţu.

Frundă verde lemn uscat,
Urîtă mi-ĭ crâşma'n sat,
Că dacă beaŭ şi mĕ 'nbĕt,
Tóte fetele mĕ vĕd.
Frundă verde bob şi mure,
Dragă mi-ĭ crâşma 'n pădure,
Dacă beaŭ şi mĕ'nbĕt,
Numaĭ crengile mĕ vĕd.

SEACA DÓMNE DUNAREA

Culésă de M. Canianu de la Vasile Tugu din Sărata—Némţu.

Sécă Dómne Dunărea
Din tótă Ungaria,
Vreaŭ pe drumul Dunăreĭ,
Să-mĭ caut calea vîeţeĭ;
Căcĭ prin câte ţĕrĭ umblaiŭ,
Ce-am perdut nu maĭ aflaĭ.
Am perdut mândruţa mea,
Ce mi-a mâncat inima,
Inima s'a vindecat,

SPUNE, MANDRA, SAU GHICESTI

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Dumbrava—Piatra-Némţu.

Spune, mândră, saŭ ghiceşte,
De ce soldatu'mbĕtrâneşte,
Că cu sapa nu prăşeşte.
Nicĭ cu cósa nu coseşte
Şi soldatu 'mbătrêneşte
De răcéla férelor
Şi de strênsul curelelor!

DORUL MANDREI DE N'AR FI

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Dumbravis—Piatra.

Dorul mândreĭ de n'ar fi,
M'aşĭ culca, m'aşĭ hodini.
Dar zĕŭ dorul mândreĭ este,
Eŭ mĕ culc, el mĕ trezeşte.
Pun capul pe pernuţă
Şi gândesc la a mea drăguţă.

TINEREA M'AM MARITAT

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión Vacariu, Ocna Sibiilor—Transilvania.

Tînerea m'am măritat,
Rea sócră mĭ-am căpătat,—
Rea sócră şi rĕŭ bărbat.
Când dă 'n carne,
Dă şi 'n mine;
In câĭne dă num'o dată,
Pe mine rupe-o lopată;
In câĭne de douĕ orĭ
Şi 'n mine de nouĕ-orĭ.
Dacă veḑuĭ că-ĭ tréb'aşa,
Puseĭ secera la brêŭ,
Plecaĭ la holdă de grâŭ.
Seceraĭ pênĕ la prânḑ,
Tot cu lacrâmĭ şi cu plâns;
Seceraĭ pênĕ l'amĭaḑ,
Tot cu lacrămĭ pe obraz.
Seceraĭ pên'la ojină (vecernie),
Seceraĭ pênĕ supt séră,
Iacă sócra nu maĭ vine;
Tot cu lacrămĭ şi cu pară.
Tóte sócrele 'mĭ venĭa,
Cu amiaḑ la noru-sa;
Numaĭ sócra nu maĭ vine,
Bate-o-ar ḑiua de mâĭne!
Mĕ uĭtam în jos pe cale,
Iaca sócra ca o pară,
C'o cocuţă (pâĭne) su'suţióră.
— Haĭda, soră, de mănâncă.
—Nu maĭ mânc mâncare-aş foc,
Dacă n'am avut noroc,
Să hi băgat concĭu 'n foc
Şi 'nvelitórea 'n vale,
Ca să rĕmâĭ fată mare
Şi să-ţĭ mâncĭ astă mâncare!

FRUNḌA VERDE GRAU MARUNT

Culésă de M. Canianu, de la Spiridon Ţiganu—Piatra.

Frunḑă verde grâŭ mĕrunt,
Când îmĭ vine mândra 'n gând
Mĕ usuc ca frunḑa 'n vênt,
Ca frunḑa curechĭuluĭ,
In postul Sân Petruluĭ,
Ca frunḑa alunuluĭ,
In postul Crăcĭunuluĭ.

FRUNḌA VERDE Ş'O ALUNICA

Auḑită de M. Canianu de la Vasile Scripcaru din Piatra-Némţ.

Frunḑă verde ş'o alunică,
Deşteaptă-te frumuşică
Şi-mĭ deschide uşile
Că mi-s negre ḑilele,
De amarul doruluĭ,
Doruluĭ, necazuluĭ
Şi de chinul drumuluĭ.
Norul geme, plóĭa cade
Şĭ-a crescut apa pe strade
Şi n'am loc să mĕ scutesc,
Lasă-mĕ când îţĭ grăesc.
Pentru atâta bunătate
Dumneḑeŭ îţĭ va da de tóte
Şi din a mea sărăcie,
Ţi-oĭ da inima mea ţie.
Nu maĭ pot să duc cu mine
Cuĭb de dorurĭ şi suspine.

TOT ME UIT ŞI ME GANDESC

Auḑita de M. Canianu de la Dumitru Ciobanu din Valea Dómneĭ—Némţ.

Tot mĕ uĭt şi mĕ gândesc
In cotro, focu! să pornesc,
Cu mândra să mĕ 'ntâlnesc,
Douĕ vorbe să-ĭ grăesc
Ş'apoĭ să mĕ despărţesc.

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Michaĭ—Bucurescĭ.

Fóĭe verde matostat,
Câte lăcrămĭ mĭ-am vărsat
Făceam o fântână 'n sat,—
Fântână cu treĭ isvóre
Să bea duşmaniĭ să móră;
Să bea şi duşmanca mea
Care mĕ ĭubĭam cu ea
Din copilăria mea!

BRADE, BRADE, CRENGI MARUNTE

Audită de M. Canianu de la Nichifor, cântareţ în Piatra-Neamţu.

Brade, brade crengĭ mărunte,
Ascultă a mele cuvinte:
De când pe tine te cunosc,
Vara, iarna verde-aĭ fost.
Fă să fie şi al meŭ brade
Ca şi tine în vecĭ verde;
Frumuşel şi tinerel,
Să'mĭ fie tot drag de el!

TU BADIŢA AŞA-I GANDIT

Audită de M. Canianu de la Ancuţă Cojocaru, din Neamţu.

Tu bădiţă aşa-ĭ gândit,
Că eŭ-s flóre de pe rît,
Ţie de batjocorit.
Dar eŭ 's flórea florilor,
Din grădina pomilor,
Drăguţa fecĭorilor.

SPUNE MANDRO ADEVARAT

Culésă de M. Canianu de la Niţă Cojoc, din Rĕsboenĭ—Némţu.

Spune mândro-adevĕrat, —
Adevĕr şi nu mincĭună, —
Precum vorba nóstră sună.
N'asculta ce càţĭ or ḑice,
Că dragostea vor s'o strice.
Spune mândro şi 'ndrăzneşte
Tot ce inima-ţĭ pofteşte ;
Tóte neĭca le 'mplineşte .

PUTRIGAI, PUTRIGAIOS

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Costică Ionescu, Şelarĭ—Bucurescĭ.

— Putrigaĭ, putrigăĭos,
Ce staĭ, neĭcă, mânios?
Putrigaĭ, aprinde-te,
Neĭcă, desmânie-te.
—Cum, neĭcă, să mĕ desmâniĭ,
Când ţĭ-am ḑis n'aĭ vrut să viĭ,
La arţaru dintre viĭ,
Unde-a fost dragostea 'ntâĭ.
Dacă eştĭ neĭcă vitéz,
Fă grădină c'un pàrléz
Şi 'n grădină o fântână
Şi strigă la apă bună,
Să veḑĭ maĭca cum mĕ mână.
Cu urcĭórele 'n mână
Şi-atuncĭ să mĕ sĕruţĭ în gură !

FRUNḌA VERDE AVRAMIASA

Culésă de M. Canianu, de la Maria Petrovicĭ, de loc din com. Drăguşenĭ—jud. Némţ.

Frundză verdi avrămĭasâ,
Pe uliţa armenĭascâ,
Iesti o şatrâ ţigănéscâ.
Da'n şatrâ cinĭ maĭ ĭara ?
Băḑiţa calu-şĭ potcoje
Şi la drum câ sê porne.
— Ie-mĕ băḑiţâ călarĭ,
Câ nu maĭ pot ḑi chicĭórĭ.
— Murgu ni-ĭ fătat de Gĭoĭ
Şî nu duci câti doĭ.
— Ie-mĕ băḑiţâ călarĭ,
Câ nu maĭ pot di chicĭórĭ.
— Eŭ cum nu tĭ-aş lua,
Câ ni-ĭ dor di dunĭata ;
Dar' ni-ĭ murgu fătat Marţĭ
Şi duce numaĭ bărbaţĭ.

Bădiţă de ţi-e greŭ de mine,
Mĕ fac brêŭ pe lângă tine;
Ie-mĕ bădiţă călarĭ,
Că nu maĭ pot de chicĭórĭ.
— Bucuros că tĭ-aş lua,
Că ni-ĭ dor de dunĭata;
Dar ni-ĭ calĭa pĕr' la Prut
Şi nicĭ nu-ĭ apâ di bĕut,
Nicĭ nu-ĭ ĭarbâ di păscut.
— Ie-mâ bădiţă călarĭ,
Că nu maĭ pot di chicĭórĭ.
Că tu undi-ĭ poposi,
Pĕru ni l-oĭ despleti
Şî murgu ţî l-oĭ hrăni
Şi din ochĭ oĭ lacrama
Murgu ţî l-oĭ adapa,
Dunitale că ţ-oĭ da:
Guriţa,
Fântâniţa,
Budzâliĭ,
Ghizdelili,
Dinţî
Chetricelili,
Ochiĭ,
Păhărelili,
Ca sâ cinsteştĭ mândrili,
Care-ţĭ răpun dzîlili.

FRUNḐA VERDE GRAU CURAT

Culésă de M. Canianu, de la Zamfira Şaranet, din cat. Prajenĭ, com. Latăĭ — jud. Botoşanĭ.

Frundză verdi grâŭ curat,
Costăchel, bărbat curat,
Diminéţâ s'o sculat,
Pe ochĭ negriĭ s'o spălat,
La icóni s'o 'nchinat,
Pi murguţ o 'ncălicat,
La drăguţâ ş'o plecat.
Când pi-aprópi agĭunje,
Una pórta-ĭ dischide,
Una calu-ĭ pripone.
Douê 'n cas' ă-l pofte,
Douê mesêli aşterne,
Douê bucati găte
Şi pi masâ li pune.
Şi pi masâ ci ĭara?
Găinĭ fripti rumeniti,
Pi di'năuntru otrăviti,
Pĕntru Costăchel gătite.
— Costăchel, drăguţa me,
Poftim din masâ şi ie.
Costăchel s'o potrigit
Şi din masâ lĭ-o luat,
De la inimâ a oftat,
Biciu'n mânâ ş'o luat
Şî pe uşĭ o plecat,
Pe murgu ş'o 'ncălicat.
La măĭcuţâ s'o 'nturnat.
Maĭcâ sa, când l-o vĕdzut,
Pre ghini l'o cunoscut,
Curvili l'o otrăvit.
— Costăchel copchilu meŭ,
Cum n'asculţ cuvîntu meŭ,
Di petrecĭ pe lume greŭ.
Cuvîntu n'aĭ ascultat,
Femeili ni ti-o mâncat!
— Of, măĭcuţâ dunĭata,
Dar' di nu maĭ ştiĭ cĭa-va,
Ca sâ'nĭ potolĭ otrava.
Când ĭara la di cu sarâ,
Costăchel a fost afarâ;
Când ĭara la cântătorĭ,
Costăchel varsa sudorĭ;
Când ĭara la mĭeḑ de nópti,
Costăchel trăge de mórti.
Când sórili rĕsăre
Pe Costache ni-l găte
Şi pe laviţă ni-l pune,
Şĕpti clopoti-ĭ trăge,
Şĕpti fimeĭ ni l boce,
Maĭcă-sa aşa-ĭ dzice:
Costăchel, drăguţa me,
Şĕpti fimeĭ iţĭ trebuĭè,
De cât una maĭ alĭasâ,
Maĭ frumósâ,
Ca să ţiĭ cu dinsa casâ.

FRUNDZA VERDI PAR USCAT

Culésă de M. Canianu, de la Vasile Toma din Hârlăŭ—jud. Botoşanĭ.

Frundzâ verdi pěr uscat,
S'o dus Costïa la vênat,
Sâ vênezî o căprióră
Pentru dăduca Natalĭă.
Căprióra nĭ-o vênat
Şi 'nnapoĭ s'a 'nturnat.
Când Costicâ la portiţâ,
Nĭamţu-ĭ săruta guriţa ;
Când Costicâ pi la şalâ,
Nĭamţu-ş lua bună sară.
— Ce caţĭ, Nĭamţule, pi-aicĭ ?
— Costicâ te vidzitez.
— Ce fel de vidzitâ nĭ facĭ,
Nópti pe la mĭeḍ di nópti,
Asta-ĭ vidzitâ di mórti.
— Asta vreŭ şî ĭeŭ, măĭ veri,
Să mor pĕntru a me fimei.
Iar Costicâ s'o 'nturnat,
Levorveru ş'o luat,
In spri Nĭamţ l'o indreptat,
La pămînt ni l'o turnat.
Iar Nĭamţu, când s'o sculat,
Levorveru c'o luat,
La Costică l'o 'ndreptat,
La pămînt ni l'o turnat.
— Nataliţâ, draga me,
Costïa al tĕŭ l'am omorît.
— Boda-prosti dzic şi ĭeŭ,
C'am scăpat di-on lucru rĕŭ.

FRUNDZA VERDI LEM(N) TOCHIT

Culésa de M. Canianu, de la Zamfira Şaramet, din comuna Prăjenĭ—jud. Neamţ.

Frundzâ verdi lem(n) tochit ..
Frundzâ verdi lem(n) tochit,
Un' ti ducĭ Biţo gătit
Cu murgu nipotcojit ?
Inapoĭ ni ti porneşti
Şi murgu ţi-l potcojeşti
Şi frumos ni ti găteşti
Şi-ĭ puni şăua pochéşti
Şî-l închinge voĭniceşti
Şî dupâ ĭubit porneşti.
Eŭ murgu ni-am potcojit
Şî frumos m'am gătit
Ş'am plecat dupâ ĭubit.
La puĭcâ când am agĭuns,
Din gurâ atâta ĭ-am spus :
Dzacĭ puĭcuţâ orĭ ti scólâ,
Orĭ îmĭ dă şi miĭ o bólâ.
— Ba ĭeŭ bólâ nu ţi-oĭ da
Câ tu ni-ĭ aduci cĭa-va :
Muri negri 'n postu mari
Şi caş dulci 'n drieu ĭerniĭ,
Ghiaţâ reci 'n drieu veriĭ.
— Când aşĭ şti câ aşĭ găsi,
Tótă lumĭa aşĭ învârti
Şi cu ĭeli aicĭ aşĭ ci.
—Stângi-nĭ, maĭcâ, luninâ.
Varsâ-ni, frati, scălduşcâ,
Strică ni tatâ răcliţâ ;
Că pi cinâ l'am dorit
Iatâ-l ĭatâ câ ni-o venit.
Muri negri-s ochiĭ tăĭ,
Şi caş dulci faţa ta ;

Ghiaţa rece-ĭ guriţa
Câ mě mângăĭ cu dênsa.
Osînditi-ar oftu meŭ
Un' ţ'a ci drumu maĭ greŭ ;
Agĭungâ-ti-ar jălia me,
Un' ţ'o fi calĭa maĭ gre ;
Ardi-te-ar focu pi tini
Cum a ars inima 'n mini.
Nu ţi-ĭ milă şi pacat,
M'aĭ ĭubit şi m'aĭ lasat, —
M'aĭ ĭubit ca pi-o copchilă,
M'aĭ lăsat ca pe-o străină.
Tu te ducĭ, drăguţă, 'n lumi,
Ieŭ rĕmân fatâ cu numi ;
Tu ti ducĭ în drumu tĕŭ,
Ieŭ rĕmân cu numi rĕŭ.

NEVASTA CU AVUŢIE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ion Mihaĭ—Bucurescĭ.

Şi ţĭ-am ḑis că nu'mĭ trebue
Nevastă cu avuţie,
Ca să'mĭ poruncĭască mie ;
Maĭ bine una săracă,
Ce-oĭ porunci ea să'mĭ facă ;
Când '-oĭ da un pumn să tacă.
Să ĭasă-afară plângênd,
Să intre 'n casă riḑênd,
Să mě ĭa după cap,
Să mě 'ntrebe de ce-am dat.

FLOARE MICA, FLOARE MARE

Culésă de M. Canianu de la Sofronie Macaveĭ, din Văratec—Némţ

Flóre mică, flóre mare,
Is cu casa 'n drumul mare,
Cu uşa la asfinţit,
Cu ferestile la rĕsărit.
La fereste-s florĭ domneştĭ,
De te mirĭ şi te uĭmeştĭ ;
La oglindă
Iĭ flóre mândră
Şi pe masă
Flóre-alésă;
După scară
Iĭ trup de fiară
Pe cuptor
Is numaĭ florĭ ;
După uşe
Trup de ruje
Şi la foc
Busuĭoc;
Prin obor
Tot bujor.

BATE, DOAMNE, NÉMŢU 'N DRUM

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Anica Tulbure din com. Hulmeag.—Transilvania.

Bate, Dómne, Némţu 'n drum,
C'o ales ce-o fost maĭ bun;
Şĭ-o rĕmas gângózele
Să sărute fetele!

SPUNE, BADE, CU GURA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Anica Tulbure, din Hulmeag. — Transilvania.

— Spune, bade, cu gura,
Noĭ ĭubimu-ne, orĭ ba?
Că de-un an şi jumĕtate
Ne ĭubim în dereptate;
Dar acum de douĕ lunĭ
Nu ne putem de minciunĭ.
Eŭ ĭubesc, maĭca mĕ 'nvaţă
Să ĭubesc fără mustaţă;
Eŭ ĭubesc, maĭciĭ nu 'ĭ place,
Ea se pune 'n pat şi zace.
Scólă-te, maĭcă, din pat,
Că ce-am ĭubit am lăsat.
Că de cât fără măĭcuţă,
Maĭ bine fără bădiţă!
Măĭcuţă, când m'aĭ făcut,
Maĭ bine să fi zăcut;
Că de bólă îţĭ trecea,
Dar de mine nu-ţĭ maĭ trece
Eştĭ tot cu inima rece!

NU ŞTIU CINE M'O PARAT

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Anica Tulbure, din comuna Hulmeag. — Transilvania.

Nu ştiŭ cine m'o pârât
Că sînt bună de ĭubit;
Şi măĭcuţa m'o aflat
Şi 'ntr'o ladă m'o băgat.
La ladă ĭ-o pus lăcat.
Eŭ mĕ uĭt pîntre lăcat
Cum jócă fetele 'n sat:
Fete cu ficĭorĭ jucând,
Numa eŭ în ladă jelind;
Iar măĭcuţa, milă bună,
M'o slobodit într'o grădină,—
Într'o grădină cu florĭ
Să fac vrâste la ficĭorĭ.
Eŭ le rupseĭ o flóre,

Să fac nişte răzóre,
In mijlocu câmpuluĭ,
La plugu bădiţuluĭ.
— Bun lucru, bade, la plug,
Bine mere boĭ la juc.
— Fire-aĭ, mândro, sănătósă,
Cum daĭ vorba de frumósă!
— Şi, tu bade, să'mĭ trăieştĭ,
Că frumos îmĭ mulţămeştĭ!

SPUNE, BADEO, CAND TE DUCI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anica Tulbure, din Hulumeag—Transilvania.

— Spune badeo, când te ducĭ,
Să-ţĭ daŭ două mere dulcĭ,
Unde-oĭ sta, să le mănâncĭ;
Să-ţĭ aducĭ, bădiţ' aminte,
De-ale nóstre dulcĭ cuvinte,
Care ţi le-am cuvîntat
Şi nu mi le-aĭ ascultat!

ŞTII TU, BADE, ŞTII TU, ŞTII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anica Tulbure, din Hulumeag. —Transilvania.

A se confrunta varianta din doine—Dragoste—«Ştiĭ, tu puĭca, ştiĭ tu ştiĭ».

— Ştiĭ tu, bade, ştiĭ tu, ştiĭ,
Când eram noĭ doĭ copiĭ
Şi şedeam pe pajişte
Şi vorbĭam de dragoste?
Pe bădiţa Gheorghe 'l chĭémă
Şi-ĭ duc doru fără samă;
Că de l'ar chĭema Ion
Nu ĭ-aş duce-atâta dor!

FOAIE VERDE MARGARIT

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la d. Vasile Alexandrescu, şef tipograf—Bucurescĭ.

Fóĭe verde mărgărit
Primă-vara mĭ-a venit,
Teişoru mĭ-a 'nflorit;
Mĭ-a 'nflorit s'a scuturat
Şi amanta m'a lăsat
Şi eŭ plec nebun s'o cat:
Lumea 'mĭ dice că sînt bét
Şi eŭ sînt amurezat.
Frundă verde mărăcine,
Plânge inimióra 'n mine
Ca copilul de treĭ dile
Şi tu n'aĭ habar de mine.
Fóĭe verde de orez,
Este-un an de când oftez,
Oftez şi le pătimesc,
Pentr'un puĭ care 'l ĭubesc.
Véntu, plóĭa m'a plouat
Pentr'un pic de sĕrutat;
Nicĭ p'ala nu mi l'a dat.
Cât e omu tinerel
Se ţine dorul de el;
Omul dacă 'mbétrâneşte
Pune-ĭ paĭe şi 'l pârleşte.

FOAIE VERDE TIRIPLIC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d na Ida Paraschivescu, str. Telegraf. — Bucurescĭ.

Fóĭe verde tiriplic,
Nu muriĭ când fuseĭ mic;
Dar acum când sînt voĭnic
Şi ştiŭ calu să .'l 'nching
Şi drumul p'unde s'apuc.
Merseiŭ drumul jumĕtate,
M'ajunse un dor de spate:
D'o fi dor de l'a mea mumă,
Să 'mĭ fac calu numaĭ spumă;
D'o fi dor de l'al meŭ tată,
Să 'mĭ fac calu numaĭ apă;
De-o fi dor de la surorĭ,
Să 'mĭ fac calu numaĭ florĭ;
D'o fi dor de l'aĭ meĭ fraţĭ,
Staţĭ, copiĭ, numaĭ plecaţĭ;
D'o fi dor de la copiĭ,
Să 'ncalic murgu să 'l mâĭ;
D'o fi dor de la nevastă,
Să 'mĭ las calu să maĭ pască.
De copiĭ mĕ prăpădesc,
De nevastă mĕ lipsesc;
Căcĭ neveste maĭ găsesc,
La lună le dobêndesc!

FOAIE VERDE D'ORI CE-AR FI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-na Ida Paraschivescu. — Bucurescĭ.

Fóĭe verde d'orĭ ce-ar fi,
Noruleţ cu plóĭe,
Fin' a draculuĭ să fiĭ,
Noruleţ cu plóĭe,
Să n'aĭ parte de copiĭ,
Noruleţ cu plóĭe;
Nicĭ de bărbatu dintâĭ
Noruleţ cu plóĭe.
Când ţĭ-am ḑis ca să viĭ,
Noruleţ cu plóĭe,
La răzoru dintre viĭ,
Noruleţ cu plóĭe,
Und' ne-a fost dragostea-'ntâĭ
Noruleţ cu plóĭe?
— Naşĭule, năşicule,
Nu ţĭ-e milă şi pĕcat,
Noruleţ cu plóĭe,
La mică m'aĭ botezat,
Noruleţ cu plóĭe,
La mare m'aĭ cununat,
Noruleţ cu plóĭe,
Şi-acuma să'ţĭ facĭ pĕcat,
Noruleţ cu plóĭe?
— Lasă, finişóră dragă,
Noruleţ cu plóĭe,
C'are naşu la parale,
Noruleţ cu plóĭe,
Să plătéscă sărindare,
Noruleţ cu plóĭe!

ARDE-TE-AR FOCU DE MUMA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-na Ida Paraschivescu, str. Telegraf — Bucurescĭ.

Fóĭe verde şi-o alună,
Arde-te-ar focu de mumă,
Că nu m'aĭ făcut ţĕrînă
Şi m'aĭ făcut mărgăritar,
Să mĕ ĭa de militar.
Şépte anĭ şi jumĕtate,
De când port puşca la spate
Şi curele 'ncrucişate!

SERMANA NEVASTA MEA!

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-na Ida Paraschivescu, str. Telegrafu—Bucurescĭ

Fóĭe verde şi-o lalea,
Sĕrmană nevasta mea,
Ce-o maĭ bea, ce-o maĭ mânca,
Pe ce braţe s'o culca,
Ce trupşor o desmĭerda,
Ce guriţă o săruta?
O fi dulce ca a mea,
Saŭ amară ca fierea?

IN CREDINŢA DE ŞTIAM

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d. Vasile Alexandrescu, şef tipograf. — Bucurescĭ.

In credinţă de ştiam,
Nu mĕ maĭ amurezam;
In credinţă drept să-'ţĭ spuĭ,
Că ca tine alta nu ĭ.
Ah! cine te-a sădit pe munte?
— Mariţa cu nume multe.
Şi-a fost cu mâna de sare,
N'a rĕsărit nicĭ o flóre;
Şi-a fost cu mâna de foc,
N'a rĕsărit nicĭ un bob!

IA IEŞI, MAICA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Rucăr—Muscel.

Frunḑă verde de mĕr dulce,
Ia eşĭ, maĭcă 'n dél la cruce,
Să veḑĭ, maĭcă, cum ne duce.
Şi ne duce,
Maĭcă,
Duce,
Şi ne duce
La Poĭana,
La Poĭana bârsoĭana :
Nu e porumb,
Nu e grâŭ,
Numaĭ sânge pĕnă 'n brêŭ ;
Nu e porumb,
Nicĭ secară,
Numaĭ óse de catană ;
Nu e ĭarbă,
Nu e ismă,
Numaĭ sînge pĕnă 'n cismă ;
Nu e ĭarbă,
Nicĭ mohor,
Numaĭ sînge peste florĭ !
Şi-altă frunḑă de mĕr dulce,
Maĭ tacĭ, maĭcă, nu maĭ plânge
Că de tine este bine,
Că maĭ aĭ flăcăĭ ca mine
Şi rĕmâĭ în sat la tine.

IA IEŞI, MAICA
(VARIANTA)

Culésă de Rădulescu-Codin, din Pribenĭ—Muscel.

Frunḑă verde de mĕr dulce,
Ia eşĭ, maĭcă 'n dél la cruce:
Să veḑĭ, maĭcă, cum ne duce.
Nu ne duce,
Cum se duce,
Nu ne duce
Ca pe noĭ,
Ci ne duce ca pe boĭ,
Legaţĭ în frânghiĭ de teĭ,
Buluciţĭ ca nişte oĭ.
Şi ne duce 'n lumea largă,
Veste 'n lume să ne méргă,
Numele să ni se ştérgă.
Şi-altă frunḑă ĭarbă négră,
Blestémă-l, maĭcă, blestémă,
P'ăl d'a scos pe lume armă,
Să ne tot frângă
Spinarea,
Să ne rupă
Inima,
Să ne scurteze
Viéţa !...

DE S'AR FACE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Hârtieştĭ—Muscel.

Frunḑă verde pădureţ,
De s'ar face délul şes
Şi un câmp, colnicul des,
Ca să vĕḑ ce mĭ-am lăsat,
Când de-acasă mĭ-am plecat:
Am lăsat
Fraţĭ şi surorĭ,
Cu lacrămĭ în ochişorĭ;
Am lăsat
O măĭcuşóră,
Care se jelĭa să móră.
Of! şi dacă ĭ-aş vedea,
Mi-aş potoli inima!

VARA, VARA

Culésă de Rădulescu-Codin de la domnişóra Maria I. Popescu, Budişteni—Muscel.

Frunḑuliţă foĭ şi-o pară,
Vară,
Vară,
Primăvară,
Când să te maĭ vedem ĭară?
Copilaşiĭ în pĭelea gólă,
Cu focşórele pe-afară;
Şi pe puĭca 'n uşcĭóră,
Sărind ca o căprióră,
Ca o pasĕre uşóră.
Să mĕ vĕḑ în ţara mea,
Cu mândruţa-alăturea!

MIE-MI SPUSE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Stâlpenĭ—Muscel.

Fóĭe verde şĭ-o sulfină,
Puişorul meŭ,
Mie-mĭ spuse o vecină,
Puişorul meŭ,
Că te 'nsorĭ, mĕ laşĭ pe mine,
Puişorul meŭ.
— Insóră-te cu Dumneḑeŭ,
Puişorul meŭ,
Că mie nu-mĭ pare rĕŭ,
Puişorul meŭ;
Nicĭ bine, nicĭ rĕŭ nu-mĭ pare,
Numaĭ la ficaţĭ mĕ dóre,
Puişorul meŭ.
De-ĭ lua una maĭ frumósă,
Puişorul meŭ,
Dumneḑeŭ să-ţĭ facă casă,
Puişorul meŭ,
De copiĭ şi de nevastă,
Puişorul meŭ.
De-ĭ lua-o maĭ urîtă,
Puişorul meŭ,
Să fie afurisită,
Puişorul meŭ
Şi cu mórtea logodită,
Puişorul meŭ.

NU MAI E

Culésă de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ — Muscel.

A se confrunta varianta de maĭ sus din Doĭne—Dragoste «Nu maĭ e nicĭ o ferice».

Frunḑă verde treĭ aglice,
Nu maĭ e nicĭ o ferice,
De omu' cu ibomnice.
Că el multă grije are:
N'are cum să se strecóre,
Să vie la Léna 'n vale,
Că-ĭ frumósă ca o flóre,
Dréptă ca o lumînare.
Şi-o frunḑuţă de năut,
Nicĭ neĭca nu e urît,
E frumos, afurisit
Şi drăguţ pentru ĭubit.

IN STREINI

Culésă de Rădulescu-Codin de la Bucur Şotcan, flăcăŭ din Lereştĭ — Muscel.

Şi-o frunḑuţă bradĭ mărunţĭ,
Singură am fost la părinţĭ,
Ca lumina 'ntre doĭ sfinţĭ.
Şi o frunḑă viorea,
Părinţiĭ s'or îndura,
Şi pe min' m'or mărita
Şi străinilor m'or da:
Peste délurĭ,
Peste munţĭ,
La părinţĭ
Necunoscuţĭ,
Streinĭ şi crunţĭ.
Peste délurĭ,
Peste văĭ,
La părinţĭ
Streinĭ şi rĕĭ!
Strĕiniĭ,
Mânca'ĭ-ar câĭniĭ,
Mĕ usucă, vaĭ de mine!
Streiniĭ mâncă la masă,
Eŭ le ţin lumina 'n casă
Şi de amarul vieţiĭ mele
Şi lu Dumneḑeŭ 'ĭ-e jele!...
Şi-altă frunḑă viorea,
Mĕ făcuĭ d'o păsĕrea
Şi sburaĭ la maĭcă-mea;
Mĕ făcuĭ
D'o păsăruĭcă
Şi sburaĭ
P'o ferestruĭcă,
S'o vĕḑ
Sara
Cum se culcă,
Diminéţa
Cum se scólă...
Ea se scólă,
Tot oftând,
Şi se scólă
Tot plângênd
Şi din gură-aşa ḑicênd:
— Huş'o pasere d'acolo,
Cu glas de la fata mea,
Nu 'mĭ maĭ rupe inima!...
—Tacĭ tu, maĭcă, nu mĕ huşui,
Pênĕ nu m'oiŭ jelui,
Tutulor m'oĭ tângui:
Jelui-m'aş
Şi n'am cuĭ,
Jelui-m'aş
Codruluĭ.
Codru 'ĭ bun la Dumneḑeŭ,
Potoleşte focul meŭ...
...Şi-o frunḑuţă matostat,
Câte odrasle mĭ-aţĭ dat,

DE S'AR FACE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Hârtieştĭ—Muscel.

Frunḑă verde pădureţ,
De s'ar face délul şes
Şi un câmp, colnicul des,
Ca să vĕḑ ce mĭ-am lăsat,
Când de-acasă mĭ-am plecat:
Am lăsat
Fraţĭ şi surorĭ,
Cu lacrămĭ în ochişorĭ;
Am lăsat
O măĭcuşóră,
Care se jelĭa să móră.
Of! şi dacă ĭ-aş vedea,
Mi-aş potoli inima!

VARA, VARA

Culésă de Rădulescu-Codin de la domnişóra Maria I. Popescu, Budişteni—Muscel.

Frunḑuliţă foĭ şi-o pară,
Vară,
Vară,
Primăvară,
Când să te maĭ vedem ĭară?
Copilaşiĭ în pĭelea gólă,
Cu focşórele pe-afară;
Şi pe puĭca 'n uşcĭóră,
Sărind ca o căprióră,
Ca o pasĕre uşóră.
Să mĕ vĕḑ în ţara mea,
Cu mândruţa-alăturea!

MIE-MI SPUSE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Stâlpenĭ—Muscel.

Fóĭe verde şĭ-o sulfină,
Puişorul meŭ,
Mie-mĭ spuse o vecină,
Puişorul meŭ,
Că te 'nsorĭ, mĕ laşĭ pe mine,
Puişorul meŭ.
— Insóră-te cu Dumneḑeŭ,
Puişorul meŭ,
Că mie nu-mĭ pare rĕŭ,
Puişorul meŭ;
Nicĭ bine, nicĭ rĕŭ nu-mĭ pare,
Numaĭ la ficaţĭ mĕ dóre,
Puişorul meŭ.
De-ĭ lua una maĭ frumósă,
Puişorul meŭ,
Dumneḑeŭ să-ţĭ facă casă,
Puişorul meŭ,
De copiĭ şi de nevastă,
Puişorul meŭ.
De-ĭ lua-o maĭ urîtă,
Puişorul meŭ,
Să fie afurisită,
Puişorul meŭ
Şi cu mórtea logodită,
Puişorul meŭ.

NU MAI E

Culésă de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ — Muscel.

A se confrunta varianta de maĭ sus din Doĭne—Dragoste «Nu maĭ e nicĭ o ferice».

Frundă verde treĭ aglice,
Nu maĭ e nicĭ o ferice,
De omu' cu ibomnice.
Că el multă grije are:
N'are cum să se strecóre,
Să vie la Léna 'n vale,
Că-ĭ frumósă ca o flóre,
Dréptă ca o luminare.
Şi-o frunduţă de năut,
Nicĭ neĭca nu e urît,
E frumos, afurisit
Şi drăguţ pentru ĭubit.

IN STREINI

Culésă de Rădulescu-Codin de la Bucur Şotcan, flăcăŭ din Lereştĭ — Muscel.

Şi-o frunduţă bradĭ măruntĭ,
Singură am fost la părinţĭ,
Ca lumina 'ntre doĭ sfinţĭ.
Şi o frundă viorea,
Părinţiĭ s'or îndura,
Şi pe min' m'or mărita
Şi străinilor m'or da:
Peste délurĭ,
Peste munţĭ,
La părinţĭ
Necunoscuţĭ,
Streinĭ şi cruntĭ.
Peste délurĭ,
Peste văĭ,
La părinţĭ
Streinĭ şi rĕĭ!
Strĕiniĭ,
Mânca'ĭ-ar câĭniĭ,
Mĕ usucă, vaĭ de mine!
Streiniĭ mâncă la masă,
Eŭ le ţin lumina 'n casă
Şi de amarul vieţiĭ mele
Şi lu Dumnedeŭ 'ĭ-e jele!...
Şi-altă frundă viorea,
Mĕ făcuĭ d'o păsĕrea
Şi sburaĭ la maĭcă-mea;
Mĕ făcuĭ
D'o păsăruĭcă
Şi sburaĭ
P'o ferestruĭcă,
S'o vĕd
Sara
Cum se culcă,
Diminéţa
Cum se scólă...
Ea se scólă,
Tot oftând,
Şi se scólă
Tot plângênd
Şi din gură-aşa dicênd:
— Huş'o pasere d'acolo,
Cu glas de la fata mea,
Nu 'mĭ maĭ rupe inima!...
—Tacĭ tu, maĭcă, nu mĕ huşui,
Pênĕ nu m'oiŭ jelui,
Tutulor m'oĭ tângui:
Jelui-m'aş
Şi n'am cuĭ,
Jelui-m'aş
Codruluĭ.
Codru 'ĭ bun la Dumnedeŭ,
Potoleşte focul meŭ...
...Şi-o frunduţă matostat,
Câte odrasle mĭ-aţĭ dat,

Streiniĭ mi le-a mâncat
Şi pe câte a maĭ rĕmas,
Să le 'ncarcĭ în două care,
Să le daĭ şi foc şi pară...
Para
Umbla
Se 'nalţa,
Părinţiĭ mi se 'nvĕţa,
Fete marĭ a mărita
Şi streinilor le-a da.

DE CE?

Culésă de Rădulescu-Codin din Sgripceştĭ — Muscel.

Fóĭe verde bob năut,
Fuseĭ pe unde am ĭubit,
Găsiĭ pămîntu pârlit,
Amărît
Şi pustiit
Şi ierbuţa
Suspinând
Şi pe puĭcuţa
Oftând!...
Fóĭe verde măr mustos,
De ce n'a lăsat Christos
Să ia:
Frumos
Pe frumos,
Să trăĭască
Drăgăstos,
Să trăĭască
Mângâĭos?
...Şi mĭ-a lăsat Duhul sfînt
Să ia:
Frumos pe urît,
Să trăĭască
Pustiit,
Să trăĭască
Amărît!
Fóĭe verde şi un areŭ,
Că n'a lăsat Dumnedeŭ,
Ce-oĭŭ ĭubi să fie al meŭ?
Să me 'ngrópe unde-oiŭ dice,
Pe piept între două ţiţe,
Infăşurat în cosiţe...
...Şi ĭar verde şĭ-o lalea
Şi să las la mórtea mea
Să-mĭ cheme
Ibomnica,
Să 'mĭ ţie lumînarea,
Să mor cu ochiĭ la ea,
Să 'mĭ plângă tot-d'a-una...
Şi să las cu jurămînt,
Că, când m'o băga 'n pămint,
Să 'mĭ facă sicriu de nuc,
Să mă bage maĭ adânc,
Să nu putredesc
Curênd;
Să putredesc
La cincĭ anĭ,
Să fac voĭa la duşmanĭ!...

LA PLEVNA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Câmpu-Lung. — («Publ în Rev. Poporuluĭ»).

Frundă verde siminoc,
Tóte oraşeli 's pe loc:
Oraşile 's cu noroc.
Numa Plevina arde 'n foc...
Osman-Paşa la mijloc
Şi strigă cu gura mare:
— Sărițĭ
Turcĭ,
Sărițĭ
Agale,
Că Muscaliĭ
Ne 'mpresóră;
Şi Cazaciĭ
Vin pe vale

Şi Rumâniĭ
Ne omóră.
Cazaciĭ mi-şĭ vin pe vale,
Cu masdrace la spinare,
Cu suliţĭ la subţióră,
Infăşurate 'n muşamale,
Când le vede, Turciĭ móre!...
...Turciĭ meĭ mâncă pilaf,
Iĭ face Rumâniĭ praf;
Şi Rumâniĭ ĭa pesmet,
Mi-şĭ fuge cu Turciĭ 'n pĭept,
Mi-şĭ merg spre Dunăre drept.

TE-AM IUBIT

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lereştĭ—Muscel.

Şi-o frunḑă trandafir,
Năică, Năică,
Te-am ĭubit de mic copil,
Of, Nae, Of!
Te-am ĭubit copilă mică,
Năică, Năică,
Şi-acum mĕ laşĭ singurică,
Of, Nae, of!
Haĭ să 'mpărţim dragostea,
Năică, Năică,
La mine cu baniţa,
Of, Nae, of,
La tine cu lingura,
Năică, Năică,
Că-ţĭ maĭ dă şi nevasta,
Of, Nae, of!

ARDI-TE-AR FOCU

Culésă de Rădulescu-Codin, din Beleţĭ—Muscel.

Fóĭe verde merişor,
Ardi-te-ar focu' Têrgşor.
De când în tine-am intrat,
Tótă lumea m'a uĭtat,
C'am fost, maĭcă, arestat,
Şépte lunĭ, corecţiĭ dat.
Şi o frunḑuţă matostat,
Spune-mĭ, puĭcă, adevĕrat:
De când sînt eŭ arestat,
Câţĭ flăcăĭ te-a sărutat?
— Eŭ la toţĭ nu m'am lăsat,
Numa unu m'a 'nşelat,
La un colţişor de gard!
Unu 'nalt şi sprâncenat,
Nicĭ mustaţa nu 'ĭ-a dat,
Cu treĭ semne de vĕrsat;
Şi nu-ĭ semne de vĕrsat,
Ci fire de diamant.

DE TREI ORI

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lereştĭ — Muscel.

Fóĭe verde de mohor,
De treĭ orĭ am vrut să mor,
La ţaţa dupĕ obor:
Mĭ-a dat un ghimpe 'n picĭor,
Nu e ghimpe
'Nţepător,
Ci e şérpe
Muşcător.

M'AI FACUT

Culésă de Rădulescu-Codin, din Rucăr-Muscel.

A se confrunta varianta de maĭ sus din Doine voĭnicescĭ-haĭducescĭ «M'a făcut maĭca pe mine».

Foicică mărăcine,
M'aĭ făcut, maĭcă, pe mine,
Numaĭ singurel pe lume:
Otrăvişĭ lumea cu mine!
Dar să fi făcut maĭ mulţĭ,
Ar fi 'n codru toţĭ haĭducĭ,
La tot fagu patru, cincĭ.
Şi-altă frunḑă mărăcine,
M'aĭ făcut numaĭ pe mine,
Singurel neauş pe lume
Şi stă pădurile pline.

PE CATE....

Culésă de Rădulescu-Codin, din Scripceştĭ — Muscel.

Verde fóĭe bob năut,
Pe câte mi le-am ĭubit,
Pe tóte le-am miluit:
Cu câte un galben la gât,
Câte o litră de argint;
Da pe asta d'o ĭubesc,
N'am cu ce s'o miluesc...
Mĭ-a dat cuţitul de os,
S'a dus puĭuţ fără rost.
...Şi ĭar verde ĭasomie,
Bată-te blestemăţie,
Am ajuns la grea urgie...
...Fóĭe verde matostat,
Eŭ ca un bĭet de băĭat,
Crescut cu ţiţa din sat,
Cu mălaiŭ de căpĕtat,
Iubesc şi eŭ că mĭ-e drag.
Dacă ĭubesc, ce vĕ fac?
Fóĭe verde lobodă,
Vin cu mine, Dodă, fă,
Sunt fecĭor de vĕduvă;
Că ăl care n'o venì,
De frigurĭ s'o prăpădi.

MANDRUŢA

Culésă de Radulescu-Codin, din Lereştĭ — Muscel. (Publ. în «Fóia Interesanta»)

Frunḑă verde peliniţă,
Fă, mândruţă, mândruliţă,
Vin la neĭca 'n grădiniţă,
Să-ţĭ daŭ florĭ, să-mĭ daĭ guriţă.
— Nu pociŭ, neĭcă, neĭculiţă,
Să-mĭ daĭ florĭ,să-ţĭ daŭ guriţă,
Că am buze cântărite,
Şi de maĭca drămuite.
Că maĭca când m'a făcut,
Buzele le-a cântărit
Şi 'n dramurĭ le-a drămuit
Şi când m'am făcut maĭ mare,
Mi le-a maĭ cântărit ĭară.
— Şi-o frunḑuţă rujă 'nvóltă,
Fir-ar măta blestemată :
De ce nu te lepăda,
Când era cu tine grea,
Că frumuseţea
Ta,
Mănâncĭ tinereţea
Mea,
Că de anĭ,
Sunt un copil,
Iar la faţă 's
Om bĕtrîn !

I A V E Ḑ I...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lereştĭ — Muscel.

A se confrunta varianta din Doine-dragoste «Ia veḑĭ mândra mea cea dragă».

Flóre verde flóre şi-o fragă,
Ia veḑĭ, mândra mea cea dragă,
Trece drumu, nu mĕ 'ntrébă,
Par' că cine-va o rógă...
Nicĭ n'o rog, nicĭ n'o poftesc,
Căcĭ ca ea multe găsesc :
Maĭ de neam
Şi maĭ de viţă,
Nu ca ea, o rĕmăşiţă,
Ce'şĭ dă gura pe-o leiţă
Şi mie şi luĭ Gheorghiţă :
Maĭ de neam
Şi maĭ ceva,
Nu ca ea, o harţaba,
Ce 'şĭ dă gura p'o para
Şi mie şi altuia.

FA-ME DOAMNE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Voinescĭ — Muscel.

A se confrunta varianta din Doine dragoste «Fă-mĕ Dómne, ce m'aĭ face».

Frunḑă verde şi-un areŭ,
Fă-mĕ Dómne un curcubeŭ,
Fă-mĕ, Dómne, un puiŭ de smeŭ
La Mariţa 'n eleşteŭ,
Să prind peşte şi şalăŭ..
Şalăŭ,
Să-l mănânc eŭ,
Peştile să 'l fac batoc,
Să mi-l trimit la un loc,
La Mariţa
'N Topolog,
Să 'mĭ dea gura,
Să mĕ joc.
— Ia, Mariţo, pune bine,
Să mânc la iarnă cu tine,
Că guriţa de la tine,
M'a ofticat, vaĭ de mine!...

CE CAŢI?

Culésă de Rădulescu-Codin, din Beleţĭ—Muscel.

Frunḑă verde mărăcine,
Ce caţĭ, puĭule, 'n grădină
Lângă tufa de sulfine,
La o sĕrmană ca mine,
Ce muncesc
Ḑiua
P'o pâĭne
Şi-o mănânc
Sara
Cu tine?
...Şi tu, măre, mĕ tot laşĭ,
Te ducĭ belele să tragĭ,
Şi maĭ ḑicĭ să ne fim dragĭ!..

NEICA...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ — Muscel.

A se confrunta varianta de maĭ sus din Doine — dragoste «Când oĭ trece pe la pórtă».

Şi-o foiţă rujă 'nvoaltă,
Neĭcă,
Când îĭ trece pe la pórtă,
Să nu 'ţĭ aruncĭ ochiĭ 'ndată,
Să te vadă lumea tótă...
Neĭcă,
Şi să puĭ capu 'n pămînt,
Să ḑică că ne-am urît,
Să 'ţĭ aruncĭ ochiĭ pîn' sat,
Să ḑică,
Că ne-am certat,
Să ḑică
Că ne-am lăsat..!

MAICA

Culésă de Radulescu-Codin de la d-ra Maria Popescu, din Budiştenĭ—Muscel.

Fóĭe verde de mĕr dulce,
Ia tacĭ, maĭcă, nu maĭ plânge,
Că de tine,
Este bine,
Că rĕmâĭ în sat la tine;
Da de mine,
Nu e bine,
Că mĕ duce 'n ţĕrĭ streine:
Câţĭ se scólă,
Toţĭ mĕ 'njură
Şi de tată
Şi de mumă...
O! măĭcuţă nestimată,
Ce nu mĕ făcuşĭ o fată,
Să torc cu tale pe vatră?
Mĕ făcuşĭ mărgăritar,
Mĕ dă satu militar...
Fóĭe verde şi-un bujor,
Vaĭ de mama cu fecior!
Ce păţeşte
Pênĕ 'l creşte
Şi nimic nu foloseşte;
Nicĭ nu trăeşte să 'l vadă
Pênĕ când se liberéză...

MUGUR, MUGUREL

Culésă de Rădulescu-Codin, de la Doctorul N. G. Brézu, din Ciulniţa.

Fóĭe verde dediţel,
Mugur, mugurel,
Infrundeşte frumuşel,
Mugur, mugurel.
Primăvara mĭ-a sosit,
Mugur, mugurel,
Pomiĭ că mĭ-a 'mbobocit,
Mugur, mugurel,
A 'mbobocit,
A 'nfrundit,
Mugur, mugurel,
Şi neĭca n'a maĭ venit,
Mugur, mugurel.
Orĭ-că 'n óste a pĭerit,
Mugur, mugurel,
Or-că fiare l-a 'nghiţit,
Mugur, mugurel,
Or-că 'n apă s'a 'necat,
Mugur, mugurel,
Or-că 'n ţărĭ s'a striinat,
Mugur, mugurel,
Şi pustie m'a lăsat,
Mugur, mugurel!

EU ME DUC

Culésă de Rădulescu-Codin, de la Gh. N. Badea, din Priboenĭ—Muscel.

Frunḑă verde de alune,
Măĭculiţă, plec în lume.
Inimĭóra mi se rĕpune
Că mĕ depărtez de tine...
Plângĭ, măĭcuţă, plângĭ cu dor
Că mĕ duc în depărtărĭ,
Cine ştie, póte mor.
Şi taĭcă, dragă mumă,
Ajungĭ pe la streinĭ slugă
Fără ca să-mĭ daĭ de urmă.
Şi te-ar bate,
Gândurile,
Le-ar curge
Lacrimile,
Ţĭ-ar strînge
Drumurile.
Frunḑă verde mărgărit,
De ce, maĭcă, n'am murit,
De când eram copil mic
Ca să scap de streinătate,
Amara pustietate,
Şi de grijurile tóte !

VOINICEL STREIN

Culésă de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ – Muscel.

A se confrunta varianta din Doĭne — streinătate—«Voinicel strein».

Verde de măslin
Şi de rusmalin,
Voĭnicel strĕin,
Strein şi sărac,
Intră nóptea 'n sat,
Tot de câĭnĭ lătrat,
De nimenĭ chemat,
De toţĭ înjurat.
Mescĭórele
Strânse,
Făclióre
Stinse.
Verde de pelin
Şi de rusmalin,
Voĭnicel strein,
Strĕin şi bogat,
Intră nóptea 'n sat,
De câĭnĭ nelătrat,
De tóte chemat :
Mescĭórele
'Ntinse,
Făclióre aprinse.
Verde de pelin
Şi de rusmalin,
Voĭnicel strĕin,
Ca mĕr dulce 'n drum :
Câţĭ călĕtorĭ trece,
Toţĭ sburătureşte :
Rămurica'ĭ
Frânge,
Tulpióra'ĭ
Plinge.
Vêrfu'ĭ ḑice : tacĭ
Că tot tu le facĭ
Nu e vina ta
Şi a aluia,
Care te-a sădit
Şi te-a prăsădit
Şi nu te-a 'ngrădit.

BRATU

Culésă de Rădulescu-Codin, din Piucar—Muscel.

Fóĭe verde-a braduluĭ,
Sub cetina braduluĭ,
Dórme Stancĭu Bratuluĭ,
Cu puşculiţa de mână,
Nu ştiŭ: Gólă e, or plină,
Or e plină
De rugină?
Fuge potera, suspină.
Cât e lésta de mare,
El mĭ-o trece de-a călare
Şi tot strigă 'n gura mare:
— Eŭ sînt voĭnic comandac,
Cu şépte poterĭ mĕ bat;
Am o flintă
Ghintuită,
Şi la gură oţelită,
Bag glónţili cu mâna,
Şi prafu cu chivăra;
Când o slobodesc,
Toţĭ îĭ pălăngesc
Şi-ĭ hărtăpănesc.

ŞI AM DIS VERDE..

Culésă de Rădulescu-Codin, din Voinescĭ — Muscel.

Şĭ-am dis verde treĭ granate,
Rea eştĭ tu străinătate;
Şĭ-am dis verde şi-un bujor,
M'a făcut taĭca fecĭor
Să daŭ ţĕrilor ocol.
Şĭ-am dis verde de foĭ late
Cu răniciĭóra pe spate,
Cu curele 'ncrucişate,
Că-s treĭ anĭ şi jumĕtate
De când staŭ în striinătate!
Şĭ-am dis verde matostat,
Mănânc brutuleţ uscat;
Şĭ-am dis verde şĭ-o cătină
Pĕnĕ 'mbuc o 'mbucătură
Mi se face clisă 'n gură!

NEICA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dragoslavele — Muscel.

Fóĭe verde bob de meĭŭ,
Sprinceană trasă 'n condeĭŭ,
Nu mĕ lăsa 'n drum să pieĭŭ!
Neĭcă, sprincenile tele
Mâncă paralili mele;
Neĭcă, ochişoriĭ tĕĭ,
Mâncă bănişoriĭ meĭ;
Neĭcă,
Trupu tĕŭ ăl ciripiŭ
Mânca-l-ar argintu viŭ!
Fóĭe verde merĭ domneştĭ,
Neĭcă de la Călineştĭ
Umbli să mĕ şegueştĭ.
Că-ĭ un an şi şépte lunĭ
De când mĕ ţiĭ cu minciunĭ.
Şĭ-altă fóĭe solz de peşte,
Mustaţa mĕ pridideşte
Iubind fete şi neveste.
Şĭ-altă fóĭe de cucută,
Pe neĭca cine-l usucă?
Brebeneiĭ de pe luncă.
Pe neĭca cine-l omóră?
Brebeneiĭ din ogóră,
Inimióra mĭ-o dobóră.

ŞI-ALTA FOAIE...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lerescĭ — Muscel.

Şĭ-altă fóĭe şĭ-o avrămésă
Şi 'ncercaĭ la patru case:
N'avrut nimenĭ să mĕ lase.
Şi 'ncercaĭ la alte cincĭ:
— Vin la puĭca, maĭ aicĭ,
Să-ţĭ daŭ să beĭ, să mănâncĭ,
Să-ţĭ aştern să mi te culcĭ,
Să nu spuĭ c'aĭ mas aicĭ.
Şĭ-altă fóĭe bob şi linte,
Plesniţi-ar rochiţa 'n spete
Şi şépte coturĭ din bete.
Betili s'aŭ crâmpoţit;
Te ducĭ la mă-ta plângênd
De la inimă oftând
Şi pe neĭca blestemând:
— Tacĭ cu maĭca, nu maĭ plânge,
Inimióra nu-ţĭ maĭ frânge,
Că şi eŭ am fost ca tine,
Cu frică şi cu ruşine
Şi-acu mult îmĭ este bine.

COLEA 'N VALE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Negrescĭ— Muscel.

A se confrunta varianta de maĭ sus — Doine — Jale «Zace-un voĭnic de lungóre»

Fóĭe verde salbă móle,
Colea 'n vale la isvóre,
Zace-un voĭnicel să móră,
Cu nisip la inimĭóră
Cu puĭcuţa la picĭóre....
— Morĭ, neĭcuţă, or te scólă
Or maĭ dă-mĭ şi mie bólĕ ;
Că mie mi s'a urît
La căpătâie mutând ;
Că destul m'am săturat,
Să-ţĭ puĭ perina sub cap,
De la cap pên' la picióre,
De la umbră, la răcóre.
— Vin, neĭcă de mĕ sărută
Şi dute de te mărită ;
Mĕ laşĭ cu inima friptă....

ŞI ŢI-AM ḌIS...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Negrescĭ—Muscel.

Şi ţi-am ḍis
Puĭcă,
Şi-am ḍis,
Şi cu glumă şi cu rîs.
Nu ştiŭ :
Aĭ vrut
Or n'aĭ putut ?
— Eŭ am vrut,
Dar n'am putut ;
Că maĭca m'a priceput
Şi ea m'a pus la cernut
Şi m'a pus la frământat;
De tălică mĭ-am uĭtat !..

FIRICEL DE IARBA NEAGRA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lerescĭ — Muscel.

Firicel de ĭarbă négră
Doru'de cine se légă ?
De om cu mustaţa négră :
Lasă plugu'n câmp şi plécă ;
Şi bouleniĭ
Păscênd,
Plugariĭ
Culcaţĭ pe jug ;
Şi el apucă prin crâng...

DA ME MIR...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lerescĭ — Muscel.

Fóĭe verde murili,
Da mĕ mir de unili,
Ce maĭ fac cu binili?
Şi mĕ mir şi d'al meŭ bine,
Cum s'a dus şi nu maĭ vine!
Că eŭ nu l'am lĕpădat,
Cu pâĭne nu l-am mâncat,
Nicĭ nimănuĭ nu l'am dat;
Cu rachiŭ nu l'am bĕut,
Nimĕnuĭ nu l-am vîndut
Şi nu ştiŭ ce s'a făcut.
Copilă cum eram eŭ,
Şi am ajuns aşa de rĕŭ!
Rĕŭ, maĭcă, m'aĭ blestemat
Să nu staŭ cu tine 'n sat;
Rĕŭ m'aĭ blestemat ş'aĭ plâns,
Că eŭ vĕd cum am ajuns!
Rĕŭ, maĭcă, m'aĭ blestemat,
Să nu staŭ cu tine 'n sat,
Nicĭ în sat,
Nicĭ în vecinĭ
Să mĕ vedĭ sara ce cin,
Diminéța ce prândesc.
Eŭ, măĭcuță, țĭ-am tot dis,
Țĭ-am tot dis
Şi mĭ-am tot plâns:
Să mĕ daĭ unde m'ăĭ da,
Numa 'n Bughea nu mĕ da.
Să car:
Lemne cu spinarea
Şi mălaiŭ
Cu cârpa,
Şi laptili
Cu óla!

GHICA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Beleţĭ — Muscel.

— Mĭ-e somn, maĭcă, şi-aş [dormi
Şi n'am pat d'a hodini.
— Du-te, Ghică, şi te culcă,
Du-te 'n patu soru-ti.
— Acolo că nu m'oiŭ duce,
Că e pat de fată mare
Şi e dusă 'n şedătóre;
Şi soru-mea c'a veni
Şi patu ĭ-o trebui.
— Du-te, Ghică, şi te culcă,
Du-te 'n patu frati-tĕŭ.
— Acolo că nu m'oiŭ duce,
Că e pat de flăcăŭ mare
Şi e dus în şedĕtóre.
Mĭ-e somn, maĭcă, şĭ-aş dormi
Şi n'am unde hodini.
— Du-te, Ghică, de te culcă,
Du-te 'n patu taĭcă-tĕŭ.
— Acolo că nu m'oĭ duce,
Că e pat de om bĕtrân,
Mirósĕ-a flóre de fên.
Mĭ-e somn, maĭcă, şĭ-aş dormi
Şi n'am unde hodini.
— Du-te, Ghică, de te culcă,
Du te 'n fundu grăjduţuluĭ,
Că'ĭ patu drăguţuluĭ.
— Acolo, maĭcă, m'oiŭ duce,
Că e loc maĭ drăgăstos
Şi miróse maĭ frumos;
Şi-ĭ locu flăcăilor,
Drăgălaşiĭ fetelor,
Iubiţiĭ nevestilor!

LIE CIOCARLIE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ—Muscel.

— Verde ĭasomie,
Lie
Cĭocârlie,
Ce ţĭ-a venit ţie,
Să cânţĭ pe câmpie,
Singură, pustie?
— Mie mĭ-a venit,
De anu' trecut,
Ca să sbor în vênt.
Cuĭbu l-am făcut,
Sub brazdă de plug;
Plugarĭ a venit
Şi eĭ n'a ştiut,
Plugu' la pornit.
Cuĭbu
A răvocit,
Cuĭbu'
L-a zobit,
Ouli
A rĕcit,
Puiiĭ
Mĭ-a murit!
Străióră sînt,
Ca puiu' de cuc!
Verde de năut,
Mĭ-a venit d'un gând,
Ca să sbor în vênt,
Să cad̦ pe pămînt,
Ca să mor curênd.

VERDE SALCIOARA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ—Muscel.

Verde sălcióră,
Ia scól' fată mare,
Vacile
Că-mĭ sbiéră,
Vitile
S'omóră,
Boiĭ meĭ că-mĭ mug,
Cu capu pe jug.
Viile s'a copt,
S'a copt,
S'a rĕscopt,
Cu capu' pe foc.
Şi vin păsĕrele,
Să ĭa bombonele, —
Rĕŭ-mĭ pare de ele;
Şi vin grângureĭ,
Să ia strugureĭ, —
Rĕŭ-mĭ pare de eĭ.
O pasĕre négră,
Se pune pe córdă,
Rupe viţa tótă;
Şĭ-o pune pe pĭétră,
Şĭ-o cĭugule tótă, —
Inimĭóra-mĭ sécă!

TOATA LUMEA

Culésa de Rădulescu-Codin, de la Viţicheştĭ—Muscel.

Frunḑă verde ĭarbă négră,
Lumea 'ntrégă
Tot mĕ'ntrébă:
— De ce sînt négră
Şi slabă?
— Frunḑă verde d'un areŭ,
D'aolică, ce ḑic eŭ?
Négră sunt de felu'
Meŭ
Şi slabă de doru'
Tĕŭ.
Că mĭ-e gându tot la tine,
De arde inima 'n mine!

FATA DE CANTARAGIU...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ - Muscel.

A se confrunta varianta din Doine—Dragoste—«fată de Cantaragiŭ».

Frunḑă verde mĕr sălciŭ,
Fată de Cantaragiŭ,
Nu te strânge tare 'n brêŭ
Că mĕ bagĭ în foc de viŭ.
— Şĭ-o foiţă d'un spănac,
Lasă, neĭcă, să te bag,
Că prea te-am ĭubit cu drag.
— Fóĭe verde mĕr sălciŭ,
Fată de cantaragiŭ,
Am auḑit şi te ştiŭ,
Că porţĭ otrava su' brêŭ.
De cât să mĕ otrăveştĭ,
Maĭ bine să mĕ ĭubeştĭ.
Fóĭe verde de mărar,
Să fac d'un proces verbal,
Să te daŭ la tribunal:
Să spuĭ
Tu,
Să spuĭŭ
Şi eŭ,
Să mergem
La arfiereŭ,
Să vedem
Cuĭ şade rĕŭ:
Eŭ tînĕr şi tu bĕtrână,
Eŭ
Cu micşóră mustaţă
Şi tu,
Trecută la faţă;
Tu 'mpleteştĭ
Codiţă
D'albă,
Şi eŭ fac
Mustaţă
Négră!
Fóĭe verde treĭ lămâĭ,
Tu 'n vîrstă de cincĭ copiĭ,
Mĕ 'nşelaşĭ de te ĭubiĭ!

CA N'A LASAT...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Fureştĭ—Muscel.

Fóĭe verde şĭ-un areŭ,
Că n'a lăsat Dumneḑeŭ :
Ce-oiŭ ĭubi să fie-al meŭ.
Să mor eŭ,
Unde-oĭŭ vrea eŭ ;
Să mĕ 'ngrópe
Unde-oĭ ḑice :
Pe pĭept
Intre douĕ ţîţe,
Infăşurat în cosiţe ;
La feréstră 'n grădiniţă,
Intre douĕ garofiţe, —
Garofiţe,
Puĭculiţe ;
In vatră
De rosmalin,
La umbră
De trandafir.
Când a bate vêntur'le,
Să-mĭ vie mirósele.

DRAGILE NEICHII COPILE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ—Muscel.

Frunḑă verde de sulfine,
Dragile neĭchiĭ copile,
Da-v'ar Dumneḑeŭ d'un bine
Şi mie d'o sănĕtate,
Ca să vĕ ĭubesc pe tóte.
Când voĭŭ da după bărbaţĭ,
Să nu mĕ maĭ blestemaţĭ,
Şi s'ajungeţĭ
Tóte bine ;
Să maĭ veniţĭ
Pe la mine.

TINEREL SINT...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Goleşti-Budi — Muscel.

Frunḑă verde mărăcine,
Tinerel sînt, vaĭ de mine !...
Mĭ-e frică că mor ca mâĭne,
Rĕmân mândrile de mine...
Şi nu sînt
Maĭ puţintele,
Sînt
O sută, vaĭ de ele,
Vaĭ de pĕcatile mele !...
...Frunḑă verde foĭ de bradĭ,
Eŭ aş vrea să mor şi aḑĭ.
Da mândrile cuĭ le las ?
Eŭ aşĭ vrea să mor şi mâĭne.
Da mândrile cuĭ rĕmâne ?

UNDE-AUḐ...

Culésă de Rădulescu-Codin din Sgripcești — Muscel.

Frunḑă verde de sulfine,
Unde auḑ vara că 'mĭ vine,
Mult mĭ-e drag și 'mĭ pare bine,
Crește inimĭóra 'n mine...
Vara,
Verde și frumósă,
De drag să te urcĭ la cóstă,
Cu mândruța,
Drăgăstósă,
Cu mândruța,
Cea frumósă!...
Și ĭar verde mărăcine,
Unde-auḑ ĭarna că 'mĭ vine,
Rĕŭ îmĭ pare, vaĭ de mine:
Iarnă,
Mare și gerósă,
Și nevastă
Arțăgósă,
Și pustiu nu te lasă.
N'aĭ, frate, să eșĭ din casă!...
Es afară să taiŭ lemne,
Puiŭ toporu pe surcele,
Maĭ bag mâna 'n sin la pĭele,
Intru 'n casă la muere.
Și maĭ e și-alte belele:
Foncierĭ și birurĭ grele,
Și apoĭ să țiĭ și muere!...

ARDE FOCU...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Călinescĭ — Muscel.

Frunḑă verde merĭ domneștĭ,
Arde focu 'n Bucureștĭ,
Luminéḑă la Piteștĭ,
Și dogórea
'N Câmpina,
La puĭca,
Marióra,
Mânca-ĭ-ar neĭca gura;
Gurița
De sărutat
Și buze
De desmĭerdat...
Mânca-ĭ-ar neĭca gura
Și ea mie mustața,
C'așa 'mĭ cere inima.
...Frunḑă verde foĭ cucute,
Arde focu 'n paĭe ude,
Paĭe
Ude
Și mĕrunte,
Strig pe puĭca, nu m'aude.

CUCULEŢ...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Negrescĭ — Muscel.

Frundă verde treĭ rĕsure,
Cuculeţ de la pădure,
Cu guşa plină de mure,
De ce nu viĭ tu la mine?
Te-aş ţinea numaĭ pe culme,
Ţĭ-aşĭ da frimiturĭ de pâĭne,
Să 'mĭ cânţĭ puţintel şi bine,
S'asculte mândra la tine,
Să 'ĭ tréčă de dor de mine!

MAMA, BURUINA DULCE..

Culésă de Radulescu-Codin, din Priboenĭ — Muscel. — (Dupe soţia sa, Maria R.-C).

Fóie verde de mĕr dulce,
Dor, dorule,
Mamă, buruiană dulce,
Dor, dorule...
De-aş putea, eŭ te-aş aduce,
Dor, dorule.
Şi te-aş sădi 'n grădiniţă,
Ca să am şi eŭ măĭcuţă...
Cât e lumea şi ţara,
Dor, dorule,
Nu e dulce ca mama.
O! nu-ĭ dulce ca mama...
Nicĭ vecinul ca sora,
Dor, dorule.
Când te ducĭ să cerĭ ceva,
Nu te ştie nimenea...
Când te ducĭ la un vecin,
Dor, dorule,
Diminéţa 'ĭ satul plin
Şi te umple de venin...!

CE BINE TRAIAM...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ — Muscel.

Fóĭe verde de dudăŭ,
Ce bine trăĭam flăcăŭ,
Când eram la taĭcă-meŭ!...
Puném şéua când vrém eŭ,
Şi plecam unde vrém eŭ,
Fără să fiŭ ţinut de rĕŭ...
Dar acuma mĕ 'nsuraĭ,
Multă dragoste stricaĭ,
La neveste cu bărbat,
La fete de măritat...
Şĭ-o foiţă treĭ smicele,
Nu te maĭ 'nsura, vere,
Căcĭ nevasta multe cere,
Ciorapĭ şi ghete 'n picere!

NU ME FACEAI...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ — Muscel.

Foicică treĭ granate,
Nu mĕ făceaĭ, maĭcă, o fată,
Să 'ţĭ înnod fire pe vatră
Şi-acu să fiŭ măritată...
Mĕ făcuşĭ, maĭcă, fecior,
Să mĕ duc tot depărticĭor:
Peste délurĭ, peste munţĭ,
La streinĭ duşmanĭ şi crunţĭ;
Peste délurĭ, peste văĭ,
La streinĭ duşmanĭ şi rĕĭ!..

CODRULUI

Culésă de Rădulescu-Codin, Furescĭ — Muscel.

A se confrunta variantele de maĭ sus «Jianul» şi «Ión Tunsul».

Frunḑă verde de sulfine,
Infrunḑeşte, codre, bine,
Că ca mâĭne intru 'n tine,
Cu doĭ-spre-ḑece după mine,
Imbrăcaţĭ
Şi 'narmaţĭ
Bine,
Cum şade codruluĭ bine.
Unde nicĭ nu te gândeştĭ,
Cu eĭ în drum te 'ntêlneştĭ
Şi te 'ntrébă dulcişor,
Mi te 'ntrébă binişor:
De aĭ banĭ maĭ multiceĭ,
De aĭ banĭ maĭ mărunţeĭ,
Dă jumĕtate din eĭ.
Că d'oiŭ trăi
Ţi-oiŭ plăti
Şi dator nu ţĭ-oiŭ maĭ fi;
Iar dacă-mĭ oiŭ muri eŭ,
Ţĭ-o maĭ plăti Dumneḑeŭ.
Frunḑă verde matostat,
Spune-mĭ, codre, adevĕrat,
Spune-mĭ ce-ţĭ sînt vinovat,
De mĕ daĭ ĭarna legat?
Că-ţĭ trânteştĭ frunḑa pe jos
De m'ascund fără folos
Şi mĕ prinde-un ticălos
Şi mĕ ţine pus la gros!

ME MANA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Lereştĭ—Muscel.

Fóĭe verde şĭ-o alună,
Mĕ mână,
Maĭca,
Mĕ mână,
De treĭ orĭ pe sĕptĕmână
Şi desculţă.
Şi pe brumă,
Tremurând cu brêu 'n mână.
Fóĭe verde-a bobuluĭ,
Lung e drumul Gĭurgĭuluĭ,
Dar maĭ lung al doruluĭ;
Drumul Gĭurgĭuluĭ se gată,
Al doruluĭ nicĭ o dată.
Dacă vĕḑuĭ şi vĕḑuĭ,
Puseĭ şéua murguluĭ
Şi luaĭ drumul Oltuluĭ.
Trecuĭ Oltu jumĕtate,
M'apucă puĭca de spate:
— Staĭ, neĭcă, nu te 'neca
Că te-ajunge dragostea.
Dragostea
Vine pe apă
Şi strigă
Că nu se 'neacă;
Urîtu
Vine pe sec,
Şi strigă:
Mĕ 'nec, mĕ'nec!

NU ŢI-A FOST

Cnlésă de Rădulescu-Codin, din Lereştĭ—Muscel.

Fóĭe verde şi-un spănat
Nu ţĭ-a fost, puĭcă, păcat
C'am fost tinĕr neumblat
Şi tu rĕŭ m'aĭ fermecat
Cu treĭ paĭe de la pat,
Cu treĭ florĭ
Din treĭ grădinĭ,
Cu apă din treĭ fântânĭ, —
Să n'am stare,
Alinare,
Ca Dunărea când e mare.
Fóĭe verde tămâĭósă
Cine ĭubeşte şi lasă,
Nu l'aş maĭ vedea cu casă:
Aĭbă-şĭ casa
Cuculuĭ
Şi odihna
Vêntuluĭ,
Tîrîtura
Şérpeluĭ
Şi cinstea
Tâlharuluĭ.
Şi-o frunḑuţă treĭ alune
Cine ĭubeşte şi spune,
Nu-l răbda, Dómne, pe lume;
Cine ĭubeşte şi tace,
Ţine-l, Dómne, şi dă-ĭ pace!

PLANGE FRUNḐA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ—Muscel.

Frunḑă verde mărăcine,
Plânge frunḑa după mine,
Plânge frunḑa
Şi ĭarba
Şi mândruţa,
Săraca !
Şĭ-o frunḑuţă viorea,
Mândruţo, nu maĭ ofta,
Că n'om trăi cât lumea.
Om trăi o vară, două,
Şi ne om topi ca o rouă ;
Om trăi un an şi-o lună
Şi ne-om topi ca o brumă.

N A I C A

Culésa de Rădulescu—Codin, din Nămăeştĭ—Muscel.

Fóĭe verde şi-un spănac,
Năică, Năică,
De strein şi de degrab,
Of, Nae, of!
Nu ştiŭ séra und' să trag,
Năică, Năică,
Ca să ĭubesc ce mĭ-e drag,
Of, Nae, of!
Şi aş trage la o vecină,
Năică, Năică,
Să-mĭ bage calu 'n grădină,
Of, Nae, of!
Să mi-l dea la ĭarbă bună,
Năică, Năică,
Fără rouă, fără brumă,
Of, Nae, of!
Şĭ-o frunḑuţă salbă móle,
Năică, Năică,
Avuseĭ treĭ surióre,
Of, Nae, of!
Surióra cea maĭ mare,
Năică, Năică,
Cu cosiţa pe spinare,
Of, Nae, of!
Surióra mijlocie,
Năică, Năică,
Cu pĕru' pĕnĕ 'n călcâĭe,
Of, Nae, of!
Surióra cea maĭ mică,
Năică, Năică,
Codru 'n patru se despică,
Of, Nae, of!

BATE-MI-SE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Valea-Mare—Muscel.

Verde treĭ foĭ late,
Bate mi-se bate,
Două frunḑe late,
Ca două cumnate:
Maria,
Mocanca,
Cu Stanca,
Vlăşcénca.
Iară cea mocancă,
Strigă 'n gura mare:
— Vin, Badule, vin,
La oile tale,
Că sînt fătătóre;
Fată câte doĭ,
Cĭobaniĭ-s mişeĭ,
Taĭe câte doĭ.
Iară cea vlăscéncă,
Strigă 'n gura mare:
— Vin, Badule, vin,
La viile tale,
Că sînt cópte tare,
Ne-arse de sóre.
Cópte
Pe supt foĭ,
Neatinse de ploĭ.
Cópte
La pămînt,
Neatinse de vênt.

FOAIE VERDE UNT-DE-LEMN

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Dómna Elvira Simionescu—T.-Severin.

Fóĭe verde unt-de-lemn,
Mĕ mir ce dragoste avem,
Numaĭ din ochĭ ne vedem,
C'altă putere n'avem.
La luna la sĕptămâna,
C'aşa ne-a 'nvitat vecina;
La luna şi la mulţĭ anĭ,
Să fac voĭa la duşmanĭ.
Duşmaniĭ duşmancile,
Nu-şĭ păzesc casile
Şi ne-ascult ferestrile.
Că de-aş avea vre-o putere,
Te-aş face d'o tabachere,
Tabachere cu tabac,
Să te port la sîn cu drag;
Tabachere cu tutun,
Să te port cu drag la sîn.
Blestema-te-ar şi te-ar bate,
Neodihna mea de aḑĭ nópte,
Perióra de la spaĭe,
Că ḑiceaĭ că nu se póte.
Perióră cu bumbac,
Impletită cu liliac;
Perióră cu mărgele,
Scurtarea ḑilelor mele.
De-oĭ îngenuchĭa şĭ-oĭ plânge
Să nu creḑĭ că nu te-ajunge,
Mila mea şi dorul meŭ,
Und' ţĭ-o fi dorul maĭ greŭ.
Dorul meŭ şi mila mea,
Und' ţĭ-o fi calea maĭ grea!

IA-ŢI BOBOCII DE LA MOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Dómna Elvira Simionescu—T.-Severin.

A se confrunta varianta din Doine — Blestem — «Iaţĭ Bobociĭ de la móră».

Fóĭe verde sălcióră,
Mariuţo, Marióră,
Ia-ţĭ bobociĭ din poĭénă,
Că vin porciĭ şi-ĭ omóră.
— Fir'ar aĭ naĭbiĭ de porcĭ,
C'a' mâncat bobociĭ toţĭ.
Să daŭ jalbă la primarĭ,
C'a mâncat bobociĭ-ăĭ marĭ ;
Să daŭ jalbă la zapciŭ,
C'a mâncat p'al mijlociŭ.
Mĕ 'ntrébă lumea 'ntrégă,
De ce sînt slabă şi négră.
Sunt négră de felul meŭ,
Şi slabă de dorul tĕŭ !
Fóĭe verde de pelin,
Mĭ-a plecat puĭul de Lunĭ,
Mĭ-a lăsat dorul prin prunĭ
Şi dragostea prin alunĭ,
N'am batistă să le adun !

OF! FOAIE VERDE MARACINE

Auḑită de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Dumitru Ión Galariu, in etate de 19 anĭ, din comuna Năsipu — Vlaşca.

Of ! fóĭe verde mărăcine,
Puĭculiţă vaĭ de mine,
Merg pe drum mĕ uĭt la tine,
N'am ce'ţĭ face, vaĭ de mine !
Fóĭe verde foĭ de viĭ
Puĭcă a draculuĭ sĕ fiĭ,
Tótă vara te priviĭ
De ĭubit nu te ĭubiĭ,
Numaĭ vorbe 'mĭ dobândiĭ ;
Numaĭ vorbe şi ponóse,
N'a rĕmas carne pe óse,
Puţintică ce-a rĕmas
Ş'aĭa s'a fript şi s'a ars
De amar şi de necaz
Pentr'un puişor cu haz !

FOILIŢA MER CE-AR FI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, în etate de 19 anĭ, din comuna Naipu — Vlaşca.

Foiliţă mĕr ce-ar fi,
Cât oĭ fi şĭ-oĭ maĭ trăi
Flăcăĭaş n'oĭ maĭ ĭubi :
Flăcăul e mare câĭne,
Peste multe délurĭ vine.
Pênĕ să vie la tóte,
Trece nóptea jumĕtate ;
Pênĕ să vie la mine,
Ia se face ḑiuă bine.
Şi mĕ pune pe genuche,
Spune miĭ şi spune sute,
Pênĕ mé scóte din minte !

FOAIE VERDE FOI DE VII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, din comuna Naipu — Vlaşca.

Fóĭe verde foĭ de viĭ
Puĭcă a draculuĭ să fiĭ.
Când ţĭ-am ḑis n'aĭ vrut să viĭ
La ţarcul din bălăriĭ,
La răzorul dintre viĭ
Să tăĭem mĕrul feliĭ.
Orĭ n'aĭ vrut, orĭ n'aĭ putut,
De jurată te-aĭ făcut.
— Ba eŭ am vrut, da n'am putut,
C'am o sócră cârtitóre
Şĭ-o uşă scârţietóre
Şĭ-o boldeĭcă alătrătóre.
— Fóĭe verde d'o măslină
Puĭculiţă, vaĭ de mine,
N'a cuţitul de la mine,
Suĭ-te'n pod, taĭe slănină,
Unge uşa la ţîţînă,
Să nu maĭ scârţie o lună.
Ia o mână de cenuşă
Şi orbeşte-mĭ p'a mătuşă.
Iea un codru de malaĭ,
Uscat — veḑĭ — de noué aĭ,
Şi dumică în lapte dulce,
Dă boldeichiĭ să mănânce,
Să se ducă să se culce,
Să facem dragostea dulce !

FOILIŢA ŞI-O LALEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliŭ, din comuna Naipu — Vlaşca.

— Foiliţă şĭ-o lalea,
Iónă, Ióna mea,
De ce, puiule, aĭ slăbit,
Faţa ţi s'a ofilit,
Buzile ţi s'a pârlit,
Tot umblând dupe iubit,
Şi nĭmic n'aĭ folosit?
— Fóĭe verde mărgărit,
Marine de ce-aĭ pălit?
Faţa ţi s'a ofilit,
Buzile ţi s'a pârlit,
Mustăcióra s'a lungit,
Tot umblând dupe iubit,
Şi nimic n'aĭ folosit.
Tótă nóptea aĭ tremurat,
La un colţişor de gard,
Pentru un pic de sărutat;
Toţĭ câiniĭ te-a lătrat,
Pentru-un pic de sărutat!

FOILIŢA ŞI-O LALEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, din comuna Naipu — Vlaşca.

Foiliţă şĭ-o lalea,
Iónă, Ióna mea,
Am dat de inimă rea:
Mĭ-a perdut murgu şéua,
Of! Of! şéua şi ipingéua,
Chinga şi trăgătórea;
Şĭ-a găsit-o vecina,
Şi nu vrea ca să mĭ-o dea,
Pên' nu m'oiŭ iubi cu ea!
Numaĭ astă-ḑĭ, numaĭ mâĭne,
Numaĭ o lună de ḑile,
Pên' o naşte puĭu 'n tine.
Şi să 'l daĭ să 'l botezăm,
Ca să'ĭ puĭ numele meŭ,
Când ţi s'o face dor de mine,
Să strigĭ pe puĭu pe lume,
Să 'ţĭ trécă doru de mine!

FOAIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, din comuna Naipu. — Vlaşca.

Fóĭe verde bob năut,
Unde aud pe cer tunând,
Jos la baltă scăpărând,
Plóĭa 'n codriĭ răpăind,
Vâlcelile ţiriind
Şi cuculeţul cântând
Şi mĭerliţa şuerând,
Mĕ fac bróscă pe pămînt,
Ca un puişor de lup.
Când es pe la colnic,
Fără bĕţ, fără nimic,
Numaĭ cu palmele gole
Şi la brêŭ cu şépte pistóle,
Patru pline şi treĭ góle,
Strălucesc ca sfîntu sóre!
Şi unse cu unt-de lemn,
Să 'mĭ bată bine la semn.
Fóĭe verde ca molotru,
Să vedĭ la noĭ peste Olt,
Ne a dat lăstarul d'un cot;
Aci frunda ca pitacu.
Lépădă sapa la dracu.
Şi intră 'n codru săracu!
Sapa lată, códa lungă,
Cu amar bagĭ banu 'n pungă;
Sapa lungă, códa grósă,
Omorîtóre de óse;
Diua mare,
Locu tare,
Bolovaniĭ te omóră,
Nu maĭ putem, frăţióre!
Foiliţă d'un năut,
Mĕ mână taĭca la plug,
F...te-l'aş de meşteşug,
Nu ştiŭ boiĭ să 'ĭ înjug,
Şi mĕ 'mpung cu córnile.
Plugu mĭ-este gongă rea,
Umblă de-a 'ndăratelea,
Cu córnele 'n burta mea,
Ca să 'mĭ răpue viaţa.
Foiliţă d'un năut,
Câte găurĭ sînt la plug,
Tóte mĕ mână la crâng,
Să taiŭ cuĭe să le-astup!

FOICICA SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Ión Garaliu, lăutar, din comuna Naipu. — Vlaşca.

Foicică sălcióră,
Ingălbeni codru pe póle,
Voĭniciĭ se streinară.
Cât mĭ-eştĭ, codre, de frumos,
Iérna 'mĭ putredescĭ pe jos.
Tu mĭ-aĭ umplut văile,
Şi voĭnicĭ temniţile!

FOILIŢA TREI LAMAI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, din comuna Naipu — Vlaşca.

Foiliţă treĭ lămâĭ,
Din séra de sânt Văsiĭ,
Când fac ómeniĭ piftiĭ,
S'a strâns cete de copiĭ,
Ca să 'ncerce codru 'ntâĭ.
Foiliţă mărăcine,
Şi mĕ chiamă şi pe mine,
Că ştiŭ séma 'n codru bine.
— Fóĭe verde sălcióră,
Codre, codre, fră̆ţióre,
Ce te depărtezĭ de mine,
Fugă Dumnedeŭ de tine,
Că nu sînt ogar să te gonesc,
Nicĭ foc să te pârjolesc.
Sînt voĭnic să te umbresc,
Să veḑĭ pe la umbra ta,
Oiŭ veni cu mândra mea,
Te-oiŭ mulţumi cu ceva.
— Foiliţă şĭ-o lalea,
Măĭ voĭnice dumnéta,
Te-aş lăsa la umbra mea,
Da ţĭ-e mândra tinerea,
Şĭ-aĭ face pĕcat cu ea,
Mi s'o scutura frunḑa
Şi ĭérba mi s'o usca!

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, din comuna Naipu. — Vlaşca.

Veḑĭ varianta de maĭ sus, Doine — Adenda, «Sus la munte la Poiana».

Fóĭe verde sălcióră,
La Ploeştĭ pĕ mărgióră,
Este un nuc cu frunḑa rară,
S'a strîns cuciĭ toţĭ din ţară
Şi cântă de se omóră.
Iar pe craca nuculuĭ,
Cântă tat' al cuculuĭ.
Maĭ în jos pe rămurele,
Cânt' un stol de turturele.
Alea nu sînt turturele,
Ci sunt dragostile mele,
Care m'am ĭubit cu ele,
Din tinereţile meĭe.
La tulpina nuculuĭ,
Cântă muma cuculuĭ,—
Cântă, neĭcuţa, a jale,
Tot de doru dumitale!

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Tapu de la Stoian Ion Jâp, în etate de 17 anĭ, lăutar, din Giurgiŭ — Vlaşca.

Fóĭe verde mărăcine,
Leano fă!
Drag mĭ-e ca să mĕ port bine,
C'un cal negru bun su' mine,
Şi cu plosca la cĭochină,
Leano fă!
Plină de rachiŭ de prună.
Fóĭe verde şi-un bujor,
Veni vremea să mĕ 'nsor,
Trăseiŭ ghéta la picior,
Leano fă!
Şi dedeiŭ ţĕriĭ ocol,
Tóte fetile mĕ vor,
Leano fă!
Da o jurată de nevastă,
Nu mĕ lasă să 'mĭ fac casă,
Dă cu spuză pe feréstră,
Şi mĭ-a ars ochiĭ şi nasu!

FOILIŢA MURILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu.—Naipu.—Vlaşca.

Foiliţă murile,
Ia maĭ cântă, cucule,
'N tóte dimineţili.
Pên' tóte grădinili,
Se te-asculte fetili,
Fetili nevestili,
Şĭ-alea tinerelili,
Când plec cu bărdăcili,
Pe tóte răzórile,
S'adune căpşunile,
C'alea 'mĭ uscă ḑilele!

FOAIE VERDE IASOMIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu.—Naipu.—Vlaşca.

Fóĭe verde ĭasomie,
Tótă lumea 'mĭ ḑice mie,
Că nu sînt de omenie;
Da nicĭ eŭ nu voĭ să fiŭ.
Cât oĭ fi pe lume viŭ,
In puşcărie voĭŭ să fiŭ,
De frică nu voĭŭ să ştiŭ!

FOILIŢA D'ARŢARAŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu. — Năipu—Vlaşca.

— Foiliţă d'arţăraş,
Ia maĭ cântă, puiŭ golaş.
— Că nu maĭ pocĭ f..·te-laş,
C'am cântat la Călăraş,
La un hoţ de harindaş;
Mĭ-a dat apă din văgaş,
Nu maĭ pocĭ cânta cu glas!

FOILIŢA BOB OREZ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu.—Năipu.—Vlaşa.

— Foiliţă bob orez,
Ia maĭ cântă cuce des,
Pânĕ'mĭ stă grânile verḑĭ;
Că dacă s'or secera,
Mult oĭ plânge şĭ oĭ ofta
De călătoria mea!
Că eŭ viŭ primăvara
Şi mĕ duc tot de tómna,
Cântă, cuce, nu 'nceta.
— Foiliţă lin pelin,
Am cântat la Severin,
La moş popa Constantin,
P'o litrişóră de vin
Şi pe douĕ de pelin,
Nicĭ alea n'a fost deplin
Să mĕ curĕţ de venin!

FOILIŢA D'O MALURA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din Naipu—Vlaşca.

Foiliţă d'o mălură,
Of, prea mĭ-am fost d'o fată [bună.
Foiliţă matostat,
Cine mĭ-a cerut, ĭ-am dat,
Of, n'am făcut nicĭ un pĕcat.
Aoleo, d'a cerut omu frumos,
De depart' am căḑut jos
Şi l'am ĭubit cu folos;
D'a cerut omu urît,
Nicĭ eŭ n'am tăgăduit,
La pămînt m'am aşternut.
D'a cerut pâĭne cu vin,
Eŭ ĭ-am dat voĭe la sîn.
Of, d'a cerut pâĭne cu mĭere,
Eŭ ĭ-am dat buzile mele,
Şi l'am ĭubit cu plăcere!

FOILIŢA D'ASOMIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu.—Naipu—Vlaşca.

—Foiliţă d'asomie,
Ia maĭ cântă cuce, mie,
Că la vară cine'mĭ ştie,
Orĭ maĭ cânţĭ, orĭ nu maĭ cânţĭ,
Rĕmâne lunca pustie!

CINE NAIBA 'MI ŞOPTI MIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu.—Naipu.—Vlaşca.

Cine n'aĭba 'mĭ şopti mie,
Să mĕ duc la Lixandrie,
Să mĕ 'nsor, să'mĭ ĭaŭ soţie
Şi la colţ cu prăvălie,
Aolică, şĭ-o fuşteĭcă de moşie
Şi cu răzóre de vie,
Ţine casă cu chirie,
Să'mĭ porâncéscă mie?
Verde, verde nucă sécă,
Maĭ bine una sĕracă,
Ce ĭ-oiŭ porunci să'mĭ facă:
Să'mĭ dea apă de spălat
Şi gură de sărutat.
Şi când mĭ-oĭ bate-o vr'o dată
Să n'o ştie lumea tótă!

VERDE, VERDE SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu.—Naipu.—Vlaşca.

Verde verde sălcĭóră,
Aoleo, dadă Iónă,
Naĭba te scóse 'n poĭană,
Frumuşică ca o flóre?
Tare mĕ băgaşĭ în bólă!

FOAE VERDE MER CE-AR FI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu din Naipu.—Vlaşca.

Fóĭe verde mĕr ce-ar fi,
Cât oĭ fi şĭ-oĭ maĭ ĭubi,
Nevestea n'oiŭ maĭ ĭubi.
Că dragostea nevestéscă,
Te bagă în bólă câĭnéscă
Şi mĕ scóte 'n primăvară,
Galben ca turta de céră!

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, Naipu—Vlaşca.

— Fóĭe verde mărăcine,
Fa vecină, fa creştină,
Ţine-ţĭ bărbatu maĭ bine
Că vine séra la mine,
Şi eŭ femeĭe milósă,
Il ĭaŭ în braţe 'l bag în casă.
Şi eŭ ĭ-aşternuĭ în tindă,
El se 'naltă drept în grindă,
Să mĕ ĭa, să mĕ coprindă.
Iĭ puĭ perna de hodină,
El se cere 'n pat la mine.
Las' să-ĭ fac atâta bine,
Că vine séra la mine!

FOILIŢA ŞI-O LALEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ión Garaliu, Naipu.—Vlaşca.

Foiliţă ş'o lalea,
Să fiŭ câĭne 'n lege rea,
De-oĭ scăpa din mâna mea,—
De-oĭ scăpa tu nepupată
Şi de buze nemuşcată
Şi pe papuc necălcată!

FOAIE VERDE SALBA MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Tudorache Vişan, din Naipu. — Vlaşca.

Fóĭe verde salbă mare,
Cât mĭ-e Stăneştiu de mare
Haz ca la Balanu n'are.
De la Balanu la vale
Nicĭ florile nu rĕsare,
Nicĭ pădurea frundă n'are,
Tot de doru dumitale.
Că vin Bălănencile
Şi cu Gĭurgĭuvencile
De 'mĭ adună florile,
C'alea 'mĭ uscă dilele !

FOILIŢA SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Tudorache Vişan, din Naipu—Vlaşca.

Foiliţă sălcióră
Pe mine cin' mĕ omóră ?
O nevastă bălăĭóră
Cu sprâncéna negrişóră,
Mĕ bagă 'n frigurĭ de bólă.
De frigurĭ zac şi mĕ scol,
De dragoste zacĭ şi morĭ !

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Tudorache Vişan, din Naipu—Vlaşca.

Fóĭe verde mărăcine,
Leano fă !
Drag mĭ-e să trăĭesc pe lume,
Leano fă !
Inarmat şi 'mbrăcat bine,
Cu portofelu cu lire
Şĭ-un cal negru bun su' mine
Şi cu şaua pusă bine
Şi ibâncele de lână,
Leano fă !
Şi desagiĭ plinĭ de pâĭne
Leano fă !
Şi c'un puiŭ de găină
Fript bine,
Cu ploschiţa la cĭochină,
Plină cu rachiŭ de prune,
De la Leana din grădină,
M'a ofticat vaĭ de mine !

FOAIE VERDE TREĬ LALELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Tudorache Vişan, din Naipu — Vlaşca.

Fóĭe verde treĭ lalele,
Din Uda pênĕ 'n Saĭele
Făcuĭ drumu poticele,
Pe picere beşicele,
Mergênd la ibomnicele,
Să mĕ otărăsc cu ele.
Dar ce fel de otărît?
Cu puĭcuţa după gât,
Să mĭ-o muşc să mĭ-o sărut.
Dómne, de ce n'am murit
Când eram copilaş mic?
Dar acum la ce să mor
Când îmĭ daŭ fetili florĭ
Şi nevestili ochişorĭ!

FOAIE VERDE IASOMIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Tudorache Vişan, din Nisip. — Vlaşca.

Fóĭe verde iasomie
Firicel de ĭérbă négră,
Fetiţo,
Mariţo,
Dintr'atâta lume largă
Fetiţo,
Mariţo,
Mĭ-aleseĭ o puĭcă dragă
Şi mĭ-o port cu rochĭa albă,
Fetiţo,
Mariţo.
Cine mĭ-o vede mĭ-o 'ntrébă
Fetiţo,
Mariţo:
— A cuĭ eştĭ, matale, dragă,
Fetiţo,
Mariţo.
— A luĭ cu mustaţa négră,
Fetiţo,
Mariţo,
Of! şi cu feţişóra albă
Fetiţo,
Mariţo.
Foiliţă d'o sipică
Fetiţo,
Mariţo,
Cât ereaĭ a mea ĭubită,
Ţĭ-era casa jugrăvită,
Bătătura pardosită,
Fetiţo,
Mariţo,
Numaĭ marmură şi sticlă,
Fetiţo,
Mariţo.
Foiliţă şĭ-o lalea
Unde 'ţĭ vĕd căscióra ta,
Leĭcuţă drăguţă,
Plânge inimióra mea,
Leĭcuţă drăguţă;
Unde-ţĭ vĕd pereţiĭ tĕĭ,
Lăcrăméză ochiĭ meĭ!

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Naipu — Vlaşca.

Fóĭe verde matostat
Leĭcuţă, leĭcuţă,
La cireşul retezat
Şade Arfip resturnat,
Leĭcuţă, leĭcuţă.
Ilincuţa 'ĭ cată 'n cap.
Las' să-ĭ cate, nu'ĭ păcat
Fetiţo,
Mariţo,
Ah! că mi l'a luat pe plac,
Leliţo,
Mariţo!

FOILIŢA MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Naipu — Vlaşca.

Foiliţă mărăcine,
Puĭculiţă, vaĭ de mine!
Fóĭe verde bob năut,
Aĭ, puĭchiţă, la prăşit.
— Ce barbate-aĭ nebunit,
Nu veḑĭ c'am înbolnăvit, of!
— Aĭ, puĭchiţă, la bĕut.
— Boda-proste, mĭ-a trecut,
Mergĭ 'nainte că te-ajung,
C'o azimă şi-un puiŭ fript.
Să puiŭ masa să mănânc
Şi cu puiu dupĕ gât,
Să mi-l satur de ĭubit,
Tare mĭ-a 'mbĕtrânit!

FOILIŢA D'AVRAMEASA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Naipu — Vlaşca.

Foiliţă d'avrămésă,
Trecuĭ podu pe la lésă,
M'ajunse un dor d'acasă,
De copiĭ şi de nevastă.
De nevastă nu gândesc, of!
De copiĭ mĕ prăpădesc.
D'o fi dor de la nevastă,
Să las calul să maĭ pască
Şi eŭ să mĕ odihnesc,
Căcĭ nevăstă maĭ găsesc,
Maĭ de neam şi maĭ de viţă,
Nu ca tine o rĕmăşiţă!
D'o fi doru de la mumă
Să fac calu numaĭ spumă;
D'o fi doru de la tată,
Să fac calu numaĭ apă
Şi cu spumă amestecată,
Să'mĭ trécă de dor de tată!
Fóĭe verde de treĭ florĭ,
D'o fi dor de la surorĭ,
Să fac calu numaĭ florĭ,
Ca să'mĭ trécă de surorĭ;
D'o fi doru de la fraţĭ
Să fac calu numaĭ braţĭ
Să vĕd că'ĭ doru de fraţĭ!

FOAIE VERDE MER SALCIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Ion Garaliu, din Naipu — Vlaşca.

A se vedea varianta de maĭ sus din Doine — Dragoste — «Fată de Cantaragiŭ».

Fóĭe verde mĕr sălciŭ
Fată de cantaragiŭ.
Nu te strânge tare 'n brêŭ
C'am audit şi te ştiŭ
De la secerea de grâŭ,
Că porţĭ otrava su' brêŭ,
De omorĭ omu de viŭ.
Fóĭe verde mărăcine
Ş'am audit şi ştiŭ bine,
Of, of, tot din gură de la tine,
Că porţĭ otrava la tine.
Vreaĭ să mĕ omorĭ pe mine
Că nu m'am ĭubit cu tine.
Omóră-mĕ, orĭ mĕ lasă,
Orĭ dăm drum să plec acasă,
Of, la copiĭ şi la nevastă.
Foiliţă ş-o lalea
Mi s'a topit inima,
Tot gândind la dumneata ;
Puţintică ce-a rĕmas
Ş'aĭa s'a fript şi s'a ars
De amor şi de necaz,
Of, pintr'un puişor cu haz.

FOAIE VERDE CA CRINU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Pantilie, din Giurgiŭ.

Fóĭe verde ca crinu,
Lino, fă !
Pe dealu luĭ Stroĭescu,
Lino, fă !
Ară Marin cu plugu.
Frânge i-s'ar cormanu,
Lino fă !
Cormanu şi fieru lat,
Să vie de vreme 'n sat,
Lino, fă !
Să 'l poftesc la gaĭca 'n pat,
Să 'ĭ daŭ grâŭ de semĕnat,
Guriţă de sărutat,
Lino, fă !
Diminéţa să 'ĭ daŭ drumu,
C'am întârdiat creştinu,
Ca să 'şĭ ascuţă fieru,
Lino, fă !
— Foiliţă d'o sipică,
Marinică, Marinică,
Lino, fă !
Ia maĭ trage brazda mică,
Nu gândi la ibomnică,
Lino, fă !
Fóĭe verde salbă móle,
Nu prea trage brazda mare,
Marinică măĭ!
Că 'ţĭ móre boiĭ de fóme,
Marinică măĭ.
Foiliţă d'o sipică,
Cu gândul la ibomnică,
Marinică măĭ !

JALEA CATANELOR

Culésă de Rădulescu-Codin, din Hârtiescĭ. — Muscel.

Frunḑă verde foĭ şi foĭ,
Săraciĭ de noĭ flăcăĭ,
Cum ne duce ca pe boĭ,
Pe la câĭniĭ de cĭocoĭ,
Să ne dea pe la odăĭ,
Să ne tunḑă ca pe oĭ,
Să ne rupă pletele,
Să ne plângă fetele,
Fetele,
Sĕrmanele!
...Ca streine le-am lăsat,
Le-am lăsat,
De plâns în sat,
De plânsu
Rumânilor,
De rîsu
Streinilor,
Streinilor,
Câĭnilor...
Ne tot duce 'n lumea largă,
Veste 'n lume să ne mérgă,
Numile să ni se ştérgă;
Şi în loc să cătănim,
Pe la câĭnĭ să slugărim,
Oasile să ne zobim,
Să ne rupem şalele,
Ne frângem piciórele,
Să ne pĭerdem urmile,
Să ne plângă fetile,
Fetile,
Sĕrmanile,
Fetile,
Drăguţile!
Să spue plânsetul lor,
Să 'l spue şi munţilor.
Săraciĭ noştriĭ flăcăĭ,
Cum 'ĭ-a luat de lângă noĭ,
Blestemaţiĭ de cĭocoĭ,
Să ni-ĭ ducă mult departe,
Să ni-ĭ ducă peste sate,
In négra streinătate:
Făr' de mumă, făr' de tată,
Fără soră, fără frate,
Fără frate, fără sor',
Fără măĭcuţe cu dor;
Şi cu dorul pustiit,
Fără dragul de iubit!...
Cum ne lasă,
Dómne,
Lasă,
Cu feţile 'ntunecóse,
Pe la horĭ ne maĭ jucând,
Şi p'în codriĭ verḑĭ plângênd,
Şi din gură blestemând:
Cine a maĭ lăsat armata,
Dumneḑeŭ să-ĭ dea rĕsplata,
Să 'ĭ ia mâna şĭ-un picior,
Să rĕmâĭe cerşetor;
Să cerşéscă aḑĭ şi mâĭne,
Ca să 'şĭ maĭ câştige pâĭne..!

FOILIŢA D'AVRAMEASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din com. Naipu—Vlaşca.

Foiliţă d'avrămésă,
Vară, vară,
Muma nóstră,
Ia-ţĭ zăpada după cóstă,
Şi bruma de la feréstră,
Lasă pe Leana să ĭasă.
Foiliţă şi-o lalea.
Leano, nu te mărita,
Mĭ-a 'nflorit puroĭnica
Şi n'are cin' mĭ o purta.
— Las'o, neĭcă, să 'nfloréscă,
C'oĭ purta-o şi nevastă,
Dacă mĭ-a fost mintea próstă
Şi firea copilăréscă,
C'am eşit séra pe cóstă!

FRUNḌA VERDE SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Bălănóia — Vlaşca.

— Frunḍă verde sălcióră,
Mariuţo, Marióră,
D'aş ajunge 'n primă-vară,
Să-ţĭ fac rochie roşióră,
Mulţĭ voĭnicĭ băgaşĭ în bólă.
De m'aĭ băga şi pe mine,
Dumneḍeŭ să-ţĭ dea mult bine!
Mariuţo, făr' de minte,
Ḍi mă-ti să te mărite,
Căcĭ şi eŭ oĭŭ să mĕ'nsor,
Ca să nu'ţĭ maĭ plâng de dor.
— Insóră-te, dumneata,
Că şi eŭ m'oĭ mărita
Şi mio-ĭŭ lua pe cine-oĭŭ vrea,
Care'mĭ o fi ursita.
Iar de-ĭ lua o grozăvĭóră,
Dumneḍeŭ, să te omórĕ,
Să viŭ şi eŭ la pomană
Ca să ţĭ gust din colivĭóră,
Să-ţĭ beaŭ vin din garnicĭóră;
Fi-ţĭ-ar ţĕrîna uşóră,
Ca douĕ pĭetre de móră!

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu din Naipu—Vlaşca.

Fóĭe verde şĭ-o lalea,
Pe la voĭ pîn mahala,
Nu s'o găsi cine-va,
Să'mĭ ĭa doru cu mana
Şi dorul şi dragostea,
Să le-arunce la puĭca,
Să'mĭ ĭaŭ doru de la ea?

FOAIE VERDE D'ALUNEL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din com. Naipu—Vlasca

Fóĭe verde d'alunel,
Pe dél de Tilormănen,
Vine doru mărunţel,
Infăşurat in tistimel,
Of, cu dragostea după el.
Mĕ dedeĭ să dorm niţel,
Nu putuĭ dormi de fel,
Că se lipia de cercel.
Aoleo, ce puişor,
Cum se rógă binişor,
Ca să'l las la sinişor,
Să-ĭ daŭ guriţa cu dor,
Să mi-l culc pe pĭeptul gol!
Fóĭe verde mĕr domnesc,
Dorule, ce câĭne-mĭ eştĭ,
Şapte sate 'mĭ ocoleştĭ
Pên' la gaĭca 'nemereştĭ.
Că-ţĭ dă gaĭca mere dulcĭ
Şi pătuleţ să te culcĭ;
Pătuleţu de culcat
Guriţa de sĕrutat,
Trupşorel de desmĭerdat!

FRUNḐA VERDE MER SALCIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la fierarul Ghiţă Gheorghe, din Gĭurgĭu.

Frunḑă verde mĕr sălciŭ,
La grădină 'n Cismigiŭ,
Douĕ fete frumuşele,
Mĭ-a furat minţile mele:
Una mică lesnicĭos,
Că e bună de folos.
Că mĭ-e 'naltă şi 'nvoltată,
Ca tine nu se maĭ póte:
Că mĭ-eştĭ 'naltă, bălăĭóră,
Ochiĭ tĕĭ mĕ bagă'n bólă,
Sprâncenile mĕ dobóră.
Că ţĭ-e faţa sórili,
Ochiĭ ţi-este stelili.
Fă o mică mijlocire,
De maĭ vin în braţ la mine.
— Nu pocĭŭ, neĭcă, să 'ndrăs-[nesc,
Că de duşmanĭ mĕ feresc.
Că duşmaniĭ s'aŭ vorbit,
Să ne facă de urît,
Să fugim la rĕsărit!

FOAIE VERDE CATIFEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din Naipu — Vlaşca.

Fóĭe verde catifea,
Când eream în vremea mea,
Sburam ca o păsĕrea,
Sburam la ibomnicea
Şi sburam din cracă 'n cracă,
Ca un puişor de stâncă,
N'avea doru ce să'mĭ facă.
Fóĭe verde de treĭ florĭ,
Dar un hoţ de vênător,
Rupse treĭ fire de pĕr
Şi'mĭ făcu d'un lănţişor
Şi mi-l puse de picĭor.
— Săriţĭ, fraţĭ, săriţĭ, surorĭ,
Că m'a luat dĕ picĭor
Şi mĕ duce la Domnie
Şi mĕ pune 'n colivie,
Maĭ mult mórtă de cât vie!

FOAIE VERDE D'ARŢARAŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din Naipu—Vlaşca.

Fóĭe verde d'arţăraş,
Pe margine de oraş,
Strig 'un căpitan la marş
Nu ştiŭ marşu să'l ascult,
Orĭ pe puĭcă s'o sărut?
Fóĭe verde de măsline,
S'o sărut odată bine,
Să'mĭ ţie douĕ-treĭ ḑile,
Căcĭ nu maĭ pociŭ, vaĭ de mine!

FOILIŢA D'O SIPICA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din Naipu — Vlaşca.

Foiliţă d'o sipică,
Luncă, luncă,
Mult mĭ-eştĭ lungă.
Luncă la mijlocul tĕŭ,
Este-un mic de aleşteŭ,
Are peşte şi şalăŭ.
Şalăul să-l fac batoc,
Să mi-l trimeţ la un loc,
La puĭchiţa peste Olt,
Să'mĭ dea guriţa cu foc.
Săbióra să mĭ-o frig,
Cu puĭca să mĭ-o mănânc,
C'a fost bună la ĭubit!

DE STRIINATATE MULTĂ

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Băneasa—Vlaşca.

Fóĭe verde d'o sipică,
Of, de striinătate multă,
Mĭ-a căḑut lumea urîtă !
Ocolit sînt de striinĭ,
Ca gardu de mărăcinĭ ;
Ocolit sînt de vrăjmaşĭ,
Ca drumu de bulgăraşĭ.
De striinĭ şi de sărac,
Mĕ mir séra und' să trag?
Şi aş trage la o vecină,
C'un nuc verde 'n bătătură,
Să mi-aştérnă-o rogojină,
Dar mĭ-e frică de pricină !
Fóĭe verde ca lipanu,
Of, puĭcă,
Puĭculiţa mea,
Haĭ la pădurea cu tufanĭ,
Să trăim fără duşmanĭ ;
Că duşmanu f... te-l'aş,
Nicĭ în casă să nu'l laşĭ !

ZACE-UN VOINICEL SA MOARA

Culésa de Chr. N. Ţapu, din comuna Odivoĭa—Vlaşca.

A se confrunta varianta de maĭ sus, din Doine-Jale «Zace-un voĭnic de lungóre».

Fóĭe verde sălcióră,
Vis-à-vis de curtea mare,
Aci pe strada regală,
La casa cu trestióră,
Zace-un voĭnicel să móră.
Il păzeşte-o ĭată mare,
Cu mucurĭ de luminare.
— Zacĭ, voĭnice, orĭ te scólă,
Ş'aĭ cu ţaţa în plimbare,
Să bem vin şi drojdióră,
Să te scóle după bólă.
Căcĭ şi mie mi s'a urît,
Pe lângă tine şeḑênd.
Fóĭe verde lămâiţă,
Că nu pot răbda neĭcuţă,
Nesărutată 'n guriţă
Şi ne trasă de cosiţă.
De când nu ĭes la portiţă,
N'am maĭ sărutat guriţă !

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Daiţa—Vlaşca.

A se confrunta varianta de maĭ sus «Doine-Dor şi Jale» «Mĕ duce la mânăstire».

Fóĭe verde mărăcine,
Aş muri, mórtea nu'mĭ vine
Şi-aş trăi şi n'am cu cine.
Fóĭe verde grâŭ mărunt,
Drag mi-e să trăĭesc maĭ mult,
Of, frică-mĭ-e că mor curând.
Foiliţă d'o măslină,
Pórtă-mĕ, nevastă, bine,
Pênĕ sînt pe lângă tine,
Că ca mâĭne mórtea'mĭ vine
Şi mĕ ĭa de lângă tine,
Mĕ duce pe ceĭa lume!
Mĕ duce la mânăstire
Şi pune pămînt pe mine;
Pămîntu cu ĭérbă verde,
Trece puĭca nu mĕ vede.
Pămînte, făcea-te-aĭ tină,
Câtă lume intră 'n tine,
Of, şi tinĕră şi bĕtrînă!
Pămînte, făcea-te-aĭ os,
Tu mănâncĭ omu frumos!

FOAIE VERDE CASTRAVETE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din comuna Naĭpu—Vlaşca.

Fóĭe verde castravete,
Suiĭ dealu mort de sete,
Cu ochiĭ la douĕ fete,
Amêndouĕ strânse 'n bete,
Cu apşóră rece 'n vedre.
Fóĭe verde salbă móle,
A maĭ mare maĭ domólă
Şi-a maĭ mică,
Maĭ voĭnică.
Aş ĭubi-o p'a maĭ mare,
Dar mĭ-e frică că mĕ 'nşală.
Foiliţă d'o sipică,
D-aş ĭubi-o p'a maĭ mică,
Dar mĭ'e frică că se strică
Şi s'alipeşte de mine,
Ca lipitórea de vine!

ERAM ŞI EU INTR'O VREME

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Frăteştĭ—Vlaşca.

Eram şi eŭ într'o vreme,
Şedea puiu la vedere
Şi'mĭ cânta mult de plăcere;
Iar de la o vreme 'ncóce,
Vedém puişor că'mĭ tace.
Nu ştiŭ, neĭcă, ce ĭ-aş face,
Să se uĭte puiu 'n cóce?
Că ce-am ştiut, ĭ-am făcut,
Of, două trupe-a osîndit!
Of! trupul meŭ şi al dumitale
Făcea-l'ar Dumnedeŭ d'o flóre,
Tot de dorul dumitale!

COLEA 'N VALE 'N CORNAŢEL

Culésă de Chr. N. Ţapu, din com. Bălănóĭa. — Vlaşca.

A se confrunta varianta de maĭ sus din Doine-Dor şi jale «La umbră de stejerel».

Foiliţă didiţel
Colea 'n vale 'n cornăţel,
La umbră de ştejerel,
Frumos dórme-un voĭnicel
Cu raniţa lângă el,
Cu cojocelu de mĭel,
Cu căcĭuliţa de jarel.
— Mě duc, maĭcă, dupě el.
— Nu te duce, fata mea
C'ala e om cu belea,
Pică ordinu şi-l ĭa.
C'ala e Iancu Jianu
Care bate cu tufanu
Şi ţine pisma cu anu.
Iubi fetili din viĭ,
Le lăsă cu doĭ copiĭ;
Iubi p'ale din vale
Le lăsă plângênd cu jale!

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Theodor Vişan, din comuna Naĭpu—Vlaşca.

Fóĭe verde sălcióră,
Ce-aĭ în guşă, Marióră?
— Busuĭoc şi tămâĭóră.
— Dă-mĭ şi mie, Marióră,
Că mĭ-e gurița amară.
Tot de focu dumitale,
Oĭŭ să cad în ofticare!

DESFA-MI, PUICA, CE-AI FACUT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din Naipu—Vlaşca.

A se confrunta varianta de maĭ sus din doine—Dragoste—«desfă-mĭ puĭcă, ce-aĭ făcut».

— Fóĭe verde bob năut,
Desfă-mĭ, puĭcă, ce-aĭ făcut,
Nu mĕ ţine zalogit
Şi'mĭ dă drumu să mĕ duc,
La puĭcuţa de demult,
C'acolo eŭ sînt cerut.
— Fóĭe verde matostat,
N'am făcut ca să-ţĭ desfac,
Ţi-am făcut că mi-aĭ fost drag,
C'aĭ fost băĭeţel curat,
De vinişor nestricat
Şi la femeĭe nedat.

SA FII, NEICA, A DRACULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din comuna Naĭpu — Vlaşca.

Foiliţa maculuĭ,
Să fiĭ, neĭcă, a draculuĭ,
D'oĭ spune bărbatuluĭ,
Dragostea băĭétuluĭ.
Foiţică treĭ smicele,
Să fiĭ şi tu a ţiţiĭ mele,
D'oĭ spune nevestiĭ tele,
Că ne-am ĭubit cu plăcere!

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Pantilie, din Giurgiu—Vlaşca.

Fóĭe verde treĭ smicele,
Ţi-am ḑis, bătute de stele,
Să nu viĭ séra de vreme.
Şi să viĭ pe mĭeḑ de nópte,
Când duşmaniĭ dorm de mórte.
Că duşmaniĭ s'aŭ vorbit,
Să ne prindă 'n aşternut.
Să ne lege cot la cot,
Să ne plimbe Giurgiu tot!

DRAGA MARIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu din comuna Vieru—Vlaşca.

— Fóĭe verde sălcióră,
Dragă Marióră,
Nu e mult d'aséră.
Nicĭ de alaltă-séră,
De când staŭ p'afară?
Vremea 'mĭ vremueĭeşte,
Vêntu'mĭ viscoleşte,
Plóĭa 'mĭ rĕcoreşte,
Cămaşa 'mĭ rĕceşte,
Inima'mĭ topeşte
Şi mĕ prăpădeşte!
Fóĭe d'o sipică,
Străşióra 'mĭ pică,
Gĭubeluşa 'mĭ strică,
Glasu mĭ-l ridică.
Fóĭe micşunea,
Nu mĭ-e de gĭubea,
Ca de dumneata,
C'aĭ fost mândra mea,
Of! puĭculiţă fa!
Fóĭe micşunea,
Nicĭ de dumneata,
Ca de fermenea,
C'am slujit pe ea,
Fóĭe d'un mĕrar,
Călare p'un cal,
La un căpitan,
C'am fost om sîrman!
— Du-te, neĭcă, du-te,
— Nu-ţĭ maĭ pĭerde somnu,
Că mi a venit omu!
Du-te 'n grădiniţă,
La umbră de viţă,
Dragă puĭculiţă;
Eŭ ţi-am aşternut,
Dragă puĭculiţă,
Aşternutul tĕŭ,
Pĭeptişorul meŭ;
Perióra ta,
Ţîţişóra mea.
— Şi eŭ mi-am umblat,
Puĭculiţa mea,
Tot din sat în sat,
Pênĕ te-am aflat,
Puĭculiţa mea.
Şi din schit în schit
Pênĕ te am găsit!
Puĭculiţa mea!

BULGARAŞ DE GHIAŢA RECE

Culesă de Chr. N. Ţapu de la Mandica Soculescu, str. Ţĕranilor. — Bucurescĭ.

Bulgăraş de ghiéţă rece
Iarna 'mĭ vine, vara 'mĭ trece
Şi n'am cu cine petrece,
Căcĭ cu cine-am petrecut
S'a dus şi n'a maĭ venit,
S'a făcut negru pămînt.
A pus spate la pămînt
Şi faţa la rĕsărit!

BULGARAŞ DE GHIAŢA RECE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d. V. Alexandrescu, şef tipograf—Bucureştĭ.

Bulgăraş de ghiaţă rece,
Iarna'mĭ vine, vara'mĭ trece
Şi n'am cu cine'mĭ petrece.
Căcĭ cu cine-am petrecut,
S'a dus şi n'a maĭ venit,
A pus spate la pămînt
Şi faţă la rĕsărit.
Frundă verde şĭ-o sipică,
Mĕ suiĭ pe munţĭ de sticlă,
Văzuĭ casa mititică
Şi nevasta frumuşică,
Cu copilaş mic de ţiţă,
Plecând la bisericuţă,
C'o pólă de icoşarĭ,
Să'ĭ dea popiĭ sărindarĭ!

DORUL DE CINE SE LEAGA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din Naĭpu — Vlaşca.

A se confrunta varianta de maĭ sus din Doĭne—Dragoste «Dorul de cine se légă»

Piricel de ĭérbă négră,
Dorul de cine se légă,
Nu'l lasă cu mintea 'ntrégă.
Că de mine s'a legat,
Ca fasolea de arac.
Fasolea 'mĭ-are soroc,
Inflореşte pên' la un loc.
Şi acolo 'mĭ légă bob,
Dar dragostea n'are soroc.
Foiliţă de-un năut,
S'a maĭ legat d'un voĭnic
Ş'a uĭtat plugu 'n pămînt
Şi boiĭ s'aŭ dus pîn crîng,
Este lucru afurisit,
De viŭ mĕ bagă 'n pămînt!
Foiliţă d'avrămésă,
S'a maĭ legat d'o nevastă,
Ş'a uĭtat rĕsboiu 'n casă,
Neşte florĭ pe la feréstră.
S'aŭ uscat, s'aŭ făcut ĭască,
Geaba de dragostea nóstră!

SE CEARTA CUCU CU CORBU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din Naĭpu--Vlaşca.

A se confrunta varianta de maĭ sus, din Doine—Cuculeţu — «Se cértă cucu cu corbu».

Fóĭe verde de molotru,
Ce ramăt s'aude 'n codru ?
Se cértă cucu cu corbu,
Care să remâĭe 'n codru ?
Corbu 'mĭ are pană négră,
Intră 'n codru şi se 'nchégă ;
Cucu 'mĭ are pene verḑĭ,
Intră 'n luncă nu'l maĭ veḑĭ.
Foiliţă d'o măslină,
Cântă cucu pĕ tulpină,
Pĕ tulpină, pĕ fântână,
Corbu vine şi'l îngână :
— Tacĭ, corbe, nu mĕ 'ngâna,
Că nu eştĭ de legea mea ;
Tu 'mĭ eştĭ pasĕre spurcată,
Mănâncĭ vita nejunghĭată,
Beĭ apşóra turburată
Şi cu sânge-amesticată.
Eŭ sînt pasĕre curată,
Spovedită 'n an odată,
Béŭ apşóra stricurată
De la mândra din gălétă,
Pîn tulpănaş stricurată !
— Fóĭe verde matostat,
Spune, cuce, adevĕrat
Care este pop'al tĕŭ,
Merg, mĕ spovedesc şi eŭ.
— Pop'al meŭ e vênător
Pórtă flinta numaĭ florĭ,
Dĕ'mĭ ĭa pasĕrea din sborĭ,
Când te-o spovedi şi morĭ !

CUCULEŢ DE LA PADURE

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Teodor Vişan, din comuna Naĭpu—Vlaşca.

Foiliţă d'o măslină,
Cuculeţ de la pădure,
Făcut-aĭ fr'o dată bine,
Fă-ţĭ pomană şi cu mine.
Du-te la maĭca şi-ĭ spune :
Unde m'a dat nu e bine,
La căsuţa din pădure
Făcută pe douĕ bârne :
Mĭ-e 'ngrădită cu urzicĭ
Şi 'nvălită cu sipicĭ.
Of, când mĕ plouă şi mĕ pică
Pĭeluşimea mĭ-o bĕşică !
Perióra mĭ-e de cĭulinĭ,
Aşternutu de mărăcinĭ,
Cu 'nveliş de viţă nóuĕ.
Trag viţa să mĕ 'nvĕlesc
Şi maĭ rĕŭ mĕ 'nbolnăvesc !

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din comuna Naĭpu—Vlaşca.

Fóĭe verde sălcióră
— Aoleo, dadă Iónă,
Ia-ţĭ bobociĭ de la móră
Că vin porciĭ şi-ĭ omóră.
— Fóĭe verde de treĭ socĭ,
Dĕ ţĭ-ar mânca lupiĭ porciĭ,
Eŭ nu viŭ să'mĭ ĭaŭ bobociĭ.
Fóĭe verde d'un lipan
Să daŭ jalbă la primar,
La primar şi la notar
Să-ţĭ încheiŭ procest verbal
Să te trag la trebunal
Să ne judecăm cincĭ anĭ,
Că 'mĭ erea bobocĭ d'ăĭ marĭ,
Să-ĭ plăteştĭ c'un icuşar!
Fóĭe verde de lipan
Să te trag la trebunal
Să spuĭ tu, să spuĭ şi eŭ.
Să vedem cuĭ şade rĕŭ?
Tu mumă de treĭ copiĭ,
Eŭ fecĭor taĭchiĭ dintâĭ;
Tu cu cosicĭóră albă,
Eŭ cu mustăcĭóră négră.
Fóĭe verde de lipan.
Tu fată de măcelar.
Eŭ băĭét de lăutar;
Tu eştĭ fetiţă frumósă
Eŭ boĭer cu punga grósă;
— Tu cu boĭeria ta
Eŭ cu frumuseţĭa mea!

FOAIE VERDE D'O AGLICA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din Naĭpu—Vlaşca.

Fóĭe verde d'o aglică,
Treĭ fire dĕ măturică,
Luncă, luncă,
Mult mĭ-eştĭ lungă
Şi n'am cal bun să te-ajungă
Căcĭ calu car' l'am avut
M'a pus naĭba l'am vêndut
Pêntr'un pustiŭ de ĭubit
Ş'acu privesc şi mĕ uĭt!
Şi l'am vêndut potcovit,
Cu potcóve de argint,
Ţine bine la fugit;
Cu şaua de sîrmă 'ntórsă
Ţine la pulbere grósă
Şi la fuga sănĕtósă.
Potcóva cu patru colţĭ
Cum şade bine la hoţĭ.
Fóĭe verde fóĭe lată,
Luncă, luncă,
Mult mĭ-eştĭ lată
Şi n'am iépă să-ţĭ dea rótă
Să'mĭ ocolesc ţara tótă.
Fóĭe verde merişor,
Aveam un cal negrişor
Ş-ala mĭ-e schĭop d'un picĭor,
L'am vêndut pe gălbiorĭ,
C'a fost móle la picĭor,
Nu mĕ scotea de la zor:
Tot galbenĭ veneticĭ
De câte-o sută şi cincĭ,
Tot să beĭ, tot să mănâncĭ,
Te plăteştĭ de datornicĭ!

Fóĭe verde bob năut
Eŭ mulţĭ caĭ că mĭ-am vĕḑut,
Da ca murgu n'am găsit,
Dungă négră pĕ spinare
Şi stărnut de drépta n'are
Şi 'mbuĭestru 'n fuga mare,
Unde 'l vede neĭca móre.
Pune narea la pămînt,
Trage vînt pe supt oblânc,
Nu ştiam unde mĕ duc.
Trăgea murgu la colnic
Ştia unde-am haĭducit.
Numaĭ nóptea haĭduceam,
Ḑiua la colnic intram !

FOILIŢA MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din Naĭpu—Vlaşca.

Foiliţă matostat
Mititică 'mĭ eştĭ la stat
Şi dulce la sărutat.
Fóĭe verde d'un areŭ,
Trage-m'aş pĕ pĭeptul tĕŭ
Ca şarpili la dudăŭ.
D'oiŭ vedea că mĭ-e rĕcóre
Să mĕ laşĭ pĕ pĭept de vale,
Unde mĭ-e carnea maĭ móle.
D'oiŭ vedea că mĭ-e zăduf
Să mĕ trag pĕ pĭept în sus,
Să mĕ joc cu ţiţîli
Ca cu gutuiţili
Pên' o işi stelili ;
Să mĕ joc cu ţiţica
Pên'o rĕsări luna !

TEIUL ŞI BRADUL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Teodor Vişan, din Naĭpu—Vlaşca.

A se confrunta cu varianta de maĭ sus, din Doine «Teiul şi bradul».

Fóĭe verde treĭ granate,
Pe mijloc de nópte,
Cértă-mi-se bate.
Ce frunḑă se bate ?
Frunḑa teĭuluĭ
Şĭ-a nistriuluĭ
Şi cu a braduluĭ.
Da de ce se certă ?
Sus mĭ-e frunḑa mică,
Jos iérba căruntă ;
Sus frunḑă măruntă,
Jos umbra rătundă ;
Sus mĭ-e frunḑa lată,
Jos mĭ-e umbra 'ntrégă.
— Fóĭe de susaĭ,
Haĭ, teĭule, haĭ,
Cum oiŭ să te taĭ,
C'un topor tăĭos,
C'un băĭét frumos,
Fie de folos,
Din tine să scoţ
D'albe iconele,
Fie pĕ plăcere ;
D'albe iconiţe
Pe la copiliţe,
Pupu-le 'n guriţă !
Fóĭe de susaĭ,
Haĭ, bradule, haĭ,
Cum oiŭ să te taĭ,
C'o bardă tăĭósă,
C'o fată frumósă,
Mult mĭ-e mângăĭósă.
Din tine-o să scoţ
Scândurĭ şi şindrilă,
Pe la mânăstire,
Cĭorile te c...
N'aĭbă ce'ţĭ maĭ face !

VIN' IONICA, DE LA PLUG

Culésă de Chr. N. Țapu, din comuna Vidra—Vlașca.

Frunḑă verde de năut,
Vin, Ionică, de la plug,
Că iĭa mĭ-arde pe trup.
— Arde-țĭ iĭa cât de mult,
Că eŭ nu viŭ de la plug;
Să-țĭ arḑă iĭa cu totu,
Nu viŭ pên' n'oĭ ara locu,
Și apoĭ să brăzdez pârlogu,
Să viŭ să-țĭ potolesc focu.
Arde-țĭ iĭa ta pe tine,
Cum arde inima 'n mine,
Ca un cuptoraș de pâĭne!
Puĭculiță, fiĭ cu mine,
Pênĕ 'n douĕ treĭ ḑile,
Să te sărut în guriță,
Tocmaĭ ca p'o porumbiță!
Vino, puĭcă, pe la mine,
Să te 'nvĕț a trăi bine,
Să-țĭ daŭ puĭu de găină,
Și c'o azîmióră bună
Și cu rachiŭ tescovină
Și cu rachiaș de prună,
Să te 'nvĕț a trăi bine!
Fóĭe verde foĭ de teĭ,
Vorbește lumea de noĭ,
Că noĭ trăim amêndoĭ,
Altili sînt maĭ frumóse,
Dar cuvintile sînt króste;
Altili sînt maĭ urîte,
Dar cuvintili plăcute.

FOAIE VERDE DE NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu, din comuna Stănescĭ—Vlașca.

Fóĭe verde de năut,
De mĕ duc, de nu mĕ duc,
Tot am nume de haĭduc.
Nu mĕ duc de haĭducie,
Și mĕ duc de sĕrăcie,
C'așa vor dușmaniĭ mie,
Să'mĭ vaḑă casa pustie
Și copilașiĭ 'n deal la vie,
De géba, nu pe sîmbrie.
Fóĭe verde de năut,
De mĕ duc, de nu mĕ duc,
Duminică sînt la un loc,
Să puĭŭ la un bordeĭ foc,
Să arḑă cu grinḑĭ cu tot.
Fóĭe verde d'asomie,
Să rĕmâĭe temelie,
Dușmanilor de tămâĭe!

FOILIŢA FOI DE TINA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Stănescĭ—Vlaşca.

Foiliţă foĭ de tină,
Ş'aséră plecaĭ la tine,
C'o păpuşă de smochine,
Greşiĭ calea, vaĭ de mine!
Nu ştiŭ luna'ĭ intunecósă,
Saŭ poteca alunecósă?
Nemeriĭ la altă casă,
Cu nevesta maĭ frumósă.
Fóĭe verde d'un areŭ,
Cu bărbatu nătărĕŭ,
C'acolo mĕ trag şi eŭ!

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-l Tache Georgescu, lucrător tipograf. — Bucurescĭ.

— Fóĭe verde matostat
M'aĭ ĭubit şi m'aĭ lăsat,
Ţugu, ţugu, ţugulaş,
Dragu ţaţi călăraş.
— Nevastă cu doĭ bărbaţĭ
Ia-mĭ cuţitu din ficaţĭ,
Căcĭ cuţitu a ruginit,
Inimióra mi s'a fript,
Ţugu, ţugu, ţugulaş,
Dragu ţaţi călăraş!

FOAIE VERDE MATOSTAT

Cules de Chr. N. Ţapu de la d-l Tache Georgescu, lucrător tipograf. — Bucurescĭ.

Fóĭe veree matostat
Câte sate mĭ-am umblat,
Oraşe le-am colindat,
Grădiştea mĭ-a dat de cap.
Să vedĭ Grădiştencile
Li se vĕd piciórili
Albe ca lebedili,
Te prinde frigurili!

VIN' IONICA, DE LA PLUG

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Vidra—Vlaşca.

Frunḑă verde de năut,
Vin, Ionică, de la plug,
Că iĭa mĭ-arde pe trup.
— Arde-ţĭ iĭa cât de mult,
Că eŭ nu viŭ de la plug;
Să-ţĭ arḑă iĭa cu totu,
Nu viŭ pên' n'oĭ ara locu,
Şi apoĭ să brăzdez pârlogu,
Să viŭ să-ţĭ potolesc focu.
Arde-ţĭ iĭa ta pe tine,
Cum arde inima 'n mine,
Ca un cuptoraş de pâĭne!
Puĭculiţă, fiĭ cu mine,
Pênĕ 'n douĕ treĭ ḑile,
Să te sărut în guriţă,
Tocmaĭ ca p'o porumbiţă!
Vino, puĭcă, pe la mine,
Să te 'nvĕţ a trăi bine,
Să-ţĭ daŭ puĭu de găină,
Şi c'o azîmióră bună
Şi cu rachiŭ tescovină
Şi cu rachiaş de prună,
Să te 'nvĕţ a trăi bine!
Fóĭe verde foĭ de teĭ,
Vorbeşte lumea de noĭ,
Că noĭ trăim amêndoĭ,
Altili sînt maĭ frumóse,
Dar cuvintile sînt próste;
Altili sînt maĭ urite,
Dar cuvintili plăcute.

FOAIE VERDE DE NAUT

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Stănescĭ—Vlaşca.

Fóĭe verde de năut,
De mĕ duc, de nu mĕ duc,
Tot am nume de haĭduc.
Nu mĕ duc de haĭducie,
Şi mĕ duc de sĕrăcie,
C'aşa vor duşmaniĭ mie,
Să'mĭ vaḑă casa pustie
Şi copilaşiĭ 'n deal la vie,
De géba, nu pe sîmbrie.
Fóĭe verde de năut,
De mĕ duc, de nu mĕ duc,
Duminică sînt la un loc,
Să puĭŭ la un bordeĭ foc,
Să arḑă cu grinḑĭ cu tot.
Fóĭe verde d'asomie,
Să rĕmâĭe temelie,
Duşmanilor de tămâĭe!

FOILIŢA FOI DE TINA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Stănescĭ—Vlaşca.

Foiliţă foĭ de tină,
Ş'aséră plecaĭ la tine,
C'o păpuşă de smochine,
Greşiĭ calea, vaĭ de mine!
Nu ştiŭ luna'ĭ întunecósă,
Saŭ poteca alunecósă?
Nemeriĭ la altă casă,
Cu nevesta maĭ frumósă.
Fóĭe verde d'un areŭ,
Cu bărbatu nătărĕŭ,
C'acolo mĕ trag şi eŭ!

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-l Tache Georgescu, lucrător tipograf. — Bucurescĭ.

— Fóĭe verde matostat
M'aĭ ĭubit şi m'aĭ lăsat,
Ţugu, ţugu, ţugulaş,
Dragu ţaţi călăraş.
— Nevastă cu doĭ bărbaţĭ
Ia-mĭ cuţitu din ficaţĭ,
Căcĭ cuţitu a ruginit,
Inimióra mi s'a fript,
Ţugu, ţugu, ţugulaş,
Dragu ţaţi călăraş!

FOAIE VERDE MATOSTAT

Cules de Chr. N. Ţapu de la d-l Tache Georgescu, lucrător tipograf. — Bucurescĭ.

Fóĭe veree matostat
Câte sate mĭ-am umblat,
Oraşe le-am colindat;
Grădiştea mĭ-a dat de cap.
Să vedĭ Grădiştencile
Li se vĕd piciórili
Albe ca lebedili,
Te prinde frigurili!

NU VROIU VIAŢA, NU VROIU DOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d-l Tache Georgescu, lucrător tipograf—Bucurescĭ.

Nu vroĭŭ viéţă, nu vroĭŭ dor,
Şi vroĭŭ mórte ca să mor,
Căcĭ n'am parte de hamor.
Un hamuraş am avut
Şi p'ala că l'am pĭerdut.
Rĕŭ îmĭ vine făr' de el,
Dar sufer în pĭeptul meŭ.
Rĕŭ îmĭ vine, greŭ 'mĭ pasă,
Căcĭ hamuraşu mĕ lasă!
Fóĭe verde şĭ-o lalea,
Un doftor de s'o afla
Să'mĭ despice inima,
Să vadă ce este 'n ea:
Numaĭ sânge închegat,
De la hamuraş lăsat!

FOAIE VERDE ŞI-UN LIPAN

Culesă de Chr. N. Ţapu de la d-l Tache Georgescu, lucrător tipograf—Bucurescĭ.

Fóĭe verde şi-un lipan,
Ardete-ar focu Bojdan,
Să rĕmâĭe d'un cĭolpan,
D'un cĭolpan şi-o rămurea,
Să se urce neĭca 'n ea,
Să mĕ uĭt la Lipia,
Să'mĭ vĕḑ Bojdeneanca mea.
Bojdeneanca de demult,
Să'mĭ dea dragostea'mprumut.
Bojdăneanu'ĭ ca ţiganu,
Ţine dragostea cu anu;
Unde'ĭ dragostea maĭ dulce,
Ia mincĭocu şi şe duce
Când îĭ scapă-un baboĭaş,
Parcă-ĭ móre-un copilaş;
Când îĭ scapă o ştiuculiţă,
Par'că 'ĭ móre o copiliţă!

FOAIE VERDE SOLZ DE PEŞTE

Cules de Ch. N. Ţapu de la d-l Vasile Alexandrescu, şef-tipograf. — Bucurescĭ.

Fóĭe verde solz de peşte,
Crăpĭ, pămênte, şi plesneşte,
Puĭca mea nu se iveşte.
Nu ştiŭ puĭca în nor merge,
Orĭ dênsa la apă 'mĭ trece,
Să-mĭ aducă apă rece.
Apă rece de fântână
Cine bea de dor ĭ-alină;
Apă rece de cişmea
Cine bea, remâne grea.
Fir'ar ceasu-afurisit
Şi locu und' te-am întâlnit.
De cât cu ochiĭ te'ntâlneam,
Maĭ bine mĕ prăpădeam;
Căcĭ astă bólă ce trag eŭ
Nu e de la Dumneḑeŭ
Şi e de la dumneata
Căcĭ mĭ-aĭ secat inima!

FOAIE VERDE BOB NAUT

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Vişan, lăutar, Naĭpu—Vlaşca.

Fóĭe verde bob năut,
Tóte trec, tóte se duc,
Tóte rĕmân la pămînt,
Dar ce-am ĭubit nu maĭ uĭt,
Pên' m'o băga 'n pămînt.
Lege-mĭ dragostea de gât
Şi ĭubitu 'n aşternut,
Ca să nu mĕ ţiŭ căit,
Că pe lume n'am ĭubit.
Cât oĭŭ trăi să trăĭesc,
Când oiŭ muri, putreḑesc,
Maĭ nimic nu folosesc.
N'oĭŭ să trăĭesc cât pămîntu,
Oiŭ să mor, când o vrea sfîntu;
Oiŭ să mor nevĕcuit
Şi nesătul de ĭubit;
Iubitu mi-a scos barba,
Dragostile mustaţa.
Lumea se schimbă la tóte,
La dragoste nu se póte,
Nicĭ acuma, nicĭ la mórte.
Lumea próstă e de vecĭ,
Cum o facĭ aşa petrecĭ;
Ce maĭ lume trecĕtóre,
Unul naşte şi-altu móre:
Al de móre putreḑeşte,
Al de naşte 'şĭ văcuĭeşte!

FOAIE VERDE SOLZ DE PEŞTE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Tudorache Vişan, com. NaĭpuV—laşca.

Fóĭe verde solz de peşte,
Nu ştiŭ puĭca ce gândeşte
De dragoste se lipseşte;
Dar eŭ nu mĕ maĭ lipsesc
Căcĭ îmĭ place să trăĭesc!
Şi cu ea să mĕ ĭubesc.
Dacă ea nu vrea cu mine
Oiŭ să plec şi eŭ pîn lume,
Fóĭe verde d'asomie
Să'mĭ găsesc ce'mĭ place mie
Să trăĭesc puţin şi bine
Cu puĭchiţa lângă mine!

FOAIE VERDE AVRAMEASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Michaĭ — Bucurescĭ.

Fóĭe verde avrămésă,
Toţĭ soldaţiĭ staŭ la masă,
Nicĭ nu beaŭ, nicĭ nu mănâncă,
Numaĭ cu ochĭ se uĭtă.
Staŭ cu mâĭnile pe flinţĭ,
O suceşte şĭ-o 'nvêrteşte,
De bătaĭe mĭ-o găteşte!

DRUM LA DEAL

Culésă de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Dumitru Valeanu—Roșioriĭ-de-Vede. — Telcorman.

A se confrunta varianta «Drum la Deal» din colecția Poeziilor V. Alexandri pag. 277.

Drum la deal și drum la vale,
Drum prin pórta dumitale,
Imĭ fac vĭéța tot pe cale,
Tot de dorul dumitale.
F...t'o 'n lege ursitóre,
N'am în lume loc de stare,
Nicĭ hodină la culcare !
Ostenit mereŭ de ducă,
Nóptea 'n codriĭ mĕ apucă,
Copacilor sunt nălucă !
Unde merg, in orĭ-ce parte,
Dragostile 'mĭ sunt deșarte,
De dumneata n'avuĭ parte !

EȘI AFARA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Michaĭ—Bucurescĭ.

Fóĭe verde de livedĭ,
Marițo cu ochiĭ verdĭ,
Eșĭ afară de mĕ vedĭ,
Pênĕ sînt grânile verdĭ,
Că dacă s'or secera,
Mult ăĭ plânge
Și-oĭ ofta,
Pentru tinerețea mea !
Fóĭe verde de treĭ sfanțĭ,
Să știĭ Mițo und' să mĕ cațĭ,
Intre Focșanĭ și Galațĭ,
C'acolo sintem chemațĭ,
O. sută și doĭ soldațĭ.

UN SOLDAT SPION

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michaĭ—Bucurescĭ.

Un soldat trimis e
La turc ca spion,
Indată mi-l prinse,
Pe bravul soldat,
Și 'n față la Pașa mi l'a 'n- [fățișat,
— Ce cauțĭ, ghiaure, în ordia [mea?
— Sînt trimes de Carol a te [spiona !
Unde este Carol, câtă óste are ?
— Unde este Carol, tu nu poțĭ [afla !
— Ia să mi s'aducă
D'o țepușă lungă
Ș'un par ascuțit.
Ianiceriĭ 'ndată paru aŭ adus
Și 'naintea Pașiĭ eĭ că l'aŭ în- [fipt.
— Spune'mĭ, tu ghĭaure, în [țépă-oĭ muri.
— In țépa luĭ Carol mor ca [vîndĕtor,
Dar în țépa ta,
Mor de voia mea !

FOAIE VERDE AVRAMEASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Michaĭ — Bucurescĭ.

Fóĭe verde avrămésă,
Rĕmâĭ, maĭcă, sănĕtósă,
Că nu mĭ-aĭ fost tu voĭósă,
Să fiĭ cu fecior la masă,
Şi cu nurorĭ bune 'n casă.
Fóĭe verde d'o marulă,
Arde-te focu de mumă,
Că nu m'aĭ făcut ţĕrînă,
Şi maĭ făcut d'un fecĭor,
Să-ĭ daŭ ţĕriĭ ajutor!

UNDE-AUDI GOARNA SUNAND

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Michaĭ — Bucurescĭ.

Unde-auḑ górna cântând,
Barabancile sunând,
Trîmbiţaru trîmbiţând,
Ofiţeriĭ aliniând,
Pe secsiĭ şi pe plutóne:
— Mĕ rog, Domle căpitane,
Maĭ dă-mĭ drumu din cazarmă,
Să mĕ duc la maĭca 'n ţară,
Să 'mĭ ĭaŭ pluguleţ de córne,
Să 'mĭ ar grâŭ, să 'mĭ ar po-[rumb,
Să mĕ 'nchin la duhul sfînt!
Pâĭne albă n'am mâncat,
Limba 'n gură s'a uscat,
Buzile s'a bĕşicat.
— Căpitane Pavele,
Unde 'ţĭ ducĭ cătanele!
— La resbel, sĕrmanele!
Sunt cătane tinerele,
Nu ştiŭ séma la oţele!
Nu-ĭ pĕcat de Dumneḑeŭ,
Ca să chicĭ şi tu şi eŭ?

FOAIE VERDE BARLABOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Michaĭ — Bucurescĭ.

— Fóĭe verde barlaboĭ,
Mă, cĭobane, măĭ,
Mută-ţĭ târla lângă noĭ,
Măĭ, cĭobane, măĭ,
C'avem ĭérbă pentru oĭ,
Măĭ, cĭobane, măĭ
Şi guriţă pentru voĭ,
Măĭ, cĭobane, măĭ!
Tu te culcĭ pe pat de florĭ,
Măĭ, cĭobane, măĭ,
Cu capul pe muşuroĭ,
Măĭ, cĭobane, măĭ,
Cu ochiĭ ţintă la oĭ,
Măĭ, cĭobane, măĭ
Drag ţĭ-a fost oiţile,
Măĭ, cĭobane, măĭ,
Tot ca cuconiţile,
Măĭ, cĭobane, măĭ!

STREINATATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Valénu, din Roşioriĭ de Vede—Teleorman.

Fóĭe verde foĭ de praz
Cât mĭ-este munţiĭ de'nalţĭ,
Rĕŭ le şade făr'de bradĭ
Ca streinul făr'de fraţĭ;
Rĕŭ le şade făr'de pĭétră
Ca strĕinu fă'rde tată;
Rĕŭ le şade fă'rde brumă
Ca streinu fără mumă:
Fără mumă, fără tată
Crescut pin streinătate!
Of, amar'streinătate,
Ţot de tine avuĭ parte,
Colind ţĕrile tóte
Fără mumă, fără tată,
Fără fraţĭ, fără surorĭ
Ca grădina fără florĭ!

NU ŢI-A FOST MILA ŞI PECAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Văleanu — Roşioriĭ de vede Telorman.

A se confrunta varianta «desfă'mĭ puĭcă» Doine—Dragoste. Idem, varianta «Nu ţĭ-a fost», din Doine-Adenda pag. 845.

Fóĭe verde matostat
Nu 'ţĭ-a fost milă şi pĕcat
Puĭculiţa mea,
C'am fost tênĕr neînsurat
Nicĭ pe la femeĭe dat
Şi tu rĕŭ că m'aĭ legat?
Maĭ legat,
Maĭ ferecat
Cu nuĭele de la gard
Cu treĭ paĭe de la pat.
Desfă-mĭ, puĭcă, ce-aĭ făcut
Şi'mĭ dă drumu să mĕ duc,
Nu mĕ ţine zalogit
La căsuţa ta robit!
— Nu ţĭ-am făcut să-ţĭ desfac,
Ţĭ-am făcut că mi-aĭ fost drag.
Că eşti bĕĭét drăgăstos
La cuvinte cuvios,
Eştĭ tinerel neînsurat
De vinişor nestricat
Şi la femeĭe nedat!

PORUNCITU-MI-A MANDRA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

A se confrunta varianta «Poruncitu-mĭ-ar mândra», din colecţia Poes. Pop. V. Alexandri pag. 371.

Fóĭe verde ş-o lalea,
Poruncitu-mĭ-a mândra
Să mĕ duc pênĕ la ea.
M'oĭŭ duce ca un nebun
Pe-o frunḑuţă de alun.
Duce-m'oĭŭ ca un haĭduc
Pe-o frunḑuliţă de nuc;
Duce-m'oĭŭ ca un inger
Pe o frunḑuţă de sînger.

FOAIE VERDE ALUNELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ.

Fóĭe verde alunele,
S'aŭ vorbit drăguţele,
Să 'mĭ facă nişte obĭele,
C'am rĕmas golaş 'n pĭele,
Sărind peste gărdurele,
De dragul drăguţeĭ mele !

MARIŢO, MARIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ

— Mariţo, Marióră,
Gura ta cea porumbióră,
Mult mĕ chiamă din ogórĕ,
Vino-acasă şi te 'nsóră !

FOAIE VERDE DE BUJOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ.

Fóĭe verde de bujor,
Pus'am gândul să mĕ 'nsor,
S'aduc maĭ ajutor,
S'o trîntéscă de cuptor,
Şi de vatră câte o-dată,
Când o fi maĭ supĕrată !

INSURA-M'AŞ INSURA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ.

Insura-m'aş însura,
Próstă tare n'aş lua;
Frumósă încă nu 'mĭ place,
Că prea mulţĭ prĭetinĭ,'mĭ face.

PIŞCA, BADEO, PE LELEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Vacariul, Ocna-Sibiilor — Transilvania.

Pişcă, badeo, pe lelea,
N'aştepta să 'ţĭ ḑică ea.
C'ar ḑice şi 'ĭ e ruşine;
Dac'o piştĭ, îĭ pare bine.

FOAIE VERDE FOAIE LATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ.

Fóĭe verde, fóĭe lată,
Asta'ĭ fata lăudată,
Cu nouĕ cămăşĭ 'n ladă,
Douĕ 's rupte şi treĭ sparte,
Patru nu se ţin de spate!

NU TE ŢINEA, LELE, TARE

Culesă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Costea, Săcenĭ — Teleorman.

Frunḑă verde nucĭ amare,
Nu te ţinea, lele, tare,
Nu eştĭ frumósă cum îţĭ pare.
Să te veḑĭ într'o fântână,
Aĭ fugi o sĕptĕmână !

DU-ME, DOAMNE, ŞI ME PUNE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Costea Gheorghe, Săcenĭ — Teleorman.

Du-mĕ Dómne şi mĕ pune,
Unde-ĭ rachiul de prune,
Şi colacĭ şi carne grasă
Şi nevestică frumósă,
Iar bărbatul nătărăŭ,
Acolo 'ĭ de capul meŭ !
In altă variantă ultimul vers sună:
Acolo mĕ trag şi eŭ !

DU-ME, DOAMNE, ŞI ME PUNE
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ioniţă Băsarul, Roşiorii-de-Vede — Teleorman

Frunḑă verde treĭ alune,
Du-mĕ, Dómne, şi mĕ pune,
Unde o fi ţuĭcă de prune,
Şi fetiţile nebune;
Frunḑă verde iérbă grasă,
Du-mĕ, Dómne, şi mĕ lasă
Unde-or fi neveste 'n casă
Şi bărbaţiĭ duşĭ la cósă !

PADURICE NERARITA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ.

Pădurice nerărită,
Mergĭ, mândră şi te mărită;
Frunḑa-'ĭ verde, ĭérba creşte,
Mergĭ, mândră, te logodeşte,
Numaĭ nu te cununa,
Să te pot şi eŭ lua!

EU AICI, BADEA LA JUNCI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Băcioiŭ, Petrescĭ — Gorj.

Eŭ aicĭ, badea la juncĭ,
Ce maĭ dragoste atuncĭ;
Eŭ pe aicĭ, badea la dél,
Ce maĭ dragoste 'n zadar!

FRUNḐA VERDE DE BUJOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoiŭ, Pantelimon — Bucurescĭ.

Frunḑă verde de bujor,
Nicĭ la ĭérnă nu mĕ 'nsor,
Că 'mĭ e mândra mititică, —
Mititică,
Frumuşică,
Imĭ dă gura când oiŭ vrea,
Nicĭ o dat' nu ḑice ba.

DE-AR ŞTI MANDRA CA 'S AICI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Bondoc, Bobu-Bojocenĭ — Gorj.

De-ar şti mândra că's aicĭ,
Mĭ-ar face pĭelea opincĭ;
Dar mândra ştie că 's la juncĭ,
Eu-s în sat la buze dulcĭ!

FRUNDA VERDE LEMN DE-ALUNA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Frăţilă, din Novacĭ—Gorj.

Frundă verde lemn de alună,
Să am oĭ, 'mĭ-aşĭ face o stână
De neveste tinerele,
De copile frumuşele.

HAIDA SA UITAM NECAZUL

Culésa de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ión Macaşoĭŭ— Pantelimon-Bucurescĭ.

Saĭ, mândruţo, saĭ pârlézu,
Haĭda să uĭtăm necazul;
Am acasă patru boĭ
Şi maĭ am în vale doĭ!

FATA PANA CE E FATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Baranga—Peşténa.—Gorj.

Frunḑă verde fóĭe lată,
Fata pênĕ ce e fată,
N'o veḑĭ la cârcĭumă bétă ;
Apoĭ dacă se mărită,
Câte şépte la o litră ;
Apoĭ, dacă se cunună,
Umblă 'n cârcĭumă nebună !

HOP SARACA OPINCA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Baranga, Peşteana-de-sus.—Gorj.

Hop săraca opinca,
De-ar pica pên'ar crăpa,
Ca cizma ea n'ar suna !

MARIŢICO, PLETE LUNGI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu.—Gorj.

Mariţico, plete lungĭ,
Bagă-mĕ slugă la juncĭ,
La cernut, la frământat,
La gură de sărutat !

SUPT CALCAIUL CIZMEI MELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Subt călcâĭul cismeĭ mele,
Şade dracul şi-o muĭere
Şi mě'nvaţă a face rele;
Dar supt potcóva cizmiĭ,
Şade dracu cu puiĭ
Şi mě 'nvaţă-a chiui!

SUPT POTCOAVA CIZMEI MELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru-Vălénu, Roşioriĭ-de-Vede — Teleorman.

Supt potcóva cizmeĭ mele,
Jócă dracul şi-o muĭere
Şi mě 'nvaţă să fac rele,
Să ĭubesc la nevestele,—
Nevestele tinerele,
Care m'am ĭubit cu ele,
Din tinereţile mele!

D'AŞ MURI DE DOR DE MURE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutariĭ din Mahalaua Sěracă,— Cotroceni-Bucurestĭ

D'aş muri de dor de mure,
Mure, mure, mure,
Nu m'aş duce la pădure,
Dure, dure, dure,
Căcĭ pândarul murelor,
Mure, mure, mure,
Şéde 'n dosul tufelor,
Tufe, tufe, tufe.
Cum mě prinse.
Jos mě puse,
Puse, puse, puse;
Scóse o vênă, ca pe mână,
Vênă, vênă, vênă,
Roşie la căpăţână,
Ţână, ţână, ţână,
Pârlită la rădăcină,
Cină, cină, cină.
Cum 'mĭ-o puse,
Puse, puse, puse,
Aşa se duse,
Duse, duse, duse.
Par'că fu pustia unsă,
Unsă, unsă, unsă:
Unsă ca cu seŭ de óĭe,
Oaĭe, óĭe, óĭe,
'I se duse pêně 'n c...!
C... c... c...

FA LELIŢA PRECUPEAŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Costea Gheorghe, din Săcenĭ—Teleorman.

Fa leliţă, precupéţă,
Ce te ţiĭ aşa măréţă,
Pentr'un petec de negréţă?
Am şi eŭ un făcăleţ,
Nu mĕ ţiŭ aşa măreţ.

FOAIE VERDE LABA GAŞTII

Culésă de Chr. N. Ţapu, din T.-Severin.

Fóĭe verde laba gâştiĭ,
S'a 'nfoĭat fusta mătuşiĭ,
S'a 'nfoĭat şi s'a pârlit,
C'a plecat după ĭubit.

FATA CARE'MI PLACE MIE

Culésă de M. Canianu de la Vasile— Istrati Agapia-Némţu.

Fata care'mĭ place mie,
Se tot pórtă pe nemţie,
Ca să-mĭ facă necaz mie.
Facă-o la dracu s'o ĭa,
C'oĭŭ lua eŭ pe cine-oĭŭ vrea,
Maĭ înaltă şi maĭ frumósă,
Nu ca ea o zdrenţerósă, —
Maĭ de soĭŭ şi maĭ de viţă,
Nu ca dênsa o rĕmăşiţă.

HORA MARE, FICIORI N'ARE

Culésă de Chr N. Ţapu de la horă, din comuna Săcelu — Gorj.

Hora mare ficĭorĭ n'are,
C'aŭ murit de gălbinare ;
Câte unu ce-a rĕmas,
A pus căcĭula pe nas !

TARE MI-I BARBATUL DRAG

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Văcaru, Ocna-Sibiilor. — Transilvania.

Fóĭe verde foĭ de fag,
Tare mi-ĭ bărbatul drag ;
De-ĭ aştern pe pat un sac
Şi-ĭ puĭ un petroĭŭ sub cap,
El tot ḑice că nu ĭ plac.

DRAG MI-EŞTI CA SFINTUL SOARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea--Săcelul—Gorj.

— Dragă-mĭ eştĭ ca sfîntul sóre,
Nu te-aş maĭ vedea 'n picĭóre ;
Dragă-mĭ eştĭ ca Domnul sfînt,
Nu te-aş maĭ vedea trăind !

ASEARA M'AM IMBATAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Pascu—Bistriţa—Vâlcea.

Fóĭe verde mĕr rotat,
Aséră m'am îmbĕtat
Şi la cârcĭumă m'am culcat,
Că tónta şade pe vatră,
Cu gura mare căscată,
Bat'o Dumneḑeŭ, s'o bată!

MAI BARBATE, NU ME BATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Fraţilă—Novacĭ—Gorj.

— Măĭ bărbate,
Nu mĕ bate,
Că eŭ nu's ca hale-l'alte,
Ca să'mĭ daĭ cânepa 'n parte:
Eŭ oĭŭ pune-o 'n foc şi-oĭŭ arde-o.
Cucuruz de pe tuleŭ,
Bărbate, sufletu meŭ,
Cânepă mĭ-aĭ semănat,
Bóla 'n óse mĭ-aĭ băgat.
Ia cósa şi gresia
Şi'mĭ coseşte cânepa.
Cânepa'ĭ lucru de casă,
Eŭ mĕ culc, ea nu mă lasă.
Eŭ mĕ'ntorc către perete,
Hóţa de furcă mĕ vede;
Eŭ mĕ'ntorc către coptor,
Vĕd un hoţ de rischitor
Şi gândesc că staŭ să mor!

HAIDA, MANDRO, IN URḐICI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri, din ţinutul Făgăraşuluĭ— Transilvania.

— Haĭda, mândro, în urḑicĭ,
Tu pe spate, eŭ pe brâncĭ.
Eŭ să numĕr stelile
Şi tu buruĭenile!

LA CRIŞMA, LA FAGADAU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri-Ţandură, din ţinutul Făgăraşuluĭ — Transilvania.

La crâşmă, la făgădăŭ,
Mĕ 'ntâlniĭ cu socru mĭeŭ.
Socru-mĭeŭ, cum mă vedea :
— Ginere, ĭa fata mea,
Că-ţĭ daŭ şése boĭ cu ea.
— Să-ĭ daĭ şése lângă şese,
Fata ta nu ştie a ţese ;
Nu-mĭ trebue ţesătóre,
Fata ta 'ĭ scurtă 'n chicióre.
De ĭ-aĭ pune ce ĭ-aĭ pune,
Fata ta nu'ĭ pentru mine.
De-aĭa n'ar fi nicĭ un baĭ (răŭ),
Dar e cu dinţĭ ca la caĭ !

BUNA ĮIUA SOCRULE

(VARIANTA)

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Dobrea, din Dobrenĭ—Némţu.

— Bună ḑiua, socrule,
— Mulţăm ţie, ginere.
— Ia, ginere, fata mea,
Că-ţĭ daŭ şése vacĭ cu ea.
— Să-mĭ daĭ şése şi iar şése,
Fata-ţĭ nu-mĭ trebue 'n casă.

FETILE DIN SAMBATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri, din ţinutul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

Fetile din Sâmbătă
Nu ştiŭ tórce cânepa ;
Fetile din Ludişor,
Sa'nvĕţat de mâncă gol
Şi nu ştiŭ tórce fuĭor !

FRUMOASA-I MANDRUȚA MEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión al Petri, din ținutul Făgărașuluĭ — Transilvania.

Frumósă-ĭ mândruța mea,
Frumósă-ĭ dracu s'o ĭa.
De frumósă nu'ĭ bag vină,
Că-ĭ destulă buzdughină ;
De frumósă n'are preț,
De curvă n'are județ !

D'AUĎI, BADEO, D'AUĎI, DRAGA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anica Tulbure, din comuna Hulmeag—Transilvania.

D'auďĭ, badeo, d'auďĭ, dragă,
D'auďĭ, ce ďice lumea,
Că mĕ țiŭ cu dumneata ?
— Lasă, mândrulița mea,
Să ďică lumea ce vrea ;
Că eŭ sînt ficĭor și tu fată.
N'avem nicĭ o judecată.
Tu fată și eŭ ficĭor
Și n'avem judecător !

FRUNĎA VERDE DE ALUN

Auďită de M. Canianu de la Vasilca a luĭ Vasile, din Bazgaónĭ—Némțu.

Frunďă verde de alun
Te-am ĭubit și n'aĭ fost om ;
C'aĭ fost o gură căscată
De ne-a știut lumea tótă.

DE-AR FI LUNA DE CU SEARA

Auḑită de M. Canianu de la Nichifor, cântăreţ în Piatra-Némţu.

De-ar fi luna de cu séră,
M'aş duce cu puĭca 'n ţară;
Luna rĕsare târḑiŭ,
Când să mĕ duc şi să viŭ?
Cu puĭcuţa când să fiŭ?

D'AUḐIT'AM, D'AUḐIT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri-Ţandură, din Comitatul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

D'auḑit'am, d'auḑit
Că se face-o móră 'n vênt,
Fetele guriţa 'şĭ vînd.
Eŭ m'aş face-un negustor,
De gură cumpĕrător,
Şi mi-aş pune bolta 'n şură,
Ca să-ĭ daŭ bădiţiĭ gură.
— Mulţămim, dragă, de gură!
Gură dulce ce mĭ-aĭ dat
Pociŭ trăi şi ne 'nsurat!

DACA 'ŢI TREBUE MUERE

Culésă de M. Canianu de la Ión a luĭ Gheorghe din Leţescĭ — Némţu.

Dacă 'ţĭ trebue muere,
Vin' la mama şi mĕ cere.
Nu vrea mama să mĕ dea?
Pune mâna şi mĕ ĭa.

AM UN BARBAT CAT UN STEAG

Auḑită de M. Canianu de la Ion a luĭ Gheorghe din Leţescĭ — Némţu.

Am un bărbat cât un stég
Şi de fóme abĭa mĕ trag ;
Am un drăguţ cât o stea,
Dar n'am cu el ce mânca.

MULT ME BLASTEME MAICA

Auḑită de M. Canianu de la Ion a luĭ Gheorghe din Leţescĭ — Némţu.

Mult mĕ blastĕmă maĭca,
Pentru'n drăguţ cât palma.
Dar blesteme, n'am ce-ĭ face,
Căcĭ nicĭ mie nu-mĭ prea place;
Să-ĭ placă maĭcăĭ ca mie,
M'ar băga sub cununie.

LASA-TE NEICA DE MINE

Auḑită de M. Canianu de la Ion luĭ Gheorghe din Leţescĭ—Némţu.

— Lasă-te neĭcă de mine,
Că şi eŭ m'am lasat de tine,
Pên' n'om da de vr'o ruşine.
— Da-om, mândro, ce-om da,
Noĭ nu ne putem lăsa.

DE-AR FI PUŞCA DE TOCANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri Ţandără, din comitatul Făgăraş — Transilvania.

A se confrunta varianta de maĭ sus «De-ar fi puşca de tocană».

De-ar fi puşca de tocană,
M'aş face şi eŭ cătană;
De-ar fi puşca de lemn verde,
Şi cumpania de fete,
Righimentu de neveste,
Eŭ m'aşĭ face-un ofiţir,
Să le ĭaŭ la iziţir.
Ştiŭ că le-aş iziţiri,
De m'ar putea pomeni!

CATANIRE-AŞI CATANI
(VARIANTA)

Culésă de M. Canianu de la Vasilică al luĭ Vasile din Băzgăónĭ—Némţu.

Cătănire-aşĭ cătăni
La compania mândriĭ
Bucuros aşĭ fi cătană
De-ar fi puşca de tocană,
Glónţele de mămăligă;
De-ar fi puşca de răchită
Şi turbinca plin' de pită.

PE DEALU CU STRUGURII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri din ţinutul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

Pe délu cu struguriĭ,
Primblă-se călugăriĭ,
Blestemându-şĭ părinţiĭ,
Căcĭ eĭ 'ĭ-aŭ călugărit,
Că fetele s'o scumpit:
Perechĭa de fete marĭ,
Două sute de criţarĭ;
Şi perechĭa de neveste,
Două duce ş'un fund de peşte.

FRUNDA VERDE DE MER DULCE

Audită de M. Canianu de la Tudose al luĭ Enache, din Bahalnița—Némțu.

Frundă verde de mĕr dulce,
Am o mândră ca șĭ-o cruce,
Dar la lucru n'o pot duce.
Diminéța 'ĭ rouă rece;
Peste ḑi se prea 'ncălḑește;
Pe colea pe colină,
O mușcă țînțar de mână.

FRUNDA VERDE MATRAGUNA

Audită de M. Canianu de la Niță Cojoc, din Resboenĭ—Némțu.

Frundă verde mătrăgună,
Colo 'n vale la fântână,
Te-am vĕḑut cu douĭ de mână:
Gheorghe, Chiriac, Mateĭ,
Uit-te Mițo, face treĭ!

HARNICA-I MANDRUȚA MEA

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Ión Văcariu, din Ocna-Sibiilor—Transilvania.

Harnică-ĭ mândruța mea,
Harnică-ĭ dracu s'o ĭa.
Lunĭa caeru 'șĭ făcea,
Marția 'n furcă ni 'l punea,
Mĭercurĭ fusul ni 'l prindea,
Jo. douĕ hire făcea,
Vinerea nu se torcea,
Sâmbăta ni se culca,
Duminecă diminéța,
Ea la popă se ducea:
— Părinte, sfinția-ta,
Slobodă-ĭ Dumineca?
— Slobod, dracu să te ĭa!
Șase ḑile 'n sĕptĕmână,
Tu n'aĭ luat furca 'n mână!

HARNICA-I MANDRUŢA MEA
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión al Petri, din comitatul Făgăraşuluĭ — Transilvania.

Harnică-ĭ mândruţa mea,
Harnică-ĭ dracu s'o ia!
Pênĕ ţese un cot de pânză,
Mâncă nouĕ punţĭ de brânză.
De la Paştĭ, pên' la Sînzene,
Ţese d'un tur de ismene;
De la Sînzene pên' la Crăcĭun
D'abĭa ţese-un petec bun.
Şi când a fost la croit,
De-o şchiópă 'ĭ-a maĭ lipsit!

BARBATA-I NEVASTA MEA
(VARIANTA)

Culésă de Radulescu-Codin, din Lerescĭ — Muscel.

Fóĭe verde viorea,
Bărbată-ĭ nevasta mea,
Bărbată-ĭ, dracu s'o ia:
Până ţese un cot de pânză,
Mâncă cincĭ burduşĭ de brânză.
Şi-o frunḑuţă pălămidă,
Găsiĭ pe nebuna 'n tindă,
Cu capu p'o cărămidă,
Cu ochiĭ sclipiţĭ în grindă,
Cu dinţiĭ într'o mămăligă.

DOMNU MILA SA-I TRIMIŢA
(VARIANTA)

Culésă de I. Odor de la Siţa Mănescu, din Bréza-de-Sus—Prahova.

Domnu milă să-ĭ trimiţă,
Cuĭ a ḑis să créscă viţă;
Nu 'ĭ-ar maĭ ajuta dracu
Cuĭ a lăsat să facă daracu.
Intre iţe şi'n fusceĭ
Paşte-o scrófă cu purceĭ.
Până 'n patru-ḑecĭ şi treĭ.
Intre iţe şi 'ntre spată,
Paşte o iépă 'nchedecată.
Intre iţe şi 'ntre sul,
Sare un popă nebun.
Puseĭ pânza,
Dedea frunḑa;
Şi-o tăiaĭ,
La sfânt Mihaĭ
Şi-o 'nălbiĭ,
La sfânt Văsiĭ.
Aoleo, prea mĕ grăbiĭ!
Puseĭ pânḑa după casă,
Cin' o trece să mĭ-o ţésă;

Eŭ ĭĭ daŭ o oca de vin,
Cine mĭ-o 'noda un hir;
Dragă ţuţuĭcă, furcă,) bis
Şi-aş maĭ bea o ţuĭcă,)
Mĕ duseĭ pe la biserică,
Furca 'mĭ puse pedică;
Mĕ duseĭ pe la icóne,
Fusu 'mĭ face rotogóle,
Să béŭ apă din ulcior,
Dĕsculţă şi 'n capu gol,
Să béŭ apă din gălétă,
Dĕsculţă şi dĕsbrăcată.

FOAIE VERDE MERE, PERE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutaru Dumitru Garaliu, din com. Naipu — Vlaşca.

Fóie verde mere, pere,
Nu te maĭ însura, vere,
Că sînt belelili grele
Şi nevestili cam rele.
Cere rochiĭ cu turnele
Şi la gât cu mamudele
Şi cu ghete în picere!

FOILIŢA D'O MASLINA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Garaliu, din Bălănóĭa. Naipu—Vlaşca.

Foiliţă d'o măslină
Geaba că-şĭ am casă bună,
Că mĭ-e nevasta bĕtrână.
Nu'mĭ este că e bĕtrână,
Dar e surdă şi nebună.
Se scólă de la cocoşĭ,
Dă cu tăcĭuniĭ pe coş,
Par'că sînt năbădăĭoşĭ!

ILENUŢA VERIŞOARA

Culésă de M. Canianu de la Anicuţa Cojocaru, din Némţu.

— Ilenuţă verişóră
Mulţĭ voĭnicĭ băgaşĭ în bólă,
Astădĭ-mâne şi pe mine,
Bată-te ḑiua de mâne.

MANDRA MEA DE MANDRA CE-I

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion al Petri, din comitatul Făgăraşuluĭ.—Transilvania.

Mândra mea de mândră ce-ĭ
Ş'o dat iĭa pe cerceĭ;
Mândra mea de mândră mare
Şapte iĭ o ḑis că are.
Două nu's,
Două's pe un fus
Şi treĭ îs pe rîschitor.
Pe la şolduri
Is tot noduri,
Pe la bónță
Nicĭ o sdrénță!

NU SARI LELEO GARDUL

Culésă de M. Canianu de la Vlad, băetan, din Răpcĭunĭ.

— Nu sări leleo gardul
Că te bate bărbatul.
— Ba sări, badeo sări,
C'am o pânză de-a urḑi
Ş'un bădişor de-a ĭubi.
Am o pânză de-a găti
Ş'un bărbat de-a isprăvi.

FRUNḐA VERDE ALUNICA

Culésă de M. Caniadu de la Vlad, băetan din Răpcĭunĭ.

— Frunḑă verde alunică,
O, tu, fată tinerică,
Aşĭ voi să'mĭ fiĭ ibovnică.
— Dar eŭ, neĭcă, cum să-țĭ fiŭ
Că nicĭ vorba nu țĭ-o ştiŭ.

ME DUSEI CU COASA 'N LUNCA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion al Petriĭ, din Făgăraş. — Transilvania.

Mĕ duseĭ cu cósa 'n luncă,
Cosiĭ iérbă şi se 'ncurcă ;
Mĕ duseĭ cu cósa 'n laz
Cosiĭ iérbă şĭ necaz ;
Mĕ uĭtaĭ în jos pe cale
Vĕd pe tónta cu mâncare.
De departe ĭ-am strigat :
— Du-te, tónto, c'am mâncat.
Und' te vĕḑ în capul gol,
Fug vacile din obor ;
Und' te vĕḑ în gura şuriĭ.
Staŭ să ĭaŭ muchĭa sĕcuriĭ
S'o pălesc în ceru guriĭ.
Către vacĭ eŭ am strigat :
— Staţĭ, vacilor, nu strechĭaţĭ,
Că nu este strechĭa vóstră
Şi este cocóna nóstră !

POPA TARE M'A JURAT

Culésă de M. Canianu de la Nic. Dobre din Dobrenĭ.

Popa tare m'a jurat
Să nu ţiŭ drăguţă 'n sat ;
Da şi popa-ĭ mare câne,
Că şi el drăguţă ţine
Şi maĭ multe de cât mine !

LUAI DRUMU ULIŢII

Culésă de Ión Odor de la Radu Blegu, din Câmpina.

Luaĭ drumul uliţiĭ,
Nemeriĭ p'al pivniţiĭ.
Când în fundu pivniţiĭ,
Vĕḑuĭ sacu cu câlţiĭ.
— Dă la dracu cânepa.
Din Ispas pênĕ 'n Sânzene,
Ţesuĭ d'un tur de ismene.
M'apucaĭ şi-o cotiĭ,
Inc'un cot ĭmĭ trebui,
Aoleo, prea mĕ pripiĭ.

PUSEI PANZA CAND DA FRUNDA
(VARIANTA)

Culésa de Radulescu Codin, de la Petre Petrovicĭ.—Cămânzanĭ—Muscel.

Puseĭ pînza când da frunḑa
Şĭ-o gătiĭ la Sân Măriĭ.
Şi'mĭ păru că mă grăbiĭ.
Şi de lungă'ĭ, ca o pungă
Şi de lată, toată-ĭ spartă.
De la Crăcĭun, la Sînziene,
Am tors de un fund de izmene
Şi-am ţesut un cot,
Şi l'am aruncat în pod;
Pe sulul din'apoĭ,
O sută de lătunoĭ;
Pe sulul dinainte,
Dracul le maĭ ţine minte.
Intre iţe şi 'ntre spată,
Paşte o iépă împĭedecată,
Intre iţe şi fuşteĭ,
Paşte o scrófă de purceĭ.
Bată-te focu razboĭ,
Cu te azvârliĭ în ceĭ lădoĭ.

FRUNDA VERDE DE CICOARE

Culésă de Rădulescu Codin de la Petre Petrovicĭ—Cămânzanĭ—Muscel.

Frunḑă verde de cicóre,
Se mărită fata chióreĭ
Şi cunună popa Hulă,
Şi dă zestre o barbură:
Două gâşte îmbrobodite,
Două raţe potcovite,
Douĭ cocoşĭ
Cu ochiĭ scoşĭ,
Două muşte
Fac găluşte,
Douĭ purceĭ
Vorniceĭ,
Douĭ pândarĭ
Lăutarĭ.

DE CAT SA TORC LA FUIOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu-Gorj.

De cât să torc la fuĭor,
Maĭ bine să béŭ să mor;
Şi de cât să torc la in,
Maĭ bine să béŭ la vin.
Plecaĭ la biserică,
Furca'mĭ puse pĭedică;
Arḑ'o focu cânepa,
Că-ĭ maĭ bună ameliça!

ŞI ME ROAGA MAICA ROAGA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Costea Gheorghe, lăutar, Săcenĭ—Teleorman.

Şi mĕ rógă, maĭca rógă
Şi mĕ rógă-un croitor:
Rana croitoruluĭ,
Iese'n vêrfu aculuĭ
Şi'n tocu năpârstoculuĭ.

CISMARILOR

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ioniţă Valénu—Roşioriĭ-de-vede.

Ace 'mpunge,
Ace frânge,
Para 'mpungă nu s'ajunge.

INTR'O GURA DE ULIŢA

Culésă de M. Canianu de la Adam, din Dómna—Némţu.

Intr'o gură de uliţă,
Mĕ 'ntâlniĭ c'o copiliţă.
Ceruĭ gură d'o băncuţă,
Ea mĭ-a ḑis că nu vra.
— Nu-s fată de potlogar,
Să daŭ gura pe crăiţar;
Că-s fată de om sărac,
Daŭ gura cuĭ mi-ĭ drag.

HAI MUERE SA JUCAM

Culésă de M. Canianu de la Adam din Dómna—Némțu.

Haĭ muere să jucăm,
Că fata nĭ-o mărităm;
Pară-ne bine c'am dat-o,
Vaĭ de acela ce-a luat-o!

STRUGURE DIN VIN ALES

Culésă de M. Canianu de la Adam din Dómna.—Némțu

— Strugure de vin ales,
De cine-mĭ eştĭ trimes?
— De bădița ce păzeşte,
Şi la tine se gândeşte.

FATA POPII A MAI MARE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Costea din Săvenĭ—Teleorman

Fata popiĭ a maĭ mare,
Şade pe drugă călare;
Fata popiĭ a maĭ mică,
Ia-o 'n brațe şi o ridică!

FATA POPII LUI ILIE

Culésa de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Válénu, din Roşioriĭ-de-Vede — Teleorman.

Fata popiĭ luĭ Ilie,
Ar juca şi n'are iĭe;
Are una de bumbac,
Ruptă 'n c... şi după cap
Şi la póle
Hartapale!

FATA POPII DE LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarulCostea Gheorghe, din Săcenĭ—Teleorman.

Fata popiĭ de la noĭ,
Are zestre şase boĭ:
D'înainte nu sînt doĭ;
La mijloc
Nu sînt de loc;
Şi la proţap,
Acuma'ĭ fac!

TOATE FETILI-AU DEPUS

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ioniţa Válénu, din Roşioriĭ de-Vede — Teleorman.

De la pórta popiĭ 'n sus,
Tóte fetili aŭ depus;
De la pórta popiĭ 'n jos,
A lins sare şi s'a 'ntors!

FETILE DINTRE VALCELE

Culésa de Chr. N. Țapu, de la hora din Novacĭ—Gorj.

Fetile dintre Vâlcele,
Spală iile 'n ulcele
Și le 'ntinde pe zăbrele
Și latră câĭniĭ la ele.
Le ridică maĭ în sus,
Latră câĭniĭ ca la urs!

FRUNḐA VERDE IARBA CREAȚA

Culésă de M. Canianu, de la Nic. Dobrea, din Dobrenĭ—Neamțu.

Frunḑă verde ĭérbă créță,
Ce te țiĭ fată măréță,
C'aĭ dormit la neĭca 'n brațe!

FRUNḐA VERDE MER ROTAT

Culésă de M. Canianu de la Nic. Dobrea, din Dobrenĭ—Némț.

— Frunḑă verde mĕr rotat,
Nevastă cu brêu lat,
Tótă ĭérna ce-aĭ lucrat?
— Șase lunĭ într'o cămară.
Am țesut la pânză rară.
Dar cămașa când o facĭ,
N'a fost bună nicĭ de sacĭ.

ME UITAI IN PRUNIŞOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Văleanu, Roşiorĭ-de-Vede.—Teleorman.

Mĕ uĭtaĭ în prunişorĭ,
Vĕḑuĭ ochiĭ negrişorĭ.
Fă-ĭ puĭcuţă vînḑȩtorĭ
Că e neĭca negustor,
Pêntru negriĭ ochişorĭ !

MANDRE-S STELELE

Culésă de M. Canianu de la Ion Curcă din Hangu. — Némţu.

Mândre-s stelele
Ca şi leliţele.
Stelele sus strălucesc,
Pe ele jos le ĭubesc.

CAT E LEICA DE 'NFOCATA

Culésă de I. Odor din comuna Poiana — Prahova.

Cât e leĭca de 'nfocată,
Ea tot la neĭcuţa cată,
La opincă străbălată,
La căcĭulă cĭupercată,
La mustăţĭ
In tóte părţĭ,
Ca cuĭbu dĕ castraveţĭ.

— Ce'mĭ daĭ tu leĭcuţă mie,
Să'ţĭ fiŭ eŭ ginere ţie ?
Să'mĭ daĭ doĭ boĭ şi o vacă,
Să'ţĭ iaŭ urîtu din vatră !
Să îmĭ daĭ doĭ boĭ frumoşĭ,
Să te curăţ dĕ ochĭ întorşĭ !

SARMANA NEVASTA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Costea Gheorghe, din Săcenĭ—Teleorman

Sărmană nevastă mea
Cum pórtă inima rea,
Că mĕ ĭubesc cu alta,
Cu alta, cu vecina !

DIBUII CU DEGETU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ioniţă Vălénu — Roşiorĭ de Vede — Teleorman.

Dibuiĭ cu degetu,
Găsiĭ leĭchiĭ petecu
Nóptea pe 'ntunericu ;
Se sculă molaticu.
Molaticu necăjit
S'apucă de hârjăit.
— Haĭ să-ţĭ daŭ, să-ţĭ daŭ, [să-ţĭ daŭ
Pên-'o dice mâţa miaŭ
Şi cotoiu marla-miaŭ,
Cârj-miaŭ !
Ia să-ţĭ daŭ, să-ţĭ daŭ, să-ţĭ daŭ!

CIN'ŢI-A PUS NUMILI NIŢA

Culésă de Ión Odor, de la moş Nic. Bucur, din com. Predeal—pl. Teléjen—Prahova.

Cin'ţĭ-a pus numili Niţa,
Sfîntă să-ĭ hĭe gurita ;
Şi popa care-a cetit,
Să hĭe blagoslovit,
Că prea bine-a gemestit,
Că'mĭ eştĭ bună dĕ iubit.
A rănit sufletu'n mine,
Puĭculiţă pêntru tine !
Pêntr'un puiŭ care'l ĭubesc,
Géba'n lume maĭ trăesc.
Dacă nu ĭaŭ ce ĭubesc !

FOAE VERDE DE PELIN

Culésă de Ión Odor de la N. Bucur, din Predeal pl. Teléjen—Prahova.

Fóe verde de pelin,
Cu amar şi cu suspin,
Cu plecăciune mĕ'nchin,
Dumitale puiŭ hain.
Şi nu că'mĭ eştĭ vr'o cătare,
De cât dragostea cea mare;
C'aĭ vorbe cu mângâere,
Pĕ cum sufletu meŭ cere.
— Multe soţiĭ sînt frumóse,
Nu's la vorbă mângăióse;
Nicĭ tu nu'mĭ eştĭ vr'o cătare,
Dă cât dragostea cea mare!

DE BOLNAVA SINT BOLNAVA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la hora din Novacĭ—Gorj.

De bolnavă sînt solnavă
Şĭ-aş mânca o jîmblă 'ntrégă
Şĭ-aş maĭ face şi altă trébă!

ME DOARE GENUNCHILI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea din Săcelu—Gorj.

Mĕ dóre genunchili
Isbind buturugili;
Mĕ dóre picerili
Tot trecĕnd vălcelili.
— Pune, maĭcă, rogojina,
Să-l fac, face-l'ar pustia,
Că mi-oiŭ păzi eŭ fetia!

TU TE DUCI, PUICA, TE DUCI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Măndica Socolescu, str. Țĕranilor. — Bucurescĭ.

— Fóĭe verde de treĭ nucĭ,
Tu te ducĭ, puĭcă, te ducĭ,
Tu te ducĭ și eŭ rĕmâĭ,
Cu cine să mĕ mângâiŭ ?
Cu patu, star'ar pustiŭ ?
— Mângâĭe-te, neĭcă bine,
Că maĭ sînt tinerĭ ca mine.
— Fie, dragă, ca frunḑa,
Ca frunḑa și ca ĭérba,
Geaba, nu eștĭ dumneata !
Du-te, dragă
Și ĭar dragă,
Dute, te călĕtorește,
Eŭ de tine n'am nădejde !
Du-te, dragă, dar cu caru,
Să trag nădejde la anu ;
Du-te, puĭcă, și să'mĭ viĭ
Colea 'ntre sfîntă-Măriĭ,
Când se cóce córna 'ntâĭ,
Atuncĭ, puĭcă, tu să 'mĭ viĭ !

FRUNḐA VERDE BARABOI

Culésă de C. I. A. Nottara de la Pavel Chioru, din Basarabi—Sucéva.

Frunḑă verde baraboĭ,
A venit vremea de apoĭ,
Punem primar din noĭ,
Să judece pe cĭocoĭ,
Cum ne-a judecat pre noĭ.
Primarele cu cojoc,
Să ne judece cu foc.
Primarele cu suman,
Să ne judece câte'un an.
Primarele cu ițarĭ,
Primărița cu ștergarĭ,
Și judecă boerĭ marĭ.
Primarele cu opincĭ,
Primărița cu papucĭ
Și te judecă de plângĭ.

BABA MEA FRUMOASA NU-I

Culésă de C. I. A. Nottara de la Pavel Chioru, din Basarabĭ—Suceava.

Baba mea frumósă nu-ĭ,
Eŭ cu dânsa mĕ mângâĭŭ.
Baba mea n'are dințĭ,
Are gălbinașĭ cu zimțĭ ;
Aș aduce una maĭ frumósă,
Dar îmĭ cere punga pe masă.

CAND ERAM DE ŞEAPTE LUNĬ

Culésă de C. I. A. Nottara de la Ion Craiul din Lecuzeştĭ—Sucéva.

Când eram de şépte lunĭ,
Furam cépă din grădinĭ;
Când eram de şépte aĭ,
Aveam herghelii de caĭ,
Le dam apă de pe luncă,
Să se facă bunĭ de fugă;
Le dam apă de pe pĭatră,
Să se facă bunĭ la sapă;
Le dam apă din izvor,
Să se facă bunĭ de picĭor.

FRUNDA VERDE LEMN TOPIT

Culésă de C. I. A. Nottara de la Ion Craiul, din Lecuzeştĭ-Sucéva.

Frundă verde lemn topit,
Cât e Prutu de cotit,
De şépte orĭ l-am ocolit
Şi mândra nu mĭ-am găsit.
Numaĭ peste una am dat,
Şi aceea stricată de vărsat.
Ne-am lăsat de sărutat,
Sâmbătă, Dumineca
Şi Lunea tot-d'auna.

FRUNDA VERDE ALUNICA

Culésă de C. I. A. Nottara de la Grigore Dascălu, din Birca. — Sucéva.

Frundă verde alunică,
Şĭ-o crénġă de pelinițǎ,
Am ĭubit o hulubiță.
Şĭ-a făcut mămăligă crudă,
Daŭ la mâță să mănânce
Mâța plânge şi se duce.
Mĭ-a dat sócra mea doĭ boĭ,
Eŭ, iĭ daŭ patru înapoĭ.
Ea eşĭ tónto de la noĭ!

FRUNḐA VERDI GRAU MARUNT

Culésă de C. I. Nottara, de la Vasile Alexe din comuna Dolhasca—Sucéva.

Frunḑă verdi grâŭ mărunt
Câti mândri am avut
Când lĭ-aş strînge, aş faci-un Prut;
Şi câţĭ mândri lĭ-am lăsat
Când lĭ-aş strânge, aş face-un sat;
Şi câţĭ mândri lĭ-am urît
Când lĭ-aş strîngi, aş faci-un târg.

FRUNḐA VERDI MARARAŞ

Culésă de C. I. Nottara, de la Vasile Alexe din comuna Dolhasca—Sucéva.

A se confrunta varianta din strigăturĭ «Cu cine mĕ cununaşĭ».

Frunḑă verdi mărăraş
F...tu-ti'n lege di nănaş,
Cu cini mĕ cununaş!
Cu slutuţa sluţilor,
Cu muma pădurilor.
Când umblă sara prin casă
Parcă'ĭ o gâscă tulăĭósă;
Când ĭesă sara pe lună,
Parcă-ĭ o nebună.
Iese sara la ocol
Fug vacile pênĕ mor,
Tot gândesc că'ĭ bóla lor.

FRUNḐA VERDE LILIAC

Culésă de C. I. Nottara, de la Vasile Alexe din comuna Dolhasca—Sucéva.

Frunḑă verde liliac,
Vaĭ de mine ce am să fac:
Mĭ-a picat puĭu drag,
Că n'am pânză să'l îmbrac.
Şi ĭa-ş face dintr'un sac;
Şi sacu-ĭ omenesc
Şi mĕ tem să nu-l plătesc!

TUDORIŢA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Topolovenĭ.

Cine te-a făcut pe tine,
Dragă Tudoriţo, nene,
Aşa 'naltă şi supţire,
Dragă Tudoriţo, nene, etc.
Şi la trup făcută bine
Şi potrivită din tóte
La iubire cu dreptate?
Ochiĭ tĕĭ cuţite n'aŭ
Mĕ mir cu mine ce aŭ?
Ochiĭ tĕĭ arme nu pórtĕ,
Mĕ mir: cu ce mĕ săgétă?

NEVESTICA CA A MEA

Culésă de Rădulescu-Codin din Budiştenĭ.

Şi-o foiţă viorea
Nevestică ca a mea
Nu e 'n sat la nimenea.
Când îĭ pomeneştĭ de furcă,
Ia zăblăul şi se culcă,
Şi se 'nveleşte cu sacu
Şi dórme pênĕ o ĭa dracu...
Când îĭ pomeneştĭ de argea,
Par'că intră dracu 'n ea...
Puse óla să se lea,
Crescu ĭérba pe subt ea;
O jurată de purcea
Mi-şĭ dete cu teflu'n ea
Şi stinse focu cu ĭea.

DE MI-AR DA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Grădiştenĭ.

Foicică mĕr sălciŭ,
De mi ar da barba de brêŭ,
Şĭ-aş rĕmâne fără nas,
De dragoste nu mĕ las!..
Când mĭ-o suna scândura
Popa cu cădelniţa..,
Când o ḑice ali-luĭ,
Lăsaţi-l c'a răposat,
De dragoste 'ndestulat.
Să-ĭ vindem ismenili
Să-ĭ plătim pomenili...
Să-ĭ vindem şi brăcinaru,
Să-ĭ plătim şi sărindaru.

SERMANA NEVASTA MEA

Culésă de Rădulescu-Codin—Priboĭenĭ.

Fóĭe verde viorea,
Sĕrmană nevasta mea!
Cum pórtă inimă rea
Că mĕ iubesc cu alta!
Şĭ-o foiţă de mugur
Şi ea-'mĭ dă ca să mĕ jur
Şi eŭ jur da nu prea prea
Că ştiŭ bine că e-aşa.

D'AOLICA

Culésă de Rădulascu-Codin—Călineştĭ.

Şĭ-o frunzuţă şĭ-o sipică
D'aolică nea Costică,
Maĭ bagă ómenĭ la muncă
Şi te du cu eĭ pe luncă
C'am şi eŭ o ibomnică
S'o chemĭ să vie la muncă,
Să mĕ vĕḑ cu ea pe luncă.
Of! Şĭ-o foiţă ca mălura
Vorbisem şi eŭ cu una
Cum vorbeşte tótă lumea
Şi n'a maĭ venit nebuna!

LA NEVASTA

Culésă de Rădulescu-Codin—Gorgan.

Şĭ-o foiţă rujă 'nvóltă
La nevasta'n joc bărbată
Casa e nemăturată.
La nevasta jucăuşă
E gunoiul după uşă;
La nevasta 'n joc voĭnică
Să spelĭ óla, tu, pisică!

FETELOR

Culésă de Sădulescu-Codin—Pribeştĭ.

Şĭ o foiţă ca mălura
Fetelor, mânca-v'aş gura
Nu la tóte şi la una
Pe care mĭ-o cheamă Lina.
Fetelor, mânca-v'aş gura,
Nu la tóte ci la una,
La care-mĭ dă mie mâna
Şi-mĭ face din deal cu mâna.

CATE FETE

Culésă de Rădulescu-Codin—Pribeştĭ.

Fóĭe verde treĭ aglice
Câte fete sînt pe aice,
Nicĭ-una nu e urîtă
Da este sulemenită
Tóte s'nt afurisite
Dar cu pudre sînt mînjite.
Fetele din satu nostru
Se laudă cu frumosu
Da frumosu nu e-al lor
Şi e al ovreĭcilor ;
Frumosu nu e la ele,
E la ovreĭce 'n coveţele !

PUICA

Culésă de Rădulescu Codin - Călineştĭ.

Şĭ-o frunduţă de alun
Puĭcă,
Nu maĭ da cu 'mpudrăturĭ
Că intră p'în sbîrciturĭ
Şi te cunoaşte lumea
Că eştĭ bĕtrîĭóră, fa,
Tinerică, ştiĭ colea :
D'odată cu sócră-mea.

FUSEIU LA SOACRA-MEA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Topolovenĭ.

Fóĭe verde viorea
Şi fuseĭ ia sócră-mea :
Şedea 'n pat, frate, cosia,
Şi dĕ bine ce-mĭ lucra,
Pe unde ea-mĭ băga acu
Băga şi pisica capu.

MANDRULIŢA MEA

Culésă de Rădulesca-Codin, din Priboenĭ.

Sĕrut ochiĭ şĭ-o sprînceană,
Mândruliţa mea,
Şĭ-aluniţa de su' geană
Mândruliţa mea,
Cine ne-o vedea să móră,
Mândruliţa mea.
Şi cercelu din ureche
Cine ne-o vedea să crăpe,
Mândruliţa mea.
Haĭ !
Mândruliţă, puĭcă, săĭ pârleazu,
Mândruliţa mea,
Lasă la naĭba necazu
Şi vin să-ţĭ sărut obrazu,
Mândruliţa mea.
Tu eştĭ flóre din grădină,
Mândruliţa mea,
Tu eştĭ vĭaţa mea, lumină
De mĕ sécă la inimă,
Mândruliţa mea,
Şi mĕ omóră cu ḑile,
Mândruliţa mea.
Haĭ
Mândruţă, puĭcă, săĭ pârleazu,
Lasă draculuĭ necazu,
Mândruliţa mea,
Şi vin să-ţĭ sărut obrazu,
Mândruliţa mea.
Colea 'n vale-am patru boĭ,
Mândruliţa mea,
Şi maĭ am acasă doĭ,
Mândruliţa mea,
Şi n'are cin' să 'ngrijască,
Dacă n'am şi eŭ nevastă,
Mândruliţa mea.
Haĭ
Mândruţă, puĭcă, săĭ pârleazu,
Mândruliţa mea,
Lasă la naĭba necazu
Şi vin să-ţĭ sărut obrazu,
Mândruliţa mea.
D'ar fi puşca ĭérbă verde
Mândruliţa mea,
Şĭ-o cumpanie de fete
Şĭ-un escadron de neveste
Mândruliţa mea,
Să le comand cu respect
Să tremure ţiţa 'n pĭept
Mândruliţa mea.
Haĭ,
Mândruţă, puĭcă, săĭ pârleazu,
Lasă la naĭba necazu,
Mândruliţa mea
Şi vin să-ţĭ sărut obrazu.

BINE E...

Culésă de Rădulescu-Codin, din Ţigăneştĭ.

Fóĭe verde dediţel,
Bine e cu bărbăţel
Şi 'n sat cu ibomnicel;
Bărbăţelu
Te 'ncăldeşte,
Ibomnicu
Te cinsteşte:
Diminéţa,
Rachiaş.
Peste ḑi,
Un struguraş.
Maĭ pe séră un pepenaş
Şĭ o să-l ĭubesc, pupa-l'aş!
Bine e cu nevestică,
Da să aĭ şĭ-o ibomnică:
Când nevasta te urăşte
Ibomnica te cinsteşte,
Te sărută cu guriţa
Şi mi-ţĭ deschide portiţa.

VINE IARNA

Culésă de Rădulescu Codin—Călineştĭ.

Fóĭe verde treĭ smicele,
Bată-te crucea de lele,
Mâncaşĭ paralile mele.
M'aĭ lăsat făr' de izmene,
Vine ĭérna, n'am izmene;
Las' să vie c'am umbrelă.
Fóĭe verde siminoc.
Vine ĭérna n'am cojoc.
Las' să vie, staŭ la foc,
Nevasta să-mĭ facă focu
Şi las la dracu' cojocu.
Fóĭe verde treĭ sipicĭ,
Vine ĭérna n'am opincĭ,
Las' să vie c'am papucĭ;
Şi are maĭca treĭ pisicĭ,
Să le taiŭ, să-mĭ fac opincĭ.
Şi-altă fóie şi-un scaete,
Vine ĭérna şi n'am bete
Şi-o să fiŭ de rîs la fete.
Las' să vie c'am un teiŭ,
Şi i oiŭ face cĭucureĭ,
Să mě fudulesc cu eĭ.

MI-A VENIT

Culésă de Rădulescu Codin—Topolovenĭ.

Fóĭe verde de lipan,
Mi-a venit vremea de an,
Să puĭŭ şeaua pe bălan
Şi s'apuc pe Tileorman,
S'aduc nişte caĭ bălanĭ,
Numaĭ de câte cincĭ anĭ
Şi vre'o şépte ĭepe breze,
Tocmaĭ din Ruşiĭ-de-Vede.
Pintenóge de picĭóre
In buestru, 'n fuga mare.
Of! Şi la ficaţĭ mĕ dóre!

FIR'AR CEASU

Culésă de Rădulescu Codin— Priboenĭ.

Fóĭe verde bob năut,
Fir'ar ceasu-afurisit,
Când mĕ'nvĕţaĭ la ĭubit;
Maĭ bine să fi murit!
Că dragostea-ĭ lucru mare:
Te face să morĭ de fóme,
Nu-ţĭ da stare,
La mâncare,
Nicĭ odihnă
La culcare,
Să n'aĭ stare
Alinare,
Ca Dunărea când e mare;
Şi-ţĭ maĭ dă câte-o răcélă,
La picere 'mpletecélă.
Şi ţĭ maĭ dă,
Nişte fiorĭ,
Din tălpĭ pênĕ 'n subţiorĭ,
Că ĭese sînge
Din florĭ,
Şi te cutremurĭ să morĭ.

FRUNḌA VERDE LEMN USCAT

Culésă de Ch. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Văleanu, Roşiori-de-Vede—Teleorman.

Frunḍă verde lemn uscat,
Zărzăraşiĭ s'aŭ uscat,
Isvórele aŭ secat,
Iubita că m'a lăsat,
Vaĭ de mine, ce-am să fac,
C'am să mor amurezat!

FOAIE VERDE AVRAMEASA

Culésă de Ch. N. Ţapu de la Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

Fóie verde avrămésă,
Plecaĭ Vinerea la cósă.
Cosiĭ ĭarba cu urît,
Să puĭ mândri la mormînt.
Cosiĭ douĕ-treĭ pârlóge,
Fómea la pămînt mĕ trage.
Lăsaĭ cósa la pămînt,
Nu maĭ putém de flămând.
Mĕ uĭtaĭ la cer în sus,
Vĕḑuĭ sórele rĕsărind,
Demâncare-mĭ aducênd.
Demâncare ce'mĭ aduce,
— Mămăligă, lapte dulce.
Mălaĭ muced nesărat.
— N'a mănâncă blestemat.
Că nimica n'aĭ lucrat!

FRUNḐA VERDE FOI DE NUC

Culésă de Ch. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Valeanu, Roşioriĭ de-Vede—Teleorman.

Frunḑă verde foĭ de nuc,
O să 'ncalic, să mĕ duc,
La puĭcuţa de demult,
S'o găsesc în aşternut,
S'o descoper, s'o sărut:
S'o sărut odată bine,
Să'mĭ ţie un an de ḑile!

FRUNḐA VERDE ALUNICA
(VARIANTA)

Culésă de Ch. N. Ţapu de la M. Vogel, comptabil, Bucureştĭ.

Frunḑă verde, alunică,
De Lunĭ pênĕ Duminică,
O să încalic să mĕ duc,
La puĭcuţa-mĭ de demult.
S'o găsesc în pat culcată,
In pat în aşternut,
S'o descoper s'o sărut.
S'o sărut o dat' şi bine,
Să nu uĭte un an de ḑile,
Un an întreg doru să'mĭ ducă,
Pênĕ ĭar oĭ încăleca,
Şi la dênsa d'a călare,
Oiŭ sosi Duminica!

CATINCUŢO, UND' TE DUCI?

Culésă de Ch. N. Ţapu de la lăutarul Costea Gheorghe, din Săcenĭ—Teleorman.

— Catincuţo, und'te ducĭ?
— La fântâna cu doĭ nucĭ,
Să daŭ apă la doĭ juncĭ
Şi gură la doĭ voĭnicĭ.
Lasă junciĭ la naĭba,
Şi vin în crâng cu neĭca,
La umbră să ne umbrim
Şi-amândoĭ să ne ĭubim!

FRUNDA VERDE BOB ŞI LINTE

Culésă de Ch. N. Ţapu de la d. Vasile Alexandrescu, şef tipograf—Bucureştĭ.

— Frundă verde bob şi linte,
Copiliţă fără minte,
Di-ĭ mă-ti să te mărite,
Că şi eŭ o să me 'nsor.
— Insóră-te cu Dumnedeŭ,
Căcĭ mie nu'mĭ pare rĕŭ,
Nicĭ rĕŭ, nicĭ bine nu'mĭ pare,
Numaĭ la ficaţĭ mĕ dóre!
D'oĭ lua una tot ca mine,
Dumnedeŭ să-ţĭ dea mult bine;
D'oĭ lua una maĭ frumósă,
Dumnedeŭ să-ţĭ facă casă;
Dar d'oĭ lua-o bălăĭóră,
Să dea Dumnedeŭ să móră!

FRUNDA VERDE FIR DE LINTE
(VARIANTA)

Culésă de Ch. N. Ţapu de la lăutarul Ión Neblea, Roşiorii-de-Vede—Teleorman.

— Frundă verde fir de linte,
Mariţo făr' de minte,
Di-ĭ mă-ti să te mărite.
Ba eŭ nu m'oiŭ mărita,
Insóră-te dumnea-ta,
Să vĕd pe cine oĭ lua?
De-ĭ lua una ca mine,
Dumnedeŭ să ţĭ dea mult bine;
De-ĭ, lua-o maĭ frumósă,
Dumnedeŭ să-ţĭ facă casă;
De-ĭ lua-o grozăvĭóră,
Să dea Dumnedeŭ să móră,
Să aĭ foc la inimĭóră!

FOAIE VERDE DE MOHOR

Culésă de Ch. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Văleanu, Roşiorii-de-Vede—Teleorman.

Fóĭe verde de mohor,
M'aĭ osîndit şi-oiŭ să mor,
Puĭculiţa mea !—
D'aş şti puĭcă c'oiŭ muri,
Chipu ţi-l'aşĭ zugrăvi,
Şi-aş face d'o iconiţă,
Şi l'aş pune 'n sîn la ţiţă.
Séra la culcarea mea,
Chipul ţi l'aş săruta !

MA VADUI ŞI CU BARBAT

Culésă de Ch. N. Ţapu de la Ión Michaĭ—Bucureştĭ.

Fóĭe verde matostat,
Mĕ vĕduĭ şi cu bărbat,
Nu maĭ mĕ daŭ jos din pat.
Mulţumesc luĭ Dumnedeŭ,
C'am bărbat pe placul meŭ,
Ce dice el, nu fac eŭ.
— Aĭ nevastă la prăşit,
— Ce bărbate-aĭ 'nebunit,
Nu vedĭ că m'am bolnăvit ?
— Aĭ nevastă la bĕut,
— Fă, 'nainte că te-ajung,
Boda-proste mi-a trecut !
Dar'ar Dumnedeŭ d'o plóĭe,
Să puĭ conciu să se 'móĭe.
Să daŭ zéma sócră-mi,
Să fac cinstea omuluĭ.
Să ĭaŭ o litră de untură,
Să ung uşa la ţîţînă
Şi pe sócră-mea la gură.

FRUNDA VERDE DE OVES

Culésă de Chr. N, Ţapu de la Ión Văcarul, din Ocna-Sibiilor—Transilvania.

Frundă verde de ovĕs
De s'ar face dealul şes
Şi valea bună de mers
Cu lelea să mĕ'ntâlnesc
Două vorbe să'ĭ vorbesc:
Două vorbe tăĭnuite
Să le ţie mândra minte !

FA-ME, DOAMNE, CE MI-I FACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Văcarul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Fă-mĕ, Dómne, ce mi-ĭ face
Fă-mĕ pasĕre măĭéstră,
La mândruţa pĕ feréstră
Să'mĭ dea guriţa de mĭere
Să mĭ-o sărut cu plăcere!

CAND AM FOST SA AM DRAGUŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Văcarul, din Ocna-Sibiilor—Transilvania.

Când am fost să am drăguţă,
M'a făcut o catănuţă
Şi mĭ-o dat în cap cibică
D'acasă nu ştiŭ nimică.
In loc de suman cernit
Căpenég mândru bumbit;
In loc de cĭórecĭ româneştĭ
Nădragĭ mândriĭ ungureştĭ;
In loc de straiţă cu pită
Puşcă mândră oţelită;
In loc de curea cu bumbĭ,
Patrontaşul plin cu plumbĭ.

DE CUCOANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea lăutar, Săcelu—Gorj.

De cucónă
Sînt cucónă,
N'am malaĭ
Să duc la móră!

ROSMALIN VERDE CRENGOS

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Vâcarul, din Ocna-Sibiilor—Transilvania.

Rosmalin verde crengos,
Maĭca m'o făcut frumos,
Némţuluĭ de bun folos.
Când ĭ-am fost maĭciĭ maĭ drag,
Némţul m'o jurat supt steag,
Supt steagu 'mpĕratuluĭ.
In pĭerderea capuluĭ ;
Când ĭ-o fost maĭciĭ maĭ bine,
Carte-o venit dupĕ mine.
Nicĭ o ḑi nu m'o lăsat
Pênĕ ce m'o scos din sat.
Uniĭ-o plâns, alţiĭ o rês.
Alţiĭ o ḑis că sînt beat
Alţiĭ că sînt supărat,
Că'n cătane m'o luat.
Vaĭ amar sufletu meŭ
Şi de trupşorelu meŭ,
De părinţĭ m'am dăpărtat
Cu jale şi cu bănat!

FOAIE VERDE FOAIE LATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea lâutar, Sâcelu—Gorj.

Fóĭe verde fóĭe lată,
Ferice de fată,
Când e măritată ;
Şi inima 'ĭ creşte
Cât un cap de peşte.

VAI SARACII CIOBANAŞII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea lâutar, Sâcelu—Gorj.

Vaĭ săraciĭ cĭobănaşĭ,
Cum le dă la fete caşĭ ;
Diminéţa urdă dulce
Şi le'cere gură dulce,
Le sărută şi se duce!

NICI ACEASTA NU'I DREPTATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ştefan Munteanu, fost sergent român, în Bosnia.

Nicĭ acésta nu'ĭ dreptate,
Ceĭ frumoşĭ să cătănéscă
Ceĭ hâḑĭ să se veseléscă;
Ceĭ frumoşĭ să duc în lume
Ceĭ hâzĭ pun la fete nume;
Ceĭ frumoşĭ pe car de foc,
Ceĭ hâzĭ cu fete la joc;
Ceĭ frumoşĭ se duc în ţară
Ceĭ hâzĭ la fete pe séră.
Dacă 'n tabără am pornit
Toţĭ hâziĭ că s'aŭ vorbit:
— Haĭdaţĭ noĭ să ne'nsurăm,
Pênĕ fete căpĕtăm
Şi frumóse şi găzdace,
Să ne-alegem cum ne place,
Că cătanele-or veni
Şi fetele s'or scumpi!

ḐIS'A TATA ŞI MAMA

Culese de Chr. N. Ţapu de la Ión Vacariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Ḑis'a tata şi mama.
Să las somnu şi mândra.
Eŭ somnu nu l'oiŭ lăsa,
Dar pe mândra nicĭ aşa.

MANDRA PAUNAŞUL MEU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Văcariul, Ocna-Sibiilor—Transilvania.

Mândră, păunaşul meŭ,
Crede-mĕ pe Dumneḑeŭ.
Mergênd eŭ în ţĕrĭ strĕine,
Nu te voiŭ uĭta pe tine,
Şi treĭ anĭ curênd vor trece,
Eŭ la tine m'oiŭ întórce,
Şi iubindu-ne împreună,
Ţĭ-oiŭ cumpĕra o cunună,
Şi pantlică de un cot,
Şi ne-om duce la preot,
Şi-o da darurĭ peste noĭ,
Peste noĭ, peste-amêndoĭ,
Şi 'nturnându-ne acasă,
Eŭ mire şi tu mirésă.

ŞTII TU, MANDRO, CE ḌICEAI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Vacariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Ştiĭ tu, mândro, ce ḑiceaĭ,
Când lângă mine şedeaĭ?
Că nu este om în lume,
Să 'ţĭ fie drag ca şi mine?
Dar vĕd, mândră, c'aĭ minţit,
Vorbile ce le-aĭ vorbit.
Cum m'am dus la cătănit,
Tu alt drăguţ ţĭ-aĭ găsit.
El e mut şi tu eştĭ próstă,
Of, vaĭ de dragostea vóstră!

CINE-A FACUT CATANIA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Vacariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Cine-a făcut cătănia,
Mânce-ĭ casa sărăcia,
Pe dênsul mânce-l orbia.
Să umble din sat în sat,
Ca cătana la Bănat!

FOAIE VERDE TREI LALELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Costea, din Săcenĭ — Teleorman.

Fóĭe verde treĭ lalele,
Vaĭ de pĕcatele mele!
Şi-am ḑis lele treĭ lalele,
Vaĭ tinereţile mele,
Cum mĕ 'nvaţă să fac rele.
Frunḑuliţă mărăcine,
Cine m'a pus pĕ mine,
Să fac pĕcate cu tine?
Să te strâng la neĭca 'n braţe,
Să te sărut cu dulcéţă,
Să nu 'ţĭ vie puĭcă gréţă!

PLANGE-ME, MANDRO, CU DOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Vacariul, Ocnr-Sibiilor — Transilvania.

Plânge-mĕ, mândră, cu dor,
Că ţĭ-am fost voĭnic fecĭor,
Şi ţĭ-am fost drag pe plăcere,
Pe voĭe şi mângâĭere,
Pe plăcerea ochilor,
Pe voia părinţilor!

EU CU MANDRA ŞTIU CE ŞTIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Văcariul, Ocna-Sibiilor—Transilvania.

Eŭ cu mândra ştiŭ ce ştiŭ,
Din cătane ĭară viŭ;
Eŭ cu mândra fac ce fac,
Din cătane ĭară scap.

FRUNḌA VERDE DE SECARA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Costea, din Săcenĭ — Teleorman.

Frunḍă verde de secară,
A vroit maĭca să mĕ 'nsóre,
Să 'mĭ dea o nevastă chióră,
Să fie 'n cas, d'ajutóre. —
Dar d'aş şti că mor de dor,
Pên' la vară nu mĕ 'nsor!

AOLEO, MAI PADURENE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Gheorghe Costea, din Săcenĭ — Teleorman.

— Aoleo, măĭ Pădurene,
Oleoleo, frate Codrene!
Tu Codrean şi eŭ Mocan,
Să bem vinu făr' de banĭ!
D'am sta noĭ să tot plătim
Pe ce bem şi chefuim,
La ce focu maĭ oţim!

FRUNḌULIŢA BARLABOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

Frunḍuliţă barlaboĭ,
Strângeţĭ hora câte doĭ:
Frunḍuliţă busuĭoc,
Faceţĭ hora ĭar la loc
Şi 'nainte,
La plăcinte,
Şi 'ndărăt,
La lapte fiert!

FRUNḌA VERDE DE SIPICI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

Frunḍă verde de sipicĭ,
Maĭ vĕḍut-aţĭ ca pe-aicĭ,
Fete marĭ cu copiĭ micĭ?
Frunḍă verde baraboĭ,
Maĭ vĕḍut-aţĭ ca la noĭ,
Fete marĭ cu văduvoĭ?

BADEA CU CUREA CU BUNGHI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Văcarul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Badea cu curea cu bunghĭ,
M'a trântit aséră'n unghiŭ,
De mi s'a stârnit un junghiŭ.
— Vino, badeo, de mi-l légă,
Dacă n'aĭ fost om de trébă.

ARDI-TE-AR FOCU REGIE

Culésă de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu. — Gorj.

Ardi-te-ar focu regie
Din vêrf pênĕ 'n temelie,
Că, dacă n'ar fi tutun,
N'ar maĭ fi fete pĕ drum,
Și le-aș vedea la gălétă,
Cărând cărămidĭ și pĭétră!

AM AVUT O MANDRA MICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elisabeta, din Tecușu Săsesc. — Transilvania.

Am avut o mândră mică
O-am ĭubit de copiliță
Și-o am lăsat să maĭ créscă,
Minte 'n cap să-șĭ dobândéscă.
Ea s'o pus s'o măritat
De la noĭ a treĭa sat;
Dar de s'ar fi maritat
De la noĭ a treĭa casă
Eŭ pe ea o aș fi uĭtat.
Es afară să mĭ-o vĕd,
Tun în casă și oftez.
Maĭca bine se temea
Și din gură așa 'mĭ grăĭa:
— Ce țĭ-e, fice, de oftezĭ?
Tacĭ, maĭco, nu mĕ 'ntreba
C'ar fi fost de sama mea
Șĭ-oĭ fi ștind ce 'ĭ dragostea.
— Tacĭ, tu fice, nu ofta,
Lumea-ĭ mare,
Fete-s multe
Și frumóse și urite
Pe sama ta făcute.
— Maĭcă, măĭculița mea,
Ceru-ĭ mare,
Stele are,
Luminóse,
Instrălucĭóse,
Nu's ca mândra de frumóse!

DU-TE, BADEO, DU-TE ’N DRACĬ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Du-te, badeo, du-te ’n dracĭ,
Te-am iubit şi acum nu’mĭ placĭ
C’aĭ mustaţă la guriţă,
Ca ghiţă la lubeniţă,
Aĭ mustăţĭ în tóte părţĭ,
Ca ghiţă la castraveţĭ.

AM AVUT UN BADIŢ DRAG

Culésa de Chr. N. Tapu de la Elisabeta din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Am avut un bădiţ’ drag,
Şĭ-am auḑit că-ĭ betég,
Nu’ş ce-aş face, cum aş face,
Să mĕ duc să ’l vĕḑ cum zace,
Şi-am făcut cum am putut,
Şi m’am dus şi l’am vĕḑut.
— Bădiţ’, bădişoru meŭ,
Inĭ vin, badeo, peţitorĭ,
In tóte Joĭ,
Câte doĭ,
Şi Vinerea,
Câte treĭ.
— Mândră, mândruliţa mea,
Plécă-te şi mĕ sărută,
Şi du-te şi te mărită.
— Ba eŭ nu m’oiŭ mărita,
Pênĕ nu ti-ĭ ridica,
Să te vĕd pe cine-ĭ lua:
De ţĭ-eĭ lua una ca mine,
Să nu ’ţĭ dea Dumneḑeŭ bine:
Să ţĭ-o dea
Şi să ţĭ-o ĭa,
Să ’ţĭ dea una ológă,
Să mĭ-o porţĭ cu telégă,
Să umble din sat în sat,
Bădiţo, la căpĕtat.
Să te-aducă Dumneḑeŭ,
Badeo, şi la satul meŭ,
Să te miluesc şi eŭ
Cu-o mânuţă
De tărîţe,
Să spuĭ că ţĭ-am fost drăguţă!

LA GHIE, SUB RAZOREL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elisabeta din Tecușu-Săsesc—Transilvania.

La ghie sub răzorel,
Este un verde stejerel,
Unde badea ghin' sub el,
Și vinde ghin roșior,
Cine bea 'ĭ trece de dor.
— Dă-mĭ, badeo, să beaŭ și eŭ,
Să 'mĭ trécă de dorul tĕŭ,
C'am bĕut tot apă rece,
Și de doru tĕŭ nu 'mĭ trece!

MAI, BADIȚO, OM DE RIND

Culésă Chr. N. Țapu de la Elisabeta din Tecușu-Săsesc—Transilvania.

— Măĭ, bădițo, om de rînd,
Ce maĭ umbli alergând?
Când aĭ sta, badeo, maĭ lua.
— Nu știŭ venire-aș, o ba?
— Când aĭ sta, badeo, maĭ cere.
— Nu știŭ, fi-mĭ-aĭ pe plăcere?

FOAIE VERDE LEMN USCAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elisabeta, din Tecușu-Săsesc—Transilvania.

Fóĭe verde lemn uscat,
Badiu mĭeŭ e de 'nsurat,
Pintru una s'o lăsat.
Fóĭe verde foĭ din ghie,
Că ața nu țĭ-o dă ție,
Fóĭe verde florĭ domneștĭ,
De-ĭ maĭ fi tu pe cum eștĭ.
Măĭ bădiță, prost de minte,
Unde n'ajungĭ, nu te 'ntinde!

TU-AI GANDIT, BADEO, GANDIT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Tu aĭ gândit, badeo, gândit,
Că sórele când rĕsare,
Rĕsare la noĭ în curte,
Şi tu eştĭ, badeo, de frunte.
Dar sórele când rĕsare,
Rĕsare la lumea tótă,
Şi tu eştĭ, badeo, de códă!

DACA EŞTI BADEO VITEAZ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Dacă eştĭ, badeo vitéz,
Fă-ţĭ fântână la pârléz,
Şi strigă séra pe lună:
— Aĭ, mândro, la apă bună,
Că cine bea apă bună,
Amêndouĭ că se 'mpreună.
Aĭ mândro, să bem şi noĭ,
Să ne luăm amêndouĭ!

PE SU' MANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Pe su' mănă
Că-ĭ rumănă;
Pe su' génă
Căĭ ţigană.

UITA-TE, BADEO, LA MINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Uĭtă-te, badeo, la mine,
Că sînt mică şi 'mĭ stă bine;
Uĭtă-te la măndra ta,
'Naltă ca secara,
Şi galbenă ca céra.
Da eŭ 's mică ca sogu,
Şi roşie ca focu!

MAI, BADIŢO, SASULE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Măĭ, bădiţo, sasule,
De ţĭ-ar plăcea frîole,
Cum iţĭ plac, rumânele,
Te-ar călca nevoile;
Dar frîole 'ţĭ plac nu-ţĭ plac,
Dar ţiganele mórte-ţĭ fac!

BADEO, DE DRAGOSTEA NOASTRA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Badeo, de dragostea nóstră,
O rĕsărit prun în cóstă.
Prunu 'mĭ face, badeo, prune,
Pe cum ne-am avut noĭ bine;
Prunu 'mĭ face, badeo, fragĭ,
Pe cum ne-am avut noĭ dragĭ!

MAI BADIŢO, TRANDAFIR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

— Măĭ bădiţo, trandafir,
Lasă mĕ să 'mĭ rup un fir.
— Rupe, mândro, cât îĭ vrea,
Trandafir din péna mea.
Tu l'oiŭ rupe, el o creşte,
Şedĭ, mândro, şi maĭ feteşte,
Că şi eŭ mĭ-oĭ maĭ juni,
Pênĕ noĭ ne-om potrivi!

ARA BADEA CU PLUGU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Ară badea cu plugu,
Alăturea cu drumu.
Vine mândra cu prânḑu.
— Bun lucru, badeo, la plug!
— Să fiĭ, mândro, sănĕtósă,
Că mĭ-aĭ dat vorbă frumósă,
— Şi tu badeo să trăĭeştĭ,
Că frumos îmĭ mulţămeştĭ!

AIDA, BADEO, JOI SARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Aĭda, badeo, Joĭ sara,
Să ne maĭ luăm sama;
Din cin' s'o 'nceput vrajba?
Orĭ din mine,
Orĭ din tine,
Orĭ din surata cea rea.
Că surata 'ĭ ca un sor'
Să'ĭ daŭ în cap s'o omor!

CATANIRE-AŞ CATANI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Cătănire-aş cătăni,
Numaĭ puşca de n'ar fi;
Puşca şi oţelile,
C'alea-'mĭ mâncă ḑilele.
Puşca e nouĕ punţĭ de fĭer
Şi eŭ numa-un băĭeţel.

MAI BADIŢO, PENTRU MINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Măĭ bădiţo, pentru mine,
Puneţĭ pălăria bine,
Că nu-mĭ stă gândul la tine;
Că chiar gându de mi-ar sta
Nu mĕ lasă măĭcuţa.
Că chiar gândul de mi-ar fi,
Nu mĕ 'nvoĭesc părinţiĭ,
C'aĭ noşti nu'mĭ voĭesc,
Cu tin' badeo, să'mĭ trăĭesc;
Aĭ nosti nu mĕ lasă
Cu tin' badeo, să'mĭ ţin casă!

MAICA, MAICULIŢA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Maĭcă, măĭculiţa mea,
De-ĭ maĭ avea vr'un băĭét,
Să nu'l blastĕmĭ ca pe mine,
Că puşca 'mĭ mâncă umerile
Şi baĭonetu şoldurile!

TRECEAM VALEA MORT DE SETE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Treceam valea mort de sete
Mĕ 'ntâlneam cu douĕ fete.
Aş iubi pe a maĭ mare,
A maĭ mică 'mĭ place tare;
Aş ĭubi pe a maĭ mică,
A maĭ mare e maĭ voĭnică.

FURCA MEA TOARCE FUIOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Furca mea tórce fuĭor,
Pe badea 'l chĭémă Ion;
Furca mea tórce feştile,
Pe badea 'l chiémă Vasile.

UN BADIŢ' CA BADIU MEU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Un bădit' ca badiu meŭ,
Nu-ĭ cât ţine Dumneḑeŭ.
Că'ĭ statu
Ca bradu,
Faţa
Ca trandafiru;
Sprîncenele-ĭ trag în vênt,
Ochiĭ mĕ bagă 'n pămînt.
Ochiĭ luĭ ceĭ cu lumină,
Mĕ junghie pên' la inimă;
Ochiĭ luĭ ceĭ luminaţĭ,
Mĕ junghie la ficaţĭ!

MAI BADIŢO, TU EŞTI CANE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

— Măĭ bădiţo, tu eştĭ câne,
Că nu viŭ sara la mine.
— Tu, mândruţo, eştĭ căţea,
Că mĭ-aĭ încuĭat pórta,
Că şi asară am fost la voĭ,
Şi tu şedeaĭ între doĭ.
Al car' şedea lângă masă,
Era cu inima arsă,
Chĭar ca min' de la feréstră.

UITA-TE MANDRO ŞI VEḐI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Uĭtă-te, mândro, şi veḑĭ,
După cin' hirea ţĭ-o cherḑĭ.
Nu ţĭ-o cherḑĭ dup'un voĭnic,
Dar ţĭ-o cherḑĭ dup'un calic!

AIDE, BADEO, SARILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Aĭde, badeo, sările,
Şi-ascultă mustrările,
Cum mĕ mustră măĭcuţa,
Badeo, pintru dumneata;
De m'ar mustra 'n tóte ḑile,
Şi tot nu mĕ las de tine!

PINTU BADIU CARE 'MI PLACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Pintu badĭu care'mĭ place,
Nicĭ părinţiĭ n'aŭ ce'mĭ face ;
Nicĭ ghirău satuluĭ,
Nice domniĭ sfatuluĭ,
Că domniĭ să sfătuesc,
Eŭ cu badea mĕ ĭubesc!

AI BADIŢO PEN' LA GARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvenia.

Aĭ, bădiţo, pên' la gară,
Să ne maĭ ĭubim o sară,
Să mĕ puĭ pe car de foc,
Şi tu n'aĭ nicĭ un noroc.
Că trinu'mĭ plécă şuĭerând,
Badea'mĭ rĕmâne plângênd ;
Trinu'mĭ plécă şi se duce,
Badea'mĭ rĕmâne şi'mĭ plânge!

IACATA-L BADIU CA VINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Iacătă-l badiu că vine,
Că'l cunosc numaĭ pe câne,
Pe sunatu zalelor,
Pe mersu chiciórelor.

CAND TRECI BADEO PE LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Când trecĭ, badeo, pe la noĭ,
Pune-ţĭ clopote la boĭ,
Şi le légă cu şinóre,
Să te-auḍ din şĕḍĕtóre,
Cu şinóre de mătase,
Să te auḍ, badeo, de-acasă.

FOAIE VERDE RUPTA 'N PATRU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Fóĭe verde ruptă 'n patru,
Badea'ĭ slugă la 'mpĕratu,
Nu ştiŭ p'un-an, orĭ pe patru.
Da nu l'o cătănit bine,
C'am auḍit că ĭar vine!

MAI BADIŢ' DE PE PAREU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Măĭ bădiţ' de pe pârĕŭ,
Mĕ légăn de doru tĕŭ,
Bear'aşĭ apă din părĕŭ,
Să'mĭ trécă de doru tĕŭ.
Am bĕut tot apă rece,
Şi de doru tĕŭ nu'mĭ trece!

MAI BADIŢO GHEORGHIOLAŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Măĭ bădiţo, Gheorghĭolaş,
Nu mĭ-eştĭ frumos şi cinaş.
Cin'te-o botezat pe tine,
Par'că m'o 'ntrebat pe mine;
Cin'ţĭ-o pus numele tĕŭ,
Par'c'o fost în gândul meŭ.

MUTAŢI, BADEO, CARAREA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Mută-ţĭ, badeo, cărarea,
Dĕ pĕ la fereastra mea,
Şi ţĭ-o mută şi ţĭ-o ĭa
Că eŭ nu'ţĭ maĭ am grija;
Şi ţĭ-o mută şi ţĭ-o strică,
Că nu'ţĭ maĭ sînt ibovnică.

VERIŞOARA VERULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Verişóra vĕruluĭ,
Din poĭéna mĕruluĭ,
S'o dus vĕru s'o sărute,
Dumnedeŭ să nu'ĭ ajute;
S'o dus vĕru să mĭ-o ĭa,
Dumnedeŭ să nu ĭ-o dea.

CATA-ŢI, BADEO, ALTA MANDRA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Cată-ţĭ, badeo, altă mândră,
Că de mine n'aĭ dobêndă,
Nicĭ dobêndă, nicĭ câştig,
Numaĭ inima ţĭ-o stric!

NEAMŢULE M'OI LUAT CATANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Némţule, m'oĭ luat cătană,
Mândra 'mĭ plânge ca o mamă;
Némţule, m'aĭ luat, mĕ ducĭ
Tocma 'n graniţă la Turcĭ,
Să port caiĭ Turcilor,
Să duc doru mândrelor.
Să port caiĭ de frînele,
Să duc doru mândri mele!

BADIŢA DE PESTE DEAL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Bădiţa de peste deal,
Ar veni şi n'are cal;
O veni şi el pe jos,
Ce se ţine aşa fălos!
Că nu-ĭ tat-sĕŭ fânogĭ (judecător
Nicĭ mumă-sa fânogésă,
Nicĭ soru-sa crăghirésă!

DE CIT SLUGA SASULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta Tecuşu Săsesc.—Transilvania.

De cât slugă Sasuluĭ,
Maĭ bine 'mpĕratuluĭ,
Că 'mpĕratu 'ţĭ dă simbria,
Pe Sasu să'l mânce râĭa !

IMPERATE, IMPERATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Impĕrate, Impĕrate,
Fă pace, nu te maĭ bate,
Cu rĕgute ne'nvĕţate.
Că rĕgute's tinerele,
Ca să facĭ pace cu ele !

BADIU MEU D'AL DRACULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Badiu meŭ d'al draculuĭ,
Şade 'n capu satuluĭ.
Câte pricine se fac,
Tóte din el mi se trag;
Şi câte s'o maĭ făcut,
Tot din el mi s'o ştiut.

ASTA-SEARA SEPTAMANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Astă-sară săptămână,
Eram cu badea de mână
Şi tot ḑiceam sara bună.
Sara bună nu de tot,
Că mě duc şi ĭar mě 'ntorc.
— Sara bună, mândruliţă,
—Praf şi pulbere, bădiţă!
—Nu ḑice-aşa măndruliţă,
—Dar cum să'ţĭ ḑic, măĭ bădiţă?
Nu ţi-oĭ ḑice om frumos,
Că tu eştĭ un mincinos!

PUTREGAI PUTREGAIOS

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Putregaĭ putregăĭos,
Ce eştĭ, badeo, mănios?
Putregaĭ aprinde-te,
Badeo, desmănie-te!

PINTRU BADIU DRAGUŢU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu Săsesc—Transilvania.

Pintru badiu drăguţu,
Mi-aş da iĭa şi şorţu;
Pintru badiu sěracu,
Mi-aş da iĭa şi capu!

TU BADEO, TE-AI LAUDAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Tu badeo, te-aĭ lăudat,
Joĭ sara la noĭ pĕ pat,
C'ala nu e om pĕ lume,
Pe noĭ să ne despreune.
Iacă omu s'a aflat,
Care-o fost maĭ slab în sat,
Pe noĭ ne-o despreunat.

MAI BADIŢO DE LA CAI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, Tecuşu-Săsesc—Transilvania.

Măĭ bădiţo de la caĭ,
Spune-mĭ gura cuĭ o daĭ ?
— Dă-mĭ-o mie 'ndatorie
Pênĕ la sânta-Mărie !

ḐIS'A MAICA CATRE MINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc. — Transilvania.

Ḑis-a maĭca către mine,
Să nu daŭ gura la nime.
Cine dracu póte face
Să nu dea gura cuĭ place ?

MAICA MA ŞTIE LA ŞCOALA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc. — Transilvania.

Maĭca mĕ ştie la şcólă,
Eŭ sînt cu mândruţa 'n pólă ;
Maĭca mĕ ştie la oĭ
Eŭ cătană 'n Berivoĭ.

SERACI CIORACEII MEI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc. — Transilvania.

Sĕracĭ cĭorăceiĭ meĭ,
Cum să uĭtă la fomeĭ
Şi fomeile la eĭ.

FETELE DE PE LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc. — Transilvania.

Fetele de pe la noĭ
Face-le-ar Dumneḑeŭ oĭ
Şi pĕ mine-un pĕcurar
Că ştiŭ tréba la şuştar,
La şuştar şi la gălétă
Şi la mândra câte-o dată.

DRAGILE MELE COPILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc. — Transilvania.

Dragile mele copile
De v’ar putea badĭa creşte
Să vĕ vaḑă tot neveste :
Tot neveste,
Priotese,
Ce nu ştiŭ
Pânza a ţese.

D’AŞTEAPTA-ME DOR CA VIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu Săsesc. — Transilvania.

D’aştéptă-mĕ dor că viŭ,
D’aş veni cât dĕ târḑiŭ;
D’aştéptă-mĕ c’am plecat
D’aş veni cât de ’nsĕrat!

LA FANTANA IN DUMBRAVIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Elisabeta din Tecuşu Săsesc. — Transilvania.

La fântână
In dumbrăviţă
Paşte calu lu Gheorghiţă.
Calu ’mĭ paşte şi ’mĭ rînchéză
Gheorghe ’mĭ dórme şi ’mĭ ghiséză.
Ce folos de ghisu luĭ,
Dacă nu-ĭ şi mândra luĭ.

TRECEAM VALEA ŞI-UN PERIŬ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Ticuşu-Săsesc. — Transilvania.

Treceam valea şĭ-un pêrîŭ
Mĕ 'ntâlniĭ cu socră-mĭeŭ.
— Ia, ginere, fata mea,
Că-ţĭ daŭ şase boĭ de cea
Şi şase de oidea.
— De mĭ-aĭ da şase cu şase
Tónta ţĭ-o las în pace !

TRECUI VALEA ŞI-O VALCEA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de jos—Comitat-Făgăraş—Transilvania.

Trecuĭ valea şi-o vălcea,
Mĕ'ntâlniĭ cu sócră-mea.
Sócră-mea din graĭ grăĭa :
— Ia, ginere, fata mea,
Că-ţĭ daŭ şase boĭ cu ea.
— De-ĭ-aĭ da şase lângă şasă,
Fata ta nu'mĭ trebue 'n casă.
Mami-ĭ trebue ţĕsătóre,
Fata ta 'ĭ scurtă 'n chicĭóre ;
Fata ta 'ĭ mare la c...
Şi nu 'ncape lângă sul ;
Fata ta 'ĭ mare la ţiţe,
Şi nu 'ncape lângă iţe.

D'AM AVUT O MANDRA DRAGA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Ducă, din comuna Chesleru, — Transilvania.

D'am avut o mândră dragă,
Şĭ-am pus'o la ham să tragă
Şĭ-am pus'o şi la ogor,
Era gata s'o omor.

HAIDA UNA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru, Comitat — Mediaşuluĭ—Transilvania.

Haĭda una,
Că-ĭ nebună;
Haĭde douĕ,
Că-ĭ pe rouă;
Haĭde treĭ,
Că nu-ĭ Andreĭ;
Haĭde patru,
Că nu'ĭ Bratu;
Haĭda cincĭ,
Că n'am opincĭ,
Că le-am rupt la joc aicĭ;
Aĭda şase,
Că-ĭ Năstase;
Aĭde şapte,
Că-ĭ cu lapte;
Aĭde opt,
Că nu-ĭ de loc;
Haĭde nouĕ,
Că-ĭ pe rouĕ,
Nicĭ nu ninge,
Nicĭ nu plouĕ,
Nicĭ nu pică un pic de rouă.
Haĭda ḑece,
Că-ĭ chi... rece.
De la una
Pên' la douĕ,
Pên' la patru-ḑecĭ şi nouĕ
Şi din patru ḑecĭ şi nouĕ,
Am rĕmas numaĭ cu douĕ.

MAI BADIŢO OCHI BARNACI (NEGRI MARI)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru,—Transilvania.

Maĭ bădiţo ochĭ bârnacĭ,
Negru eştĭ şi tare 'mĭ placĭ;
Daĭ plăcea maĭchiĭ ca mie,
Mâne-aĭ hi la cununie.
Mie 'mĭ placĭ şi maichiĭ ba.
Cum focu ne-am cununa?

CAND AUḐ HARCU PE DIBLA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Ticuşu-Săsesc—Transilvania.

Când auḑ harcu pe diplă,
Mi se stinge focu 'n pipă.

MANDRA 'NALTA ŞI FRUMOASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru, — Transilvania.

Mândra 'naltă şi frumósă
Şi la strâns îĭ drăgăstósă.

MANDRULIŢO SCURTA GROASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Mândruliţo, scurtă grósă,
Buna'ĭ fi picĭor de casă.

ASTA-ḐI PLEC ŞI MAINI ME DUC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Cheslэru—Transilvania.

Astă-ḑĭ plec şi mâĭnĭ mĕ duc,
Poĭmâne 's în Têrgu-Lùng,
Să mĭ-aleg un cal porumb,
Pintenog de treĭ chicĭóre,
Numaĭ să m'arunc călare.
Cine m'o vedea călare,
Să ḑică—tot căpitane.
— Căpitane Pavele,
Unde ducĭ cătanele?
— La Braşov sărmanele!
— Arḑă-l focu Braşovu,
Pĕ treĭ părţĭ,
Cu lemne verḑĭ
Şi p'o parte,
Cu uscate.
Să mĭ-arḑă pênĕ 'n cetate,
Să rĕmâĭe numaĭ pariĭ,
Să 'nţepe ghinărariĭ,
Ghinărariĭ şi maĭoriĭ.
Carĭ o cătănit ficĭoriĭ.
Carĭ 's marĭ şi voĭnicĭ,
Le dă haĭne şi ţipicĭ
Şi curele 'ncrucişate,
Drumurĭ marĭ
Şi d'alungate.
La aĭ scurţĭ şi nodoroşĭ,
Vin acasă tot voĭoşĭ.
Care 's frumoşĭ şi înalţĭ,
Vin acasă supĕraţĭ!

NU MI-Ĭ CIUDA NICĬ UN PIC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Iacob Stegaroiu, din Gridu—Transilvania.

Nu mi-ĭ cĭudă nicĭ un pic,
Cine m'o batjocorit :
Buruĭéna dintre cepe,
Florţăita dintre fete,
Florţăite-s pólele,
Ca la vacĭ chicĭórele.

FRUNḌA VERDE CA IARBA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru — Transilvania.

Frunḍă verde ca ĭérba,
Vĭersu de la Costova,
Din ţara Italia,.
Staŭ fecĭoriĭ ca frunḍa.
Staŭ în glidă şiruiţĭ
Şi spre bătaĭe gătiţĭ,
Ḍiua, nóptea tot în plóĭe,
Pe Piomontu să'l ta e.
Dacă ḍiuă s'o făcut,
Puştĭ şi tunurĭ o umplut.
Şi cu puştile puşca,
Cu grănaturile da
De viile rĕsuna,
Ficioriĭ tare pica.
Patru puştĭ d'a Némţuluĭ,
Plătea opt d'a Praĭsuluĭ.
Şi vin glonţe şuvăite,
Pe la urechĭ sbârnăite.

PE DIN JOS DE BAIA-MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflic, din Comuna de jos, Comitat Făgăraş—Transilvania.

Pe din jos de Baia-Mare
Trece-un căpitan călare,
Cu treĭ sute de cătane
Căpitanu fluerând,
Iar ficĭoriĭ toţĭ plângênd.
Căpitan din graĭ grăĭa :
— Ştiut'aţĭ voĭ fórte bine,
Când aţĭ dat mâna cu mine,
Că n'oţĭ cosi prin grădină,
Nicĭ nu ţine-aţĭ fete 'n mână.
Fetile merge la joc,
Voĭ veţĭ merge tot în foc!

PE BETRANA MANCE-O SFRANŢU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Elisabeta, din Tecuşu-Săsesc. — Transilvania.

Pe bĕtrâna mânce-o sfranţu,
Că nu póte sări şanţu.
Pune-ĭ bâta 'n c... şĭ-o 'mpinge
Că sare de nu s'atinge!

CUCULE DE LA PADURE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de jos, Comitat-Făgăraş—Transilvania.

— Cucule de la pădure,
Du-te la mândra şi-ĭ spune:
Să ĭubéscă,
Să pârléscă,
La mine să nu gândĭască.
Că nădejdea de la mine,
E ca sêrma de subţire;
Când o puĭ pĕ diplă veche,
Ea se rupe drept în ḍece,
Când o puĭ pe diplă nouĕ,
Ea se rupe drept în douĕ.

DU-TE LELE DRACULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de Jos, Comitat-Făgăraş—Transilvania.

Du-te, lele, draculuĭ,
Din mijlocul satuluĭ,
Dinaintea băĭétuluĭ.
Că băĭétu când te vede
Şi mintea din cap o chĭerde.

PE DRUMU SIBIIULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Popa, din Ohaba—Transilvania.

Pe drumu Sibiĭuluĭ,
Vine doru baduluĭ.
D'aşa vine de herbinte,
Să staŭ în loc m'aş aprinde.
Da cu atâta am noroc,
Că mĕ duc, nu staŭ în loc.

CAT E SIBIIU DE MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Gircoïaş, din Vadu—Transilvania.

Cât e Sibiĭu de mare,
Numa o cărăruşă are,
Pardosită cu nisip,
Merg cătanele tot rênd.

CINE-O SCORNIT JALELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflic, din Comuna de jos, Comitat-Făgăraş—Transilvania.

Cine-o scornit jalele?
Némţu cu cătanele.
Cine-o scornit jale multe?
Némţu cu-ale luĭ rĕgute.

MANDRULIŢA 'NCINSA BINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflic, din Comuna de jos, Comitat Făgăraş—Transilvania.

Mândruliţă 'ncinsă bine,
Cu curele de la mine,
Cumpĕrate din cetate,
De la neşte gurĭ căscate.
Cumpĕrate din Sibiĭ,
De la neşte gurĭ pustiĭ.

LA POARTA LA ŢALIGRAD

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de jos—Comit. Făg.—Transilvania.

La pórtă la Ţaligrad,
Tiner ficĭor s'o'nsurat,
Tineră fat'o luat
Şĭ-o trăit douĕ-treĭ ḑile
Şĭ-o 'nceput'o a mustra
Şi el şi cu maĭcă-sa.
Nevasta din graĭ grăĭa :
— Bărbate, nu mĕ mustra
Nicĭ tu, nice maĭcă-ta,
Mâĭne e têrg la Baĭa-mare.
Nicĭ vorba n'o isprăvit
Şi la têrg o nimerit
Şi de'ntrebat l'o 'ntrebat :
— Şĭ-aleleĭ ficĭor de Sêrb,
De ce-aĭ scos nevasta'n têrg?
— Orĭ aĭ scos'o de vinḑare
Orĭ dóră de fată mare?
— N'am scos'o de fată mare
Ci-am scos'o de vinḑare.
— Şĭ-aleleĭ ficĭor de Sêrb,
Spune'mĭ preţu cât îmĭ ceĭ?
— Numaĭ treĭ sute de leĭ.
— Spune'mĭ capu banilor.
— Triĭ sute de banĭ mărunţĭ,
Ia-o şĭ-o suĭe 'n căruţĭ!
— Şĭ-aleleĭ, nevasta mea,
Da eŭ baniĭ ţi 'ĭ-am dat,
De'ntrebat nu te-am întrebat,
Da tu, di ce viţă eştĭ?
— Eŭ's de viţa banuluĭ
Din ţara Haţeguluĭ.
Şĭ-aleleĭ d'albă nevastă,
Maĭ na banĭ pe cât ţĭ-am dat,
Du-te 'ndărăt la bărbat!

CINE-O ḐIS CA-I BINE JUNE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec din Comuna de jos, Comit. Făg. — Transilvania.

Cine-o ḑis că-ĭ bine june,
Ala minte ca ş'un câne.
Că-ĭ maĭ bine d'a'nsurat
Că te culcĭ de sară'n pat.
De cât june
Fără nume,
Maĭ ghine
Afar' din lume;
De cât june neînsurat
Maĭ ghine
Afar' din sat.

MAI BADIŢO TRANDAFIR
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec din Comuna de jos Comit. Făg.—Transilvania.

Măĭ bădiţo, trandafir
Lasă-mĕ să rup un hir,
Trandafir din vrâsta ta.
Tu-l veĭ rupe el va creşte,
Stă-ĭ mândro şi maĭ feteşte,
Că şi eŭ oiŭ maĭ juni,
Pên' din catane-oiŭ veni.

REU'I DOAMNE DACA N'AI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflic din Comuna de jos Comit. Făg. Transilvania.

Rĕu'ĭ, Dómne, dacă n'aĭ
O vorbă cuĭ să ĭ-o daĭ;
Oĭŭ da-o la un vecin
Pênĕ mâĭne-ĭ satu plin.

ŞTII TU, MANDRO CE'MI ḐICEAI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de jos, Comit. Făg. — Transilvania.

Ştiĭ tu, mândro, ce'mĭ ḑiceaĭ,
Către mine şi plângeaĭ
Că să tune dracu'n tine,
De te veĭ lăsa de mine.
Iacă mândro te-aĭ lăsat
Şi dracu mi te-o luat.

ŞTII TU MANDRO CE ŢI-AM SPUS

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ieronim Moldovan din Şinca-Veche — Transilvania.

Ştiĭ tu mândro ce ţĭ-am spus
La cules de cucuruz,
Să porţĭ pénă de colie
Să'mĭ fiĭ dragă numaĭ mie.
Tu purtaĭ şi pénă verde,
Să fiĭ dragă cuĭ te vede;
Tu purtaĭ şi pénă négră
Să fiĭ dragă lumi întrégă.

NIMIC 'N LUME NU SE'NŞALA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Popa, din Ohaba—Transilvania.

Nimic 'n lume nu se'nşală
Ca ficioru când se'nsóră.
Prinde patru boĭ la rudă
Şi ş'aduce 'n casă trudă.
Iară colea către Joĭ,
Duce-amaru înapoĭ.
Duce-l'ar dară nu póte,
Că'ĭ jurat pênĕ la mórte.

EI LELIŢA CU COSIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Ghircoiaş, din Vadu.—Transilvania.

Eĭ leliţă cu cosiţă,
Ia maĭ dă-mĭ a ta guriţă ;
Că de ĭerĭ de când mĭ-aĭ dat,
Buzele mi s'o uscat
Şi doru tĕŭ m'o secat !

MARITA-MA MAICULIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Mărită-mĕ măĭculiţă,
Că mĭ-o venit laptele'n ţîţă
Şi copilu-ĭ cât o mâţă.
— De ţĭ-ar veni şi corastră
Dacă ţĭ-o fos mintea próstă !

DE-AI ŞTI MANDRO, CE ŢI-AŞ SPUNE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu—Transilvania.

De-aĭ şti, mândro, ce ţi-aş spune
Florĭ la urechĭ n'aĭ maĭ pune ;
Că florile ţi le-aĭ pus,
Când ţi-aĭ dat pólele 'n sus !

CURVA, ŢOLINA CE EŞTI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Curvă, ţolină ce eştĭ,
Pĕ la biserică trecĭ
Şi nu'ţĭ facĭ o sfîntă cruce;
Curvă, la dracu te-aĭ duce!

VAI DE MINE CE SA FAC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Iacob Stegăroiu, din Gridu—Transilvania.

Vaĭ de mine ce să fac
Fac copiĭ şi n'am bărbat!

FOAIE VERDE DE PE COASTA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună din Şărcaia—Transilvania.

Fóĭe verde de pĕ cóstă,
Cum e mintea fetiĭ próstă,
Că vine unu şĭ-o cere,
Ia ĭute dice că mere.
Nu vede sări-ĭ-ar ochiĭ
Că n'are cu ce trăi;
Că e móra pe supt hugĭ
Şi făina'ĭ pi la slugĭ!

BINE-I DOAMNE CUI E BINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de jos—Comitat-Făgăraş—Transilvania.

Bine-ĭ, Dómne, cuĭ e bine,
Bine cuĭ nu cătăneşte,
Că cinéză şi prânḑeşte,
Cu a luĭ mândră'n sat trăieşte;
Dar eŭ dacă cătănesc,
Nicĭ nu cin, nicĭ nu prânḑesc
Numaĭ tot cu dor trăĭesc.
Mândro doru de la tine
Slobodir-aşĭ puşca 'n mine,
Să mĕ mire Dumneḑeŭ,
C'am fost cătană şi eŭ!

PE MALU DUNARII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de jos - Comitat Făgăraş—Transilvania.

Pe malu Dunăriĭ
Merg soldaţiĭ voiniciĭ,
Cu armele zărnăind
Cu papuciĭ tropotind.
Tropotind cu papuciĭ,
Blĕstĕmându-şĭ părinţiĭ
De ce ĭ-o făcut pe eĭ
Sprintenĭ şi tinereĭ.
Dar părinţiĭ nu's de vină
Că şi eĭ destul suspină.

PE DEALU CU FLORILE

Culesă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna de-Jos — Comitatul Făgăraşuluĭ—Transilvania.

Pe délu cu florile,
Mĭ-am cherdut cimpoile,
Şi mi le-o găst fetile,
— Daţi-ni-le,
Fetelor,
Că voiŭ ḑice o ḑicĕtură,
Şi voiŭ f... 'n crăpătură.

LASE-MA, MAICUŢO, 'N PACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ioronim Moldovanu, din Şinca-Veche—Transilvania

Lasă mĕ măĭcuţă 'n pace,
La urît silă nu'mĭ face,
Că urîtu nu'ĭ d'o ḑi
Şi urît pîn'oiŭ trăi.
Şi urîtu nu'ĭ d'o nópte,
Şi-ĭ urît pênĕ la mórte.

HARNICA-I FATA SARACA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

Harnică-ĭ fata săracă,
Tótă vara paşte-o vacă,
Iar colea când în tómna,
Vaca'ĭ rea
5 Şi fata-ĭ grea.
Vine şi primă-vara,
Fata fată,
Vaca ba.

FOAIE VERDE IEDERA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Ghircoiaş, din Vadu—Transilvania.

Fóĭe verde ĭederă,
Haĭ mândruţo 'n felderă,
Să te sar să fiĭ sărită,
Să fiĭ pĕ vară gonită.

VAI DE MINE, CE'I ACEIA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Pruna, din Şinca—Transilvania.

Vaĭ de mine, ce'ĭ aceĭa.
Că ş'o cherdt mândruţa cheĭa,
Ş-o uĭtat lada 'ncuĭată
Şĭ-o vent la joc negătată.

SPUNE'MI MAICA CE'I MAI REA?

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna-de-Jos — Transilvania.

Spune'mĭ maĭcă ce'ĭ maĭ rea?
Lingórea orĭ dragostea?
De lingóre pěru'ţĭ creşte,
Dragostile te topeşte.
De lingóre pěru-ţĭ pică,
Dar dragostea te usucă.

CATE FETE SINT LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu—Transilvania.

Câte fete sînt la noĭ,
Tóte's bune de cimpoĭ;
Numaĭ una'ĭ maĭ bětrână,
Ş'aceĭa'ĭ căţea la stână.

CAT E SOARELE DE SUS

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Cât e sórele de sus,
Curve ca 'n Bucureştĭ nu's ;
La spital la Colintina,
Sînt curve din tótă lumea,
Merg fetele cu duzina.

MARITA-TE HORHOLINA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Irimia Arménu, din Ibişdorf—Transilvania.

Mărită-te horholină,
Nu şedea fată bĕtrână,
Că şi dracu s'o 'nsurat
Şi tu nu te-aĭ măritat!

ŞI TE POARTA MANDRO, POARTA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Iacob Stegăroiu, din Gridu—Transilvania.

Şi te pórtă mândro, pórtă,
Pênĕ trec junii la pórtă ;
Şi te pórtă, mândro, bine,
Că de-séră vin la tine,
Să te taĭ drept între vine !

SPUNE MANDRO ADEVERAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflec, din Comuna-de-Jos — Transilvania.

— Spune mândro adevĕrat,
Ce ţi-e obrazu pĕtat?
— D'asară de sărutat.

HAI MANDRUŢO SA TE JOC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu—Transilvania.

Haĭ mândruţo să te joc.
Să te joc, să fiĭ jucată,
La vară să fiĭ fătată!

DE N'AR FI OCHI ŞI SPRICENE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Prună, din Şărcaĭa—Transilvania.

De n'ar fi ochĭ şi sprîncene,
N'ar maĭ fi pecate rele;
Dar ochĭ şi sprîncene sînt,
Pecatele's pe pămînt!

MI-AM GASIT O MANDRA NOUA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Talmacelu—Transilvania.

Mĭ-am găsit o mândră nouă,
Şĭ-am trimis'o 'n têrg la ouĕ.
Nu'ş ce face, zăboveşte,
Orĭ s'o pus de le cloceşte ?

DE N'AR FI CURVE PE LUME

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

De n'ar fi curve pĕ lume,
N'ar face grâu tăcĭune,
Dar's curve şi fetele,
N'ar face ovezele ;
Curv'a fost mândruţa mea,
C'o făcut şi sĕcara.

MAICA, MAICULIŢA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

Maĭcă, măĭculiţa mea,
Când eraĭ cu mine grea,
Tótă lumea te ĭubĭa ;
Da de când tu m'aĭ făcut,
Tótă lumea te-a urit,
C'aĭ făcut un puĭ de lup.
Şi 'n frunḑă m'aĭ aruncat,
Ursu a venit, m'a luat,
Lapte din cĭută mĭ-a dat.
Când eram de-o ḑi, de douĕ,
Furam cloşca de pe ouĕ ;
Când eram de douĕ lunĭ,
Lăudam caiĭ de bunĭ ;
Când eram de-un an, de doĭ,
Luam caiĭ d'înapoĭ,
Şi 'n Ţelegrad 'ĭ-am adus.
Merseĭ călare,
Veniĭ pe jos,
Şi tot n'am nicĭ un folos !

AŞA BETRANA CUM EŞTĬ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

Aşa bĕtrênă cum eştĭ,
De séră să te găteştĭ,
Să 'ţĭ daŭ mĭelu să 'l beleştĭ.
De li-ĭ zăngăli la códă,
Diséră te bag de glóbă!

ASTA-VARA A FOST UN AN

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

Astă-vară a fost un an,
M'a cerut un rîurén;
Maĭca n'a vrut să mĕ dea,
Par'că-o să mĕ lucre ea.

M'A TRIMES MAICA D'ACASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

M'a trimes maĭca d'acasă,
Să joc fata cea frumósă,
A urîtă şéḑă acasă.
Aĭbă grije de găĭnĭ,
Să nu ouĕ prin vecinĭ.

PE SU' POALE NOUE, NOUĚ

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Popa, din Ohaba-Șinca—Transilvania

Pe su' póle nouĕ, nouĕ,
Nicĭ nu ninge, nicĭ nu plouĕ,
Fără vara cade rouĕ.
Aĭde, leleo, să te joc,
Că la vară îțĭ fac cojoc,
Numaĭ de-ar trăi mozoc.

IN PORTIȚA MANDRII MELE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Popa, din Ohaba-Șinca—Transilvania.

In portița mândriĭ mele,
Rĕsărit'aŭ douĕ stele,
Da nu 's stele rĕsărite,
Ci sînt florĭ înflorite:
5 Una flórea sóreluĭ,
Șade 'n pórta raiuluĭ,
Și judecă florile,
Ca să nu dea mirósele,
La tóte mucósele!

SPUNE-MI MANDRO

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Popa, din Ohaba-Șinca—Transilvania.

Spune-ĭ, mândro, maĭcă-ti,
Să 'țĭ cârpéscă iĭa 'n póle,
Că țĭ-e mintea sburătóre,
Și sbóră prin arăturĭ,
5 Să stringă fermecăturĭ,
Să mĕ farmece pe mine,
Să te ĭaŭ mândro pe tine!

UNGURENE, UNGURENAŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Popa, din Ohaba-Şinca—Transilvania.

Ungurene, ungurenaş,
Tótă nóptea mĕ frecaşĭ,
Pentru-o felie de caş.
Las' felia la pustia,
Că mĭ-aĭ stricat ţurcălia!

PE DRUMU DE LA ABRUD

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflic, din Comana de jos, Comitat-Făgăraş—Transilvania.

Pe drumu de la Abrud,
Merge-un voĭnic c'un cal murg.
Murgu 'ncepe a necheza,
Voĭnicu din graĭ grăĭa:
— Ce ţĭ-e murguleţul meŭ,
Orĭ ţĭ-e greŭ trupşorul meŭ?
— D'aleleĭ voĭnicul meŭ,
Nu mĭ e greŭ trupşorul tĕŭ,
Dar mĭ-e greŭ năravul tĕŭ.
Pe la câte cârcĭumĭ trecĭ,
Pe la tóte te opreştĭ
Şi pe mine de gard mĕ legĭ.
Eŭ scuturaĭ frênele
Şi tu beĭ cu mândrele.
Eŭ scutur zabrelile,
Tu-ţĭ petrecĭ cu fetile.
— Murgule murguţule,
Ţie-ţĭ plac grăunţele.
Ţie grăunţe curate,
Mie mândruţe spălate!

FOAIE VERDE LAPTE DULCE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Cioflic, din Comana de jos, Comitat-Făgăraş—Transilvania.

Fóĭe verde lapte dulce,
Mândra légănă şi plânge.
— Légănă mândro, şi tacĭ,
Ce-aĭ făcut să nu maĭ facĭ.
Ce-aĭ făcut n'aĭ făcut bine:
S'o ĭubit lumea cu tine.

ARDE-MI, DOAMNE, DEALURILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru.—Transilvania

Arde-mĭ, Dómne, dealurile,
Să se-adune dorurile ;
Să s'adune dor cu dor
Şi noĭ, badeo, amêndoĭ !

PE VALE, VALE, LA VALE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesieru.—Transilvania.

Pe vale, vale, la vale,
Trece-un bădiţă călare.
Şi când trece nu mĕ 'ntrébă,
Gândesc că nu 'ĭ am fost dragă.
Trece badiu pe cal sur,
Blăstema-l'aş nu mĕ 'ndur,
Că 'ĭ-a fost buzele murĭ,
Gura mĭere de fagurĭ.
Frunḑă d'eĭa de reverde,
Om de om trage nădejde ;
Numaĭ eŭ nu trag nădejde,
Că nu's cu badiu de-o lege.
El Ungur
Şi eŭ 's Rumână,
Dragostea nu ni-ĭ deplină.
De-ar fi badiu de rumân,
I-aş purta doruţu 'n sîn ;
Da el nu'ĭ de legea mea,
L'oĭŭ purta şi nice prea.
Pe el în cămaşă d'albă,
La grumaz năframă négră.
Pe din sus de gurişóră,
Cunună de musticĭóră ;
Pe de sus de ochişorĭ,
Cărăruşă ca la domnĭ.
Cărare de rogoz verde,
Rĕŭ m'oĭŭ teme că l'oĭŭ cherde
Că l'am maĭ cherdut odată
Şi l'am găsit la o fată,
Star'ar ea nemăritată,
Ca mărjaua neînşirată !
Şĭ-am aflat'o şĭ-am găsit'o
În cărţile doruluĭ,
Unde's porţile deschise,
Mândrele pe table scrise !

BATE DOAMNE PE DULA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru.—Transilvania.

— Bate, Dómne, pe dula,
Care 'nşală pe mândra;
Care'o 'nşală şi n'o ĭa,
Bate-l, Dómne, cu ce-ĭ vrea.
Să n'aĭvă chita pe masă,
Nice sănĕtate 'n ósă!

SUE DUMNEḐEU SA'L BATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din comuna Chesleru.—Transilvania.

Sue Dumneḑeŭ să'l bată,
Pe ăla cu curéua lată,
Că m'o 'nvĕţat sărutată
Şi-acum mĕ lasă uĭtată.
Sue Dumneḑeŭ şi vede,
Pe ăla cu curéua verde,
Că m'o 'nvĕţat a ĭubi
Şi-acum mĕ lasă a dori!

NICI UN URIT NU'I URIT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din Com. Chesleru.—Transilvania.

Nicĭ un urît nu'ĭ urît,
Ca urîtu ăl de om.
Te scólă nóptea din somn
Şi te mână la potică,
Să-ĭ aducĭ lécurĭ de frică.
Poticăraşu mĭ-a spus,
Că lécurĭ de urit nu's.
Că lécu urituluĭ,
E 'n fundu pămintuluĭ.

FA-ME, DOAMNE, CE MI FACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la George Cioflic, din Comana-de-jos—Comit. Fag.—Transilvania.

Fă-mĕ, Dómne, ce mi face,
Fă-mĕ róta stelilor,
Din calea Vădenilor,
Că am bădişor Vădén,
I'n vrista de magheran.
Vêntu bate,
Vrîsta-ĭ cade,
Io mĕ plec să ĭ-o ridic,
Să-ĭ fac falá că-ĭ voĭnic;
Io mĕ plec s'o ĭeŭ de jos,
Să-ĭ fac falá că-ĭ frumos!

PESTE MUREŞ, PESTE TEU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din Com. Chesleru.—Transilvania.

Peste Mureş, peste Teŭ,
Ard douĕ luminĭ de seŭ.
Ḑiua plouĕ, nóptea ninge,
Inima mândruţiĭ 'mĭ plânge.
Plângĭ, inimióră, şi tacĭ,
Dacă ţĭ-a plăcut să facĭ.
Inimĭóră plângĭ şi 'ncétă,
Dar mândruţa nicĭ-odată!

F...U-ŢI MORŢII, MANDRO, MORŢII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tóder Duca, din Com. Chăsleru.— Transilvania.

F...u-ţĭ morţiĭ, mândro, morţiĭ
Dĭ-ar muri aĭ voştri cu toţĭ,
Să rĕmâĭ pe mâna mea,
Să fac ĭo cu tin ce-oĭ vrea.
Şi te-aş bate, nu te pocĭ,
Că mi-ş mâĭnile legaţe,
C'un fir de mătase négră,
Nu te pot bate de dragă.
Nu gândi, mândro, gândi,
Că ca tine n'or maĭ fi,
Că nicĭ pragu nu l'oĭŭ trece,
Şi ca tin' oĭŭ găsi ḑece!

DU-TE, MANDRO, DUCA-TE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Talmăcelu. — Transilvania.

Du te, mândro, ducă-te,
Doru mĭeŭ ajungă-te.
Ajungă-te doru mĭeŭ,
Unde-o fi drumu maĭ greŭ ;
Ajungă-te mila mea,
Unde-o fi calea maĭ grea !

FRUNḐA VERDE LEMN USCAT

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbŭ, din Talmăcelu. — Transilvania.

Frunḑă verde lemn uscat,
Is fată de măritat ;
Frunḑă verde mărăcine,
Pe min' nu mĕ cere nime.
Frunḑă verde de trifoĭ,
Pe mine m'o cerut doĭ,
Unu Nĭercurĭ,
Unu Joĭ.
Maĭca nu vrea să mĕ dea,
Par'co să mĕ culc cu ea.

FRUNḐA VERDE DOI BUJORI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu. — Transilvania.

Frunḑă verde doĭ bujorĭ,
Vaĭ de maĭca cu ficĭorĭ,
Că plânge de multe orĭ,
La inimă-ĭ cu rĕcorĭ !

CATU-Į SIBIIU DE MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu. — Transilvania.

Câtu-ĭ Sibiiu de mare,
Numa o cărăruşă are,
Pĕtricită cu parale,
Pĕ dĕ lăturĭ cu năsip,
Merg cătanele tot rĕnd
Şi maĭcuţa le plângĕnd,
Surorile suschinând,
Din ochĭ negriĭ lăcrămând!

DRACU-A MAI VEḐUT CA P'AICI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Prună, din Şărçaia—Transilvania.

Dracu-a maĭ vĕḑut ca p'aicĭ,
Fete marĭ cu ochiĭ micĭ?
Da să le veḑĭ pĕ la noĭ,
Că's cu ochiĭ ca la boĭ!

VIA, SERACA MANDRA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu—Transilvania.

Vaĭ, săracă mândra mea,
Mult iĭ jalnică şi rea
Şi nu ştie niminea;
Numaĭ eŭ şi Dumneḑeŭ,
Şi maĭ ştie un om al meŭ,
Care o trage ca şi eŭ.
Şi mĭ-o trage 'nträgănat
Să te-auḑ de la Bănat,
Căcĭ mândruţa m'o lăsat!

DE UNDE CATANA PLEACA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

De unde cătana plécă,
Rĕmâne curtea săracă
Şi rĕmân boiĭ 'njugațĭ
Şi părințiĭ supărațĭ!

BOALA, BOALA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Barbu, din Şărcaia—Transilvania.

Bólă, bólă
Şi ĭar bólă,
Ieşĭ de la inimă afară.
De când bólă te-am bolit,
La inimă m'aĭ topit!
Şi nimica nu mĕ dóre,
Fără mĕ usc pĕ chicĭóre
Ca şi frunḑa stând la sóre;
Ca ĭérba pe rozóre
Când o bate vêntu tare!

DOAMNE, DIN DUŞMANII MEI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Barbu, din Şărcaia—Transilvania.

Dómne, din duşmaniĭ meĭ
Facă-şĭ dracu car din eĭ
Şi din duşmănițele
Să'şĭ facă rotițele;
Să mérgă pe loitrióre,
C'aceĭa'ĭ muncă uşóră!

TRANDAFIR IN PATRU CRESTE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Barbu, din Şărcaia—Transilvania.

Trandafir în patru creste,
Dulce-ĭ gura la neveste;
Nicĭ la fete nu'ĭ amară,
C'am sărutat mult aséră.

SARUTA-ME BADEO, 'N DINŢI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Prună, din Şărcaia—Transilvania

Sărută-mĕ, badeo, 'n dinţĭ
Şi de buze să n'atingĭ,
Că buzele-s cântărite
Cu cântariŭ satuluĭ
Pe sama bărbatuluĭ!

MAI BADIŢO, MARE CAINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Prună, din Şărcaia—Transilvania.

— Măĭ bădiţo, mare câĭne,
Că nu viĭ séra la mine.
— Ba tu, mândro, eştĭ căţea,
Că şĭ-asér'am venit la voĭ
Şi şedeaĭ, mândro, 'ntre doĭ.
Care şedea lângă tine
Era bun prieten cu mine;
Care şedea la feréstră
Era cu inima arsă.
Dragu'mi-ĭ, mândro, de tine
Şi mĭ-e urît de cin'te ţine,
Că te ţine 'n şapte frêne
Şi nu pocĭ veni la tine!

CAND ERAM DE NOUE ḐILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Barbu, din Şărcaia—Transilvania.

Când eram de nouĕ ḑile
Eram doftor de cochile.
Doftorém cochilele
Să le créscă ţîţele.
Drage mi-s cochilele
Ca vara cuprinele.

CAND ERAM IN VREMEA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Barbu, din Şărcaia—Transilvania.

Când eram în vremea mea
Şapte mândre 'mĭ trebuia;
Dar acum de-o vreme 'ncóce
Nicĭ la una n'am ce'ĭ face!

VINE LELEA DE LA MOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Barbu, din Şărcaia—Transilvania.

Vine lelea de la móră
C'o găină négră 'n pólă.
Ia sburăşte penele,
Badea urlă izmenile.

FOAIE VERDE-A MERULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Simion Prună, din Şărcaia—Transilvania

Fóĭe verde-a mĕruluĭ,
Nu credea ficĭoruluĭ,
Că ficĭoru'ĭ mare câĭne,
Vine adĭ şi vine mâĭne
Pênĕ ţĭ-află hirea bine
Şĭ-apoĭ rîde ca şĭ-un câĭne.

DRAGOSTILE NEVESTEŞTI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia. — Transilvania.

Dragostile neveste̦ştĭ
Că te bagă pe fereştĭ
Şi te scot
Pe un'te pot,
Pe su'straşină,
Pîn pod.

CE ŢI-E MANDRO DE NU JOCI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

— Ce ţĭ-e mândro de nu jocĭ,
Orĭ te mâncă pe la fl...?
— Nu mĕ călca pe picior,
Că eŭ ştiŭ de ce ţĭ-e dor!

VAI SARACA MANDRA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Pruna, din Şărcaia—Transilvania

Vaĭ săraca, mândra mea,
Mult ar mânca de 'ĭ-aĭ da,
Şi-ar dormi de o a-ĭ lăsa !

MERE POPA LA PADURE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Pruna, din Şărcaia—Transilvania.

Mere popa la pădure,
C'o bardă şi c'o secure;
Mere p'o cale la vale,
Se 'ntâlni c'o fată 'n cale,
— Bună ḑiua, fată mare,
— Mulţămesc sfinţieĭ sale.
Mânele
Cobilele,
Ţîţele
Rotiţele.
Maĭ la vale
Cingătóre,
Plimbă popa,
Pênĕ móre,
Maĭ la vale părinţele,
Barba ta sfinţieĭ sele !

UITA-TE, LELE, DE LA FOC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Pruna, din Şărcaia—Transilvania.

Uĭtă-te, lele, de la foc,
De veḑĭ fata cum ţĭ-o joc ?
De-ĭ vedea că ţĭ-o joc bine,
Dă-o, lele, după mine;
De-ĭ vedea că ţĭ-o joc rĕŭ,
Şi mĕ trage la birăŭ
Şi mĕ légă aşa de rĕŭ.
Légă-mĕ la patu tĕŭ,
Şi mĕ légă maĭ lungel,
Să mĕ pot sui în pătcel,
Să-ţĭ daŭ nóptea în troscăţel !

CATE STELE 'S PE BANAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, diu Şĕrcaia—Transilvania.

Câte stele 's pe Bănat,
Atâtea gândurĭ mĕ bat,
Şi mĕ bat gândurĭ nebune,
Să mĕ duc cu puĭca 'n lume!

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şĕrcaia—Transilvania.

Fóĭe verde mărăcine,
Gândeşte-te, maĭco, bine,
Gândeşte-te şi la mine.
— Cum să mĕ gândesc la tine,
Un tâlhar mare ca tine?

FOAIE VERDE BURUIANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şĕrcaia—Transilvania.

Fóĭe verde buruĭénă,
Am o mândră rîurénă
Şĭ-am auḑit că-ĭ bolnavă
N'o ştiŭ, Dómne, cum aş face,
Să mĕ duc să vĕḑ cum zace.
Mĭ-aş ocoli délurile,
Să-ĭ aduc lécurile.
Să ĭaŭ o ţir de unsóre,
Să 'ĭ-o torn la ţîţişóre,
S'o maĭ scoţ pe ea 'n plimbare;
Şi să 'ĭ iaŭ o ţir de léc,
S'o maĭ scol pe ea din pat!

NEVESTIŢA CU BARBAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Nevestiţă cu bărbat,
Fă-mĭ şi mie loc 'n pat,
Loc 'n pat lângă bărbat.
Când erea s'o puĭ 'n pat,
Iaca hoţu de bărbat.
Eŭ 'l întreb de sănĕtate,
El îmĭ dă cu bâta 'n spate.
Fóĭe verde de vin ars,
Şi să veḑĭ ce fugă am tras,
Desculţ şi desbrăcat,
Cum m'am dat eŭ jos din pat!

MANDRA MEA, HARNICA MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Barbu, din Tălmăcelu, Sibiŭ—Transilvania.

Mândra mea, harnică mare,
Pórtă rĕsboiŭ 'n schinare,
Brênele pe c... la vale
Şi sulu printre chicióre.

UIU, IU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Tache Georgescu, tipograf—Bucurescĭ.

Uĭu, ĭu,
C'acuma viŭ,
De la vin,
De la rachiŭ;
Mâĭne séră,
Mĕ duc ĭară!

PE MUREŞ, PE TARNOVIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Irimia Arménu, din Mediaş —Transilvania.

Pe Mureş, pe Târnoviţă,
Mi se plimbă o cochiliţă,
Cochiliţă de jendariŭ,
Cu ochĭ negriĭ supt umbrariŭ
Cu mâĭnĭ albe 'n burdunariŭ:
— Ḑiua bună, mândro, bună,
Că nĭ-o dat Némţu arvună,
Arvună pĕ nouĕ aĭ,
Grijea mea să n'o maĭ aĭ.
Ḑiua bună, mândra mea,
Io mĕ duc, tu-ĭ rĕmânea.
Io mĕ duc, mândro, ca mâĭne,
Doru mĭeŭ la tin' rĕmâne.
Grijăşte-ni-l, mândro, ghine
Şi mi-l culcă 'n pat cu tine.
— Du-ţĭ, badeo, doru cu tine,
Nu'l lăsa în sîn la mine.
Şi, haĭ, mândro, de mĕ petrecĭ,
D'aicea şi pên' la Beciŭ.
De ţĭ-o părea scurtă calea,
Să mĕ petrecĭ pênĕ 'n Italia,
Din Italia maĭ departe,
Trimete-mĭ o ţir' de carte.
Ş'aĭa nu nĭ-o pecelui,
Ca să pocĭŭ şi ĭo ceti.
Mândro, mândruléna mea,
Scrie-nĭ-o adevĕrat,
Iubeşti-mé, orĭ te las!

PLANGE-ME, MAICA, CU DOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Irimia Arménu, din Mediaş.—Transilvania.

Plânge-mĕ, maĭcă, cu dor,
Că şi ĭo ţĭ-am fost ficĭor;
Că ţĭ-am luat bou de corn
Şi ţi l'am pus la ogor.
Ţ-am arat,
Şi ţ-am grăpat,
Grâŭ roşu ţ-am semĕnat.
Şi când am fost la secerat,
Cartea 'n mână mĭ-o picat,
De la Némţu blĕstĕmat,
Pe drumu de la Bănat,
Cu puşca de la 'mpĕrat.
M'o făcut maĭca voĭnic,
Némţuluĭ de bun câştig
Şi m'o făcut maĭca frumos,
Némţuluĭ de bun folos!

AŞA ḐICE POP' A NOST'

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Irimia Arménu, din Mediaş.—Transilvania.

Aşa ḑice pop'a nost',
Să nu merg la fete 'n post.
Priotésa ḑice aşa:
— Mergĭ, voĭnice când 'ĭ vrea
Şi la min' cât 'ĭ putea.

CHIUIRE-AŞ ŞI-AŞ STRIGA

Culésă de Chr. N Ţapu de la Irimia Arménu, din Mediaş.—Transilvania.

Chiuire-aş şĭ-aş striga,
Să m'audă, mândruţa,
Să dea badiĭ guriţa,
Guriţa şi buzile,
Ochiĭ şi sprîncenile!

NU TE UITA MANDRO NU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Irimia Arménu, din Mediaş.—Transilvania.

Nu te uĭta, mândro, nu,
La badiu ca păunu,
C'ăla 'ţĭ pune légănu
Şi să duce la dracu;
Pune péna'n pălărie
Şi se duce 'n cătănie!

CATU-I ȚARA ŞI ARDEALUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la George Gîrcoiaş, din Vadu.—Transilvania.

Câtu-ĭ țara şi Ardealul,
Nu-ĭ bădiț ca Tohanénul,
Că sĕ 'ncalță pĕ rĕgulă
Şi sĕrută drept în gură ;
Şi să 'ncalță cinăşel
Şi sărută frumuşel.

IN MARGINEA RIULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la M. Vogel, din Bucurescĭ.

In marginea rîuluĭ,
La picĭorul poduluĭ,
Fata popiĭ se desbracă,
Intră 'n gârlă şi se scaldă.
Dar un tînĕr o zăreşte
Şi 'notând la ea porneşte.
— Stăĭ, drăguțo, nu eşi,
C'amêndoĭ om pescui :
Tu vêrlanul şi cu racĭ,
Eŭ scoĭchița din bâltacĭ.
Să-ĭ înjugăm ca pĕ boĭ,
Să ne scóță p'amêndoĭ.

CATE FLORI IN LUMEA LARGA

Culese de Chr. N. Țapu de la Dumitru Oisem, din com. Saschiz—Transilvania.

Câte florĭ în lumea largă
Nu'ĭ flóre să'mĭ fie dragă
Ca a mea dulce ĭubită,
Nu e flóre 'nflorită ;
Floricica mea frumósă
Şi la vorbe'ĭ drăgăstósă ;
Fața eĭ ca spuzele
Şi ochiĭ ca murele.
Trupul eĭ făcut din florĭ,
Gurița de serbătorĭ.
Nu e mare, tare 'n stat,
Da 'ĭ dulce la sărutat!

BADEA ḌICE, HAIDA AŞA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Dumitru Oisem, din com. Saschiz—Transilvania.

Badea ḍice, haida aşa,
Săruta-ţĭ-aş guriţa,
Séra şi diminéţa
Peste ḍi tot-d'a-una.
S'a vestit lumea de noĭ,
Că ne ĭubim amêndoĭ.
Lasă lumea să vorbéscă,
Numa' puĭca să 'mĭ trăĭască,
Să vrea ca să mĕ ĭubĭască.
Să vie când o chem eŭ,
Şi mĕ jur pe Dumneḍeŭ,
Te-oiŭ ĭubi sufletul meŭ.
Ochiĭ tĕĭ mĕ bagă 'n bólă,
Sprîncenile mĕ omóră;
Un ochiŭ şĭ-o sprîncénă a ta,
Mĭ-a secat inimióra.
Ochiĭ tĕĭ negriĭ, codaţĭ,
Mĕ arde pên' la ficaţĭ.
Géba aĭ sprîncene multe,
Şi le ţiĭ posomorîte.
De-aĭ avea maĭ puţintele,
M'aş uĭta cu drag la ele.
Haĭda, mândră, că nu 's lup,
Saŭ vr'un câĭne să te rup,
Ci 's voĭnic să te sărut!

HAĬ MANDRUŢO 'N DEAL LA CRUCE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Haĭ mândruţo'n dél la cruce,
De veḍĭ Némţu cum mĕ duce,
Cu beţigaş de alun
Ca să pot ţinea la drum;
Cu puşca plină de sânge.
Tacĭ tu, mândro, nu maĭ plânge
Că şi mie'mĭ póte ajunge.
Că din ciórecĭ şi opincĭ
Mĭ-o dat nădragĭ şi ţipicĭ;
Din pălărie cu florĭ
M'o pus căprar la ficĭorĭ!

DORULE DORI-TE-AR FOCUL

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Dorule, dori-te ar focul,
Maĭ îngălbenit ca socul.
Dorule dori-te-ar para,
Maĭ îngălbenit ca céra!

VAI DE MIN' CHICIORU MEU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Vaĭ de min', chicĭoru meŭ,
Da cum mĕ dóre de rĕŭ.
Când iĭ ḑi
De lucrătóre
Rĕŭ mĕ dóre;
Când iĭ ḑi de sĕrbătóre
Nice capu nu mĕ dóre.

D'AŞ MAI TRAI NUM'UN AN

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

D'aş maĭ trăi num'un an,
Să puĭ mâna p'un duşman,
Să-'ĭ-aŭ pĭelea după cap,
Să fac hăşcăcĭ de tabac.
Şi din chelea trupuluĭ
Să fac hăţurĭ murguluĭ,
Din pĭelea de pe chicĭóre
Să fac mândriĭ 'ncingătóre!

ME DUCEAM LUNEA LA TERG

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Mĕ duceam Lunea la têrg
Să vĕḑ boiĭ cum sĕ vînd,
Vacile cum sĕ petrec
Mândrele cum sĕ ĭubesc.

FETELE DE PE LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Fetele de pe la noĭ
Face-le-ar Dumneḑeŭ oĭ
Şi pĕ min'un pĕcurar
Că ştiŭ sama la şustar;
5 La Şustar şi la gălétă
Să le mulg pe ḑi odată!

ASTA VARA-AM FOST LA PORCI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Astă vară-am fost la porcĭ
Şi mĭ-am rupt cĭórecĭĭ toţĭ.
La vară mĕ puĭ la oĭ
Şi'mĭ fac alţiĭ maĭ noĭ.

CATE FETE SINT LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Pruna, din Şărcaia—Transilvania.

Câte fete sînt la noĭ,
Tóte are câte doĭ;
Dară şi mândruţa mea
Are treĭ alăturea:
Unu'n braţe,
Unu'n maţe,
Unu de póle s'acaţă.

MANDRULIŢO CU BARBAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Pruna, din Şărcaia—Transilvania.

Mândruliţo cu bărbat
De ţĭ-ar fi bărbatu urît
Aruncă'ĭ ştréngu de gât
Şi'l şcóte Vinerea'n têrg.
Şi nu'ĭ cere preţu mare
Că'l daĭ draculuĭ pe cale.
Şi de ţĭ-o da un zlot,
Să'l daĭ cu ştréngu cu tot.

DUCE-M'AŞ CAT AŞI VEDEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Pruna, din Şărcaia—Transilvania.

Duce-m'aş cât aş vedea,
Să'mĭ daŭ de mândruţa mea,
Să 'mĭ-astâmpĕr inima.
Şi délu l'aş surupa,
Să'mĭ daŭ de mândruţa mea.

MANDRA MEA DE MANDRA MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Mândra mea de mândră mare
Nicĭ oghĭele 'n cisme n'are;
Şi se'ncalţă cu irtie
Ca să'mĭ fie dragă mie.

PENTRU MANDRA CARE'MI PLACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Pentru mândra care'mĭ place
Treĭ ḑile pe drum aş face;
Pentru care mĭ-e urîtă
Fac un ceas şi'mĭ pare mult!

MANDRA MEA S'O LAUDAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Gheorghe Prună, din Şărcaia—Transilvania.

Mândra mea s'o lăudat
Cu şapte iĭ de bumbac.
Douĕ nu's,
Ḑouĕ-s pĕ fus,
Douĕ cu plugu le-o pus.
Are una de bumbac,
Ruptă'n c... şi după cap!

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nae Georgescu, tipograf—Bucurescĭ.

Fóĭe verde matostat,
Bir nu daŭ, gardă nu fac,
Şi ĭŭbesc pe cin' mĭ-e drag.
Şi ĭar verde treĭ lalele,
De focu nevestiĭ mele,
Am să daŭ raĭta prin argele,
Să'mĭ ĭubesc la nevestele ;
Tot neveste tinerele,
Ţĭ-e drag să te uĭţĭ la ele!

IACA MIAU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nae Georgescu, tipograf—Bucurescĭ.

Iaca mĭaŭ,
Iaca pĭaŭ,
Iaca ţugul, ţugulan.
Vaĭ, maĭcă, maţul meŭ!
O, Negrilă, mâncate-ar lupiĭ!

DAM, DAM, DAM

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nae Georgescu, tipograf—Bucurescĭ.

— Dăm, dăm, dăm,
Şi mie dăm,
Dăm şi mie o fărimiţă,
De colea de sub rochiţă!
— Ba ţĭ-oĭ da, ţĭ-oĭ da, ţĭ-oĭ da,
Pên' ţĭ-oiŭ umple şi căcĭula!

FRUNDA VERDE RUPTA 'N VIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Calbureanu, din com. Calbor— Transilvania.

Frunḑă verde ruptă 'n vie,
Să scap de la cătănie,
Să daŭ raniţa 'n primire
Şi puşca la magasie,
Să scot mândrile din fire.
Să mě 'nsor să 'mĭ iaŭ soţie,
Să 'mĭ iaŭ fată de regie,
Să pórte 'n cap pălărie,
Să muncĭască să nu ştie,
Ca a mea să nu maĭ fie,
Să 'mĭ poruncéscă ea mie.
Fóĭe verde matostat,
D'acasă când am plecat,
Am lăsat boiĭ 'njugaţĭ,
Şi căluşeiĭ 'nhămaţĭ,
Şi părinţiĭ supăraţĭ.
Fóĭe verde treĭ alice,
Taĭca 'mĭ ḑice, maĭca 'mĭ ḑice:
Stăĭ băĭete, nu te duce,
Că te scald 'n lapte dulce.
De m'aĭ scălda şi 'n zahar,
Mie tot 'mĭ este amar,
De m'aĭ scălda şi 'n dulcéţă,
Mie totu 'mĭ-este gréţă!

FRUNDULIŢA TREI LASCAI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă, din Tohanu-Vechiŭ—Transilvania.

Frunḑuliţă treĭ lăscăĭ,
D'aveţĭ grijă la bătăĭ;
Frunḑuliţă grâŭ mărunt,
Daţĭ cu dreptul la pămînt,
La pămînt să bubuĭască,
Mândra 'n pat să hodinĭască,
Mândra 'n pat lângă bărbat,
Că n'o hi nicĭ un pěcat.
Frunḑuliţă matostat,
Tótă séra am tremurat,
Pintr'un ţîr de sărutat;
Când era la sărutat,
Dumneḑeŭ m'o 'ndreptat,
Intr'o grópă cu urḑicĭ,
Mĭ-o făcut chelea băşicĭ.
Când am fost de-am sărutat,
N'am putut de scărchinat.
Uĭte oţu de bărbat,
C'o scândură de la pat.
Şi mě tae peste cap!

LELEA CU FODORII MARI

Culésă de Ch. N. Ţapu de la Ión Cârstea, din Bărculu—Transilvania.

Lelea cu fodoriĭ marĭ,
Ţine calea la jândarĭ;
Lelea cu fodoriĭ micĭ,
Ţine calea la voĭnicĭ.

BATA-TE CRUCEA DE NAŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă, din Tohanu-Vechiŭ—Transilvania.

— Bată-te crucea de naş,
Cu cine mĕ cununaşĭ,
Cu tónta de la oraş.
— Bată-te crucea, măĭ fine,
Orĭ n'o fost ochiĭ la tine,
Să te uĭţĭ la tónta bine?
— Ba, naşule, să mĕ ĭerţĭ,
C'am fost asară cam beţĭ,
Era luna 'ntunecósă,
Mĭ-o părut tónta frumósă.
Unde-o vĕd 'n stâlpu porţiĭ,
Par'că vĕd pe muma morţiĭ;
Unde-o vĕd 'n uşa şuriĭ,
Par' că vĕd muma păduriĭ.
Ia, naşule, te gândeşte,
Ia sĕcurea şĭ-o plesneşte!

PLANGE MANDRA DUPE ŞURA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicola Mitarcă, din Tohanu-Vechiŭ—Transilvania.

Plânge mândra dupĕ şură,
Că 'ĭ-a dat burta de gură;
Las' să plângă f...u-ĭ noru,
Dacă ĭ-a plăcut ficĭoru.

VARA PRIMAVERILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Vara primăverile,
Când fată miorile,
Plugaru cu plugurile,
Nevestele bat cârşmele,
Plugariĭ vin cu plugu în sat,
Nevestele bat cârşmele,
Plugariĭ vin cu plugu 'n sat,
Nevestile zac în pat :
Bărbaţiĭ din graĭŭ grăia,
Nu ştiŭ boiĭ despride-oiĭ ?
Or la popa duce-moiĭ,
E nevasta cam şirétă,
Scóte capu pe ferestă,
Şi'ĭ rĕspunde la barbatu :
— Las' la dracu popa tĕu
Şi ĭa plosca şi-un canceŭ,
Şi te du pe ces părăŭ,
La făgădău din drum,
C'acolo'ĭ vinu ăl bun.
Şi'mĭ adu un cop şĭ-o fele,
C'asa'ĭ dată la femeĭe.
Ba'mĭ adu o vadră 'ntrégă,
C'aşa'ĭ dată la bolnavă.
Şi fă-mĭ ce-va demâncare,
Suĭ de grabă 'n fuga mare,
Suĭ de grabă ĭute în pod,
Prinde puĭca cea moţată,
Neouată nicĭ-odată.
Te scobóră ĭute jĭos
Şi mĭ-o cĭupele frumos,
Şi mĭ-o presară cu sare
Şi mĭ-o trage intr'o frigare.
Şi nu mĭ-o frige pre tare
Şi mĭ-o pune în tierel
Şi mĭ-o ad'o la pătcel.
Bine de ea nu rĕmâne,
Tu să ştiĭ că nu mĭ-e bine,
Să-mĭ maĭ frigĭ douĕ şi mâĭne.

CAND ERAM IN VREMEA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Când eram în vremea mea,
Şapte mândre 'mĭ trebuĭa ;
Dar acuma 'mĭ pare bine,
Că maĭ stă una cu mine !

AOLICA PUI BOBOC

Culséă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Aolică, puiŭ boboc,
Dă'mĭ ţîţele să mĕ joc.
Să mĕ joc cu ţiţele,
Ca cu lubeniţele !

ASEARA AM INSERAT LA TINE

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor. — Transilvania.

Aséră-am înserat la tine,
Ce-am păţit, ştiŭ, vaĭ de mine,
Că bărbatu când ţĭ-a venit,
Pe mine de pĕr m'a prins.
Şi pe tine te-a 'ntrebat:
— Tu nevastă cu bărbat,
Ce primeştĭ flăcăĭ din sat?

ḌICE POPA CA NU FURA

Culésă de Chr. N Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Ḍice popa că nu fură,
Şi l'am găs't la noĭ în şură ;
Ḍice popa că nu ĭa
Şi l'am găs't la nevastă mea.
Tremură popa să móră,
Cu prescura 'n subsióră !

BADIU CARE'MI PLACE MIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Badiu care'mĭ place mie,
N'are casă nicĭ moşie,
Făr' barşon pe pălărie.

BADIU MEU S'O MANIAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor. — Transilvania.

Badiu mĭeŭ s'o mâniat,
Că ce-o cerut nu ĭ-om dat.
Că mi-o cerut brăcia
Să-şĭ mĕsure moşia.
Şi el n'are făr' un loc,
Şi-ala e pus zalog.

NEVASTUŢA CU BARBAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Nevastuţă cu bărbat,
Lasă-mĕ desară 'n pat,
Să vĕḑ bine e 'nsurat?
De-a fi bine să mĕ 'nsor,
Iar de nu să staŭ fictor.
Nevasta din graĭŭ grăia:
— Vino, badeo, maĭ de vreme
Că năucu taĭe lemne.
Şi vino maĭ pe 'nserat,
Că năucu s'a culcat.
Să nu trecĭ p'ingă feréstră,
Să se vadă umbră 'n casă.
Dar băḑiţa când o vrut,
P'ingă feréstră o trecut,
Umbra 'n casă s'o vĕḑut.
Moşorogu de la foc:
— Nevastă, dragă nevastă,
O vint dracu la feréstră,
Că 'ĭ s'a vĕḑt umbra 'n casă.
— Măĭ bărbate, nu fiĭ prost,
Că va fi cânele nost',
Orĭ iĭ mâţa la vecina,
Ne-o fi oblicit slănina.
Mĕ duc s'o ponosluesc, —
Cu badiu să mĕ 'ntâlnesc!

HAI MANDRUŢO SA NE IUBIM

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Păcuraru, din com. Galaţu.—Transilvania.

Haĭ, mândro, să ne iubim,
Numaĭ amândoĭ să ştim,
De copiĭ să ne păzim!

MARIŢO POALE SPALATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Păcuraru, din com. Galaţu.—Transilvania.

Mariţo, póle spălate,
Mulţĭ bărbaţĭ bagĭ în păcate!

SUS CALŢUNE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Păcuraru, din Com. Galaţu.— Transilvania.

Sus, călţune,
Poĭejune,
Că dacă ti veĭ 'nsura
Su'pătul te-oiŭ arunca!

CATE PASARELE 'N CODRU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Păcuraru din com. Galaţu—Transilvania.

Câte păsĕrele 'n codru
Tóte cântă maĭ la modru;
Numaĭ eŭ păsărea mică
Nicĭ nu cânt, nicĭ nu m'alin,
Că mi-ĭ cuĭbu lângă drum.
Câţĭ voĭnicĭ călĕtoresc
Toţĭ puĭ bunĭ sburătoresc.
Dac'am vĕdut că-ĭ tréb' aşa.
Eŭ tare m'am supĕrat
Şi cuĭbu că mi l'am luat
Şi la munte l'am cărat
Şi într'un brad l'am alinat
Şi bradu s'a legănat;
— Ce te legenĭ bradule?
— Da cum să nu mĕ légăn,
Că staŭ voĭnicĭ treĭ colea
Treĭ voĭnicĭ ardeleneştĭ
Cu securĭ moldoveneştĭ;
Şi că şi sĕ socotea
Că pĕ mine să mĕ taĭe,
Să mĕ facă treĭ furtare,
Să mĕ puĭe pe treĭ care
Să mĕ ducă sus la ţară, —
Sus la ţara românéscă
Să mĕ taĭe bucăţele
Să facă temniţe grele
Să şadă voĭniciĭ în ele!

LELEA CU OCHII VERDI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Păcuraru, din com. Galaţu—Transilvania.

Lelea cu ochiĭ verdĭ
S'o săruţĭ, să n'o maĭ vedĭ;
Lelea cu ochiĭ negrişorĭ
S'o săruţĭ să te omorĭ;
Cea cu ochiĭ de năuţĭ
Tot în gură s'o săruţĭ!

SARUTATU DE CU SEARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Pácuraru, din com. Galaţu—Transilvania.

Sărutatu de cu séră
Te duce intra-altă ţară;
Sărutatu de cu ḑi
Te duce în ţĕrĭ pustiĭ.

SARUTA-ME, BADEO, 'N DINŢI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Pácuraru, din com. Galaţu—Transilvania.

Sărută-mĕ, badeo, 'n dinţĭ,
De buze să nu te-atingĭ;
Sărută-mĕ, badeo, 'n gură
Că de nu îţĭ daŭ foc la şură.

DE-AICI PEN'LA BANAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Pácuraru, din com. Galaţu—Transilvania.

De-aicea pên'la Bănat
Toţĭ codriĭ s'o lăudat
Că eĭ frunḑa 'şĭ vor ţinea
Da, ĭérna ca şi vara.
5 Iacă, códre, c'aĭ minţit
Că nicĭ tómna n'o venit
Şi frunḑa ţĭ o 'ı gălbinit!

DE-AR VENI PRIMAVARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Pavel Bucur Păcuraru, din com. Galaţu—Transilvania.

De-ar veni primăvara,
Să scóţă Sasu stava,
Să mĕ uĭt din dél pe luncă
La murgu cu cóma lungă,
C'ala'mĭ pune suta'n pungă ;
Orĭ suta orĭ temniţa
Din douĕ va fi una.
Să mĕ uĭt din dél în vale
La murgu cu cóma mare
C'ala'mĭ trage la parale.
Cóma-ĭ bate braţele
Códa-ĭ trage pulbere
De'mĭ înfundă urmele.

FOAIE VERDE CORCODUŞA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ—Transilvania.

Fóĭe verde corcoduşă,
Mĭ-am făcut o cărăruşă
Pên'la mândra mea la uşă.
Şi duşmaniĭ mĭ-a îngrădit'o
Nicĭ cu parĭ nicĭ cu nuĭele
Numa cu cuvinte rele.
Dare-ar Dumneḑeŭ un vênt,
Să dea gardu la pămînt,
Să rĕmâĭe numaĭ pariĭ
Să mi-ĭ simţă pe duşmaniĭ.

D'ASTA VARA O FOST UN AN

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ — Transilvania.

D'astă vară o fost un an,
M'o cerut un căpitan,
Dar la vară de m'o cere,
Sugu-ĭ gura, de n'oiŭ mere !

CATU-I SIBIU DE MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ — Transilvania.

Câtu-ĭ Sibiu de mare
Nicĭ o dragoste 'n el nu are.
Dar Tohanu-ĭ mititel,
Tótă dragostea e'n el.

POŢI TU ḌICE, MANDRO, ḌEU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ — Transilvania.

Poţĭ tu ḍice, mândro, ḍĕŭ
Că nu te-am iubit şi eŭ?
— Ba eŭ, badeo, nu pot ḍice
Că ţĭ-o fost guriţa dulce.
Şi guriţă ca la tine
N'oiŭ găsi la orĭ şi cine;
Şi guriţă ca a ta
Ştiŭ că n'oiŭ maĭ căpăta.

FRUNḌA VERDE TIRIPLIC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ — Transilvania.

Frunḍă verde tiriplic,
Tóte nevestile 'mĭ ḍic
Să mĕ prinḍă ibomnic.
Eŭ le-am spus că sînt prea mic,
Sînt prea mic şi de nevoĭe
Nu le pociŭ face pe voĭe.
Să mĕ lase să maĭ cresc,
Că focu li-l potolesc,
La tînĕră şi bĕtrână
Pusă jos la rogojină!

HAI, MANDRUŢO, 'N SATU MEU

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă, din Tôhanu-Vechiŭ—Transilvania

Haĭ, mândruţo, 'n satu meŭ,
Că nu ĭ popă nicĭ birăŭ ;
Haĭ, mândruţo, la Galaţĭ,
Să trăim necununaţĭ
Şi copiiĭ nebotezaţĭ.

PASERUICA CU CUNUNA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din Com. Apoldu-Mic.— Transilvania

Păsĕruĭcă cu cunună,
Nu cânta sara la lună
Că inima mea nu'ĭ bună ;
Că-ĭ legată cu curele,
Stricată de vorbe rele.

LA CRATINŢA RARA, RARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din Com. Apoldu-Mic.—Transilvania.

La crătinţă rară, rară
N'am maĭ fost d'alaltă-sară ;
La crătinţă vênătă
N'am maĭ fost de Sâmbătă ;
La crătinţă ruptă 'n c...
N'am maĭ fost de la Crăcĭun.

FRUNḌA VERDE DE NAUT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă, din Tohanu-Vechiŭ—Transilvania.

Frunḍă verde de năut,
Douĕ mândre mĭ-am avut:
Douĕ mândre mititele,
Mititele,
Frumuşele,
Mult dormir'aş aḍĭ la ele.
Dorul de la cea d'ântêiŭ,
Mi-l puĭ séra căpĕtêiŭ,
Tótă nóptea să 'l mângâiŭ.
Să 'l mângâiŭ şi să 'l sărut,
Pên' oiŭ muri nu 'l maĭ uĭt.
Doru de la a doua,
Ala 'mĭ rupe inima!

SUS LA VÊRF, LA VERTITURA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Radu, din Poplaca—Transilvania.

Sus la vêrf, la vêrtitură,
E-o mare tăvălitură.
Dar cine s'a tăvălit?
O fată şi c'un voĭnic.
Voĭnicu se scólă riḍênd,
Fata rĕmâne plângênd.
Se duce la maĭcă-sa:
— Tacĭ, draga maĭchiĭ, nu'mĭ plânge.
— Eŭ, mamă, cum să nu plâng,
Că eŭ fată nu maĭ sint,
Nice 'n rênd cu fetile,
Nice cu nevestile,
Fără 'n rênd cu curvile.
Fetile mere la joc,
Eŭ să 'mĭ puĭ scalda pe foc!

CINE-A FACUT CATANIA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Cine-a făcut cătănia,
Mânce-ĭ casa sărăcia;
Pe dênsul mânce-l orbia,
Să umble din sat 'n sat,
Ca cătana la Bănat;
Să umble din ţară 'n ţară,
Cu pânea su' suţióră!

DRAGE MI-'S COCHILELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Drage mi-s cochilele,
Vara, primăverile,
Când înălghesc pânḑile,
Şi să vĕd chicĭórile,
Albe ca şi florile.

DRAGA MI-I VARA PE MUNTE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Dragă mi-ĭ vara pe munte,
Sĕ vĕḑ vêntu 'n bradĭ bătând,
Isvórele vâjiind,
Ciobănaşiĭ fluerând,
Fluerând
De doru mândruţelor
Ş-al ibomnicuţelor.

SERACII FLACAI DIN SATE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Săracĭ flăcăĭ din sate,
Cum îĭ duce la cetate,
Tot cu care ferecate;
Dar în urma carelor,
Mumile fecĭorilor.
— Intórce-te, maĭcă, 'ndărăpt,
Şi să 'mĭ sapĭ vatra de foc
Şi 'mĭ samĕnă busuĭoc,
Să rĕsară drept 'n sus,
Să ştiĭ, maĭcă, că m'am dus !

ŞTIU BINE, CATANA SINT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din Calboru—Transilvania.

Ştiŭ bine, cătană sînt,
Nu pociŭ intra în pămînt;
Şi 'n pămînt de m'oiŭ băga,
Acolo nu pociŭ scăpa.
De-aş ĭeşi din lume-afară,
Tot la Némţ cat să viŭ ĭară.
Némţule f...tu'ţĭ creidnţa,
Şi ţĭ-ar fi secat sĕmînţa,
Pĕnĕ 's pruncĭĭ mititeĭ,
Tu n'aveaĭ grije de eĭ;
Pruncĭĭ, dacă se ridică,
Némţu la mĕsură 'ĭ strică:
Care sînt 'nalţĭ şi voĭnicĭ,
Le dă haĭne şi ţipicĭ
Şi curele încrucişate,
Piste umerĭ, piste spate.

FRUNḐA VERDE DE NAUT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna-Sibiilor— Transilvania.

Frunḑă verde de năut,
Da tu mândro, aşa'ĭ gândit,
In lume şi pe pămînt,
Că tu dasă mĕ-ĭ lăsa,
In apă m'oĭ arunca.
Dar eŭ béŭ apă din teŭ,
N'o să mor de dorul tĕŭ;
Şi eŭ béŭ apă din casă,
Din botiţa cea frumósă.
Mi-ĭ de dorul tĕŭ nu 'mĭ pasă,
C'aşa 'mĭ pasă d'o mândruţă,
Ca codruluĭ d'o frunḑuţă.

DE-AI FI LUNA VORGHITOARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

De-aĭ fi lună vorghitóre,
Eŭ lună te-aş îutreba:
Nu mĭ-aĭ vĕḑ't pe mândra mea?
— Badeo de la rĕsărit,
Câte mândre ţĭ-am vĕḑut,
Pe-a ta nu-o am cunoscut.
— Lesne-ĭ, lună, de-a cunósce,
Pe din jos de ochişorĭ,
Par' c'a 'nflorit doĭ bujorĭ;
Pe din josu ochĭuluĭ,
Tragĭ cu péna corbuluĭ.

VAI SARAC DE FLUIERAŞ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la I. Moise, din Ocna Sibiilor — Transilvania.

Vaĭ, sĕrac de fluĭeraş,
Haĭ la noĭ să 'ţĭ dăm tălaş,
Pe din lăturĭ de oraş.
Da de cină ce ţĭ-om da?
Castraveţĭ ca edera,
Mĕsuraţĭ cu feldera.

VAI, SARACII CEI FECIORI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la I. Moise, din Ocna Sibiilor — Transilvania.

Vaĭ, săraciĭ ceĭ fecĭorĭ,
Par'c-o fost tot veghetorĭ,
Veghetorĭ la pătrejeĭ,
O rĕmas tot mărunţeĭ.
Nişte cĭufurĭ, ce-o rĕmas,
Trag căcĭulele pe nas,
Şi fac la fete necaz.

MA DUSEI PE DRUM LA MOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.

Mĕ duseĭ pe drum la móră,
Mĕ 'ntîlniĭ c'o fetişóră,
C'o puĭcuţă négră 'n pólă.
Eŭ puĭ mâna, ea nu sbóră;
Eŭ puĭ mâna la izmene,
Ea se 'nflocise din pene.
Eŭ o 'ntreb de sănĕtate,
Ea se pune jos pe spate.
Eŭ am fost un om milos,
Că m'am pus peste ea jos.

ASTA-VARA TRAIAM BINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Astă-vară trăĭam bine,
Că'mĭ ḑicea mândra, jupâne.
Nicĭ acum nu trăĭesc ĭeŭ,
Că'mĭ ḑice bădiţa meŭ,
Să mĕ culc nóptea cu el.

BADIŢA CU ŞASE BOI

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Bădiţa cu şase boĭ,
N'are ce cerea la noĭ ;
Dar el cu doĭ boĭ şĭ-o vacă,
Nicĭ o sară să nu'l trécă!

FETELE DE PE LA NOI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Fetele de pe la noĭ,
De s'ar face vacĭ şi oĭ
Să mĕ puĭ eŭ păcurar,
Că ştiŭ tréba la suştar,
Să le trag la brăcinar.
Ştiŭ că le-aş brăcinări,
De m'ar putea pomeni!

BADEO, IBOMNICA TA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savn Cojocaru, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Badeo, ibomnica ta,
Care-aĭ prins'o d'acuma
Din chicĭóre mere rĕŭ,
Şi'n gură ţine băgăŭ;
Că'şĭ ţipă chicerile,
Ca plugu coghilele.

BADEO, IBOMNICA TA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor. — Transilvania.

Badeo, ibomnica ta,
E 'naltă ca secara
Şi-ĭ galbină ca céra.
Da, eŭ 's mică ca socu
Şi's roşie ca focu.

AI, MANDRUŢO, LA PERAU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocaru, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Aĭ, mândruţo, la pêrîŭ,
Să-ţĭ aştern bobou meŭ,
Şi la cap să'ţĭ puĭ sarică,
Apoĭ nu'ţĭ maĭ fac nimică.
Că supt sarică,
Staĭ de frică.
Farto, suro, la butuc,
Să-ţĭ daŭ două să mĕ duc,
C'asér' am înserat în vale,
Pentru una cu zăbale;
Dar acum unde-oiŭ însera,
Oĭ însera lângă tócă,
Pentru una motântócă.

BADEO CU A TA MANDRIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Badeo cu a ta mândrie,
Maĭ adus la boĭerie
Tunu 'n casă,
Focu'ĭ stins,
Ies afară, lemne nu's.
Şi mĕ suĭ pe scară 'n sus,
Nu'ĭ un nuc de cucuruz
Şi mĕ duceam pe la şură,
Şi nu'ĭ chic de adunătură,
Nicĭ să ĭe pasĕrea 'n gură.
Badeo, boĭeria ta,
O suĭ 'n pod cu desaga
Şi desaga 'ĭ ruptă 'n fund,
Boĭeria-ţĭ sbóră 'n vênt.

AM AVUT O MANDRULIŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.

Am avut o mândruliţă,
S'o pus şi-o bĕut jintiţă.
Ştiu-o dracu ce ĭ-o fost,
C'o murit în ḑi de post,
Făr'un cap de lumînare,
Lua-o ar dracu în schinare!

MANDRO, OCHIŞORII TEI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Mândro, ochişoriĭ tĕĭ,
Imĭ mâncă bouţiĭ meĭ;
Mândro, sprîncenile tele,
Imĭ stórce ḑilele mele;
Ochiĭ tĕĭ mĕ bagă 'n bólă,
Sprîncenile ĭar mĕ scólă.
Pintru sprîncene 'nghinate,
Ocol ţara jumĕtate,
Bucureştiĭ e treĭa parte.
Pintru ochĭ ca murele,
Ocolesc pădurile.
Pintru ochĭ cu mura négră,
Ocolesc pădurea 'ntrégă.
Mândro, dinţi tĕĭ mărunţĭ,
Pe mine m'a scos din minţĭ.
Buza ta cea rumeóră,
Unde'o vĕd mĕ ia fióră!

LUAŢI SEAMA MAI FICIORI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Luaţĭ séma măĭ ficiorĭ,
Pe la fete pîn şeḑătorĭ;
Care fată-ĭ maĭ bĕtrână,
S'o punem căţea la stână,
Să latre sara la lună.
Să-ĭ puneţĭ scară de hĭer,
Să mânce cu căĭniĭ zer!

CE TE ŢII, BADEO, MAREŢ

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Oçna Sibiilor—Transilvania.

Ce te ţiĭ, badeo măreţ,
Dór n'aĭ porcĭ graşĭ în coteţ,
Nice gâşte la ĭarbă,
Fără păduchĭ în barbă!

MANDRA MEA CARE TE ŞTIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania

Mândra mea care te ştiŭ,
Aştéptă-mĕ că ĭar viŭ.
De-aş veni cât de târḑiŭ,
De tine tot vréŭ să ştiŭ!

MAI BADIŢ' BADIŢ' CA TINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Măĭ bădiţ, bădiţ ca tine
Mĭ-aş face şi dintr'un schine;
Dintr'un schine nodoros
Şi tot înĭ fac maĭ frumos.

SCOAL' NEVASTA, HAI LA SAPA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Scól' nevastă, haĭ la sapă.
— Vaĭ, bărbate, sînt betégă.
— Scól', nevastă, haĭ la birt.
— Stăĭ, bărbate, să mĕ'ncing;
Fă 'nainte că te-ajung.

AI, LELIŢA, ŢUCU-ŢI GURA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Aĭ, leliţă, ţucu ţĭ gura
Şi m'aş da cu tin' de-a hura.
Ţucu-ţĭ gura jumĕtate,
Şi te-aş pune jos pe spate;
Şi m'aş face logofĕt,
Să te ĭaŭ de dindărăpt!

SCOAL', MUIERE, SCOALA BOALA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

— Scól', mulere, scólă, bólă,
Scól' de mulge vacile,
Că te-a 'ntrecut altele.
— Tacĭ, bărbate, nu 'mĭ maĭ spune,
Că le-oĭŭ mulge şi eŭ mâne
Şi le-oĭŭ da 'n cĭurdă poĭmâne.

DE LA NOI A TREIA CASA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

De la noĭ a treĭa casă,
S'a bolnăvit o nevastă,
De gróza gunoĭuluĭ,
De frica războĭuluĭ.
Bărbatu din graĭ grăĭa:
— Scól', nevastă, nu zăcea,
C'avem car cu şase boĭ
Şi cu doĭ ducem gunoiu,
Cu patru pornim războiu.

POATE FI MANDRA FRUMOASA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

Póte fi mândra frumósă,
Podu-ĭ cósă, podu-ĭ ţésă.
Că puiŭ de pe la mână,
Sînt penate pe slănină
Şi puiĭ de peste cot,
Scobóră carnea din pod.

TOT IMI ḐICE MAICUŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

Tot îmĭ ḑice măĭcuţa,
Tot 'mĭ ḑice să mĕ'nsor
Să mĕ 'nsor să ĭaŭ pe plac.
Boiĭ 'ĭ-aŭ, că boiĭ'mĭ plac,
Da cu tónta ce să fac?
Ḑiua s'o puĭ cĭuhă'n gard
Şi nóptea s'o culc în pat!

FRUNḐA VERDE DE POLBEAN

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Moise Pacală din Galaţĭ Comit. Făgăraşuluĭ — Transilvania.

Frunḑă verde de polbén,
Am o mândruliţă 'n deal;
Ochiĭ'ĭ jócă, gura'ĭ ride,
Când o vĕḑ, inima'mĭ plânge!

VAI, PUICO, GALAŢU-I PLIN

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Moise Pacală, din Galaţĭ Comit. Făgăraşuluĭ — Transilvania.

Vaĭ puĭco, Galaţu-ĭ plin,
C'amândoĭ nu ne ĭubim.
Fie plin şi fie ras,
Că pe tin' tot nu te las,
Că dór nu eştĭ după baltă,
Ca să te las dintr'odată!

DE M'AR FI FACUT MAICA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Moise Păcală, din Galaţĭ, Comit. Făgăraşuluĭ. — Transilvania.

De m'ar fi făcut maĭca
Tot-odată cu frunḑa,
Némţu nu m'ar căpăta ;
Da măĭcuţa m'o făcut,
Când cădea frunḑa dĭn dos,
Némţuluĭ de bun folos
C'am fost eŭ ficĭor frumos !

BADEA 'N VERFU MUNTELUI

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă, din Tohanĭ—Transilvania.

Badea 'n vêrfu munteluĭ,
Mândra 'n şesu câmpuluĭ.
Badea mâncă urdă dulce,
Mândra légănă şi plânge.
— Tacĭ, mândro, şi légănă,
Dacă ţie ţĭ-a plăcut
Să daĭ gură la voĭnicĭ
La toţĭ câţĭ o ven't p'aicĭ.

DE CAND SINT, AM TOT IUBIT

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor.—Transilvania.

De când sint, am tot ĭubit
Şi nu m'am maĭ spovedit.
Acum când m'oiŭ spovedi,
Şapte popĭ mĭ-or trebui :
Şapte popĭ din şapte sate,
Sa mĕ scóţă din pĕcate.
Eŭ ştiŭ c'am pĕcătuit,
Cu fete car' le am ĭubit.
Ḑice lumea că ĭubesc,
Nicĭ eŭ nu tăgăduesc.
Fóĭe verde spicuşel,
Ḑice lumea că's mişel.
Dar mişel măcar hiŭ,
Că n'am omorît de viŭ ;
Nicĭ n'am ĭubit însurat,
Apoĭ june nu'ĭ pĕcat !

BATE, DOAMNE, VENTU 'N DRUM

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Bate, Dómne, vêntu 'n drum,
C'o ales tot ce-o fost bun
Şĭ-o rĕmas rogózele,
Să ĭubĭască fetele!

BATE, DOAMNE, NÉMŢU 'N DRUM
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Bate, Dómne, Némţu 'n drum,
C'o ales ce-o fost maĭ bun
Şĭ-o rĕmas gunóĭele,
Să ĭubĭască fetele.

DE-AR DA DUMNEḌEU, DE-AR DA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

De-ar da Dumneḍeŭ, de-ar da,
Să 'nfloréscă răchita,
Să'mĭ ĭaŭ puşca şi flinta
Şi carabina 'n schinare
Să ĭes la drumu cel mare.
Cu cin' mĕ 'ntâlnesc pe cale
De frică să'mĭ dea părale
Şi să'mĭ strige: Căpitane,
Eŭ sînt sluga dumitale
Şi la bine şi la rĕŭ,
Când sîntem în făgădăŭ.

PE DIN JOS DE ORĔŞTIE

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Pe din jos de Orĕştie
Vin doĭ fraţĭ din cătănie,
Ḑicênd unu către altu :
— Pune-ţĭ, frate, mâna 'n şele
Şi trage'mĭ una de jele ;
Că de când am cătănitu
Părinţiĭ ni-o 'nbĕtrânitu.
Boiĭ 'n grajd o 'nflămânḑitu,
Caru 'n şură risipitu
Plugu 'n curte o putreḑitu,
Hiérele s'o ruginitu,
Ghiciul din cuĭ o 'nfloritu.

NÉMŢULE F...U-ŢI CREDINŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.— Transilvania.

Némţule, f...u-ţĭ credinţa
Şi ţĭ-ar fi secat sĕminţa
Pênĕ 's prunciĭ mititeĭ,
Să nu porţĭ grijă de eĭ.
Dacă prunciĭ să ridică,
Némţu la mĕsură 'ĭ strică.
Care 's frumoşĭ şi voĭnicĭ
Le dă nădragĭ şi cipicĭ
Şi curele 'ncrucişate,
Drumurĭ lungĭ şi 'ndelungate
Şi curele ţintuite
Drumurĭ lungĭ şi pardosite,—
Pardosite cu năsip,
Merg cătanele tot rând.
— Impĕrate Pavele,
Unde ducĭ cătanele ?
Orĭ la foc sărmanele ?
Nu le băga tare 'n foc,
C'am un frate la mijloc
Şi 'ncă unu dinainte,
Tinerel şi făr' de minte !

TATAIŞE ŞI-O CUMNATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Tătăişe şĭ-o cumnată
Lasă uşa descuĭată,
Să maĭ tun şi eŭ v'odată,
Să vedem cum eştĭ culcată ?
De veĭ fi culcată bine
Să viŭ şi eŭ lângă tine.

NEVASTUŢA CU BARBAT

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Nevăstuţă cu bărbat
Lasă-mĕ desară 'n pat,
Să vĕd ghine 'ĭ însurat ?
De-a fi ghine să mĕ 'nsor,
De-a fi rĕŭ să mĕ omor !

EU ME DUC, MANDRO, CA MAINE

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Eŭ mĕ duc, mândro, ca mâĭne,
Dorul meŭ la tin' rămâne.
Grijeşte-ni-l, mândro, ghine
Cum maĭ grijit şi pe mine,
Şi mi l culcă 'n pat cu tine
Cum m'aĭ culcat şi pe mine.

UNDE 'MI VED MANDRUŢA MEA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic. --Transilvania.

Unde 'mĭ vĕd mândruţa mea
In braţele d'altuĭa,
S'am cuţit m'aş junghia
Şi pe mine şi pe ea,
Să se ducă poveştea :
S'o junghĭat d'un voĭnic
Pintr'un lucru de nimic.

MANDRO, OCHII TEI AI TRAŞI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Mândro, ochiĭ tĕĭ ăĭ traşĭ
Să'ĭ sărut, să nu'ĭ maĭ lasĭ ;
Mândro, ochişoriĭ tĕĭ
Când iĭ suĭ, când iĭ coborĭ
Din chicĭóre mĕ doborĭ ;
Când iĭ laşĭ un chic maĭ jos
Mă săgétă pên' la os.

MANDRA MEA CANDU-I GATITA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Mândra mea cându-ĭ gătită
Cu cin-sute nu'ĭ plătită ;
Apoĭ când se desgăteşte
Nicĭ o cépă nu plăteşte !

PE CHICIORU LELII 'N SUS

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic —Transilvania.

Pe chicĭoru leliĭ 'n sus,
Mere un ĭepure netuns.
Şi l'oiŭ tunde
Şi l'oiŭ rade
Şi l'oiŭ lucra cum se cade !

SUS IN VERFU NUCULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Iou Raţu, din com. Apoldu mic.—Transilvania.

Sus în vêrfu nuculuĭ,
Cântă puĭu cuculuĭ;
Maĭ la vale 'n rămurele
Cântă douĕ turturele;
Maĭ la vale la trupină
Cântă cuc'aĭa bĕtrână;
Pe de-asupra Clujuluĭ,
Cântă puĭu cuculuĭ.
Ş-aşa cântă de frumos,
De merge pin Cluju 'n jos;
Ş'aşa cântă de cu jele
De'mĭ staŭ apele de-a mere;
Ş'aşa cântă de frumos
De cade frunḑa pe jos!

EU CATANA LA HONVEZI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Eŭ cătană la honveḑĭ,
De sară-aş mânca scoverḑĭ;
Eŭ cătană la husarĭ,
Mândra 'ĭ curvă la jendarĭ;
Eŭ cătană la 'mpĕratu,
Mândra 'ĭ curvă-o ştie satu!

PREOTÉSA POPII NOSTU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Preotésa popiĭ nostu
Ţesă pânza fără rostu;
Şĭ-o bate cu lână sură
Să facă popiĭ căcĭulă.

NU GANDI, MANDRO, GANDI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Nu gândi, mândr'o, gândi,
Că ca tine n'a maĭ hi ;
Că nicĭ drumul nu l'oĭ trece
Şi ca tine capĕt ḑece,
Maĭ de neam şi maĭ de viţă,
Nu ca tin' o rĕmăşiţă ;
Maĭ de neam şi maĭ ce-va
Nu ca tin' o haĭmana !

FOAIE VERDE FOI DE FAG

Culésă de Chr N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Fóĭe verde foĭ de fag,
Ieşĭ, măĭcuţo, pênĕ 'n_prag,
Te uĭtă pe curcubeŭ
De veḑĭ, maĭco, drumu mĭeŭ :
Drumu către mĭéḑă-nópte
Unde-ş fac voĭniciĭ mórte ;
Drumu către Sonforin,
Unde-ĭ locu cel de chin.

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Fóĭe verde mărăcine,
Nu ţ-am spus mândra mea ghine,
Să-ţĭ păzeştĭ trupu de mine,
Pênĕ nu-ĭ da de ruşine ?
Şi tu nu m'aĭ ascultat,
Iată de ruşine-aĭ dat.

FOAIE VERDE A MERULUI

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Fóĭe verde-a mĕruluĭ,
Ibomnica vĕruluĭ
Vèru-o ĭubit ş-o lăsat,
Eŭ de ea m'am apucat.

HAI, MANDRUŢO, SA FUGIM,

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Haĭ, mândruţo, să fugim,
C'acuma 'ĭ vremea de fugă,
Pĕnă-ĭ ĭérba verde 'n pârgă.
Unde calcĭ
Urmă nu facĭ ;
Und' te culcĭ
Iérba nu 'ncurcĭ.
C'am auḑit, auḑit,
Că este-un popă onit
Cunună omu fugit,
Este-un popă din doĭ verĭ,
Cunună fără strigărĭ.

AM AUḐIT JOI LA MOARA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Am auḑit, Joĭ, la móră,
Că mândra mea vrea să móră.
Nu ştiŭ, Dómne, cum aş face
Să mă duc s'o văḑ cum zace,
Cu faţa către părete
Cu gura friptă de sete,
Să-ĭ daŭ ghin şi apă rece.
Şi să trec şi dealurile,
Să-ĭ cat mândriĭ leacurile.
Din treĭ pomĭ, taĭ rămurele,
Să le puĭ între ulcele,
Să le puĭ sara la stele,
Diminéţa la rĕcóre
Peste ḑi, ḑiua la sóre
Dór puĭ pe mândra 'n picĭóre.

CE ŢI-E LELEO LA BURIC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calbora, Cincu Mare. — Transilvania.

— Ce ţĭ-o leleo la buric?
— M'o umflat badea Filip.
— Ce ţi-o dat de te-o umflat?
— Buruĭénă de izménă.

MARITA-ME MAICA-MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Vasile Hetrea, din comuna Calbora, Cincu Mare. — Transilvania.

Mărită-mĕ maĭca mea,
C'a mea 'ĭ mare ca şĭ-a ta
Şi de négră maĭ ceva.
Când le-aĭ pune la mĕsură,
C'a mea 'ĭ maĭ largă la gură
— Mărita-te-aş nu mĕ 'ndur,
Că-ţĭ pune sîfloiu 'n c...,
Şi te umflă ca o tobă.

'MI PLACE LELEA CARE-I 'NALTA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calbora, Cincu Mare. — Transilvania.

'Mĭ place lelea care-ĭ 'naltă,
Că stă 'n chicĭóre su' vatră;
'Mĭ place badiu care'ĭ 'nalt,
Că stă 'n chicĭóre su' pat.

AM O MANDRA CA O CRUCE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calbora, Cincu Mare. — Transilvania.

Am o mândră ca o cruce
Şi la muncă n'o pociŭ duce.
Diminéţa'ĭ rouĕ mare
Şi se udă pe picĭóre;
Maĭ târḑiŭ e sóre 'nalt,
N'o pocĭŭ duce că'ĭ prea cald.

MAI BAIETE BAIEŢELE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calbora, Cincu Mare. — Transilvania.

Măĭ băĭete băĭeţele,
De ţĭ-o trebui muĭere,
Vin la maĭca şi mĕ cere.
Orĭ m'o da, orĭ nu m'o da,
Aĭ cu sila şi mĕ ĭa
Şi mĕ du la casa ta
Şi mĕ pune pĕ saltea
Şi fă cu mine ce-ĭ vrea.

FOAIE VERDE, FOAIE FRAGA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Vasile Hetrea, din comuna Calbora, Cincu Mare — Transilvania.

— Fóĭe verde, fóĭe fragă,
Departe eştĭ, mândro dragă.
Eŭ departe, tu departe,
Douĕ délurĭ ne desparte.
Douĕ délurĭ şĭ-o pădure
Şi o cale de treĭ ḑile
Şi-o grădiniţă cu mure.
Haĭ pădurea s'o tăĭem,
Délul să'l usurpăm.
Să facem din délu şes,
Să se vaḑă sat cu sat,
Să vĕḑ şi eŭ ce-am lăsat.
Am lăsat pĕ mândra mea,
Pe braţele altuia.

F.. U-ȚI MORȚII TEI DE MANDRA

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

F...u-țĭ morțiĭ tĕĭ de mândră,
Eŭ de tine n'am dobêndă,
Nicĭ dobêndă nicĭ câștig,
Numaĭ inima mĭ-o stric ;
5 Nicĭ dobêndă nicĭ-odată,
Numa inimă stricată.

F...U-ȚI, LELE, PETECU

Culséá de Chr. N. Țapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

F...u-țĭ, lele, petecu,
Nóptea pe 'ntunerecu ;
Și el negru și el sur
Și veriga d'ingă c...

MARITA-M'AȘ, MARITA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Mitarca din Tohanĭ—Transilvania.

Mărita-m'aș, mărita,
Chita n'o știŭ frământa.
Dar dă chită
N'ar hi hibă,
5 Nu știŭ face mămăligă.
De mămăligă n'ar hi baĭ,
Nu știŭ face nicĭ mălaĭ !

FRUNḐIOARA

Culésa de Chr. N. Țapu de-la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ—Transilvania.

Frunḑĭóră
Rozióră,
Aniniţo
Anişóră.
Ochiĭ tĕĭ mĕ bag în bólă,
Sprincenile mĕ omóră.
Când le suĭ şi le scoborĭ
Tu mĕ 'nviĭ şi mĕ omorĭ.
Aĭ doĭ ochişorĭ frumoşĭ
Dragĭ cu totul mânguĭoşĭ.
Te uiţĭ cu privirea lor
Dragostea ficĭorilor
Şi te uĭţĭ cu ochiĭ rótă
Şi veḑĭ peste lumea tótă.

CE TE ȚII, MANDRO FALÉȚA

Culésa de Chr. N. Țapu de la Nicolae Mitarca din Tohanĭ—Transilvania.

Ce te ţiĭ, mândro fălétă,
Că nu'ĭ mă-ta judecésă,
Nicĭ tat-tĕŭ judecător,
Fără-ĭ ném de cerşetor!

SÉRA BUNA PLEC ME DUC

Culésa de Chr. N. Țapu de la Nicolae Mitarca din Tohanĭ.—Transilvania.

Séră bună, plec mĕ duc,
Plécă-te să te sărut.
Să te sărut de călare,
Săʼmĭ pară drumu'n plimbare.

F.. U-ŢI MORŢII TEI DE MANDRA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

F...u-ţĭ morţiĭ tĕĭ de mândră,
Eŭ de tine n'am dobêndă,
Nicĭ dobêndă nicĭ câştig,
Numaĭ inima mĭ-o stric;
5 Nicĭ dobêndă nicĭ-odată,
Numa inimă stricată.

F...U-ŢI, LELE, PETECU

Culséa de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

F...u-ţĭ, lele, petecu,
Nóptea pe 'ntunerecu;
Şi el negru şi el sur
Şi veriga d'ingă c...

MARITA-M'AŞ, MARITA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca din Tohanĭ—Transilvania.

Mărita-m'aş, mărita,
Chita n'o ştiŭ frământa.
Dar dă chită
N'ar hi hibă,
5 Nu ştiŭ face mămăligă.
De mămăligă n'ar hi baĭ,
Nu ştiŭ face nicĭ mălaĭ!

FRUNḐIOARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarca, din Tohanĭ—Transilvania.

Frunḑĭóră
Rozióră,
Aniniţo
Anişóră,
Ochiĭ tĕĭ mĕ bag în bólă,
Sprincenile mĕ omóră.
Când le suĭ şi le scoborĭ
Tu mĕ 'nviĭ şi mĕ omorĭ.
Aĭ doĭ ochişorĭ frumoşĭ
Dragĭ cu toţul mânguĭoşĭ.
Te uiţĭ cu privirea lor
Dragostea ficĭorilor
Şi te uĭţĭ cu ochiĭ rótă
Şi veḑĭ peste lumea tótă.

CE TE ŢII, MANDRO FALÉŢA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

Ce te ţiĭ, mândro fălétă,
Că nu'ĭ mă-ta judecésă,
Nicĭ tat-tĕŭ judecător,
Fără-ĭ ném de cerşetor!

SÉRA BUNA PLEC ME DUC

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ.—Transilvania.

Séră bună, plec mĕ duc,
Plécă-te să te sărut.
Să te sărut de călare,
Să'mĭ pară drumu'n plimbare.

BUSUIOACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

Busuióce
Nu te cóce,
Că-s fetele tot betege
Și n'are cin'te culge.

MANDRA 'NALTA ȘI SUBȚIRE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

Mândra 'naltă și supțire
Și la trup făcută bine
Mere 'n joc și n'o ĭa nimenĭ.
Vine-acasă supĕrată
Căcĭ o rĕmas nejucată.
De cĭudă și de amar
Și-asvîrlit credința 'n jar!

CURVA CU DINȚII MARUNȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

Curvă cu dințiĭ mărunțĭ,
Ce-aĭ învĕțat nu maĭ uĭțĭ.
Aĭ învĕțat a curvi,
Iĭ uĭta când ĭĭ muri.
Curvă-aĭ fost la maĭcă-ta
Curvă'ĭ hi la casa ta.

AŞA'MI VINE UNE ORI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

Aşa 'mĭ vine une orĭ
Să mĕ suĭ în munţĭ cu oĭ,
Să'mĭ vĕḑ tată, să'mĭ vĕḑ
[mamă.
Aşa'mĭ vine câte-odată
Să mĕ suĭ în munţĭ de chétră
Să'mĭ vĕḑ mamă să'mĭ vĕḑ
[tată.

F...U-ŢI MORŢII TEI GHIZDEIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Mitarcă din Tohanĭ—Transilvania.

F...u-ţĭ morţiĭ teĭ ghizdeĭŭ,
Că m'aĭ scos din satu meŭ.
Nu m'aĭ scos când eram mic,
Da m'aĭ scos acum voĭnic ;
Nu m'aĭ scos când am fost micuţ,
Da m'aĭ scos când am fost
[drăguţ.

DU-TE, MANDRO, DRACULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Du-te, mândro, draculuĭ,
Nu'mĭ fă silă capuluĭ.
Că tu silă de mi-ĭ face,
Cu mine tu nu poţĭ trage.

FA-ME, DOAMNE, CE M'OI FACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Fă-mě, Dómne, ce m'oĭ face,
Fă-mě pasĕre pestriţă
Şi la Cluş o cărşmăriţă,
Să cârşmăresc vin şi bere,
La rêgute tinerele,
Care m'am ĭubit cu ele,
Din tinereţile mele.

VAI SARACU, PRECUPEŢU

Culesă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Vaĭ sĕracu precupeţu,
Că se culcă la coteţu!

DE-AI ŞTI, MANDRO, CUM NU ŞTII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

De-aĭ şti, mândră, cum nu ştiĭ,
Cât e de rĕŭ a dori,
Tu ţi-aĭ face nóptea ḑi
Şi la mine aĭ veni.
Vaĭ, mândruţo, cum eştĭ tu,
Aséră-aĭ vrut ş-acum nu.
Aséră-aĭ vrut şi cu mine
Şi-acum nu vreĭ cu nime.

PANA SUNT FETELE FETE

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru. Cincu Mare — Transzilvania.

Pênĕ sînt fetele fete,
Nu le vedĭ la cârşmă bete ;
Dacă pun conciu pĕ cap,
La cârşmă nu maĭ încap.
Tot inchină câte-odată :
Să trăĭeştĭ, soră cumnată !

ME MANA MAICA LA JOC

Culésa de Chr. N. Ţapu, de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Mĕ mână maĭca la joc, —
Cremene şi foc.
Să joc fata cea frumósă, —
Cremene şi ĭéscă.
Dar s'o jóce tată sĕŭ, —
Pipă şi băgăŭ.
D'astă fată jócă bine
Şi mĕ 'nvaţă şi pe mine.

HI CU TOŢII

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Hi cu toţi,
F...u-ĭ morţiĭ, —
Să suim fântâna 'n deal,
Să se spele fetele,
Că's negre ca ĭepele
Şi ficĭoriĭ
Ca bîjoriĭ.

VAI DE MINE! CE-AM FACUT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Vaĭ de mine! ce-am făcut!
C'am fost prost şi n'am ştiut,
C'am dat dragostea 'nprumut,
Ca să n'o maĭ vĕḑ maĭ mult
Şi acum staŭ şi mĕ uĭt.

VAI SARACII CARCIUMARII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Vaĭ sĕraciĭ cârcĭumariĭ,
Cum să jócă eĭ cu baniĭ:
Séra are-o pĭesă mare,
Diminéţa cincĭ parale.

ŞOGORE MUIEREA TA

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Şogore, muĭerea ta,
Face bine altuĭa;
Face ţie,
Cât şi mie.

PENE IUBIAM LA COPILE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.

Pênĕ ĭubĭam la copile,
Eram roşu şi cu fire ;
De când ĭubesc la neveste,
Faţa mi se 'ngălbeneşte !

MANDRA GALBENA CA CÉRA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor —Transilvania.

Mândra galbenă ca céra,
Pute-ĭ gura ca oghĭala,
Buzele-ĭ ca râncezéla !

CE HAZNA, MANDRA DE TINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.

Ce haznă, mândră de tine,
Că umbli albă şi spălată
Şi umbli tot supĕrată.
Dacă eŭ negru şi smolit
Şi umblu tot veselit.

DRAGA MAICHII HARNICA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Savu Cojocariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania

Draga maĭchiĭ harnică,
Cu brâgla tu nu ştiĭ da,
Cu badiu te ştiĭ juca.
De s'ar ţese pânza 'n pat,
Tóte-aţĭ fi de măritat.
Pânza o ţeseţĭ în pod,
Fug băĭeţiĭ ca de hoĭt!

DE-AI ŞTI MANDRO, CUM NU ŞTII

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Moise, din Ocna Sibiilor.

De-aĭ şti mândro, cum nu ştiĭ,
Câtu-ĭ de rĕŭ a dori,
Aĭ veni de unde-aĭ fi
Şi-aĭ veni nóptea pe lună,
Ca ḑiua pe vreme bună;
Şi-aĭ veni nóptea pe stele,
Ca ḑiua pe potecele, —
Pentru buzuţele mele.

HARNICA-I NEVASTA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Marióra Niculescu.— Bucureştĭ.

Harnică-ĭ nevasta mea,
Harnică-ĭ, dracu s'o ĭa.
Puse óla să se lea,
Crescu ĭérba pe supt ea;
Puse óla şĭ-un găvan,
Că nu s'a lăut d'un an.
O'ndrăcită dĕ purcea,
Veni şi-ĭ vĕrsă óla,
— Gâţĭ, gâţĭ, gâţĭ,
Mânca-te-ar lupiĭ,
Că tot m'a umplut păduchiĭ!

SPUNE, MANDRO, MANIATA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la d V. Alexandrescu, şef-tipograf, Bucureştĭ.

Spune, mândro, mâni-ta,
Să-şĭ inchidă uliţa
Tot cu lin,
Şi cu pelin,
Ca noĭ să nu ne 'ntâlnim.
Să ne 'ntâlnim rare-orĭ,
Tot pe ḑi de nouĕ-orĭ.

CATANIA N'AR FI REA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Vasile Hetrea, din comuna Calboru, Cincu Mare — Transilvania.

Cătănia n'ar fi rea,
Da'Ĭ simbria puţintea:
Pe cincĭ ḑile,
Treĭ pitule.
Cincĭ le daĭ la spălătóre,
Cincĭ pe vacs şi pe unsóre
Şi de treĭ banĭ rachiŭ, —
De nimenĭ frică nu ştiŭ, —
Şi de şépte mĭ-aŭ tabac:
Iacă c'am rĕmas sĕrac!

FOAIE VERDE DE SECARA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristeanu, din Retischdorf—Transilvania.

Fóĭe verde de secară,
Rea veste mĭ o venit asară,
Că mĭ-e mândruţa bolnavă.
Nu ştiŭ, Dómne, cum aş face,
Să mĕ duc s'o vĕḑ cum zace.
Ocolesc pădurile,
Să-Ĭ adun leacurile.

BATA-TE, BADEO, AMARU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf—Transilvania.

Bată-te badeo amaru ;
Ba amaru nu te mânce,
Numaĭ calea să se strice.

DISE TAICA ŞI MAICA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf.—Transilvania.

Dise taĭca şi maĭca,
Să lăs somnu şi mândra.
Eŭ somnu nu l'oĭŭ lăsa,
Nicĭ pe mândra tot aşa.

VIN MANDRUŢO, DRAG NE-AVEM

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf—Transilvania.

—Vaĭ mândruţo drag ne-avem;
Ne-am lua nu ne putem.
—Aĭ mândro să trecem Holtu,
Să ne schimbăm,mândro portu.
—Aĭ mândro, să trecem vama.
— Vaĭ, badeo, tu eştĭ cătană,
Ne va prinde şi pên vamă.
— Haĭ, mândro, trecem pên lume.
— Oameniĭ ne-o pune nume :
Mie grîu, ţie tăcĭune.
Mie bojor scuturat,
Ţie ficior blĕstemat.
— Haĭ, mândruţo, la maşină,
Să-ţĭ fac rochiţă de lână
Şi papucĭ de marachină.
Haĭ, mândruţo la Galaţĭ,
Să trăim necununaţĭ
Şi copiĭ nebotezaţĭ,
Care 'ĭ-am născut din sat.

TU-AI GANDIT, MANDRO, GANDIT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf—Transilvania.

Tu-aĭ gândit, mândro, gândit,
Că ca tine nu maĭ sînt.
Nicĭ o urmă aş călca,
Ca tin' ḑece oĭŭ căpăta.

COPILIŢA 'NCINSA BINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf.—Transilvania.

Copiliţă 'ncinsă bine,
Cu curele din cetate,
De la nişte gurĭ găscate,
Cu curele din Sibiĭ,
De la nişte gurĭ pustiĭ.

FOICICA, FOI DE NALBA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf.—Transilvania.

Foicică, foĭ de nalbă,
Toţĭ Bucureştiĭ mĕ 'ntrébă,
De ce port cămaşa négră ?
De ce-o port, c'aşa mĭ-e dragă,
Că mi-ĭ mândruţa bolnavă.

DE CAT CASE CU PRIDVOR

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf.—Transilvania.

De cât casă cu pritvorĭ,
Şi cu bădiţa măgurĭ,
Maĭ bin' casă maĭ pi jos,
Şi cu bădiţa frumos.

M'O FACUT MAICA INTR'O NOAPTE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ión Cristénu, din Retischdorf.—Transilvania.

M'o făcut maĭca 'ntr'o nópte,
Să ĭubesc fetili tóte.
Le-am ĭubit pênĕ 'ntr'o sută,
Şĭ-am rĕmas cu una mută.
Nu ni-ĭ cĭudă că ni-ĭ mută,
Da ni-ĭ cĭudă că ni-ĭ surdă.
I-o mânam dupĕ 'mblăciĭ,
Ia mĭ-aduce cĭoreciĭ.
I-o mânam şi dupĕ apă,
Şi mi-aduce foĭ de cépă.

M'O MANAT MAICA, MANAT

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Nic. Radu, Poplaca—Transilvania.

M'o mânat maĭca mânat,
La potica din Bănat.
— Domnişorule să'mĭ daĭ,
Ţiţa capriĭ rumânea,
C'am o mândră ca şĭ-o stea.
Dacă-ĭ mândra ca ş-o stea,
Ce-ĭ maĭ trebue rumânea.
Rumânéua din potică,
Face pi mândra voinică.
Vinde tata pe bălan,
Să'mĭ cumpere suliman.
Suliman de patru ducĭ,
Să mĭ-ajungă peste dungĭ.

NEVASTA CAR' SE IUBEŞTE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Nevasta car' se ĭubeşte,
Prin sat la vale priveşte,
Cu bădiţu se 'ntâlneşte
Şi din graiŭ aşa 'ĭ grăeşte :
— De bădiţ', bădiţ, să'mĭ fiĭ,
De sară badeo să ghiĭ.
Să ghiĭ, badeo, pin grădină,
Că pin sat a fi cam tină
Ş'avem o căţea cam sură,
De latră sara la lună.
Şi căţeaua va lătra
Şi mutu că s'o scula
Şi pe mine m'o 'ntreba :
— La cin' latră căţaua ?
— Să-ţĭ f... morţiĭ tĕĭ, bărbate,
Eŭ 's nevastă, tu bărbat ;
Să'ţĭ daŭ ţie felelat ?

SARACJI CIOARECII NEI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Săracĭ cioreciĭ neĭ,
Cum se uĭtă la fomeĭ
Şi fomeile la eĭ.
Săraciĭ cĭoriceiĭ neĭ,
C'o junit tata cu eĭ
Şĭ-o junit şi frati-meŭ
Şĭ-acum să junesc şi eŭ !

F...U-ŢI MORŢII CIUTA MUTA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

F...u-ţĭ morţiĭ ciută mută,
Nicĭ dracu nu te sărută,
Numaĭ eŭ te-am sărutat,
Vedĭ asară pe 'nserat ;
Mĕ mir că nu maĭ mâncat.
Du-te draculuĭ, oghélă,
Nu-ţĭ maĭ face cu min' fală,
Că 'ţĭ-aĭ făcut odată,
De m'o ştiut lumea tótă.
Curvă ţolină ce eştĭ,
Pe la beserică trecĭ,
Şi nu'ţĭ facĭ o sfîntă cruce,
Că când morĭ, la ea te duce !

MANDRUŢA CU OCHII VERḐI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Mândruţă cu ochiĭ verḑĭ,
Eşĭ la pórtă de mĕ veḑĭ,
De veḑĭ doru cum mĕ pórtă,
Pe la tine pe la pórtă;
Mĕ pórtă din loc în loc,
Par'că sînt făr' de năroc!

I'AUḐI MANDRA GADINA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com Apoldu-mic.—Transilvania.

I'auḑĭ, mândro, gadina,
Cum, ne cântă patima,
Ce maĭ avem să pătim,
C'amêndoĭ ne despărţim.
Auḑĭ mândruléna mea,
Ia' uḑĭ ce ḑice lumea,
Că mĕ ţiŭ cu dumnăta.
Şi eŭ jur că nu's de vină,
Ca tina de la fântână.
— Şi eŭ, bădişorul nieŭ,
Şi eŭ jur că sînt dirémptă,
Ca tine de supt gălétă.

BATE-L, DOAMNE, ŞI-L TRASNEŞTE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Bate-l, Dómne, şi'l trăsneşte,
Pe'la care nu ĭubeşte,
Câte douĕ-treĭ neveste;
Că şi eŭ pên'am junit,
Douĕ şi treĭ am ĭubit;
Ḑa pe una,
Tot-d'auna.
Fóĭe verde mărgărit,
Fire-ar césu afurisit,
De când am prins la ĭubit,
Nu m'odată n-am ĭubit,
Ca de foc m'am dogorit.

LELEA NALTA HALAOAIE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mare.—Transilvania.

Lelea 'naltă hălăóĭe,
Când o ducĭ în câmp să móĭe;
Da mândruţa mitĭutea,
D'a dragu să merg cu ea.
Dragu-ni-ĭ mândruţa, 'naltă,
Că-ţĭ dă gura peste pórtă;
Da' mândruţa mititea,
Se 'ntinde şi n'ajungea.
Mândruliţo, ochĭ bănacĭ,
Négră eştĭ şi tare 'mĭ placĭ,
Mândruliţo ochĭ neriĭ,
Albă eştĭ şi nu'mĭ trebuĭ.
Mândro, ochişoriĭ tĕĭ,
Mâncă bănişoriĭ neĭ.
Ochiĭ şi sprîncenile,
Inĭ mâncă paralile.
Ochişoriĭ mândri nele,
Mĕ face de mor de jele;
Şi buzele de amor,
Mĕ face de mor de dor!

MANDRA MEA DE LA SIBIIU

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Mândra mea de la Sibiiŭ,
Aştéptă-mĕ c'acuş ghiŭ,
Num'atâta zăbovesc,
Calu să ni-l potcovesc,
Cu potcóve de aramă,
Să nu daŭ la podurĭ vamă;
Cu potcóve de argint,
Să sosesc la tin' curând!

MAIERÉNA LAPTE DULCE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Măĭerénă lapte dulce,
Cum il mulge în târg il duce.
Pên' preţu 'ĭ-l preţueşte,
Laptele se sărbeḑeşte;
Preţul 'ĭ l'o preţuit,
Laptele s'o sĕrbĕḑit.

AŞA DICE MANDRA MEA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Aşa dice mândra mea,
Să fac diua ce-oĭ putea,
Sara să mĕ duc la ea.
Aşa dice mândra 'n rîs :
— Mulţămim, badeo, de strâns !
Ş'aşa dice mândra ĭară :
— Mulţămim, badeo, d'aséră ;
Aşa dice mândra mea,
Că nu'ĭ gură ca la ea,
Da maĭ este şi maĭ dulce,
Numaĭ nu mĕ pot eŭ duce.
Mândra mea 'ĭ numa cochilă,
Tótă nóptea n'am hodină.

CHIATRA CRESCUTA 'N NASIP

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Chĭétră crescută 'n năsip,
Multe-am făcut de când sînt ;
Chĭétră crescută 'n ţérînă,
Tótă nóptea n'am hodină,
La o cruce de feréstră,
Pint'o d'albă de nevastă.
Lasă-mĕ nevastă 'n casă,
C'afară plouĕ de varsă
Şi-s numaĭ cu cămĕşa
Şi mĕ pică stréşina ;
Şi cămĕşa 'ĭ supţirea
Şi trece plóĭa prin ea !

CATANIRE-AŞ CATANI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Cătănire-aş cătăni,
La cumpănia mândriĭ ;
Ş-aş cătăni şi eŭ ghine,
D'ar fi mândra lângă mine.
Aş cătăni şi eŭ, dĕŭ,
De-ar fi puşca de tulĕŭ
Şi saghia de scăĭete
Şi rĕgementu de fete,
Cumpania de neveste :
Eŭ să fiŭ un ofiţir,
Să le scoţ la iziţir.

CATANIA CUI 'I BUNA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din com. Apoldu-mic.—Transilvania.

Cătănia cuĭ iĭ bună ?
— La ficĭoru fără mumă.
Cătănia cuĭ iĭ dată ?
— La ficioru fără tată.
Of, Némţule, nu ţi-ĭ jele,
Cum veḑĭ sânge pe curele,
Curând din cóstili mele ?
Of, Némţule, nu ţi-ĭ rĕŭ,
Când veḑĭ sânge pe cécaŭ ?
Némţule, ardă-te focu,
La mulţĭ ficiorĭ mâncĭ nărocul
Şi te baţĭ să mâncĭ şi-al neŭ.
Nu-ţĭ ajute Dumneḑeŭ,
Să'mĭ mâncĭ tu nărocul neŭ !

NEAMŢULE, MA IEI CATANA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic—Transilvania:

Némţule, mĕ ieĭ cătană,
Mândra'mĭ plânge ca o mamă.
Némţule, mĕ ĭeĭ, mĕ ducĭ,
Tocma 'n graniţă la Turcĭ.

FOAIE VERDE FOI DE ROUA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic—Transilvania.

Fóĭe verde foĭ de rouĕ,
Din anu cin-ḑecĭ şi nouĕ,
Mĭ-o venit o carte nouĕ,—
Carte de la Măĭelant,
De la 'nălţatu 'mpĕrat.
La Itali-am plecat,
Tocma'n ḑiua Paştilor,
In ţara vîrvorilor.
In ḑiua cea luminată,
La ţara cea 'ntunecată.
Hire-ar trăsnit Dumneḑeŭ,
Muntele de la Braşeŭ,
Talpa la légănu neŭ,
Cum m'o legănat de rĕŭ,
Nu să maĭ legene nime,
Cum m'o legănat pe mine.
Dómne, la inima mea,
Este-un rîŭ şĭ-o fântânea.
Fântâna 'ĭ necaz de mórte,
Rĕu le spală pe tóte !

PADURICE NERARITA

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic.—Transilvania.

Pădurice nerărită,
Merĭ mândro şi te mărită,
Numaĭ nu te cununa,
Să te pociŭ şi eŭ lua.
Pădurice désă eştĭ,
Mândra mea departe eştĭ.
Două délurĭ ne desparte:
Două délurĭ şi-o pădure,
Ş-o grădiniţă cu mure.
Haĭ délu să'l surupăm
Şi pădurea s'o tăĭem,
Murele să le mâncăm
Şi-amêndoĭ mâna să dăm!

RAPORTUL ISPRAVNICULUI

Culésă de Chr. N. Ţapu de la I. Boldescu din Giurgiu.

Raportul ispravniculuĭ de Teleorman către vornicul din lăuntru.

In trecuta sĕptămână,
Starea vremiĭ nu prea bună.
De la cină şi pên' la ḑece,
A plouat o plóe rece:
Şi d'atuncĭ pe la sfîrşit,
A tot nins necontenint.

MANDRA MEA DE MANDRA MARE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic.—Transilvania.

Mândra mea, de mândră mare,
Nicĭ oghele 'n cisme n'are.
Să 'ncalţă cu hârtie,
Ca să 'mĭ fie dragă mie.

FA-ME, DOAMNE, CE MI-I FACE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic.—Transilvania.

Fă-mĕ, Dómne, ce mi-ĭ face,
Fă-mĕ trestie pe baltă,
Să mĕ cosască cosaşiĭ,
Să mĕ facă porţiuşe,
Să mĕ dea la boĭ domneştĭ,
Să mĕ ţipe pe câmpie;
Să mĕ fac butuc de vie,
Să se facă un strugurel,
Să mĕ mânce un voĭnicel, —
Voĭnicel făr' de mustaţe,
Să se 'nveţe a strânge 'n braţe.

FRUMOS CANTA O PASERICA

Culésc de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic.—Transilvania.

Frumos cântă-o păsĕrică:
Cine strânge nu mănâncă!
Şi maĭ ḑice-un piţigoiŭ.
Strângeţĭ voĭ, să mâncăm noĭ!

CIN' SE PRINDE LANGA MINE

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ion Raţu, din comuna Apoldu-mic.—Transilvania.

Cin' să prinde lângă mine,
Tótă vara'ĭ prinde bine;
Cin' să prinde lângă altu,
Tótă vara-o dóre capu!

VENII ASÉRA C'AM BÉT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Rațu, din comuna Apoldu-mic.—Transilvania.

Venii aséră c'am bét,
Sama n'o luai la pat.
Peste nópte dibuii,
Patru piciόre găsii.
— Ce e asta fa nevastă ?
— Muncesc, omule, muncesc,
De bir să te plătesc !
Imi dai trupul chinului,
Pe mâna streinului,
Să scot banii.

ICI MI-E TINA

Culésă de I. Odor de la George Parașchiv, din Breaza-de-jos.—Prahova.

Ici mi-e tină,
Ici mi-e glod,
Ici mi-e bărbățelu mort,
Și-oi să joc să mi-l desgrop !

FOAIE VERDE, FOAIE LATA

Culésă de I. Odor de la George Parașchiv, din Bréza-de jos.—Prahova.

Fóie verde, fóie lată,
Leano fă,
Bată 'l Dumnedeŭ să'l bată,
Leano fă,
P'ăl d'a pus lampa la pórtă
Și scârțiitori la ghétă,
Nu pot trece la amantĕ,
Căci mĕ vede Bréza tótă.
Câte flori pe Teleorman,
Sînt la puica pe tulpan ;
Câte flori is pe Ialomiță,
Sînt la puica pĕ rochiță.

BATA'L DUMNEDEU SA'L BATA

Culésă de I. Odor de la ţiganca Raţóĭca, din Valenĭ.—Prahova.

Bată'l Dumnedeŭ să'l bată,
P'ĕl dĕ-ĭ dice fetiĭ fată :
Diua-ĭ cu cârşóra 'n cap,
Nóptea-ĭ cu bărbatu 'n pat.
Tacĭ mirésă nu maĭ plânge,
Că la mă-ta mi te-om duce,
Când o face jugu mere
Şi tânjéla vineţele.
Că adĭ eştĭ cu fetili,
Mâne cu nevestili,
Poĭmâne cu babili.
Pĕ unde puĭ panglicili,
O să'ţĭ curgă ghicili ;
Pĕ unde puĭ florili
O să'ţĭ curgă pălmili !

TATAL NOSTRU ŢIGANESC

Culésă de I. Odor de la ţiganca Raţóĭca, din Valenĭ.—Prahova.

Tatăl nostru ha carţa
Da burica rariţa,
Victim, victim 'mpĕraţia,
Dandalia, stămăria,
Di blaĭ buf !

MARIOARA

Culésă de I. Odor de la ţiganca Raţóĭca, din Valenĭ.—Prahova.

Frundüliţă flóre-albastră,
Mĕ sculaĭ dĕ diminéţă,
Pĕ rouă nescuturată,
Pĕ potecă necălcată,
Mĕ 'ntâlniĭ cu draga mea.
Ea 'n braţe, că mĕ lua,
Dĕ treĭ orĭ mĕ săruta.
Eŭ din gură aşa-ĭ spuneam :
— In cotro, dragă, facem ?
Am mers la codru şi-am făcut
Tot ce ni s'a plăcut.

NIŢA

Culésă de I. Odor de ia ţiganca Răţóĭca, din Văleni.—Prahova.

Frundțuliță şĭ-o lalea,
Niţo, Niţo, draga mea,
'Pucă tu pě o vălcea,
Că eŭ sînt naintea ta,
Puĭ foc la o buturea,
Ca să plesnéscă fierea
Odat' în amanta mea.
Şi tu când mě-ĭ întreba,
Tu o să spuĭ tot aşa,
Cum este dragostea mea!

UNDE JOACA SÊRBELE

Culésă de I. Odor, din Věleni.—Prahova.

Unde jócă Sêrbele,
Sêrbele, copilele,
Imĭ scurtéză ḑilele.

ŞI ME ROAGA, MAICA, ROAGA

Culésă de I. Odor de la moş Nicolae, din Văleni.—Prahova.

Şi mě rógă, maĭcă, rógă
Şi mě róg' un croitor.
— Rana croitoruluĭ
Iese 'n vêrfu aculuĭ
Şi 'n tocu năpârstoculuĭ.

DACA, MANDRO, ME VOIU DUCE

Culésă de I. Odor, din Vălenĭ.—Prahova.

Dacă. mândro, mĕ voĭŭ duce
[de la voĭ,
Mulțĭ voĭnicĭ veni-vor p'aicĭ
[pĕ la voĭ.
Primeşte-ĭ ca şi pĕ mine,
Căcĭ mie nu'mĭ e dĕ tine,
Nicĭ n'a fost !

PLECAT-AU ȚIGANII LA VÊNATOARE

Culésă de I. Odor de la Costache I. Mihalcea, din Vălenĭ.—Prahova.

Plecat-aŭ țiganiĭ la vênătóre
Cu puşca gólă de spinare, —
Puşcă de scaiŭ,
Glónțe de mălaiŭ.
Poc în cer, poc în pămînt,
Poc in tóca țigănéscă,
Dumnedeŭ să-ĭ prăpădĭască
Cu foc şi cu cătran.
Să fie afurisit tot neamu de
[țigan !
Şi cu punga plină de iască,
Ce-o căuta, în viéța lor să nu
[găsĭască !

FRUNDA VERDE MARACINE

Culésă de I. Odor, din Vălenĭ.—Prahova.

Frundă verde mărăcine,
Ce-o să maĭ mĕ fac cu tine ?
Cu tine un bagabonț,
De eştĭ dator pe la toțĭ !

FOAIE VERDE TREI LAMAI

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Fóĭe verde treĭ lămâĭ
Şi să'mĭ viĭ, neĭcă, să'mĭ viĭ,
Colea 'ntro Sântă-Măriĭ,
Când·se cóce póma 'ntâĭ
Şi strugurașiĭ prin viĭ.

SUBT PINGEUA CISMEI MELE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Subt pingéua cismeĭ mele,
Jócă dracu ş'o muĭere
Şi mĕ 'nvață să fac rele.

AOLEO PICIOR' ME DOARE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Aoleo piciŏr' mĕ dóre
L'am scrântit la şeḑĕtóre.

CIUPE NEICA PE MANDRA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Cĭupe neĭcă pĕ mândra,
N'aștepta să ḑică ea.

U-IU-IU ȘI GHINE'MI PARE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

U-ĭu-ĭu și ghine 'mĭ pare.
Că-ĭ mirésa fată mare!

CA LA NOI, CA LA MAȚAU

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Ca la noĭ, ca la Mățăŭ,
Șépte fete p'un flăcăŭ.

FETE CA IN COCINEȘTI

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Fete ca în Cocineștĭ
Nu găseștĭ la Bucureștĭ.

DIN VATALE NU POCI DA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Din vătale nu pocĭ da
Şi la horă, na, na, na.

DOUE PAIE, TREI GUNOAIE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Douĕ paĭe, treĭ gunóĭe,
Dațĭ rândéua pĕ bătaĭe.

DOUA PAIE Ş'UN PADUCHE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Douĕ paĭe ş'un păduche,
Sus rândéua la genuche.

UITE-O ICEA, BAT'O CRUCEA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmbovița,—Muscel.

Uĭte-o icĭa, bat'o crucea,
Al din códă cum o 'nódă.

[redacted]

ICI IMI PLACE LOC DE CASA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmboviţa,—Muscel.

Icĭ îmĭ place loc de casă
Şi duşmaniĭ nu mĕ lasă.

FOAIE VERDE TREI CUCUTE

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmboviţa,—Muscel.

Fóĭe verde treĭ cucute,
Mânióso, du-te, du-te.

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmboviţa,—Muscel.

Fóĭe verde şĭ-o lalea,
N'a p'a ta şi dă-mĭ p'a mea.

FOAIE VERDE BUSUIOC

Culésă de Rădulescu-Codin, din Dâmboviţa,—Muscel.

Fóĭe verde busuĭoc,
Să facem hora la loc.

HORA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la d. I. Florescu, Băileştĭ, jud. Doljiŭ.

Frunḑă verde ş'un dudăŭ,
Mult mĭ-e drag ce este-al mĭeŭ!
Şi ĭubesc din răsputerĭ,
C'apăĭ mâĭne pot să pĭer.
Uĭt'te 'ncoa şi batețĭ cincĭ,
Nu vĕ uĭtațĭ la opincĭ !...

*

Frunḑă verde ş'o răsură,
Ce-aş maĭ săruta în gură,
Că mâĭne plec la pichet
Şi nu ştiŭ să scriŭ bilet.
Haĭ la dreapta câte doĭ,
Voĭ vĕ ĭubițĭ amêndoĭ !

*

Frunḑă verde mătrăgună,
Asta nu mĭ-este d'a bună ;
M'a apucat o 'ntristare
Par' că-s plecat pe cărare.
Dațĭ la stânga şi la drépta,
Să nu se rărĭască céta,
Câte treĭ paşĭ îndoițĭ,
Pămîntu să-l argăsițĭ.

*

Frunḑă verde ş'o cicóre,
Să nu 'ncepĭ ĭar cu plânsóre.
Staŭ numaĭ o sĕptămână,
Să-țĭ pară gura maĭ bună.
Ḑi cu fetele 'mpreună,
Cale bună, voĭe bună.

*

Frunḑă verde tămâĭóră,
Ḑi cu foc şi ĭute, cióră.
Ce te uĭțĭ aşa la diplă,
Cin' te ĭa, de 'țĭ-este frică ?
Strigațĭ una, douĕ, treĭ,
Bate 'n loc să dea schinteĭ.

*

Fetelor să nu fițĭ rele,
Ci-mĭ dațĭ bóbe de mărgele,
Să le puĭ în şir la gât,
Necurațiĭ să'ĭ descânt.
Batețĭ din palme odată,
Să se ducă grija tótă.

*

Frunḑă verde ş'o lalea
Mă copiĭ, nu-ĭ vina mea,
Dacă ştiŭ care din fete
Dorm ḑiua lângă unghete
Şi de lucru l'este frică,
Că din mână jos le pică ;
Ci lumea este calvină
Nu le lasă la odină ;
Şi ce află tăĭnueşte,
Pe fete le prăpădeşte.
Apucați-vĕ de brêŭ
Şi 'ncet jucațĭ ca un rîŭ :
Porniț'o la dreapta, frate
Şi la stânga 'ncepețĭ bate;
Îndărăt, apoĭ nainte,
Luațĭ sama, fițĭ cu minte,
Hora ca să nu sĕ 'ncurce
Şi să facem chĭar o cruce.

*

Nu vĕ strângețĭ de mijloc,
Că se face popa foc.
Roagă-te taĭcă părinte,
Să le dea Dumneḑeŭ minte!

FRAŢILOR, MA...

Audită de N. I. Apostolescu de la d. I. Florescu, Băileştĭ, jud. Doljiŭ.

— Fraţilor, mă...
Ştiţĭ voĭ, ştiţĭ ?
— O să ştim
Dacă ne-ĭ spune !...
— Fetele s'aŭ măritat
Şi flăcăiĭ s'a 'nsurat.
Da' Ilinca plânge-acasă,
Că n'a fost şi ea mirésă.
Şi maĭ plânge şi oftéză,
Că n'are pânză alésă,
N'are cârpe şi peşchire,
Pe gardurĭ să le rĕsfire
Şi ştergare şi catrinţe
Şi perine şi velinţe.
Da' mirésă cum să fie,
Când n'are vre-o vrednicie ?
Şade 'n vatră ḑiua tótă,
Par' c'ar fi curcă plouată ;
Cucăe, că lucru-ĭ pute,
Nu póte din loc să mute.
Să se ducă chĭar la horă
'I-este lene, şi vr'o soră
De-a eĭ pune s'o 'mpletéscă ;
Nu ştie să se gătĭască.

APOI NEICA 'I DE AFLAT

Audită de N. I. Apostolescu de la d. I. Florescu, Băileştĭ, jud. Doljiŭ.

— Apoĭ neĭcă'ĭ de aflat :
Tótă lumea s'a 'nsurat ;
Numaĭ Manea a rĕmas
Şi nu póte face-un pas,
Făr' să'l ştie satu tot,
Că îĭ spun că e netot.
Stă cu capu în cenuşă,
De par' că este-o căpuşă.
Iasă sară din ogradă
Pe furiş, ca să nu-l vadă
Fetele şi cu neveste
Şi se duce fără veste
La băbuşca, fată mare,
Că 'ĭ-a făcut o cărare,—
Cărarea din dél de sat,
Unde-ĭ locu neumblat.
Ş'o sărută mult cu foc
Pĕn' ce stă luna pe loc ;
Ş'o sărută, ş'o desmĭardă
Şi din ochĭ nu vrea s'o pĭardă.
Apoĭ fuge 'ndată-acasă :
Gura-ĭ dulce, ce-ĭ maĭ pasă !
Baba, fata cea bĕtrână,
Strigă 'l rógă să rĕmână,
Că e dulce dragostea,—
Bate-o-ar pârdalnica. —
Dar voĭnicu se fereşte
De lume, Dómne păzeşte ;
Că lumea e veninósă
Şi încă răutăcĭósă.
Bade, Maneo, ce maĭ fugĭ,
Şi pin dos o tot apucĭ ?
Că te ştie orĭ şi cine,
Să-ţĭ fie baba de bine.

STRIGARE

Audită de N. I. Apostolescu de la d. I. Florescu, Băileştĭ,—jud. Doljiŭ.

Ha, ha, ha, ce poznă mare
S'a 'ntâmplat în sat la noĭ:
Fata popiĭ a maĭ mare
S'a opăcit în războĭŭ.
Şi s'a dus la baba Suna
Să-ĭ ghicĭască, să-ĭ descânte
Şi s'o vindece, că 'ntr'una
Creşte 'n pântece. — Păminte,
'Nghite-mĕ 'ndată de vie,
Nu mĕ maĭ lăsa să sufăr
Că n'am leac pe vejnicie
Şi nu pocĭ nicĭ chĭar să-l cum- [pĕr.
Merge şi se tânguĭeşte,
Zăpăcită, capu-ĭ arde,
'Ş vine 'n fire, se opreşte
Şi lu Mitru 'n vatră-ĭ cade.
Mama lu Mitru-ĭ bĕtrână,
Fără snagă şi nu póte
Diua, nóptea să rĕmână
Tot la lucru ; şi socóte
Că e bine s'o ajute,
Dór de cumva o slăbi.
Şi începe s'o asculte
C'apoĭ bóla ĭ-o peri.

MAI BADIŢ DE PE-ACI 'N JOS

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Măĭ bădiţ de pe-aci 'n jos
De aĭ χi gazdă ca frumos,
M'ar da taĭca bucuros.
Da eştĭ frumos şi sărac,
Nu ştiŭ, bade-o, ce să fac.
Spune-ĭ, badeo, mumeĭ tale
Să te ţĭe 'nchis în glajă,
Ochiĭ ñeĭ să nu te vadă.

NU-ŢI MAI PUNE BADEO PÉNA

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Nu-ţ' maĭ pune badeo pénă,
Ci maĭ ghine o buruĭană,
Buruĭană 'nţărinată,
Că junia ta 'ĭ stricată.

[redacted]

MAI BADIŢ DE LANGA VALE
(VARIANTA)

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Măĭ bădiţ de lângă vale,
Nu-ţ' pune vrêst' aşa mare,
Ci-ţ' pune maĭ retezată,
Că junia ta-ĭ stricată.

MAI BADIŢ, MAI ŞI MA !

Audită de N· I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Măĭ bădiţ, măĭ şi mă !
Ne-am ĭubghit pe subt ascuns,
Şi cine ne-o věst, ne-o spus,
Şi cine ne-o spus pe noĭ,
Să naĭvă noroc de boĭ,
Nicĭ de staulul de oĭ ;
Să n'aĭvă noroc de vacĭ,
Cum ne-am avut noĭ de dragĭ.

'NFUNDA-Ţ', BADEO, CARAREA

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

'Nfundă-ţ', badeo, cărarea,
De pe la feréstra mea,
Or ţ-o 'nfundă, or ţ-o strică,
Că nu'ţ' maĭ sînt ibovnică.
Că ţ-am fost, badeo, şî ţie,
Pănă-aĭ fost de omenie.
Dar acum nu-ţ' maĭ pot χi,
Că-s nevastă cu copchiĭ.
— Nevastă cu copchil ñic,
Lasă copchilul să plângă,
Haĭ la badea să te strângă ;
Lasă copchiiĭ la dracu
Şi haĭ la badea săracu.

MAGHERAN CU FOAIE VERDE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Măgheran cu fóĭe verde,
Bădiţ ca al ñeŭ nu este.
Dar ñi-ĭ cĭudă că l'oĭ cherde,
Că l'am maĭ cherdut odată
Şî l'am cătat vara tótă.
Şî de-aghĭa l-am maĭ aflat
In ñiljocu codruluĭ,
La porţile doruluĭ.

MAICUŢO CAN' M'AI FACUT

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Măĭcuţo, cân' m'aĭ făcut,
Ţie ghine ţ-a părut.
Maĭco! de părere bună
Nĭ-aĭ făcut plăpomĭ de lână
Şî faţă de măgheran,
Să mĕ légăn de măgan.
Măĭcuţ, al ñeŭ noroc,
L'aĭ pus cu lemne pe foc;
De desupt aĭ pus şi paĭe
Să arḑă cu bobotae.

DE M'AŞ MAI VEDEA ODATA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

De m'aş maĭ vedea odată
Pe ĭarbă verde culcată,
Pe pelin, pe măgheran,
Pe sarică de cĭoban,
Pe boboŭ moldovenesc,
In braţele cuĭ gândesc.

CINE TAIE LEMNE 'N DOS?

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

— Cine taĭe lemne 'n dos ?
— Taĭe badĭu hăl frumos.
— Cine taĭe lemne 'n faţă ?
— Taĭe badea chică creaţă.
Chică créţă câte-un χir,
Gura luĭ de trandaχir ;
Chică créţă tot inele,
Gura luĭ păhar de ñĭere.

CA CE-S NÉGRA CAM NEGRIE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Că ce-s négră cam negrie,
La multe le fac mănie.
Că ce-s neagră pe obraz,
La multe le fac năcaz.
Că ce-s neagră şî ghĭolbană,
Merg pe drum ca ş'o cătană.

DU-TE, BADEO, DU-TE DRACE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Du-te, badeo, du-te drace,
Du-te fermecatule !
Că de n'aĭ χi fermecat,
N'aĭ cota calu prin cale
Şî tu eştĭ pe el călare.
Aĭ cotat frîu prin pat
Şî frêu 'ĭ la murgu 'n cap.
Aĭ cotat frîu prin şură
Şî frêu-ĭ la murgu 'n gură.

SPUNE-I, BADEO, MUME-TI

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare,—Transilvania.

Spune-ĭ, badeo, mume-ti,
Să-ş' închiḑă hudiţa,
Tot cu lin şi cu pelin.
Amêndoĭ să nu grăim,
Făr' Sâmbătă câte-o dată,
Dumineca ḑiua tótă,
Sĕptămâna-arare-orĭ,
Intr'o ḑi de multe orĭ.

PARAUŢ CU APA RECE

Audită de N. I. Apostolessu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Părăuţ cu apă rece,
Pe la pórta mândriĭ trece,
Dare-ar Dumneḑeŭ să sece,
Să rĕmâĭe numa tina,
Să mĕ ĭubghesc cu vecina.
Vecina de lângă mine
To'de-a-una 'm prinde ghine,
Vecina de lângă casă
Nicĭ odată nu mĕ lasă.
Ea cân' vede că ñiĭ rĕŭ
Fuge ĭute la părĕŭ ;
Şi scóte nĕsip din apă
Şî 'm pune la cap să 'm trécă.

ARINAŞ, FOAIE MARUNTA

Audită de N I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Arinaş fóĭe măruntă,
Păsĕrile 'n tine cântă ;
Ies mândrele şî 'l ascultă,
Iese şî mândruţa mea,
Să'ş asculte pasĕrea,
Cum 'ĭ cântă patima,
Patima eĭ din fetie
Ş'a badĭuluĭ din junie.

DÉLULE CAN' TE-AM SUIT

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Délule căn' te-am suit,
Numa te-am prăbăluit,
Dar acum căn' tĭ-oĭ sui,
Nu tĭ-oĭ maĭ prăbălui.
M-oĭ desculţa dĭ-un chicĭor
Şî tĭ-oĭ sui fără dor,
M-oĭ descultţa dĭ-o opchincă
Şî tĭ-oĭ trece fără frică.

AM O MANDRA CA O CRUCE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Am o mândră ca o cruce
Şî la lucru n'o pot duce.
Diminéţa-ĭ roua rece
Peste ḑi să prea 'ncălḑeşte,
Sara cam pe la o jină
O chişcă ţînţarĭ de mână.

LELEA 'NALTA ŞI VOINICA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Lelea 'naltă şî voĭnică,
Dórme lângă mămăligă.
Mămăliga corcăe,
Ea dórme de horcăe;
Mămăliga χerbe 'n ólă,
Ea dórme de sĕ omóră.

BADIO, MANDRULIŢA TA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvniaa.

Badĭo, mândruliţa ta,
Du-te 'n pădure cu ea.
Cân' fulgeră şî trăzneşte
Ia sĕcurea ş-o loγeşte
Şî te jură şî ḑi ḑĕŭ,
C-o trăznit-o Dumneḑĕŭ
La o gură de părăŭ.

BADIUL NEU NU-I MARE TARE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Badĭul ñeŭ nu-ĭ mare tare,
Da' cine ñi-l vede móre;
Că ĭo cân' l'am vĕst întâĭ
Era capu să ñi-l puĭ;
Şî ĭo cân' ñi-l-am vĕḑut
Tot cu mórtea m'am bătut.

MUREŞ, MUREŞ, APA LINA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Murĕş, Murĕş, apă lină,
Treci-mĕ 'n ţară streină.
Dar aĭ grijă cum mĕ treci,
Să nu cum-va să mĕ 'neci;
Că n'aĭ banĭ să mĕ plăteştĭ,
Nicĭ haĭne să mĕ jăleştĭ.

DE-AR XI LASAT DUMNEDEU

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare. — Transilvania.

De-ar χi lăsat Dumnedĕŭ
Pămîntul cernélă négră
Şî cerul hărtie albă,
Sórele un scriitor
Şî luna pénă de scris,
Stelele năsip de pus,
N'ar putea ca să ne scrie
Ghinele ñeŭ din fetie
Şî al badiĭ din junie.

ALATUREA CU DRUMU

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare. — Transilvania.

Alăturea cu drumu
Ară badea cu plugu,
Tot arând şî sĕmănând
Şî din gură aşa dicênd :
— Să te facĭ, grâule, facĭ,
Să staĭ ghin' la săcerat
Ca mândra la sărutat ;
Să staĭ ghine la clăit,
Ca mândruţa la ĭubghit.

ADDENDA B.

CANTECE BETRANESCI

VOICHIȚA

Culésă de Rădulescu-Codin, din Rucăr, — Dâmbovița.

Fóĭe verde şĭ-o creiţă
Şĭ-o cracă de aluniţă,
Oĭ, săracă Dâmboviţă!
Mĭ-o prădă Stanciu şi Niţă
Şi cu soru-sa Voĭchiţa...
...Şĭ-o frunduţă salbă móle
Şi maĭ are, Stancĭu, are
Şi maĭ are d'o sor' mică:
Acu se 'nvaţă la furcă,
Dă cu flinta de usucă;
Păsărica sburătóre
Dă cu flinta, mĭ-o doborâ,
Ca s'o aĭbă de gustare
Pên' o veni prândŭ-ăl mare.
S'aruncă pe cal călare
Presurată de pistóle,
D'ale sfinte ĭatagane,
Strălucind ca sfîntu sóre.
Şĭ-o foiţă-a bradulu ĭ,
Sus,
La ceardacu Stancĭuluĭ,
Bea fecĭoriĭ Bratuluĭ
Cu Niţă-al Şelaruluĭ,
Cu Dobre-al Ploscaruluĭ,
Bea, nene, şi-mĭ chiuĭa,
Văili că-mĭ rĕsuna,
De poteră nicĭ gândĭa.
Dar Voĭchiţa sta afară
Rezemată 'n flintişóră;
Puţin somn o apuca
Şĭ-un vis frumos că visa,
In urmă se deştepta
Şi Stancĭuluĭ iĭ ḑicea:
— D'aleĭ, nene Stancĭule,
Tu beĭ şi te veseleştĭ,
De poteră nicĭ gândeştĭ
Că-ĭ acas' pe bătătură:
Umblă cu maĭca de mână,
Prinde la puĭ de găină...
D'aleĭ Stancĭu ce ḑicea?
— Lasă, fă, Voĭchiţo, fă,
Las' să vie potera,
Că d'o fi de Bucureştĭ,
Tu mĭ-o baţĭ de mĭ-o topeştĭ;
D'o fi poteră de Iaşĭ,
Mĭ-o trimeţĭ in Făgăraş;
D'o fi poteră de Diĭ,
Mĭ o trimeţĭ tocma 'n Sibiĭ;
D'o fi poteră de baltă,
Frică 'mĭ-e c'o să mĕ bată,
Că-ĭ cu Turcĭ amestecată...
Nicĭ cuvîntul isprăvia,
Cine, măre, că-mĭ sosĭa?
Căpitan Balaura
Cu potera alăturea.
Dar Stancĭu cum mi-l vedea,
Prosticel că se făcea,
Un surcel în mână lua,
In cenuşă scărmona
Şi Voĭchiţa tot aşa,
Mâna 'n şoldurĭ că punea...
...Căpitan că maĭ ḑicea:
— Dă-te, Stancĭule, legat,
Să nu te dăm spânzurat.
...Dar Voĭchiţa ce ḑicea:
Bată ceru mâne ta,

De ce să se dea legat
Ca un mare vinovat?
Hasnaua nu ţĭ-a furat,
Bănişorĭ nu ţĭ-a mâncat,
Nicĭ caiĭ el nu ţĭ-a luat,
Nimica nu ţĭ-a stricat...
Mâna pe durdă punea,
Pe poteră mĭ-o bătea;
Şi de vedea şi vedea,
Mâna pe sabie punea
Şi mi-ĭ tăĭa secereşte
Şi mi-ĭ aşeḑa snopeşte...
Dacă vedea şi vedea,
Căpitan ce maĭ făcea?
La Stancĭu că se ducea,
Cu cuvînt blând îl ruga:
— D'aleĭ, nene, Stancĭule,
Stancĭule, vitézule,
Maĭ ceartă-ţĭ pe Voĭchiţa,
Mĭ-a prăpădit potera!...
...Stancĭu că mi-l asculta,
La Voĭchiţa se ducea
Şi din gură cuvînta:
— D'aleĭ sor'-mea Voĭchiţa,
Maĭ lasă ţĭ vitejia,
Că iĭa ţi-aĭ prăpădit,
Opincili ţi-aĭ tocit
Şi haĭdeţĭ cu mine 'n sat
Să te daŭ după bărbat...
— Nu vreaŭ să merg eŭ în sat
Să mĕ daĭ după bărbat,
Să-mĭ fie cĭocan în cap.
Maĭ bine 'n codru cu drag;
Să beaŭ vin din burdujel,
Să mănânc carne de mĭel....

IENCEA SABIENCEA

Culésa de Rădulescu-Codin, din Fureştĭ,—Dâmboviţa.

Veḑĭ maĭ sus o variantă.

Foicică treĭ lămâĭ,
Treĭ lămâĭ
Şi treĭ gutuĭ,
Pe uliţa têrguluĭ,
Têrguluĭ,
Odriuluĭ,
Iară plimbă-mi-se, plimbă,
D'ale Iencea,
Săbiencea,
Cu saiaua 'nfiptă 'n brêŭ,
Trăgênd pe murgu de frêŭ...
Iară Iencea,
Sabiencea,
Se plimba
Ce se plimba,
Cu maĭcă-sa se 'ntâlnĭa,
Maĭcă-sa că-l întreba:
— D'aleĭ Ienceo, Ienceo-al [maĭchiĭ,
D'aleĭ Ienceo,
Sabienceo,
De când maĭca te-a făcut,
Aşa trist nu te-am vĕḑut...
Ienceo, ce mi-aĭ prăpădit?
...Iară Iencea
'I rĕspundea:
— D'aleĭ maĭcă, maĭca mea,
Câte fete sînt în sat,
Pe tóte le-am sărutat,
Câte-un bogagiu le-am dat;
Numa una mi-a scăpat:
Stăncuţa din Ţaligrad...
Iară mă-sa
'I rĕspundea:
— Foicică de treĭ beţe
Vin la maĭca să te 'nveţe:
Tu, Ience-o, să mi-te ducĭ
La pórta cu treĭ sipicĭ
Când sînt dragostili ĭuţĭ
Şi copile
Fără minţĭ
Şi nevestili
Fĭerbinţĭ...
Şĭ-o foiţă şĭ-o lalea,
Acolo mi se ducea.
Stăncuţa mi-l întreba,
Tot aşa că mi-ĭ ḑicea:
— D'aleĭ Ienceo,
Ienceo,
Neĭcă,
Ia să'ţĭ aştern eŭ la foc;
...Iară Iencea

'I rĕspundea:
— Nu mĕ culc eŭ lângă foc
Că sînt lemnili de plop
Şi sare
Dĕ'mĭ arde
Tot...
...In pat luĭ Iencea
'I aşternea
Şi Iencea
Mi se culca
Cu Stăncuţa alăturea!
...Când era la mıeḑ de nópte,
Stăncuţa 'n canon de mórte!

VOINICEL OLEAG

Culésă de Rădulescu-Codin, din Călineştĭ.—Dâmbóviţa.

A se vedea poesia poporană «Olea» publicată în «Din Muscel»: Cântece poporane vol. I, Ed. Socec. Veḑĭ variantele de maĭ sus, pag. 66—71.

Verde sălcióră
Sus la inimióră,
Mulţĭ voĭnicĭ se 'nsóră...
Verde vĭorea,
El că se 'nsura:
Voĭnicel Oleag,
De Oleag,
Oleag,
De blaga bogat...
El că se 'nsura,
Mândră că-şĭ lua,
Mândră ca a luĭ
Nu-ĭ a nimuluĭ...
Când el se pornĭa,
De mi-se'nsura,
El, măre, c'avea:
Nouă morĭ în vênt,
Treĭ pe su' pămînt,
Macină argint,
Cu piscóĭe pe feréstră,
De tórnă argintu 'n casă...
Şi el maĭ avea:
Treĭ cireḑĭ
De boĭ,
Treĭ turme
De oĭ,
Frate, d'un cârlan.
Cârlăĭor d'un an,
De urechĭ
Ciulit,
De vine
Stâlcit,
Din ochĭ
Văpăind,
Făcut
Pe fugit...
El că se 'nsura,
El că sărăcĭa,
De bir l-apuca:
Tot din an
In an,
Un cazan
De banĭ,
Şi din lună
'N lună
Câte-o pungă plină;
Cincĭ galbenĭ pe săptămînă...
El se jeluĭa
Şi se văĭcărĭa:
— Să vînḑ pe taĭca:
Ce-o să iaŭ pe el?
O sută de leĭ,
Ce-o să fac cu eĭ?
Să vînḑ pe maĭca,
Ce-o să iaŭ pe ea?
Treĭ sute de leĭ,
Ce-o să fac cu eĭ?
Nu mi-o fi pacat
Că ea că m'a fapt
Şi ea m'a 'nfăşat
In troacă m'a aruncat
Şi m'a legănat,
De foc m'a ferit,
In virstă m'a făcut...
Să-mĭ vînḑ cârlanu,
Ce-o să ĭaŭ pe el?
Cincĭ sute de leĭ,
Ce-o să fac cu eĭ?
Să-mĭ vînḑ pe mândra,
Plătesc biruşca...

El că maĭ ḑicea :
Tu mândruţa mea,
Tu să te găteştĭ,
Să te premeneştĭ,
Că eŭ o să te duc,
La têrgu de florĭ,
Că vin negustorĭ ..
Ea că se gătĭa,
Se sulimănĭa
Şi că se 'mpudra,
Amândoĭ pleca,
La têrg că sosĭa,
Pristav că-ĭ punea,
Negustorĭ venĭa...
Toţĭ mi se 'ncerca
Şi maĭ că-mĭ sosĭa,
El s'apropia,
Turcu ibrior,
Cela tinerel
Şi maĭ frumuşel
Şi el că ḑicea :
— Tu, voĭnic, Oleag,
Tu vindĭ pe mândra.
Tu, voĭnic, Oleag,
De Oleag,
Oleag,
De blaga bogat...
Ce cerĭ pe mândra ?
In cântar mĭ-o daĭ,
In cântar ţĭ-o ĭaŭ...
Eĭ c'o cântărĭa,
Cu galbenĭ o cumpenĭa...
Turcu că mĭ-o lua,
Acasă-mĭ pleca,
Pe drum apuca,
El că mĭ-o pupa,
Mândra că-ĭ ḑicea :
— Turculeţule,
Tinerelule,
Frumuşelule,
Gingăşelule,
Eŭ că m'ĕĭ pupa,
Că eŭ sînt a ta...
Acasă mergea,
In dughĭană mĭ-o băga,
Dughĭan' vişita,
Vr'o treĭ ḑile sta,
Eĭ nu se 'ntâlnĭa...
Turcu mĭ-o scotea
Şi el mĭ-o pupa,
Ea că-ĭ maĭ ḑicea :
— Turculeţule,
Tinerelule,
Frumuşelule,
Gingăşelule,
Tot staŭ şi mĕ 'ntreb :
Din ce neam
Eştĭ tu.
Din ce neam
Sînt eŭ ?
— Eŭ sînt fecĭoru
Popiĭ
Oprĭ
Din ţara Moldoviĭ...
Fraţĭ că se găsĭa,
Turcu că mĭ-o lua,
Indărăt mĭ-o ducea,
La voĭnic mergea,
Din gură-ĭ ḑicea :
— Tu, voĭnic Oleag,
De Oleag,
Oleag,
De blaga bogat,
Banĭĭ ce ţi-am dat,
Eŭ te-am înzestrat,
Că mi-aĭ fost cumnat...
Voĭnic ce făcea ?
Masa o 'ntindea
Şi eĭ că mânca .
Şi se veselĭa,
Lumea se mira...

RADIŢA

Culésă de Rădnlescu-Codin, din Gorgan,—Dâmboviţa.

Fóĭe verde ca nalba
Şi era una Rada.
De frumósă ce era
Se mira lumea de ea :
Din cosiţe-aur pica
Şi din ochi-ĭ tot aşa ;
Şi codiţa pardosită
Tot cu parale mărunte...
Na, na, na, nafna, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Şi-altă fóĭe ca nalba,
Iată Rada ce făcea :
Rada ibomnic avea,
Şĭ-o foiţă treĭ măsline,
Unu căprăraş Vasile.
Şi mă-sa tot îĭ ḑicea :
Rada maĭchiĭ, ascultă 'ncoa,
Nu te duce, Rada mea,
Nu te du după căprar
C'ala e om cu belea :
Pică ordinu şi-l ia,
Rĕmâĭ, Rado, tot aşa...
Na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na. .
— Radă, maĭcă, ascultă 'ncoa :
Păcat de fetia ta,
De copilăria ta...
Alte fete nu frumóse
Le jócă logodna 'n casă ;
Tu fuseşĭ fată de fală,
Tu mĕ dedeşĭ de ocară,
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Fóĭe verde treĭ costreĭ,
La Rădiţa la bordeĭ
Cu martaciĭ subţireĭ,
Cu grindióra de teĭŭ,
Sprinceana trasă 'n condeĭŭ,
Te uĭţĭ la Rada să pĭeĭ.
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Fóĭe verde ca nalba,
Iar căpraru ce făcea ?
Tótă óstea c'o pornĭa :
Mĭ-era capu la Găeştĭ
Şi códa era 'n Piteştĭ,
Cum n'aĭ vĕḑut de când eştĭ.
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na.
Atuncĭ Rada mi-l vedea,
Cu pumniĭ 'n pĭept se bătea,
Pe plâns, măre, se punea,
Mâna pe cheĭe punea,
La lădiţă se ducea :
Şépte iĭ Rada scotea,
Şépte iĭ tot felurite,
Numaĭ cu fluturĭ cusute,
Tot de Rada sînt făcute.
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Şépte iĭ Rada scotea :
Se 'mbrăca Rada c'o iĭe
Care nu maĭ era 'n lume,
Mânica cu nisipiţĭ
De mĭ-a luat lumea de minţĭ,
Tot de Rada sînt făcuţĭ...
...Şépte iĭ Rada scotea,
Din gură le blestema :
— Şépte iĭ avuseĭ, frate,
De nicĭ una n'avuĭ parte,
Dale-aş de pomană tóte
Că'mĭ plécă căpraru, frate !..
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
D'aci Rada se gătĭa,
Se gătĭa, se premenĭa,
După căprar că pleca
Şi din gură se ruga :
— Fă mĕ, Dómne, ce m'ĕĭ face,
Fă-mĕ, Dómne, o porumbiţă,
La căprar pe puşculiţă
S'aud tunul bubuind
Şi pe căprar chiuind...
Na, na, na, na, na, na, na,

Na, na, na, Rădiţo, na..
Rada tot mereŭ mergea,
Cu frate-sĕŭ se 'ntâlnĭa
Şi frate-sĕŭ că-ĭ grăĭa :
— Nu te duce, fata mea,
Că-ĭ păcat de vĭaţa ta...
Alte fete maĭ gelóse
Le jócă logodna 'n casă ;
Tu fuseşĭ fată de fală,
Tu mĕ dedeşĭ de ocară.
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo.-na...
- Haĭ îndarăt, Rada mea,
Soră, surióra mea,
Să'ţĭ daŭ plugu cu opt boĭ,
Să'ţĭ daŭ treĭ turme de oĭ
Numaĭ ca să staĭ la noĭ...
Nu te du după căprar
C'ala e om cu belea :
Pică ordinu şi-l ĭa,
Rĕmâĭ, Rado, tot aşa,
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Atuncĭ Rada ce ḑicea :
— Nu mĕ duc după căprar
Şi mĕ duc până colea
Să descânt maĭchiĭ ceva
Că-ĭ bolnavă săraca
Şi tu n'aĭ dat pe la ea...
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
— Neĭcă, să'mĭ daĭ plugu cu opt boĭ,
Să'mĭ daĭ cincĭ turme de oĭ,
Eŭ tot nu maĭ staŭ la voĭ ;
Să ştiŭ c'oĭ goni treĭ anĭ,
Tot mĕ duc după căprar.
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Mergea, Rada cât mergea,
Mergea
Rada
Cât colea,
Tótă oştirea sosĭa,
Iar căpraru mĭ-o zărĭa,
De departe că striga :
— Haĭ, domnule, dumneata,
Maĭ opreşte-ţĭ oştirea,
Maĭ măreşte porţia,
C'a sosit şi Rada mea.
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Şĭ-o foiţă ca nalba,
Comandiru ce ḑicea :
— Măĭ, căprare, dumnéta,
Brutu-ăl mare
Opt parale
Şi cu ăl mic cincĭ parale,
Nu-ţĭ móre Rada de fóme...
— Las' să vie frăţióre,
Rada din Poiana mare
Cu codiţa gălbeóră,
Pardosită cu parale
Şi lăsată pe spinare...
Unde-o vede neĭca móre...
Na, na, na, na, na, na, na,
Na, na, na, Rădiţo, na...
Na, na, na, Rădiţo, na...

GHIŢA CATANUŢA

Auḑit de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Cules din Şona, comitatul Târnova-mare, — Transilvania ; veḑĭ o variantă maĭ sus.

Pe culmñiţa déluluĭ,
Déluluĭ Ardéluluĭ,
Primblă-ñi-să p'ĭn colnic
Tinĕr Cătănuţ' voĭnic,
Ghiţă cu mândruţa luĭ,
Cu d'albă drăguţa luĭ,
Pe doĭ agerĭ căluşeĭ
Incărcaţĭ de gălbineĭ,
Cu doĭ banĭ în buzunar
Cu doĭ-spre-ce lăutarĭ.
Din doĭ-spre-ce ce-ĭ avea,
Nicĭ unu nu-l mulţăñĭa.
Ghiţă din graĭŭ ş' grăĭa :
— Mândro, mândruléna mea,
De cân' mândro te-am luat
Necĭ un cântec n'aĭ cântat.
Trage-ñi mândr'o-n cântecel
Să ne χie drag de el.
Mândra din gură ş' grăĭa :
— Dar am un glas fomeesc
Şi samănă-a haĭducesc ;
Cân' oĭ începe-a cânta,
Cĭerĭu 'n lacrăñĭ s'o scălda,
Chetrile s'o deschica,
Văile s'o tulbura,
Şî munţiĭ s'o resturna,
Şî codru ñi o rĕsuna,
Şî hoţiĭ s'o deştepta.
Ghiţă din graĭu-ĭ grăĭa :
— Cântă mândruliţa mea
Şi nicĭ o grijă n'avea.
Cân' începu a cânta
Cĭerĭu 'n lacrăñĭ să scălda,
Văile să tulbura,
Chetrile să deschica
Şî munţiĭ să resturna
Şi codru ñi-îş' rĕsuna
Şi hoţiĭ să deştepta,
Lor în cale le ĭeşa
Şi din graĭŭ aşa grăĭa :
— Dă-ne voĭnice vama
Şî ne dă pe mândruţa.
Ghiţă din graĭŭ le grăĭa :
— Ba ĭo vamă nu v'oĭ da,
Mândruţa nu v-oĭ lăsa.
Eĭ din graĭŭ aşa-ĭ grăĭa :
— Dacă vamă nu ne-ĭ da,
In luptă să ne luptăm,
In săbghiĭ să ne tăĭem.
Ghiţă din graĭŭ le grăĭa :
— In luptă să ne luptăm,
In săbghiĭ să ne tăĭem.
In luptă cât să lupta
Brêu luĭ să sloboḑĭa,
Ghiţă mândruţeĭ ḑicea :
— Mândro, mândruléna mea,
Lasă mândro murgu 'n frêŭ,
Strânge-nĭ pustiu de brêŭ.
Mândra din graĭŭ 'ĭ grăĭa :
— Ba ĭo badĭo n'oĭ veni,
Că voĭ care-ţ' ghirui
Tot un bărbăţel ñi-ţ' χi.
Ghiţă dac-o auḑĭa,
El tare să năcăja
Şî rótă că se făcea
La toţĭ capu le tăĭa
Şi la mândruţă se da
Şi capu îĭ reteza
Şî călare se punea,
La sócră-sa se ducea.
La pórtă cân' ajungea
El din graĭŭ aşa ş' grăĭa ;
— Sócră, sócră,
Pómă acră,
Haĭ de-ñĭ deşchide pórta.
Sócră-sa din graĭŭ grăĭa :
— Deşchide-ţ-o nevasta
Că şî ea-ĭ ştie treaba.
Şî striga ş'a doua óră :
— Sócră, sócră,
Pómă acră,
Haĭ de-ñĭ deşchide pórta.

Sócră-sa din graĭŭ grăĭa :
— Deşchiḑĕ-ţ-o nevasta
Că şĭ ea-ĭ ştie treaba.
Şî striga ş'a treĭa óră :
— Sócră, sócră,
Pómă acră,
Haĭ de nĭ deşchide pórta,
Că nevasta o-am lăsat
Intr'o grădină cu florĭ,
Tot în sânge păn' subsorĭ,
Intr'o grădină cu ĭarbă,
Tot in sânge păn' supt barbă.
Sócră-sa cum auḑĭa
Pórta că iĭ deşchidea,
Ghiţă 'n casă să ducea,
Capu pe masă punea,
Şî din graĭŭ aşa grăĭa :
— Sócră, sócră,
Pómă acră,
Adă sócră varḑă acră,
Să mâncăm cu carne grasă
Din χie-ta ha frumósă.
Sócră-sa să 'nspăĭmânta
Şi din graĭŭ aşa-ĭ grăĭa :
— Ghine că 'ĭ l-aĭ tăĭat
Capu eĭ hăl spulberat.

CANTECUL LUI GHIŢĂ CATANUŢA

Culese de I. Odor de la Gr. Cojocaru, Breaza de jos,—jud. Prahova.

Fă mândruţo, mândra mea,
Ia sumete'mĭ mânecĭ largĭ,
Şi'mpleteşte la colacĭ,
Fă colacu dintr'o chilă,
Şi covrig
Dintr'un mertic.
La socriĭ
Plec peste codriĭ,
Şi la naşĭ
Peste oraş,
Şi la socriĭ
Peste codriĭ.

Mergênd pe drum a ḑis :

Fă mândro, mândruţa mea,
Cântă'mĭ tu d'un cântecel,
Că eŭ pe tine de când te-am luat
Nicĭ un cântec nu mĭ-aĭ cântat !
— Ghiţă Cătănuţă,
Eŭ d'oiŭ începe a cânta,
Fântânile s'or turbura.
Pădurile s'or clătina,
Şi haiduciĭ înainte-or eşi,
Şi pe tine te-or tăia
Şi pe mine m'or lua !
Daca'nceput a cânta,
Pămîntu se cutremura,
Pădurile că vijia,
Haĭduciĭ înainte le eşia,
Pană Roşióră cu Gruĭa.
Căpitanu ce'mĭ ḑicea :
Ghiţă, dă'ţĭ tu vama ta.
— Eŭ pe unde am umblat,
Vamă de loc nu am dat !
— Ghiţă, dă-ne încó pe Murgu [tĕŭ !
— Ba pe murgu nu l'oiŭ da,
Că mi l'a dat socru-meŭ,
Să'mĭ pórte trupşoru meŭ !
— Ghiţă, dă'ţĭ tu paloşu tĕŭ !
— Ba paloşu nu ţi'l daŭ,
Că mi l'a dat socru-meŭ,
Să-mĭ păzéscă capu meŭ !
— Dă'şĭ tu Ghiţă pe mân- [dra ta !
— Ba eŭ pe mândra n'o daŭ,
Că mi-a dat'o sócră-mea,
Ca să ţiĭ casă cu ea !
— Da, ce vreaĭ Ghiţă,
In săbiĭ să ne tăiem,
Orĭ in luptă să ne luptăm ?
— Sabia îmĭ e curvéscă,
Dară lupta-ĭ voinicéscă !
Şi aşa la luptă s'a luat
De diminéţă şi pănă'n séră :
— Fă mândro, mândruţa mea,
Saĭ de îmĭ légă brăcingu,
Că mĕ supune haĭducu !
— Care din voĭ o ghirui,
Tot un bărbăţel mĭ-o fi !

Ghiţă când a audit aşa, s'a necăjit foc, s'a opintit din tóte puterile şi pe jumĕtate l'a îngropat pe Gruĭa în pamînt, a scos paloşul şi l'a tăĭat şi l'a facut d'o clăiţă far' de vêrf, apoĭ i-a dis mândriĭ luĭ să vie să bea vin dintr'o ploschiţă de cincĭ oca :

— Vino mândro, vin de bea,
Că de adĭ încolea,
Iĭ maĭ bea, orĭ nu-ĭ maĭ bea !

Ea începu a plânge, dar el n'avu nicĭ o milă de ea şi o tăĭă şi din trupul eĭ facu vêrf clăiţeĭ haĭducului :

— Cu haĭducul tu aĭ tras,
Cu haĭducu o să te las !

Apoĭ ĭ-a tăĭat cosiţele şi 'ĭ le-a dus sócră-si :

— Ghiţă, ce aĭ făcut cu mân-
[dra ta ?
— D'aĭ ştiut ĭépa cu nărav,
Mie de ce mi-aĭ dat'o ?
De nu credĭ, iécă şi frêu !

Şi ast-fel Ghiţa ucise şi pe sócră-sa.

ADI E LUNI ŞI MANE-I MARŢI

Audit de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Cules din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Adĭ e Lunĭ şî mâne-ĭ Marţĭ,
Poĭmâne-ĭ târg la Galaţĭ
Tot de craĭ şî de 'mpĕraţĭ.
Dară craĭul hăl maĭ mare,
Adĭ şi mâne nuntă are;
Nunta necĭ nu se găta
Şi o carte că'ĭ venĭa,
Carte de la 'mpĕrăţie,
Să mérgă la cătănie.
El când de-acasă 'ñĭ pleca,
Cătră maĭcă-sa grăĭa :
— Maĭcă, măĭculiţa mea,
Să 'ñĭ grijăştĭ nevĕstuţa.
Dă-ĭ colac cu lapte dulce,
De la noĭ nu s'ar maĭ duce ;
Şi-ĭ dă lapte cu colac
Ca de noĭ să-ĭ χie drag.
El necĭ délu nu trecea,
Ea la nevastă 'ncepea :
— Du-te, căţea şî ţolină !
De cân' aicĭ te-am ais
Apă 'n casă n'aĭ ais,
Tu casă n'aĭ măturat,
Nenñica nu ñi-aĭ lucrat.
Nevasta sĕ nécăja,
Botele 'n mână lua,
Apă 'n casă ş'aducea
Şi p'ĭn casă 'şĭ mătura
Şî gunoĭu 'l aduna
In ñiljccu cemniţiĭ,
In pólele rochiţiĭ.
Da hóţa de sócră-sa
Acolo dac'o vedea,
Mâna pe cheĭ o punea
Şî chemniţa o 'ncuĭa.
De mâncare ea ce-ĭ da ?
Cójă de chită cumpănită
Şi câte un pahar de apă,
La treĭ sĕptămânĭ odată.
Cân' bărbatu-so venĭa,
El din graĭŭ aşa grăĭa :
— Maĭco, măĭculiţa mea,
Grijîtu ñĭ-aĭ nevasta ?
Maĭcă-sa din graĭŭ grăĭa :
— De cân' de aicĭa te-aĭ dus
Cine 'n ochĭ o maĭ vĕdut ?
El la pórtă că 'ñĭ ĭeşa,
La sócră-sa să ducea
Şi din graĭŭ aşa 'ĭ grăĭa :
Un'-e-ñi-ĭ nevĕstuţa ?
Sócră-sa din graĭŭ grăĭa :
— De cân' de aicĭ o-aĭ luat,
In curte nu ñĭ-a tunat.
El tare să nĕcăja
Ş'acasă ĭară-ş venĭa.
Cân' în curte să băga,
El de-o dată 'ş audĭa,
In temniţă peste vale,

Un cântec frumos de jale.
La maĭcă-sa să ducea :
— Maĭco, măĭculiţa mea,
Să-nĭ daĭ ñie cheili
Să descuĭŭ temniţili.
Maĭcă-sa din graĭŭ grăĭa :
— De cân' de aicĭ te-aĭ dus,
Io 'n pod mare ñi-am trecut
Şî cheili le-am cherdut.
El tare să nĕcăja,
La temniţă să ducea.
Cu chicĭoru 'n uşă da,
Uşa 'n două deşchica,
Nevăstuţa ş'o găsĭa,
C'o cosiţă aşternută
Şî cu un' acoperită.
Şî el cum ñi-ş'o vedea
El tare să bucura
Şî de-acolo ñi-o lua,
Ñi-o lua şi ñi-o 'ntreba :
Mândro, mândruliţa mea !
De cân' aicĭ tĭ-o băgat
De mâncare ce ţi-o dat ?
— Cojĭ de chită
Cumpănită,
Şî câte-un pahar de apă
La treĭ sĕptămânĭ odată.
El din graĭŭ aşa-ĭ grăĭa :
— Mândro, mândruléna mea.
Ce rĕŭ vreĭ măĭcuţiĭ mele ?
Orĭ junghĭată, orĭ puşcată,
Orĭ de grindă acăţată ?
Ea din graĭŭ aşa-ĭ grăĭa :
—Necĭ junghĭată, necĭ puşcată,
Necĭ de grindă acăţată,
In lumea largă să trăĭască.

SUS IN CAMPCHII NISTRULUI

Audit de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Cules din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Sus in câmpchiĭ Ñistruluĭ
Luce fóĭa crinuluĭ,
Da' nu-ĭ fóĭa crinuluĭ
Că sint oĭchiĭ şarpeluĭ.
Tot róde la un voĭnic.
Şî l'o ros de jumĕtate,
Jumĕtate nu-l maĭ póte
De curele ţintuite,
De paloşĕ ruginite,
De cuţîte ascuţite.
Voĭnic pe-acolo trecea,
Şî din graĭŭ aşa ş' grăĭa :
— Haĭdă, frate, de mĕ scóte
C'om χi fraţĭ până la mórte.
Şarpele din graĭŭ grăĭa :
— Pórtă-ţĭ, voĭnice calea
Că pe èsta l'oĭ lăsa
Şi de tin' m'oĭ apuca,
Că ñi l'o dat maĭcă-sa,
Pe calea beserecíĭ,
La icóna Precestiĭ,
La uşa altaruluĭ,
La icóna Tatăluĭ :
— Sugă-ţ şărchiĭ cóstele
Cum ñi-aĭ sup' tu ţiţele ;
Sugă-ţ şărchiĭ şoldu tĕŭ
Cum ñi-aĭ sup' tu cheptul ñeŭ.

XIRE-AĬ, MAICO, BLESTAMATA

Auḑit de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Cules din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

— Xire-aĭ, maĭco, blăstămată,
C'aĭ avut şî tu o fată,
Şî o aĭ dat să χie dată,
După hoţu din pădure,
Care omóră şî fură.
Că ĭo n'am fost învĕţată
Să şĕḑ cu uşa 'ncuĭată,
Să spăl haĭne sângerate,
De pe voĭnicĭ lepădate,
Şî cuţite ascuţite
Tot în sânge covîrşite.
Hoţu la uş' asculta,
Cu chicĭoru 'n uşă da
Şî din graĭŭ aşa grăĭa:
— Nevastă, nevasta mea,
Haĭ de 'ñĭ descuĭe uşa.
Ea uşa îĭ descuĭa,
El în casă că 'ñĭ tuna
Şî din graĭŭ aşa grăĭa:
— Nevastă, nevasta mea,
Ce-ţ' era dineaorea
De plângeaĭ şi lăcrămaĭ
Pe maĭcă-ta blăstămaĭ?
Ea din graĭŭ aşa-ĭ grăĭa:
— Io n'am plâns, n'am sus- [chinat,
Pe maĭca n'am blăstămat,
Ci 'n cămară m'am băgat
Şi focu ñi l'am făcut
Tot cu lemne de stejar.
Şi lemnele au fumegat,
Şî oĭchiĭ ñi-aŭ lăcrămat.
Hoţu afară 'nĭ ĭeşa,
Şi cocişuluĭ grăĭa;
— Cociş, cociaşul ñeŭ,
Pune treĭ caĭ la hĭuteu,
Să ducem pe stăpâna,
S'o ducem la maĭcă-sa.
In casă ĭarăş tuna
Şî din graĭŭ aşa grăĭa:
— Nevastă, nevasta mea,
Tu să te gaţĭ de a pleca,
Să mergem la maĭcă-ta.
Păn' nevasta se gătĭa
Treĭ plĭoştĭ de γin umplea,
Treĭ cuţite ascuţĭa
Şî pe cismă le băga
Şî 'n hĭuteu ni să punea
Şî de drum ñi s'apuca.
Să ducea, cât să ducea,
Nevasta din graĭŭ grăĭa:
— Cociş, cociaşul ñieŭ,
Da' ce cale ñi'ĭ d'asta?
Că asta e cale rea,
Nu-ĭ calea către maĭca.
Hoţul o plĭoscă scotea:
— Ţîne nevastă şî bea.
El cuţîtu că scotea
Şî capu îĭ reteza,
La sócră-sa să ducea
Şi din graiŭ aşa-ĭ grăia:
— Sócră, sócră,
Pómă acră,
Haĭ de-ñĭ deşchide pórta!
Sócră-sa din graiŭ grăia:
— Deşchiḑĕ-ţ-o nevasta,
Că şi ea-ĭ ştie treaba.
El striga ş'a doua:
— Sócră, sócră
Pómă acră,
Haĭde-ñi deşchide pórta,
Sócră-sa din graiŭ grăĭa:
— Deschiḑĕ-ţ-o nevasta
Că şî ea-ĭ ştie treaba.
Şî striga ş'a treia óră:
— Sócră, sócră
Pómă acră,
Haĭ de-ñĭ deşchide uşa
Că nevasta o-am lăsat,
Int'o grădină cu florĭ
Tot în sânge păn' subsorĭ;
Int'o grădină cu ĭarbă
Tot în sânge păn' supt barbă.
Ea pórta iĭ deşchidea

Hoţu'n curte sĕ băga
Şî la ea'n casă tuna,
Şî din graiŭ aşa-ĭ grăia :
— Sócră, sócră
Pómă acră.
Adă sócră
Varḑă acră
S'o mâucăm cu carne gracă
Din χie-ta ha frumósă.
Sócră-sa să'nspăimânta
Şi din gură-aşa ḑicea :
— Ghine că 'ĭ l-aĭ tăiat,
Capu eĭ hăl blăstămat.

STRIGA PETRU DINT'E LUNCI

Auḑit de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Cules din Şona, comitatul Târnava-mare,—Transilvania.

Strigă Pĕtru dint'e luncĭ
Dint'e luncĭ
De după juncĭ.
Nimene, nu-l auḑĭa
Făr' sîngură ma că-sa,
Il auḑĭa 'ĭ, respundea:
— Ce-ţ-î, Petre, ce-ţ-î dragă ?
Orĭ ochincile ţ-aĭ rupt ?
Orĭ merindea ţ-aĭ fârşit ?
Orĭ junciĭ ţi-i-aĭ cherdut?
El din graiŭ aşa-ĭ grăia :
— Maico, măiculiţa mea,
Io ochincile n'am rupt,
Necĭ merindea n'am fârşit,
Necĭ junciĭ nu 'ĭ-am cherdut.
Da' m'am pus ş'am adurñit,
Supt un pĕr mare 'nflorit
Şî vêntu ñi-o alinat,
Florile s'o scuturat.
Ñie 'n sîn ñi s'o băgat,
Maico, un şarpe-bălaor,
Maico, cu córne de aor.
Bagă-ţ mâna 'nt'on chindeŭ,
Şî ţ-o bagă'n sînu ñeŭ,
Şî scóte şarpe-bălaor,
Maico, cu córne de aor.
Maică-sa din graiŭ, grăia:
— De cât, Petre, făr'o mână,
Maĭ ghin', Petre, fără tine.
Şî striga ş'a doua óră.
Nimenea nu'l auḑia,
Făr' singură soru-sa
Il auḑĭa, 'ĭ respundea
Şî din graiŭ aşa-ĭ grăia :
— Ce ţ-î, Petre, ce ţ-î dragă?
Orĭ ochincile ţ-aĭ rupt ?
Orĭ merindea ţ aĭ fârşit ?
Orĭ junciĭ ţî-i-aĭ cherdut ?
El din graĭŭ aşa-ĭ grăĭa ;
— Soro, sorióra mea,
Io ochincile n'am rupt,
Necĭ merindea n'am fârşît,
Necĭ junciĭ nu 'ĭ-am cherdut,
Da' m'am pus, ş'am adurñit.
Supt un pĕr mare 'nflorit,
Şî vêntu ñi-o alinat,
Florile s'o scuturat,
Ñie 'n sîn ñi s'o băgat,
Soro, un şarpe-bălaor
Soro, cu córne de aor.
Bagă-ţ mâna 'nt'on chindeŭ
Şî ţ-o bagă'n sînu ñeŭ
Şî scóte şarpe-bălaor,
Soro, cu córne de aor.
Soru-sa din graiŭ grăia:
— De cât, Petre, făr'o mână,
Maĭ ghin', Petre fără tine.
Şi striga ş'a treia óră:
Nimenea nu'l auḑia
Făr' numa' mândruţa sa.
Il auḑia, iĭ rĕspundea:
— Ce-ţ-î Petre, ce ţ-î dragă?
Orĭ ochincile ţ-aĭ rupt?
Orĭ merindea ţ-aĭ fârşit ?
Orĭ junciĭ ţî-i-aĭ cherdut ?
El din graiŭ aşa-ĭ grăia :
— Mândro, mândruléna mea,
Io ochincile n'am rupt,
Necĭ merindea n'am fârşit,
Necĭ junciĭ nu 'ĭ-am cherdut.
Da' m'am pus, ş'am adurñit
Supt un pĕr mare 'nflorit

Şi vêntu ñi·o alinat,
Florile s'o scuturat,
Ñie 'n sîn ñi s'o băgat,
Mândro, un şarpe bălaor,
Mândro, cu córne de aor.
Bagă-ţ mâna 'nt'on chindeŭ.
Şi ţ-o bagă'n sînu ñeŭ,
Şi scóte şarpe bălaor,
Mândro, cu córne de aor.
Mândra, din graiu-ĭ grăia :
— De cât, Petre, fără tine,
Maĭ ghin', Petre, făr'o mână.
Ea mâna n'o'nvăluia
Şi'n sînu luĭ o băga,
Nu scotea şarpe-bălaor,
Ci scotea o cingă de aor.

CANTECUL LUI TUNSU

Cules de I. Odor, din jud. Prahova.

Fóĭe verde bob năut,
O veste 'n ţară-a ajuns
De un hoţ, ce-ĭ ḑice Tuns,
Care'n codru a eşit
Cu şépte întovărăşit :
Tot tinerĭ, aleşĭ pandurĭ,
Tâlharĭ neaoşĭ dé pădurĭ.
Und' cu gându nu gândeştĭ,
Cu eĭ în drum te'ntâlneştĭ,
Şi te'ntrébă binişor,
C'un cuvênt blând, dulcişor :
— De unde viĭ creştinaş,
Boeraş, negustoraş,
Din ce sat, din ce oraş?
Orĭ, birul unde ţi'l daĭ?
Luat'aĭ de drum răvaş?
Jură-te p'arma din pept,
Şi să'mĭ spuĭ mie cu drept,
De aĭ banĭ maĭ multiceĭ,
Dă'mĭ jumĕtate din eĭ ;
Dar de aĭ maĭ puţinteĭ,
Dă mi-ĭ toţĭ să fie-aĭ meĭ,
Că-ţĭ daŭ la mână răvaş,
Să nu rĕmâĭ păgubaş,
Că d'oiŭ trăi,
Iţĭ voiŭ plăti,
De cumva óiŭ muri eŭ,
Iţĭ va plăti Dumneḑeŭ!

M A R C U

Culésă de Chr. N. Ţapu de la doctorul Vasilie Glodariŭ, din Luduşul-mare, — Transilvania.

Joĭ în ţara Scremuluĭ
La cetatea Marculuĭ,
Aŭ plecat Marcu 'n voĭnicie,
Să-şĭ adune avuţie,
Că n'avea destulă pustia!
Iov Craiŭ gheṇerar împĕrătesc
Cetatea 'ĭ-o pustiit.
Cu atât nu s'a 'ndestulit
Şi maĭ rĕŭ l'aŭ bajocorit,
Că pe mumă-sa aŭ calcat'o cu [copkita caluluĭ
Pe faţa obrazuluĭ,
Iară pe nevastă-sa o dus'o în [roghie.
O venit Marcu săracu acasă,
Aŭ găsit cetatea pustiită
Şi nevasta luĭ robghită.
O 'mbrăcat haĭne călugăreştĭ,

O luat o mintie
Şi-a 'ncins o mistie
Care singură tăia o mĭie
Şi s'o dus la Balgăradul tur-
[cesc
Şi aŭ început a cerşi din casă
['n casă,
Şi aŭ ajuns şi pĕn'la pórta luĭ
[Iov Craĭ
Ghinerariŭ imperătesc.
Iov Craiŭ mare turcesc,
Ghinerariŭ imperătesc.
Ḑis'a către Marcu:
— Moş călugăre, na şi de la
[mine un ban,
Că nu daŭ din averea mea
Ci din averea Marculuĭ.
Nu ştiŭ cunoşti-l saŭ ba?
Marcu sĕracu aŭ murit
Şi io m'am rugat de ceĭ doĭ-
[spre-ḑece domnĭ de sfat
De mĭie calul mi l'aŭ dat.
Dacă'ĭ treaba aşe,
Vină'n casă să bem
Ughian ghine să ne ospĕtăm.
Turcul de câte orĭ în chim-
niţă mergea
Câte două trĕĭ pălĭĭ la nevasta
[Marculuĭ trăgea.
Marcu din gură-şĭ grăĭa:
— Nevastă, d'albă nevastă
Dacă ţi-ĭ şti ruga cam ghine,
Te-a scăpa Dumneḑeŭ pĕnĕ
[mâne.
Turcul de la o vreme s'aŭ îm-
bĕtat
Şi către Marcu aŭ strigat:
— Moş călugăre, moş călugăre
Să'ĭĭ, jocĭ una călugărĕscă.
Marcu atuncĭ respuns-a:
— Noĭ călugăriĭ aşa jucăm d'a
hălăloĭ
Maĭ c'ales când suntem câte doĭ
De toţĭ Turciĭ fug de noĭ.
Atuncĭ Marcu o descins o
[mintie,
Şi o desfăcut o mistie
Care singură tăia o mĭie.
Atuncĭ a sărit Turculuĭ beţiĭa:
— Vorbele ce le-am vorghit
[cu tine
Nu ĭĭ's spre nicĭ un ghine.
Maĭ dă-mĭ odată ḑile de la tine!
Atuncĭ Marcu ĭ-o tăiat capul
Şi l'aŭ luat in suliţă
Şi l'aŭ svîrlit în uliţă.
Şi-apoĭ s'aŭ băgat in grajdul
[Turculuĭ
Şi aŭ luat nouĕ caĭ cu nările
[spintecate
Şi ĭ-aŭ încărcat de bine şi de
[bunătate
Şi s'aŭ dus cu nevasta pe supt
[cetate

RESTIGNIREA LUI CHRISTOS

Cules de Chr. N. Ţapu de la Dr. Vasile Glodariu din Luduşu Mare.—Transilvania.

Un om mare
A luat o secure mare;
S'a dus într'o pădure mare;
A tăiat un lemn mare
Şi-a făcut o biserică mare
Cu nouĕ altare
Cu nouĕ zăbrele.
Maĭcă sfîntă
Cine o cântă
S'aŭ luat pe Ketri late
Ca topóre 'mbarburată,
Pe Ketri înguste
Ca fuscele de cuşte.
Toţĭ orghiĭ
Toţĭ schiochi
I-o aflat
Unde s'a sălasluit
Şi unde s'a odihnit
Numaĭ pe fiul sĕŭ
Domnul nostru şi al tuturor nu
[l'a aflat
S'aŭ dus la rĕul luĭ Iordan

La vadul luĭ Iordan
S'aŭ spălat pe faţă şi pe d'alba
[peliţă
Şi s'a uĭtat în sus spre rĕsărit
Şi aŭ vĕzut doĭ îngerĭ venind
Şi le-aŭ ḑis: aleĭ îngerilor,
N'aţĭ vĕḑut pe Domnul nostru
[şi al tuturora?
Noĭ tare ne-am jurat înaintea
[sf. tale
Că noĭ nu l'am vĕḑut.
Maĭca sfîntă aĭ luat carte mare,
Carte mică,
Carte de milostivire
Şi a luat ketri înguste
Cu fuscele de custe
Şi toţĭ orghiĭ şi toţĭ schiochiĭ
I-a aflat unde s'aŭ odihnit,
Unde s'a sălăşluit;
Dar pe Domnul nu l'a găsit
Şi s'a dus la riul luĭ Iordan
La fântâna luĭ Prodan;
Şi faţa albă şi-a spălat
Şi spre resărit s'a spălat
Şi aŭ vĕḑut pe Ion, nănaşul
[luĭ Dumneḑeŭ
Şi 'ĭ-aŭ ḑis: Ióne, nănaşu luĭ
[Dumneḑeŭ
N'aĭ vĕḑut pe fiul mñeŭ
Domnul nostru, al tuturora?
Eŭ l'am vĕḑut la porţile luĭ
[Pilat,
Răstignit pe cruce de brad,
Unde căĭniĭ de jidovĭ îl chi-
[nuiaŭ
Şi'l chirdosĭaŭ
Şi cu cununĭ de skinĭ capul
[îĭ cingeaŭ;
Sânge roşu pe jos curgea
Creştiniĭ alergaŭ se creştinaŭ.
Atuncĭ maĭca sfîntă ĭar a luat:
Carte mare,
Carte mică,
Carte de milostivire
Şi s'a luat pe pietre late
Cu topóre îmbărburate
Ca fustele de custe
Toţĭ orghiĭ şi toţĭ schioki i-o
[aflat
Unde sălăşluind
Unde odihnind
Numaĭ pe Domnul nostru
Şi al tuturor nu l'aŭ aflat
Şi s'aŭ dus la rîul luĭ Iordan,
La fântâna luĭ Prodan
Şi s'a spălat pe faţă
Şi pe d'albă peliţă
Şi la răsărit s'a uĭtat
Şi pe fiul sĕŭ l'a ochĭat
Venind cu slavă şi cu mărire.
Atuncĭ aŭ ḑis: Fiul meŭ
Eŭ mare putere ţ-am dat
Să nu te laşĭ să te chinuĭască
Şi să te chirdosĭască
Atâta de rĕŭ căĭniĭ de jidovĭ.
Atuncĭa rĕspunse fiul sĕŭ:
—Eŭ maĭcă nu m'am lăsat
Pentru tine saŭ pentru mine,
Ci pentru lumea întrégă
Că pênĕ acuma nu era zuer de
[fluer
Nicĭ ghers de fată mare,
Nicĭ nu căuta maĭcă de prun-
[cul eĭ
Nicĭ vaca de viţelul eĭ,
Nicĭ óĭa de mñelul eĭ.
De aci încolo o să fie
Zuer de fluer,
Să caute maĭca de pruncul eĭ,
Oĭe de mĭelul eĭ
Vaca de viţelul eĭ.
Cine o auḑi vestea mea,
Povestea mea
Şi de învĕţat o va vrea
La lună la sĕptămână
L'oĭ lua de mâna stângă
Şi l'oĭ băga pe porţĭ strâmte
Şi l'oĭ duce la mese rĕsturnate
La pahare sparte,
Unde-s bróştele
Cât vacile
Şerchiĭ cât sulurile de car de
[marĭ.
Şi acolo va locui de veac
Şi apoĭ ĭar cine va vrea
Să înveţe povestea mea
Şi va vrea să înveţe
La luna, la sĕptămâna
Il voĭ lua de mâna dréptă
Şi 'l voĭ duce la porţĭ drepte
La mese încărcate
Cu pahare pline
Unde va petrece
In vecĭ. Amin!

MIU

Cules de Mihail Păsculescu de la Sima I. Jimblaru, com. Catanele, — Doljŭ.
Vedĭ maĭ sus variantele de la pag. 156—166.

Frundă verde lobodă,
In curte la Ştefan Vodă
Mulţĭ boĭerĭ saŭ strins la vorbă:
Tot boĭeriĭ ţĕreĭ,
Neĭcă ş'aĭ Moldoveĭ,
Căĭmăcaniĭ târguluĭ,
Sfeşniciĭ divanuluĭ
Ca stâlpiĭ pămîntuluĭ;
Toţĭ fecĭorĭ de boĭerĭ marĭ,
De-ăĭ di umblă prin divan.
Eĭ, frate, că se strângea,
Dar de vorbă ce vorbĭa ?
Tot de Miu haĭducu:
Să mi-l vêneze 'ntr'o vară
Şi să mi-l prindă 'ntr'o sară,
Să-ĭ facă de nuntişóră
Aci la Têrgu di afară
Unde trec mocaniĭ cu sare,
Ocaua patru parale.
Douĕ furcĭ ş'o cumpióră
Ş'o sfîntă de frânghióră
Să fie Miu de mirare,
Să minune multă ţară.
Dar boĭeriĭ ce mânca ?
Tot nisetru de-ăĭ mărunt,
La Ştefan Vodă e mult,
Il ţine necântărit.
Cu paharu cin' le da ?
Să vedĭ Calea fată mare,
Surióra Miuluĭ,
Ajutórea Domnuluĭ.
Ştefan Vodă ce grăĭa ?
— Béţĭ boĭerĭ şi nu prea béţĭ,
Mâncaţĭ de vĕ săturaţĭ,
Mâĭne 'n ḑiuă vĕ sculaţĭ,
Şele pe caĭ aşeḑaţĭ...;
Carĭ cu şele, făr' de şele,
Carĭ cu frêne, făr' de frêne.
La caĭ, cu pchedecĭ în gură,
Să facem de o vênătóre
Pân' la fagul Miuluĭ,
Miuluĭ haĭduculuĭ.
Dar boĭeriĭ n'asculta,
Incepea viva de făcea.
Ştefan Vodă că privĭa
Şi cu Calea ast-fel vorbĭa:
— Să vedĭ, Caleo, fată mare,
Dă cu paharu 'n dreptate,
Să să 'mbete toţĭ odată.
Dacă Calea auḑĭa,
Multă bucurie avea,
Punea rachiu anason,
De 'ĭ făcea din om neom;
Punea vin de ăl marmaziŭ
De omora cĭocoiu de viŭ.
Toţĭ cĭocoiĭ se 'mbăta.
Care pe la gasde mergea,
Alţiĭ sub masă cădea,
Alţiĭ nasu şi-l rupea,
Altu picĭoru 'şĭ scrintea...;
Nicĭ o trébă nu era.
Dară Calea ce făcea ?
La Domnie să ducea
Şi cu gura 'l gugulĭa,
Pe saltea îl aşeḑa,
Cu plapoma 'l coperea
Şi 'n cap neĭcă 'l pureca,
Până bine adormĭa.
Apoĭ băga mâna pe sub pat,
Scotea nesce papuceĭ, —
Papuceĭ de ăĭ prosticeĭ,
De o sută cincĭ-ḑecĭ de leĭ.
I trăgea pe picĭoru gol,
Să nu-l deştepte din somn
Că este viţă de domn.
Numaĭ din curte eşa,
Sărĭa icĭ, sărĭa colea,
Sărĭa o vale ş'o vălcea,
Ş'o pustie de delea.
Mâna 'n fag că mi-ş punea
Ş'o foiţă că rupea,
Şi'n buze că ş'o punea,
Numaĭ de treĭ orĭ ţipa.
Dar Miu o cunoştea,

El la masă nu maĭ sta,
Nicĭ pahar nu'ş închina
Până soru-sa venĭa.
— Bine, Caleo, soru-mea,
Orĭ ţóle ţ'aĭ ponosît,
Orĭ arnic ţ'aŭ ruginit,
Orĭ de chelciug aĭ fîrşit;
Orĭ aĭ audit de f'un bine,
De aĭ venit la fag la mine?
Orĭ aĭ audit de f'un rĕŭ
De aĭ venit la capu mĭeŭ?
— Frăţióre, Miule,
Nicĭ ţóle n'am ponosît,
Nicĭ arnic n'am ruginit.
Nicĭ de chelcĭug n'am fîrşit.
Frăţióre Miule,
Toţĭ boĭeriĭ saŭ vorbit,
Tot boĭeriĭ ţĕriĭ,
Neĭcă, ş'aĭ Moldoviĭ,
Căĭmăcaniĭ têrguluĭ,
Sfeşnicĭ divanuluĭ
Ca stâlpiĭ pămîntuluĭ:
Să te vêneze 'ntr'o vară,
Să te prindă într'o sară,
Să'ţĭ facă de o nuntişóră,
Aci la Têrgu de afară.
Două furcĭ ş'o cumpióră,
Ş'o sfântă de frânghióră,
Să le fiĭ tu de mirare.
— Bine Caleo soru-mea,
De ce mări saŭ mâniat
Că foc ştiŭ că nu 'ĭ-am dat,
Cocoana nu ĭ-am luat?
Dacă Calea audĭa
Pĕr galben dărăpăna,
Faţă albă sgâraia.
— Ia tacĭ Caleo soru-mea,
Nu purta tu grija mea,
Gĭanin pórtă pe a ta.
Eŭ sînt peliţă de drac,
De daŭ Domnieĭ de cap,
De'l aduc la fag legat,
Ne'ntrebat nejudecat,
Şi'ĭ daŭ două după cap
Să ştie că sînt bărbat.
'L 'ntreb pe vară ce a câştigat
Şi maĭ mult ce a judecat.
Dacă Calea audĭa
Puţinel se'nveselĭa,
Potecéua o lua
Şi mergea, vere, mergea
Tocmaĭ ca boldeĭcuţa,
Să n'o simtă nimenea.
Când acolo ajungea,
Toţĭ boeriĭ să scula.
Dară Calea ce făcea?
Cafele la foc punĕa,
Şi boeriĭ să'mplimba,
Tot de Miu să vorbĭa
Ca să'l facă pastrama.
Calea aşa de audĭa
Lacrămile o podidĭa,
Cafelele le greşea:
Una dulce ş'alta amară,
Boeriĭ sama nu-ĭ luară,
Ca eşit Calea pe afară
Şi ĭ-a făcut de ocară.
Dară Miu ce făcea?
Sărea o vale ş'o vălcea
Ş'o pustie de derea.
Găsea mic de ciobănaş,
Ciobănaş cu dece oĭ,
Cum sînt atîţĭ pe la noĭ.
— Bună diua mic de ciobănaş,
— 'Ţĭ mulţumesc căpitănaş.
— Dale, mic de ciobănaş,
Nu'mĭ daĭ mie ăle dece oĭ
Să'ţĭ daŭ cincĭ sute de leĭ?
Bre, numaĭ treĭ dile să le păzesc,
Să vezĭ la mine cum să prăsesc:
Tot ca floricelele
Prin tóte başcelele.
— Căpitane Miule,
Sînt oile stăpâneştĭ,
M'apucă de le plătesc.
De oiŭ pĭerdea vr'o mĭeluşea
Să daŭ dece pentru ea;
De oiŭ pĭerdea vr'un mĭeluşel
Dĕŭ, slujesc un an pe el.
— Dale, mic de cĭobănaş,
Bre, cine-ĭ tînĕr şi voĭnic
Acu-ĭ vremea de câştig.
Tótă óia-ĭ dece leĭ
Eŭ îţĭ daŭ cincĭ-decĭ de leĭ.
Ciobănaşu ce făcea?
La aur se bucura,
Din chimir se deşcingea,
Bănişoriĭ că-ĭ primea,
Venĭa luĭ Miu vorbĭa:
— Dale, mic de ciobănaş
Făcurăm cu oile,
Să facem cu ţólele:
Să'ţĭ daŭ eŭ conteş domnesc,
Din guler pănă'n pămînt
Numaĭ aur şi argint,
Cum nu s'a maĭ pomenit;
Să'mĭ daĭ cojocu-ţĭ miţos,
De mi'l porţĭ vara pe dos,
Şi mi'l porţĭ pe pĭelea gólă
De mi'ţĭ ţine de rĕcóre;

Să'mĭ daĭ nădrăgeiĭ tĕĭ,
Să'ţĭ daŭ şălvăreiĭ mieĭ,
Şălvăreĭ de ciocărlat,
Din Beligrad cumpĕrat,
— Cotu şapte galbenĭ luat,—
Şapte pungĭ de banĭ mĭ-am dat;
Să'mĭ daĭ a căciulă a ta,
Căciulă de ţap bălţat,
Făcută ap în cap,
Să'ţĭ daŭ verde comănac,
Să mi'l porţĭ vara cu drag,
Ca, când eram cu dănac.
Eŭ acum am îmbătrânit
Pe tóte mi le-am urît.
Ḑĕŭ, făcurăm cu ţólele,
Ia să'mĭ daĭ a dârjală a ta pârlită
La cap cam mototolită,
Numaĭ din pămînt mĭ-e smulsă
Şi pe foc mĭ-este pârlită....
Să-ţĭ daŭ flintă ghintuită,
De bagĭ prafu cu mâna
Glónţele cu chivăra;
Staţĭ băeţĭ de socotiţĭ
De abiĭ suma să-ĭ găsiţĭ.
Ciobănaşu când pe el să zăuita
Ţólele ca focu ardea,
Incepea de mi-şĭ grăĭa:
— Căpitane Miule,
Cum lungişĭ ḑilele tele,
Şi mĭ aĭ scurtat pe ale mele...
— Dale, mic de cĭobănaş,
Cine-ĭ tînĕr şi voinic
Acu-ĭ vremea de câştig.
Du-te colea 'n târla mea,
Fă-te bróscă pe pămînt
Ca un puişor de lup,
Ia o mĭeluşea din turma mea,
Pune'n căldăruşa ta,
N'aĭ habar de nimenea,
Că ţ'oiŭ purta eŭ grija.
Ciobănaşu că nu vrea,
De pămînt că să trântea,
Ţólele că le umplea.
Dară Miu ce făcea?
La cĭobănaş că mergea,
De spinare îl lua,
Pe potecă îl sbicĭa.
Unde cĭobănaş călca
Schinteĭ de foc că lăsa,
Erbuliţa să pârlea...
Apoĭ Miu in dél se suĭa,
Din flueraş că cânta,
Oile nu maĭ păştea,
Numaĭ la dênsul privĭa,
Juca ochĭ de le sărĭa,
De lână să jumulĭa,
De copiţĭ să ciumpăvĭa.
Când pe drum să zăuita
Mare pulbere vedea;
De ar fi pulbere de vênt,
Dómne mi s'ar risipi pe câmp;
Ci mĭ-e pulbere de car
Că vine pe drum buşneag.
Când sama că mi'şĭ lua
Stefan Vodă că era,
S'aŭ cu nepoţeiĭ toţĭ
Şi cu ardalîcu tot.
Acum Miu ce făcea?
Din flueraş că cânta,
Din cojoc să 'mbilţoşa,
Din picióre stofloşĭa,
Ochiĭ pe dos 'şĭ 'ntorcea,
Telegariĭ 'ĭ spăimânta.
Dar lăsa drumul ăl bătut
Lua un colnic părăsit,
Cu troscot verde 'nvălit,
De puiŭ, de Adam neştiut.
Stefan aşa de vedea:
— Dale, mic viziteĭaş,
De când maĭca m'a făcut,
Drumurile astea am bătut,
Semne nu mi s'aŭ făcut,
Dar acum la bĕtrâneaţă
Ia te uĭtă semne 'n faţă!!...
— Dale, Dómne Stefan-Vodă,
Aci 'n deal în cel piscan
Mi este o bală cĭobănaş,
Din fluer 'mĭ este doĭnaş.
Nicĭ oile nu'mĭ păştea,
Numaĭ la dênsul privĭa,
Juca ochĭ de le sărĭa,
De lână să jumulĭa,
De copiţĭ să ciumpăvĭa,
Par-că naĭba că'mĭ erea.
— Dale, mic viziteĭaş:
Cată f...u-ĭ mumă-sa,
Ala ştie fagul Miuluĭ,
Miuluĭ haĭdueuluĭ.
Telegariĭ 'ĭ 'ndrepta,
Dar mâna el cât putea,
Doĭ telegarĭ că'ĭ plesnĭa,
Numaĭ cu patru mergea...
Când la Miu ajungea:
— Bună ḑiua mic de ciobănaş!
— Heea! 'ţĭ mulţumescu-ţĭ
Dómne Stefan-Vodă.
— Ia grăbiţĭ de mi'l legaţĭ,
Caută f...u-ĭ mumă-sa
De unde lumele să'mĭ ştie.
Cĭobănaşu de auḑĭa

Luĭ Stefan-Vodă grăia:
— Nu grăbiţĭ la trup legat,
Ne'ntrebat, nejudecat.
Eŭ de frica dumitale
Năpustiĭ turma pe vale.
Lăsa'ĭ neşte capre sterpe,
De nouă anĭ nefătate.
C'avem la sat moşĭ bĕtrânĭ
Bat calea bisericiĭ,
In sat la mitropolie,
Popiĭ pe carte te scrie.
— Aşa'ĭ mic de ciobănaş.
Dale mic de ciobănaş,
N'aĭ putea să mĕ ducĭ
Pân' la fagul Miuluĭ,
Să'ţĭ daŭ cincĭ sute de leĭ?
— He, heĭ!!... Dómne Stefan-Vodă,
Acuş te duc şi te 'ntorc,
Pest-ĭun ceas te aduc la loc,
De ţ'aĭ lăsa oştile
Să'mĭ păzască oile.
Sunt oile stăpâneştĭ
M'apucă de le plătesc,
De oĭŭ pcherdea vr'o mĭeluşea,
Să daŭ ḑece pentru ea,
De oĭŭ pcherdea vr'un mĭeluşel,
Slujesc un an pentru el.
Stefan Vodă ce făcea?
La gândurĭ că se lua,
Gându rĕŭ il ajungea.
Oştile că le lăsa,
Numaĭ cu Miu 'mĭ pleca.
Numaĭ de aci să urnĭa
Şi Miu vere 'l băga,
'L băga 'ntr'un colnic părăsit,
Cu troscot verde învălit,
Cu buéză coperit.
Maĭ merg un parcel de loc
Şi'ĭ maĭ da un junghiŭ cu foc:
— Dale, Dómne Stefan-Vodă,
Maĭ sumete scările,
Că le bat smicelele
Şi ne aud cetele
Cetele şi cletele;
Neĭcă, acuş nu maĭ eştĭ la Bucureştĭ,
Neĭcă să te fuduleştĭ
Numaĭ în papucĭ şi'n meşĭ;
Acu e la hăţiş, la curpeniş,
De nu ma'ĭ loc de cârmiş.
Maĭ merg un parcel de loc:
— Dale, mic de ciobănaş
Ḑĕŭ las tóte glumele,
Ce's ăle pârjóle de ard?

— He, eĭ!!... Dómne Stefan-Vodă,
Acolo-ĭ la fagul Miuluĭ,
Miuluĭ haĭduculuĭ,
'I sclipesc pchetrurile,
Pchetrurile, diamanturile
Şi cuţitele ascuţite,
Şi flintele ghintuite,
De Stefan-Vodă gătite.
— Ciobănaş, de este aşa—
La ce foc m'oiŭ maĭ ducea...
— Nu te teme mult aşa.
Stefan-Vodă tremura,
Frigurile 'l coprindea;
Acolo că să ducea.
Dară Miu ce lucra?
Când acolo ajungea
Mâna'n strejerel punea,
Lua un mic de scăunel,
Scăunel de aurel,
De ăl de staŭ Domniĭ pe el:
— Ia şeḑĭ Dómne Stefan-Vodă,
C'aşa să stă la Domnie
Şi la dalba spătărie
Şi la noĭ la vitejie.
Să mĕ daŭ aci după ăl fag
Să vĕd Miu aci-ĭ culcat.
Miu după fag să da,
Lepăda cojoc bilţos,
Şi'mbrăca conteş domnesc,
Din guler până'n pămînt
Numaĭ fir şi mărgărit
Cum pe aicĭ n'am pomenit;
Lăpăda căciulă de ţap bălţat
Făcută hap în cap;
Lua verde comănac
De'l purta vara cu drag
Ca, când era el dănac;
Lăpăda ăĭ nădrăgeĭ
Lua neşte şălvăreĭ,
Şălvăreĭ de ciocărlat
Din Beligrad cumpărat,
Cotu şapte galbenĭ luat,
Şapte pungĭ de banĭ s'aŭ dat;
Apoĭ lua neşte opincĭ
De capre sterpe—
De nouă anĭ nefătate,—
Gaura şi paraua
Vârzóba şi petacu,
Par'că mi'ĭ şoptise dracu.
La Stefan-Vodă mergea,
Mâna'n fag că mi'şĭ punea,
O foiţă că'mĭ rupea
Şi 'ncepea de mi'şĭ ţipa.
Şapte cete că'ĭ sosĭa,

Şapte cete, şapte clete ;
Dacă Miu porâncĭa
Prau din prau că mi'l făcea,
Nimic nu să alegea.
Stefan-Vodă le vedea,
Buza 'n patru iĭ plesnĭa,
Sânge roşu că pica,
Pe caftan că se slăia.
Dară Miu ce ḑicea?
Să pornea de'l judeca :
— Dale, Dómne Stefan-Vodă,
Las, asară la beţie,
Dar acuma la tresvie
Ce aĭ cătat la fag la mine ?
Eŭ asară şedeam la ferés̆tră,
Mĕ'njuraĭ de mumă'n casă,
Te jucaĭ cu paharăle pe masă
Cu cocóna ta frumósă ;
O să te calc cu cisma
Păn ţ'o eşi pipota ;
Ce aĭ cătat la câşla mea ?
Stefan acum n'avea gură să [vorbĭască,
Nicĭ picióre să s'urnĭască,
Nicĭ ochĭ, frate, să privĭască.
Când... ĭa te uĭtă tare 'mĭ venĭa
Surióra Miuluĭ,
Ajutórea Domnuluĭ.
Ea de departe 'mĭ striga :
— Frăţióre Miule,
Ia fă Domnia scăpată.
Ştiĭ, de câte belele aĭ dat,
Tot Domnia te-a scăpat,
Şi de câte oĭŭ maĭ da
Tot Domnia te-a scăpa.
— Ia tacĭ, Caleo, soru-mea,
Las' asară la beţie,
Dar acuma la trezie
Ce a cătat la fag la mine ?
Num'atât că 'l judeca
Şi scăpat că mi-l făcea.
Nu mi-şĭ fuge cum se fuge,
Pare 'ĭ crângu tot colnice,
Cintieniĭ nărămzaţĭĭ
Staŭ pe buturĭ atârnaţĭ.
Când aĭ ḑice de treĭ boldurĭ,
Brânişoru 'ĭ e pe şoldurĭ.
Miu de-o tufă că se răsma,
După el să zăuĭta,
Il vedea unde cotĭa,
Fórte mult se milea
Şi aşa, frate, 'ĭ ḑicea :
— Dale, Dómne, Ştefan Vodă,
Na barda de'ţĭ fă colnic.
— Las că fug şi peste câmp.
Dar eşa la drum bătut
C'un car de curpenĭ la gât ;
Fo treĭ ḑile că'mĭ şedea
Până el să descurca.
Atuncĭ luĭ Miu striga :
— Haĭduceşte Miule 'n pace,
N'are Domnia ce 'ţ face ;
Cât oĭŭ sta eŭ în Domnie
Şi tu măre 'n haĭducie,
Domnu 'ntr'ajutor să'ţĭ fie.

ISTORIA LUI ARGHIR ŞI A ELENEI

Cules de I. Odor de la moş Nicolae, din Văleni—Prahova.

O prea drăgălaşe muză
Te ghisaĭ mişcând din buză,
Verşĭ glas îngeresc din gură,
Care inimele fură,
Fură şi le amăgeşte,
După ce le îndrăgeşte.
Vĕ rog buze mângăióse
Care cânţĭ cântărĭ frumóse,
Pică puţintică mĭere,
Dîn muéstra ta putere,
Să cânt şi eŭ cu simţire
A luĭ Arghir privegire.
Arghir mĭ-este crăişoru,
Cel maĭ pedepsit cu doru,
Craiŭ cel bogat din lume,
Al luĭ Acliton anume.
— Tînĕru, dacă porneşte,
Departe călĕtoreşte,
Numa singur şi c'o slugă.
Merge dând Domnuluĭ rugă.
Pêste munţĭ şi pêste dealurĭ,
Pêste apă, multe valurĭ.

— O maĭcă,
Rĕmâĭ săracă!
Până sórele-o străluce
Eŭ din lume mĕ voiŭ duce;
Multe vor, ca să m'apuce.
Plâng după mine feciore
Ca nopţile după sóre,
Iĕr Iléna mea cea dulce
Din guriţă aşa'mĭ ḑice:
— Iubitu meŭ soţ şi frate,
Să nu mĕ laşĭ cu pĕcate,
C'a ta sînt; dau mâna dréptă,
Hie şi cuvênt şi faptă.
Tinĕru dacă porneşte,
Departe călătoreşte,
Numa singur şi c'o slugă
Merge, dând Domnuluĭ rugă.
Decĭ mergênd atât de mult pĕ [cale
Vede într'o peşteră mare,
Vede fum, că ĭese tare.
Tinĕru, dacă zăreşte,
Acolo tare sileşte.
Acolo un uriaş strigă:
— Cine este, cine vine,
Cin' ce caută la mine?
Tinĕru rĕspunde îndată
Cu vorba maĭ aşeḑată:
— Eŭ! De Négră cetate,
In cătrău parte abate?
Atuncĭ uriaşu şĭ ĭa de sémă
Şi pe toţĭ satiriĭ-ĭ chémă,
Ca să dea de dênsa sémă.
Spun satiriĭ toţĭ îndată,
Cu vorba maĭ aşeḑată:
— Nu ştim de Négra cetate,
In cătrău parte abate!
Atuncĭ uriaşu ḑice:
— Maĭ este vr'unu să vie,
Că póte ăla să ştie,
Maĭ este un şchiop pĕ urmă,
Da' viéţa mi se curmă.
Şchiopu venia sărind dĕ silă,
Tinĕru-aştepta cu milă.
Soseşte şi schiopu 'ndată:
— Ştiĭ tu de Négra cetate,
In cătrău parte abate?
— M'a purtat pĕ mine doru,
P'acolo mĭ-a rupt picioru!

BALADA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la L. Lazea Berivoĭ, Fagăraş,—Transilvania.

La crâşma din dél
Béŭ treĭ lăutarĭ;
Lăutaru maĭ mic
Mândru-ĭ şi voĭnic,
Mustaţa-ĭ de spic,
Ochiĭ de jăratic.
Crâşmarul avea,
Ce minune-avea?
Avea fată mare,
Cea maĭ albă flóre
Din şépte hotare.
Cânta lăutarul
Versul luĭ, tâlharul!
— Flóre din grădină,
După mine vină.
Că eŭ mi te-oĭ duce,
Dor să nu te-apuce,
Tot din casă 'n casă
Cu mâncare-alésă,
Cu opt telegarĭ,
In palate marĭ,
Tot cu lăutarĭ.
Lunĭa de-om pleca
Marţĭ vom mâneca, —
Marţĭ pe la amĭaḑĭ
In pădurĭ cu braḑĭ,
Mĭercurea să vie
Tot cu veselie.
După cale lungă
Nóptea să ne-ajungă,
S'ajungem acasă
Şi să'mĭ fiĭ mirésă.
Joĭ în zorĭ de ḑi
Când te-ĭ pomeni,
Tu mi-ĭ auḑi:
Porţile trosnind,
Cu biciul pocnind,
Carĕ 'n curţĭ intrând,

Bogăţiĭ strângênd,
Că nu's om de rând.
Flórea se 'ncânta
Şi se 'ndupleca,
Veselă pleca
Şi mi se ducea,
Tot din casă 'n casă,
Cu mâncare-alésă,
Tot din şură 'n şură,
Tot cu bĕutură.
Nóptea c'ajungea,
Samă nu'şĭ maĭ da,
Somnul mĭ-o lua
In braţe de fir
Şi de trandafir.
Lin o legăna
Şi mĭ o adormĭa,
Dar ce vis visa ?
De-ar fi numaĭ vis
Şi n'ar fi 'ntr'adins,
De Domnul trimis !
Par' că se făcea,
Că se pomenĭa
In loc de palate,
In căsuţe sparte
Şi că'şĭ auḑĭa,
Inima-ĭ plângea
Cu cĭocanu dând,
Cu foiĭ suflând ;
Şi mi se jelĭa
Şi să văera :
— Cine-a maĭ vĕḑut,
Cât a petrecut,
Fată de crâşmar
După lăutar,
Iĭe de tulpan
In braţe de ţigan ;
Rochie de matase
La ţigan in casă ;
Rochie albióră,
Că ĭe-s după-o cióră,
Neam de cârcĭumar
După corturar.
Şi să deştepta
Şi amar plângea,
Că vis nu era,
Ci era curat
Şi adĕvĕrat
La o cióră 'n casă,
La ţigan mirésă.
In prag că ĭeşĭa
Şi să văera.
Inima-ĭ plângea
Şi ĭ se topĭa :
— Voĭ, dragĭ porumbeĭ,
Frăţioriĭ meĭ
Şi voĭ turturele,
Surorile mele,
La maĭca să mergeţĭ,
Ochiĭ să vĕ ştergeţĭ,
De lăcrămĭ de plâns,
Că rĕŭ am ajuns.
Şi voĭ iţĭ vedea
Pe măĭcuţa mea,
Pe scaun şeḑênd,
Cu mult zor cosênd
Haĭne de mătase,
De mătase-alésă,
Haĭne de mirésă.
Cu ocol să-ĭ spuneţĭ,
Suflet să nu-ĭ rupeţĭ,
Să nu le maĭ cósă ;
Făr' să le descósă,
Şi 'n têrg să le ducă,
Când ḑiua-ĭ maĭ lungă
Şi să nu le vinḑă,
Ci să le aprinḑă,—
Să le-aprinḑă ḑiua,
Să se mire lumea,
Să le-aprinḑă sara,
Să se mire ţara.

DOINE

FRUNḐA VERDE DE TRIFOI

Culésă de N. I. Apostolescu de la d-ra Zoe Bravicĭanu, Bucurescĭ.

— Frunḑă verde de trifoĭ,
Maĭ vin, bade, pe la noĭ,
Să'ţĭ aud graĭul duĭos
Şi cum ḑicĭ doĭna frumos, —
Doĭna dulce, mângăĭósă,
Doĭna, bade, drăgăstósă.
— Aş veni eŭ, fată, hăĭ,
Dar e cétă de flăcăĭ
Ce'ţĭ sărută gura dragă,
Gura ta frumósă fragă ;
Şi e negru 'n mintea mea,
Când aud, fetiţo, fa.
De necaz, de dor de mórte
Imĭ trec vremea cum se póte.
Imĭ trec ḑilele
Sărutând copilele,
Mângâind cosiţele,
Pipăind altiţele,
Desmĭerdând fetiţele !

CANTA PUIU CUCULUI

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Cântă puĭu cuculuĭ
In vêrfu nucuţuluĭ.
Maĭ în jos pe rămurele
Cântă douĕ păsărele,
D'aşa cântă de cu jale,
De staŭ apele pe vale.
Da' nu-s douĕ păsĕrele,
Că-s dragĭ surorile mele.
Maĭ în jos la rădĕcină
Cântă-o turturea bătrână.
Da' nu-ĭ turturea bătrână,
Că-ĭ maĭcă-mea ha streină.
— Dulce maĭcă, dragĭ surorĭ,
Vĕrsat-aţĭ lacrămĭ pe florĭ ?
Ştergeţĭ voĭ lacrimile,
Că-ñĭ amărîţĭ ḑilele.

PE DIN JOS DE ORAŞT E

Audịtă de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Pe din jos de Orăştie
l'in doĭ verĭ din cătănie.
Ḑice unu către altu:
— Pune, vere, mâna 'n şale
Şi ñĭ trage una de jale,
Că de când am cătănit,
Părinţiĭ ñi-or χi murit,
Curtea s'o χi pustiit,
Moşia o χi 'nţelenit.
Plugul zace su' părete,
Boiĭ paşce ĭarbă verde.

SARACA STREINATATE

Audịtă de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Veḑĭ maĭ sus variante la pag. 289, 344, 745 şi 827.

Săracă streinătate
Mult avuĭ de tine parte.
Vaĭ! mâncatu-s de streinĭ,
Ca ĭarba de boĭ bĕtrânĭ,
Şî's mâncat şî de duşmanĭ,
Ca ĭarba de boĭ bălanĭ;
Mâncatu-s de rĕutate,
Ca ĭarba de vacĭ cu lapte;
Mâncatu-s şî de nevoĭ,
Ca ĭarba de hele oĭ.
Am umblat satele tóte
Şî de ghine n'avuĭ parte,
Orĭ pe une-am umblat
Hodină n'am căpătat.
Orĭ pe une-am ocolit,
Hodină n'am dobândit.
Jălui-m-aş, jălui,
Jălui-m-aş şî n'am cuĭ,
Jălui-m-aş braḑilor
De doruţul fraţilor.
Jălui-m-aş munţilor
De dorul părinţilor.
Jălui-m-aş florilor
De dorul surorilor.
Jălui-m-aş, jălui,
Jălui-m-aş şî n'am cuĭ,
Jălui-m-aş codruluĭ,
Codruluĭ frunḑosuluĭ,
Codruluĭ umbrosuluĭ;
Codru-ĭ jalnic ca şî mine,
Vara trece, tómna γine
Chică-ĭ frunḑa tótă ghine,
Cu crăngĭ veştede rĕmâne.
Săracă streinătate,
Nu mĕ 'nstreina departe,
Că n'am tată să mĕ cóte,
Maĭca-i-'n pămint nu póte,
Fraţiĭ nu pot de cumnate,
Surorile-s măritate,
Carĭ maĭ sînt îs mitítele
Nu ştiŭ cărările mele.

M'A MANAT MAICA LA GIE

Auḑită de N I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare,—Transilvania.

Veḑĭ o variantă la pag. 821.

M'a mânat maĭca la γie
S'aduc strugurĭ de-alămâe.
Cât e γia am umblat
Strugurĭ dè-ia n'am aflat.
Din γie că am eşit
Cu badiŭ m'am întâlnit,
Duşmanele m'o pâzit
Şi la maĭca m'o pârât
Maĭca m'o pârât la fraţĭ,
Fraţiĭ rĕŭ să mâniară,
Şi 'n temniţă mĕ băgară,
La temniţă o pus lăcat,
Să nu maĭ ĭes necĭ odat'
Pe lăcat o pus cuţît,
Ca să nu maĭ ĭes maĭ mult.
Pe cuţît un stan de chĭatră,
Să nu maĭ ĭes necĭ o dată.
Mĕ uĭtaĭ pe supt cuţît,
Vĕḑuĭ sóre rĕsărit,
Fete cu fecĭorĭ jucând,
Io de maĭca m'am rugat:
— Slobodi·mĕ maĭcă 'n sat
Că de ĭubghit mĭ-am uĭtat
Şi de badĭu m'am lăsat.
Maĭca de părere bună
M'o lăsat într'o grădină,
Intr'o grădină cu florĭ,
La fete şĭ la ficĭorĭ.
Io in grab' am rupt o flóre
Şi m'am dus între rozóre,
Intre rozóre şi luncĭ,
Ară badĭŭ cu doĭ juncĭ,
Şi bădiţu-ĭ tinerel,
N'ascultă junciĭ de el.

CODRULE CODRUŢULE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Codrule codruţule,
Deşchide-ţĭ cărările
Să-m' duc supărările,
Căcĭ acasă, nu mĕ lasă,
Doru mândriĭ mĕ apasă;
Doru mândriĭ-ĭ arḑĕtor,
El mĕ face călĕtor,
Călĕtor pe drum de ţară,
Să mĕ duc la mândra ĭară.

MUNTE, MUNTE, CHIATRA SÉCA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Munte, munte, chĭatră sécă,
Lasă voinicĭ să trécă,
Să trécă la ciobănie,
Să scape de cătănie.
— Cătănia cuĭ-'ĭ bună?
La ficioru făr' de mumă.
— Cătănia cuĭ-'ĭ dată?
La ficioru făr' de tată.
Dare-ar Dumneḑeŭ un foc,
Să arḑă Sighiĭu tot,
Sĕ rĕmâie numaĭ pariĭ
Să sĕ'nţape ghinărariĭ,
Ghinărariĭ şi maioriĭ,
Care cătănesc ficioriĭ.
Bate Dómne cu amar,
Pe maioru din Ardél,
Că de cân' s'a maĭorit
Mulţĭ ficiorĭ a cătănit.

HAI MAICO DE ME PETRECE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, —Transilvania.

Haĭ maĭco de mĕ petrecĭ
De aicĭ pênĕ la Becĭ,
Din Becĭ în Italia,
Că-acolo-ĭ staţia mea.
Acolo cum am ajuns,
Jos pe scaun eĭ m'a pus,
De haĭne că m'o schimbat,
Pĕrul ñi l'a retezat,
Haĭ maĭco, de ñi-l adună
Şi'l invălue'n chindeu
Şi ñi-l bagă'n sinu tĕŭ,
Şi ñi-l du la satu ñeŭ,
Şi'l dă la fraţĭ, la surorĭ,
Să ñi'l podóghe cu florĭ,
Să'l ducă pin şĕḑătorĭ.
Să'l arate la ficiorĭ,
Să vaḑă şi ñic şi mare,
Cătana ce plată are:
Pe cincĭ ḑile treĭ piţule.
Cincĭ 'ĭ dă la spălătóre,
Cincĭ pe vix, cincĭ pe unsóre,
De cincĭ cue pe ţipicĭ;
Cincĭ la şuştĕr sĕ le bată,
De doĭ creiţarĭ aţă négră,
De doĭ creiţarĭ aţă albă.
Ce să mĕ fac maĭcă dragă?
Un creiţar î'-maĭ rĕmâne,
Să'l am pe ḑua de mâne,
Să'ñi iaŭ şi io o ţigare,
Când m-oĭ duce la primblare.

ASARA Ş'ALALTA SARA

Audită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare. — Transilvania.

Asară ş'alaltă sară
Sĕ primbla badea pe afară,
Pe la noĭ pe la fântână,
C'o ploscuţă verde'n mână.
— Na mândruţo, bea şi'nchină.
— Ba ĭo nu'ţ-oĭ închina,
Că ñi-ĭ cĭudă şi necaz,
Că m'aĭ muşcat de obraz.
— Ţine mândro, năframa,
Şi-ţ şterge muşcătura,
Să n'o vadă mumă-ta.
Mumă-ta-ĭ muĭere rea,
Pórtă cătrana la ea,
Ca să-m' dea ñie să béŭ.

VAI SARACELE RAGUTE

Audită de N. I. Apostolessu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

— Vaĭ săracele răgute,
Cân' aţĭ trecut peste munte
N-aţĭ putut trece de multe;
Dar cân' veniţĭ înapoĭ,
Veniţĭ numa câte doĭ.
Strajameşter din cumpane,
Câtuĭ nóptea el nu dórme,
Făr' tot scrie pe hârtie,
C'o perit ficiorĭ o mĭie.
Chică unu, chică doĭ.
Chică unu'ntr'o cărare
Şi ñi'l vede o fată mare,
Şi-ĭ aprinde-o luminare.
Căpchitanul ñi-o vedea
Şi din graiŭ aşa-ĭ grăia:
— Stinge, fată, lumñinarea
Orĭ ţ'oĭ stinge eŭ viaţa.
La cătana aşa-ĭ e dată
Să móră mórte 'npuşcată.

PE DIN JOS DE ŞURA MARE

Auḑită de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

Pe din jos de şura mare
Merge-un căpchitan călare,
Cu treĭ sute de cătane.
— Căpchitane Pavele,
Une ducĭ cătanele?
Lasă-le, nu le maĭ duce,
C'am şî ĭo un frate dulce.
Nu ñi-l pune dinainte,
Că-ĭ tînĕr şi n'are minte.
Nu ñi-l pune la mijloc,
C-acolo-ĭ maĭ mare foc.
Da pune-l dĭ-o mărgióră,
C-acolo-ĭ munca maĭ uşóră.

F...U-ŢI NÉMŢULE CREDINŢA

Auḑita de N. I. Apostolescu de la Ion Binig. Culésă din Şona, comitatul Târnava-mare, — Transilvania.

— F...u-ţĭ Némţule credinţa
Şî ţ-ar χi pĕcat sĕmânţa!
Pênĕ-s pruncĭĭ mititeĭ,
Tu nu bagĭ samă de eĭ.
Da cân' pruncĭĭ să ridică,
Némţul la mĕsură-ĭ strigă.
Care-s tinerĭ şî voinicĭ,
Le dă nădragĭ şî ţipicĭ
Şî curele 'ncrucişate,
Drumurile prelungate.

RABDA INIMIOARA, RABDA

Culésă de I. Odor, din judeţul Prahova.

Rabdă inimióră, rabdă,
Rabdă pĕ cât poţĭ,
Nu'ţĭ da taĭna către toţĭ.
— Inimă dragă, ce te baţĭ
Dĕ rinichĭ şi dă ficaţĭ?
— Duşmaniĭ, duşmancile
Alea mănâncă norócile
Păsĕrică albă 'n cĭoc
Tu mĭ-aĭ cântat dĕ noroc.
Picaţi-ar cĭocşoru tĕŭ,
Dacă mĭ-aĭ cântat aşa de rĕŭ.
Nu ştiŭ scris, nu ştiŭ făcut,
Parte vĕḑ, că n'am avut.
Dar'ar bunu Dumneḑeŭ
Să'şĭ găsĭască ce sufĕr eŭ.

FRUNḐULIŢA MARACINE

Culésă de I. Odor de la primarul din Podul-Vaduluĭ.—Prahova.

Frunḑuliţă mărăcine,
Drag mi-e să trăesc pĕ lume,
Frică mi-e că mor ca mâne.
Frunḑuliţă d'a năut,
Drag mi-e să trăesc maĭ mult,
Frica mi-e că mor curênd.
Frunḑuliţă şi-o laleà,
Când o fi la mórtea meà,
Să'mĭ chemaţĭ ibovnica,
Să'mĭ ţie lumînarea,
Să mor cu ochiĭ la ea.

CAND ERAM COPIL D'O LUNA

Culésă de I. Odor de la primarul din Podul-Vaduluĭ,—Prahova.

Când eram copil d'o lună,
Drag mi-era la bĕutură,
Cu voĭnicĭ d'adunătură,
Drag mi-era la rĕfenea,
Cu voinicĭ dĕ séma mea.
Mĕ făcuĭ maĭ măricel,
Taĭca mĕ lóră cu el,
Nĭ la cósă, ni la plug,
Să mĕ'nveţe meşteşug,
F... în c... meşteşug,
Nu ştiŭ boiĭ să-ĭ înjug.
Eu-ĭ înjug cu códili,
Eĭ mĕ'npung cu córnili.
Şi plecaĭ dup'acest loc,
Că e loc făr' dĕ noroc,
Şi plecaĭ, ca să trec Oltu,
Trecuĭ Oltu pĕ la lésă,
Şi m'ajunse-un dor d'acasă,
Dĕ copiĭ şi dĕ nevastă.
Dĕ nevasta'mĭ este dor,
'Mĭ este dor nu prea mi-e dor,
Da dĕ copiĭ mor şi mor!

LELE VERDE TEIŬ FRUNḐOS

Culésă de I. Odor de la Mih. Guran, din judeţul Prahova.

Lele verde teiŭ frunḑos,
Drag mi-a fost omu frumos,
Şi călare şi pĕ jos,
Ce e frumos, tot frumos!

FOAIE VERDE TREI SCAEŢI

Culésă de I. Odor, din Ceraşiŭ, plaiul Teleajen jud. Dâmboviţa.

Fóĭe verde treĭ scăeţĭ,
Haĭ vere să tragem sorţĭ,
Că dór nu ne-o lua pĕ toţĭ.
O lua unu, o lua doĭ
Şi dór nu ne-o lua pĕ noĭ.
O lua unu, o lua patru,
Şi dór nu ne-o lua tot satu.
Verde fóĭe d'alevede,
D'ar fi puşca dĕ lemn verde
Şi compania dĕ fete,
Regimentu dĕ neveste,
Cu drag, vere, mĭ-aş petrece.
Dar e puşca dĕ fer rece
Cu-amar, vere, oĭŭ petrece.
Şi patu dĕ lemn uscat,
Cu amar mi-am petrecut.
— Impĕrate, prea 'nălţate
Nu mĕ duce-aşa departe,
Că n'am tată să mĕ cate,
Mama-ĭ în pămînt, nu póte,
Surorile 'mĭ sunt departe,
Numaĭ una 'mĭ-e aprópe,
Şi 'mĭ trimite câte-o carte,
Carte 'n patru colţurele,
La mijloc e slove grele.
Cine-o şti să le citéscă
Din lacrimĭ să nu'mĭ zăréscă!

FRUNDA VERDE ŞI-O LÂNLEA

Culésă de I. Odor, din jud. Prahova.

Frundă verde şĭ-o lânlea
N'am puĭcă pĕ unde da
Să maĭ vĕd căscióra ta,
Pên prejur ci maĭ avea,
Că doru dĕ la mine
M'a ofticat vaĭ dĕ mine.
D'am avut, dĕ n'am avut
Ş-am trăit cum am putut,
Dĕ la nimenĭ n'am cerut.
Frundă verde de dudăŭ
Vaĭ dĕ sufleţelu meŭ;
Ce am avut
Maĭ c'am pĭerdut
Şi nu maĭ pociŭ să maĭ uĭt,
Doru meŭ şĭ-al d-tale
Facă'ţĭ Dumnedeŭ d'o flóre,
D'o flóre mirositóre,
Care porţĭ în legătóre,
Şi nóptea la inimĭóră,
Pentru-a d-tale soţióră.

D'AI CUNOASCE, D'AI PRICEPE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 754, 960.

D'aĭ cunóşte, d'aĭ pricepe,
Dragostea de und' să 'ncepe:
De la ochĭ, de la sprîncene,
De la buze subţirele...
Muşcar-ar neĭca din ele.

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde şĭ-o lalea,
Cin' nu crede dragostea,
Dumnedeŭ să nu 'ĭ-o dea.
Să 'i dea bóla cu anu
Şi dragostea cu dramu.
Şĭ-altă fóĭe salbă móle,
Dragostea e lucru mare:
Nu 'ţĭ dă stare la mâncare,
Nicĭ odihnă la culcare.
Şed la masă să mănânc,
Gândurile mi se duc;
Ridic mâna să 'mĭ fac cruce,
Mâna din cot nu s'aduce.
Şed la masă ne 'nchinat,
Mě pomenesc nemâncat.
Ci de 'mbuc o 'mbucătură,
Mi se face clisă 'n gură.
Imbucaĭ de douě orĭ,
Şi oftaĭ de nouě orĭ.

FOAIE VERDE DE NEGARA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde de negară,
De urît m'aş duce 'n ţară,
Dragostea m'aduce iară.
De urît m'aş duce 'n lume,
Dragostea capu 'mĭ rěpune.

ŞI-O FOIŢA VIOREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la pag. 219—220, 769.

Şĭ-o foiţă viorea,
Nicĭ-o bólă nu e grea,
Ca dorul şi dragostea.
Rele sînt frigurile,
Maĭ rele dragostile.
Frigurile te bĕşică,
Dragostile te usucă.
De frigurĭ zacĭ şi te scolĭ,
De dragoste zacĭ şi morĭ.

FRUNḌA, FOAIE IARBA MARE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑă, fóĭe iarbă mare,
Fà leliţo, fà cutare,
Maĭ dă doruluĭ certare,
Că prea 'mĭ face supărare.
Şĭ-o foiţă a bobuluĭ,
Din pricina doruluĭ,
Şi dintr'a ĭubituluĭ,
Fac umbră pămîntuluĭ.
Din pricina unuĭ dor,
Nu maĭ mi se face somn.
Tótă nóptea mĕ 'nvêrtesc,
Nu pot să mĕ odihnesc.

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde şĭ-o lalea,
Cine-a lăsat dragostea,
Fi'ĭ-ar trupu ca flórea,
Sufletul ca tămâĭa.
Nu 'ĭ-ar putrezi carnea.
Cine-a lăsat ĭubitu,
Iartă-ĭ Dómne pĕcatu,
Uşuréză-ĭ pămîntu.

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Al I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde mărăcine,
Cine te-a făcut pe tine,
Aşa 'naltă şi subţire,
Si la trup făcută bine,
Par' că m'a 'ntrebat pe mine.
Frunḑuliţă viorea,
A draculuĭ fu mătà,
Când era cu tine grea:
Nu beù şi ea ceva,
Să lepede pe naĭba,
C'a 'nebunit pe neĭca.

FOAIE VERDE DE PAMBRIU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde de pambriŭ,
Trupul teŭ cel cilibiŭ,
Mânca-l'ar argintu viŭ.
Şi-o foiţă şĭ-o lalea,
Puĭcă sprînceóra ta,
Mânca-o-ar pecinginea;
Mănânce-o să dea de os,
N'am avut nicĭ un folos.

FOAIE VERDE FOI DE TEI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 456.

Fóĭe verde foĭ de teĭ,
Puĭcă, ochişoriĭ tĕĭ,
M'aşĭ băga slugă la eĭ.
Da sîmbrie nu ţĭ-aş lua,
De la mine ţĭ-aş maĭ da.
Ochiĭ tĕĭ cuţite n'aŭ,
Mĕ mir junghiurĭ cu ce'mĭ daŭ!
Ochiĭ tĕĭ arme nu pórtă,
Mĕ mir cu ce mĕ săgétă!
Şĭ-altă fóĭe treĭ smicele,
Puĭcă, sprîncenile tele,
M'aş băga slugă la ele.
Nu pe-o lună, pe treĭ anĭ,
Să fac voia la duşmanĭ.

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde mărăcine,
Trec pe drum, mĕ uĭt la tine,
S'aprinde inima 'n mine.
Şĭ-apoĭ verde foĭ de teĭ,
Unde 'ţĭ vĕḑ pereţiĭ teĭ,
Lăcrămézā ochiĭ meĭ.
Şĭ-o foiţă şĭ-o lalea,
Unde 'ţĭ vĕḑ căscĭóra ta,
Casa şi bătătura,
Mi s'aprinde inima.

FRUNḐULIŢA MATOSTAT

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑuliţă matostat,
Viŭ la voĭ şi şeḑ pe pat,
Şi par' că sînt fermecat:
Nu maĭ am gând de plecat.
Merg pe drum şi daŭ din mâĭnĭ,
Par' că mĕ apĕr de câĭnĭ.

BATA-TE PAINEA ŞI SAREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Bată-te pâĭnea şi sarea,
Mila mea şi căutarea:
Ciocănaşu de rachiŭ,
Felia de mĕr sălciŭ,
Covrigelu de su' brêŭ.
Covrigelu s'a uscat,
Guriţă n'am sărutat,
De e an la treerat.

VERDE FOAIE ŞI-UN GUTUI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Verde fóĭe şi-un gutuĭ,
Lele-a draculuĭ să fiĭ,
Să n'aĭ parte de copiĭ,
Nicĭ de bărbatul d'intâiŭ,
Und' ţĭ-am ḑis n'aĭ vrut să viĭ:
La ţarcul din bălăriĭ,
Unde-a fost dragostea 'ntâiŭ.

FOAIE VERDE-A BOBULUI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde-a bobuluĭ,
Fire-aĭ lele-a draculuĭ,
De la capu déluluĭ
Cu deştu picĭoruluĭ,
Cu lingura pĭeptuluĭ,
Cu aţa buriculuĭ,
Cu casa sufletuluĭ,
Cu faşa copiluluĭ,
De ce-aĭ spus bărbatuluĭ
Dragostea băĭatuluĭ.
Fire-aĭ lele-afurisită,
Dacă n'aĭ fost mulţumită,
D'a mea dragoste cinstită.

ŞI-O FOIŢA BOB NAUT

Culésă de Al. I. Hodeş, din judeţul Argeş.

— Şĭ-o foiţă bob năut,
Ce-aĭ bĕut de m'aĭ urît?
— Apă din puţ părăsit.
— Şĭ-o foiţă matostat,
Ce-aĭ mâncat de m'aĭ uĭtat?
— Oŭ de raţă 'ncondeĭat,
D'o nevastă cu bărbat,
— Plesnir-ar cin' ţi l'a dat,

FRUNḐULIŢA MARACINE.

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑuliţă mărăcine,
Venĭĭ aséră la tine
C'o păpuşe de smochine
Şi cu alta de stafide,
Greşiĭ calea vaĭ de mine!
Nu ştiŭ luna luminósă,
Or poteca lunecósă...
Nemeriĭ la altă casă
Cu găzdiţa maĭ frumósă,
Cu bărbatul nătărăŭ...
Acolo mĕ trag şi eŭ.

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Al. I. Hodoş, diu judeţul Argeş.

Fóĭe verde matostat,
Tótă nóptea am tremurat
Pe lângă un pustiŭ de gard.
Şĭ-o foiţă ĭarbă neagră,
Fă letiţo fiĭ de treabă,
Prindeţĭ câĭniĭ şi 'ţĭ-ĭ légă
C'un fir de mătase négră.
Şĭ-altă fóĭe mărăcine,
Eŭ când viŭ sara la tine,
Câĭniĭ tĕĭ se daŭ la mine;
Şi când viŭ să te ĭubesc,
Câĭniĭ tĕĭ mĕ mârâĭesc.
O căţea négră bălţată,
Mĕ goni ograda tótă.
Maĭ era şi un câĭne bréz,
Fir-ar al draculuĭ aḑ'
Mĕ lătră de la pârleaz.

FOAIE VERDE MATOSTAT

Culésa de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde matostat,
Vino, vino, puiŭ băĭat,
Vino pe unde-aĭ 'nvĕţat.
Câĭnele mi 'l-am legat,
Pârleazu 'l-am destupat,
Mărăcinele 'l-am luat...
Ticălosu s'a 'mbĕtat,
Vino, vin' că nu-ĭ păcat.

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde mărăcine,
Din tóte mĭ-ar merge bine,
Numaĭ dintr'una nu'mĭ vine :
Nu e puĭca lângă mine
S'o sărute neĭca bine.
Şĭ-o foiţă şĭ-o lalea,
Sărută-mĕ şi nu prea.
Sărută-mĕ neĭcă 'n dinţĭ
De buze să nu te-atingĭ.
Şi altă fóĭe foĭ de praz,
Nu mĕ săruta 'n obraz
Că mĕ vede mama-acas'.
Fóĭe verde foĭ de nalbă
Sărută-mĕ pe su' barbă,
Şi légă-mĕ cu-o basma,
De m'o 'ntreba cineva :
Să spuĭ c'am făcut brânca.

FOAIE VERDE CA NALBA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde ca nalba,
Na, na, na,
La maĭca, na,
Na, la neĭca, mere dulcĭ,
Unde 'ĭ şedea să mănâncĭ,
Aminte să'ţĭ maĭ aducĭ
D'ale nóstre vorbe dulcĭ ;
D'ale nóstre dulcĭ cuvinte,
D'ale nóstre dinainte,
C'aŭ rĕmas neisprăvite.

FLORICICA 'N FOI ALBASTRE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Floricică 'n foĭ albastre,
Mândro, dragostele nóstre
Aŭ rĕmas pustiĭ pe cóste...
Să le vedĭ nu le-aĭ cunóşte.

FOAIE VERDE MARGARIT

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde mărgărit,
Iónă de ce-aĭ slăbit ?
— Am o pânză de urḑit
Şi vre-o treĭ de năvădit,
Şi pe neĭca de ĭubit.
— Frunḑuliţă treĭ smicele,
Iónă din Ionele
Dă şi neĭchiĭ floricele
Din cósta grădiniĭ tele.
— Şĭ-o foiţă matostat,
N'are leĭca florĭ de dat,
C'astă vară n'a plouat ;
Şĭ-am plătit de le-a udat
Cu banĭ după sărutat ;
Şĭ-am plătit,
De le-a plivit,
Cu baniĭ de pe ĭubit.

FOAIE VERDE SIMINOCU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 251.

Fóĭe verde siminocu,
Umblu nu mĕ 'ncape locu,
Să ĭasă din mine foçu.
Focu din mine nu ĭese,
C'am ĭubit numaĭ neveste
O sută şi paĭ-spre-ḑece ;
Şi o să maĭ ĭubesc vr'o opt
Şi o fată de potropop.

FRUNḐULIŢA LEMN CAINESC

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 490, 737.

Frunḑuliţă lemn câĭnesc,
Mĕ duc să mĕ spovedesc ;
Merg la popa Constandin
Că dă la păcat puţin.
Fóĭe verde de cucută,
Ḑintr'o mie ĭartă-o sută ;
Dintr'o sută iartă ḑece :
Părinte blagosloveşte,
Şi 'mĭ dă drumu la neveste,
La neveste cu bărbat,
La fete de măritat.

FOAIE VERDE TREI LAMAI

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Fóĭe verde treĭ lămâĭ,
Treĭ lămâĭ
Și treĭ gutuĭ,
Dute puĭcă și să viĭ
Colea 'ntre Sântă-Măriĭ.
Șĭ-o foĭță merĭ crețeștĭ,
De te ducĭ la Bucureștĭ,
Mĕ rog să nu zăboveștĭ.
Că de'ĭ zăbovi o lună
Mĕ găseștĭ pe drum nebună;
Iar de-'ĭ zăbovi un an
Mĕ găseștĭ negru buștén.

FOAIE VERDE DE PELIN

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Fóĭe verde de pelin,
Haĭdețĭ puĭcă să fugim;
Să fugim,
Să pribegim,
Că p'aĭcĭ nu maĭ trăim.
Să fugim să trecem Oltu,
Că ne află potropopu,
Ne spune la episcopu,
Și ne prăpădim cu totu.

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.
Varianta la pag. 242—243.

Fóĭe vede șĭ-o lalea,
Păcat de dragostea mea;
Eŭ o fac și alțiĭ mĭ-o ĭa.
Las' s'o ĭa,
S'o ĭa, s'o ĭa,
Bage-o 'n ochiĭ mâne-sa.

FRUNḐULIŢA TREI ALUNI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑuliţă treĭ alunĭ,
A plecat neĭca de Lunĭ,
Şi-a rĕmas doru p'în prunĭ ;
Dragostea pe subt aninĭ,
Şi ĭubitu p'în alunĭ.
N'am batistă să'l adun,
Să'l adun să nu rĕmâĭe
Să'ţĭ daŭ la vară şi ţie.

FOAIE VERDE IARBA MARE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde ĭarbă mare,
De oftat ce oftaĭ tare
Furca pĭeptuluĭ mĕ doare.
Şi furca
Şi inima...
Bate-o Dómne pe mândra.

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde mărăcine,
Puĭcă m'aş ĭubi cu tine,
Dar ţi-e mijlocul subţire.
Şi-o foiţă matostat,
Mititică eştĭ la stat,
Şi bună de sărutat.

FOAIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţui Argeş.
Varianta la pag. 232—233, 394.

Fóĭe verde bob năut,
Şi-am să las cu jurămînt,
Cine m'o băga 'n pămint,
Să'mĭ facă cosciug d'argint,
Să mă'ngrópe maĭ adânc
Să nu putreḑesc curênd;
Să putreḑesc la cincĭ anĭ,
Să fac voia la duşmanĭ.
Frunḑuliţă şi-o lalea,
Şi-am să las la mórtea mea:
Să'mĭ triméţă nevasta,
Să'mĭ cheme ibovnica,
Sà'mĭ ţie luminarea,
Să mor cu ochiĭ pe ea.

FOAIE VERDE Ş'UN AREU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 289, 344, 745, 827, 1082.

Fóĭe verde ş'un areŭ,
Aducete-ar Dumneḑeŭ,
Pe la bordeiaşul meŭ,
Să veḑĭ cum trăesc şi eŭ.
Şi să'ţĭ coc bóbe pe vatră
Şi să'ţĭ spuĭ patima tótă.
Fóĭe verde lemn câĭnesc,
Patima ce-o pătimesc,
N'am cuĭ să mă jeluesc.
Jelui-m'aş şi n'am cuĭ:
Jelui-m'aş câmpuluĭ;
Câmpu are peliniţă,
Vorba mea n'are credinţă.
Jelui-m'aş şi n'am cuĭ:
Jelui-m'aş codruluĭ;
Codru are frunḑe verḑĭ,
Vorba mea tu nu mi-o creḑĭ.

DA'ŢI BOBOCII PE PARIU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Dă'ţĭ bobocĭĭ pe pârĭŭ,
Că sînt schiop nu pot să viŭ.
Şĭ-o foiţă merĭ domneştĭ,
Neĭcă, bóla ce-o boleştĭ,
S'ajungĭ pe la Bucureştĭ
Din pungă să cheltueştĭ
Şi lécurĭ să nu găseştĭ.
Şi-altă fóĭe ĭasomie,
Eŭ am fost la spiţărie,
Doftor de dragoste nu e.
Fóĭe verde bobareŭ,
Doftore ĭubite-al meŭ,
Scólă-mĕ de la ceas rĕŭ.
— Nu pot neĭcă să te scol,
Că 'mĭ eştĭ prididit de dor.

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Culesă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde salbă móle,
Drum la dél şi drum la vale,
Drum p'în pórta dumitale.
Trecuĭ aséră călare
Te zăriĭ la luminare,
Gólă numa în iişóră:
Şi iia de borangic,
Sfîrcu ţîţeĭ l-am vedut,
Am ameţit şĭ-am cădut.

FOAIE VERDE FLORI MARUNTE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde florĭ mărunte,
Mândruliţă de la munte,
Ştergeţĭ flórea de pe frunte,
Că 'ţĭ-a eşit vorbe multe.
— Frundŭliţă avrămésă,
Las' să iasă,
Că nu'mĭ pasă,
M'a făcut maĭca frumósă,

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde salbă móle,
Pe vale, Léno, pe vale,
C'a făcut fasolea flóre
Şi mazărea păstăióre.
Verde fóĭe şĭ-un pelin,
Haĭ Léno s'o arăcim,
Şi-amêndoĭ să ne ĭubim.
Şi de dragĭ,
Să ne fim dragĭ,
Dar nădejde să nu tragĭ;
Că nădejdea de la mine
E ca aţa de subţire,
Când o puĭ pe mărăcine,
Tragĭ de ea şi nu se ţine.

FOAIE VERDE SAMULASTRA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde samulastră,
De la noĭ a treia casă
Se mărită Léna nóstră.
Se mărită şi mă lasă
Cu inima friptă, arsă.
Fóĭe verde şi-o lalea,
Léno, nu te mărita,
Ca 'nflorit puroĭnica
Şi n'are cine-o purta,
— Las'o neĭcă să 'nflorécă,
Oiŭ purta-o şi nevastă
Dacă 'mĭ-a fost mintea próstă.

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde salbă móle,
Cine are drum la vale,
Ştie luna când răsare,
Şi pe neĭca ce gând are.
Şi-altă fóĭe lemn de sus,
Cine are drum în sus
Ştie luna când s'a pus,
Şi pe neĭca und' s'a dus.

FOAIE VERDE TREI LALELE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde treĭ lalele,
Despăgubeşte-mă lele
De părăluţele mele,
C'aŭ fost bune, n'aŭ fost rele,
A muncit neĭca pe ele.

VERDE FOAIE MATOSTAT

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 456, 1031.

Verde fóĭe matostat,
Unde 'ţĭ věd gâtu spălat,
Şi mărgénu revěrsat,
Pe sfircu ţîţeĭ lăsat,
M'aşĭ băga la tine argat.
Da ce fel d'argat să 'ţĭ fiŭ?...
Numa 'n braţe să te ţiŭ.

FOAIE VERDE MAGHIRAN

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde maghiran,
Frumos cântă cucu 'n dél
Pe o cracă de leuştén.
Puĭca şade pe măĭdan
Şi 'mĭ înşiră la mărgén,
Şi nu 'nşiră,
Cum se 'nşiră,
Ci 'mĭ înşiră câte-un bob,
Să bage pe neĭca rob.

FOAIE VERDE IASOMIE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde iasomie,
Maria neĭchiĭ, Marie,
De dragă ce mĭ-eraĭ mie,
Te purtam cu pălărie,
Cu cordéua cafenie.

FRUNḐULIŢA DE SULFINA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑuliţă de sulfină,
Plânge Rada şi suspină,
'I-a scăpat salba 'n fântână.
O salbă de gălbeorĭ,
Făcută de-un perceptor;
O salbă de icosarĭ,
Făcută de douĭ primarĭ;
O salbă de firfiricĭ,
Făcută de douĭ voĭnicĭ.
Fóĭe verde ca nalba,
Tacĭ Radă nu maĭ ofta,
Că 'ţĭ face neĭca alta,
Maĭ frumósă ca aia.

ŞI-O FOIŢA MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Şĭ-o foiţă mărăcine,
Spune puĭculiţă, spune,
Numaĭ de bărbat ţĭ-e milă?
— Ba, mĭ-e milă şi de tine,
C'am trăit amêndouĭ bine.
Dar maĭ milă de bărbat,
C'a pus cununiĭ în cap
Şi Dumneḑeŭ mi l'a dat.

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la pag. 374, 785.

Fóĭe verde sălcióră,
La casă cu trestióră,
Zace-un voĭnicel să móră.
Nicĭ nu móre,
Nicĭ să scólă,
Numaĭ zace de grea bolă.
Şi-o foiţă salbă móle,
Zacĭ puĭule, orĭ te scólă,
Orĭ maĭ dă'mĭ şi mie bólă.
Că mie mi s'a urît,
Căpătâiaşul mutând,
De la cap pân' la picĭóre,
De la umbră pân' la sóre.

FLOARE FRUNḐA VIOREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Flóre frunḑă viorea,
A draculuĭ e lelea,
Cu carnea
Şi cu pĭelea
Şi cu iia
De pe ea.
Eŭ o rog şi ea nu vrea,
Cu parale, nu gĭaba.

FOAIE VERDE DE TREI FRAGI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde de treĭ fragĭ,
De dragĭ ce ne-am fost noĭ dragĭ,
N'a rĕmas frunḑă p'in fagĭ,
Nicĭ ĭarbă pe sub copacĭ.

FOAIE VERDE ŞI-O AGLICA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

— Fóĭe verde şĭ-o aglică,
Cine ciocăne pe luncă?
— Bătăĭósa taĭe furcă.
— Ḑi-ĭ la naĭba să se ducă,
Că mĕ lasă fără muncă.
Cu porumbu nesăpat,
Cu grâu nesecerat,
Cu orzu nevênturat,
Cu meĭu netreerat.

FOAIE VERDE AVRAMESA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde avrămésă,
Om cu nevasta frumósă,
Are pagubă la casă.
Ea ĭubeşte,
El păzeşte,
Casa li se risipeşte.
Cósa 'n pod se rugineşte,
Fênu 'n luncă putreḑeşte.

FOAIE VERDE RUG INTINS

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde rug întins,
Mĕ culcaiŭ în drum 'nadins,
Să visez pe Leana 'n vis.
Şĭ-o foiţă de susaĭ,
Dormiĭ şi mă săturaĭ,
Pe Leana n'o maĭ visaĭ.
Mĕ sculaĭ
Şi mă 'mbrăcaĭ,
Şi pe uliţă-apucaĭ.
Frunḑuliţă salbă móle,
Şi-apucaĭ pe drum la vale,
Mĕ'ntâlniĭ cu Léna 'n cale;
Eŭ pe jos şi ea călare.
Tinseĭ mâna luaĭ o flóre...
Nu fu flóre, ci fu ismă,
Prinseră duşmaniĭ pismă.

FRUNḐA VERDE DE SUSAI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑă verde de susaĭ,
Mariuţo bărbat n'aĭ,
Mĕ mir gură cuĭ o daĭ?
Şi-altă fóie ĭasomie,
Dă-mĭ-o mie cu chirie,
Până la Sântă-Mărie.
Şĭ-o foiţă salbă móle,
Dă-mĭ-o mie cu parale,
Până la Vinerea-Mare.

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde sălcióră,
Mariuţo, Marióră,
Focu de la inimióră,
Potoleşte-l surióră.
Foicică bob areŭ,
Ce puternică sînt eŭ,
Să'ţĭ potolesc focu tĕŭ?
Focu tĕŭ când s'o aprinde,
Şapte judeţe mi'l stinge,
Nicĭ Craiova,
Nicĭ Moldova,
— Numaĭ Maria cu vorba!

FOAIE VERDE IARBA NÉGRA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde ĭarbă négră,
Răsaĭ lună, răsaĭ dragă,
Luminéză-mĭ la ogradă,
Să 'mĭ cosesc pelin şi nalbă,
Să daŭ puĭchiĭ să'mĭ desfacă.
Fóĭe verde matostat,
Nu ţĭ am făcut să-ţĭ desfac,
Şi-am făcut că mi-aĭ fost drag.
Fóĭe verde ĭarbă négră,
Răsaĭ lună, răsaĭ dragă,
Luminéză-mĭ la ogradă,
Să'mĭ vĕz puĭca mea cea dragă.
Trece drumu lung mĕ 'ntrébă,
Par'că cine-va o rógă!
Şi se uĭtă duşmăneşte,
Ca să nu'ĭ maĭ trag nădejde.

FOAIE VERDE TIRIPLIC

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde tiriplic,
Trece Leana pe colnic,
Răsucind la borangic,
Şi pe fus n'are nimic.
De treĭ ḑile răsuceşte
Şi pe fus nu maĭ sporeşte,
Bate-o Dómne şĭ-o trăsneşte.
— Ce caţĭ Leano pe colnic?
— O vacă ş'un viţel mic.
Ce caţĭ Leano pe muscel?
— Cat o vacă şi-un viţel.
Găsiiŭ vaca şi mânzatu,
Ibovnicu l-a luat dracu.
Vaca să se prăpădéscă
Şi viţelu să'mĭ plesnéscă,
Numaĭ neĭca să'mĭ trăĭască.

PIN' SUII LA PUICA DÉLU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 225, 226, 751

Pân' suiiŭ la puĭca délu,
Potcoviiŭ de treĭ orĭ calu.
De treĭ orĭ l'am potcovit
Şi dẹlu nu 'l-am suit.
Nu e vina caluluĭ,
Nicĭ a potcovaruluĭ,
Ci e vina mândriĭ mele,
C'a pus casa 'n cóste grele,
Intre văĭ şi 'ntre muscele,
Nu mĕ pot duce de vreme.

FOAIE VERDE Ş'UN DUDAU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde ş'un dudĕŭ,
Osândi-te-ar Dumneḑeŭ
Nicĭ maĭ bine, nicĭ maĭ rĕŭ—
Numaĭ cum te-am ĭubit eŭ.

FOAIE VERDE VIOREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde viorea,
D'o vrea Leana,
De n'o vrea,
Deséră mĕ duc la ea,
Ostenit, cum oiŭ putea, —
Ostenit şi plin de apă,
Ca s'o maĭ sărut odată,
Odată, de douĕ orĭ,
Că'mĭ cade leşin şi mor.
Fóĭe verde ĭasomie,
Cine urcă 'n dél la vie?
Iencuţu cu pălărie,
Pălăria de mătase
Năvădită 'n fire şése.
Şĭ-altă fóĭe avrămésă,
Coborâiŭ din dél acasă,
Găsiĭŭ pe Leana la masă,
Cu ocaua plină rasă,
C'o găină friptă grasă.
Friptă, friptă,
Rumenită,
Şi la mijloc otrăvită.
Ia Iencuţu şi mănâncă,
Limba 'n gură 'ĭ se bĕşică,
Buzele 'ĭ se usucă.
Şĭ-o foiţă şĭ-o lalea,
Leano, din pricina ta,
Nu pot bea,
Nu pot mânca,
M'am uscat ca scândura.
Ca scândura de la pat
Ca cucuta lângă gard.

FRUNDULIŢA MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑuliţă mărăcine,
Dete frunḑa de anine,
Créţă ca de mărăcine;
Mândruliţă ĭar mĭ-e bine.

VERDE DE SIPICA

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Verde de sipică
Şi de măturică,
Pe ulița strîmtă,
Strîmtă și boltită,
Var și cărămidă.
Mĭ-este-o casă mititică
Cu șovar verde 'nvelită,
Cu ferestrele de sticlă,
Cu ușile de sipică,
Cu sârmă 'ngrădită.
Şĭ-o nevastă tinerică
Şade 'n pat tórce la furcă,
Cu caeru de bumbac,
Şi furca de liliac.
Verde șĭ-o lalea,
Şi d'o viorea,
Şi mi se certa,
Cu o cumnățea,
Cu o surățea —
Cu o surățică,
Cu o cumnățică :
— Verde fóĭe lată,
Surată,
Cumnată,
Bărbățelu tĕŭ
Mult e nătărĕŭ,
Dórme 'n patul meŭ.
Fóĭe matostat,
Dacă aĭ bărbat,
Ţine-'ți-l legat,
De furcă de pat,
Nu'ĭ da drumu 'n sat.
Verde de cicóre,
Şi de salbă móle,
Du'l în târg în vale,
Strigă 'n gura mare :
Bărbat de vîndare,
Cinsprece parale !

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Fóĭe verde șĭ-o lalea,
Intr'o códă de vălcea,
Cum maĭ cântă o presurea,
Las' să cânte săraca,
Mĭ-a venit primăvara,
Cu frunḑa și cu ĭarba.

FOAIE VCRDE DE BUJOR

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Varianta la p. 385—387,

Fóĭe verde de bujor,
M'a făcut maĭca fecior,
Să daŭ taĭchiĭ ajutor.
Ajutor taĭchiĭ n'am dat,
Şépte sate mĭ-am prădat:
Şépte-opt din Topolog,
Vâlcea cu copiĭ cu tot.
Taĭca mĕ mână la plug,
Nu ştiŭ boiĭ să 'ĭ n'jug;
Eŭ 'ĭ 'njug cu códele,
Eĭ mĕ 'mpung cu córnele.
Şĭ-o foiţă ĭasomie,
Arḑ'o focu plugărie:
Nişte lemne înşiruite,
Nişte vite prăpădite.

BATA-TE CRUCEA FUGUI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Bată-te crucea fuguĭ,
In tine dete frunḑa 'ntêĭ,
Şi de pe la Sân Văsiĭ,
S'a jurat nişte copiiĭ,
Să intre în tine de viĭ.

FOAIE VERDE DE MOLOTRU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Variante la p. 327, 330, 333, 871.

Fóĭe verde de molotru,
Ce sgomot s'aude 'n codru?...
Să céită cucu cu corbu,
Care să rĕmâe 'n codru?
Corbu are pene negre,
Intră-'n codru nu se vede,
Cucu are pene verḑĭ,
Intră 'n codru şi nu 'l veḑĭ.

CUCULEŢ DE LA PADURE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 328, 329, 330, 331, 770, 771.

Cuculeţ de la pădure,
Cu guşa plină de mure,
Vara viĭ, vara te ducĭ,
Mĕ mir iarna ce mănâncĭ ?
— Mănânc putregaiŭ de fag.
Şi béŭ apă dintr'un lac,
Şi cânt mândrelor cu drag.

FRUNḐULIŢA VIOREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 384, 385—387. 392.

Frunḑuliţă viorea,
Scól' măĭcuţă nu şedea,
Ia cotu şi fórfeca
Şi 'mĭ croeşte malotea,
Cu florile cât dalma,
Să sémene cu frunḑa.
Să intru 'n codru cu ea.
Şi 'mĭ croeşte nădrăgeĭ,
Verde ca frunḑa de teĭ,
Să intru 'n codru cu eĭ.
Şi opincĭ cu cataramă,
Să nu ia potera sémă.

VERDE FOAIE DE SUSAIU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Verde fóĭe de susaiŭ,
De treĭ ḑile viŭ pe plaiŭ,
Cu merindea pe cincĭ caĭ:
Nu băuĭ, nicĭ nu mâncaĭ,
Numaĭ la cuc ascultaĭ.
— Ia maĭ cântă cucule.
— Ba, ba, voĭnicule,
C'astă vară ţĭ-am cântat,
Intr'un paltinaş uscat.

UITE NEICA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la p. 316.

Uĭte neĭca,
Nu e neĭca ?
Ba e el pupa-'l-ar leĭca !
Uĭte neĭca,
Nu e neĭca !
Că dac'ar fi neĭcuţa
L'ar cunóşte leĭcuţa,
După ochĭ, după sprîncene,
După frêul caluluĭ.
Frêul alb cu floricele
Făcut de palmele mele.

FOAIE VERDE SAMULASTRA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la p. 430.

Fóĭe verde samulastră,
Bate neĭca la feréstră :
—Spovedită eştĭ nevastă ?
—Ba eŭ nu sînt spovedită.
Că eŭ când m'oiŭ spovedi
Şapte popĭ mĭ-or trebui,
Şapte popĭ din şapte sate
Să mĕ ĭerte de păcate.

FOAIE VERDE AVRAMÉSA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la p. 491, 1052.

Fóĭe verde avrămésă,
Vecina de lângă casă
Nicĭ odată nu te lasă.
Te ĭa şi te bagă 'n casă
Şi te pofteşte la masă.
Şi când vede că 'ţĭ-e rĕŭ
Sumete rochiţa 'n brêŭ,
Şi dă fuga la păriŭ,
Ia nisip cu apă rece
Şi'ţĭ pune la cap şi'ţĭ trece.
Şi ĭa apă 'n mărămĭóră
Şi'ţĭ pune la inimĭóră
Şi mi te scapă de bólă.

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde sălcióră,
Aoleŭ, babă Iónă,
Nu ştiĭ tu vre-o buruĭană
Să mĕ vindec d'astă rană.
Şĭ-o foiţă bob areŭ,
Astă bólă ce-o zac eŭ,
Nu e de la Dumneḑeŭ,
Singur mĭ-am făcut-o eŭ.
Singurel cu mintea mea
Şi nu ştie niminea.
— Nu e rană de cuţit,
Ci e rană de ĭubit.
Ia să daĭ babeĭ colacu
Căţĭ vindecă şi pe dracu.

FOAIE VERDE ISMA CRÉŢA

Culésă de Al. I Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde ismă créţă,
Nevasta care'ĭ ĭubéţă,
Se scólă de diminéţă,
Şi'mĭ ese pe prispă-afară,
Cu douĕ-treĭ bóbe 'n pólă;
Strigă: piri, nà, nà, nà,
De'ţĭ mânca,
De n'aţĭ mânca,
Eŭ să'm fac datoria,
Să m'audă neĭcuţa.
Gâri, gâri, gâsculiţă,
Prăpădite-aĭ neĭculiţă.
Gâri, gâri şi gâscaniĭ,
Mânca-ţi-ar carnea duşmaniĭ.

FRUNḐULIŢA DE SULFINA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑuliţă de sulfină,
Prietină,
Şi vecină,
Ce daĭ omuluĭ de cină?
— Făsuĭ verde cam pălit:
Ibovniculuĭ puĭ fript,
Şĭ-o azmă cóptă pe vatră
Şĭ-o găină piperată;
Peste ḑi d'un pepenaş,
Să fiĭ leĭchiĭ drăgălaş.

FRUNḐA VERDE DE SUSAI

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Frunḑă verde de susaĭ,
Mariuțo bărbat n'aĭ,
Mĕ mir gură cuĭ o daĭ?
Și-altă fóie ĭasomie,
Dă-mĭ-o mie cu chirie,
Până la Sântă-Mărie.
Șĭ-o foiță salbă móle,
Dă-mĭ-o mie cu parale,
Până la Vinerea-Mare.

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Fóĭe verde sălcióră,
Mariuțo, Marióră,
Focu de la inimióră,
Potolește-l surióră.
Foicică bob areŭ,
Ce puternică sînt eŭ,
Să'țĭ potolesc focu tĕŭ?
Focu tĕŭ când s'o aprinde,
Șapte județe mi'l stinge,
Nicĭ Craiova,
Nicĭ Moldova,
— Numaĭ Maria cu vorba!

FOAIE VERDE IARBA NÉGRA

Culésă de Al. I. Hodoș, din județul Argeș.

Fóĭe verde ĭarbă négră,
Răsaĭ lună, răsaĭ dragă,
Luminéză-mĭ la ogradă,
Să 'mĭ cosesc pelin și nalbă,
Să daŭ puĭchiĭ să'mĭ desfacă.
Fóĭe verde matostat,
Nu țĭ am făcut să-țĭ desfac,
Și-am făcut că mi-aĭ fost drag.
Fóĭe verde ĭarbă négră,
Răsaĭ lună, răsaĭ dragă,
Luminéză-mĭ la ogradă,
Să'mĭ vĕz puĭca mea cea dragă.
Trece drumu lung mĕ 'ntrébă,
Par'că cine-va o rógă!
Și se uĭtă dușmănește,
Ca să nu'ĭ maĭ trag nădejde.

FOAIE VERDE TIRIPLIC

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde tiriplic,
Trece Leana pe colnic,
Răsucind la borangic,
Şi pe fus n'are nimic.
De treĭ ḑile răsuceşte
Şi pe fus nu maĭ sporeşte,
Bate-o Dómne şĭ-o trăsneşte.
— Ce caţĭ Leano pe colnic?
— O vacă ş'un viţel mic.
Ce caţĭ Leano pe muscel?
— Cat o vacă şi-un viţel.
Găsiiŭ vaca şi mânzatu,
Ibovnicu l-a luat dracu.
Vaca să se prăpădéscă
Şi viţelu să'mĭ plesnéscă,
Numaĭ neĭca să'mĭ trăĭască.

PIN' SUII LA PUICA DÉLU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 225, 226, 751

Pân' suiiŭ la puĭca délu,
Potcoviiŭ de treĭ orĭ calu.
De treĭ orĭ l'am potcovit
Şi dẹlu nu 'l-am suit.
Nu e vina caluluĭ,
Nicĭ a potcovaruluĭ,
Ci e vina mândriĭ mele,
C'a pus casa 'n cóste grele,
Intre văĭ şi 'ntre muscele,
Nu mĕ pot duce de vreme.

FOAIE VERDE Ş'UN DUDAU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde ş'un dudĕŭ,
Osândi-te-ar Dumneḑeŭ
Nicĭ maĭ bine, nicĭ maĭ rĕŭ—
Numaĭ cum te-am ĭubit eŭ.

FOAIE VERDE VIOREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde viorea,
D'o vrea Leana,
De n'o vrea,
Deséră mĕ duc la ea,
Ostenit, cum oiŭ putea, —
Ostenit şi plin de apă,
Ca s'o maĭ sărut odată,
Odată, de două orĭ,
Că'mĭ cade leşin şi mor.
Fóĭe verde ĭasomie,
Cine urcă 'n dél la vie?
Iencuţu cu pălărie,
Pălăria de mătase
Năvădită 'n fire şése.
Şĭ-altă fóĭe avrămésă,
Coborâiŭ din dél acasă,
Găsiĭŭ pe Leana la masă,
Cu ocaua plină rasă,
C'o găină friptă grasă.
Friptă, friptă,
Rumenită,
Şi la mijloc otrăvită.
Ia Iencuţu şi mănâncă,
Limba 'n gură 'ĭ se bĕşică,
Buzele 'ĭ se usucă.
Şĭ-o foiţă şĭ-o lalea,
Leano, din pricina ta,
Nu pot bea,
Nu pot mânca,
M'am uscat ca scândura.
Ca scândura de la pat
Ca cucuta lângă gard.

FRUNDULIŢA MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frundŭliţă mărăcine,
Dete frunda de anine,
Créţă ca de mărăcine;
Mândruliţă ĭar mĭ-e bine.

VERDE DE SIPICA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Verde de sipică
Şi de măturică,
Pe uliţa strîmtă,
Strîmtă şi boltită,
Var şi cărămidă.
Mĭ-este-o casă mititică
Cu şovar verde 'nvelită,
Cu ferestrele de sticlă,
Cu uşile de sipică,
Cu sârmă 'ngrădită.
Şĭ-o nevastă tinerică
Şade 'n pat tórce la furcă,
Cu caeru de bumbac,
Şi furca de liliac.
Verde şĭ-o lalea,
Şi d'o viorea,
Şi mi se certa,
Cu o cumnăţea,
Cu o surăţea —
Cu o surăţică,
Cu o cumnăţică :
— Verde fóĭe lată,
Surată,
Cumnată,
Bărbăţelu tĕŭ
Mult e nătărĕŭ,
Dórme 'n patul meŭ.
Fóĭe matostat,
Dacă aĭ bărbat,
Ţine-'ţi-l legat,
De furcă de pat,
Nu'ĭ da drumu 'n sat.
Verde de cicóre,
Şi de salbă móle,
Du'l în târg în vale,
Strigă 'n gura mare :
Bărbat de vîndare,
Cinsprece parale !

FOAIE VERDE ŞI-O LALEA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde şĭ-o lalea,
Intr'o códă de vălcea,
Cum maĭ cântă o presurea,
Las' să cânte săraca,
Mĭ-a venit primăvara,
Cu frunda şi cu ĭarba.

FOAIE VCRDE DE BUJOR

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la p. 385—387,

Fóĭe verde de bujor,
M'a făcut maĭca fecior,
Să daŭ taĭchiĭ ajutor.
Ajutor taĭchiĭ n'am dat,
Şépte sate mĭ-am prădat:
Şépte-opt din Topolog,
Vâlcea cu copiĭ cu tot.
Taĭca mĕ mână la plug,
Nu ştiŭ boiĭ să 'ĭ n'jug;
Eŭ 'ĭ 'njug cu códele,
Eĭ mĕ 'mpung cu córnele.
Şĭ-o foiţă ĭasomie,
Ard̦'o focu plugărie:
Nişte lemne înşiruite,
Nişte vite prăpădite.

BATA-TE CRUCEA FUGUI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Bată-te crucea fuguĭ,
In tine dete frund̦a 'ntêĭ,
Şi de pe la Sân Văsiĭ,
S'a jurat nişte copiiĭ,
Să intre în tine de viĭ.

FOAIE VERDE DE MOLOTRU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 327, 330, 333, 871.

Fóĭe verde de molotru,
Ce sgomot s'aude 'n codru?...
Să cértă cucu cu corbu,
Care să rĕmâe 'n codru?
Corbu are pene negre,
Intră-'n codru nu se vede,
Cucu are pene verd̦ĭ,
Intră 'n codru şi nu 'l ved̦ĭ.

CUCULEŢ DE LA PADURE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 328, 329, 330, 331, 770, 771.

Cuculeţ de la pădure,
Cu guşa plină de mure,
Vara viĭ, vara te ducĭ,
Mĕ mir iarna ce mănâncĭ ?
— Mănânc putregaiŭ de fag.
Şi béŭ apă dintr'un lac,
Şi cânt mândrelor cu drag.

FRUNḐULIŢA VIOREA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 384, 385—387. 392.

Frunḑuliţă viorea,
Scól' măĭcuţă nu şedea,
Ia cotu şi fórfeca
Şi 'mĭ croeşte malotea,
Cu florile cât dalma,
Să sémene cu frunḑa.
Să intru 'n codru cu ea.
Şi 'mĭ croeşte nădrăgeĭ,
Verde ca frunḑa de teĭ,
Să intru 'n codru cu eĭ.
Şi opincĭ cu cataramă,
Să nu ia potera sémă.

VERDE FOAIE DE SUSAIU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Verde fóĭe de susaiŭ,
De treĭ ḑile viŭ pe plaiŭ,
Cu merindea pe cincĭ caĭ :
Nu băuĭ, nicĭ nu mâncaĭ,
Numaĭ la cuc ascultaĭ.
— Ia maĭ cântă cucule.
— Ba, ba, voĭnicule,
C'astă vară ţĭ-am cântat,
Intr'un paltinaş uscat.

FOAIE VERDE FOI DE NUC

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde foĭ de nuc,
Unde ḑic: mĕ duc, mĕ duc,
Mândrele se fac buluc,
Şi mĕ 'ntrébă: und' mĕ duc,
Eŭ le spuĭ la Câmpulung.
Şi tot frunḑă dintr'un nuc,
Astă-vară am fost haĭduc,
Şi la vară ĭar mĕ duc.
Să scot fagiĭ din pămînt,
Să m'aşeḑ la rădăcină,
Să spăl arme de rugină.
Să le ung cu unt-de-lemn,
Să tragă bine la semn,
Şi cu seŭ de căprióră,
Pe cine oiŭ lovi să móră.

FOAIE VERDE ŞI-UN AREU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde şĭ-un areŭ,
Iarna pe viscolu greŭ,
Trăesc cum dă Dumneḑeŭ.
Iar pe vara cea frumósă,
Casă 'mĭ-este umbra désă;
Aşternut mĭ-este pămîntul,
Şi ceru acoperămîntul.

FRUNḐULIŢA MATOSTAT

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Varianta la p. 385.

Frunḑuliţă matostat,
Bată-te crucea bogat,
Vara, iarna, te-am rugat,
Să 'mĭ daĭ douĕ-treĭ parale,
Să ĭaŭ la copilaşĭ sare,
Că malaiŭ le-am căpĕtat,
Şi 'l mănâncă nesărat.
Dar o vrea şi Dumneḑeŭ,
Să umble şi plugul meŭ,
Să puĭ să 'mĭ brăzdez ales,
Unde-o fi crângu maĭ des.
Să trag brazda draculuĭ,
De la capu déluluĭ,
Până 'n vatra satuluĭ,
Drept uşa bogatuluĭ.
Să 'ĭ trag douĕ-treĭ pistóle,
Să mi-l caut de parale,

FRUNḐA, FOAIE MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Frunḑă, fóĭe mărăcine,
Mi-ĭ de-o lună şi maĭ bine,
Se ţin Loviştenĭ de mine, —
Şĭ-altă fóĭe iasomie,
Să mĕ duc 'n haĭducie.
Loviştene eŭ nu merg,
Că sînt slugă la un grec;
Socotéla nu mĭ-a dat,
Simbrióra nu mĭ-am luat,
Şi mĭ-e grecu cam bogat,
Mĭ-e frică că 'l bag supat.

FOAIE VERDE DE SUSAIU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde de susaiŭ,
Colea 'n vale pe su'plaiŭ,
Umblă-un plug cu şése caĭ.
Vineciorii de la rótă
Mĭ-a secat inima tótă;
Gălbeoriĭ de la cloţ
Bunĭ-ar fi de nişte hoţĭ;
Negrişoriĭ din 'nainte...
Staţĭ copiĭ şi luaţĭ aminte,
Şi păziţĭ pân'o 'nsera
De'ţĭ putea de n'eţĭ putea,
Să 'ĭ ducem în Valea-Rea
La Maria Olténca...
Mult mĭ-aŭ secat inima.

FOAIE VERDE SALCIOARA

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde sălcióră,
Căprióră, surióră,
Săltate 'n două picióre
Şi róde codru pe póle.
Róde póla codruluĭ,
Să vĕḑ lunca Oltuluĭ,
Códa Topologuluĭ.

FOAIE VERDE TREI LAMAI

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde treĭ lămîĭ,
Unde vĕḑ mândrele Jiĭ
Cu fotele stacojiĭ,
Staŭ pe murgu sĕ 'l răpuĭ.
Batăte crucea de murg
Aicĭ te béŭ te mănânc
Şi'ndărăt nu te maĭ duc.
— Nu ţĭ-e stăpâne pĕcat
Trupu tĕŭ ţi 'l-am purtat,
Te-am dus pe unde 'ţĭ-a fost drag.

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Foaĭe verde salbă móle,
Mĭ-a venit Vinerea-Mare
S'a pălit codru pe póle,
Mĭ-a tulit voinicĭ de vale.

FAOIE VERDE DE SUSAIU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Variante la p. 239, 359, 823, 859.

Fóĭe verde de susaĭŭ,
La fântâniţa din plaĭŭ,
Legaĭ calu' şi mâncaĭ.
Mĭ-aruncaĭ ochiĭ pe masă
Mĕ lovi un dor d'acasă.
De neavstă nu'mĭ doresc,
De copiĭ mĕ prăpădesc.
De nevastă nu mĭ-e dor,
Dar de copiĭ mĕ omor.

FOAIE VERDE DE CICOARE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde de cicóre,
Mĕ rog codre dumitale,
Ca la un frate maĭ mare
Să mĕ laşĭ la umbra ta
Puţintel cu mândra mea.

OLTULE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Oltule,
Olteţule,
Secaţĭ-ar pâraĭele
Să crescă dudaele.
Oltule,
Olteţule,
Oltule rîŭ blestemat
Ce viĭ aşa turburat,
Orĭ la códă te-a ploŭat.

FOAIE VERDE TREI AGLICE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde treĭ aglice,
Din treĭ mândre una'mĭ ḑice ;
Maĭ strîngeţĭ punga voĭnice,
Nu ştiĭ vremea cum te duce.
Te ajunge vre-o vreme rea
Fără négră de para ;
Te-ajunge vre-o vreme lungă,
Făr'de neam de para'n pungă.

ASTAḌI BÉU

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 375, 376.

Astă-ḍĭ béŭ,
Şi mâĭne béŭ,
Mĕ mir banĭ de unde ĭaŭ.
Nicĭ cu cósa
Nu cosesc,
Nicĭ cu sapa
Nu prăşesc,
Numa béŭ şi chefuĭesc,
Banĭ în pungă tot găsesc.

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 241, 242, 275, 855, 1117.

Fóĭe verde salbă móle,
Mĕ rog codre dumitale,
Ca la un frate maĭ mare,
Să mĕ laşĭ la umbra ta
Puţintel cu mândra mea,
Care m'am ĭubit cu ea
Din copilăria mea.

VINE CUCU DE TREI ḌILE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.
Variante la p. 332, 333, 334, 355, 1113.

Vine cucu de treĭ ḍile
Peste vĕĭ, peste movile,
Şi loc n'are să se puĭe
Să cânte focu să'şĭ spuĭe.
Cuculeţ cu pana sură
Mâncaţĭ-aşĭ limba din gură.
Fóĭe verde a nuculuĭ,
Cântă puĭŭ cuculuĭ,
Pe crucea moliftuluĭ.

FOAIE VERDE MARACINE

Culésă de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Fóĭe verde mărăcine,
Ce mĭ-e mie drag pe lume?
Potecéua din pădure,
Pardosită cu alune,
Cu alune măruntele,
Trosnesc nóptea sub picere,
Aşa'ĭ place mândreĭ mele.
Ce mĭ-e drag pe lumea asta?
Calu, puşca şi nevasta:
Calu mĕ călătoreşte,
Puşca la câmp mĕ păḑeşte
Nevasta mĕ primeneşte...
Ibovnica mĕ ĭubeşte.

FOAIE VERDE MERE, PERE

Culésă de N. I. Apostolescu de la V. Alexandrescu, şef-tipograf, Bucurescĭ.

Fóĭe verde mere, pere,
Avém şi eŭ într'o vreme,
Un puişor la plăcere.
Şi 'l ţiném în colivie,
Ca să 'mĭ cânte numaĭ mie.
Dar de la o vreme 'ncóce,
Vĕd că puişoru 'mĭ tace,
Nu ştiŭ tace saŭ se face,
Saŭ dragostea nu'ĭ maĭ place.
Cântă puişorul meŭ,
Să te audă Dumneḑeŭ,
Căcĭ prin cântecul ce cânţĭ,
Dragostile îmĭ descurcĭ,
Şi mĕ facĭ maĭ liniştit,
Şi de puĭcuţa iubit.

COLINDE SI CANTECE

COLINDUL CU SORCOVA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Roşiorii-de-Vede.

Astă nópte întunecósă,
Noĭ umblăm să colindăm.
Ne intâlnim cu Dumnedeŭ.
Cu ce fuse îmbrăcăţele?
Cu veşminte mohorîte
De la Christos dăruite.
Sf. Petru ca un sfînt,
Dete o plóie şi cu vînt
Şi ne culcă la pămînt.
Sf. Gheorghe ca un sóre
Dete o plóie cu răcóre
Şi ne scaldă la picĭóre.
Porumbeiĭ satuluĭ
In marginea laculuĭ,
Turuiră, guruiră,
Maĭ la vale se lăsară
Cu noriĭ s'amestecară.

COLINDUL CU SORCOVA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Roşiorii-de-Vede.

Séra d'astă séră
Şĭ a de mâĭne séră, —
Séra luĭ Ajun
Şĭ-a luĭ moş Crăcĭun,
Două dile marĭ
Sfânta Vinerea
Şi Duminеca
Ele mânecaŭ
In revĕrsat de zorĭ,
In glas de cântătorĭ;
Pruncul l'aŭ găsit
In ĭesle trântit.
Pe braţ' l'aŭ luat
De l'aŭ înfăşat,
Cu faşă de argint
Cu scutec de mătase.
Sus că l'aŭ suit
Jos l'aŭ pogorît.
La Iordan l'aŭ dus
Şi l'aŭ ĭordănit.
Numele 'ĭ-aŭ pus
Domnul Ceruluĭ
Şi al pămîntuluĭ.
La anul şi la mulţĭ anĭ!

SORCOVA

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Roşioriĭ-de-Vęde.

Sorcova,
Vesela,
Să trăiţĭ
Să 'mbĕtrâniţĭ
Ca un mĕr,
Ca un pĕr,
Ca un fir de trandafir
Câte paĭe sînt pe casă,
Atâţĭa galbenĭ pe masă.
Câtă frunḑă e'n frunḑar,
Atâţĭa polĭ în pozînar.
Să fiţĭ tarĭ ca pĭatra
Iuţĭ ca săgéta.
Tarĭ ca fierul
Şi ĭuţĭ ca oţelul,
La anul şi la mulţĭ anĭ.

SORCOVA

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Vâlcea.

Sorcova
Morcova,
Să trăiţĭ,
Să 'mbĕtrâniţĭ,
Ca mĕrul,
Ca pĕrul,
Peste vară ca oţelul.
Câte paĭe pe umbrar
Atâţĭa banĭ în pozunar;
Câte şindrile pe casă
Atâţĭa galbenĭ pe masă.
Vacile lăptóse,
Porciĭ unturoşĭ,
Oile lânóse,
Boiĭ trăgătorĭ,
Oamenĭ muncitorĭ.

SORCOVA

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Vâlcea.

Sorcova vesela!
Să trăiţĭ,
Să 'mbĕtrâniţĭ,
Ca mĕrul,
Ca pĕrul,
Ca tómna cea bogată,
La mulţĭ anĭ cu sănătate.
Bîzdîc,
Bîzdîc,
Dă-mĭ paraua să mĕ duc.

CANTEC DE NUNTA

Cules de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Infloriţĭ
Florĭ, înfloriţĭ,
Că mie nu'mĭ trebuiţĭ ;
Că voĭ când îmbobocĭaţĭ,
Mie atuncĭ îmĭ trebuiaţĭ.
Infloriţĭ
Florĭ, înfloriţĭ,
Infloriţĭ florĭ, staţĭ perete !...
Că eŭ 'mĭ-am eşit din fete.
Fóĭe verde fóĭe lată,
Când eram la maĭca fată
Ştiam flórea cum se pórtă ;
Şĭ-o foiţă de susaĭ,
După ce mĕ măritaĭ,
După uşă-o aruncaĭ.

CANTEC DE NUNTA

Cules de Al. I. Hodoş, din judeţul Argeş.

Busuĭoc verde frumos,
Rămâĭ taĭcă sănătos,
Ca un trandafir frumos ;
Busuĭoc verde pe masă,
Rămâĭ maĭcă sănătósă
Ca o garófă frumósă,
Că eŭ mĕ duc să'mĭ fac casă.
Floricică treĭ bujorĭ,
Plângeţĭ fraţĭ, plângeţĭ surorĭ,
Şi voĭ răzóre cu florĭ.
Până ĭerĭ cu fetele,
Astădĭ cu nevestele,
Mâĭne cu mătuşile.

CANŢEC LA INMORMINTARE

Cules de I. Ionescu de la Preotul Gheorghe Popescu, Comuna Runcu, cătunul Costescĭ, Judeţul Dâmboviţa.

Mult amăgitóre lume,
Şi visurĭ înşelătóre,
Ca umbra de trecĕtóre,
Lume, rótă învârtitóre,
De suflet păgubitóre,
Ne puseşĭ la maĭcĭ în braţe,
Să ne crescă spre viaţă!
Şi cu cât vrâsta ne creşte,
Grija ĭară se măreşte.
Ne ostenim şi asudăm,
Ca multe să căpătăm,
Să trăim lungă viaţă
Intr'nsele cu dulcéţă;
Iară nemilósa mórte
Dup' acestea, după tóte
Rîde de a nóstră trudă
Şi de sudórea cea crudă.
Tocmaĭ atuncĭ când gândim,
Ca maĭ fericiţĭ să fim,
Secerea cea ascuţită,
Spre acea trébă gătită,
Cu cumplire o 'nvîrtesce
Şi de viaţă ne lipseşte;
Şi după multe nevoĭ
Ne trimite înapoĭ
In pămîntul ticălos,
De unde e omul scos
Şi zidit de Dumneḑeŭ
După însu-şĭ chipul sĕŭ.
Pre toţĭ, pre rînd ne adună
La acel loc împreună,
Pre uniĭ la bĕtrâneţe,
Pre alţiĭ la tinereţe.
Mórtea'n lume stăpâneşte
Şi pe tóte le domneşte.
Mórtea în lume e maĭ mare
Şi pe nimenĭ prieten n'are.
Tóte, câte aĭ, sînt glume.
Nu se teme de împĕraţĭ,
Cu oştĭ marĭ inconjuraţĭ;
Nu se teme de voinicĭ,
Nu e milă de pruncĭ micĭ.
De bĕtrânĭ nu-ĭ e ruşine
La ceĭ tinerĭ încă vine.
Móre ticălosul om
Mâncând strămoşul din pom,
D'abia duce în mormînt
Cu el puţintel veşmînt,
Cu care se învăleşte,
Când de tóte se lipseşte.
O! Vaĭ, cum ne înşelăm,
Trupul când ni'l îngrăşăm,
Vĭermilor facem mâncare,
Şi pămîntuluĭ îngrăşare.
Tot ce rĕsare şi creşte,
Când-va tot se veştejeşte;
Tot ce răsare afară,
In pămînt se 'ntórce ĭară.
Carele nu va să créḑă,
Să mérgă'n mormînt să vaḑă,
Ca să spue adevĕrat
Carele a fost bogat,
Care sărac şi lipsit
In viaţă asuprit.
Omule te socoteşte
Şi de păcat te fereşte
Căcĭ dacă te veĭ feri
In vecĭ fericit veĭ fi!

CÂNTEC LA INMORMINTARE

Culésă de I. Ionescu de la Preotul Gheorghe Popescu, comuna Runcu, cătunul Costeştĭ, judeţul Dâmboviţa.

O, cât de înfricoşată şi grozavă este mórtea din lumea acésta!
Că mĕ suiĭ într'un munte înalt,
Că de mórte oĭ să scap.
Şi îndărătul meŭ când mĕ uĭtaĭ,
Vĕḑuĭ mórtea stându-mĭ lângă mine.
Şi grozav mĕ spăĭmântaĭ
Şi din gură aşa strigaĭ: — Oh! mórte amărită,
De ce staĭ aşa înecăjită, cu firea posomorâtă
Şi cu faţa veştejită?
Vino de ĭa şi sufletul meŭ.
Şi veniţĭ fraţĭ, şi veniţĭ surorĭ
Şi toţĭ ceĭ ce mĕ iubiţĭ cu dor
Şi mĕ înconjuraţĭ cu florĭ
Şi mĕ vedeţĭ, că o să mor.
Oh!, vino şi tu ĭubita mea soţie
Că n'am bĕut apă vie,
Cât eŭ ţĭ-am fost ţie soţie.
O! veniţĭ şi voĭ, dragĭ meĭ copilaşĭ
Că voĭ mi-aţĭ fost mie drăgălaşĭ.
Că vĕḑuĭ rîul cel de foc grósnic curgĕnd,
Şi pe Arhangelu Mihail la ceĭ drepţĭ trecĕnd
Şi grozav mĕ minunaĭ şi din gură aşa strigaĭ:
— Oh! Arhangel Mihail, vino şi mĕ trecĭ şi pe mine acest rîŭ de foc,
Că'ţĭ daŭ aur şi argint, de care am agonisit aicĭ pe pămînt.
Iar Arhangelu aşa grăĭa: — La voĭ a fost aur şi argint; bisericĭ, preoţĭ
[şi săracĭ.
Auru şi argintu să fi cheltuit şi calea să'ţĭ fi gătit. Dómne slavă ţie,

ANECDOTE SI POVESTI

CÂND ŢIGANUL A VEĎUT MAMALIGA GATA

Culesă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ghiţă Şchiopu—R.—Vâlcea.

— Aolică, bine 'mĭ pare,
Când vĕḑ mămăliga mare;
Când o vĕḑ pĕ cârpător,
Mĕ isghesc în chept dĕ mor;
Când vĕḑ bulzu lângă ea,
Orĭ îl mânc, orĭ mórtea mea!

ŢIGANUL LA NAŞU-SEU

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ghiţă Şchiopu, R.-Vâlcea.

Un ţigan ducêndu-se într'o Sâmbătă diminéţa la naşu-sĕŭ, care tocmaĭ făcea pomană, îşĭ pĭerdu cumpĕtul, vĕḑênd bucatele pe masă şi in loc de «bună-diminéţa», ḑise:

— Bună raţa, diminéţa,
Naşiŭ colivă dă'mĭ şi mie!

MA IOANE, PLACU'ŢĬ FETELE?

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ghiţă Şchiopu, R.-Vâlcea.

— Mĕ Ióne, placu'ţĭ fetele?
— Plac, mĕ!
— Da ele pĕ tine?
— Şi ele mie!

MA ŢIGANE AI MANCA TU CAŞ?

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la Ghiţă Şchiopu, R.-Vâlcea.

— Mĕ, ţigane, aĭ mânca tu caş?
— D'apoĭ, cât de vrăjmaş!
— Da urdă?
— Cât de multă!
— Da zară?
— Pân' la vară!
— Da zĕr?
— Până mor!
— Da cocârţă?
— O tăgârţă!
— Da jintiţă?
— Nouĕ tigăiţe!
— Da cu oile te-aĭ duce să le paştĭ?
— De! acu maĭ ḑică şi altul, că eŭ am ḑis destule!

ŢIGANUL ŞI DOROBANŢUL

Culésă de Chr. N. Ţapu, din comuna Naipu,—Vlaşca.

După ce căldura'mĭ trece,
Incepu vêntu maĭ rece;
Ţiganu uşor în pene,
Nu-şĭ făcu bordeĭŭ de vreme.
Făcu ţiganu un plocon:
O crosnie de ouĕ
Şĭ-o frigare dĕ lapte,
Şĭ-un braţ dĕ prune uscate
Şi plecă la zapciŭ în plasă.
Când ţiganu cu ploconu
Uĭte şi coconu!
— Bună diminéţa, cucóne!
— Eşĭ afară mĕ ţigane!
— Cocóne, mĕ rog, fă bine,
Dă'mĭ un dorobanţ cu mine,
Cum o şti să nu'mĭ dea pace
Până bordeĭaşĭ mĭ-oiŭ face!
Lua ţiganu dorobanţu,
Şépte ḑile'mĭ jucă danţu.
Mulţumescu'ţĭ ţie frate
Că m'aĭ burduşit pĕ spate,
Cu bice şi cu gârbace,
Şi nu m'aĭ lăsat în pace,
Până'mĭ făcuĭ cinstita casă.
Sparangheli more!

AVEA TICA, AVEA

Culésa de Chr. N. Ţapu de la Ghiţă Şchiopu din R.-Vâlcea.

Avea tică, avea,
Avea pĕ dracul să'l ĭa.
Avea o grădină,
Cât oua o găină.
Şi 'n ea ce sĕmăna?
Un ştir şi-o loboştelniţă.
Ştirul creştea, nu prea creştea,
Da loboştelniţa mórte 'şĭ făcea:
Crescură loboştelniţa pân' la
[tórtele ceruluĭ!
Iar Ţiganiĭ dacă vĕḑură,
Luară o frigare de ouĕ
Şĭ-o târnă de lapte,
Ca să ducă la Dumneḑelea
[plocon.
Luară şĭ-o bardă la brêŭ,
Ca să'şĭ facă telpiciu.
Dedea cu barda
Şi 'nfigea o... ;
In sfîrşit s'a urcat pân' la tór-
[tele ceruluĭ,
Da când să apuce de tórtele
[ceruluĭ
A creḑut că s'apucă de....
Şĭ-a 'nceput să caḑă când cu
[nasul în...
Când cu....
Tocmaĭ jos când a picat
Cu nasul în... a dat;
Fiu-sĕŭ dĕ grab' a alergat
La popa din sat.
— Părinţele, aĭ de cuminică
[pe tică,
Că móre necuminecat.
Popa 'ĭ-a spus:
— Du-te de 'ncércă;
Dac'o fi... cald,
Să ştiĭ, că tat-tĕŭ a murit ne-
[cuminecat;
Iar d'o fi rece,
Să'l daĭ cu nasu încă pîn vr'o
[ḑece,
Ca să pótă să sĕ cuminece!
Fiu-sĕŭ dĕ grab' a alergat,
Cu degetu a 'ncercat,
Şĭ-a vĕḑut, că este rece
Şĭ-a tăvălit pe tat-sĕŭ încă pîn
vr'o ḑece.

PLECAT-AU ŢIGANII LA VÊNATOARE

Culésa de Chr. N Ţapu, din Roşioriĭ-de-Vede.

Plecat-aŭ ţiganiĭ la vênătóre,
Cu puşca gólă dĕ spinare:
Puşcă de scaiŭ,
Glónţe de mălaiŭ.
Poc în cer,
Poc în pămînt,
Poc în tóca ţigănéscă,
Dumneḑeŭ să-ĭ prăpădĭască,
Cu foc şi cu cătran,
Să fie afurisit tot némul de
[ţigan!
Şi cu punga plină de ĭască,
Ce-o căuta, în viéţa lor să nu
[găsĭască!

ŢIGANUL FARA NOROC

Culésă de Chr. N. Ţapu din Drăgăneştĭ,—Olt.

Un ţigan plecă şi acasă
La nevasta aşa lăsă:
— Când dă sórele 'n dăsară
Tu un mălaĭ mare fă;
Pune masa, fĭerbe óla
Ca să fie totul gata,
Când oĭ veni cu vênatu
Numaĭ s'aruncăm bucata.
Aşa ḑise şi cu puşca
Ţanţoş la vênat porni.
Răsbătu pădurea tótă
Dar nimica nu găsi.
Se înseră... maĭ mort de fóme
Veni şi intră în casă.
Gâsi óla la foc pusă,
Mălaĭul mare pe masă;
Totul sta precum ḑisese
Staŭ şi lingurile gata,
Trebuĭa acuma numaĭ
S'arunce 'n ólă bucata.
Caută în traistă bine,
Căută maĭ căută,
O luă de fund şi bine,
Fórte bine-o scutură.
O strînse la gură ĭute,
Parcă epuru 'ĭ aci;
Ascultă şi cu urechĭa
La ea şĭ-o afurisi,
Şi vĕḑênd că nu-ĭ nimica,
Ḑise fórte supĕrat:
— Ce belea!... se vede traista
Că ĭepuru ne-a mâncat!

LULEAUA ŢIGANULUI

Culésă de Chr. N. Tapu, din Drăgăneştĭ, — Olt.

Un ţigan maĭ tótă lumea,
Cu luleaua spăĭmântase,
O sugea pênĕ 'ntr'atâta că
Cĭubucu,
Pênĕ 'n cĭoc că 'l adusăse.
Şi-o ţinea mereŭ în gură,
Şi la masă sta cu ea;
In sfîrşit pedépsă mare,
Suferea bĭata lulea.
Un rumân venind pe cale,
Cu ţiganu se 'ntîlni
Şi 'n nadins de el să rîḑă.
Niţeluş că'l prijini:
— Da maĭ lasă 'n colo 'ĭ ḑise
Pedepsita de lulea,
Că roḑênd'o mereŭ uĭte,
Aĭ să rĕmăĭ făr' de ea.
—Heĭ! ce-aĭ tu, fudul rĕspunse,
Haşa vreaŭ şi cum vreaŭ eŭ,
O să vrea şi Dumneḑeŭ.
Ci vru să'şĭ cate de cale,
Când, nu ştiŭ cum se 'ntâmplă
Şi din cĭoc scăpă luleaua,
Jos căḑênd se sfărîmă.
Privi 'nmărmurit ţiganu,
Parc'ar fi vĕḑut pe dracu,
Şi 'ncepu ca să mi-ţĭ plângă,
Cu sughiţ, pe loc, sĕracu:
— Aoleo! 'ĭ ḑicea, te scólă,
Lulea dragă, luleluşă,
Că stă topul de pachete,
La rĕcóre după uşă.

Şi te cere şi te strigă,
Oasele ca să-ţĭ maĭ frigă!
Ş'atât de mare durerea,
In sufletu luĭ ţinu,
Că d'o dată la rumânul,
De lângă el se rĕsti:
— Lulea'ĭ asta?
— N'o fi dracu.
— Lulea este?
— D'apoĭ ce?
— Lulea mĕ?
— Lulea vedĭ bine.
— Atuncĭ spartă de ce e?

PORECLE ŢIGANEŞTI

Audită de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ghiţă Şchiopu din R.-Vâlcea.

A picat o scrisóre de la Christos
[în cornurĭ,
Să se ĭa ţiganiĭ 'n boldurĭ.
Ţiganiĭ sunt afurisiţĭ prăsiţĭ,
Din fundul măriĭ ĭeşiţĭ,
De unde b... bivoliĭ de prând.
Intr'un revaş spunea:
Ca să dea o mórte mare,
Şĭ-o fómete tot mare,
Să móră ţiganiĭ de fóme,
F... m... în c... de cióre!
Dar horholina ha bĕtrâna,
F... în c... şi b...
Făcu mâna năpârstoc,
Şĭ-o aruncă 'n c... d'un cot,
Scóse treĭ tărîţe şi-un pâsat,
De când cu Alexandru împĕrat.
Le puse pe foc
Şi le dete foc.
Umplu délurile şi văile de céţă,
Gurile ţiganilor de dulcéţă.
Intr'alt rĕvaş dicea:
Toţĭ românii să mănânce caş
[cu pâĭne,
Şi ţiganiĭ c... de câĭne,
Ca şi în alte dile,
F... m... în c... de haramine!
Dar ţiganca cea bĕtrână,
F... în c... şi în b...
Luă un baros gros,
Şi plécă pe baltă 'n jos,
Să găséscă un ţigan gros,
La chip negru frumos,
Şi la burtă burticănos,
Să facă o scară de os,
Să se suĭe la Christos.
Ţiganca pe ţiganu gros găsĭa,
Scară de os că-ĭ făcea,
La Christos că se suĭa.
Christos pe ţigan când il vedea
Mâna în pĭept că 'ĭ-o punea,
De pămînt il rebufnĭa.
Intr'alt rĕvaş dicea: arac, arac,
[ararita,
Pa tuti pe Mandi.
Moĭ Cardes,
Mumă-ta benguluĭ,
Şade 'n vêrful teleleuluĭ,
Cu o ólă cu smólă,
Să dea la ţiganĭ să móră,
F.... m.., 'n c... de cĭóre!

VERSURI GLUMEŢE

Culese de Chr. N. Ţapu, din Oltenia, Teleorman şi Bucurescĭ.

— Bună calea mătuşică !
— Lapte am la găletuşă,
— Mătuşă unde-aĭ plecat ?
— Lapte a fost şi s'a vĕrsat.
La horă că se ducea
Şi 'n horă că mi-şĭ juca
Şi din guriţă-mĭ striga :
— Hăp, hăp, hăp că mĕ spăr-
[seĭ !

Din Roşiorĭ—Teleorman.

Logofete,
Brânză 'n bete,
Caşcaval în pozinar.

Din Roşiorĭ—Teleorman.

— Bună ḑiua, nea Istrate.
— Doĭ bobocĭ de raţă, frate.
— Mă Istrate, tu eştĭ surd.
— Maĭ trecură p'icĭ un cârd.

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

— Bună ḑiua, daĭcă Floare,
— Duc luĭ Radu demâncare.
— Daĭcă Floare, tu eştĭ surdă.
— Nu-ĭ duc brânză, ci-ĭ duc
[urdă.

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

De la vaĭ de eĭ
Unde e mămăliga şapte leĭ,
Cocoloşul de pe căldare
Şapte ḑecĭ de parale.

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Nicolae,
Puĭ de gaĭe.

Meşterul fărîmă, strică
Şi drege de frică.

Din Dioştĭ.—Romanaţĭ.

Dă-mĭ un puĭ,
Să nu te spuĭ,
Că te atârnă măta 'n cuĭ

Din Dioştĭ—Romannţĭ.

La Ilie,
'N prăvălie,
Jócă şórecii în călcâĭe.
Jură şi mărturisesc
Frimitură nu găsesc.

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Sârbu bleotul
Dă cu cotul,
Dă în pat,
Dă sub pat,
Dă cu nasu 'ntr'un c....

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Gărgăune de mătasă,
Ţiganiĭ se 'ntărâtasă,
După ĭepurĭ se luasă,
Să-ĭ ajungă,
Să-ĭ împungă,
Să-ĭ scurteze ḑilele,
F...tu-ĭ sĕptĕmânile.

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Logofĕt de delniţă
Cu condeĭ de gărniţă.

Din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Aghios,
Sarapatoschi,
Biruinţa,
Sfînta Matorniţa,
Cu sfîntul Ión banburduf.
Mor ţiganiĭ de zăduf,
Şi cĭorile de năduf.
Alimandi.
Suliţa,

Suliţa cu varvara,
Mânca lirinḑa ustura,
Ustura că nu era,
Pe de o parte nu se ajungea.

De la V. Alexandrescu — Bucurescĭ,

Sus în dél la Mitropolie,
Este un logofĕt de scrie,
Când scrie,
Te mângâĭe,
Când citeşte,
Te slăveşte,
Stelele,
Condeĭele,
Luna,
Călimările.

De la V. Alexandrescu — Bucurescĭ.

Intr'o pădure,
P'o cărare,
Alerga un coropişniţoiŭ,
Dupĕ-o coropişniţă,
Ca s'o coropişniţéscă,
Până să coropişniţéscă,
Coropişniţoiu,
Pe coropişniţa,
Coropişniţă,
Coropişniţa,
Pe coropişniţoiŭ.

De la V. Alexandrescu — Bucurescĭ.

Una, douĕ, treĭ,
Ptruţ, ovreĭ!
Pune mâna pĕ condeĭ,
Şi scrie pe dumneaeĭ.

De la V. Alexandrescu—Bucurescĭ.

Fata popiĭ napĭ săpa
Şi pîn gard napĭ 'ţĭ da.

De la V. Alexandrescu—Bucurescĭ.

ÓIA ŞI ALBINA

Culésă de Chr. N. Ţapu din Drăgăneştĭ,—Olt.

Dumneḑeŭ chemă la dênsul
Fiinţele să rânduĭască,
Fie-care trăind, ce fel
De muncire să muncéscă?
Intre tóte, ĭacă vine
Şi óia şi cu albina.
Dumneḑeŭ se uĭtă bine
Când la alta, când la una
Şi ḑise oiĭ: — Vreĭ ţie
Oĭe ca să-ţĭ dăruĭesc,
Fiind că toţĭ te cred prea próstă
In neamul dobitocesc,
Ca orĭ când veĭ muşca, fiinţa,
De tine atuncĭa muşcată,
Să sosĭască ĭute morţĭ,
D'a ta gură 'nveninată?
— Nu! Dómne, rĕspunse óia,
Lasă-mĕ precum sînt aḑĭ.
E respundere prea mare
Dacă facĭ altuĭ necaz.
— Bine! ḑise tatăl, fie
Atuncĭa cum o voĭeştĭ.
— Mie dă'mĭ, ḑise albina,
Ce veĭ vrea, să'mĭ dăruĭeştĭ.
Dar în loc să móră fiinţa,
Care o simţi acul meŭ,
In loc de dênsa, părinte,
Să mor, când oĭ muşca, eŭ.
— Fie, ḑise tatăl, şi le bine-cu-
[vîntă,
Uneĭa liveḑĭ iĭ dete,
Hrana lesne să-şĭ găsĭască
Şi alteĭa cea maĭ minunată
Din case să'şĭ împletéscă.
Iar pe d'asupra lor pusĕ
A omuluĭ grijă mare
Şi la lucru le trimise
Vesel, c'aşa fiinţe are.

VULTURUL ŞI LUPUL

Culésă de Chr. N. Ţapu, din Drăgăneştĭ, — Olt.

Se 'ntâlniră odată 'n cale
Şi la pildurĭ s'apucară :
— Eŭ, ḑise lupu, într'o nópte
Colind sute de hotare.
— Şi eŭ, rĕspunse vulturul,
Pênĕ treĭ minute pĭer,
Străbat calea care este
D'acilea şi pên' la cer.
— Eŭ, lupul rĕspunse, ĭarna
Vĕḑ mĭelul alb pĕ zăpadă.
— Şi eŭ, vulturul rĕspunde,
Nóptea când nu pot să vadă
Nicĭ pisicile, băĭete,
Mĭelul negru 'l vĕd curat.
— Eŭ, cuvîntă lupu, atuncea,
Când urlu, sunt auḑit
De toţĭ câĭniĭ ce's în lume
Şi tot mĭelul stă pitit.
— Eŭ, vulturu ḑise, 'n zare
Când pornesc a mĕ urca,
Orĭ-ce pasĕre s'abate
Şi 'mĭ lărgeşte calea mea.
— Dar aşĭ vrea, cuvîntă lupu,
Ca să ştiŭ care din noĭ
Maĭ puternic e, căcĭ unu
E maĭ mult din amêndoĭ.
— Şi eŭ, vulturu o ḑise.
Şi, să'ĭ judece, plecară
La o cruce, care 'n cale
Stând de pază, o aflară.
Iĭ spuseră a lor dorinţă,
Crucea ast-fel le respunse,
Dupe ce un zîmbet ĭute
Pe faţa eĭ il ascunse :
— Tu, lupule, eştĭ maĭ micul ;
Când în cale-ţĭ m'aĭ aflat
Aĭ urlat pĕ lângă mine,
Aĭ răcnit, m'aĭ sgâriat,
M'aĭ scărmat la rădăcină
Şi-aĭ fi vrut să mĕ doborĭ,
De nu maĭ eraŭ în lume
Curcanĭ şi cu vênătorĭ.
Dar vulturul când în cale'ĭ
Suferindă m'a aflat
Făr' d'acoperiş, pe vêrfu'mĭ
Binişor s'a aşeḑat
Şi 'ntinḑênd aripa 'n lăturĭ
Umbră mĭ-a făcut, recóre,
Supt ale luĭ sfinte aripĭ,
M'a ferit d'un aspru sóre.
Şi unde merg eŭ şi cu dênsul
Toţĭ laudă pe Dumneḑeŭ,
Pe când unde mergĭ tu, jalea
Invĕleşte pasul tĕŭ. !

DESCANTECE

FACERE DE DRAGOSTE

1

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmbovița.

Maĭcă sfîntă,
Duminică de diminéță
Mĕ sculaĭŭ,
Pe ochĭ negri mĕ spălaĭŭ
Murgu'
Mi-l înșelaĭŭ
Și-l înfrînaĭŭ
Și pe el încălicaĭŭ ;
Bucenu' 'n mână luaĭŭ
Și de treĭ orĭ bucinaĭŭ :
Dragostili le-adunaĭŭ
Și pe (cutare) le-aruncaĭŭ...
...Iar maĭcă sfîntă,
Duminică de diminéță
Mĕ sculaĭŭ,
Pe potecuță plecaĭŭ,
Pe pârlog
De bisioc,
Pe troian
De leuștén,
Pên' la rîul luĭ Iordan...
Mĕ uĭtaĭŭ
In sus,
Mĕ uĭtaĭŭ
In jos ;
Mĕ uĭtaĭŭ
La Apus,
Mĕ uĭtaĭŭ
La Rĕsărit,
Vĕḍuĭ pe Maĭca Precista venind :
Cu scaunili
'N drépta,
Cu fetili
'N stânga ;
Scaunili
Și-le-așeḍa,
Fetili
Și-le spăla
Și pe (cutare) maĭ pe urmă'l lua
Și maĭ frumos îl spăla :
După cap
De perĭ de țap ;
După trup
De perĭ de lup ;
După țîță
De perĭ de mîță ;
De pe mâĭnĭ
De pĕr de câĭnĭ ;
Din picióre
De rîschitóre ;
După spinare
De dat de fată mare ;
De pe obraz
De necaz...
Il lăsă :
Curat,
Luminat
Ca argintu stricurat,
Ca Maĭca Precista,
In pântece ce l'a purtat ;
La inimă, cu Sórele
Il îmbrăcă,
Cu Luna
Il încinse
Și iĭ puse :
In umereĭ,
Doĭ luceferеĭ ;
In cap,

Ceru' cu stelili;
La picere,
Pămîntu' cu florili...
Il îmbrăcă,
Il împodobi:
Când o vorbi,
Taft o croi,
Când o tăcea
Mărgăritar o vărsa...
Cine l-o vedea 'n faţă,
Toţĭ să-l ia 'n braţe;
Cine l-o vedea 'n dos,
Toţĭ să-ĭ caute frumos;
Ăĭ maĭ micĭ
Să-l iubĭască,
Ăĭ maĭ marĭ
Să'l cinstiască...
Să fie:
Maĭ ales
Şi maĭ frumos
Şi maĭ cu haz
Şi maĭ cu lipicĭ...
Cum e bisiocu' băgat în samă
De popĭ,
De potropopĭ,
Aşa să fie (cutare) maĭ ales
Şi maĭ băgat în samă...
Cum e argintu' iubit
Şi băgat în samă
De tótă lumea,
Cum e mătasea roşietică,
Maĭ alésă
Şi maĭ frumósă
Ca tóte mătăsurile,
Aşa să fie (cutare)
Maĭ ales
Şi maĭ frumos
Şi maĭ drăgăstos
Şi maĭ cu haz
Şi maĭ cu lipicĭ,
De cât tótă lumea,
De cât toţĭ mariĭ,
De cât toţĭ miciĭ,
De cât toţĭ voĭniciĭ;
De cât tóte fetili,
De cât tóte nevestili,
De cât tóte preotesili,
De cât tóte cocónili...
Să fie maĭ frumos
Şi maĭ cu lipicĭ,
Şi maĭ drăgălaş
Şi maĭ respectat
De cât toţĭ mariĭ,
De cât toţĭ miciĭ,
De cât toţĭ voĭniciĭ...

*

Cum nu póte răbda:
Vaca
Fără viţel,
Viţelu'
Fără vacă;
Oaia
Fără mĭel,
Mĭelu'
Fără oaie;
Cloca
Fără puiŭ,
Puiu'
Fără clocă,
Aşa să nu pótă răbda,
(Cutare) băĭat
De cutare fată...

*

Cum se bate:
Albina
La roiŭ,
Laptili
'N putineiŭ,
Cum se sbate:
Caiĭ
'N herghelie,
Negustoriĭ
'N prăvălie;
Aşa să se bată,
Să se sbată
După (cutare)
Tóte dragostili,
Toţĭ mariĭ,
Toţĭ miciĭ,
Şi toţĭ voĭniciĭ.

DESCANTEC DE FARIMATURA

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

A se vedea «Şeḑăţórea», anul IV, No. 2 : Descântec de plămădială.

Apucă (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Se 'ntâlni cu nouĕ fete marĭ
In cale.
Fete marĭ nu era
Şi frigurili 'l-apuca,
Că ĭera moróĭcili
Şi ĭera strigóĭcili
Şi ĭera moroiĭ
Şi ĭera strigoiĭ,
Cu mama păduriĭ,
Cu mĭaḑă-nópte.
Ele dacă-l vĕḑură,
Maĭ bine le părură,
In braţe-l luară,
In sus îl ridicară,
Pĭeptu cu spatele-ĭ împreunară,
Junghĭurili iĭ lăsară,
Sîngili iĭ turburară,
Capu-ĭ deochiară
Rînza-ĭ rĕsturnară,
Inima i-o 'mbucară,
Pipota i-o mâncară,
Carnea-ĭ dumicară,
Puterea ĭ-o apucară
Frigurili 'l apucară,
Şi n'apuca (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Ţipând
Şi văĭcărând
Şi nimenĭ nu-l auḑĭa
Şi nimenĭ nu-l plângea
Dór Maĭca Precista 'l auḑĭa,
Din cer să cobora
Şi-l întreba :
— Ce ţipĭ (cutare)
Şi te văĭcărezĭ ?
— Ţip Maĭcă Precista
Şi mĕ văĭcărez,
Că am apucat pe cale,
Pe cărare
Şi mĕ întâlniĭ cu nouĕ fete marĭ
In cale.
Fete marĭ nu era
Şi frigurili m'apuca :
Că era moróĭcili
Şi era strigóĭcili,
Şi era moroiĭ
Şi era strigoiĭ
Cu mama păduriĭ,
Cu mĭaḑă nópte.
Ele dacă mĕ vĕḑură,
Maĭ bine le părură :
In braţe mĕ luară,
In sus mĕ ridicară,
Pĭept cu spate-mĭ împreunară,
Junghĭurili îmĭ lăsară,
Sângili îmĭ turburară,
Capu-mĭ deochiară,
Rînza 'mĭ rĕsturnară.

DESCÂNTEC DE FARÎMATURA
(VARIANTA)

Cules de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ,—Dâmboviţa.

A venit
Strigoiĭ,
Şi-a venit
Moroiĭ,
Şi-a venit
Strigóĭcili,
A venit
Moróĭcili
Şi-a găsit
Uşili
Descuiate
Şi ferestili
Destupate ;
Câĭniĭ
Nelătrând,
Cocoşiĭ necântând,
Şi-a venit şi s'a pus pe (cutare)
Şi 'n braţe l'a luat.
Şi de pămînt l'a dat,
Sângili i-a turburat,
Oasili i-a fărîmat,
Carnea că i-a sdruncinat.
Voĭ moroilor
Şi strigoilor
Cu limba v'am descântat,
Cu cuţitu v'am tăĭat,
Nouĕ bucăturele
V'am făcut
Şi v'am aruncat
In nouĕ
Vălcele
Şi v'a mâncat
Nouĕ
Căţele,
Nouĕ căţele
De la nouĕ
Stânĭ
Şi cu nouĕ
Cĭobanĭ.
Eĭ în mână cu nouĕ cârlige
Dùpă moroĭ că le-a aruncat,
Picerili lu (cutare) le-a adunat;
El din gură c'a ţipat,
Maĭca Precista l'a audit,
Maĭca Precista l'a întrebat :
— Ce ţipĭ dragule,
Ce te vaĭţĭ ?
— A venit
Strigóĭcili
Şi-a venit
Moróĭcili,
Cu gurili
'Ncleştate,
Cu limbili
Lăsate,
Cu ochiĭ
Beliţĭ,
Cu dinţiĭ
Rînjiţĭ ;
Eŭ de eĭ m'am spăĭmântat
Şi din gură am strigat
Şi din ochĭ am lăcrămat.
Maĭca Precista audĭa
Şi din gură că-l chema,
De mâna drĕptă că-l lua
Şi-l ducea
Şi ajungea,
La rîul luĭ Iordan
Şi-l scălda
Şi-l întreba :
— De ce aĭ ţipat,
De ce te-aĭ văĭtat ?
De ce nu te-aĭ dus tare,
In fuga mare ?
Şi de proştĭ
Te-aĭ spăĭmântat,
Jos la pămînt c'aĭ picat.
Maĭca Precista că-l lua,
In Iordan că-l scălda
Tot la rîul luĭ Iordan
La fântâna luĭ Prodan,
Şi-l scălda

Şi-l curăţa
De bóle, de-apucăturĭ.
Că e din nópte,
De ne nópte,
Din cale,
Din cărare,
După drumu ăl mare.

DESCANTEC DE OBRINTELĬ

Cules de Răduleseu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

A plecat (cutare)
In pădurea mare
Cu-o sĕcure
Négră
Şi-a tăĭat
Un copacĭŭ mare
Negru,
Şĭ-a făcut
Un plug mare
Negru:
Cu rótele
Negre
Cu grindeiu'
Negre
Şi cu boiĭ
Negri...
Şi pămînt
Negru.
C'a arat
Şi meiŭ
Negru,
C'a sĕmănat;
Pămêntu'
Negru.
C'a rodit,
Şi meiu'
Negru
C'a 'ncolţit,
Şi meiŭ
Negru
C'a răsărit...
Secerĭ
Negre
L'a secerat,
Legăturĭ
Negre
Că l'a legat
In ariĭ
Negre
Le-a băgat,
Caĭ
Negri
Le-a fărâmat
Şi lopeţĭ
Negre,
L'a vînturat,
In sacĭ
Negri
L'a băgat,
La móră
Négră
L'a dus,
Móra
Négră
L'a fărimat...
Brâncili
Obrintiturili,
Junghiurili
Durerili:
Din vine,
Din mâĭnĭ,
Din picere,
Din dinţĭ,
Din măsele,
Din gene
Din sprincene,
Din creeriĭ
Capuluĭ,
Din sgârciu
Nasuluĭ,
Din faţa
Obrazuluĭ
Din os
In os
Din măduvă
'N măduvă,
Din carne
'N carne,
Din pĭele
'N pĭele,
Din pĭele
Să se spele...

Obrinteli le-a fărîmat,
Ósili
Le-a uşurat,
Ochi
I-s'a despăinjenat
Trupu' i-sa uşurat
Şi de bólă l'a scăpat.

DRSCANTEC DE GALBENARE

Cules de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ,—Dâmboviţa.

Gălbenare albă,
Gălbenare négră,
Gălbenare galbenă,
Gălbenare
Din răcélă,
Gălbenare
Din fĭerbinţélă,
Gălbenare
Din necaz,
Gălbenare
Din inimă rea,
Gălbenare
Din deochĭ,
Gălbenare
Din grijĭ,
Gălbenare
Din Iele,
Gălbenare
Din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de nea-[murĭ
De gălbinărĭ;
Gălbenare turcéscă,
Gălbenare grecéscă,
Gălbenare nemţéscă,
Gălbenare franţuzéscă,
Gălbenare muscăléscă,
Gălbenare românéscă,
Gălbenare ţigănéscă,
Gălbinare letinéscă,
Gălbinare
Din nouĕ ḑecĭ şi nouĕ de né-[murĭ
De gălbenărĭ:
Să ĭeşĭ
Să nu zîboveştĭ
De la (cutare)
Din fundu'
Capuluĭ,
Din sgîrciu'
Nasuluĭ,
Din faţa
Obrazuluĭ;
Din gene,
Din sprincene,
Din dinţĭ,
Din măsele,
Din inimă,
Din ficaţĭ,
Şi din faţă,
Să'ĭ fugă din gréţă.
Să'ĭ vie roşéţă.
Să remâe: curat
Luminat
Ca argintu' strecurat,
Ca toţĭ mariĭ,
Ca toţĭ miciĭ,
Ca toţĭ voĭniciĭ.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ,—Dâmboviţa.

Gâlcă una,
Gâlcă două.
Nouĕ gâlcĭ,
Mostofâlcĭ :
Din nouĕ
Opt,
Din opt
Şépte,
Din şépte
Şése,
Din şése
Cincĭ,
Din cincĭ
Patru,
Din patru
Treĭ,
Din treĭ
Douĕ,
Din douĕ
Una,
Din una
Nicĭ una.
Că cu mărar
Şi cu pătrunjel
Vĕ oblojiĭ,
Pĭetre, căpătâĭŭ
Vĕ puseĭŭ,
Rogojină
Vĕ aşternuĭŭ.
Nouĕ gâlcĭ,
Nouĕ mostăfâlcĭ,
Eŭ le-am trimes la ĭarbă
Să pască
Şi mi-am trimes
Şĭ treĭ mătuşĭ,
Tuşĭ,
Să le păzĭască :
Una órbă
Şi una şchiópă
Şi una surdă.
Veni un lup călare p'o tróchă,
Luă gâlcili,
Mi le mostăfâlcĭ
Şi le mâncă
Şi plecă :
A órbă
Nu vĕḑu,
A şchiópă
N'alergă,
A surdă
N'auḑi
Şi lupu mi-şĭ plecă
Şi se depărtă
Cu gâlcili
Mostăfâlcite,
Prăpădite.
Şi a remas (cutare)
Curat,
Luminat,
Ca argintu strecurat
Cum de Dumneḑeŭ lăsat.
In ştirea Maĭchiĭ Precistiĭ rînduit,
Ca steaua
Din cer,
Ca roua
De pe pămînt.
Leac
Amin,
Vorbele mele să fie deplin
Şi luĭ Dumneḑeŭ mĕ 'nchin :
Eŭ
Cu descântecul
Şi Maĭca Precista
Cu leacul.

DESCANTEC DE ALBEAŢA

Cules de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ,—Dâmboviţa.

Prea sfîntă, maĭcă, Sfîntă-Mărie,
Pleacă (cutare) d'acasă,
Frumos, gras şi frumos;
Pleacă
Pe cale
Pe cărare,
Se 'ntîlneşte cu albeaţa 'n cale:
Albeaţă p'în ruină,
Albeaţă p'îndeochĭŭ
Albeaţa s'a pus pe ochĭ.
Atuncĭ (cutare) începu
Să se vaĭte,
Să se olicăĭască
Şi Maĭca Precista din cer il audi.
Il audi
Şi veni.
— Ce te vaĭţĭ (cutare), ce te olicăĭeştĭ?
— Ce mĕ vaĭt
Maĭcă Precistă,
Ce mĕ olicăesc?
Plecaĭŭ
Pe cale,
Pe cărare,
Mĕ 'ntîlniĭ cu albeaţa 'n cale:
Albeaţa p'în ruină,
Albeaţa p'in deochĭ;
Albeaţa s'a pus pe ochĭ.
Atuncĭ Maĭca Precista vĕḑu şépte fete,
Cu şépte
Hîrleţe,
Cu şépte
Ştergare.
— Unde vĕ duceţĭ, fetelor
Cu hîrleţele
Şi cu ştergarele?
— Ne ducem la fata luĭ Irodim:
Cu ştergarele
S'o ştergem,
Cu hîrleţele
S'o rînim.
— Maĭ bine duceţi-vĕ
La ochĭ
La (cutare)
Cu hîrleţele
Să rîniţĭ
Albeaţa,
Cu ştergarele
Să ştergeţĭ
Albeaţa,
Să-l lăsaţĭ
Curat,
Luminat,
Ca argintu strecurat
Cum Dumneḑeŭ a lăsat:
Ca steaua
Din cer,
Ca roua
De pe pămint,
In mâĭnile Maĭchiĭ Precistiĭ
Dat
Şi lăsat.
Leac, amin,
Vorbili mele să fie deplin.
Eŭ mĕ 'nchin cu descântecul
Şi Maĭca Precista cu leacul.

DESCANTEC DE MUŞCATURA DE LUP

Cules de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ,—Dâmboviţa.

Plécă Iacob la rîul luĭ Iordan
Să bea apă;
Pe cale,
Pe cărare,
Se 'ntîlneşte
Cu (cutare)
'N cale:
Il muşcă
Şi-l turbură,
Păsărică
Fumurică
Se făcu,
Pe bucen se sui,
Bucenu' s'aprinse,
Plóĭa il plouă
Şi'l stinse.
Maĭca Precista veni:
Cu treĭ beţe de alun
Şi cu para de argint
Să-ĭ dea
In gură să bea,
Lécu' să i se dea
Să rĕmâĭe (cutare)
Curat
Luminat,
Cum maĭcă-sa l'a fapt.
Cum Dumneḍeŭ a lăsat,
Ca steaua
Din cer
Ca roua
De pe pămînt
In mâĭnile Maĭchiĭ Precistiĭ,
Dat
Şi lăsat.

DESCANTEC DE MUŞCATURA DE ŞARPE

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

Plécă şarpili la rîul luĭ Iordan
Se'ntîlni cu (cutare, vită)
'N cale,
O muşcă
Şĭ-o turbură
Indărăt se înturnă...
Eŭ l'am descântat
Şi el aşa s'a ruşinat:
Pasăre gheaoşă fuseră
Pe bucĭum se puseră;
Bucĭumu'
S'aprinseră,
Plóĭa
A plouat
Şi l'a stins;
Viţă,
Din viţă
Tăĭată,
Bubă
De şarpe muşcată;
Cu alunu' alunaş
Că e al luĭ bun naş,
Eŭ l'am descântat,
Şi el aşa s'a ruşinat:
— Naş, naş,
De tine m'am ruşinat
Şi lécu' că i l'am dat.

DESCÂNTEC DE MUŞCATURA DE ŞARPE

(VARIANTA)

Culeș de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ, —Dâmboviţa.

Plecă Iacob (şarpili) la rîul luĭ [Iordan
Să bea apă;
Se'ntîlni cu (cutare, vită)
'N cale:
O muşcă
Şĭ-o turbură,
Indărăt se înturnă.
Păsăriţă,
Pestriţă, —
Se făcu;
Pe bucen se sui,
Bucenu' s'aprinse,
Plóia
Plouă,
Şi stinse.
Maĭca Precista veni,
Cu treĭ beţe de alun
Şi cu para de argint,
Să'ĭ dea
In gură să bea,
Leacu' să'ĭ dea.

DESCNTEC DE BRANCA

Culeș de Rădulescu Codin, din Beleţĭ,—Dâmboviţa.

Brâncă
Neagră,
Brâncă
Albă,
Capră roşie s'a făcut,
In munte că s'a suit
Şi munţiĭ
Că ĭ-a misdrit,
Şi munţiĭ
Că s'a surpat,
Liveḑili
Le-a 'ncurcat,
Apili
S'a turburat,
Pe Rumân l'am curăţat.

DESCANTEC DIN IELE

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmbovița.

Apuca (cutare)
Pe cale
Pe cărare
Se 'ntîlnĭa
Cu nouĕ fete marĭ in cale.
Nouĕ flăcăĭ,
Nouĕ șoĭmanĭ,
Nouĕ fete marĭ,
Nouĕ șoĭmane ;
Șoĭmaniĭ
Cu stégurili ridicate
Și stégurili în capu luĭ (cutare)
Le-a asvîrlit :
In orbiturĭ
L'a orbit,
In muțiturĭ
L'a muțit,
In surḑiturĭ
L'a surḑit,
In sgârciturĭ
L'a sgârcit,
In amețiturĭ
L'a amețit,
In bășicĭ
L'a bășicat,
In uscăturĭ
L'a uscat,
In umflăturĭ
L'a umflat
Și trupu' i-a cletinat,
In zepriturĭ
L'a zeprit
Și trupu i-a schilodit
Și șoĭmanili
Cu sulițili
L'a ințepat,
Cu cuțitili
L'a tăĭat.
Voĭ, șoĭmanelor,
De-țĭ fi
Din mĭeḑ-de-mĭeḑ de nópte,
De-țĭ fi
Din revărsatul zorilor,
De-țĭ fi
Din Apus,
De-țĭ fi
Din Răsărit,
De-țĭ fi
Din vîrtej,
De-țĭ fi
Din loc rĕŭ,
Eŭ nu v'am descântat
Să vĕ ducețĭ voĭ in alt loc [spurcat
Și eŭ v'am descântat
Că voĭ apă
Ațĭ bĕut
Și tot pe apă
Ațĭ sburat
Și eŭ tot pe apă
V'am mânat,
Ca să mergețĭ
Din vad
In vad,
Să mergețĭ la Țarigrad
Unde e locu curat,
C'acolo v'aștéptă pe voĭ :
Cu mese
'Ntinse,
Cu pâĭnili
Puse,
Făclĭĭ aprinse,
Buțĭ
De vin,
Buțĭ
De rachiŭ,
Să bețĭ,
Să mâncațĭ,
De la (cutare) să plecațĭ,
Să vĕ depărtațĭ,
Fântânĭ recĭ
Să destupațĭ,
Burfili
Să le spălațĭ,

DESCÂNTEC DE MUŞCATURA DE ŞARPE

(VARIANTA)

Cules de Rădulescu-Codin, din Sgripceştĭ, —Dâmboviţa.

Plecă Iacob (şarpili) la rîul luĭ [Iordan
Să bea apă;
Se'ntîlni cu (cutare, vită)
'N cale:
O muşcă
Şĭ-o turbură,
Indărăt se înturnă.
Păsăriţă,
Pestriţă, —
Se făcu;
Pe bucen se sui,
Bucenu' s'aprinse,
Plóia
Plouă,
Şi stinse.
Maĭca Precista veni,
Cu treĭ beţe de alun
Şi cu para de argint,
Să'ĭ dea
In gură să bea,
Leacu' să'ĭ dea.

DESCNTEC DE BRANCA

Cules de Rădulescu Codin, din Beleţĭ,—Dâmboviţa.

Brâncă
Neagră,
Brâncă
Albă,
Capră roşie s'a făcut,
In munte că s'a suit
Şi munţiĭ
Că ĭ-a misdrit,
Şi munţiĭ
Că s'a surpat,
Livedili
Le-a 'ncurcat,
Apili
S'a turburat,
Pe Rumân l'am curăţat.

DESCANTEC DIN IELE

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

Apuca (cutare)
Pe cale
Pe cărare
Se 'ntîlnĭa
Cu nouě fete marĭ in cale.
Nouě flăcăĭ,
Nouě şoĭmanĭ,
Nouě fete marĭ,
Nouě şoĭmane ;
Şoĭmaniĭ
Cu stégurili ridicate
Şi stégurili în capu luĭ (cutare)
Le-a asvîrlit :
In orbiturĭ
L'a orbit,
In muţiturĭ
L'a muţit,
In surḑiturĭ
L'a surḑit,
In sgârciturĭ
L'a sgârcit,
In ameţiturĭ
L'a ameţit,
In băşicĭ
L'a băşicat,
In uscăturĭ
L'a uscat,
In umflăturĭ
L'a umflat
Şi trupu' i-a cletinat,
In zepriturĭ
L'a zeprit
Şi trupu i-a schilodit
Şi şoĭmanili
Cu suliţili
L'a înţepat,
Cu cuţitili
L'a tăĭat.
Voĭ, şoĭmanelor,
De-ţĭ fi
Din mĭeḑ-de-mĭeḑ de nópte,
De-ţĭ fi
Din revărsatul zorilor,
De-ţĭ fi
Din Apus,
De-ţĭ fi
Din Răsărit,
De-ţĭ fi
Din vîrtej,
De-ţĭ fi
Din loc rěŭ,
Eŭ nu v'am descântat
Să vě duceţĭ voĭ in alt loc spurcat
Şi eŭ v'am descântat
Că voĭ apă
Aţĭ běut
Şi tot pe apă
Aţĭ sburat
Şi eŭ tot pe apă
V'am mânat,
Ca să mergeţĭ
Din vad
In vad,
Să mergeţĭ la Ţarigrad
Unde e locu curat,
C'acolo v'aştéptă pe voĭ :
Cu mese
'Ntinse,
Cu păĭnili
Puse,
Făclíĭ aprinse,
Buţĭ
De vin,
Buţĭ
De rachiŭ,
Să beţĭ,
Să mâncaţĭ,
De la (cutare) să plecaţĭ,
Să vě depărtaţĭ,
Fântânĭ recĭ
Să destupaţĭ,
Burfili
Să le spălaţĭ,

Leacu' (cutăruĭa) să-l daţĭ.
P'în câmp cu miróse
Să vĕ plimbaţĭ
De la (cutare)
Să plecaţĭ,
Voĭ ca mĭerea să vĕ 'ndulciţĭ
După tóte încheĭeturile
Să ĭeşiţĭ,
Că eŭ m'am apucat
Şi v'am descântat :
Carnea
Am grămădit,
Sîngili
L'am limpeḑit,
Vinili picĭórilor
Le-am sloboḑit,
Să remâĭe (cutare)
Curat,
Luminat,
Ca steaua din cer lăsat
Ca argintu' strecurat,
Că eŭ :
Cu crucea luĭ Dumneḑeŭ
V'am depărtat,
Cu gura
V'am descântat
Leacu (cutăruĭa)
Că l'am dat.
Să remâĭe (cutare)
Curat,
Luminat,
Ca Maĭca Precista
In ceas,
Ce l'a creştinat
Şi l'a botezat,
Cu nicĭ o rană pe trup
Nu l'a lăsat.

Reţetă. — Se descântă în apă saŭ rachiŭ, cu toporul Ielelor, găsit în pădurĭ neumblate.

DESCANTEC DE CUŢIT

Culeș de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

Tu cuţit,
De nouĕ orĭ cununat,
Câĭne
Turbat,
Şarpe
Veninat,
Şarpe mare te-aĭ făcut
Şĭ-aĭ venit,
Din códă plesnind
Şi şuerând,
Pe (cutare)
L'aĭ incolăcit
Cu códa,
L'aĭ împletĭcit
Cu gura
L'aĭ ţocnit
Iar eŭ,
Câĭne, turbat,
Necurat,
Impeliţat,
Cu săgetătura
Te-am săgetat,
Cu crucea
Luĭ Dumneḑeŭ,
Te-am depărtat,
Tu
Cu un cuţit
Aĭ tăĭat,
Eŭ cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De felurĭ,
De felurĭ
De rătişurĭ,
Te-am tăĭat,
Şi cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De felurĭ
De felurĭ
De vârfurĭ
Te-am înţepat,
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De secerĭ
Te-am secerat,
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De securĭ
Te-am retezat,

Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De felurĭ
De felurĭ
De cóse,
Te-am cosit;
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De sulițĭ
Te-am ințepat...
Tu câĭne
Turbat,
Necurat,
Intunecat,
Necurat,
Impelițat !
Să ĭeşĭ de la (cutare),
De unde te-aĭ băgat,
Că cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De sulițe,
Te-am străpuns,
Din trupu' (cutăruĭa)
Te-am rĕpus...
De-ĭ fi din mĭeḑ de mĭeḑ
De nópte,
De-ĭ fi
Din revărsatul zorilor,
De-ĭ fi
Din rĕsărit,
De-ĭ fi
Din Apus,
Să ĭeşĭ, să fugĭ,
Că cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De săgețĭ
Te-am săgetat,
Cu crucea luĭ Dumneḑeŭ
Te-am depărtat,
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De rugĭ
Te-am bătut,
Te-am gonit...
De-ĭ fi de cine-va trimes:
De la surată,
De la cumnată,
De la striină,
De la vecină,
De la care ştiŭ,
De la care nu ştiŭ.
De cine-ĭ fi trimis...
...Că apucă (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Şi s'a 'ntîlnit,
Cu un cuțit mare
'N cale,
Cu un vârf
Imbontit,
Cu lătiş
Ascuțit,
Din el,
Văpăĭ
De foc,
Lăsând,
Şi eŭ m'am apucat,
De l'am descântat,
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de rugĭ,
L'am bătut
Şi'n mare l'am aruncat,
Cu săgețĭ—
L'am săgetat,
Cu crucea luĭ Dumneḑeŭ —
L'am depărtat,
După tot trupu' (cutăruĭa)
L'am curățat,
Şi pe (cutare),
Curat
L'am lăsat,
Şĭ-a rĕmas (cutare)
Curat
Luminat
Ca argintu' strecurat,
In grija Maĭchiĭ Precistiĭ
Dat
Şi lăsat...

DESCANTEC D'AI REI

Cules de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ,—Dâmboviţa.

De-ţĭ fi
D'ăĭ rĕĭ din mĭeḑ de mĭeḑ
De nópte,
De-ţĭ fi
D'ăĭ rĕĭ din revărsat
De zorĭ,
De-ţĭ fi
D'ăĭ rĕĭ din Apus,
De-ţĭ fi
D'ăĭ rĕĭ din Răsărit,
De-ţĭ fi
D'ăĭ rĕĭ cu şoĭmane
Amestecaţĭ,
De-ţĭ fi
D'ăĭ rĕĭ din poceală.
Că d'aĭa vĕ ḑice vouĕ,
Că sinteţĭ d'ăĭ rĕĭ,
Că muţiţĭ,
Surḑiţĭ,
Orbiţĭ,
Sgârciţĭ,
Suciţĭ,
Mâncaţĭ,
La os vĕ băgaţĭ
De sugrumaţĭ.
Şi eŭ m'am apucat
De v'am descântat,
Cu săgeata
V'am săgetat,
Cu crucea luĭ Dumneḑeŭ
V'am depărtat.
Că d'aĭa vĕ ḑice vouĕ,
Că sînteţĭ d'ăĭ rĕĭ
Că sgârciţĭ,
Amorţiţĭ,
Răsniţĭ,
Urzicaţĭ,
Mărăcinaţĭ,
Inţepaţĭ,
Furnicaţĭ,
La os vĕ băgaţĭ.
Da eŭ m'am apucat
Şi v'am descântat :
Din creştetu'
Capuluĭ,
Din grumazu'
Gâtuluĭ,
Din lumin'li ochiuluĭ,
Rădăcinili
Măselilor
Să ĭeşiţĭ,
Să fugiţĭ.
Că d'aĭa vĕ ḑice vouĕ,
Că sînteţĭ d'ăĭ rĕĭ :
Că capu' (cutăruĭ)
S'a dĕtunat,
Dinţiĭ 'n gură-ĭ
S'a cletinat,
Gingiili
S'a bujorat,
Măselili
S'a sdruncinat
Şi eŭ m'am apucat
Şi v'am descântat,
De vêrf v'am aplecat,
De rădăcinĭ
V'am uscat,
Carnea
Am grămădit,
Sîngili
L am limpeḑit.
Iţĭ maĭ veni voĭ
Din sus,
Daţĭ în fus ;
Iţĭ maĭ veni voĭ
Din vale,
Daţĭ în căldare ;
Iţĭ maĭ veni voĭ
Dinspre Răsărit,
Daţĭ în cuţit.
Fugĭ, Lucă
De nălucă,
Să dórmă
(Cutare)

[redacted]

Und' să culcă :
Cine l'o căta,
Să nu-l găsĭască,
Cine l'o goni,
Să nu-l prinḑă,
Cine l'o bântui,
Să nu-ĭ grişască
Şi ca de foc să se ferĭască.
Că eŭ cu săgeţĭ
V'am săgetat,
Cu tămâĭe
V'am tămâĭat,
De pe tot trupu' (cutăruĭa)
V'am curăţat.
Să remâĭe (cutare)
Curat,
Luminat,
Ca argintu strecurat,
Ca Maĭca Precista
In ceas, ce l'a botezat
Şi l'a creştinat,
De tóte relili l'a scăpat.

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

Brâncă
Surdă,
Brâncă
Mută,
Brâncă
Schiópă,
Brâncă
Ológă,
Brâncă
Négră,
Brâncă
Cu fulgerăturĭ,
Fulgerăturĭ
Din mĭeḑ de mĭeḑ
De nópte,
Fulgerăturĭ
Din revărsat de zorĭ,
Fulgerăturĭ
Din Apus,
Fulgerăturĭ
Din Răsărit,
Fulgetăturĭ
Din vîrtejurĭ.
Brâncă
Cu 'nviforăturĭ.
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămint,
Brânca de nouĕ orĭ
Să dea 'ndărăt ;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de opt orĭ
Să dea 'ndărăt ;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de şépte orĭ
Să dea 'ndărăt ;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de şése orĭ
Să dea 'ndărăt ;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de cincĭ orĭ
Să dea 'ndărăt ;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de patru orĭ
Să dea 'ndărăt;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de treĭ orĭ
Să dea 'ndărăt;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca de douĕ orĭ
Să dea 'ndărăt ;
Cruce 'n cer
Cruce 'n pămînt,
Brânca odată
Să dea 'ndărăt.
Brâncă
Câĭnéscă,
Brâncă
Porcéscă,
Brâncă
Netoţéscă,
Brâncă

Ovreĭască,
Brâncă
Turcéscă,
Brâncă
Domnéscă,
Că tu eştĭ dómna
Mărilor
Şi stăpâna
Tutulor.
Tu 'n car
De foc
Aĭ venit,
Eŭ în car
De foc
Te-am pornit.
Brâncă
Cerbéscă,
Brâncă
Şerpéscă,
Brâncă
Broştéscă,
Brâncă
Bună,
Sor' de cĭumă :
Nu te sgârci
Ca brósca,
Nu te lungi
Ca şérpili,
Că şérpili se lungeşte,
Se veninéză,
Se umflă,
Şi brânca se sgârceşte
Şi 'mpuĭază,
Nouĕ puĭ
Face,
Şi pe (cutare) de bóle
Îl desface,
Să remâĭe (cutare)
Curat, luminat,
Ca argintu strecurat,
Ca Maĭca Precista,
In ceas ce l'a fapt
Şi l'a creştinat,
Cu nicĭ o rană pe trup
Nu l'a lăsat.

DESCANTEC DE BUBA

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De bube rele,
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
De bube 'n vintre...
A bubă,
Bubă
Oĭască,
Bubă
Căprescă,
Bubă
Ţigănéscă,
Bubă
Netoţéscă,
Bubă
Ovreĭască,
Bubă
Turcéscă,
Bubă
Domnéscă,
Că tu eştĭ dómnă mare,
In car de foc aĭ venit,
Spre ómenĭ te-aĭ năpustit
Şi pe (cutare) te-aĭ aruncat,
Şi de pământ că l'aĭ dat
Trupu' că i-aĭ sdruncinat...
De-ĭ fi din mĭeḑ de mĭeḑ
De nópte,
De-ĭ fi din rĕvărsat
De zorĭ,
De-ĭ fi
Din Apus,
De-ĭ fi
Din Rĕsărit,
Eŭ te descânt
Şi te spăĭmênt,
Să fugĭ,
Să te depărtezĭ,
Să rĕmâĭe
(Cutare),
Curat,
Luminat,
Ca argintu' strecurat...

DĔSCANTECU' BOBILOR

Culeș de Rădulescu-Codin, din Negreștĭ,--Dâmbovița.

Patru-ḑecĭ și unu de bobĭ,
Patru-ḑecĭ și unu de frațĭ,
Bine știțĭ,
Bine să dațĭ:
Cum știțĭ
De 'ncolțițĭ,
De rĕsărițĭ,
Câmpu 'nverḑițĭ,
Lumea 'nveselițĭ,
Lumea hărănițĭ,
Și pasăr'li ceruluĭ
Și ale pămentuluĭ,
Le hărănițĭ,
Și le 'ndulcițĭ,
Așa să știțĭ și de tot trupu' [(cutăruĭa)
Să știțĭ,
Să gâcițĭ:
De l'o durea
Picĭórili,
De l'o durea
Mâĭnili,
De l'o durea
Șalili,
D'o fi vr'o mușcătură
Pe trupul luĭ...
Să gâcițĭ,
Să nu mințițĭ:
De s'o lecui,
Să dațĭ,
In frunte,
Pĕ nouĕ
La inimă
Treĭ,
Colac in prag,
Și bucurie 'n casă;
D'o avea leac la muere,
Să dațĭ colac de muere,
D'o avea leac la om
Să dațĭ colac de om...
Să știŭ bine
Și de bine
Că sînteţĭ cinstițĭ,
Și nu mințițĭ;
Iar de n'o avea leac,
Să vĕ'nchidețĭ
Să vĕ tăĭațĭ,
Cum e maĭ rĕŭ,
Să ĭeșițĭ,
Cum e maĭ rĕŭ,
Să gâcițĭ,
Să dațĭ călĕtor din casă,
Părăsind masă
Și cu apropiere de mormênt

DESCANTEC DE SMEÓICA

Cules de Rădulescu-Codin, din Negreştĭ,—Dâmboviţa.

Tu smeóĭcă,
Tu moróĭcă,
Şarpe mare
Te-aĭ făcut,
Şi'n grabă mare
Aĭ venit,
Din códă plesnind,
Ţipând
Şi şuerând,
Din gură văpăĭ de foc lăsând.
Pe (cutare) te-aĭ năpustit
Cu códa
L'aĭ împleticit,
Cu gura
L'aĭ ţocnit,
Da eŭ cu săgeţĭ te-am săgetat,
Cu crucea luĭ Dumneḑeŭ te-am depărtat...
Câĭne
Turbat,
Necurat,
Intunecat,
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de rugĭ
Te-am bătut,
De pe tot trupu' (cutăruĭa)
Te-am pornit,
In mare te-am aruncat,
Cu săgeţĭ te-am săgetat,
După tot trupu' (cutăruĭa)
Te-am curăţat
Şi te-am ḑepărtat.
Să rĕmâĭe (cutare),
Curat
Luminat,
Ca argintu' strecurat,
Ca steaua
Din cer,
Ca roua
De pe pământ,
Cum l'a lăsat Domnul sfânt..

DESCANTEC DE MANCATURA ŞI DEOCHI

Cules de Radulescu-Codin, din Priboenĭ,—Dâmboviţa.

Apuca (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Ţipând
Şi văĭcărând,
Şi nimenĭ nu'l auḑĭa,
Şi nimenĭ nu'l plângea,
Dór Maĭca Precista ce făcea?
Picióre
De ceară,
La scară
De aur
Punea
Şi jos se scobora,
La nouĕ pomĭ mergea,
Nouĕ mugurĭ lua,
Şi mĭere de la stupină găsĭa,
Şi ciocan în mână lua,
Cu ciocanu' ciocănĭa,
Inima (cutăruĭa) o plămădĭa,
Că se'ntîlnise (cutare),
Pe cale,
Pe cărare,
Cu nouĕ strigoĭ în cale,

Nouĕ
Strigoĭ,
Nouĕ
Strigóĭce...
In cap îl plesnise,
De inimă'l ciupise;
Inima i se vătămase,
Sângele i se turburase,
In scursăturĭ
Il scursese,
In uscăturĭ
Il uscase...
Iar eŭ cu ciocan,
In inimă-ĭ dam,
Cu ciocan îl ciocănĭam,
Inima i-o plămădĭam,
Tóte deocheturili
Şi tóte năbuşelili,
Le curăţam,
Şi aşa că-l descântam:
De-o fi deochĭat,
De om făcut cu căiţă,
De fată mare}
Făcută cu căiţă,
De flăcăŭ
Făcut cu căiţă,
De popă
Făcut cu căiţă,
De preotésă
Făcută cu căiţă,
De-o fi deochĭat
De om făcut îndărăt...
Fugĭ deochetură,
Că te-ajunge
Vênt din gură
Şi descântătură.
Pasăre albă
Sbură,
Cu nor alb
S'amestică...
De-o fi deochĭat
De vênt
Să cadă pe pământ,
De-o fi deochĭat
De codru,
Să cadă frundili...
De-o fi deochĭat
De fată mare,
Să'ĭ cadă códa din spinare,
Să rĕmâĭe chĭală,
De-o fi deochĭat
De flăcăŭ,
Să'ĭ cadă chica,
Să rĕmâĭe chĭel,
Să ridă lumea de el;
De-o fi deochĭat
De muĭere,
Să'ĭ crăpe
Ţiţili,
Să'ĭ cadă
Cosiţili,
Să'ĭ móră prunciĭ de fóme...
C'a apucat (cutare),
Pe cale
Pe cărare,
S'a'ntîlnit cu nouĕ fete marĭ
In cale,
Nouĕ fete marĭ curate,
Cu nouĕ măturĭ de pelin de
[la Mărină
In mână...
Cu măturili a măturat,
Tóte deocheturili,
Tóte mâncăturili,
Tóte năbuşelili,
Le-a svêntat,
Le-a curăţat.
Să rĕmâĭe (cutare),
Curat, luminat
In grija Maĭchiĭ Precistiĭ
Dat
Şi lăsat...

DESFACERE DE URAT

Cules de Rădulescu-Codin, din Priboenĭ —Dâmboviţa.

Apuca (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Ţipând
Şi văĭcărind
Şi nimenĭ nu'l audĭa
Şi nimenĭ nu'l plângea,
Dar cine'l audĭa,
Şi cine'l plângea?
Maĭca
Precista,
Din cer l-audĭa,
Şi Maĭca
Precista
Ce făcea?
Picióre, —
De ceară,
La scară,
De aur
Punea,
Şi jos se scobora,
Şi Maĭca Precista,
Il mângâĭa,
Şi pe (cutare) de mâna dréptă'l lua,
Şi mereŭ il întreba:
— Ce ţipĭ şi te văĭcărezĭ,
— Ţip, Maĭcă Precistă,
Şi mĕ văĭcărez,
Că sînt striior
Şi sînt depărtcior:
M'a urit
Taĭcă,
M'a urît
Maĭcă,
M'a urît
Frate,
M'a urît
Soră,
M'a urît
Prietinĭ!...
Da Maĭca Precista
Ce făcea?
Lapte dulce covăsĭa;
Nu lapte dulce covăsĭa,
Ci din lumea asta
Tótă pretiţia
Şi tótă bucuria
Şi tótă dragostea
Le aduna
In astă năstrăpióră
Le punea
Şi de la mic la mare
Tóte drăgostirile,
Tóte bunătăţili,
Tóte frumuseţili
In astă năstrăpióră
Le băgă
Şi când (cutare) cu ele
Se uda,
De tóte uricĭunili se depărta:
Cine-l vedea
'N dos,
Ḑicea,
Că e frumos,
Făr' de ponos;
Cine-l vedea
'N faţă,
La tótă lumea
Cu dulcéţă.
Iar a apucat (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
P'o potecuţă necălcată,
Potecuţa
Necălcată,
Cu roua
Nescuturată
Şi pe troian
De leuştean
Călca,
Steblă de busuĭoc rupea,
Maĭchiĭ Precistiĭ
I-o da,

Şi Maĭca Precista
'L întreba:
— De ce-aĭ ţipat
Şi te-aĭ văĭtat?
— Eŭ am ţipat
Şi m'am văĭtat
Că de urîcĭunĭ m'am săturat.
Maĭca Precista
De mână 'l lua
Şi 'n rîŭ
Până 'n brêŭ
Il băga;
Şi 'n rîŭ peste tot îl afunda
De urîcĭunea 'ntrégă 'l scutura
Şi-ĭ lua
Din cap
Pěr de ţap,
Şi de la subţiorĭ
Pěr de fiorĭ,
Şi de la trup
Pěr de lup.
Şi când (cutare) şĭ-aruncă ochiĭ
Pe drum în jos,
Vedea pe urît
Fugind cu folos;
De-şĭ arunca ochiĭ
Pe drum în sus
Vedea frumuşica
Venind cu folos;
Frumuşica
Iĭ da frumuseţili,
Floricica
Iĭ da floricelili,
Libovica
Iĭ da libovu,
Tichnica
Iĭ da tichnelili,
Avuţia
Iĭ da avuţiili,
Lipica
Iĭ da lipiciu.
Iar (cutare) p'aĭa nu se lăsa
Pe rîul luĭ Iordan apuca
Cu Iordan în cale se 'ntâlnĭa.
Iordan de mâna dréptă că'l lua
Şi 'ntr'un pisc frumos îl suĭa,
Mâna 'n buzunar băga,
Bucen
De argint scotea;
Bucen
La gură punea
Şi de treĭ orĭ bucena.
Şi tótă dragostea
De la boĭerĭ,
De la domnĭ,
De la judecătorĭ,
O aduna
Şi (cutăruia) 'ĭ-o da.
Şi-ĭ punea:
In umerĭ,
Doĭ lucefereĭ,
Iar pe frunte,
Pĭetre scumpe,
Să pótă
(Cutare) să străbată,
Să strălucéscă,
Inaintea domnilor,
Boerilor,
Judecătorilor,
Cum strălucesc
Lucefereiĭ.

DESCANTEC DE JUNGHIU

Cules de I. Odor de la Păuna luĭ Moldovénu din Buzĕŭ.

Bună diminéţa împěrătésă,
Dómnă mare.
Eŭ iţĭ daŭ ţie:
Pâĭne,
Sare
Şi vin;
Tu să'mĭ daĭ:
Mările,
Impěrăţiele
Şi lécurile tale.
Eŭ iţĭ daŭ ţie:
Mĭere
Şi unt;
Tu să'mĭ daĭ:
Lécurile
Şi bunurile de pe pămînt.
Cum te-am luat eŭ
Din pămîntul těŭ,
Din tulpina ta,
Din răděcina ta,

Așa să ĭaĭ (cutăruĭa)
Bóla,
Lipitura,
Sperietura,
Bântuĭala,
Amețéla.
Că (cutare)
Nu te póte purta,
Nu te póte ținea,
Că este în apă botezat
Și cu mir amestecat.
(Cutare) de diminéță s'a sculat,
Pe cale,
Pe cărare,
A apucat,
Cu o mulțime de șerpĭ
In cale s'a întâlnit,
Cu gurile căscate,
Cu limbile tapoĭete.
Cu gura îl mușc
Cu limba îl înțe
Toțĭ șerpiĭ
Pe trupul luĭ se 'nco
El s'a speriat,
S'a 'nfiorat,
De carne,
De șale,
De spinare s'a încleștat,
S'a apucat.
Puterea 'ĭ-a luat'o,
El s'a văĭtat,
S'a tânguit.
Maĭca Precista l'a auḑit;
La el s'a coborît,
De mâna dréptă l'a luat,
In rîul luĭ Iordan l'a botezat,
L'a curățit
Și cu leac mare l'a dăruit.

DESCANTEC DE SPERIETURA

Cules de I. Odor de la Păuna luĭ Moldovénu din Buzĕŭ.

S'a sculat (cutare) Sf. Lunĭ de [diminéță;
Pe cale,
Pe cărare,
A apucat.
Cu treĭ spurcațĭ
In cale s'a întâlnit,
Cu leĭ,
Cu smeĭ,
Cu leóĭcele,
Cu smeóĭcele,
Cu lipitura,
Cu sperietura.
Sburătorul era buzat
Și încornorat,
(Cutare) l'a vĕḑut;
S'a înspăĭmântat,
De carne,
De spinare,
De șale
S'a apucat,
S'a încleștat.
El s'a văĭtat,
S'a tânguit,
Maĭca Precista la el s'a coborît,
In brațe l'a luat:
De carne,
De șale,
De spinare
L'a descleștat
Și cu leac l'a dăruit,
De șépte milurĭ de loc
Pe spurcat l'a gonit:
— Blestemu-te, Domnul,
Pe tine, spurcatule,
Ce aĭ avut
De te-aĭ apropiat de (cutare)
Și l'aĭ apucat:
De rinichĭ,
De sub rinichĭ,
De ficat,
De sub ficat,
De grumazĭ,
De sub grumazĭ.
Ieșĭ
Că Domnul te-a blestemat.
Ieșĭ de la (cutare)
Din mațe,
De sub mațe,
Din ficațĭ,
De sub ficațĭ,
Din bojogĭ,

De sub bojogĭ,
Din inimă,
De sub inimă,
Din rânză,
Din osânză,
Dintr'o sută şi nouĕ-ḑecĭ şi
[nouĕ de oscĭóre,
Din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de vi-
[nişóre.
Să rĕmâĭe curat (cutare)
Luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca florile înflorite,
Ca altóile altoite,
Cum este de la Dumneḑeŭ lăsat.
Eŭ cu Dumneḑeŭ
Şi Maĭca Precista
Cu lécul.

DESCANTEC DIN IELE

Culeș de I. Odor de la Păuna luĭ Moldovénu din Buzĕŭ.

A plecat Dumnezeŭ din nouă
Şi s'a întâlnit: [cerurĭ
Cu lipitura,
Sperietura,
Umflătura,
Vĕrsătura,
Trecĕtura,
Cu spuzéla,
Cu junghĭul,
Cu cuţitele,
Ieşind din marea sécă.
Dumneḑeŭ a poruncit:
Fugĭ şi ieşĭ de la (cutare).
Şi te du în córnele cerbilor
Şi staĭ acolo,
Până s'o isprăvi cerĭul
Şi pămîntul.
Teme-te de Dumneḑeŭ
Care şade pe scaun de judecată
Şi te blastĕmă
Cu numele Tatăluĭ,
Al Fiuluĭ
Şi al Sfîntuluĭ Duh,
Amin.
Cum pĭere spuma
De pe mare,
Vênturile
De prin copacĭ,
Intunerecul
De pe faţa pămîntuluĭ,
Aşa să pĭéră
Tóte junghĭurile,
Apucăturile,
Trecăturile;
Să rĕmâĭe (cutare).
Curat,
Luminat;
Că eŭ în córnele cerbilor
Am încălecat
Şi în munte
La cĭute
M'am lăsat.
Tóte bólele
Mânca,
Bea
Şi se juca.
Numaĭ bóla (cutăruia)...
Nu bea,
Nu mânca,
Nu se juca.
Sórele rĕsarĭa,
Noriĭ pe cer mergea,
Corbi marĭ
Bóla luĭ o bea,
O mânca
Şi (cutare) rĕmânea
Curat,
Luminat,
Ca argintu strecurat,
Cum e
De la Dumnezeŭ lăsat.

DESCANTEC DIN ŞOIMANE

Cules de I. Odor de la Păuna luĭ Moldovénu din Buzĕŭ.

Nouĕ sfinte şoimane
Cu nouĕ lopăţele,
Cu nouĕ măturele,
Cu rochiĭ negre 'mpodobite,
Cu sălbĭ de galbinĭ gătite,
Cu rochile rotate,
Cu ĭele riurate,
Cu sălbile pe pept lăsate,
De la Apus s'aŭ ridicat,
La Rĕsărit aŭ plecat,
Cu (cutare) s'a 'ntêlnit,
Pe el l'a 'ntêmpinat,
L'a săgetat.
Vĕrsăturĭ,
Trecăturĭ,
Ameţélă,
Fĭerbinţélă
In trup ĭ-a lăsat
Şi la cetate a plecat.
La masă s'a pus.
Lăutarĭ,
Cobzarĭ,
Cimpoerĭ,
Muscalagiĭ,
Le cânta.
(Cutare) cu genuchele plecate,
Inaintea sfintelor se ruga:
— Dómnelor,
Impĕrăteselor,
Vrednicelor
Şi harnicelor,
Puternicelor
Şi sfintelor,
Iertaţĭ pe (cutare)...,
Că n'are putere să mérgă cu voĭ
Să calce locurĭ curate,
Verdeţurĭ neumblate,
Munţĭ înalţĭ
Şi văĭ adâncĭ.
Că voĭ
Ape marĭ aţĭ trecut
Şi bólele
In ape le-aţĭ lăsat
Şi multă lume
Şi dobitóce
Şi pe (cutare)
L'aţĭ pocit.
Horĭ marĭ prin livedĭ
Voĭ aţĭ făcut
Şi multă lume
Şi pe (cutare)
Voĭ l'aţĭ pocit.
De-o fi (cutare) pocit din apă,
Din bĕutură,
Din culcare,
Din spălătură,
Din scăldătură,
Noĭ ne rugăm Sfinteĭ Lunĭ,
Sfinteĭ Miercurĭ
Şi Sfinteĭ Vinerĭ:
Lăsaţi-vĕ haripele
Şi códele
Şi luaţĭ junghĭurile,
Cuţitele,
Umflăturile,
Spuzelele
Şi tótă bóla
De la (cutare)...

DESCANTEC DE CUŢIT

Cules de I. Odor de la Păuna luĭ Moldovénu din Buzĕŭ.

Cuţit cu d'ăĭ rĕĭ,
Cu d'ăĭ din ĭele,
Cuţit din mâncare,
Din culcare,
Din ostenélă,
Din ferbinţélă,
Cuţit cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de [săgetăturĭ,
Cuţit cu nouĕ ḑecĭ şi nouĕ de [întâmpinăturĭ,
Cuţit cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de [césurĭ rele,
Cuţit cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de [vênturĭ turbate,
Cuţit din balele necuratuluĭ,
Cuţit pus de fermecătóre,
Prepus.
Fermecătórea n'a ştiut să te [căléscă,
In trupul (cutăruĭa)
Să te nimeréscă.
Ieşĭ,
Pieĭ
Şi rĕspieĭ,
In pămint
Saĭ şi răsaĭ,
Cum se respândeşte respântiile,
Aşa să se respândéscă tóte bó- [lele
Şi cuţitul de la (cutare).

DESCANTEC DE: HA-BUBA

Cules de I. Odor, de la Rĕţóĭca, din judeţul Prahova.

Bubă albă,
Bubă vênătă,
Bubă albastră,
Bubă négră,
Bubă mocănéscă,
Bubă ovreĭască,
Bubă veninată,
Bubă săgetată,
Bubă rea,
Sor cu ciuma rea,
Nicĭ să te lăţeştĭ,
Nicĭ să te'mulţeştĭ.
Maĭ mult să te sfêrşeştĭ,
Afară să ĭeşĭ,
Din turpină să secĭ.
Te-aĭ mistuit,
Te-aĭ risipit,
Jupânésă,
'Mpĕrătésă?
Móĭă-ţĭ cuţitele,
Móĭă-ţĭ săgeţile,
Móĭă-ţĭ tóte cusururile,
Să sece dĕ la (cutare)
Să se mistuéscă,
Să se risipéscă,
In vênt să ĭasă,
Afar' să plece,
Să se mistuĭască,
La (cutare) să nu se maĭ gă- [séscă!
Dĕ la min' dĕscântecu,
Dĕ la Maĭca Precista, leacu.

DESCÂNTEC DE DRAGOSTE

Culésa de I. Odor, de la Rĕţóîca. din jud. Prahova.

M'am sculat Marţî de diminéţă,
Pĕ rouă nescuturată,
Pĕ potecă necălcată,
Şi m'am întâlnit în cale,
În cale şi'n cărare,
Cu Maîca Precista.
Şi când Maîca Precista m'a [audit
Văîtându-mĕ
Şi olăcăindu-mĕ,
M'a întrebat:
— De ce te vălăcăeştî, mĕ [creştine?
Iară eŭ 'î-am rĕspuns:
— Mimeloc şi mĕ rog
Şi nicî un folos nu vĕd.
— Pă-î eŭ sînt Maîca Precista?
— Dar milostivă dacă eştî,
Poţî şi pĕ mine păcătosu să [mĕ dărueştî.
— Cu ce pofteştî, mĕ creştine?
— Voiŭ şi eŭ să fiŭ poftit şi [câştigat,
Să am valóre la cuvêntu meŭ [cu lipiciŭ,
Şi la adunare cu boeriî sĕ hiŭ [poftit!
— N'a cheiţele mele,
Şi du-te colo şi îa'ţî mana ta.
Venitu tĕŭ, iubirea ta,
Dragostea ta,
Tótă lumea să te'mbrăţoşeze,
Să hiî poftit şi chemat,
La boerî şi la împĕrat.
Cum arde tóte paile,
Şi tóte gunóile,
Şi tóte gazurile,
Să ardă tóte dragostile,
Tóte iboştile, dĕ (cutare)
Să nu pótă să aîbă răbdare,
Nicî hodină la culcare,
Stare la mâncare,
Să vie în car dĕ olac,
Cu dragostea mare aşezat,
Că eştî mândru şi chemat,
Ca să fiî cu drag
Şi mândru şi chemat,
În tótă lumea
Şi dĕ mine.

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de I. Odor de la Pĕuna luî Moldovenn din Buzĕŭ.

Brâncă albă,
Brâncă négră,
Brâncă roşie,
Brâncă vênĕtă,
Brâncă stacojie,
Brâncă conabie,
Brâncă din pae,
Brâncă din gunóie,
Brâncă din rĕcélă,
Brâncă din ferbinţélă
Brâncă cu trimes,
Brâncă cu umflătură,
Ieşî de la (cutare),
Din creeriî capuluî,

Din zgârcĭul nasuluĭ,
Din faţa obrazuluĭ,
Din scăfârliele ochilor,
Din auḑul urechilor,
Din vinele gâtuluĭ,
Din băerile inimeĭ.
A plecat patru sfinţĭ la vênă-
[tóre:
Sf. George,
Sf. Dumitru,
Sf. Haralambie
Şi Sf. Mina.
La vênătóre a plecat
Şi nimica n'a vênat,
Numaĭ caiĭ şĭ-a înţepat,
Nicĭ nu 'ĭ-a înţepat,
Nicĭ nu 'ĭ-a durut,
Nicĭ n'a obrintit,
Nicĭ nu s'a spuzit,
Nicĭ n'a obrintit,
Nicĭ sânge n'a curs,
Nicĭ coptură n'a strêns.
Aşa şi pe (cutare)...
Nicĭ să nu'l înjunghie,
Nicĭ să nu se umfle,
Nicĭ să nu obrintéscă,
Nicĭ sânge să nu curgă,
Nicĭ coptură să nu strêngă.
Sóre mare,
Sóre mic,
Sóre apune,
Sóre s'apune,
Sóre cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de
[zărĭ,
Ia-ţĭ zările,
Ia-ţĭ umflăturile,
Ia-ţĭ junghĭurile,
Durerile
Şi brânca négră dela (cutare)...
Cum sĕ rĕpune sórele de pe cer,
Aşa să se rĕpună tóte bólele
[dela (cutare)...

VRAJA

Auḑită de N. I. Apostolescu de la d. I. Florescu-Băileştĭ, jud. Doljiŭ.

In nóptea anuluĭ noŭ, după ce flăcăiĭ şi fetele vrăjesc în casă, ca să-şĭ ghicéscă norocul şi să-şĭ vadă cine 'ĭ ursita saŭ ursitu, maĭ încércă şi afară din casă, în chipul următor: Flăcăul care vrea să 'ncerce şi să prevadă ce fel are să-ĭ fie nevasta, spune versurile următóre de la o depărtare óre-care de un gard:

Naltă şi fălósă
Şi de faţă-alésă,
Rea orĭ bunişóră,
Blândă, bălăĭóră,
Să mĭ-o spuĭ, stobor,
Mândru ca bujor.
Orĭ vr'o scofâlcită,
Orĭ vr'o ofilită,
Strâmbă orĭ vr'o slută,
S'o arăţĭ, ascultă,
Aşa cum o fi,
Să ştiŭ ce-oĭŭ păţi.

Dup'aceea—cu ochiĭ închişĭ saŭ legaţĭ — se apropie şi pune mâna pe un stobor (ştachet, ulucă). Se aprinde o lumînare şi se observă acel stobor de către ceĭ de faţă şi se daŭ diferite explicărĭ. Aşa, de pildă dacă stoborul e fără nodurĭ, e drept, 'nalt, etc., se presupune că sóţa are să fie sinceră (fără nicĭ-un clenciŭ la inimă), are să fie frumósă, voĭnică, ĭar dacă stoborul e strâmb, găunos, scurt, etc., sóţa va fi rea, urîtă, vicléna. Ast-fel se rînduesc toţĭ flăcăiĭ şi fetele de câte treĭ orĭ. Numaĭ când fetele spun versurile schimbă terminarea cuvintelor din femenine în masculine. Ex.:

Nalt şi fălos
Şi de faţă-ales, etc.

VRAJA

Audită de N. I. Apostolescu de la d. I. Florescu-Băileştĭ, jud. Doljiŭ.

Tot în nóptea anuluĭ noŭ, flăcăiĭ şi fetele, ca să-şĭ ghicéscă aceléşĭ lucrurĭ, se duc unde sînt vitele culcate, în torişte, şi strigă la câte o vacă, saŭ boŭ, să se scóle, fără să le atingă cu ceva. Dacă animalul se scólă numaĭ de cât, se crede că se va insura orĭ mărita în curînd, chĭar ĭarna aceea; dacă se scólă maĭ târḑiŭ, se crede că nunta se va face anul al doilea, al treilea.
Cuvintele sînt:

Hăĭ, bălană
Orĭ bălane,
De eştĭ fată
Orĭ băĭat,
Hăĭ, hăĭ scólă,
Nu maĭ sta.
Ĭarna asta,
Hăĭ la anu,
Hăĭ an-tărţ,
Cum o fi planu.

LOCUŢIUNI ŞI IDIOTISME

LOCUŢIUNI ŞI IDIOTISME

CULESE DE MIHAIL CANIANU, DIN JUDEŢUL NEAMŢU.

A da din umere.

*

A plesni pe cine-va.

*

A fi lipitóre

*

A fi scaiŭ.

*

A fi de capul sĕŭ.

*

A fi Iuda.

*

A fi Toma.

*

A trage clopotele.

*

A tăcea cuĭ-va.

*

A fi cu zgardă.

*

A da cu barda în Dumneḑeŭ.

*

A fi teleleŭ Tănase.

*

A lua la treĭ parale.

*

A lua la treĭ păzeşte.

*

A face pe cine-va albie de porcĭ.

*

A fi la o adică.

*

A fi de treĭ la para.

*

A da d'a dura.

*

De la mână până la gură.

*

A se pune pe gândurĭ.

*

A purta cu vorba.

*

A nu lua 'n rĕŭ.

*

A lua 'n gură pe cine-va.

*

A lua 'n nume de rĕŭ.

*

A trânti 'n faţă cuĭ-va.

*

A da cu cărţile pe faţă.

*

A vorbi la locul sĕŭ.

*

A mânca la cĭupercĭ.

*

A umbla în două luntre.

*

A fi al draculuĭ.

*

A fi câĭne.

*

A fi baligă.

*

A mânca la mĭere.

*

A mânca la rahat.

*

A fi slugă la măgar.

*

A da pe gârlă.

*

Nicĭ turc, nicĭ turlac, ci ĭa un flĕc.

*

A da din mâĭnĭ.

*

A o scălda.

*

A da pe brâncĭ.

*

A cóce la inimă.

*

Trénca flénca, treĭ leĭ perechea.

*

A o lua la sănătósa.

*

A se face o apă şi un pămînt.

*

A fi în loc de Vasilache.

*

A fi om de paĭe.

*

A face alb pe cine-va.

*

A face umbră pămîntuluĭ.

*

A da cu vêrf şi 'ndesat,

*

A trage cenuşa pe turta sa.

*

A se afla sănĕtos.

*

A căuta cérta cu lumînarea.

*

A lua apa de la móră.

*

A veni cuĭ-va apa la móră.

*

A prinde epurele cu carne.

*

A face cuĭ-va felul.

*

A juca în horă.

*

A prindè orbul şi a-ĭ scóte ochiĭ.

*

A se pune în póră cu dracul.

*

A nu-ĭ veni nicĭ dracul de hac.

*

Dă-ţĭ popo pinteniĭ şi bate ĭapa cu călcâele.

*

A fura minţele.

*

A fura minţele într'o lingură de apă.

*

A mirosi.

*

A fi tâlhar în formă.

*

A avea mâna unsă cu terpentin.

*

A fi lung la mână.

*

A pune lingura 'n brêŭ.

*

A avea nas la poliţie.

*

A fi uns cu ceĭ marĭ.

*

A se face cârlig de fóme.

*

A rupe câĭniĭ de inimă (de fóme).

*

Orĭ cu capul de pĭatră, orĭ cu pĭatra de cap.

*

A'şĭ juca mendrele.

*

A muri cu ḍile.

*

A avea unsă inima cu unt.

*

A înebuni de bucurie.

*

A plesni de necaz.

*

A nu maĭ putea de cĭudă.

*

A plânge după ḍiua de erĭ.

*

A fi bogat, mânia pămîntuluĭ.

*

Trénca-flénca mere acre.

*

Calea-Valea.

*

Eŭ cu tine calea-valea, tu cu mine hârţa-pârţa.

*

A da peste calul vătavuluĭ.

*

I se apropie teiul la curmeĭ.

*

A fi cusut (ce-va) cu aţă albă.

*

A da răvaş.

*

A prinde în ghĭară.

*

A lua la subţire.

*

A bate laturile.

*

A da dosul.

*

A 'ĭ tăĭa prin cap.

*

A fi cu vin'o 'ncóce.

*

A fi în posiţie.

*

A se încinge.

*

A face dîră 'n barbă.

*

A avea în mână.

*

A avea în palmă.

*

Ca pe palmă.

*

A nu avea nicĭ un Dumneḍeŭ.

*

A nu da cuĭ-va mâna.

*

A nu ţine pe cine-va curelele.

*

Nu'ĭ tae custura.

*

A tăia frunḍe la câĭnĭ.

*

A 'ĭ muri sócra.

*

A veni la spartul ĭarmarocululuĭ.

*

A purta (cuĭ-va) Sâmbetele.

*

A duce cuĭ-va vergele.

*

A cóce turta (cuĭ-va).

*

A 'ĭ pune cruce.

*

A se cunósce dupe umblet.

*

A arăta spatele.

*

A întórce (cuĭ-va) spatele.

*

A apuca la strîmt.

*

A lua din scurt.

*

A fi cuĭ-va larg pe din 'nainte.

*

Il tae capul.

*

L'a pârlit.

*

L'a ars.

*

A arde cuĭ-va o palmă.

*

A nu avea scaun la vorbă.

*

Ca fuiorul popeĭ.

*

A da cu crucea peste cel cu pricina.

*

A fi vênător de vrăbiĭ.

*

Gâdili-mĕ să rîd.

*

A se lăsa pe tînjală.

*

A dormi p'o ureche.

*

A trăi cu capu 'n sobă.

*

A trăi pe cuptor.

*

A dormi cu lumînarea aprinsă.

*

A umbla într'un călcâĭŭ.

*

Şi fără cap şi fără picĭóre.

*

A da draculuĭ de pomană.

*

Eŭ stăpân, tu stăpân, cine trage ciobotele.

*

A fi frumos ca un ginere.

*

A fi bun ca bucăţica cea bună.

*

A fi bun ca pâĭnea.

*

A mânca pe cine-va cu vorba.

*

A avea pâĭne şi sare.

*

Jócă de mâncă pămêntul.

*

A nu-ĭ maĭ trebui nicĭ popă tuns.

*

A da într'o séră ce câştigă intr'o vară.

*

A umple fómea de pepenĭ (castraveţĭ).

*

Douĭ pepenĭ într'o mână nu se ţine.

*

Loveşte-mĕ lele în spate să 'ţĭ daŭ un bulgăre de iască.

*

S'a 'ntors fóia.

*

S'a schimbat boerul.

*

A fi de rîsul lumeĭ.

*

A fi de rîsul chióreĭ.

*

A rîs c'a putut.

*

A nu fi nicĭ d'o trébă.

*

A scăpe norocul din palmă.

Sbóră o gâscă friptă.

*

A 'şĭ veni la matcă.

*

A 'şĭ veni în simţurĭ.

*

A fi iască.

*

E vin şi nu.

*

A da pe bete.

*

A da pe gura lumeĭ.

*

A cădea la inimă.

*

A nu fi lucru curat.

*

A fi un calcă 'n străchinĭ.

*

Cum o da têrgul şi norocul.

*

A fi salba draculuĭ.

*

A fi sägéta luĭ Dumneḍeŭ.

*

A şterge putina.

*

A sorbi cu ochiĭ.

*

A bate toba.

*

A se învêrti într'un călcâiŭ.

*

Marte din post nu lipsesce.

*

Paşte murgule ĭarbă verde.

*

A 'şĭ teme bărbatul (femeia).

*

A fi ciumă.

*

A se 'ntinde la caşcaval.

*

A fi murat în varză acră.

*

A nu avea nicĭ un chichirez.

*

A fi pistreţ.

*

A lega cot la cot.

*

A mĕsura pe cine-va.

*

Las'o mórtă 'n păpuşoĭ.

*

A brodit'o ca nuca 'n perete.

*

De aceea n'are ursul códă.

*

S'a supărat ca văcarul pe sat.

*

A brodit-o ca ţiganul Mercurea la stână.

*

A fi zodiaş.

*

A auḍit-o cât un bold şĭ-a făcut-o d'un cot.

*

A prinde la limba.

*

A fi plin de fumurĭ.

*

A 'şĭ da în petec.

*

A rupe pe (franţuzeşte...).

*

A scăpa trenul.

*

A scóte pe cine-va din ţiţinĭ.

*

Slove negre pe hârtie albă.

*

A lua pe nu ştiŭ 'n braţe.

*

A apuca de la uşă.

*

A prinde pe cine-va cu mâna 'n sac.

*

A prinde pe cine-va cu mâţa 'n sac.

*

A da de potcă.

*

A da pe cine-va prin noroĭ.

*

A avea creerĭ de gâscă.

*

A 'şĭ vedea visul cu ochiĭ.

*

A fi înghiţit un bĕţ.

*

A creşte puĭ de năpârcă.

*

A fi gros la pĭele.

*

A fi subţire la pĭele.

*

A nu 'şĭ vedea lungul nasuluĭ.

*

A ajunge din cal măgar.

*

Cu pufuşor pe butişor.

*

Cum e Turcul şi pistolul.

*

Cât cerul de pămînt.

*

A judeca numaĭ faţa dar nu şi inima.

*

A se înfunda cuĭ-va.

*

A juca pe cine-va.

*

A se da 'n dragoste.

*

A fi gros la cap.

*

A lăsa pe cine-va să se bată ca apa de malurĭ.

*

A se uĭta la dracul.

*

A se duce la dracu 'n praznic.

*

A petrece ca sócra cu nora.

*

Poţĭ să taĭ lemne la capul luĭ.

*

Frate cu frate dar brânza pe banĭ.

*

A umbla ca cu un oŭ în pólă.

*

A sta ca vaĭ de capul luĭ.

*

Şi curechiul uns şi cu slănina 'n pod nu se póte.

*

A lua inima 'n dinţĭ.

*

A fi frumos la suflet.

*

A fi frumos ca la nuntă.

*

A se îneca ca ţiganul la mal.

*

A fi frumos ca o mirésă.

*

A fi un ţir.

*

A tăia pe cine-va cu vorba.

*

A turna ca în budâiul ţiganuluĭ.

*

A bate toba d'a surda.

*

A face gâtul leĭcă şi pântecele balercă.

*

A fi lemn.

*

A fi pétră.

*

A-şĭ lua tălpăşiţa.

*

A tórce, nu alta.

*

A fi pe cea lume.

*

A fi ca chipeşĭul.

*

A avea cap mare.

*

Nu 'ĭ-a tors nimene pe limbă.

*

A'şĭ face sânge rĕŭ.

*

E uşor a ḑice plăcinte.

*

A fi ca focul.

*

A croĭ (pe cine-va).

*

A lăsa 'n plata Domnuluĭ.

*

A fi bine.

*

A nu pune opinca 'n obraz.

*

A fi ca după masă.

*

A fi ca după douĕ-spre-ḑece.

*

Dór nu-s tuns nicĭ ras pe cap.

*

A intra 'n vorbă ca câĭnele la nuntă.

*

A sfecli.

*

Cum nu sînt eŭ popă.

*

A fi statu o palmă, barbă cot.

*

A fi Mihaiŭ.

*

Nu se póte ca de mórte.

*

A se face Tănase.

*

A se da.

*

A nu călca pe cine-va pe picior.

*

A se da în vênt.

*

A fi Ştefan gogomanu.

*

A duce pe cine-va la apă de căpăstru.

*

A se face nez-naĭ.

*

Cât gura beţivuluĭ pe cepu antaluluĭ

*

A pune cuĭ va funia 'n córne.

*

A fi galben ca fata nemăritată.

*

A mânca vermiĭ (pe cine-va) pe scândura patuluĭ.

*

A tăcea ca porcul în păpuşoĭ.

*

A fi cărbune acoperit.

*

A da gata pe cine-va.

*

A lua la sigur.

*

A sta la taĭfas.

*

A sta la chef.

*

Ce-ĭ trece prin degete, dă şi stăpânuluĭ.

*

Par'că a înghiţit un ac.

*

A înghiţi un ac spre a scóte un fer de plug.

*

A purta cu vorba.

*

A nu avea casă nicĭ copiĭ.

*

A purta pe degete.

*

A scăpa printre degete.

*

A lua la vale.

*

A fi de zahar.

*

A fi crescut în buruenele draculuĭ.

*

Haĭ să vorbim de géba.

*

A lua peste picĭor.

*

A asvârli cu pĭatra'n şatră.

*

A da spuza şi a lua cenuşa.

*

A avea de tras un pĕcat strămoşesc.

*

A greşit croitorul şi a spânzurat stolerul.

*

A bate cuĭ-va obrazul.

*

A nu da rĕgaz.

*

A sta smirnă.

*

A umbla strună.

*

A da un bobârnac cuĭ-va.

*

A struni (pe cine va).

*

A nu scăpa ca de dobânda turcéscă.

*

A nu da inima rĕsbun

*

A-şĭ păzi taina de Joĭ până maĭ apoĭ.

*

A trage cu ibrişin pe la nas.

*

A-şĭ vârî códa.

*

A se alege un lucru rĕŭ.

*

Negri ţi-s ochiĭ.

*

Intr'o bună diminéţă.

*

A pune cuĭ-va belcĭugu 'n nas.

*

A face pe cine-va una cu pămîntul.

*

A plesni măselele de lucru.

*

A trece cu deochiul.

*

A pune juvăţu'n gât.

*

A bate calea mânzuluĭ.

*

A fi scurt de códă.

*

A merge ca o bătae de puşcă.

*

A frige la inimă.

*

Douĕ şi cu douĕ fac patru

*

A fi gros la céfă.

*

A fi gras la pungă.

*

A arde pe cine-va la inimă.

*

A fi vârtos la cap.

*

A fi cu burta mare.

*

Banĭ bătuţĭ.

*

A fi rânzos la inimă.

*

A fi cu cine-va în cârcă.

*

A bruftui pe cine-va.

*

A fi talanca têrguluĭ.

*

A fi buhaiul satuluĭ.

*

A trece făina prin traistă.

*

A plefturi pe cine-va.

*

A da prin tărbăcélă.

*

A fi o gâscă.

*

A suna cuĭ-va potcóvele.

*

A ştie spre tócă 'n cer.

*

A suna cuĭ-va dógele.

*

A pica cuĭ-va coliva în pĭept.

*

A-ĭ merge buhul ca de popă tuns.

*

A vedea la puntea raiuluĭ.

*

A eşi cuĭ-va vestea ca de popă tuns

*

A merge cuĭ-va petecele.

*

A'ĭ merge fulgiĭ.

*

La vara cailor.

*

A vedea pe cine-va când a creşte pĕr în palmă.

*

A muşca şérpele de limbă.

*

Aicea cântă gâsca.

*

A bate apa în piuă.

*

A se închide tóte cărările.

*

A merge drept ca Némţu.

*

A se ciopli.

*

Ca funia în sac.

*

A sta pe mărăcinĭ.

*

A fi dat la rindea.

*

Par'că stă în apă.

*

Par'că stă pe ghimpĭ.

*

A face la cue.

*

A avea seŭ la rănunchĭ.

*

Să ne vedem sănătoşĭ în têrg la Moşĭ.

*

E slut ca Prut.

*

Frica păzeşte bostănăria.

*

A fi cĭoplit din bardă.

*

Până în pânzele albe.

*

A da colac şi luminare.

*

A da cuĭ-va inima brâncĭ.

*

A fi cu pântecele la nas.

*

A fi gras ca cobza.

*

A închide ochiĭ.

*

A avea suflet negru.

*

A avea maţe negre.

*

A fi scripcă.

*

A avea privirea unt-de-lemnie.

*

A suge de la douĕ oĭ.

*

A fi înparfumat ca o vĕduvă.

*

A fi sprinten ca o glumă.

*

A avea gâtul ca tortul.

*

A-ĭ da de hac.

*

A mânca banĭ.

*

A fi un câne ploat.

*

A trage pe sfóră.

*

A fi tehuĭ.

*

Cu nasu'n pămînt.

*

A fi lulea (amorezat).

*

A învĕţa pe cine-va cum se plâng morţiĭ.

*

A nu avea nas.

*

A face urechea tócă.

*

A umbla cu ochiĭ 'nchişĭ.

*

A umbla cu capul între urechĭ.

*

A umbla cu códa între picĭóre.

*

A sări inima din loc.

*

S'ar rupe să fie de petice.

*

A umbla cuĭ-va gura móră.

*

Capu-ĭ e calendar.

*

Mórte fără pricină şi nuntă fără minciună nu se póte.

*

A avea câţĭ epurĭ sînt la biserică.

*

A dat sfóra 'n ţară.

*

A se duce cu nepusa 'n traistă.

*

Băĭat cu minte şi babă frumósă.

*

Tot naşul are naş.

*

A eşi cu códa între vine.

*

A se pune luntre şi punte.

*

A face cu ouĕ şi cu oţet.

*

A face de douĕ parale (pe cine-va).

*

A fi fónfă la gură.

*

A trece ca căĭnele prin apă.

*

A fi făcut numaĭ din topor.

*

A fi san ran.

*

Las'o mórtă in cânepă.

*

Ne tam, ne sam.

*

A spune ca din carte.

*

A fi uns.

*

A fi drag ca sarea 'n ochĭ.

*

A unge pe cine-va.

*

A unge osia.

*

A unge róta.

*

L'aş băga in sîn, dar nu încape de urechĭ.

*

A boi (pe cine-va).

*

A lăsa-o mórtă.

*

A fi osia neunsă.

*

A freca pe cine-va.

*

Ca magasia lângă drum.

*

A freca fără săpun.

*

A fi arcuş uns.

*

A merge strună.

*

Ca câĭnele în car.

*

Epurile şi scripca.

*

A se face chinez.

*

A sări ars.

*

A face zimbre.

*

A se face englez.

*

A mânca praz.

*

A fi cap de turc.

*

A fi ovreică.

*

Capră rîiósă.

*

A se 'ncruci.

*

Departe e griva de epure.

*

A numaĭ face boĭ bălţaţĭ.

*

Tot alba 'n douĭ banĭ.

*

A face prea créţă.

*

A nu călca pe colţul işliculuĭ.

*

A ḑice hârb şi a rĕspunde cĭob.

*

Imĭ ḑice urită, ḑic slută.

*

A nu scie pe unde să udă găina.

*

A scie az, buche.

*

A fi curăţel.

*

A nu 'nvĕţa pe cine-va să'şĭ înece copiiĭ.

*

A învĕţa pe dracul să dea cu puşca.

*

Muerea înbĕtrâneşte pe dracu.

*

Dracul nu e atât de negru pe cât se spune.

*

A umbla ca cu un oŭ.

*

A intra ca vulpea 'n sac.

*

A umbla dupe potcóve de caĭ morţĭ.

*

A avea inimă verde.

*

A prăpădi pe mehehe, pentru mihoho.

*

A pupa 'n bot şi a lua tot.

*

A nu avea nicĭ în clin nicĭ în mânecă.

*

A face óĭe de tot.

*

A se 'mbăta cu apă rece.

*

A alerga pên' să iasă limba d'un cot.

*

A se întinde ca caşcavalul prăjit.

*

A nu lăsa să se lungéscă cuĭ-va maţul.

*

De-amĕruntele (a lua pe cine-va).

*

A se sfêrşi de la inimă.

*

A se muia din balamale.

*

A fi slab în balamale.

*

A fi o rublă ştérsă.

*

A fi smuncit din botez.

*

A fi schimbat din botez.

*

A fi de lut.

*

Ţine-te pânză să nu te rupĭ.

*

A grăi verde.

*

A grăi rĕspicat.

*

A avea mintea încovrigată.

*

A ajunge (pe cine-va) ca necazul.

*

A ajunge (pe cine-va) ca bólele.

*

A fi galben ca frica.

*

A fi rupt din sóre.

*

A fi rupt din poveste.

*

Tótă ḑiua bună ḑiua.

*

A nu fi în scirea luĭ Dumnezeŭ.

*

Nicĭ dracul nu-l scie.

*

A face cărare bătută.

*

A-şĭ toci tălpile.

*

A aştepta să vie câşturile de la moşie.

*

A fi drag ca sarea 'n ochĭ.

*

L'ar băga de pĕr în sin.

*

A căuta ḑiua de erĭ.

*

'I miróse, de aceea nu-ĭ vine.

*

A da cu mintea.

*

A da cu bobiĭ.

*

A da din códă.

*

A da cu mintea.

*

A strâmba din nas.

*

A călca pe códă.

*

A mânca rĕbdărĭ prăjite.

*

A prinde bine.

*

A fi cam piperat.

*

A nu-ĭ fierbe óla.

*

Get beget códa vaceĭ.

*

A nu băga lingura unde nu fierbe óla.

*

A fi dimerlia unsprеḑece la mérţă.

*

A fi la locul sĕŭ.

*

A fi bătut mĕr.

*

A nu rĕbda inima.

*

A fi un chip de Dómne ajută.

*

A pune gard gureĭ.

*

A-şĭ pune lacătă la gură.

*

A fi Némţ.

*

A fi putred de bogat.

*

A nimeri Sucéva orbiĭ.

*

Ţipenie de om.

*

A umfla pe cine-va.

*

A rĕmânea cu códa'n mână.

*

A veni vorba.

*

A se cădea.

*

A intra 'n bănuĭală.

*

A lipi o fléşcă.

*

A lipi o palmă.

*

A se lipi ca muşchiul de pom.

*

A duce greŭ.

*

A fi om.

*

A mânca la mĭere.

*

A da pe gârlă.

*

Nicĭ Turc, nicĭ turléc, ci ia un flĕc.

*

A da din mânĭ.

*

A o scălda.

*

A da pe brâncĭ.

*

A cóce la inimă.

*

Trénca flénca treĭ leĭ perechea.

*

Trénca flénca mere acre.

*

A mătura pe cine-va.

*

A scóte pe cine-va din pepenĭ.

*

A da pe cine-va prin tină.

*

A fi rupt dintr'un basm.

*

A cădea 'n pĕcat.

*

A plesni prin minte.

*

A-l erta Dumnezeŭ.

*

A trage nădejde.

*

A trage la măsea.

*

A 'ĭ sufla 'n borş.

*

A fi scârţaiŭ-scârţaiŭ.

*

A fi un cóte góle.

*

A ferbe fără apă.

*

A nu avea para chĭóră.

*

A se ţine gaie după cine-va.

*

A ḑice pe şléŭ.

*

A umbla a-gale.

*

A fi ales pe sprincénă.

*

A da cu puşca 'n Dumneḑeŭ.

*

Ca funia 'n sac.

*

A lua la refec.

*

A lua piper în nas.

*

A fi códă de topor.

*

Dupe mórte şi cal de ginere.

*

Cum e turcul şi pistolul.

*

A scrie pe luminare.

*

A tăia 'n grindă.

*

Par'că-ĭ făcut Marţea pe gratiĭ.

*

A fi făcut la lună nouă.

*

A făcut în ḑi de post.

*

A avea minţile sărite.

*

A 'şĭ aprinde pae 'n cap.

*

A sări cuĭ-va ţandăra.

*

A nu fi făcut nóptea.

*

A veni pandaliile.

*

A veni cuĭ-va berbeciĭ.

*

A veni draciĭ de la moşiile cuĭ va.

*

A trăsni cuĭ-va ce-va prin cap.

*

A fi armén.

*

Jidan tot Jidan.

*

A fi sfrijit ca un Némţ.

*

A fi născut cu stea 'n frunte.

*

A fi mămăligar.

*

A vorbi moşĭ pe groşĭ.

*

A căptuşi pe cine-va bine.

*

A pune pingéua.

*

Spală ni verḑĭ, ni uscate,

*

A trăi ca cânele 'n puţ.

*

A lătra la lună.

*

A umbla gura móră.

*

A umbla gura dupe vênt.

*

A fi un ger de crapă lemnele.

*

De departe calul 'şĭ bate, de-aprópe ochiĭ 'ţĭ scóte.

*

Sfîntul şi tămâia.

*

Sacul şi peticul.

*

Tronc Mariţo.

*

A cade cu hodoronc-tronc.

*

Na-ţi-o frîntă că ţĭ-am dres-o.

*

A nu fi a-bună.

*

Par'că mănâncă numaĭ Vinerea şi Mercurea.

*

Săracule şi aĭ bé tutun.

*

Maĭ sciĭ de unde sare ĭepurile!

*

Tot nea Radu.

*

A fi lemn de tufă.

*

Nicĭ pămîntul nu 'l primeşte.

*

A muri fără pernă la cap.

*

A 'şĭ plânge ḑilele.

*

Ţraiŭ cu vătraiŭ.

*

A fi scăldat în lapte dulce.

*

A fi gătit ca păunul.

*

A nu avea ţĕrînă pe mormînt.

*

A face orz din grâŭ.

*

A nu fi cu fetele nicĭ cu nevestele.

*

A suci mintea cuĭ-va.

*

A 'şĭ face mórtea cu mâna.

*

A veni apă 'n gură.

*

A trage chiulu.

*

A fi cu capul în norĭ.

*

A umbla cu capul în vênt.

*

A fi un târîe-brîŭ.

*

A fi de capul sĕŭ.

*

A 'şĭ face vênt.

*

A ajunge frânghia la par.

*

A fi cinstit în casă pustie.

*

Ca peştele 'n mréjă.

*

A bate toba la Craiova ş'a auḑi ş'n Moldova.

*

A suna clopotul.

*

A fi copil de casă.

*

A fi câne.

*

A se da în foc.

*

A fi cal de poștă.

*

A muia pe cine-va.

*

A strânge cu ușa.

*

A face fiartă.

*

Din Joĭ în Paștĭ.

*

A vorbi în zodiĭ.

*

A vorbi cu gura altuia.

*

Cât negru sub unghie.

*

Țuștĭ în óla cu chișleag.

*

A tăĭa merticul.

*

A toca gura.

*

Câtă frunḑă și ĭarbă.

*

A munci 'n sec.

*

A nu avea parte.

*

Ca în satul luĭ Cremene.

*

Sat fără cânĭ.

*

Cu chiŭ cu vaĭ.

*

Acu e acu!

*

A umbla ca titireul.

*

A fi ca țabacul Domnuluĭ.

*

A fi spart la mână.

*

A arunca baniĭ pe feréstră.

*

A nu ḑice nicĭ cârc.

*

A arunca baniĭ 'n vênt.

*

A se iuți.

*

A fi în largul sĕŭ.

*

A tuli.

*

A fi urechia têrguluĭ.

*

A fi urechia luĭ Dumnezeŭ.

*

A fi urechia draculuĭ.

*

A înșira verḑĭ și uscate.

*

A aduce vorba.

*

A aduce cu...

*

A 'l erta Dumneḑeŭ.

*

A da p'acasă.

*

A se trece cu gluma.

*

A se aluneca cu firea.

*

A se trece.

*

Nicĭ câne, nicĭ ogar.

*

Foc și lumânare.

*

A fi strîns în chingĭ.

*

A-șĭ uita aniĭ.

*

De pe vremea luĭ Han Tătar.

*

A se sfârși cuĭ-va ața de pe ghem.

*

A fi fiert în ólă.

*

A avea carul două proțape.

*

A lua urma cuĭ-va.

*

A fi tare 'n labă.

*

A pune degetul în gură.

*

A duce la feredeŭ.

*

A fi cufundat în apă fierbinte.

*

A fi de bodaproste.

*

A se 'ntinde apa.

*

A-șĭ pune bine ce-va.

*

A fi cu pĭeptul deschis.

*

A scóte din pepene.

*

A lua la ochĭ.

*

A lăsa cu mâna 'n gură.

*

A avea noroc de scrófă.

*

A fi când făr' de lege.

*

A se codi.

*

A băga 'n răcorĭ.

*

A fi la cuțite.

*

A avea inimă de fiere.

*

A trece sudorĭ de mórte.

*

A fi bóla draculuĭ.

*

A fi ca un paiŭ.

*

A trage țolul.

*

A fi cu lacrimele sub barbă.

*

A opări pe cine-va.

*

A fi vorbă lungă.

*

A-ĭ merge la inimă.

*

A-șĭ face sémă.

*

A frige la inimă.

*

A fi o nevoe.

*

A încurca ițele.

*

A fi un încurcă lumea.

*

A fi cu ghiața 'n spinare.

*

A fi cu frica 'n spate.

*

A se topi după cine-va.

*

A se muia la inimă.

*

A face ochiĭ rótă.

*

A fi îndrăgostit cât opt.

*

A sări ca un impuns.

*

A fi născut din florĭ.

*

A avea inima ruptă 'n şépte.

*

A-şĭ uita cărările.

*

A rupe pĭelea cuĭ-va.

*

A se rupe inima cuĭ-va.

*

A sufla 'n borşul cuĭ-va.

*

Dragostea l'a dat gata.

*

A nu avea gură.

*

A pune capu 'n pămînt.

*

A avea fața scrisă în icóne.

*

A fi frige linte.

*

A bate capul.

*

A trage la casă.

*

A-şĭ face velétul.

*

A face haz de năcaz

*

A nu da hățurile din mână.

*

A se da peste cap.

*

A-şĭ face de cap.

*

A pune picioru 'n prag.

*

A lucra pe cine-va.

*

A fi în pĕr.

*

De-a başca.

*

A intra ḑilele 'n sac.

*

A fi prea de oae.

*

Ba că-ĭ tunsă, ba că-ĭ rasă.

*

Tura-vura.

*

A umbla cu politica.

*

A intra la idee.

*

A-şĭ cunósce naşul.

*

A se lega cuĭ-va picióreIe.

*

A avea inimă de ghiață.

*

A da pămîntul afară.

*

A cădea lat.

*

A fi subțire la pungă.

*

A fi uşor la buzunar.

*

A uşura pe cine-va de cap.

*

A avea pe frunte céță.

*

In ruptul capuluĭ.

*

A bate têrgul.

*

A rĕmâne de poveste.

*

Peste nouĕ mărĭ şi nouĕ țĕrĭ.

*

A-şĭ perde capul.

*

A lua peste picior.

*

A fi un gură-cască.

*

A fi de gât cu cine-va.

*

Nicĭ una nicĭ două.

*

A trece pușcă.

*

A-l mânca vermiĭ de viŭ.

*

A mușca (pe cine-va) șérpele de inimă.

*

A se ține grapă.

*

A bate capul pe datorie.

*

A fi slugă la doĭ.

*

A fi desghețat.

*

A avea stégul închinat.

*

A lua ochiĭ.

*

A nu avea habar.

*

A fi harnic dă mâncă pămîntul.

*

A-șĭ da pólele peste cap.

*

A avea mațe acre.

*

A da iama prin...

*

Eĭ, aș?

*

A lua pânea de la gură.

*

De inimă albastră.

*

De pe timpul Matracuchiĭ.

*

De pe vremea luĭ Papură-Vodă.

*

A o tunde.

*

Cu vêrf și îndesat.

*

A aduce pe cine-va cu cĭobote roșie la domnie.

*

A se feri de putină și a da peste bradină.

*

Fiorĭ de vênt a avea.

*

Bunătate de om a fi.

*

A merge cuĭ-va ca din apă.

*

A face cuĭ-va.

*

A se curma făcutul.

*

De-a fir a pĕrul.

*

A se face una cu pămîntul.

*

A face ghem.

*

A-șĭ vîri minte 'n cap.

*

A fi din opincă.

*

De ochiĭ lumeĭ.

*

A se 'ndrăgi de ochiĭ cuĭ-va.

*

A fi scoborît cu hârzobu din cer.

*

Intr'un ceas rĕŭ.

*

Intr'un ceas bun.

*

Graiŭ cu rost.

*

A eşi tot în plin.

*

A-ĭ merge 'n plin.

*

A fi argint viŭ.

*

A eşi cu plinul.

*

A ploua cu doniţa.

*

A turna cu găleata.

*

A fi om cu prinsóre.

*

A sta d'o parte ca o mirésă.

*

A fi cuprins.

*

A fi cĭocoiŭ gulerat.

*

A pune pricĭorul în pragul sórteĭ.

*

A fost ce a fost.

*

Cum e habarul.

*

A ridica ḑilele.

*

Cu limba de mórte.

*

A trece sudorĭ recĭ.

*

Pân' la Hristos ese pĭelea luĭ Bedros.

*

A fi tobă de carte.

*

A fi burduf de carte.

*

A lăsa pe cine-va 'n baniĭ luĭ.

*

A se desface de cel făcut.

*

A tuna prin cap.

*

A trosni prin cap.

*

A fulgera prin cap.

*

A trăsni prin cap.

*

A tăĭa cumpĕna.

*

A-ĭ cânta cucuvéua.

*

Vodă vrea şi Hâncu ba.

*

A da limbă prin ţară.

*

A eşi din ţiţînĭ.

*

A-şĭ eşi din fire.

*

A fi numaĭ o apă.

*

C'o fi, c'o drege.

*

C'a fi, c'a păţi.

*

A face lefter.

*

Inimă rea a-şĭ face.

*

A remâne pe cine-va (la carte).

*

A da d'a berbeleacul.

*

A fi bălţat.

*

Geaba funia e la car.

*

A da 'n sus şi 'n jos.

*

A plăti ciubote roşiĭ.

*

Ucigă-l tóca.

*

A fi tócă.

*

Lacrimĭ de foc.

*

Găina cântă cucurigu.

*

A fi căţea.

*

Ce-ĭ trebue cheluluĭ?

*

Caliculuĭ tichie de mărgăritar îĭ trebue.

*

A lua în unghiĭ.

*

Câte ḑile 'ntr'un an.

*

A 'l fura somnul.

*

A fi oae.

*

A fi poveste.

*

A fi plouat.

*

A se pune lungiş-curciş.

*

A veni de hac.

*

A tăcea chitic.

*

A tăcea ca peştele.

*

A fi miel.

*

Ia-l de unde nu e.

*

A lua bivolul din gardul răzóeĭ.

*

A bate ca pe toba.

*

Dur în colo dur în cóce.

*

Aşa şi pe dincolo.

*

A fi vulpe.

*

Spor şi berechet.

*

A fi zmuncit din botez.

*

Berechet.

*

A bate toba.

*

A face pastramă.

*

A nu fi cu lapte (cu isbândă).

*

Minte de muere.

*

A duce minte la ceva.

*

A da cu crucea de cine-va.

*

A vorbi cu mieḑ.

*

Carte subţire.

*

A mânca maĭ de soiŭ.

*

A fi trecut prin ciur şi veşcă.

*

A se pune 'n póră cu Domniile.

*

A nu avea preţ.

*

A intra 'n grijă.

*

Cu dómne ajută.

*

A fi aprópe ca Turcu de împărtăşanie.

*

A se culca p'o urechie.

*

A merge cu picióreIe 'n sus.

*

A pune capul sănătôs la Evanghelie.

*

A nu sci sĕ 'ncurce douĕ fire.

*

A fi făcut din topor.

*

A fi întors de la ţîţă.

*

Cât păcat la inima fecĭóreĭ.

*

Ducă-te pe pustie.

*

A plânge cu viers.

*

A ajunge ca resteul de alun.

*

Ce maĭ la deal la vale.

*

A umbla cu şólda.

*

Cât aĭ bate din palme.

*

Vorbă de clacă.

*

A şedea cu dinţiĭ la stele.

*

A fi nicĭ aşa şi nicĭ aşa.

*

Uĭte popa, nu e popa.

*

A nu sci de unde sare epurele.

*

A nu sci din ce tufă ţişneşte epurele.

*

A o şterge.

*

A fi păcat de Dumnedeŭ.

*

A se topi din picióre.

*

Vin botezat.

*

Şi fântâna séc'odată.

*

A nu puţi, nicĭ a mirosi.

*

A se face mort în popuşoĭ.

*

A lua boiĭ de dinainte.

*

A nu-ĭ fi boiĭ acasă.

*

Par'că-ĭ s'a înecat corăbiile.

*

Par'că 'ĭ-a plouat.

*

Par'că 'ĭ-a bătut pĭatra.

*

Par'că 'ĭ-a sunat la ureche.

*

A fi cu lipiciŭ.

*

A fi ţépăn.

*

A fi ţépăn la cataramă.

*

A 'l strânge ghetele.

*

Hep, hep.

*

A fi limpede la cap.

*

A se limpezi valea.

*

A vinde cu ardeiu.

*

A avea noroc de scrófă.

*

A fi câne făr' de lege.

*

A fi supt lapte de capră.

*

A băga 'n butie.

*

A fi mâna drépt'a cuĭ-va.

*

A fi locustă.

*

A bate banĭ la talpă.

*

A fura cloşca de pe ouĕ.

*

A îngheţa cenuşa sub foc.

*

Tronc cu apa 'n bĕţ.

*

A se apuca d'un tăĭuş de sabie

*

A găsi pe cine-va cu diminéţa'n sac.

*

A face liturghie cu bragă.

*

A împuşca cu pat de puşcă grecesc.

*

A da peste pĕcat.

*

A mânca păpară.

*

Turcul să plătéscă.

*

A sta de cine-va.

*

A face clae peste grămadă.

*

A închina cuĭ-va.

*

A se chircheli.

*

A lua bucăţica din gură.

*

A umple criminalul.

*

A fi ca o frundă pe apă.

*

A-l vedea sfîntul.

*

A da în plata Domnuluĭ.

*

A umbla cu precaz.

*

A fi bun de pus la rană.

*

A sta d'a juca cine-va.

*

A se pune o piatră pe inimă.

*

A nu duce la ureche.

*

A-l sufla vêntul.

*

A vorbi ponciş.

*

A face sprafcă.

*

A bea sângele cuĭ-va.

*

A intra 'n pĕcat.

*

A fi cu pufuşor pe botişor.

*

A se umfla 'n pene.

*

A curge cuĭ-va ochiĭ.

*

A-şĭ lua traista şi ciubucul.

*

A lucra pe sub mânecă.

*

A lua cu o perdea maĭ sus.

*

A fi cu căciula 'n mână.

*

A apuca pe cine-va hachiţele.

*

A-şĭ găsi Băcăul.

*

A bate din buze.

*

A merge 'n pĭatră sécă pentru cineva.

*

A arde draculuĭ tămâĭe.

*

A fi şurubar.

*

A-şĭ vinde pĭelea de pe sine.

*

A fi născut în ḑi de lucru.

*

A aduce călare pe prăjină de alun.

*

A fi ca trecut prin apă.

*

A face pocinog bun.

*

A avea curagĭŭ în călcâĭe.

*

A plesni din biciŭ.

*

A-şĭ mânca mânele.

*

A strica calimera.

*

A se eftini pânea.

*

A-şĭ aprinde paĭe 'n cap.

*

A descóse pe cine-va.

*

A-şĭ aprinde-un stog în cap.

*

A avea grăunţe 'n cap.

*

A face ce-va muşama.

*

A fi porc de câne.

*

A se svârcoli pe două căpătâĭe.

*

A nu sci ce e nóptea ce e ḑiua.

*

A bate bătătura.

*

A tăĭa la gogoşĭ.

*

A pune la mână.

*

A sorbi pe cine-va 'ntr'un pahar de apă.

*

A fi craiŭ.

*

A mânca cuĭ-va din colivă.

*

A 'npunge pe cine-va la măduvă.

*

A nu se lăsa nicĭ mort.

*

Inghite nea Agake.

•

A avea vênă.

•

A fi un om şi jumĕtate.

•

A avea cap de dovleac.

•

A avea capul plin de mămăligă.

•

A avea căpăţêna plină de vată.

•

A fi adânc.

•

A spune verde 'n ochĭ.

•

A fi un lasă treaba d'adĭ pe mâĭne.

•

A-l chiorî de la ochĭ.

•

Unde dracu-şĭ înţarcă copiiĭ.

•

A frige la ficaţĭ.

•

A avea mâncărime de limbă.

•

A fi bătut la cap.

•

A avea bumbac în urechĭ.

•

A fi lipit pămîntuluĭ.

•

A se ţine tot d'a luĭ.

•

A da mult de lucru.

•

A nu avea 'ncotro.

•

A sta în gât.

•

A pune sĕŭ în carne grasă.

•

A prinde pe cine-va (acasă).

•

A nu fi acasă.

•

A vinde gogoşĭ.

•

A fi cu douĕ feţe.

•

A fi taler.

•

A fi pe buzele fie-căruia.

•

A fi cu inima la gură.

•

A fi sac fără fund.

•

A nu sci că-l apasă ghiata.

•

A-l strânge Dumnedeŭ.

•

A turna iaurt peste smântână.

•

A da peste cap.

•

Colac peste pupăză.

•

A scóte vorba din traistă.

•

A maĭ veni d'acasă.

•

A umbla ca şarpele după vitejie.

•

A face pontul.

•

A nu glumi cu talpa ĭaduluĭ.

•

Nu mĕ nebuni c'ameţesc.

•

A împinge pĕcatul pe cine-va.

•

A sări în ochĭ.

•

A fi ascultat cu o ureche.

•

A cerca vinu p'o ureche.

•

A fi tras de cap.

•

A fi o vacă de muls.

•

A da de rîpă.

•

A remâne paf.

•

A lua pânza de pe obraz.

•

A se lua după muscă.

•

A fi încântat.

•

A linge cismele.

•

A dovedi (la mâncare).

•

A remâne pe jos.

•

A mânca la banĭ.

•

A vedea câte păcate face cine-va.

•

A arde tămâĭe cuĭva.

•

A mânca trânteală.

•

A avea trecere.

•

A ţine pĭept.

•

A umbla cu capul sus.

•

Cât bruma.

•

A da păcatul peste cine-va.

•

A da 'n cumpănă.

•

A se cocli turtă.

•

Câte 'n lună şi 'n sóre.

•

A avea noroc nebun.

•

A trage (pe cine-va) aţa la mórte.

•

A se lega cuĭ-va limba.

•

A lega cobză pe cine-va.

•

A bate pe cine-ve mĕr.

•

A înghiţi găluşca.

•

A nu avea de ce se prinde ochiĭ de cine-va.

•

A trece un şarpe rece prin corp.

•

A lua la ochiŭ.

•

A nu se alege praful de cine-va.

•

A rĕmâne cu buzele umflate.

•

A fi scris (în cer).

•

A băga pe mânecă.

•

A căpăta ce-va la moşĭ verḑĭ.

•

A veni la parochimen.

•

A înhăţa cu dinţiĭ.

•

A lua cu pietre.

•

A spunea pe şart.

•

A fi: sula şi căciula.

•

A cam scrănti.

•

A avea perĭ rĕĭ.

•

A se lua pănza de pe ochĭ.

•

A nu maĭ ḑice pe nume cuĭ-va.

•

A umbla după icre verḑĭ.

•

A spune la gogleze.

•

A nu maĭ 'ncape locul.

•

A nu ḑice nicĭ bléŭ.

•

A rĕmâne pe jos.

•

A se lua cu mânele de pĕr.

•

A mânca laur.

•

A avea inimă sărită.

•

A nu avea ḑi albă.

•

A fi piază rea.

•

A merge găitan.

•

A veni alba 'n sat.

•

Cum veḑĭ cu ochĭ ver.

•

A intra gărgăunĭ în cap.

•

A intra sub pielea cuĭ-va.

•

A scăpăra ochiĭ.

•

A fi cât tóte ḑilele de mare.

•

A fi oleoleo.

•

A trage la gĭamparale.

•

A nu putea ḑice nicĭ două bóbe legănate.

•

A fi frumósă de pică.

•

A fi un fluieră vênt.

•

A sfărăi inima ḑupĕ cine-va.

•

A face de petrecanie.

•

A apuca rasna pe câmp.

•

Par'ca intrat spaima 'n oĭ.

•

A rĕmâne la inimă.

•

A fi Némţ fără căţel.

•

A snopi pe cine-va.

•

A eşi cu plocon.

•

A cheltui din bob numĕrat.

•

A fi o găină plouată.

•

A sări cămaşa de pe cine-va.

•

A durea 'n pungă.

•

A pune cuĭ-va plumb în cap şi nisip în ochĭ.

•

Par'că e tocmit cu ḑiua.

•

A-şĭ o lega o piatră de gât.

•

A-şĭ da sufletul p'o pâne.

•

A fi cal de poştă.

•

A se înfrupta.

•

A-şĭ pune gâtu 'n zgardă.

•

A se ţine cu cine-va.

•

A face cu No. 5.

•

A face pe sub mână.

•

A fi din satul Nemâncaţĭ Flămândă.

•

A sta cu dinţiĭ la stele.

•

A lua la depănat.

•

A făsăi cuĭ-va nasul.

•

A fi tipărit şi în abecedar.

•

A-şĭ spăla mânele.

•

A lăsa cu mâna 'n gură.

•

A fi dobă de carte.

•

A se sui pĕrul în vêrful capuluĭ.

•

A se face pĕrul măciucă.

•

Din senin.

•

A fi bătută cu leauca 'n cap.

•

A se bucura ca d'o cas'aprinsă.

•

A intra frica 'n óse.

•

A intra mórtea 'n pădure.

•

Un ciomag ajunge la un car cu óle.

•

Şi-a dat lelea peste bărbatul.

•

A face pe fóe.

•

L'aşa cap aşa căciulă.

•

Din gélăŭ.

•

Un calcă 'n străchinĭ.

•

A fi buhaiul satuluĭ.

•

A fi butoiŭ fără fund.

•

A fi sac spart.

•

A căra apă la fântână plină.

•

A fi un izvor nesecat.

•

A-şĭ vedea visul cu ochiĭ.

•

Cât e plapoma.

•

A nu se 'ntinde maĭ mult ca plapoma.

•

A toca pe cine-va.

•

A toca pe vătraiŭ.

•

A se uita la dracul.

•

A se duce la dracu 'n praznic.

•

A umbla ca lupiĭ pe lângă oĭ.

•

A umbla ca cu un oŭ în pólă.

•

A sta ca vaĭ de capul lor.

•

A fi nea'ntr'o parte.

•

A da cu crucea peste cel cu pieină.

•

Vênĕtor de vrăbiĭ să fiĭ.

•

A-l da pe pocal gros.

•

A scăpa norocul din palmă.

•

O gâscă friptă zbóră.

•

A-şĭ veni la matcă.

•

A-şĭ veni 'n simţurĭ.

•

Culese de D. Gomoiu, student din Jud. Prahova

E bună de picĭor.

•

Copilăreşte.

•

A luat'o la sănătósa.

•

I s'a urcat în cap.

•

A luat luléua Némţuluĭ.

•

Par'că 'şĭ dă din ochĭ.

•

E pe o ureche.

•

Iĭ lipseşte o dógă.

•

Iĭ lipseşte o sâmbătă.

•

E nea Stan.

•

E un puĭ de lene.

•

Cu capul între urechĭ.

•

Ia-ţĭ catrafusele.

•

E bun de gură.

•

E lung de ghiare.

•

E lung la nas.

•

E gros la bot.

•

Mănâncă ca lupul.

•

Merge pe nouĕ potecĭ.

•

E topor de óse.

•

Lasă-l în boiĭ luĭ.

•

Nu e în duşiĭ luĭ.

•

Işĭ dă arama pe faţă.

•

E mândru ca păunul.

•

E gras ca lemnul.

•

N'am mâncat laur.

•

E cu musca pe căciulă.

*

Are patru ochĭ.

*

E blând ea mielul.

*

Fuge ca cerbul.

*

Umblă cu ochiĭ logodițĭ.

*

Dórme epurește.

*

Il mănâncă céfa.

*

Umblă după dracu.

*

Nu-țĭ ferbe óla.

*

E împodobit la cap.

*

I-a dat papucĭ.

*

Ține códa 'n sus ca capra.

*

Are urechĭ de cârpă.

*

E viclean ca vulpea.

*

N'am mâncat laur.

*

Bate apa 'n piuă.

*

Are urechĭ de cârpă.

*

A băgat'o pe mânecă.

*

Are creĭerĭ de câlțĭ.

*

Culese de N. Corciovă, învĕțător, din comuna Docani — Tutova.

A luat'o la snnătósa.

*

Eștĭ un om cn traista în băț.

*

Așa-ĭ de harnic, că mânâncă foc.

*

Ce țĭ-a maĭ tunat în cap.

*

Ce tot hodórogeștĭ.

*

Umbli ca fuioru popiĭ.

*

VARIA

CALENDARUL POPULAR

Gules de Chr. N. Ţapu de la Petre Protopopescu, din Bărbăteşti—Vâlcea.

Ghenarie

Ghenarie vine
Şĭ-aduce cu sine,
Ḑile tot recĭ cu zăpadă,
Şi sĕrbătorĭ cu grămadă.
Atuncĭ în dreptul căldurilĭ,
Şedem în casă la sobă
Şi dăm bucate gurilĭ,
Dacă avem din vară îngrijite,
Dacă nu, rĕbdărĭ prăjite.

Făurar

Făurarie cu frigu,
Scóte din lăḑĭ căştigu.
Banĭĭ îĭ străngĭ căte-unul
Şi-ĭ risipeştĭ cu pumnul.
Nu-ĭ laşĭ să ruginéscă,
Vreĭ ca toţĭ să lucéscă.
Te jocĭ cu eĭ şi-ĭ mânĭ,
Să umble din mânĭ în mânĭ.

Mărţisor

Mărţişor ne dă noróĭe
Şi frigu începe sĕ 'móĭe.
Se 'ncepe primă-vara,
Dar tot nu e încă vară.
Musca d'abĭa sbârnâĭeşte,
Ia ca vara nu cĭupeşte.
Purecile stă, nu mişcă,
Lesne 'l prinḑĭ, dacă te muşcă.

Aprilie

Aprilie vinc cu vêntul,
El usucă pămîntul.
Grijă de-acum inainte,
De Paştĭ pentru 'mbrăcăminte.
Veḑĭ noĭ, ţĕranul, lesne se 'm-
[pacă,
Nu stă custumurĭ frumóse să 'şĭ
[facă;
Ci 'ĭ e destul să aĭbă cămaşă
[nouĕ
Şi pe masă să mânce numai
[ouĕ
Şi se 'mpacă bine.

Maiŭ (Florar)

Maiŭ e lună de plimbare,
Pentru hăl de 'n pungă are.
Dă banĭ la lucru şi-ĭ mână,
Fără să maĭ pue 'n mână.
Iar pentru copiĭ din casă de-ĭ
[strigă:
Tată, mamă, pâĭne, mămăligă
La muncă s'alerge 'n fugă,
Nu la cârcĭumă să sugă!

Iunie (Cireşar)

Cireşar umple grădinĭ în lume,
Şi cu multe felurĭ de legume:
Mere, cireşe gustóse.
Acum dar strânge, Române,
Din câştigul ce-ţĭ rĕmâne!

Iulie (Cuptor)

Cuptor, el cu zăduhul,
Impulberă văzduhul.
Acum pe toţĭ umbra'ĭ chémă,
Dar pe leneşĭ maĭ cu sémă.

Că lor le este maĭ dragă,
Sub dênsa un somn să tragă.
Apoĭ resturnat pe-o muche
Să stea trénța să-șĭ păduche.

August (Gustar)

In August este treĭerișul
Și la graĭŭ aliș-verișul.
Alérgă pretutindenĭ glóte,
Uniĭ la vie, alțiĭ la cârșmurĭ.
De muncă obosițĭ, eĭ bĭet n'aŭ
[rĕstimpurĭ !
Numaĭ leneșiĭ asigură,
Să le pice mură în gură.
Du-te, leneșule, și strânge
Și la ĭarnă nu maĭ plânge.
Ajută pe alțiĭ, împacă
Și ție parte să-țĭ facă !

Sectemvre (Răpciune)
(Cad copiiĭ pe tacĭune)

Sectemvre este rĕcóre,
După brumă dă și sóre.
Dar el nu prea încăldesce,
Pĭelea o cam înurdică
Și rĕŭ o înfurnică.
Musca d'abĭa sbârnâĭește
Ea ca vara nu cĭupește.
Puricele stă nu mișcă,
Lesne'l prindĭ, dacă te mușcă.

Octomvrie (Brumar).
(Cad și ceĭ marĭ)

Octomvrie e necăjos și suflă
[rece.
Pasul leneș nu se trece.
El pe unde merge pârlește
Și copacĭ verdĭ nu ĭubește.
Golaniĭ să-ĭ vadă nu-ĭ place,
Cu leneșiĭ el n'are pace.
Face pe leneș să plângă,
Și la pĭeptu-șĭ să se strângă,
Tremură d'aluĭ frică
Și pĭelea 'ĭ-o 'nfurnică.

Noemvre (Brumărel)
(Cad și ceĭ mitițeĭ)

Noemvre cu cojocu,
Numaĭ cĭucurĭ
Și cu bicĭurĭ,
Cu care bate și cértă,
Pe hăl cu punga deșértă.
Apoĭ vaĭ de a luĭ mumă,
Că el nu știe de glumă.

Dechemvrie (Undrea)

Dechemvrie cel cu barbă sbâr-
[lită,
Lată și albă,
C'o fire cruntă, sperióså,
C'o cătare nemilósă.
El diua de sus cerne,
Ninge și pămîntul așterne.
Face pe leneș să plângă
Și la pĭeptu-ĭ să se strângă.
Diua 'ĭ mică și rece,
N'o simțĭ de curând ce trece.
Dar în punga cuĭ n'ajungă,
I se pare fórte lungă,
Umblă cu inima sécă,
Cântă de urît să-ĭ trécă.
Că nu e maĭ grea bólă,
De cât când e punga gólă.

FRÂNTURI DE LIMBA ŞI ḐICĔTORI

Tătălângă,
Pilă lungă,
Pilă 'n pi,
Pilă 'n pungă.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Am o purcea chilopană
Cu purceiĭ chilopanĭ;
Vin sug, fug în tufă (bis).

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Veniră nişte ómenĭ
D'aséră, d'alaltă-erĭ séră
La popa descălecară.
Da' caiĭ de ce'ĭ legară?
De cóme de códe,
De cuĭele poduluĭ popiĭ (bis).

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

— Cinte, cintenetezoĭ
Cine cin-te-a netezit?
— Un cine cintenetezoĭ
Din ţara cintene-muntenéscă.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Păsărică, sură, pură,
Trecu vara 'n curătură
Cun maldăr de pur în gură,
Uru-ru cur, curvă pură (bis).

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

(VARIANTA)

Păsărică sură pură
Trece valea în sburătură
C'un maldăr de pură în gură.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ.—Olt.

Fluture pĕ punte;
Fluture supt punte.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea

(VARIANTA)

Fluture pe masă
Fluture pe casă
Fluture prin casĕ
Fluturĭ pe toţĭ p'aĭ noştri
Pre ĕĭ din casă.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ.—Olt.

Napĭ 'ţĭ daŭ prin gard.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Ast mâţ, mâţ, mâţ mic, mâţ [mic e.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

(VARIANTA)

Ast mâţ mic
Mic mâţ fuse;
Maĭ rumegă-miţĭ
Rugruluţĭ maĭ rumegă-miţĭ.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ.—Olt.

Boŭ bréz bârlobréz
Din boiĭ bârlobrezenilor
Nu e anevoĭe de a ḑice:
Boŭ bréz bârlobréz
Din boiĭ bârlobrezenilor;
Ci e anevoĭe de a desbârlobrezi
Bou bréz bârlobréz
Din boiĭ bârlobrezenilor.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Eŭ umplu póla popiĭ
De treĭ orĭ cu prune roşiĭ,
Popa umple póla mea
De treĭ orĭ cu prune roşiĭ;

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

(VARIANTA)

Umpluĭ, umpluĭ póla popiĭ
De treĭ orĭ cu prune roşiĭ.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ.—Olt.

Doĭ-spre-ḑece puĭ de cochir-
[cănel
Toţĭ într'un culburel.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Doĭ-spre-ḑece dovlecĭ turceştĭ
Inşiraţĭ toţĭ p'un vrej.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

(VARIANTA)

Optî-spre-ḑece dovlecĭ turceştĭ
Inşiraţĭ toţĭ p'un vrej.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Roşioriĭ-de-Vede.

Trecu Pâciu puntea.
Puntea pute a Pâcĭ,
Pâciu pute a punte.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

O stea logostea,
Două stele logostele,
Treĭ stele logostele,
Patru stele logostele,
Cincĭ stele logostele,
Şése stele logostele,
Şépte stele logostele,
Nouĕ stele logostele,
Ḑece stele logostele.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costescĭ—Vâlcea.

O sapă lată,
Douĕ sape late,
Treĭ sape late,
Patru sape late,
Cincĭ sape late,
Şase sape late, etc.

Culésă de Chr. N. Ţapu din Costeştĭ—Vâlcea.

Eŭ pup póla popiĭ,
Popa pupă póla mea...

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Perĭ de pe blana caruluĭ,
In póla ogaruluĭ...

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Vênturaĭ
Vara mălaĭ,
Pe câmpul luĭ pungă lungă,
Lungă,
Pungă lungă,
Populticu cu pilă 'n pungă.

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Romanaţĭ.

(VARIANTA)

Vênturaiŭ valea mălaiŭ
Vêntu rungă pungă lungă
Tarapi cu pilă în pungă.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ.—Olt.

Pe un codru de luncă
S'a găsit o pilă şi-o pungă.
Când punga 'n pilă,
Când pila 'n pungă...

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Romanaţĭ.

Capra négră calcă'n piétră,
Cum o calcă'n patru crapă;
Crepe capu capriĭ'n patru,
Cum să crapă piétra'n patru!

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

(VARIANTA)

Capră négră calcă 'n pétră;
Pétra în treĭ, patru se crapă;
Aşa să crape capul capriĭ,
Cum a crăpat piatra 'n patru...

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ—Romanaţĭ.

(VARIANTA)

Capra calcă în clincĭ,
Clinciŭ crapă în cincĭ,
Crăpa-iar ochiĭ capriĭ
Cum a crăpat clinciŭ în cincĭ.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ.—Olt.

(VARIANTA)

Capra négră calcă 'n clinciŭ,
Crepe capu capriĭ 'n cincĭ,
Cum a călcat capra'n clinciŭ.

De la Elena Pretorian. Costeştĭ — Vâlcea.

O sută
Lipită,
Două sute
Lipite,
Treĭ sute
Lipite.

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ —Romanaţĭ.

Când sulă 'n pilă,
Când pila 'n sulă.

Culésă de I. Constantinescu, din Dioştĭ —Romanaţĭ.

De ce-aĭ ḑis tu, c'am ḑis eŭ
C'a ḑis ăla nu ştiŭ ce?
Nicĭ n'am ḑis şĭ-aĭ ḑis c'am ḑis;
Când oiŭ ḑice, tot oiŭ ḑice,
Ca să ḑicĭ, c'am ḑis c'oiŭ ḑice!

De la Elena Pretorian, Costeştĭ— Vâlcea.

Maĭ staţĭ, duce-v'aţĭ.
Că de mult aţĭ venit.
Plecare-aţĭ!

De la I. Odor din Prahova.

(VARIANTA)

Maĭ staĭ, duce-te-aĭ.
Că n'aĭ venit de mult.
Şi nu staĭ de puţin!

De la I. Odor din Prahova.

(VARIANTA)

Maĭ staţĭ. duce-v'aţĭ,
Că de mult aţĭ venit,
Plecare aţĭ!

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Căcălăŭ,
Bădălăŭ,
A murit chir Năpârlăŭ!

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Putină pritocitóre,
Cu două-spre-ḑece pritocitorĭ
Tot într'o pritocitóre.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Cărămidaru cărămidăreşte
Pe cărămidărésă;
Da cărămidărésa nu póte să cărămidăréscă
Pe cărămidar.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Ghiţă Schiopu — R.-Vâlcea.

Colea pĕ moşuroiŭ
Este-o codobatură
C'un codăbăturoiŭ;
Când codăbăturoiŭ sare peste codobatură,
Când codobatura sare peste codăbăturoiŭ,
Şi se codobăturĭa amândoĭ.

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Ghiţă Schiopu — R.Vâlcea.

Nicĭ n'am rîs, când aĭ venit;
Nicĭ nu plâng, când oĭ pleca.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Bute pritocitóre,
Cot croitoresc,
Ilichĭă bucureştenesc.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Dacă-ĭ chel
Ce-aĭ cu el?
Dă-ĭ un mĕr
Să-ĭ crésca pĕr!

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Două picĭóre
Şedéŭ pe treĭ picĭóre
Şi ţinea un picĭor;
Vine patru picĭóre
Şi ĭa picĭoru;
Atuncĭ două picĭóre se necăjesc
Şi ia treĭ picĭóre
Şi dă 'n patru picĭóre.

Culésă de Chr. N. Ţapu, de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Mălaĭ próspăt, prospăţel
Tăĭat pe taĭerel
Mărunṭ măruntel.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Păsărică sură 'n gură,
Pică pilă 'n pungă,
Pungă 'n pilă,
Pilă 'n pungă.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Ce vas bun
Ce varḑă bună,
Ce pritocitóre bună!
Opt-spre-ḑece pritocitorĭ
Tot într'o pritocitóre.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Nătălia fĭerbe pere,
Nătăloiŭ vine şi cere;
Nătălia nu se'ndură,
Nătăloiu vine şi fură.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Plecaiŭ p'o ulicĭóră,
Mĕ 'ntâlnĭ c'o lelióră,
O'ntâlni, o'ntâmpĭnaĭ,
Drept în chizmă-o sărutaĭ.
In chizmă şi'n chizmişóră
In izmă şi'n izmişóră.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj,

Aséră, alaltă-séră,
Marĭ boĭerĭ veniră la noĭ.
Da' caiĭ de ce-ĭ legară?
De cóme,
De códe,
De cuĭele poduluĭ
Protopopuluĭ.

Culésă de Chr. N. Ţapu oe la lăutarul Anghel Cambrea Săcelu—Gorj.

Boda-prostea a d'aseară,
Daţĭ să vĕ bodaprostim,
Haĭ să vĕ bodaprostim.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Tatăl meŭ
Şi tatăl tĕŭ:
Cel ce te-a făcut pe tine
Tot acela şi pe mine.
El mĭ-e mie tată
Şi tu mie sor.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vêlcea.

Ţata maţa
Şade pĕ ţăţoiŭ măţoiŭ;
Da ţăţoiŭ măţoiŭ
Nu póte să şéḑă
Pe ţaţa
Maţa.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vêlcea.

Ştie mocanu
Ce e şofranu?
Mocanu ca mocanu
Nu şie ce e şofranu,
Ca ţiganu divanu.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Vălénu, din Roşioriĭ-de-Vede—Teleorman.

Nicĭ salcia pom,
Nicĭ mojicu om.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Vălénu, din Roşiorii-de-Vede—Teleorman.

Nicĭ talpa cerc de bute,
Nicĭ mojicu om de frunte.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Vălénu, din Roşiorii-de-Vede—Teleorman.

Nicĭ din câine slănină,
Nicĭ din tine pómă bnnă!

De la I. Odor din Prahova.

Din códă de câne numa sită [de mĕtase nu poţĭ face.
Din câne nicĭ odată nu facĭ [slănină.

De la I. Odor din Prahova.

Basamace,
Nu te face;
Adu testimelu 'ncóce.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Dumitru Vălénu, din Roşiorii-de-Vede—Teleorman.

Să trăieştĭ
Să vĕcuieştĭ:
Cât cióra 'n par
Şi vinu'n pahar.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la bĕtrânul Marin Chelu, în etate de 96 anĭ, Roşioriĭ-de-Vede — Teleorman.

Vin de la Bughea-veche
Unde dă pisica streche,
Cu gura căscată
Şi cu códa ridicată;
Cu dinţiĭ rânjiţĭ
Şi cu ochiĭ beliţĭ.

Culésă de Chr. N. Ţapu de la bătrânul Marin Chelu, Roşioriĭ-de-vede. — Teleorman.

N'am avut şi ţĭ-am dat.
Acuma am şi nu'ţĭ daŭ.
Rógă-te la Dumnedeŭ să n'am,
Ca să ţĭ daŭ.

Culésă de Chr. N Ţapu de la bĕtrânul Marin Chelu, Roşioriĭ-de-Vede. — Teleorman.

Sărăcie, ce-aĭ cu mine?
— Şi cu tat-tĕŭ trăiam bine
Şi nu mĕ'ndur nicĭ dĕ tine.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Când a tunat
V'a adunat?
Credém c'atuncea,
C'apoĭ dacă trăsnia
Vĕ prăpădia.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

A iubi
Şĭ-a nu slăbi,
Nu sĕ póte.
D'aia am slăbit eŭ, frate!

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Cel ce tace
Merge'n pace;
Cel ce vorbeşte
Maĭ mult zăboveşte.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

De când s'a lărgit uliţili,
A pierit credinţili.

De la Elena Pretorian, Costeştĭ — Vâlcea.

Tingă teterevugă
La gură făcută pungă
Şi la c.... poropoţoghişte

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ. — Olt.

Păsărică lămnicică,
Plămnicică,
Pis copălnicică,
Ca şi tasăŭ lamnicu,
Plamnicu,
Pis coplamnicu,
Ca şi măsa lămnicica,
Plămnicica,
Pis coplămnicica,
Ca şi puiŭ lămniceiŭ
Plămniceiŭ
Pis coplămniceiŭ.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ. — Olt.

Cépă albă incepătóre,
Putină pritocitóre.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ. — Olt.

(VARIANTA)

Cépă albă tocătóră
Putină pritócitóre.

De la V. Gh. Lepăduş, înv., com. Valea luĭ Câne — Gorj.

Mĕ duseĭ la musca mare;
Musca mare treera,
A maĭ mică vêntura,
Şórecele cu lingura
La gură căra.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ. — Olt.

Óïe, óïe rapănă
Şade în c... şi dapană
Şi se rógă rugululuï
Şi se închină cucululuï:
Cucule, Măria Ta
Am trimes la dumneata.
Am aflat treï logofeţĭ
Unu a murit, unu a perit
Altu'n munte s'a suit
Muntele s'a povârnit
Peste un fost frânicos,
Ţâşti epurele flocos.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesluiŭ—Olt.

Două mere,
Două pere,
Două fuse d'aurel
Şi treï puï de grăngurel.
Alba fuge, mândru suge
Dă-te dosu, frânse osu,
Piţigoiu stâlnicu
Talpa de nevolnicul.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesuiŭ.—Olt.

Un şórece murguleţ,
Intr'un vîrf de ruguleţ
Rug rupe, rug mănâncă
Rug covrigănesce.

De la D. Nicolescu, jnv., com. Tesluiŭ—Olt.

Un epure şchip
Intr'un vîrf de plop,
Treeră la bob,
Païele cură
Bóbele s'alină.

De la D. Nicolescu, înv., com. Tesuiŭ.—Olt.

Două 'n lume nu se póte:
Omul să'l scapĭ de mórte
Şi a'l întineri nu se póte.

De la V. Gh. Lepăduş, înv., comuna Valea luï Câne—Gorj.

Treï în lume nu se póte:
Punte peste munte,
Scară în cer
Şi măduvă în fïer.

De la V. Gh. Lepăduş, înv. comuna Valea lnï Câne—Gorj.

N'am avut şi ţĭ-am dat,
Acum am şi nu 'ţĭ daŭ.
Rógă-te la Dumnedeŭ să n'am,
Ca să 'ţĭ daŭ.

De la I. Odor din Prahova.

Nicĭ carnea,
Nicĭ frigarea;
Nicĭ lupu flămând,
Nicĭ óia cu doĭ meĭ!

De la I. Odor din Prahova.

Cutare ţine nasu'n sus.
Tocmaĭ ca capra códa,
Până o ajunge râia.

De la I. Odor din Prahova.

Acu să'l eĭ la spinare,
F...te în legănare!

De la I. Odor din Prahova.

Unu-o face de sĕrăcie,
Altu de şarlătănie!

De la I. Odor din Prahova.

Iesuş Maria,
Cum se dă cu sania!

De la I. Odor din Prahova.

Ce 'mĭ-e 'n guşe
Şi'n căpuşe!

De la I. Odor din Prahova.

Iĭ fac semn,
Şi ea stă lemn!

De la I. Odor din Prahova.

Muşca-ţi-aşiŭ limba din gură,
Ca mult e dulce şi bună!

De la I. Odor din Prahova.

Dacă copilul e cântărit de treĭ [orĭ
Când se 'ncurcă iţele,
Atuncĭ se perd şi minţele!

De la I. Odor din Prahova.

De câte maĭ mĭ-a dat capu,
Şi n'am să mĕ las ca dracu!

De la I. Odor din Prahova.

Te ducĭ după laudă cu sacu
[ăl mare la pere.
Şi pe urmă nu te întorcĭ nicĭ
[pe fundu trăistiĭ!

De la I. Odor din Prahova.

Omul cu vedere.
Să nu pue ochelariĭ altuia.
Că-ĭ per vederile.

De la I. Odor din Prahovu·

Cutare-ĭ întocmaĭ ca olarul.
Care şi-a rĕsbunat pe caru cu
[ólele.

De la I. Odor din Prahova.

Marea cu sarea nu este.
Da Oltu cu totu tot este.
Saŭ:
Nu'ţĭ cerem marea cu sarea,
Nicĭ Oltu cu totu.

De le I. Odor din Prahova.

A luat inima têrguluĭ.

*

S'a dus draculuĭ!

De la I. Odor din Prahova.

Când curge butea,
Hĭerbe ţuica!

De la I. Odor din Prahova.

Mĕ, păduche 'n pungă!

De la I. Odor din Prahova·

In lumea asta tóte lucrurile
[sînt cu folos, cu profit;
Numaĭ un lucru e făr' de folos:
[lăutariĭ.
Şi plăteştĭ, şi jocĭ de'ţĭ rupĭ
[încălţămintea
Şi te osteneştĭ de numa apă
[te facĭ.
Şi ţot nicĭ un folos n'aĭ.

De la I. Odor dln Prahova.

Din épă ţigănéscă, cal boeresc!

De la I. Odor din Prahova.

Aştia sunt d'ăĭ d'aĭ lu Técă,
Şapte p'o épă!

De la I, Odor din Prahova.

Câte bordee.
Atâtea obicee.

De la I. Odor din Prahova,

De tine mĭ-e milă.
Ca Ţiganuluĭ de pilă!

De la I. Odor din Prahova.

Cine plânge pentru altu, ĭ' se
[scurge ochiĭ

De la I. Odor din Prahova.

Orbă am găsit'o.
Şchiópă (chióră) o las!

De la I. Odor din Prahova.

Când o fată rĕmâne bĕtrână,
[i se ḑice:
— Tînĕră-ĭ fata cutare?
— Puţin nu-ĭ de când cu Ar-
(vaţiĭ!

De la I. Odor din Prahova.

Găina vecinuluĭ pare curcă!

De la I. Odor din Prahova.

Alege-s'ar prafu de tine!
Alege-s'ar de tine, ca de mo-
(şiile lu Tirchiliciŭ!

De la I. Odor din Prahova.

— Bună, ḑiua, lele Flóre!
— La bărbatu dumitale!

De la I. Odor din Prahova.

Dacă aĭ un guturaĭ,
Să'l porţĭ, neică, pân' la Maiŭ.

De la I. Odor din Prahova.

Hire-ar a boliĭ să hie!

De la I. Odor din Prahova.

Oile ţin capu 'n jos de frică
(să nu le vaḑă lupu.

De la I. Odor din Prahova.

Ce naşte din pisică,
Şórecĭ mănâncă.

De la I. Odor din Prakova.

Nicĭ a vardă nu sînt;
Da nicĭ în fieşte-ce ólă nu
(vreaŭ să fierb!

De la I. Odor din Prahova.

Dumnedeŭ nu dice cu bĕţu.
Dacă vrea eĭ îl respectă.
De nu se 'nchid în casă şi mă-
(nâncă.

De la I. Odor din Prahova.

Sângele omuluĭ e ca sirma te-
(legrafuluĭ:
Care e bun, bun;
Care e rĕŭ, rĕŭ.

De la I, Odor din Prahova.

Unu dĕ altu rîdem,
Şi dracu de toţĭ!

De I. Odor oin Prahova,

De dorinţa doruluĭ
Nu mĕ pot da somnuluĭ.

De la I. Odor din Prahova.

Asta-ĭ asta:
Mi-a mâncat lupiĭ nevasta!

De la I. Odor din Prahova.

Mulţĭ chemaţĭ, puţinĭ aleşĭ.

*

Uniĭ judecă, uniĭ nu.

Ce la I. Odor din Prahova.

Mama aduce la copiĭ şi copiiĭ
(tatiĭ!

De la I. Odor din Prahova.

Trece vara ca o pâine,
Vine iérna ca un câine!

De la I. Odor din Prahova.

Am mâncat nouĕ felurĭ de bu-
(cate,
Tóte la un loc pătlăgele tocate!

De la I. Odor din Prahova.

Maĭ mare daraua ca ocaua.

De. la I. Odor din Prahova.

Nu băga apă 'n puţ!

*

Rana dogaruluĭ.
In capu ciocanuluĭ.

De la I. Odor din Prahova.

Rana cositoruluĭ,
E în fundu toculuĭ.

De la I. Odór din Prahova.

A venit luna Răpciunĭ,
S'aşéză ţiganiĭ pe tăciunĭ.

De la I. Odor din Prahova.

Să nu te speriĭ de noroc,
Că norocu-ĭ pus pe foc.

De la I Odor din PrahoVa.

Omul în casa luĭ e slugă.

De la Toma N. Preotésa, Runcn — Dâmboviţa.

Fudulia e prostie.

De la Toma N. Preotésa. Runcu — Dâmboviţa.

INTREBARI ŞI RESPUNSURI

Cules de Chr. N. Ţapu, din Roşior.-de-Vede.—Teleorman.

A se confrunta variantele de pc paginele 225—226 din Colecţia D-luĭ G. D, Teodorescu.

— Ce e una ?
— La fântână lină,
Mulţĭ voĭnicĭ s'adună.

— Ce e douĕ ?
— Omul cu doĭ ochĭ bine vede.

— Cc e treĭ ?
— Furca cu treĭ crace
Bine te desface.

— Ce e patru ?
— Carul cu patru róte bine merge.

— Ce e cincĭ ?
— Palma cu cincĭ deşte
Bine te isbeşte.

— Ce e şase ?
— Plugul cu şase boĭ bine merge.

— Ce e şépte ?
— Unde sunt şépte fete în casă
Nicĭ câlţĭ în casă.
Nicĭ mămăligă pe masă.

— Ce e opt ?
— Plugul cu opt vite bine umblă.

— Ce e nouĕ ?
— Aĭ nouĕ mascurĭ aĭ tĕĭ.

— Tu eştĭ Ignate ?
— Crăpĭ drace !

CUVINTE PARTICULARE

CULESE DE M. CANIANU, DIN JUDEŢUL NEMŢ ŞI PUTNA

Alastâncă = materie próstă de bumbac.
Avrămîască = buruîană pe care ţĕranii o móie 'n rachiŭ.
Bănat = părere de rĕŭ, mâhnire.
Boltă = magaḑie, dughénă, prăvălie.
Brudîŭ = neastâmpărat.
Bulbónă = loc adînc în apă.
Buiac = desmăţat, sĕlbatec, zănatec.
Bulhac = băltógă.
Bumbarale = ghiulele, bombe.
Casâncă = basma de lână.
Catarigă = poreclă ce se dă unuî om cu piciórele lungî.
Căsită = cutie.
Cătinel = încetişor.
Ceucă = stancă.
Chicuş = mită, chilipir, ce pică din drépta şi din stînga.
Chilată = ferul puşteî de la strat.
Chiomb = un om ce nu vede tocmaî bine, miop.
Chiti(a) = a ţinti, a fixa, a crede.
Chiţa = Dochiţa, Dochia.
Ciorfârtan = o bucată de carne necântărită (hurtă).
Ciorofleţ = lepădătura oraşuluî, secătură, om fără căpătaiŭ.
Ciuhă = un semnal pus pe un vîrf de deal, făcut dintr'un lemn.
Ciurcă = animal slab, maî ales vacă.
Citane = stambă cu dungî.
Clăbănos = mucos, copil murdar.
Clémp = vreasc, cep lunguleţ.
Cotorónţă = Femee bĕtrână.
Cultuc = perinuţă mică.
Clean = un soiŭ de peşte.
Dărdală = un om care vorbeşte verḑî şi uscate.
Dălcăuş = la plută, cel care e dinapoî.
Dereş = colóre de cal.
Dubină = femee desfrînată.
Dărac = cel cu care se péptănă călţiî.
Fâgliş = frumos, bine făcut.
Felegos = ferfeniţos, rupt.
Flintic = băîat saŭ fată obraznică, prea îndrăznéţă.
Frénţă = capră rîiósă.
Gardină = crestătură la butóe, unde intră fundul.
Ghilitóre = locul unde se înălbeşte pânza.
Ghiol = apă stătătóre şi adâncă.
Giandră = un fel de mâncare, mămăligă amestecată cu apă rece.
Giugan = cal scopit.
Granate = cartuşe.
Gurluî = gâtul sticleî, a ulcioruluî.
Haimân = petrecere, chef.
Halcă = bucată, o parte dintr'un întreg.
Hibă = grijă, păsare, scrupul.
Hotci(a) = a face sgomot, gălăgie.
Hondrobos = aspru, a nu fi neted.
Hot = bucată.
Hudiţă = stradă, uliţă.
Hurmuz = mărgele de sticlă.
Ingurḑătură = încreţitură (la cămaşă).
Jarcă = femeîe bĕtrână, gură rea.
Jaşcăŭ = pungă de bĕşică, pentru tutun.
Jufă = un fel de mâncare din cânepă.

Jigât=slab, prăpădit.
Lăduncă=cartuşieră.
Liţă=prescurtat din leliţă.
Mahmur = zăpăcit, cu capu greŭ, ca după o beţie.
Mânjală=murdărie.
Mărtăceĭ=ţĕruşĭ de brad.
Obăré (a)=a culca jos, a trînti la pămînt.
Oftu=oftare, dor.
Otăvi (a)=a cosi iarbă pentru a face să crească din noŭ.
Paligorie = parigorie, mângâere, măgulire.
Pârleag=scânes la gândurĭ pentru a trece.
Prion (a)=a începe, a face.
Răsleţ=singuratic.
Şămure=un fel de blană.
Tamazlîc=cireadă de boĭ.
Zgorît=uscat, vechiŭ.
Zatoeni=a se deranja.

Culese de I. Ionrscu, din judeţul Prahova.

Antilerie=în loc de *artilerie*.
A sta de tain=a sta la vorbă.
Crot=tăetură.
Chisalom=(Chiseleff) era tot un puternic de guverna ţara.
Gărniţă=se ḑice pe Teleajen la un arbore nu inalt, dar cu crăcĭ multe.
Hăran=hrană, om lud la cap, om
lbatic=plata ce o dă cine-va pentru un loc cât timp trăeşte.
Ilic=o haină, vestă.
Laz=care să ţine pentru a cosi fênul după el.
Lişmiriţile=(roşmiriţe) era bătăliile ăle marĭ.
Lişmiriţile=muscalu făcea lişmiriţe.
Manemvră=în loc de *manevră*.
Nisfea=monedă de 50 de banĭ (cea de astă-ḑĭ.)
Obrate.=locul îngrădit şi neplanta din prejurul uneĭ viĭ.
Rogotele=se ḑice la póme de maĭ multe fclnrĭ adunate la un loc.
Rapotine = sînt nişte sărbătorĭ, ce
Rogodele = tot felul de póme mărunte şi necópte.
prost.
le ţinéŭ femeĭle maĭ 'nainte, fără să fie puse în carte.
Scaĭ = îndărătnic.
Salahor=ĭĭ ḑice poporul orĭ-căruĭ lucrător, orĭ lucrătóre la şosele.
Tufă=se ḑice pe Teleajen la stejarul, care nu e nicĭ prea gros, nicĭ prea mare; se maĭ ḑice şi «tufan».
Testimel=ştergat mic, năframă, cu care se légă femeĭle la cap.
Ţihlă=pădurice tînără şi mică.
Ţelină=se numeşte locul care n'a fost săpat (cultivat).

GHICITORI

Am o păsărică bie, bie
Din códă adie.

Cântaru.

Culésă de Toma N. Preetesa, Runcu—Dâmboviţa.

Intr'un vîrf de anin
Puţintel senin.

Oglinda.

Culésă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Am o butie
Şi am în ea vin şi rachiŭ
Şi nu se amestecă.

Oŭ.

Culésă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Am douĕ beţe
Pe douĕ beţe un butoiŭ
Pe butoiŭ un dovléc,
D'asupra dovlécului o pădure.

Omul.

Culèsă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Când am apă, béŭ vin,
Când n'am apă, béŭ apă!

De la I. Odor din Prahova.

Morarul.

Douĕ merg,
Douĕ staŭ
Şi douĕ judecată n'aŭ.

Sórele şi Luna, Cerul şi pămîntul, focu şi apa.

Culésă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Douĕ late alăturate,
Douĕ strîmte încârligate.

Fórfecele.

Culésă de Toma N Preotesa, Runcu—Dâmboviţa

Ce se naşte în luna Marte
La faţă e purpuriŭ
Săritură are ca un epure,
Cincĭ fraţĭ îl alérgă
Şi douĭ îl prinde
Şi dupĕ ce îl prinde
Il duc la cetatea de Fildeş.

Puricele.

Culésă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Bună ḑiua omu cu omóĭa
Mulţumim D-tale,
Dar nu sînt omul cu omóĭa
Muma luĭ e sócră mumeĭ mele
Ghicĭ ce rudă sînt?

Tatăl cu fica.

Culésă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Cine e în casă
E şi afară.

Ferêstra.

Culésă de Toma N. Preotesa, Runcu—Dâmboviţa.

Fâş, mâş prin păiuş,
Mare tulihoĭ am scos.

Păpuşoiul când se curăţă de pene.

Culese de învĕţătorul St. Ionescu, din Doljiŭ—Vasluĭ.

Ce e în grindă şi colindă
Şi vorbeşte ungureşte
Şi muşcă de prăpădeşte.

Copoiul şi puşca.

Raţa pe baltă
Şi penele în pădure.

Luntrea.

Pana cocostârculuĭ
Bate faţa târguluĭ.

Varul.

Ce mâţă sgâită
Pe câmp să cântă?

Cimpoiu.

Culese de învĕţătorul D. I. Arjoca, din Obârşia—Mehedinţĭ.

Sâcâita vaĭ de ea,
Şeade într'un vîrf de nuea'?

Luleaua.

A cerut doamna de sus la cea de jos
Vin şi rachiŭ
Tot într'un buriŭ?

Ou.

M'a trimes dómna dă jos la a de sus
Să'mĭ daĭ vin şi rachiŭ într'un butoĭ.

Albuşu şi gălbenuşu de oŭ.

Două late, alăturate,
Două înguste încârlombate.

Foarfecele.

Huha huhurează,
Departe nechiază,
Nime nu cutéză.

Tunetul.

Culese de învĕţătorul G. Popescu, din Perienĭ, judeţul Tutova.

Mĕ duseiŭ în pădure şi tăeĭ un lemn
Şciĭ de-o palmă, nicĭ de-o şchiópă,
N-am făcut două mese şi două dubese,
Şi-un pahar de bĕut apă.

Ghinda.

Găinuşă-cĭuşă,
Strânge 'n nas cenuşă.

Luleaua.

Ce-'ĭ tufă şi nu suflă,
Şi nu suflă.

Oul.

Pe cel drum, pe cea cărare,
Intêlniĭ o mătăhală mare
Cu patru-ḑecĭ de unghişóre.

Femeia însărcinată.

Pană 'npănată,
Pe apă lăsată,
De vênturĭ mânată.
Suflet n'are, suflet duce,
De pĕmênt nu se atinge.

Corabia.

Ţăndărică de brad,
Duce veste 'n Ţarigrad.

Puşca.

Am o iapă
Şi-o duc de códă la apă.

Cofa.

Am o vacă négră,
Şi când fată,
Se strîng băeţiĭ împrejur grămadă.

Ceaunul.

Buturugă bulbură,
Şede jos şi tulbură.

Fedeleşul.

Sâcâita vaĭ de ea,
Şede într'un vêrf de nuia.

Aluna.

Vin oile de la munte,
Tóte breze 'n frunte.

Nuelile.

Cimilică mitităcă,
Nicĭ de vodă nu 'ĭ i frică.

Scânteia.

Mĕ suiĭŭ în dél,
Să vĕd al meŭ cal.
Nu vĕḑuiŭ calul,
Ci vĕḑuiŭ vêntul,
Rĕsturnând pămêntul.

Plugul.

Am treĭ surorĭ, una ḑice:
De-ar veni nóptea să mĕ hodinesc;
Alta, de-ar veni ḑiua să mĕ luminez;
Alta, de-ar veni Duminica să mĕ uşurez.

Uşa, fereastra şi culmea.

De aicea pĕn' la munte.
Tot zale mărunte.

Stelele.

Am un car încărcat cu teie
Şi merge 'n patru rĕstee.

Oaia.

Am o vacă cu trupul vărézā
Şi cu córnele iernézā.

Grinḑile de la casă.

Am o poeţică plină cu meĭ albĭ.

Gura cu dinţiĭ.

Pe un dél rotat,
Şede un moşnég umflat.

Bostanul.

Am un boŭ cu maţele de petică.

Lada.

Am un cal, când îĭ iaŭ şéua,
I să vede maţile.

Lada.

(VARIANTA)

Am un cal,
Când iaŭ şéua, se vĕd maţele.

Lada.

Culésă de înv. I. Florescu, din Bragadiru—Jud. Teleorman.

Titiiană! iană!
Strigă nóptea 'n poiană.

Cucuvéua.

Ciugurele, mugurele,
Şed pe drum înşirăţele.
Ciugur, mugur cel bĕtrân,
Şade jos şi bea tutun.

Oile şi mocanul.

Din cea rîpă adâncă,
Multe cióre se ridică.

Strachina şi lingurile.

Culese de înv. C, Apostol din com. Băhna, jud. Roman.

Am un boŭ,
Córnele iernézā.
Şi trupul vărézā.

Boldurile de la casă.

Cinel! Cinel!
Am o gâscă, ciónţă, bóntă,
C'un chicior turluĭ-burluĭ,
Cu pliscul pahar smâncesce.
Ia poftim şi mĭ-o gâcesce!

Bota.

Cinel! Cinel!
Ce e dulce şi nu-ĭ dulce,
Şi nu póte să se 'mbuce,
De ne-l gustă tot omul,
Salahorul ca şi domnul?

Somnul.

Iuş, iuş prin păiuş,
Cacea, cacea pre copaci.

Cósa.

Culese de învĕţătorul I. Căprărescu din com. Oprişor, Mehedinţĭ.

Códa de pesce,
Fără cincĭ deşte, nu se deslipeşte.

Cuţitul.

Un bĕtrân duce douĕ miĭ aracĭ în spinare.

Ariciul.

Umflă-mi-se, gâmfă-mi-se, berbenéua scólă-mi-se;
Dă-ĭ, dă-ĭ, n'aĭ ce 'ĭ face.

Cimpoiul.

Tatăl tĕŭ stă în pod
Şi mumă-ta 'l trage de nod.

Dovletele.

Mama ridică pólele
Şi tata 'ĭ bagă mólele.
Mălaiul în țest.

Culese de învĕțătorul Cr. Carpen, din Curteştĭ—Botoşanĭ.

Badea rage din pârlóge,
Lelea îngână din grădină,
Clopotul.

Am o vacâ rostopascâ
Pe la liĭ, băcăliĭ,
Pi la şăli cu dârjăli,
Pi la nărĭ, lumînărĭ.
Puşca.

Am un om de lut
Cu ochiĭ de petică.
Opaițul.

Culese de înv. Z. Pavelescu din Raşi jud. Ialomița.

Intr'o rimătură de óĭe
Un corn de porc,
Un om l'a vĕḑut,
Un ciung l'a luat,
Un despuiat
In sîn l'a băgat.
Miciuna.

Tărtăguță négră,
Peste câmp alérgă.
Ochiĭ.

(VARIANTA)

Ce mĭ e mic mititel
Şi 'ngrădesce frumuşel.
Acul.

Culésă de înv. I. Florescu, din Bragadiru--Jud. Teleorman.

Ce e mic mititel
Şi 'ngrădeşte frumuşel?
Acul.

Merge naşul pe cărare,
C'o sută de ace 'n spinare.
Ariciul.

Am o grebluță cu cincĭ dințişorĭ,
Pe ḑi 'mĭ trebue d'o mie de orĭ.
Mâna.

Ce nu pot să puiŭ în cuiŭ.
Oul.

Ce nu poțĭ să puĭ,
Ca să şaḑă în cuĭ.
Oul.

Nicĭ 'n cer, nicĭ 'n casă, nicĭ afară.
Ferêstra.

Am o fată, când o iaŭ în brațe țipă,
Când o las tace.
Vióra.

Intr'o vale adâncă,
Zace un moş de hrâncă.
Lupul.

Douĕ picióre şedea pe treĭ picióre
Şi se juca cu un picior de rață.
Patru picióre o venit şi o luat piciorul de rață;
Atuncĭ douĕ picióre o luat pe treĭ picióre
Şi o asvêrlit după patru picióre.
Atuncĭ patru picióre a căḑut jos,
Douĕ picióre a luat piciorul de rață
Şi la pus iarăşĭ pe treĭ picióre
Incepênd a se juca cu el.
Ciobotarul, scaunul, câinele şi cisme.

Culese de înv. T. Păduraru din Tăeuta jud. Vasluiŭ.

Vîrîĭ mâna în frunḑă
Şi găsiĭ o p...
Castravetele.

Am o lodiță,
C'o porumbiță!
Dacă sbóră porumbița,
La ce e bună lădița?
Sufletul.

Intr'un vêrf de plop,
Jócă un epure schiop.
Vêrtelnița.

Culese de înv. I. Florescu, din Bragadiru—Teleorman.

Mĕ suiĭ pe dél să vĕḑ oile,
Şi nu vĕḑuiŭ oile;
Vĕḑuiŭ vêntul,
Rĕsturnând pămîntul.
Plugul.

Am douĭ caĭ, când îĭ duc la apă,
Să uită acasă;
Când îĭ duc acasă,
Să uită la apă.

Călcâile.

Am douĭ boĭ, când îĭ leg merge;
Când îĭ desleg şade.

Opincile.

Mĕ duseĭ pe luncă să vĕd caiĭ
Şi nu vĕḑuĭ caiĭ,
Şi vĕḑuĭ ştĭucili,
Păscênd luncili.

Cósile.

Ce e mic mititel
Şi 'şĭ ia căciula Vodă pêntru el?

Păduchile.

Patru se loveşte,
Opt se opinteşte
Miĭ şi sute se clăteşte.

Bătaia berbecilor.

Am un coteţ
Plin cu găinĭ albe.

Gura şi dinţiĭ.

Tingă, tingulénă,
Strigă nóptea prin poiană.

Gâsca.

Ştergar vĕrgat,
Peste Dunăre aruncat.

Curcubeul.

Intr'o vale adâncă,
Multe ciorĭ s'aruncă.

Strachina şi lingurile.

Cureluşă unsă,
Pĕ sub pămênt ascunsă.

Rîma.

D'aci până la munte,
Tot zale mărunte.

Furnicile.

De la noĭ până la voĭ,
Numaĭ funduri de tigăĭ.

Moşoróele.

Am o căţeluşă,
Când o iaŭ de códă mârîe la mine.

Tigaia cu untură.

Am un pom, séra înfloreşte,
Şi diminéţa desfloreşte.

Ceru cu stelile.

Purcar de os,
Aduce porciĭ în jos.

Peptenile.

M'a trimes dómna de sus la a de jos,
Să 'mĭ dea peşte fără os.

Lipitórea.

Am o vacă cu ţîţa în spinare.

Casa şi coşu.

Funiĭ intinse,
Gheme strânse.

Pepeniĭ şi vrejiĭ.

Ţaţaĭ móţa se suie pe ţaţaĭ moţoĭ,
Dar ţaţaĭ moţoĭ nu să sue pe ţaţaĭ móţa.

Coţofana şi porcul.

Am un cal, tótă ḑiua mănâncă la pae
Da el baligă nu face.

Cârliyul cu earĭ jumulĭ pae.

Sus copaĭe, jos copaĭe,
La mijloc carne dĕ óĭe.

Scoica.

Ce nu poţĭ s'aruncĭ piste gard?

Grópa.

Dobra grasa,
Umple casa.

Soba.

Nea Stan flueră p'afar'.

Vêntul.

Scândurice, lemn uscat,
Trece nóptea în Ţarigrad.

Fulgerul.

Petre lungu,
'l pică mucu

Citura.

Ursu şade
Şi urechea'ĭ bate.

Casa şi uşa.

Pă valea luĭ perpeléc,
Să dă dracu piste cap.

Tărtălacu.

Nicĭ în casă, nicĭ afară,
Nicĭ în cer, nicĭ pe pămînt.

Ferĕstra.

In pădure născuĭ,
In pădure crescuĭ;
Acasă dacă m'aduse,
Cercеĭ de aur îmĭ puse.

Cobiliţa şi căldărilc.

P'o vale cotită,
Vine mĭerla 'nsovonită.

Cĕţa.

Mĕ duseiŭ în pădure şi tăiaĭ un lemn,
Nicĭ d'o palmă, nicĭ d'un pumn,
Taman cât fac lucru bun;
Şi făcuĭ două scândurĭ dĕ pat,
Două ălbiĭ dĕ spălat
Şi potcapiŭ popi 'n cap.

Ghinda.

Am o găină pestricĭóră,
Şade 'n c... pĕ policióră.

Strachina.

Găinuşă cĭuşă,
Dă cu c... pân' cenuşă.

Luléua.

— Şoleo-Moleo, und' te ducĭ?
— Arso 'n c... la ce mĕ 'ntrebĭ?

Fumul şi căldarea.

Ulceluşă unsă,
Pên' burienĭ ascunsă.

Epurile.

Intr'un cĭolpan găunos,
Sbĭară un om bătăios.

Clopotul bisericeĭ.

Gazu verde, băligaru negru şi el
roşu.

Pepenile cu cója şi seminţele.

Ce e mic cât ou
Şi póte cât bou?

Greutatea cântarului.

Am douĕ mâinĭ, una mereŭ şade
afară şi n'o plouă;
Alta şade mereŭ sub ştraşină şi e
udă.

Fusu cu furca.

Am douĕ tărtăcuţe negre; încontro
le arunc,
Intr'acolo să duc.

Ochiĭ.

O ţigancă sdrenţărósă,
Şade cu boerĭ la masă.

Varza.

Buburósă, buburósă,
Şade cu Vodă la masă.

Strugurile.

O nuia vâjiia,
Ocoliĭ ţara cu ea,
Maĭ rĕmase un crâmpeĭ
Şi făcuĭ obor la viţeĭ.

Gândul.

In pădure născuĭ,
In pădure crescuĭ,
Acasă dacă m'aduse,
Horă împrejur 'mĭ puse.

Masa.

— Burnaimas?
— Unde aĭ mas?
— In acest cap de oraş!
— Ce-aĭ vĕḑut, ce-aĭ auḑit?
— Am vĕḑut: o barză, un bărzoĭ,
un cocoş şi douĕ puicĭ.
Ghicĭ unde este?

Tatăl. mama, băiatul şi fetele.

— Bobi-mas!
— Unde-aĭ mas?
— In curte la taifas.
— Ce-aĭ vĕḑut, ce-aĭ auḑit?
— Am vĕḑut şi-am auḑit:
Un bărzoĭ, o barză, un cocoş
Şi un nătroĭ-in-vătroĭ.

Bunicul.

Ce nu sunt treĭ în lume?
Scară la Dumnedeŭ, pod pe mare
şi fierul mĕduvă n'are.

Culese de învĕţătórea Elena Vasilescu din Com. Caraşu Jud. Prahova

Am un cal alb,
Paşte pe-un munte slab.
Briciul.

Strigă tónta din ciulinĭ,
S'o păzéscă de găinĭ,
Că de câinĭ nu duce grijă.
Rima.

Măcĭuchiţă goga,
Spânzură Moldova.
Cântarul.

Usturime, greŭ mĕ dóre,
Când mĭ-l bagă, bine 'mĭ pare.
Cercelul.

Culese de înv. I. Bujoescu din Com. Viziru Jud. Brăila.

Am un copilaş,
Când îl las jos tace
Şi când îl iaŭ în braţe plânge.
Lanţul.

Mĕ duc cu cerceiĭ secĭ
Şi viŭ cu eĭ plinĭ.
Cobiliţa cu cofele.

Am un boŭ c'un dinte
Smulge sâra tótă.
Cârligul.

Ce trece peste apă
Şi nu face valurĭ?
Chiotul.

Ce se înódă cu gura
Şi nu se desnódă cu mâna?
Cununia.

Am o nuia
Inconjor ţara cu ea
Gândul.

Am un oboraş
Plin cu epuraşĭ.
Gura cu dinţiĭ.

Corb negru,
Inghite ciolanul tot.
Cisma.

Am o mie de lebede
Şi fac tóte un oŭ.
Oile fac un caş.

Culese de învĕţătóarea Anastasia Ionescu Com. Ceraşu Jud. Prahova,

Intr'o rîmătură de óĭe
Era un corn de porc
Un orb il vĕḑu
Un ciung îl luă
Şi un despuĭat, îl băgă în sân.
Minciuna

Cheia de lemn
Lacătu de apă
Vênătorul s'a înecat
Şi epurile a scăpat.
Trecerea ovreilor prin Marea Roşie.

Am un cal
Şi când îĭ iaŭ şéua,
Se vede maţele.
Tronul.

Am un copil,
Când îl iaŭ în braţe plânge.
Şi când îl las jos tace.
Palunţa.

Ţăndărică lemn uscat,
Sare nóptea în Ţarigrad.
Scânteia.

Am patru resteĭe,
Duce un car de fên.
Oaia.

Culese de înv. Andreĭ Iliescu din Com. Sărdanu Jud. Dâmboviţa.

Cocoş potcovit,
De óste gătit.
Pistolul.

Ciocârlan moţat,
Cântă nóptea 'n sat.
Puţul.

Resteŭ rece,
Marea trece.
Şérpele.

Am o vacă bălăióră,
O mulg cu scara
Şi o împărţesc cu ţara.
Móra.

Am o vacă bălae,
Umblă nóptea prin noróe.
Luna.

Bulgăraş de aur,
Pe pîele de taur.
Sórele.

Am o fată sdrenţărósă,
Şade cu Vodă la masă.
Varza.

De aici pĕnĕ la munte,
Tot zale mărunte.
Furnicile.

Sus tună, jos răsună
Cetele s'adnună.
Biserica.

Eŭ pe orĭ-cine,
'I 'ntêmpin când vine,
Şi iĭ petrec iară,
Când es afară.
Uşa.

Am doĭ-spre-ḑece fraţĭ,
In pat culcaţĭ
Şi nicĭ unul la margine.
Spiţele rótelor.

Am o vacă mare,
Cu ţîţa în spinare.
Casa.

Sîcâita vaĭ de ea,
Şade într'un vêrf de nuia.
Aluna.

Şervet vĕrgat,
Peste mare aruncat.
Curcubeul.

Mĕ duseiŭ în pădure,
Şi tăiaĭ un reteveiŭ,
Nicĭ de-o palmă,
Nicĭ de-un pumn
Şi făcuĭ un lucru bun.
Pistolnicul de Prescurĭ.

Putineiŭ de aur
Limbă de balaur.
Sabia.

Cureluşă unsă,
Pe sub pămênt ascunsă.
Şérpele.

Băgaiŭ mâna prin părete,
Şi apucaiŭ pe Ivan de spete.
Racu.

Ce e mic mititel,
Face gardul bunicel.
Acul.

Trupul, capul, mĭ-e tot una,
P'un picior staŭ tot-d'a-una.
Cămăşĭ am nenumĕrate,
Şi le port tóte îmbrăcate
Varḑa.

Mĕ suiĭ pe scară,
Cheile îmĭ picară,
Luna le vĕḑu.
Sórele le perdu.
Roua şi bruma.

M'a trimes dómna de sus
La cea de jos,
Să 'ĭ ţes pânză fără rost.
Apa.

M'a trimes dómna de sus,
La cea de jos,
Să 'mĭ dea apă şi vin
Tot într'un pahar.
Gălbenuşul şi albuşul.

Culese de înv. N. Bărbulescu din Com. Meri-Petchi, Jud. Ilfov.

Am un boŭ roşu,
Unde se culcă el nu maĭ creşte iarbă.
Focul.

Tărtăcuţă négră,
Peste câmp alérgă.
Ochiĭ.

Ce nu are umbră pe apă ?
Chiotul.

Intr'o buturugă uscată,
Ţipă o purcea turbată.
Vióra.

Sbiéră leul la hotare
Şi aude nouĕ ţĕrĭ.
Tunetul.

Culese de înv. Ilie Ioniţescu, din Com. Hunia Jud. Dolj.

Tingă de tiugană
Scósă la poiană
Meşteşug de om
Putere de domn.
Luntrea.

Ce e tacea-tacea prin copacea
Iuşe-iuşe prin păluşe?

Cósa.

Tătărcuţă négră
Peste câmp alérgă.

Secerea.

Lelea scurtă grósă
Bună de neveste.

Peria.

De la noĭ până la voĭ
Tot fundurĭ de căldărĭ noĭ.

Muşioróele.

Ce e înnalt peste sat.

Fumul.

Ce e: Am o nuia
De ocolesc ţéra cu ia?

Gândul.

Ce e dulce şi maĭ dulce
Şi pe taer nu se taie?

Somnul.

Ce e mititĭaua
Umple argéua.

Luminarea.

ADDENDA C.

CANTECE BĔTRANESCI

ROMAN

(Audita de invĕţătorul I. Florescu de la Florea Drăgan, com. Bragadiru, jud. Teleorman.)

La movila din curmătură
Pĕ cea vale dĕ scursură,
La umbră dĕ treĭ suliţĭ
Şade-mĭ eĭ treĭ frăţiorĭ,
Cu treĭ fete de 'mpĕrat
Tot din tîrg din Ţarigrad,
Cu sabia le-a luat
Unde béu und' se cinstesc
De nimenea nu gândesc.
De padă cine mi-ĭ pădea
Să vedĭ frate maĭcă-sa,
Şădea'n flintă redimată,
Ca o naĭba 'npeliţată
Bat'o Dumnedeŭ s'o bată
Că mĭ-a prădat lumea tótă.
Dĕ la munte pĕn' la baltă
Cât mĭ-e lume creştinată,
Mĭ-a prădat-o dinsa tótă.
De padă când mi-ĭ pădea,
Ochiĭ ea îşĭ asvîrlea,
Şi pĕ tătarĭ mi-ĭ vedea
Şi din gură ea grăĭa:
D'ale Dine, Costandine,
Şî tu copile Romane,
Nu ştiŭ valea mĭ-a 'nflorit,
Or tătariĭ mĭ-a sosit.
Dar Roman ce mi'ĭ grăĭa?
Ia-le séma, maĭcă bine
Şî vino şi'mĭ spune mie;
D'o fi ca f'o dece miĭ
La fraţiĭ meĭ să nu spuĭ,
C'abĭa ar fi pĕ séma mea
Ş'oĭ vedea ce le-oĭ lucra.
Mă-sa atuncĭa ce'mĭ făcea?
Punea ochén se uĭta,
Ca f'o dece miĭ găsea,
Şi luĭ Roman îĭ spunea.
Roman atuncĭ ce făcea?
De la masă se scula,
Paloş pĕ mischiŭ trăgea,
Calu'n chingĭ că il strîngea
Cu frîŭ că'l înfrâna,
Şî pĕ dênsul 'ncălica
Şi la tătarĭ că'mĭ pleca;
Tăĭa icĭ, tăĭa colea
Pĕnĕ'ĭ c'am jumĕtăţea,
Iară mă-sa ce dicea?
Dară Dine, Costandine,
Voĭ beţĭ frate vĕ cinstiţĭ
Şi dĕ Roman nu gândiţĭ,
El la tătarĭ că s'a dus
Cine ştie l'o fi rĕpus;
Atuncĭ Din şi Costandin,
Dĕ la masă sĕ scula
Şi pe caĭ încălica
Şi la Roman că pleca;
In tătarĭ eĭ că intra
Tăĭa icĭ, tăĭa colea
Cu Roman că se'ntîlnĭa,
Iar Roman că le grăĭa:
Trage-vĕ-ţĭ fraţĭ îndărăt,
Că cal mi s'a 'nferbîntat,
Ochi mi s'a 'npăĭejenat,
Să nu intru'n f'un păcat.
Eĭ vorba n'o asculta;
Tot pĕn' tătarĭ că tăĭa,
Roman peste eĭ că da
Séma lor nu le băga
Şi p'amêndoĭ că'ĭ tăĭa
Tătariĭ mi-ĭ isprăvea;

La mă-sa că se ducea
Maĭcă-sa că'l întreba :
D'ale copile Romane
Din frate şi Costandin
Eĭ la tine aŭ venit
Nu cum-va ĭ-aĭ prăpădit ?
Roman atuncĭ respundea :
Eŭ maĭcă ĭ-am întîlnit
Şi eŭ mamă le-am vorbit :
Trage-vĕ-ţĭ fraţĭ îndărăt
Că cal mi s'a 'nferbîntat,
Ochi mi s'a 'npăĭejănat,
Să nu intru'n f'un păcat.
Eĭ nu m'or fi ascultat,
Eŭ maĭcă 'ĭ-oĭ fi tăĭat.
Maĭcă-sa de audea
Indărăt mi se 'ntorcea,
Căta icĭ, căta colea
P'amêndoĭ morţĭ îĭ găsea
Scotea cuţit a se tăĭa.
Iar Roman ce îĭ grăĭa ?
Staĭ maĭcă nu te tăĭa
C'aşa ţi-a fost datina.
Atuncĭ mă-sa se lăsa,
La sate că se ducea,
Care cu chiriĭ tocmea,
La tătarĭ că se ducea
De ţóle mi'ĭ desbrăca,
De banĭ că mi-ĭ căuta
Pĕ goĭ că mi-'ĭ îmbrăca
Vacĭ dĕ lapte le lua
La săracĭ boĭ cumpăra.

CORBEA

(Audit de înv. N. Bărbulescu de la Stana B. Gherman, Cat. Suditĭ.—Ilfov.)

Corbea de isteţ ce era,
La Impĕrat se audĭa.
Impĕratul mi-l chema,
De fapte mi-l judeca
Şi la becĭŭ mi-l arunca.
Când Corbea a fost închis,
Mustaţa'ĭ era 'n mijit ;
In beciŭ, bróştele eraŭ ca nucile
Şi năpârcile ca fusele.
Dar Corbea o mamă avea
Şi la ea vorbă trimetea :
«Mamă, mămuliţa mea,
Pune ómenĭ cu parale
Să sape în grajdul din vale,
Să scóţă pe Roşu tatăluĭ meŭ ;
Ş'apoĭ, mamă, la mine să por-
[nescĭ
Şi pe cine în cale întîlnescĭ
Şi de Roşu de te-o întreba,
Tu să le rĕspundĭ aşa :
Nu mĭ-e Roşu de vêndare,
Ci mi-e Roşu de dăruială,
Să scot rob de la 'nchisóre.»
Baba pênĕ'n Ţarigrad mergea,
Impĕratul cum o vedea
Ast-fel că-'ĭ cuvênta ;
— De ţi-e Roşul de vêndare
Iţĭ daŭ banĭ îţĭ daŭ parale,
Iţĭ daŭ miĭ de mahmudele ;
Iar dacă îţĭ este de schimbare,
Iţĭ daŭ altul, îţĭ daŭ douĭ,
Iţĭ daŭ herghelia tótă.
— Nu'mĭ e Roşu de vêndare,
Nicĭ nu'mĭ este de schimbare ;
Ci'mĭ este de dăruĭală,
Să scot rob de la robie,
Fecĭoraş din puşcărie.
Impĕratul cum audia
Poruncă 'n grabă dedea
Pe Corbea din becĭŭ scotea.
Iar Corbea când eşia,
Nicĭ mama luĭ nu'l cunoştea ;
Căcĭ barba îĭ bătea glesnele,
Mustăţile întrecea urechile ;
Iar în beciŭ, bróscele eraŭ ca
[ploşcele
Năpârcile ca furcele.
Impĕratul puse să mi'l radă,
In haine nouĭ să mi'l îmbrace
Apoĭ vorba de Roşu făcea ;
Corbea voĭe îşĭ cerea,
Ca pe Roşu să'l dedea,

Impĕratul pe Roşu când vedea,
Inima i se înveselea;
Iar Corbea, şiret, ce ḑicea?
«Impĕrate, măria ta,
Dă-mĭ chipiul de la tine,
Să se dea Roşu maĭ bine».
Impĕratul nu pricepea
Şi chipiul luĭ îşĭ da;
Corbea, Roşuluĭ pintenĭ da,
Mâna în brîul mă-seĭ punea
Şi cu noriĭ s'amesteca,
Şi de beciŭ că îmĭ scăpa.
Iar Impĕratul ḑicea:
«Iată hoţul blestemat
Cum fugi el neînfierat;
Şi'mĭ luă şi chipiul din cap.»

CEI TREI FRAŢI ŞI SMEI

(Auḑită de înv. I. Florescu de la Florea Drăgan, com. Bragadiru, jud. Teleorman.)

Joĭ dĕ diminéţă,
Pĕ rouă, pĕ céţă,
Vreme turburată
Piste lumea tótă;
Iar Marţĭ în spre Joĭ,
Ce rĕsboĭ în sat la noĭ!
Dar rĕsboiul cine'l face?
Tot ăĭ căînĭ dĕ nouĕ smeĭ,
Cu treĭ dalba'ĭ frăţiorĭ,
Pentru o dalba'ĭ surior.
Iar fratili cel maĭ mare
Că-ĭ maĭ mare, minte n'are,
Că 'nbracă ţóle dĕ Domn
Şi n'are minte dĕ om,
El din gură că ḑicea:
Aĭ fraţĭ să dăm pe soră-mea
Că ne perdem viaţa;
Iar fratili cel maĭ mic,
Că-ĭ maĭ mic şi maĭ voĭnic,
Că 'nbracă ţóle de om
Şi-mĭ are minte de Domn,
El din gură că ḑicea:
Nu mĭ oĭ da pe soră-mea
Dĕ mi-oĭ perde viaţa.
La bătaĭe s'apuca,
Şi dîn smeĭ eĭ că tăĭa
Tăĭa treĭ rĕmânea şése;
Iar fratili cel maĭ mare,
Că-'ĭ maĭ mare minte n'are,
Că 'nbracă ţóle de Domn
Şi n'are minte dĕ om,
El dîn gură că ḑicea:
Aĭ fraţĭ să dăm pĕ soră-mea
Că ne perdem viaţa,
Iar fratili cel maĭ mic,
Că e maĭ mic şi maĭ voĭnic,
Că 'nbracă ţóle de om
Şi-'mĭ are minte de Domn,
El dîn gură că ḑicea:
Nu mi-oĭ da pe soră-mea
De mi-oĭ pĭerde viaţa;
La bătaĭe s'apuca,
Şi dîn smeĭ eĭ că tăĭa,
Tăĭa treĭ rĕmînea treĭ,
Iar fratili cel maĭ mare
Că e maĭ mare minte n'are
Că 'nbracă ţóle de Domn
Şi n'are minte de om,
El din gură că ḑicea:
Aĭ fraţĭ să dăm pe soră-mea,
Că ne pĭerdem viaţa.
Iar fratili cel maĭ mic
Că e maĭ mic şi maĭ voĭnic
El din gură că ḑicea:
Nu mi-oĭ da pĕ soră-mea
De mi-oĭ pĭerde vĭaţa.
La bătaĭe s'apuca,
Pe câte treĭ mi-ĭ tăĭa
Pe soră-sa o scăpa
Iar apoĭ ce maĭ făcea?
Focu mare grămădea,
Şi pe foc că mi-ĭ punea,
Pĕnĕ cenuşe iĭ făcea
Şi în vênt eĭ că o da
Cu lopata o vîntura,
Să să ducă pomina.

VOINICU ŞI HOŢU

(Auḑit de înv. I. Florescu de la Florea Drăgan, com. Bragadiru, jud. Teleorman.)

Sub umbră dĕ nuc
Dórme d'un voĭnic,
Murgu priponit,
Cu ţĕruş de argint;
Şî el cum dormea,
Frumos vis visa:
Unde se logodea
C'o fată dĕ craĭ,
Sus dĕ peste plaĭ.
Dar pe când dormea,
Şi pe când visa,
Furu că venea
Murgu a'ĭ fura;
Murgu ce'mĭ făcea?
Din nărĭ străfia
Din picĭor bătea,
Voĭnic deştepta,
Voĭnicu 'ĭ ḑicea:
Dea murgule, dea,
Lup dĕ te-ar mânca
Fur de te-ar fura
Că mĕ dĕşteptaşĭ,
Şi somnu 'mĭ stricaşĭ;
Că eŭ frumos vis visam:
Unde mĕ logodém
C'o fată dĕ craĭ
Sus dĕ piste plaĭ,
Tu mĕ deşteptaşĭ
Şî visu 'mĭ stricaşĭ;
Că te-am luat,
Dĕ cal lăudat,
Din têrg din Bêrlad
Dĕ la Popa Vlad;
Iar murgu ḑicea:
Ba stăpâne, ba,
Nu mĕ blestema
Că eŭ te-am deşteptat,
Şî eŭ te-am sculat;
Că la mine a venit
Furu să mĕ fure.
Să mĕ despartă dĕ tine,
Nu mĕ blestema,
Altu c'oĭ lua
Să-'ĭ porţĭ tu grija,
Să-'ĭ ducĭ şi şaua.
Pe unde o-ĭ trecea,
Voĭnici te-or rîdea.
Voĭnic adormea,
Furu ĭar venea,
Şî murgu'ĭ fura,
Când se deştepta,
Mîna pĕ lănţuş punea
Lănţuşu venea,
Cată f....'ĭ mumă-sa,
D'o fi lănţuşu meŭ rupt,
Să ştiĭ că murgu s'a dus;
D'o fi lănţuşu tăĭat,
Murgu meŭ este furat.
Vĕḑu lănţuşu tăiat,
Şi murgu că e furat.
El îndată s'a sculat
Şi să'l cate a plecat,
Cătă icĭ, cătă colea
De urma murguluĭ nu da,
Pĕn la nisipu Nistruluĭ
Găsi urma murguluĭ;
Cuţit dîn brîu că scotea
Papură dîn Nistru tăĭa
Şî d'o pliută îmĭ făcea;
Pe plută Nistru trecea
Şi pe murgu mi'l găsea.
Murgu păştea priponit,
Şî furu dormea lungit,
Binişor că se ducea,
Furca 'n pĭept că'ĭ 'nfigea
Şi după ce'l judeca,
Capu furuluĭ tăĭa
Pĕ murgu încălica
Nistru'n not el îl trecea
Şî dĕ drum îşĭ căuta.

VOINICU ŞI ŞARPILI

(Audita de învĕţătorul I. Florescu de la Florea Drăgan, com. Bragadiru, Jud. Teleorman.)

Dĕparte, vere dĕparte,
Nu prea mi-e vere dĕparte
Pĕ cel câmp, pĕ cea câmpie
Unde fir dĕ ĭarbă nu e,
Numaĭ sadea colilie,
Cam dă-lăturea drumuluĭ
Luceşte-mĭ fóĭa crinuluĭ;
Nu e fóĭa crinuluĭ,
Şi e soldul şarpeluĭ,
Şi-mĭ ţipă se vaĭtă,
Că mĭ-a înghiţit d'un voĭnicel
Mi l'a înghiţit jumĕtate,
Jumĕtate nu mĭ-şĭ póte,
Dĕ códili armelor
Plăselili ĭatanilor.
Şi şarpile ce făcea?
El din gură că strigâ:
Alergaţĭ voĭ, fraţilor,
Fraţilor, părinţilor,
Pă urma némurilor
Dă'ĭ luaţĭ voĭ armilĭ
Armilĭ, ĭatanilĭ,
Să'ĭ rĕpuĭ eŭ dililĭ.
Fraţiĭ luĭ că n'audĭa,
Iar voĭnicu ce făcea?
Când din inimă răcnea
Şi din gură că dicea:
Alergaţĭ, voĭ, fraţilor
Fraţilor, părinţilor,
Pă urma némurilor,
Dă spintecaţĭ şarpilĭ
Că'mĭ rĕpune dililĭ;
Fraţiĭ luĭ că audĭa
Ca smeiĭ să repedea
Şi la şarpe năvălea,
Cu ĭatane'l spinteca,
Cu viaţă mi'l scăpa,
Focu mare grămădea
Pă şarpe că mi-l ardea,
Cenuşă că mi-l făcea
La lopată o lua
Şi în vênt o vêntura,
Să sĕ ducă pomila.

CANTECUL MIULUI

(Auḑit de învĕţătorul N. Bărbulescu de la Stana B. Gherman, căt. Gurĭu judeţul Ilfov.)

Sub pĕrul rotat,
Şade Miu rĕsturnat
Şi din gură strigă aşa :
Mamă, măĭculiţa mea,
Bagă mâna'n sân la mine
Ş'apucă pe şérpe bine
Că m'a topit vaĭ pe mine!
Ba eŭ mâna n'oĭ băga,
Că şérpele m'o muşca ;
Ş'apoĭ dacă oĭ maĭ trăi,
Alt copil oĭ dobêndi.
Ş'apoĭ Miu ce făcea ?
Către mândra luĭ grăĭa
Heĭ, Florico, Flórea mea,
Bagă mâna 'n sân la mine
Ş'apucă pe şérpe bine ;
Flórea, vremea nu pĭerdea
Mâna'n sân că iĭ băga
Dar acolo ce'mĭ găsea ?
In loc de şérpe veninos
Un chimir cam lung şi gros,
Pe din afară cu florĭ,
Şi'năuntru gălbiorĭ.
Iară Miu iĭ ḑicea :
Al tĕŭ să fie mândra mea,
Că de cât să maĭ aĭ mamă,
Maĭ bine cu mândra în cramă,
De cât să aĭ părinţĭ,
Maĭ bine cu mândra în munţĭ.

MARCOŞ PAŞA ŞI CRIVEŢUL

(Auḑită de învĕţătorul I. Florescu de la Florea Drăgan, muncitor, din comnna Bragadiru, jud. Teleorman.)

Pĕ seninul ceruluĭ,
Cam la pórta raĭuluĭ,
La puţul crivĕţuluĭ!
Nemerit-a popăsit-a ;
Veḑĭ Marcoş paşă bĕtrân,
Cu bărbuţa pân la brêŭ,
Cu oştire, câtă fɪunḑă, câtă [ĭarbă,
La Crivĕţ ca să se bată!
Şi la puţ dac'ajungea,
In visdurĭ că îm bătea,
Şi din gură că'ĭ ḑicea:
Bre crivĕţe dumneata !
Eşĭ afară a ne bătea !
Iar Crivĕţ în fântână el cum sta;
Cu picĭórele în apă,
Pe un scăunel de ghéţă,
Mustăţĭ şi sprincenĭ de brumă,
Şi cu barba tot de chidă,
El din gură că grăĭa:
Bre Marcoşe dumneata !
Ce-aĭ venit la mine,
Cu oştire câtă frunḑă, câtă [ĭarbă,
Pe mine ca să mĕ baţĭ?
Că nimic nu'ţĭ am stricat!
Dar Marcoş tot nu'l lăsa,
Şi din gură iĭ ḑicea :
Eşĭ afară a ne bătea!
Crivĕţ atuncĭ se ruga,
Treĭ ḑile răgaz că'ĭ da,
La Dumneḑeŭ că sbura,
De departe 'ngenuchĭa.
De aprópe că cuvînta :
Să veḑĭ Dómne şi s'ascultĭ!
Că la mine nemerit-a,poposit-a,
Tot Marcoş, paşă bĕtrân,
Cu bărbuţa pân la brêŭ!
Cu oştire câtă frunḑă, câtă [ĭarbă,
Cu mine ca să se bată!
Şi mĕ rog Dómne de Ţine,

Ca să nu te 'ndurĭ de mine,
Şi'mĭ dă treĭ ḑile din Undrea,
Treĭ din Călindar,
Şi cu treĭ din Făurar,
C'astea'mĭ pórtă vremurĭ tarĭ!
Dumneḑeŭ rugăciunea ĭ-asculta,
Şi câte treĭ ḑile că'ĭ da.
Crivĕţ îndărăt că se 'ntorcea,
Şi în puţ iar că intra;
Apoĭ la bătae s'apuca,
Treĭ ḑile plóe caldă că le da,
Burfele că le uda,
Câte nouĕ că avea,
Pe tóte le lăpăda!
Apoĭ treĭ ḑile ger uscat ĭarăşĭ le da,
Burfele că le 'ngheţa!
Oştirea se speria,
La Marcoş că se ducea,
Şi din gură că'ĭ ḑicea!
«Bre Marcoş, paşă bĕtrân,
Cu bărbuţa pân la brêŭ!
Ce sîntem noĭ vinovaţĭ,
Dă ne ţiĭ nebĕuţĭ şi nemâncaţĭ,
Şi prin gerurĭ degeraţĭ?
Iar Marcoş că le grăia:
Staţĭ băeţĭ nu vĕ grăbiţĭ!
Şi vĕ 'ntórceţĭ înapoĭ,
Şi tăĭaţĭ voĭ şălile,
Şălile, suliţele,
Grămădiţĭ focurile,
Vĕ uscaţĭ voĭ burfele,
Şi vĕ 'ncălziţĭ mâĭnele,
Mâĭnele, piciórele!
Eĭ înapoĭ se 'ntorcea,
Şăle, suliţe tăĭa,
Focurile grămădea!
Dar Crivĕţ ce mi'şĭ făcea?
O furtună el sufla,
Focurile mătura,
In slavă le ridica
Şi în mare le arunca!
Oştirea să 'nspăimânta,
La Marcoş ĭar se ducea
Şi din gură că'ĭ grăĭa:
Bre Marcoş paşă bĕtrân!
Cu bărbuţa pân la brêŭ!
Ce sintem noĭ vinovaţĭ,
Da ne ţiĭ nebĕuţĭ şi nemâncaţĭ,
Şi prin gerurĭ degeraţĭ?
Iar Marcoş că le ḑice:
Staţĭ băeţĭ nu vĕ speriaţĭ!
Şi caiĭ voĭ vi'ĭ tăĭaţĭ,
Maţele le lăpădaţĭ,
In cosciugurĭ că intraţĭ,
Acolo creḑ că scăpaţĭ!
Eĭ îndărăt se 'ntorcea,
Şi caiĭ că îşĭ tăĭa,
Maţele le arunca,
In coscĭugurĭ că intra,
Şi maĭ rĕŭ că îngheţa!
Oştirea să 'nspăimânta,
Şi la Marcoş ĭar mergea,
Şi din gură îĭ ḑicea:
Bre Marcoş paşă bĕtrân,
Cu bărbuţa pân la brâŭ!
Ce sîntem noĭ vinovaţĭ,
De ne ţiĭ nebăuţĭ şi nemâncaţĭ,
Ca niş'e câĭnĭ leşinaţĭ,
Şi prin gerurĭ degeraţĭ?
Ce te potriveştĭ puteriĭ luĭ Dumneḑeŭ?
Marcoş atuncĭ se scula,
Dupe dênsul iĭ chema,
Şi la Crivĕţ se ducea!
De departe 'ngenuchĭa,
De aprópe că se ruga,
Să'ĭ erte luĭ greşala!
Crivĕţ atuncĭ îĭ erta,
Un sóre cald că le da,
Pe toţĭ că mi'ĭ deşgheţa,
Burfele că le usca!
Eĭ înapoĭ se 'ntorcea,
Şi rĕmas'a povestea,
De s'a dus şi pomila,
Până în ḑiua de acuma!

JOI DE DIMINEAŢA

Auḑit de învĕţătorul I. Florescu de la Florea Dragan, muncitor, din comuna Bragadiru—Teleorman.)

Joĭ dă diminéţă,
Pă rouă pă céţă,
Vreme turburată,
Piste lumea tótă!
Plimbă-mi-să pórtă;
D'o babă bătrână,
Du douĭ dinţĭ 'n gură,
Cu iea dă sârmă,
Cu brâu dă lână,
Dă pĕr dă cămilă!
Dîn cârjĭ cârjiind,
Dîn ochĭ ea plângênd,
Dîn gură 'ntrebând,
Pă cine 'ntâlnind:
Cine mĭ-a vĕḑut,
Pă drum orĭ pă câmp,
D'un voinic trecênd?
Feţişóra luĭ,
Spuma laptiluĭ!
Ochişoriĭ luĭ,
Douĕ mure negre,
Cópte 'ntr'un rug verde!
Cópte la pămînt,
Ne-ajunse dă vînt!
Cópte la răcóre,
Ne-ajunse dă sóre!
Sprâncenili luĭ,
Pana corbuluĭ!
Mustăcĭóra luĭ,
Spicu grâuluĭ!
Căluşălul luĭ,
Puĭu smeuluĭ!
Şăuliţa luĭ,
Ţésta smeului!
Chinguliţa luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe 'nodate,
La el chingĭ sunt date!
Frâuleţu luĭ,
Douĭ balaurĭ galbenĭ,
Dîn gurĭ încleştaţĭ,
Dîn códe 'nodaţĭ,
La el frâu sînt daţĭ!
Pofilaşu luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe 'nodate,
La el pofil date!
Mereŭ cârjiind,
Pă drum peste câmp,
Mereŭ întrebând,
Niminĭ răspunḑênd!
Şi tot cârjiĭa,
Până mĭ-ajungea,
Dă Dunăre da!
Din gură grăĭa:
«Dunăre, Dunăre!
Drum fără pulbere,
Şi fără văgaj,
Drum dă la oraş!
Nu cum-va-ĭ vĕḑut,
Pă unde-aĭ trecut,
Pă drum piste câmp,
D'un voĭnic trecênd?
Dunărea'ĭ grăĭa:
«Tu, babă bătrână,
Cu douĭ dinţĭ 'n gură,
Cu iea dă sârmă,
Cu brâu dă lână,
Dă păr dă cămilă!
Eŭ lo-ĭ fi vĕḑut.
Nu 'l-am cunoscut!
— Galca să ţĭ-l spue:
D'un voĭnicel nalt,
Nalt şi sprâncenat!
Sprâncenili luĭ,
Pana corbuluĭ!
Feţişóra luĭ,
Spuma lapteluĭ!
Ochişori luĭ,
Douĕ mure negre,
Cópte într'un rug verde!
Cópte la răcóre,
Ne-ajunse dă sóre!
Cópte la pămînt,
Ne-ajunse dă vânt!
Mustăcĭóra luĭ,
Spicul grâuluĭ!
Căluşălul luĭ,
Puĭu smeuluĭ!
Şăuliţa luĭ,
Ţésta smeuluĭ!
Chinguliţa luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,

Dîn códe înodate,
La el chingĭ sînt date ;
Frâuleţu luĭ,
Douĭ balaurĭ galbenĭ,
Dîn gurĭ încleştaţĭ,
Dîn códe 'nodaţĭ,
La el frâu sînt daţĭ ;
Pofilaşu luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe 'nodate,
La el pofil date !
Dunărea asculta,
Dîn gură ḑicea :
«Tu, babă bătrână,
Cu douĭ dinţĭ în gură,
Cu iea dă sârmă,
Cu brâu dă lână,
Dă pĕr dă cămilă !
Eŭ că n'am vĕdut,
Pă unde-am trecut,
Pă drum peste câmp,
Ast-fel dă voĭnic !
Dar tu să te ducĭ,
La sorâ-mea lună,
Că ea luminéză,
Ḑiua pă uliţĭ,
Nóptea pă costiţĭ !
Ea l'o fi vĕḑut,
Unde-va trecĕnd,
Pă drum or pă câmp !
Baba că'mĭ pleca,
Pă drum că'mĭ mergea ;
Din cârjĭ cârjiind,
Niminĭ rĕspunḑĕnd !
La lună ajungĕnd,
Şi cum ajungea,
Dîn gură ḑicea :
«Luniţă ! Luniţă !
Cum eştĭ luminósă,
Să'mĭ fiĭ şi voĭósă !
Cum lumitóre,
Să'mĭ fiĭ vorbitóre !
Nu cum-va 'ĭ vĕḑut,
Pă unde-aĭ trecut,
Pă drum piste câmp,
Vr'un voinic trecĕnd ?
Luna-ĭ rĕspundea :
«Tu babă bătrână,
Cu douĭ dinţĭ în gură,
Cu iea dă sîrmă,
Cu brâu dă lână,
Dă pêr dă cămilă !
Eŭ l-oĭ fi vĕḑut,
Nu 'l-am cunoscut !
Baba că ḑicea,
Gaĭca să ţi'l spue :
D'un voĭnicel nalt,
Nalt şi sprîncenat !
Sprîncenile luĭ,
Pana corbuluĭ !
Feţişóra luĭ,
Faţa lapteluĭ !
Ochişorĭ luĭ,
Douĕ mure negre,
Cópte într'un rug verde !
Cópte la pămînt,
Ne-ajunse de vînt !
Cópte la răcóre,
Ne-ajunse dă sóre !
Mustăcĭóra luĭ,
Spicul grâuluĭ !
Căluşălu luĭ,
Puiu smeuluĭ !
Şăuliţa luĭ,
Ţésta smeuluĭ ?
Chinguliţa luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe 'nodate,
La el chingĭ sînt date ;
Frâuleţu luĭ,
Douĭ balaurĭ galbenĭ,
Dîn gurĭ încleştaţĭ,
Din códe 'nodaţĭ,
La el frâu sânt daţĭ !
Pofilaşu luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe înodate,
Pofili sînt date :»
Luna asculta,
Dîn gură ḑicea :
Tu babă bătrână.
Cu douĭ dinţĭ în gură,
Cu ĭea dă sârmă,
Dă pĕr dă cămilă !
Eŭ că n'am vĕḑut,
Ast-fel de voĭnic,
Pă drum piste câmp,
Unde-va trecĕnd !
Dar tu să te ducĭ,
La sorâ-mea céţă,
Céţă neguréţă !
Că ea mi să lasă,
Şi mi să răvarsă,
Printre pomĭ mărunţĭ.
Prin vâlcele adâncĭ,
Şi pă munţĭ cărunţĭ !
Ea l-o fi vĕḑut,

Unde-va trecênd,
Pă drum piste câmp.
Baba iar pleca,
Şi mi să ducea,
Dîn cârjĭ cârjiind.
Dîn gură strigând,
Niminĭ răspunḑênd!
Şi ea să ducea,
La céţă ajungea,
Dîn gură ḑicea:
Céţă, Ceţişóră!
Să'mĭ fiĭ vorbitóre,
Cum mĭ-eştĭ curgĕtóre!
Eŭ te-oĭ întreba,
Tu mĭ-oĭ rĕspundea!
Nu cum-va aĭ vĕḑut,
Pă unde-aĭ trecut,
Pă drum piste câmp,
Vr'un voinic trecênd?
Céţa că-ĭ ḑicea:
Tu babă bătrână,
Cu douĭ dinţĭ în gură!
Eŭ l-oĭ fi vĕḑut,
Nu 'l-am cunoscut!
Baba că-ĭ ḑicea:
Gaica să ţi-l spue!
D'un voinicel nalt,
Nalt şi sprîncenat!
Sprîncenile luĭ,
Pana corbuluĭ!
Feţişóra luĭ,
Spuma lapteluĭ!
Ochişori luĭ,
Douĕ mure negre,
Cópte într'un rug verde!
Cópte la pământ,
Ne-ajunse dă vînt!
Cópte la răcóre,
Ne-ajunse dă sóre!
Mustăcióra luĭ,
Spicul grâuluĭ!
Căluşălul luĭ,
Puiu smeuluĭ!
Şăuliţa luĭ,
Ţésta smeuluĭ!
Chinguliţa luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe 'nodate,
La el chingĭ sînt date!
Frâuleţu luĭ,
Douĭ balaurĭ galbeni,
Dîn gurĭ încleştaţĭ,
Dîn códe 'nodaţĭ,
La el frâu sînt daţĭ!
Pofilaşu luĭ,
Douĕ năpârcĭ negre,
Dîn gurĭ încleştate,
Dîn códe 'nodate,
La el pofil date!
Céţa c'asculta,
Dîn gură grăia:
Tu babă bătrână,
Cu douĭ dinţĭ în gură,
Cu ĭea dă sârmă,
Cu brâu dă lână,
Dă pĕr dă cămilă!
Eŭ că am vĕḑut,
Ast-fel dă voinic!
Iar tu să te ducĭ,
La ceĭ brajĭ înalţĭ,
Nalţĭ şi dăfăĭmaţĭ,
Dă frunḑă încărcaţĭ!
Acolo-ĭ căḑut,
Dîn luptă rănit,
Frunḑă a aşternut,
Cu frunḑă 'nvălit!
Baba d'auḑea,
Indată pleca!
Dîn cârjĭ cârjîind,
Dîn ochĭ lăcrămând,
Dîn gură strigând,
Nimenĭ rĕspunzênd!
Şi ea să ducea
Şi voinic găsia!
La ceĭ braḑĭ înalţĭ,
Nalţĭ şi dăfăimaţĭ,
Dă frunḑă 'ncărcaţĭ!
Acolo zăcênd,
Dîn luptă rănit;
Frunḑă a aşternut,
Cu frunḑă invĕlit!
Mă-sa dă'l vedea,
Ea că începea,
Incepea a plângea!
Voinic'ĭ ḑicea:
Tu măicuţa mea!
Tacĭ să nu maĭ plângĭ,
Şi tu să te ducĭ:
Pă vâlcelele adâncĭ,
Şi tu să aducĭ,
Erburĭ d'ale dulcĭ,
Să puĭ la rănĭ micĭ!
Apoĭ tu să carĭ,
Dîn vâlcele marĭ,
Erburĭ d'ale tarĭ,
Să puĭ la rănĭ marĭ!
Mă-sa să ducea,
Pă vâlcele micĭ,
Scotea burienĭ dulcĭ,

Punea la rănĭ micĭ;
Pĕ vâlcele marĭ,
Scotea burienĭ tarĭ,
Punea la rănĭ marĭ.
Şi ea 'l căuta,
Şi mi-l vindeca!
Apoĭ îl ruga,
Acasă a pleca.
Iar voinicu că nu vrea,
El pĕ cal încălica,
După óste sĕ lua,
Pĕ mă-sa aci lăsa,
Măsa rĕmânea,
Dîn ochĭ ea plângênd,
Dîn gură ḑicênd:
Voinicu-ĭ voinic,
Mult mĭ-e rânduit,
Móră canunit!
Şi-acas sĕ 'ntorcea,
Dîn ochĭ ea plângênd,
Dîn cârjĭ cârjîind!

CELE TREI SURORI LA FLORI

(Auḑit de înv. I. Florescu de la Florea Drăgan, muncitor, din comuna Bragadiru jud. Teleorman).

Joĭ în sĕrbătorĭ,
Plecat-aŭ din zorĭ,
Plecat-aŭ la florĭ,
Treĭ fete surorĭ,
Florĭ ca să culégă,
Cununĭ să'mpletéscă;
Să se logodéscă.
Dumneḑeŭ nu vrea.
D'o cétă că da,
Cétă negurétă,
Peste lumea tótă.
Şi-ele rătăcea.
Sora cea maĭ mare,
Apuca la vale;
Şi işa la ţară.
Iar cea mijlocie,
Apuca pîn vie,
Şî işa la lume,
Sora cea maĭ mică,
Şî maĭ frumuşică.
Ea că'mĭ apuca,
Pĕ sub pomĭ măruntĭ,
Şî prin văĭ adâncĭ,
Şî prin munţĭ căruntĭ,
Şî ea că'mĭ umbla:
Treĭ ḑile dĕ vară,
Ḑiua pănă'n séră,
Fără ca s'auḑă:
Orĭ văcar strigând,
Vitili mânând;
Orĭ vacă sberând,
Viţeluş chemând;
Orĭ cĭoban cântând,
Dîn caval sunând,
Oili păscênd;
Orĭ óĭe sberând,
Meluşĕl chemând.
Tocma a patra ḑi,
Iată c'auḑi:
Un cuc p'o crăculiţă,
Cântând din guriţă.
Fata că'ĭ ḑicea:
Cuce, cuce, frăţióre,
Scóte-mĕ tu tot la ţară,
Să'ţĭ fiŭ eŭ d'o verişóră.
Cucu însă 'ĭ rĕspundea:
Câte sînt în lume pere,
Atâta am şi eŭ vere.
Fata ĭar că îĭ ḑicea;
— Cuce, cuce, frăţióre,
Scóte-mĕ tu tot la ţară,
Să'ţĭ fiŭ eŭ d'o sirióră!
Cucu ĭar îĭ rĕspundea:
— Câte sînt în lume florĭ,
Atât am şî eŭ surorĭ.
Fata ĭar că îĭ ḑicea:
— Cuce, cuce, frăţióre,
Scóte-mĕ tu tot la ţară,

Să'ţĭ fiŭ eŭ d'o soţióră.
Atuncĭ cucu d'auḑea,
Dîn cracă 'n cracă sbura,
Şî cântând fata chema.
Fata după el mergea,
La o poĭană ajungea,
Cucu jos că să lăsa,
De treĭ orĭ piste cap sĕ da,
Şĭ-un voĭnic că sĕ făcea,
Pĕ fată o săruta.
Apoĭ piste cap el ĭar să da,
Şi iar cuc că se făcea.
Din cracă 'n cracă sbura,
Din guriţă că cânta,
Fata după el chema,
Pén, la lume o scotea.
Iar piste cap el sĕ da,
D'un voĭnic că sĕ făcea.
Acasă cu ea sĕ ducea,
Dĕ soţie o lua;
Frumósă nuntă făcea;
Treĭ ḑile cu dânsa sta.
La treĭ ḑile ce făcea?
El la masă cu ea sta,
Şî din gură îĭ ḑicea:
— Eŭ în călĕtorie plec.
Tu soţie să m'aştepţĭ:
Nouĕ anĭ şi jumĕtate.
Dac'o povîrni pĕ ḑece,
Tu să nu maĭ tragĭ nădejde.
Şi piste cap el sĕ da,
Şi d'un cuc că se făcea.
Apoĭ sălta şi sbura,
Nevĕḑut că se făcea.
Iar fata ce mi-şĭ făcea:
Insărcinată rĕmânea,
Un băiat ea că năştea;
Apoĭ copilul lua;
La mânăstire sĕ ducea;
Acolo ea că trăia
Nouĕ anĭ şi jumĕtate.
Când să povârnéscă pĕ ḑece,
Ia dĕ diminéţă vede:
Unde un cuc din sbor sĕ lasă,
Pĕ straşina casi s'aşéḑă.
Şi începe ca să cânte:
Cucu, cucu, cucu.
Ea dacă îl auḑĭa,
Din gură aşa ḑicea:
Ce'mĭ cânţĭ, cuce, a mânie?
Orĭ unde n'am eŭ soţie?
Cucu atuncĭ jos sĕ lăsa,
Peste cap el că sĕ da,
D'un voĭnic că sĕ făcea,
Pĕ ea şi copilu'ĭ săruta.
Dumneḑeŭ nu mi-ĭ răbda,
Treĭ luceferĭ mi-ĭ făcea,
Şi pĕ cer îĭ aşeḑa.

RADU VODA ŞI DRAGAN

(Auḑit de înv. I. Florescu, de la Florea Drăgan, muncitor, din comuna Bragadiru judeţul Teleorman).

Pribegeşti'mĭ vere,
Pribegeşti'mĭ dragă,
Pribegeşti'mĭ Radu-Vodă!
Dar dĕ cine'mĭ pribegĭa?
Tot dĕ fină-so Drăgan,
Tot Drăgan din Bărăgan.
Că el, uite, s'a jurat,
Să nu'l lase netăĭat.
Că, când Radu 'l-a cununat,
Când a fost la masa mare,
Toţĭ boerĭĭ 'ĭ-a dat,
Care viĭ,
Care moşiĭ,
Care galbenĭ pĕ tipsiĭ.
Numaĭ Radu nu 'ĭ-a dat,
Nicĭ-o vie,
Nicĭ moşie,
Şi nicĭ galbenĭ pĕ tipsie.
Şi cum Radu că fugea,
Ochi 'ndărăt ş'arunca,
Mare pulbere vedea,
Şi din gură că grăĭa:
Cată f.....'ĭ mumă-sa,
D'o fi pulbere dĕ vênt,
Să revarsă pĕ pământ!
D'o fi pulbere de om,
Tot drumul şi l'o goni,
Pên la mine o veni.
Bine vorba n'o sfârşa,
Şi fină-so Drăgan îl sosea.

Iar Radu dacă'l vedea,
El din gură iĭ grăia :
— D'ale fine Drăgane,
Or calu iţĭ ispiteştĭ,
Or pĕ mine mĕ petrecĭ ?
Dar Drăgan că iĭ grăia :
— D'ale naşule Radule,
Eŭ calu nu'mĭ ispitesc,
Nicĭ pĕ tine te petrec,
Dar pĕ tine te gonesc ;
Că eŭ naşule m'am jurat,
Ca să nu'mĭ scapĭ netăiat.
Că ştiĭ naşule, când m'aĭ cu-
[nunat,
Când fuse la masa mare,
Toţĭ boeriĭ că mĭ-a dat,
Care viĭ,
Care moşiĭ,
Care galbenĭ pĕ tipsiĭ.
Numaĭ tu naşule nu mĭ-aĭ dat,
Nicĭ-o vie,
Nicĭ moşie,
Şi nicĭ galbenĭ pĕ tipsie.
Atuncĭ eŭ că m'am jurat,
Să nu te las netăĭat.
Iar Radu că iĭ grăĭa :
— Bine, fine Drăgane !
N'o fi fine, ḑĕŭ, pĕcat,
Că la mic te-am botezat,
La mare te-am cununat,
Şi-alţĭ coconĭ ţĭ-am creştinat ?
Drăgan din gură ḑicea :
— Ba o fi naşule pĕcat,
Că la mic m'aĭ botezat,
La mare m'aĭ cununat,
Şi-alţĭ copiĭ mĭ-aĭ creştinat ;
Dar am apucat ş'am jurat,
Ca să nu scapĭ netăĭat.
Bine vorba n'o sfârşa,
Şi capu iĭ reteza ;
Trupu că 'ĭ-l spinteca ;
Cu ţĕrână 'l presăra,
Intr'un prepelég 'l 'nfigea,
'L 'nfigea în drumul mare,
Ca să aĭbă pomenélă.

CIOBANUL

(Auḑit de înv. I. Florescu de la Florea Dragan, muncitor, din com. Bragadiru, jud. Teleorman).

Mititel că rămăseĭ,
Mititel şi striior,
Pĕ coḑile tăcĭunilor,
Pĕ mâĭnile străinilor.
Strângĭam tăcĭuniĭ pĕ vatră,
Mâncam pâine nesărată,
Cu cenuşă amestecată.
Pân maĭ mare mĕ făcuĭ
Ciobănaş că mĕ băgaĭ,
La treĭ cârdurĭ dĕ vite,
La treĭ stăpânĭ din sat.
Stăpâniĭ mĕ miluia,
Stăpâne mĕ oropsia.
Iar stăpâniĭ ce făcea ?
In câmpu mare mĕ ducea ;
Acolo perdea 'mĭ făcea.
Răsmiriţă 'n ţară da ;
Stăpânĭ pĕ la mine nu maĭ
[venea,
Nicĭ cu sare, la mĭeóre,
Nicĭ tărâţe la oiţe,
Nicĭ cu mălaĭ, la dolofanĭ,
Nicĭ cu opincĭ, la cĭobanĭ.
Nouĕ anĭ şi jumĕtate,
Când pe ḑece a povârnit,
Şi stăpâniĭ mĭ-a sosit,
Cu sare, pe la mióre,
Cu tărâţe, la oiţe,
Cu mălaĭ, la dolofanĭ,
Cu opincĭ, pe la ciobanĭ,
Eĭ oile în perdea trăgea,
Şi patru părţĭ că făcea ;
D'o mióră rĕmânea,
Mióra la cĭoban trăgea ;
Eĭ înapoĭ o lua.
Dacă vedea şi vedea,
Pe cĭoban cot la cot că mi-'l
[lega,
Şi începea a'l bătea.
Dar cĭobanu ce făcea ?
Din mâĭnĭ dênsu când smucia,
Ştréngurile că plesnia,

Mâna pe cârlig punea
Capete la stăpânĭ că lua.
La Domnie se ducea;
De departe 'ngenuchea,
D'aprópe că'mĭ cuvînta,
Şi din gură că'mĭ ḑicea :
— Să trăeştĭ, Măria Ta!
Răsmiriţă în ţară a dat;
De părinţĭ eŭ am rĕmas.
Rĕmăseĭ mititel şi striĭor,
Pĕ códile tăcĭunilor,
Pĕ mâinile streinilor.
Strângiam tăcĭunĭ pe vatră,
Mâncam pâine nesărată,
Cu cenuşe amestecată.
Pân-maĭ mare mĕ făcuĭ,
Cĭobănaş că mĕ băgaĭ,
La treĭ cârdurĭ de oiţe,
La treĭ cĭobănaşĭ din sat.
Stăpâniĭ mĕ miluia,
Stăpâne mĕ oropsia.
Dar stăpâniĭ ce făcea?
In câmp mare mĕ ducea;
Acolo perdea 'mĭ făcea.
Răsmiriţă peste ţară da;
Eĭ acolo mĕ năpustĭa.
Nouĕ anĭ şi jumĕtate,
Pe la mine nu maĭ da,
Nicĭ cu sare, la mĭeóre,
Nicĭ tărâţe, la oiţe,
Nicĭ cu mălăĭ, la dolofanĭ,
Nicĭ cu opincĭ, la cĭobanĭ.
Când pe ḑece povârnia,
Stăpâniĭ la mine că venia
Cu sare, pe la mĭeóre,
Cu tărâţe, la oiţe,
Cu mălaĭ, la dolofanĭ,
Şi cu opincĭ, la cĭobanĭ.
Eĭ oile în perdea trăgea;
Patru părţĭ că le făcea;
D'o mĭeóră rĕmânea.
Mĭeóra la cĭoban trăgea,
Eĭ înapoĭ o lua.
Stăpâniĭ vĕḑênd aşa,
Cot la cot că mĕ lega,
Şi'ncepea a mĕ bătea.
Aşa eŭ dacă vĕḑuĭ,
Din cóte când mĕ smuciĭ,
Ştréngurile le rupseĭ;
Mâna pe cârlig puseĭ,
Capetele le spărseĭ.
Domnul cum mi-l asculta,
El din gură că ḑicea:
— Spune-mĭ mie cine eştĭ?
Cine eştĭ şi din cin'te tragĭ?
Capete la stăpânĭ de spargĭ?
Să trăeştĭ Măria Ta!
D'avém d'un tată bĕtrân,
Il chema Domn Mihnea-Vodă.
D'avém şi d'un frăţior,
Il chema Domn Tipocraĭ.
D'avém d'o mamă bĕtrână,
O chema Dómna Iléna.
Domnu Tipocraĭ de auḑia,
La răstóve căuta,
Şi fraţĭ bunĭ că se găsea.
Pe asta tot nu se încredea,
In spate mi-l căuta,
D'un lucéfăr ĭĭ găsia;
Il căta la supţiorĭ,
Şi găsia douĭ lucefeorĭ.
Atuncĭ Tipocraĭ ce mi'şĭ făcea?
Oaste frateluĭ sĕŭ da,
Oile că 'şĭ aducea,
Pe lângă dênsu 'l lua.

CALOFIRESCU

(Auḑit de înv. I. Florescu de la Florea Drăgan, din com. Bragadiru, j. Teleorman.

In cetatea Gĭurgĭuluĭ,
In dreptul Ruscĭuguluĭ,
Mihaĭ-Vodă la masă sta,
Şi bea şi se veselea.
Dar pe drumu Tabanuluĭ,
Pĕ d'asupra Gĭurgĭuluĭ,
Mare pulbere vedea.
El din gură atuncĭ ḑicea:
— Cată f... mumă-sa!
D'o fi pulbere de vênt,
Se revarsă pe pamênt;
D'o fi pulbere de om,

El drumu şî l-o goni
Pênă la mine o sosi.
Bine vorba n'o sfârşa,
Şî Calofirescu sosia,
P'un cal galben Dobrogean ;
Dĕ ĭute ce mi'şĭ venia,
Dĕ treĭ orĭ cetatea ocolia,
Pênă pórta nemerea !
La Mihaĭ Vodă intra,
D'aprópe iĭ cuvînta,
Şî din gură iĭ grăia :
— Să trăeştĭ Măria Ta !
Ţiĭ Domnia cu sabia ;
Dar acum beĭ şi te veseleştĭ,
Şî drum Tătarilor în ţară aĭ dat.
'Mĭ-a robit ţara jumĕtate,
Jumĕtate, a treia parte,
Pên' la mine la Calofireştĭ,
Maĭ din sus dĕ Ţigăneştĭ.
Veḑĭ, unde sînt tufe maĭ dese,
Tot Tătarĭ veḑĭ cu neveste ;
Unde sînt tufele rarĭ,
Tot Tătarĭ cu fete marĭ,
Mĭ-aŭ robit şi cocóna şi co-
[coniĭ.
Dar tóte le-aşĭ maĭ obişnui ;
Dar avém o mamă bĕtrână,
Şî tocmaĭ la bĕtrâneţe,
Să fie róbă Turcilor,
Turcilor spurcaţilor.
Mihaĭ Vodă d'auḑia,
Luĭ Calofirescu da,
Pĕ Buzeştĭ şi Căpreştĭ,
Şî 'ncă pĕ popa Alboĭ,
C'ala mĭ-e bun dĕ răsboiŭ.
Eĭ cu toţiĭ că pleca,
Şî la Turcĭ dacă ajungea,
Pĕ Calofirescu îl năpustia,
Şî 'napoĭ că sĕ 'ntorcea.
Că eĭ, frate, că credea,
Că Turciĭ îl vor tăia ;
Că eĭ, frate, 'l duşmănia,
Dĕ vitéz el ce era.
Şî la Mihaĭ sĕ ducea,
Şî din gură iĭ spunea :
— Ala e un lăudăros,
Cum în Turcĭ el a intrat,
Turciĭ îndată 'l-a tăiat.
Iar Calofirescu ce făcea ?
Pĕ Neda, slugă dréptă, o lua,
Şî în Turcĭ el că intra.
Tăia icĭ, tăia colea,
Pên' aprópe iĭ fârşa.
Copiiĭ şi pĕ mă-sa o găsia,
Dar cocóna n'o afla.
Punea ochĭan, sĕ uita,
Şî pe câmp el năzăria,
Unde un Turc că fugia.
Bine séma el lua,
Şî la Turc cocóna o vedea.
Calu iute repeḑia,
Şî pĕ Turc il ajungea.
Turcu bine s'apăra,
Căcĭ mĭ-erea Turcu voĭnic,
Şî luase scărili,
Şî legase cucóniĭ picerili.
Iĭ luase códili,
Şî îşĭ legase braţili.
Calofirescu când ajungea,
Cocóna, cum îl vedea,
Ea din gură iĭ ḑicea :
— Radule, veḑĭ Turcu că e
[stângacĭ,
Să nu pătimeştĭ ceva-ş.
Şî d'acasă când aĭ plecat,
La oblânc ce-aĭ atârnat ?
Radu aşa dac' auḑia,
El în drépta că sĕ da ;
La oblânc dĕ sĕ uita,
Buzduganu că vedea.
Buzduganu el lua,
Şî în Turc dĕ'l repeḑia,
Jos piste cap că mi-l da ;
La dênsu dĕscălica,
Frumos capu iĭ tăĭa.
Apoĭ cu Nedea, slugă dréptă,
El cocóna acasă trimetea.
Şî el, măre, că pleca,
La Mihaĭ că sĕ ducea.
Iar Buzeştiĭ şi Căpreştiĭ cum îl
[vedea,
Eĭ cu toţiĭ 'nmărmurĭa.
Mihaĭ Vodă dĕ-l vedea,
Masă mare că făcea,
Apoĭ el că porância,
La Buzeştĭ şî la Căpreştĭ
Acasă cu alaĭ a'l petrecea.
Eĭ cu dênsul că pleca,
Pênă la un sat mergea,
La cértă sĕ apuca.
Scurtă era cérta lor,
Că ea fuse pê omor.
Radu arme nu avea ;
El dacă vedea şi vedea,
Cisma din picior scotea,
Şi cu ea sĕ apăra ;
Apoĭ zoru dĕ vedea,
Că viaţa o să'ĭ ia,
La un gard să repeḑia,
Mâna pĕ un par punea.

Paru 'n pămênt că'mĭ era,
Era dus el în afund,
Dĕ treĭ palme şi d'un pumn.
Şi'n pămênt în vîrf era,
Cuĭ d'a 'n curmeziş avea:
El dĕ dênsu când smucia,
Din pămênt că mi'l scotea,
Şî 'n gard d'o palmă maĭ erea.
Dar Buzeşti'l năpădia,
Ş'acolea mi'l omora.
Veste la Mihaĭ mergea.
Mihaĭ Vodă d'audia,
Porunca atuncĭa da,
Tron dă céră ĭĭ făcea,
Şi cu mare alaĭ 'l îngropa.

PE DÉLUL RETEGULUI

Cules de învĕţătórea E. Slăvescu, de la Ión Costin din comuna Devesel, plasa Ocol, judeţul Romanaţĭ.

Pe délul Retégululuĭ
Fuge murgul Ianculuĭ.
Sora Ianculuĭ venia
Şi pe murgu'l întreba:
— Murgule, orĭ eştĭ turbat,
Ce fugĭ aşa spăimântat,
Pe Iancu und' l'aĭ lăsat?
L'am lăsat la Retégul,
De treĭ puşcĭ rĕŭ împuşcat,
De treĭ săbiĭ rĕŭ tăiat.
Iară Iancul s'a sculat,
Drept la Turda mĭ-a plecat,
Peste Coşot că mĭ-a dat,
Şi din gură a cuvîntat:
— Coşot, Coşot, coş de pae
Haĭ cu Iancu la bătae.
— Iancule, Măria Sa
Lasă Turda n'o prăda,
Că-ţĭ daŭ banĭ cu ferdĕla.
— Să-mĭ daĭ şi cu găléta
Eŭ Turda tot, mĭ-oĭ prăda.
Că scrófe de Unguróice
Să-şĭ lase mânuşile
Şi să ţese pânzele,
Precum ţes Româncele.
Iancu 'mpuşca şi'n scântee,
Unguriĭ fug în ismene.
Iancu se bate cu Turciĭ,
Unguriĭ 'şĭ svârle papuciĭ.

CANTECUL LUI IOVIŢA

Cules de A. Goleanu din gura luĭ Petrea Murgu, în vârstă de 70 anĭ.

Munţiĭ Steriĭ Déluluĭ,
La cérdacul luĭ Novac,
Că-ĭ de chept cam găvănat,
De călcâe depărtat,
De genuchĭ aprochiat.
Frumósă masă-ĭ întinsă,
De mulţĭ boerĭ e coprinsă.
Dar la masă cine şéde?
Tot buniĭ Braşovuluĭ,
Şi tartoriĭ târguluĭ,
Cu toţĭ bea şi se cinstea,
Cheful deplin că-şĭ făcea;
Numaĭ feciorul Ioviţă
Nicĭ nu bea, nicĭ nu mânca,
Ci şedea trist şi mâhnit,
Cu faţa ca de pămênt.

Nime'n sémă nu-l băga,
Numaĭ unchiaş de Novac,
Numaĭ el sémă băga.
— Aleĭ! fecior de Ioviţă,
Nicĭ nu beĭ, nicĭ nu mănâncĭ,
Orĭ Caftan aĭ ponosit,
Saŭ galbeni aĭ isprăvit,
Saŭ vremea că ţĭ-a venit,
Vremea de căsătorit?
Feciorașul de Ioviţă
Din gură aşa grăĭa:
— Aleĭ! unchiaş de Novac,
Nicĭ caftan n'am ponosit,
Nicĭ galbeni n'am isprăvit,
Dar vremea că 'mĭ-a venit,
Vremea de căsătorit;
Că eŭ unchiule am umblat,
Nouĕ anĭ, pe nouĕ caĭ
Pe câte nouĕ 'ĭ-am ciumpăvit,
Şépte în grajd că 'ĭ-am spetit,
Şi potrivă n'am găsit.
Cheş fata Cadiuluĭ,
In târgul Odriuluĭ,
Când oĭ şti că 'mĭ-o scăpa,
Singurel m'oĭ spânzura,
In marginea drumuluĭ,
Cu ciucuriĭ brâuluĭ,
De craca sovêrfuluĭ.
Când Novac că auḑia,
Drépta 'n buzunar băga,
Şi cheia că 'ĭ-o scotea,
Drumul la grajd 'ĭ arăta.
— Aleĭ! fecior de Ioviţă,
Séma la caĭ tu să ĭeĭ,
Eşĭ la uşa grajduluĭ,
Că este eslea Livduluĭ,
Vaĭ! Livdul nebunul,
Care fuge cu luna,
Şi jócă cu sĕptămâna.
Bun cal boer de dobândă,
Dar pică fără isbândă.
Dar la fundul grajduluĭ,
Este eslea Negruluĭ.
La picioare'ĭ aricit,
Şi pĕrul pĕ el sbârlit,
Şi'ĭ făcut el pĕ fugit,
Ce'ĭ goni ĕĭ isbândi;
Şi'ĭ cu falca pĕ pământ,
Trage vênt pĕ sub oblânc,
Că 'ĭ e frică de aprins.
Şi la Negru nu se uĭta,
Tot la Livdu năvălia,
Şéua pĕ Livdu punea.
Puse şea de Pasargie,
Cu cioltarul mohorit,
Scóte brasde din pământ,
Care n'am vĕḑût de când sunt.
Pên' pĕ Livdu se aşeḑa,
Nouĕ hotare sărea.
Dar popas unde făcea?
Sub aripa ceruluĭ,
La inima câmpuluĭ.
La cea verde poeniţă
Cu tot felul de sĕmânţă.
— Bună ḑiua Coconiţă!
Mulţumesc fecior de viţă,
Légă-ţĭ calul de portiţă,
Ca să-ţĭ dea daĭca guriţă.
Dar Ioviţă ce-mĭ grăia?
— Haĭ, cocónă dumnéta,
M'aş ruga de dumnéta,
Să-mĭ daĭ o stiblă de florĭ.
Dragĭ 'mĭ sînt florile,
Dar maĭ dragĭ cocónele.
Cocóna când auḑia,
La o róbă poruncia,
Smulgea florĭ din tóte florile
Şi mănunchĭ că le făcea,
Pe o róbă le trimetea;
Dar Ioviţă ce'mĭ grăia?
— Haĭ! Cocónă d-ta,
Nu-ţĭ trimite róbele,
Să împărţiască florile;
Adu tu cu mâna ta,
Că nu-s bólă să te bolesc,
Ci-s hamor, să te iubesc,
Cu tine să-mĭ văcuesc.
Când cocóna auḑia,
Alte florĭ că'mĭ rupea,
La Ioviţă le aducea.
Dar Ioviţă ce-mĭ făcea?
Cu stânga la florĭ se da,
Drépta in cear că 'ĭ-o punea,
Şi călare mĭ-o punea,
De loc dosul că mi-ş da,
Da fugea mórte-şĭ făcea.
Iar cincĭ-ḑecĭ de robuliţe
Şi şése-ḑecĭ de Rusculiţe
Ale eĭ sînt sluguliţe,
Ele în urmă rĕmânea,
Faţa albă'şĭ sgâria,
Pĕr galben dărăpana,
Rĕŭ le-a secat inima,
Că le-a furat stăpâna;
Veste la Cadiŭ că da.
Când Cadiu că auḑia,
Aşa din gură grăia:
— Să trăiască Şarga mea.
Vaĭ! Şarga Arbuzénca,
Care fuge cu luna,

Şi jócă cu sĕptămâna,
De'mĭ rĕsbună inima,
Nicăirĭ nu mĭ-o scăpa.
Apoĭ Cadiu grăia,
La bucătar că porunci a:
— Pune masa, să mănânc,
Strânge masa nu mănânc.
Pune perna, să mĕ culc,
Ia perina, că nu mĕ culc.
Adu pĕ Şarga, să încalic,
Să caut, ce am perdut.
Şi pĕ Şarga, 'ĭ-o aducea,
Ne-'nşelată, ne-'nfrănată,
Numaĭ cu pedica legată.
Pên' pĕ Şarga încălica,
Nouĕ hotare sărea,
Dupĕ Ioviţă pleca,
Puţintel nu-l ajungea,
Raz în spate că'ĭ făcea,
Par'că sóre rĕsărea.
Fata înapoĭ că căta
Pĕ tat'su că-l cunoscea.
Fata din gură 'mĭ grăia:
— Aleĭ! fecior de Ioviţă,
Ia uĭtă-te tu în urmă,
Ce pară de foc ne vine?
Nu sciŭ pară de foc este,
Orĭ tăĭcuţa ne soseşte,
Vĭaţa ni se prăpădeşte;
O fi călare pe Şarga,
Nicăerĭ nu vom scăpa.
Lasă-mĕ pĕ mine jos,
Căcĭ pentru un cap de femee
Să pee cap de voĭnic,
Pentru un lucru de nimic?
Dar Ioviţă ce-mĭ grăĭa?
— Eŭ pe tine nu te-oĭ lăsa
O dată cu vĭaţa mea,
Tot 'mĭ este de una.
Iar Ioviţă ce'mĭ făcea?
El aminte 'şĭ aducea,
Scóse un arc şi o săgétă
Şi în vârful săgeţiĭ,
Ineluşul din drépta,
In săgétă'l anina.
Spre Novac 'l năpustia.
Novac la masă şedea,
Inelu în pólă 'ĭ pica;
Iar Novac ce mi-ş grăia?
— Cătaţĭ boerĭ de vedeţĭ!
Câte resbóe am bĕtut,
Ast semn nu l'am maĭ vĕdut!
Orĭ a perit vr'un finişor,
Orĭ vre-un verişor,
Mult sémănă ghinişor,
Şi pĕ dat şi p'aruncat,
Că aşa ni'ĭ nému 'nvĕţat,
Inelul în mână lua,
Pĕ veliat că se uĭta,
Frumos slova'ĭ cunoscea.
— Cătaţĭ boerĭ, de vedeţĭ!
Că n'a luat pe Negrul,
Şi a-luat pe Livdul,
Şi singur 'şĭ-a repus capul.
Iar Novac ce mĭ-ş făcea?
La grajd de pétră mergea,
Séma la caĭ că lua,
Pe toţĭ caiĭ el vedea,
Numaĭ pe Livdul nu vedea.
Pe Negrul afară'l scotea,
De căpăstru că-l lua,
Şeaua pĕ el că punea;
Cu scările în şurupurĭ,
Să-mĭ maĭ potol din junghiurĭ.
Pên' pĕ Negru sĕ aşeda,
Nouĕ hotare sărea.
Şi 'ĭ strângea câte un dârlog,
Maĭ sărea câte un pârlog,
Iĭ venia inima la loc.
Pe lângă Ioviţă 'mĭ da,
Nicĭ de séma nu-l băga,
Tot înainte mergea,
Cu Cadiu că se întêlnia,
Curmeziş că se punea,
Şi de dânsul se ruga:
— Dur, dur, cuscre Cadiule!
Băeţiĭ fac vrajbile,
Noĭ bĕtrâniĭ păcile.
De douĕ orĭ că se ruga,
Vorba în sémă nu'ĭ băga,
Tot pĕ Ioviţă 'l gonia.
Dar Novac ce'mĭ grăia?
— Aleĭ! Dómne milostive,
Eŭ judec în Ţarigrad,
Dar pĕ ăsta un blestemat?
L'am rugat, n'a ascultat,
Iartă-mĭ, Dómne, un pĕcat;
Eŭ o să'ĭ repuĭ viaţa,
Şi să-ĭ iaŭ pĕ Şerguta.
Vaĭ! Şărguţa Arbuzénca,
Care fuge cu luna,
Şi jócă cu săptămâna.
Iar Novac ce mi-şĭ făcea?
Séma la rĕsboiŭ ştia,
Lăturiş că mi-l lua,
Când o palmă că mi'ĭ da,
Intr'o scară-l povârnia,
Buimăcit, drumu-ĭ maĭ da.
Pĕ urmă paloş scotea,
De-a asvârlitele svârlea,

Lua mâna şi treĭ cóste,
Şi oblâncul de la şea.
Scapă paloş în pămênt,
Scóte o brasdă ca de plug,
Mânia de pe pămênt.
Frumos capul că-ĭ tăia,
In glugulită mi-l punea,
Şi la ciochine că-l lega
Şaua pe Şarga că punea
Pe Negru în pohod lua,
După Ioviță pleca.
Când Ioviță înapoĭ căta,
Pe Şarga când o vedea,
El maĭ tare că fugea,
Novac după el striga:
— Ia, maĭ ţine pe Livdul,
Că 'ĭ-a eşit sufletul,
Că nu'ĭ Cadiu să te goniască
Viaţa să-ţĭ prăpădiască,
Ci Novac să te ĭubiască.
Nicĭ vorba nu isprăvia,
Şi acasă că'mĭ ajungea.
Când fata Şérga vedea,
La inimă mĭ-o seca.
Fata din gură grăĭa:
— Aleĭ! unchiaş de Novac,
Tu pe taĭca l'aĭ tăiat,
Şi pĕ Şarga 'ĭ-aĭ luat;
Dar Novac ce'mĭ grăĭa?
— Tacĭ fetiţă, draga mea.
Eŭ cu tat'tu la pace am dat,
Pĕ Şarga zestre v'a dat.
Dar fata aşa 'mĭ grăĭa:
— Aleĭ! unchiaş de Novac,
Tata aşa a fost de jurat,
Şépte fete a măritat,
Pĕ Şarga zestre n'a dat,
Iar acuma l'aĭ tăĭat,
La inimă m'aĭ secat.
Dar Novac ce mi-şĭ grăia:
De mână căĭ lua,
In monăstire 'ĭ băga,
Şi pe loc mi'ĭ cununa:
Când fu la masa cea mare,
Capul luĭ Cadiu lua,
Toţĭ boeriĭ dăruia,
Care viĭ, care moşiĭ,
Cu moşiĭ nehotărîte,
Şi cu pungĭ nesocotite,
Şi cu baniĭ din buzunar,
Cu sălaşurĭ de ţiganĭ,
Toţĭ boeriĭ că dăruĭa.
Dar Novac ce mi şĭ făcea?
Capul luĭ Cadiu lua,
Intr'o tipsie 'l punea,
Şi la masă 'l închina:
—Poftim ăst cap de berbece,
Să nu vĕ stea inima rece.
Ḑiceţĭ, voĭ boerĭ, amin.
Căcĭ eŭ v'am cântat deplin.

DOICIN

Culeş de I. Florescu de la Fl. Drăgan, muncitor, din comuna Bragadiru, jud. Telorman.

In târgul Ţarigraduluĭ,
La casa 'mpĕratuluĭ,
Nemerit'a, poposit'a,
Nu aséră alaltăséră;
D'un arap negru buzat,
Cu solḑĭ după cap,
Parcă'ĭ dracu 'mpeliţat;
In pĭept găvănat,
In spate cocoşat;
Veḑĭ cocóşa gâtuluĭ,
Ca morcóşa ţestuluĭ;
Dĕ vine lăsat,
Dĕ călcâĭe alăturat,
Dĕ genuche dĕpărtat;
Când te uĭţĭ la dînsu,
Nu poţĭ ţine rîsu.
Veḑĭ ochĭ, ca taĭerili,
Dinţi, ca teslili,
Măselili, ca rîşniţili,
Unghili, ca secerili,
Legătura capuluĭ,
Ca rotila pluguluĭ.
Impĕratu la conac că mi-l
[poftia,
Şî conac că ĭĭ gătia:
La masă
O vacă grasă,
Şépte oca dă orez,

Şi cincĭ oca dĕ piper;
Ásta conac, de mâncare,
Séra fată mare, dă culcare.
Tóte fetili rându că'şĭ făcea,
Rându la sora luĭ Doĭcin venia,
Şi pĕ dînsa mĭ-o vestia.
Iar Lisandra ce'mĭ făcea?
Intra 'n casă suspinând,
Iş' afară tot plângênd,
Cosiţă négră smulgênd,
Fetişóra sgîriind.
Sângili cocoş curgênd.
Dar Doĭcin că mĭ-o vedea,
Doĭcin bolnav cum erea,
Că nouĕ anĭ şî jumĕtate,
Dĕ când zace el pĕ spate;
Că el ursat că era,
O sută păgînĭ dĕ omora,
Ḑilili i să sfîrşa;
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ omorîse,
Şî bolnav el că căḑuse;
Unul frate maĭ avea,
Vĭaţa ca să ş'o dea.
El pĕ sorĭ'sa dac'o vedea,
El dîn gură îĭ grăia:
— Aleĭ! Lisandra sora mea,
Ce'mĭ intri 'n casă suspinând,
Eşĭ afară tot plângênd,
Cosiţă négră smulgênd,
Fetişóră sgîriind,
Sângili cocoş curgênd?
Or ţie ţi s'a urît,
Tot dĕ mine îngrijind?
Or ţie că ţĭ-a venit,
Vremea dĕ căsătorit?
Că pên'acum nu te-am vĕḑut,
Aşa tristă căutând!
Iar Lisandra că'ĭ grăia:
— D'aleĭ! nene Doĭcine,
Dĕ stătuşĭ dĕ mĕ 'ntrebaşĭ,
Cu tot dreptu spune-'ţĭ-aş;
Nu aséră, alaltăséră,
In târgu Ţarigraduluĭ,
La pórta 'mpĕratuluĭ,
Nemerit'a, poposit'a,
D'un arap negru buzat,
Negru şi cĭudat,
Cu solḑĭ după cap,
Parcă'ĭ dracu 'mpeliţat!
In pĭept găvănat,
In spate cocoşat,
Cu cocóşa gâtuluĭ,
Cât morcóşa ţestuluĭ,
Legătura capuluĭ,
Cât rotila pluguluĭ;
Când te uĭţĭ la dînsu,
Nu poţĭ ţine rîsu;
Ochiĭ, ca taerili,
Dinţiĭ, ca teslili,
Măselili, ca rîşniţili,
Unghili, ca secerili!
Şi'mpĕratu la conac că l'a poftit,
Şî conac că 'ĭ-a gătit:
La masă,
O vacă grasă,
Şépte oca dĕ orez,
Şi cincĭ oca dĕ piper.
Ásta conac dĕ mâncare,
Séra fată mare dĕ culcare.
Tóte fetili rîndu că ş'a făcut,
Şî l'a mine rîndu c'a venit,
Şî pĕ mine m'a vestit.
Mie frate nu mi s'a urît,
Tot dĕ tine îngrijind;
Şi nicĭ că mĭ-a venit,
Vremea dĕ căsătorit.
Dar d'aĭa intru 'n casă suspinând,
Es afară tot plângênd,
Coşiţă négră smulgênd,
Fetişóră sgîriind,
Sângili cocoş curgênd.
Doĭcin aşa d'auḑia,
El dîn gură că grăia:
— D'ale, soro, sora mea!
Ia du-te tu în ăl grajd,
Şi ĭa tu d'a perióră,
Şi pĕ Negru mi'l ţesélă;
Cu şaua mi'l înşeléză,
Cu frîu mi'l înfrênéză;
Şî 'l scóte la neĭca 'n cóce,
Că dĕ când neĭca s'a bolnăvit,
Negru 'n grajd a 'nebunit.
Iar Lisandra ce'mĭ făcea?
Ea în graj că sĕ ducea,
Pĕ Negru mi'l ţesela,
Cu şaua mi'l înşéla,
Cu frêu mi'l înfrêna,
Afară că mi'l scotea,
Şi la Doĭcin mi'l ducea.
Doĭcin atuncĭ ce făcea?
El dîn pat că sĕ scula,
Cu haĭnili sĕ 'mbrăca,
Cu armili sĕ 'narma,
Şi la Negru că işa;
Mâna pĕ negru dĕ punea,
Negru jos îngenuchea,
Pên' Doĭcin încălica.
Doĭcin dacă 'ncălica,
Buzduganu că'l uĭta;

Buzdugan cu şépte pene,
Pana dĕ şépte oca;
Şi la sorâ-sa 'l cerea,
Lisandra că sĕ ducea,
Buzduganu că'l lua,
Pên'la dînsu mi'l tira;
Iar Doĭcin că sĕ 'ntindea,
Douĕ deşte că punea,
Buzduganu apuca,
Şi în sus dĕ'l asvîrlea,
Pĕ Negru il maĭ juca,
Pên' buzduganu venia,
Palma 'n sus că ridica,
Buzduganu apuca,
Şi pĕ uliţă işa,
Pĕ Negru când mi'ncura,
Uliţa nu'ĭ ajungea;
Pĕ lângă arap trecea.
Arapu dacă 'l vedea,
In rîs el că iĭ ḑicea:
—Dur, dur, dur, bir neînvĕţat,
Calu ce ţĭ-aĭ rĕsfăţat?
Doĭcin nimic nu-ĭ rĕspundea,
Şî nainte el trecea,
Calu că şi'l maĭ juca;
Indărăt că sĕ 'ntorcea,
Iar pĕ lângă arap trecea;
Arapu ĭar că iĭ ḑicea:
—Dur, dur, dur, bir neînvĕţat
Calu ce ţĭ-aĭ rĕsfăţat?
Dar Doĭcin că'ĭ rĕspundea:
— Nu sunt bir eŭ neînvĕţat.
Dar dĕ stăpân că ţĭ-aĭ dat!
Şî buzduganu aducea,
In arap dĕ'l repeḑia,
Piste cap el că mi'l da,
Cu pămêntu 'l amestecea:
Acasă că sĕ ducea,
Calu sorâ-si il da,
Apoĭ în cas că intra,
In pat el sĕ aşăḑa.
Şî sfîrşitu că îşĭ da,
Căcĭ înplinise suta!

CANTECUL LUI SBANGA HAIDUCŬ

Culésă de înv. G. Giurumescu de la Şerban Vasilescu din comuna Ruptura, pl. Motru de jos, jud. Mehedinţĭ.

Frunḑă verde de savat,
Sub un lomuleţ de gard,
Şéde Sbangă pitulat
Ne-băut şi ne-mâncat;
Trăesce cu ḑilele,
Pên'apune sórele,
Să-şĭ ĭa epingelele,
Să-şĭ umple pistólele,
Loviască vâlcelele,
Pe la tóte gazdele.
Frunḑă verde de-o lalea,
La o gazdă că mergea
Şi din gură aşa ḑicea:
— Gazdă, găzdulicea mea,
Dă-mĭ o cóje de mălaĭ,
Să-ţĭ prinḑ o stavă de caĭ
Şi cu-un fir de usturoĭ,
Să-ţĭ aduc plugurĭ de boĭ.
Frunḑă verde de susaĭ,
Imĭ dete cója de mălaĭ
Mâncaĭ şi mĕ săturaĭ
Luaĭ căpăstru şi plecaĭ,
Mĕ suiĭ p'ăl dél de plaĭ,
Vĕḑuĭ o stavă de caĭ,
Ş'aruncaĭ căpăstru în eĭ,
Cunoscuĭ, că nu-s aĭ meĭ,
Aruncaĭ ş-un drob de sare,
Armăsar să nu mĕ omóre.
Frunḑuliţă de făsuĭ,
Dacă vĕḑuĭ şi vĕḑuĭ,
Aruncaĭ şi o târsină,
Prinseĭ iapa cea bĕtrână,
Nădejdea cârlanilor,
Muma armăsarilor.
Frunḑă verde de susaĭ,
Ş'apucaĭ de încălecaĭ;
Drumu nainte 'mĭ luaĭ.
Frunḑă verde de sulfină,
Descălecaĭ la fântână,
Şi mĕ uĭtaĭ după mine.
Aoleŏ! ce-mĭ pare bine,
Toţĭ cârlani venia bine.
Frunḑă verde de o lalea,
Boeriĭ când auḑia,

Frunḑă verde treĭ migdale,
Că mĭ-a eşit Sbangă 'n ţară,
Dar boeriĭ ce-mĭ făcea?
Potere că ridica,
Şi pe Sbangă că-l prindea,
La coteţ că-l închidea.
Frunḑă verde de-o lalea,
Sbangă din gură-mĭ ḑicea:
— Aluniţă de mĕr creţ,
Căpitane de judeţ,
Ce mĕ tot ţiĭ în coteţ,
Pentru ăl puĭ de murguleţ?
Că l'am vêndut fără preţ;
L'am vêndut cu cincĭ parale
Că n'avém de cheltuélă.
Frunḑă verde treĭ migdale,
Făcu Sbangă de parale
Şi se plimba pe culare
Sĕ întêlnea cu fraţiĭ în cale
Cu fraţiĭ luĭ se vorbia:
Care plastă s'o lovim?
Frunḑă verde busuioc,
Lovim plasta din mijloc,
Că sunt popĭ şi protopopĭ.
Verde frunḑă de-o lalea,
Sbangă din gură-mĭ ḑicea:
— Ba, ba, ba, fraţilor, ba.
Haĭ în plasa Blahniţa
Că luăm franciĭ cu traĭsta
Rublele cu postava.

TUNSU HAIDUCU

Culésă de înv. G. Giurumescu de la Şerban Vasilescu din comuna Ruptura, pl. Motru de jos, jud. Mehedinţĭ.

Verde frunḑă lemn de sus,
Vestea 'n ţară mĭ-a ajuns,
De un hoţ ce-l chiamă Tuns,
Care umblă prin pădurĭ,
Cu doĭ-spre-ḑece haĭducĭ pan-[durĭ.
Pe om în drum îl întêlnesce,
Il întrébă, 'l sfătuesce:
— De unde escĭ flăcăĭaş?
Din ce sat din ce oraş?
Şi ce meserie aĭ?
Biru cu cine îl daĭ?
De aĭ banĭ maĭ multiceĭ,
Să-mĭ daĭ şi mie din eĭ,
Să-ţĭ daŭ la mână rĕvaş
Să nu rămâĭ păgubaş,
Când îmĭ va da D-zeŭ,
Atuncĭ îţĭ voĭ da şi eŭ.

CANTECUL LUI RADU

Culésă de Grigorie Constantinescu de la Badu cârciumaru din cătunul Schit, com. Dobra, jud Romanaţĭ.

Fóe verde d'avrămească,
La fagu cu umbra désă,
Şade Radu ca 'ntr'o casă.
Iar Radu ce mi-şĭ făcea?
Pe gândurĭ mi se punea,
Treĭ deşte 'n gură băga,
Şi începea d'a şuera,
Băeţiĭ mi s'aduna,
Bandă intrégă se făcea
Şi 'n sat la popa pleca.
— Bună ḑiua, părinţele,
Mulţumescu-ţĭ căpitane.
— Eŭ nu sunt căpitan în cisme şi în papucĭ,
Ci sunt Radu în opincĭ,
In opincĭ cu cataramă,
Să nu'mĭ bage lumea sémă.
Fóe verde şi o lalea,
Cată părinte nu sta
Şi la noĭ nu te uĭta,
Că n'aŭ băeţiĭ ce bea.
— Zĕŭ, Radule, pe barba mea,
Că n'am luce de para.
— Fóe verde treĭ măsline,
Cată, părinţele bine,
Că puĭ băeţiĭ pe tine,
Te jumóle ca p'un câĭne,
De rîde lumea de tine.

CANTECUL BADULUI

Culésă de Grigorie Constantinescu de la Badu cârciumaru din cătunul Schit, comuna Dobra, jud. Romanaţĭ.

Tot umblând şi întrebând,
Tot de Badu ispitind.
— Băduleasa cea frumósă,
Ochĭ negri de curvă aleasă,
Chipul ca de jupănésă!
Spune nouă, unde'ĭ Badu,
C'am fost cireḑar de boĭ,
Şi boiĭ că 'ĭ-am vêndut
Căştigu n'am împărţit.
De o fi Badu 'n deal la vie,
La el să'mĭ trimeţĭ, să vie,
De 'mĭ-o fi Badu în sat,
La el să'mĭ trimiţĭ un sfat.
Băduleasa cea frumósă.
Ochĭ negri de curvă aleasă,
Chipul ca de jupăneasă:
Nu'mĭ e Badu'n deal la vie
La el să'mĭ trimeţ să vie;
Dar Badu 'mi s'a culcat
Şi el când mi s'a culcat,

Pe sabie s'a jurat,
Că pe el cin' l-o scula,
Frumos capul 'ĭ-o tăia.
Turciĭ atuncĭ când mĭ-auḑia
Năvală 'n cas' ca porciĭ da,
Mâĭnile pe el punea
Şi frumos că mi'l lega,
Cu frânghie de mătase,
Impletite în cincĭ şi şése

Şi cu mâĭnile în piez,
De'ĭ trosnia ósele în pĭept.
Tot de lemnul coşuluĭ,
In dogórea foculuĭ,
In bătaĭa fumuluĭ,
Unde'ĭ pasă Baduluĭ.
Iar Badu ce mi'şĭ ḑicea?
Din guriţă aşa grăia:
— Băduleasa cea frumósă,
Ochĭ negri de curvă aleasă,
Chipul ca de jupânească,
Dintr'o mie, ia o ie
Şi'mĭ ia câmpul tot dea lungul
Şi cârciumile de a rîndul,
Pe fratele meŭ Niculcea îl veĭ [găsi
Şi cu el aicĭ veĭ fi.
Băduleasa ce'mĭ făcea?
O ie că mi'şĭ lua
Vadra 'n cap că mĭ-o punea,
Şi lua câmpul tot de-a lungul
Şi cârciumile de-a rîndul.
Turciĭ atuncĭ când mĭ-o vedea,
Creḑênd că la apă se ducea.
Ea prin tóte cârciumile căta
Pe cumnatu-sĕŭ Niculcea 'l [găsia
Intr'un fund de pimnicióră,
Cu treĭ mândre chefuia,
Una cu vin mi'l stropea,
Alta cu batista îl ştergea,
Faţa i se rumenia,
Şi una în pungă 'mi-l căta.
Băduleasa iĭ grăia:
— Măĭ, cumnate Niculceo,
Tu beĭ şi te 'nveseleştĭ,
De fratele tĕŭ Badu nu gândeştĭ.
Ea 'ntêmplarea iĭ spunea.
Cârciumăreseĭ iĭ porunçia,
O vadră de vin scotea,
Şi 'n gură că 'mĭ-o punea,
Tocma în fund că 'ĭ resufla.
Şi acasă că'mĭ pleca,
Şi pe drum când îmĭ mergea,
Din gură că 'mĭ şĭ răcnia,
Din pistóle îmĭ trosnia,
Turciĭ atuncĭ, cum 'mĭ auḑia,
Pe Băduleasa o întreba:
— Fir'-ar, mă-sa, muma-sa!
Cine să fie ala?
Băduleasa le spunea:
— Ala 'ĭ cireḑar de boĭ,
Şi vine 'n gazdă la noĭ,
C'avem şi noĭ patru boĭ,
Şi din patru vindem doĭ.
Niculcea la uşă când îmĭ a- [jungea
O dată că îmĭ răcnia.
Turciĭ când îl auḑia,
Năvală toţĭ că îmĭ da,
Pe sub pat că îmĭ intra,
Pe frate-sĕŭ că'l vedea,
Mâĭnile pe el punea,
De frânghie'l deslega,
Paloşul că mi'l scotea,
Şi în douĕ mi'l frângea.
— Haĭ, ia tu, mĕ, cotoru
Şi să'mĭ daĭ mie vîrfu
Şi pe Turcĭ că se puneaŭ,
Bucăţele iĭ făceaŭ,
Şi în pod că mi'ĭ băgaŭ,
Şi foc caselor le daŭ.
Cine pe drum mi'şĭ treceaŭ,
Toţĭ pe Badu îl văĭtaŭ,
Şi din gură iĭ ḑiceaŭ:
— Vaĭ sărace Badule,
Cum îţĭ arde casele.
— Lasă arḑă, f...le 'n c...
Că n'aŭ fost la locu ăl bun,
Şi aŭ fost puse lângă drum.
Mie nu'mĭ este de casă,
Ca de neşce carne grasă,
Vre o cincĭ ḑecĭ de măsculeţĭ,
De'mĭ arseră 'n poduleţ.
Badu, Badu cârciumaru,
Cârciumar de vinurĭ tarĭ,
Ḑiua îmĭ cârciumăria,
Nóptea îmĭ măcelaria,
Cărciumarĭ de vinurĭ tarĭ,
Măcelarĭ de Turcĭ de'ĭ marĭ.

VIŢA CATANUŢA

Culésă de învĕţ. I. Mateescu de la Catrina I. Dănău din comuna Stroeştĭ judeţul Gorjiŭ.

Pe cel deal, pe cea colniţă,
Trece Viţă Cătănuţă,
Cu-a luĭ d'albă de mândruţă.
Şi pe drum eĭ cum mergea,
Viţă din gură 'mĭ grăia :
—Cântă, mândră, un cânticel,
Să trecem codru cu el.
Mândra din gură 'mĭ grăia :
— Eŭ, când oi rupe a cânta,
Codriĭ verḑĭ s'or legăna
Şi vadurile or seca,
Fântânĭ recĭ s'or turbura.
La câjmele Lotrilor,
In mijlocul codrilor,
Lotru din gură grăia :
— Şi dă, Viţă, vama ta.
— Da eŭ vamă ce să daŭ ?
— Şi dă Viţă murgu tĕŭ.
— Eŭ pe murgul nu mi-l daŭ,
Că mi-l'a dat socru-meŭ,
Să-mĭ port trupşorul meŭ.
Lotru iarăşĭ că'mĭ grăia :
— Şi dă, Viţă, pe mândra.
— Eŭ pe mândra nu mĭ-oĭ da,
Că mĭ-a dat-o sócră-mea
Să mĕ hărănesc cu ea.
Viţă din gură grăia :
— Prinde, mândră, brâeţu
Că mĕ lupt cu Lotreţu.
Cu-o mână prindea brâeţu,
Cu alta lupta cu Lotreţu.
Mândra din gură 'mĭ grăia :
— Viţă, Viţă, Cătănuţă,
Cariĭ pe carĭ v'aţĭ prididi,
Un bărbat mĭ-aţĭ trebui.
Cariĭ pe carĭ v'aţĭ lupta
Mi'ăla mĭ-aţĭ rĕmânea.
Viţă paloşul scotea,
Capul mândreĭ 'l reteza,
In dĕsagĭ că mĭ-l punea,
Şi pe cal încăleca,
La sócră-sa mi-l ducea.
Ea înainte că'ĭ eşa
Şi el ḑiua bună 'ĭ da.
Ea din gură că'mĭ grăia :
— Viţă, Viţă, Cătănuţă,
Bine 'ţĭ şéde tinerel,
Tinerel şi frumuşel,
Dar maĭ bine ţi-ar şedea,
Când să fie şi mândra.

FATA ROBITA DE TURCI

Culésă de învĕţătorul I. Mateescu de la Catrina I. Dănău. din comuna Soreştĭ judeţul Gorjiŭ.

Are Andraş are,
Are fată mare.
Diminéţa se scula,
Cosiţa şĭ-o peptăna,
Casele le mătura,
Vadra pe mână o lua,
Şi la apă sĕ ducea,
Vadra jos că mĭ-o punea,
Inelu'n mare 'ĭ scăpa.
Ea pe mare se uĭta,
Sĕ uita după inel,
Dar ea nu vedea inel,
Vedea céţă, neguréţă,
Fata rĕŭ că se 'ntristă,
Vadra pe mână 'şĭ lua
Şi către casă pleca.
Acasă când ajungea
Şi din gură şĭ'mĭ grăia:
— Nu sciŭ, taĭcă,
Nu sciŭ, maĭcă,
Nu sciŭ, porobiĭ 's înfloriţĭ,
Orĭ maciĭ sunt împupiţĭ,
Orĭ vin Turciĭ înveliţĭ.
Pĕ mine că m-or robi,
Şi eŭ la eĭ oĭ peri.
Andraş, din gură'mĭ grăĭa:
— Nu te tem', Lino tată,
Că sunt porobiĭ 'nfloriţĭ,
Şi maciĭ sunt împupiţĭ,
Nu vin Turciĭ înveliţĭ.
Séra, ea că se culca;
Diminéţa, se scula,
Tot plângênd,
Tot suspinând.
Casele le mătura
Cosiţa şĭ-o peptăna
Vadra pe mână o lua
Şi la apă se ducea.
Vadra jos că şĭ-o punea,
Şi pe mare se uĭta.
Se uĭta după inel.
Dar ea nu vedea inel,
Vedea céţa neguréţa.
Vadra ĭar pe mână'şĭ lua,
Şi acasă ea pleca,
Tot plângênd,
Tot suspinând.
Acasă, cum ajungea
Din gură ĭarăşĭ grăĭa:
— Ia vedĭ, taĭcă,
Ia vedĭ, maĭcă,
Eŭ bine vouĕ v'am spus,
Că nu's porobiĭ 'nfloriţĭ,
Ci vin Turciĭ înveliţĭ.
Eĭ pe mine m-or robi
Şi eŭ la eĭ oĭ peri.
Andraş ĭarăşĭ că'mĭ grăia:
— Trecĭ Linuţă pe portiţă
Şi te'ngrópă 'n grădiniţă,
La tufe de romaniţă,
C'o fi locul cu credinţă.
Lina din gură grăĭa:
— Ba eŭ, taĭcă, să mĕ'ngrop,
La tufa de busuioc,
C'o fi locul cu noroc.
Turciĭ pe fugă veniaŭ,
De pe caĭ descălecaŭ.
Andraş, din gură grăia:
— Maĭ şedeţĭ, să hodinim,
Maĭ şedeţĭ, să maĭ bem vin.

Turciĭ, din gură, grăia :
— Noĭ n'am venit, să bem vin,
Ci pe Lina să robim.
— Mie n'avețĭ, ce'mĭ robi,
Căcĭ Linuța a murit.
Unde să v'arat mormînt?
Că de mult a putredit;
Nu se cunósce mormînt.
Turciĭ d'Andraş n'ascultaŭ,
In grădină se duceaŭ,
La busuioc căutaŭ,
Pe Linuța o găsiaŭ,
O găsĭaŭ şi mĭ-o legaŭ,
Şi pe cal mĭ-o aruncaŭ,
Cu ea pe fugă mergeaŭ.
Lina din gură grăia:
— Mânațĭ mereŭ ĭepele,
Ca să-mĭ copĕr țâțele.
Turciĭ din gură grăia:
— Haide, bre, 'nainte,
Nu ți-aduce aminte,
Că mă-ta te plânge,
Cu lacrămĭ de sânge.
Maĭ merge, ce maĭ merge,
Lina din gură'mĭ grăia:
— Turcilor,
Păgânilor,
Slobodițĭ-mĭ mâna dréptă,
Să béŭ apă di pe piatră,
Că mor cu inima cóptă.
Turciĭ din gură'mĭ grăia :
— Na, bea vín din plosca
[nóstră.
— Nu béŭ vin din plosca
[vóstră.
Plosca vóstră nu-ĭ curată.
Maĭ mergea, ce maĭ mergea,
Lina din gură grăia :
— Turcilor,
Păgânilor,
Deslegați-mĭ mânile,
Să-mĭ pĭeptăn cosițele.
Treĭ ḑile n'am pĭeptănat,
Şi ele s'aŭ încurcat.
Dacă vedea şi vedea,
De pe cal o deslega
Şi drumul la apă 'ĭ da.
Slobodă, când se vedea,
Lina din gură grăia :
— De cât róba Turcilor,
Maĭ bin'smóla pĭetrilor,
Ingrăşare bróştelor,
Demâncare peştilor.
După ce c'aşa grăia,
Lina'n mare s'arunca.
Turciĭ după ea pleca,
C'un popă se 'ntâlnĭa,
Şi din gură aşa 'ĭ grăĭa :
— Măĭ părinte, părințele,
Ce pricepĭ la răvăşele,
Ia ne scrie un răvăşel,
Un răvăşel frumuşel,
Răvăşel de lăcrămĭóre,
Să'l trimitem pe rĕcóre,
La Andraş,
In oraş,
Ca să'ĭ spunem negreşit,
Că Lina s'a prăpădit,
Joĭ de diminéță,
Pe rouă, pe céță.

FOICICA Ş'O LALEA

Veḑĭ variantă la pag. 94.

Culésă de învĕțătorul I. Mateescu de la Catrina I. Bădăŭ, din comuna Stroeştĭ județul Gorjiŭ.

— Foicică ş'o lalea,
Ce taĭ, moşule, via?
Lasă, moşule, via,
Las-o, ḑĕŭ, şi n-o tăĭa.
— Am s'o taiŭ de prin pămint,
Ş-am s'o arunc peste câmp;
Am s'o taiŭ din rădăcinĭ,
S'o arunc peste grădinĭ;
Am s'o taiŭ pe la mijloc,
S'o arunc la mândra 'n foc.
Eşi moşu'n drumul mare,
Se uĭta pe drum la vale,
Şi după ce se uĭta,
Ce vedea şi ce'mĭ grăia?
— Vine, Dómne, vine,
Vine, cine vine?
Pe cât vĕd în zare,
'I-un voinic călare;

Calu'ĭ este vinecĭor,
Şi tot bate din picĭor;
Nu'ĭ vînĕt de pĕrul luĭ,
Ci'ĭ vînĕt de spume,
C'a venit treĭ ḑile.
Voinic la moşul venĭa
Şi-bun lucru-mi'ĭ ḑicea.
Ia, bun lucru şi nu prea,
De sfînta Duminica.
Voĭnic pe moşu 'ntreba:
— Ce taĭ, moşule, via?
— Da'cum focu n'oĭ taĭa-o,
Căcĭ un copil am avut,
Vinerĭ mi-l-am împeţit,
Sâmbăta l'am logodit,
Duminica l-aŭ nunţit,
Lunĭ la óste l-a pornit.
El acasă şĭ-a lăsat
Nevestică
Tinerică
Să-l aştepte, dacă póte,
Nouĕ anĭ şi jumĕtate.
După ce el a plecat
Nouĕ anĭ l-a aşteptat,
Jumĕtate, nu maĭ póte,
Căcĭ eĭ ómenĭ 'ĭ-aŭ venit
Iar pentru căsătorit.
— Lasă, moşule, via
Haĭ, la casa cu nunta.
Eĭ la nuntă c'ajungea
Şi la masă s'aşeḑa.
Nunul mare că venĭa,
Şi din gură aşa 'mĭ grăĭa:
— Călugăre, piază rea,
Ce-aĭ cătat la nunta mea?
Şeḑĭ la masă nechĭemat,
Beĭ paharul ne'nchinat.
Voĭnic din gură 'mĭ grăia:
— Ia, scóteţĭ pe tinĕra,
Să ne sărute mâna,
S'o dăruim cu ceva.
Tinĕra dacă eşĭa,
Voĭnicu inel scotea
Şi tinerĭĭ 'ĭ'l punea.
Tinăra când cunoscea
Cu bucurie ḑicea:
— Beţĭ, copiĭ, şi chiotiţĭ,
Că p'aicĭ nu maĭ veniţĭ;
Beţĭ voinicĭ şi ospătaţĭ
Şi de cale vĕ cătaţĭ;
Căcĭ mie ce mĭ-a perit,
In mână că mĭ-a venit.

CODREAN

Vezĭ variante la pag. 152 şi 154.

Culésă de I. Florescu, învĕţător, de la Florea Drăgan din com. Bragadiru jud. Teleorman.

Creştem ĭarba, creştem frunḑa,
Creştem ĭarba pĕ pâriŭ,
Codrén suĭe 'n Movilăŭ,
Unde'm' e têrgu mereŭ.
El pîn têrg că să plimba,
Nicĭ un cal că nu'ĭ plăcea;
In drumul mare că işa,
Şi'mĭ işa la drumul mare,
Unde trec mocanĭ cu sare.
In drumul mare cum şĕdea,
Iat'un mocan că'm' venĭa,
Cu'n cal roĭbuleţ şi peag,
Căḑu luĭ Codrén cu drag.
Codrén atuncĭ ce'm' făcea?
El din gură că'ĭ ḑicea:
—Măĭ mocane, neĭcă Stane!
Dă 'ţĭ-e roibu de vînḑare,
Dă vînḑare, dă schimbare,
Să'ţĭ daŭ banĭ, să'ţĭ daŭ parale.
Să'ţĭ daŭ şi pĕ murgu meŭ,
Să'm' daĭ tu pĕ roĭbu tĕŭ.
Iar mocanu ca mocanu,
Slab dă fire, prost dă minte,
El dîn gură că ḑicea:
—Măĭ Codrene dumnata,
Nu 'mĭ-e roĭbu dĕ schimbare,
Şi mĭ-e roibu dĕ vînḑare,
Că'm' staŭ copiiĭ la oprélă
Şî nevasta la 'nchisóre.
C'am vîndut pĕ muma roĭbuluĭ,
Şi-am plătit plasa Oltuluĭ,
Şi-acum să vînḑ pĕ roĭbu,
Să plătesc Tilormanu.
Iar Codrén că mi'ĭ ḑicea:

— Măĭ mocane, neĭcă Stane!
Pune-ĭ şéua şî frêul,
Vaḑă-ĭ Codrén umbletul,
Ca să'şĭ dea şî sufletul.
Iar mocanu ca mocanu,
Prost dĕ minte, slab dĕ fire,
Şaua şî frêu 'ĭ punea,
Şî da el a 'ncălica.
Codrén dîn gură'ĭ ḑicea:
— Măĭ mocane, neĭcă Stane!
Lasă 'ncalice d'un Codrén,
Că 'mĭ-e voĭnicel sărman;
Să'ĭ vaḑĕ el sărita,
Să ştie câţĭ banĭ să'ţĭ dea.
Iar mocanu ca mocanu,
Prost dĕ minte, slab dĕ fire,
Lu Codrén pĕ roĭbu da.
Codrén dacă 'ncălica,
P'aci 'ncolo că pleca.
Mocan şade'n ... şî plânge,
Cu palmile sĕ ucide,
Şî dîn gură aşa ḑice:
— Sărăcuţ de maĭca mea!
Ce maĭ fuse şî asta!?
Iar Codrén dacă 'l vedea,
El în loc calu oprea,
Şî mocanuluĭ ḑicea:
— Măĭ mocane, neĭcă Stane,
Ce'm staĭ jos şî îm' tot plângĭ,
Şi cu palme te ucidĭ?
Că d'oĭ sta dĕ m'oĭ înturna,
Şî ţĭ-oĭ da câte-va palme,
Ţi să par că sînt parale,
Şî câţĭ-va pumnĭ ghimuiţĭ
Ţi să par că-'s leĭ bătuţĭ.
Apoĭ Codrén că pleca,
Şî dă drum îş căuta.
Creştem ĭarba, creştem frunḑă,
Creştem ĭarba pîn smicele
Codrén suĭe pîn perdele,
Pîn perdele mocăneştĭ,
Mocăneştĭ şi ungureştĭ.
Mocaniĭ cum îl vedea,
Toţĭ dă fugă reteza.
D'un mic strungar rămunea.
Codrén din gură 'ĭ ḑicea:
— D-ale tu mic dĕ strungar
Ia prinde tu d'ăl cârlan,
Negru şi cornut,
La lânişóră bătut.
Iar strungaru că'ĭ ḑicea:
— Măĭ Codrene dumnéta,
Cum să'ţĭ prinḑ eŭ d'ăl cârlan,
Negru şi cornut,
La lânişóră bătut;
Că'ĭ cârlanu stăpânesc,
Şi m'apucă să'l plătesc.
Codrén aşa d'auḑĭa,
Cârlig dîn mâinĭ îĭ lua,
Cu cârligu-l tăbăra,
Strungar ţipa să olecăĭa,
Şi din gură că ḑicea:
— Stăĭ, Codrene, numaĭ da!
Codrén atuncĭ îl lăsa,
Strungaru că să ducea,
Cârlan că îl prindea,
Şi luĭ Codrén că il da.
Codrén dîn gură'ĭ ḑicea:
— D-ale tu mic dĕ strungar,
N'aĭ auḑit d'un Codrén,
Ce ĭa caĭ dĕ la mocanĭ,
Mĭeĭ dĕ pĕ la cĭobanĭ,
Pâĭne dĕ la brutarĭ,
Şi vin dĕ la cârcĭumarĭ,
Şi nu numĕră la banĭ?
Apoĭ Codrén încalică sĕ duce,
Strungar şade'n ... şî plânge
Cu palmili să ucide.

FRUNḐA VERDE DE BUJOR

Vedĭ variante la pag. 94 şi 1249

Culésă de înv. G. Giurmescu de la V. D. Săman din căt. Voloeciuluĭ comuna Ruptura, pl. Motru de jos, jud. Mehedinţĭ.

Frunḑă verde de bujor,
Plecaĭ şi eŭ să mĕ însor,
Frunḑuliţă mărgărit,
La ce cés alimănit,
Plecaĭ Vinerea în peţit
Şi Sâmbătă aşeḑaĭ,
Duminecă o luaĭ
Şi Lunĭ în óste plecaĭ.
Lăsaĭ vorbă la nevastă
Nouĕ anĭ să vĕduvéscă,
Nouĕ anĭ şi nouĕ lunĭ,
Şi vr'o şase sĕptămânĭ.
Nouĕ anĭ a vĕduvit,
Nouĕ lunĭ n'a maĭ răbdat,
Până când s'a măritat.
Iar socru-săŭ ce făcea,
Lua săpoĭu şi săpa,
La vie că mergea
Ş'o scotea din rădăcină
Şi mĭ-o da peste grădină.
Frunḑă verde de-o lalea
Când la vale să uĭta,
Pe sub póla codruluĭ
Vede cóma murguluĭ
Şi smocu chipiuluĭ
Şi cĭucuriĭ biciuluĭ
Şi de ĭute ce venĭa
Nicĭ «bun lucru» că nu da.
— Bună ḑiua moşule.
— Mulţumim voĭnicule.
— Ce scoţĭ, moşule, via?
Or nu aĭ pe nimenea?
— Am avut un fecĭoraş
Şi Vinerĭ l'am împeţit,
Sâmbătă a aşeḑat,
Duminecă l'am măritat,
Lunĭ în óste l'am pornit.
Am avut o norŭrea
Şi aḑĭ e nunta la ĭa.
— Lasă moşule via
Şi haĭ să vedem nunta,
Că vie ăĭ maĭ săpa
Dar nuntă n'ăĭ maĭ vedea.
Şi la nuntă se ducea
De pe cal descăleca
Şi calul în grajd că băga
Şi la masă că mergea.
— De unde eştĭ băeţaş?
Din ce sat din ce oraş?
— Sînt băiat din Ţeligrad,
Bag calul în grajdĭ neîntrebat,
Şed la masă nechĭemat,
Şi béŭ vinul neînchinat.
Frunḑă verde de-o lalea,
Aduceţi-mĭ mirésa,
Să-mĭ sărute mânuţa,
S'o dăruesc cu ce-va.
Mirésă că venĭa
Mânuţa că ĭ săruta
Şi inelul cunoscea.
Din ochĭ lăcrămĭ că-ĭ pica
Şi înapoĭ că se întorcea
Şi din gură cuvînta:
Frunḑă verde de doĭ sfanţĭ,
Beţĭ băeţĭ şi ospătaţĭ
Că cum aţĭ venit plecaţĭ
Şi de aicĭ nimic nu luaţĭ.
Că pe cine mĭ-am dorit
Aḑĭ în nuntă mĭ-a sosit.

PE LUNCA ANEŞTILOR

Culésa de înv. V. G. Giurumescu de la moşu Vasile Grecu din comuna Imosa plasa Motru-de-Jos judeţul Mehedinţĭ.

Pe lunca Aneştilor,
Sînt cireşe în tóte leşe,
Şi nucĭ în tóte luncile;
De păzit cine le păzia?
Un junel cu o fată mare.
Şi păziră cât păziră.
Până amândoĭ se îndrăgiră.
Şi apucară de fugiră,
Şi fugiră cât fugiră,
Până la fântâna fără apă.
Fântâna dacă'ĭ văḑu
Maĭ multă apă făcu.
Şi fugiră cât fugiră,
Până la câmpul fără ĭarbă.
Câmpul dacă'ĭ văḑu,
Maĭ multă ĭarbă făcu.
Şi fugiră cât fugiră,
Până la mĕrul fără mere;
Mĕrul dacă'ĭ vĕḑu,
Maĭ multe mere făcu.
Frunḑă verde de lalale,
Se uĭta pe drum la vale,
Vĕḑu fraţi eĭ călare.
Dară frati-sĕŭ cel maĭ mare
Scóse sabia s'o tae.
Iar frati-sĕŭ cel maĭ mic
Maĭ mic şi maĭ voĭnic
Şi de minte şi de trup:
Ba! frate-meŭ, n'o tăia,
Că la noĭ nu e aşĭa
A tăia ne judecată.
— Soro surióra nóstră,
C'aĭ fugit de casa nóstră?
Orĭ soro ţi s'aŭ urât?
Nouă bice în cuĭ puind,
Nouă pistóle ştergând,
Nouă paturĭ scuturând,
Nouă batiste spălând?
— Frate nu mi s'aŭ urât;
Dar aşa suntem noĭ fetile,
Ca mĕrul cu merile,
Când sînt mititele,
Staŭ bine pe rămurele;
Iar dacă se măresc
Pică jos şi putreḑesc.
Aşa şi noĭ fetile
Când sîntem maĭ mititele
Sîntem dragĭ părinţilor,
Şi urâte strinilor;
Iar dacă ne mărim
Sîntem dragĭ strinilor
Şi urâte părinţilor.
Iar fratele cel maĭ mare
'Şĭ luă ḑiua bună de călare.
— Rĕmâĭ soro sănătósă,
Ca o pară vermănósă,
— Dute frate sănătos,
Ca un mĕr putrigăĭos.
Iar fratele cel maĭ mic:
— Rĕmâĭ soro sănătósă:
Ca o garófă frumósă.
— Dute frate sănătos,
Ca un trandafir frumos,
Ce mi'l bate vîntul în dos,
Umple curtea de miros.

CIOBANUL

Vedĭ părţĭ din Mioriţa, pag. 3.

Culésă de I. Florescu invĕţător, de la Florea Drăgan din com. Bragadiru, jud. Teleorman.

Fóĭe bob dĕ linte,
Nainte, nainte,
Pĕ-l picĭor dĕ linte,
Pin tufe mărunte;
Cobóră'm' cobóră,
Pĕ-l picĭor dĕ munte,
O mie cincĭ-sute,
Tot mĭeorĭ cornute;
P'ale vălcelĭ marĭ,
Tot oĭ d'ale marĭ;
Pĕ vălcele micĭ,
Tot mĭeluşĕĭ micĭ.
Dar cin'le cobóră?
Ceĭ nouĕ cĭobanĭ,
Tot dîn Poĭenarĭ,
Toţĭ sînt verĭ primarĭ;
Sînt bunĭ verişorĭ,
Dîn nouĕ surorĭ!
Dar eĭ să vorbĭa,
Şi să sfătuĭa:
Stăpân să'şĭ omóre,
Şi să mi-l îngrópe,
In târla oilor,
In jocul mĭeilor.
Cârligelul luĭ,
Eĭ că să'i-l puĭe,
Stâlp la cap să'ĭ fie;
Gluguliţa luĭ,
Tronu trupuluĭ;
Fluieraşul luĭ,
Eĭ că să 'i-l puĭe,
Intr'un vîrf de pleop,
Când vîntu o bate,
Pîn el o strĕbate,
Flueru o ḑice,
Oile s'or strânge,
Oĭle lor plânge,
Cu lacrămĭ dĕ sânge.
Şi eĭ că să'ĭ ĭa,
Oili şĭ banĭĭ,
Câiniĭ şi măgariĭ,
Şi cu toţĭ să trécă,
Bine să trăĭască,
In ţara turcéscă.
Iar cea óĭe buclaĭe,
Care'ĭ făcuse turma,
Mergea'n fruntea oilor,
Mânca fruntea florilor.
Dĕ simţea dă vremea rea,
Trăgea oili'n perdea;
Dĕ simţea de vreme bună,
Trăgea oili 'n păscĭune.
Ea dac'auḑĭa,
Pĕ urmă rĕmunea,
La eĭ ascuta.
Stăpân d'acasă venĭa,
Pĕ urmă dac-o găsĭa,
El dîn gură îĭ ḑicea:
— Tu oiţa mea,
Care mĭ-aĭ făcut turma,
Ereaĭ fruntea oilor,
Mâncaĭ fruntea florilor.
Dĕ simţéĭ dĕ vreme rea,
Trăgéĭ oili la perdea;
Dĕ simţéĭ de vreme bună,
Trăgéĭ oili 'n păsciune;
Dar acum, nu ştiŭ, ĭarba nu'ţĭ [maĭ place,
Or f'un semn că ţi sĕ face?
Dĕ turma tu mĭ-aĭ lăsat,
Lupu fi te-ar fi mâncat!
Iar óia că îĭ ḑicea:
— Ba, stăpâne, ba!
Nu mĕ blestema,
Că lupu m'o mânca,
Turma ţĭ-o rĕmunea.
Mie ĭarba m' place,
Semn nu mi să face.
Dar ceĭ nouĕ cĭobanĭ,
Tot din Poĭenarĭ,

Toțĭ sînt verĭ primarĭ,
Sînt bunĭ verișorĭ,
Dîn nouĕ surorĭ,
Eĭ că saŭ vorbit,
Pĕ tine să te omóre,
Șî să mi te'ngrópe,
In târla oilor,
In jocu mĭeilor.
Iar cârligul tĕŭ,
Eĭ că să țĭ-l puĭe,
Stâlp la cap să'țĭ fie;
Gluga să țĭ-o puĭe,
Tron la trup să'țĭ fie;
Fluerașu tĕŭ,
Eĭ că să țĭ'l puĭe,
Intr'un vîrf dă pleop,
Vîntu când o bate,
Pân el o străbate,
Flueru o ḑice,
Oili s'or strânge,
Pĕ tine te-or plânge,
Cu lacrămĭ de sânge.
Iar eĭ că să'țĭ ĭa:
Oili și baniĭ,
Câiniĭ și măgariĭ;
Șî cu toțĭ să trécă
In țara turcéscă.
Stăpân d'auḑĭa,
Rĕŭ frate'ĭ venĭa,
El pĕ gândurĭ sta,
Șî să otărî
Oĭ a năpusti.
Luă cĭomagu la spinare,
Șî cavalu 'n supțióră,
Ș'apucă pĕ drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Șî el că'm' mergea,
Șî mi să 'ntîlnea,
Sĕ'ntâlnea cu Țiganu'n cale!
— Bună ḑiua, Țiganule.
— Mulțumim, cĭobanule.
— Ia să'm' cânțĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'țĭ daŭ galbenu.
(Țiganu cântă o țigănĕscă).
— Nu'm' sună opinca,
Nu-țĭ daŭ galbenu.
Ș'apucă pĕ drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale!
Șî el că mergea,
Șî el să 'ntâlnĭa,
Sĕ'ntâlnea cu Rumânu'n cale.
— Bună ḑiua, Rumânule.
— Mulțumim, cĭobanule.
— Ia cântăm cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'țĭ daŭ galbenu.
(Rumânu ḑice o horă).
— Nu'm' sună opinca,
Nu'țĭ daŭ galbenu.
Ș'apucă pĕ drum la vale,
Tot plângând din ochĭ cu jale.
Șî el că mergea,
Șî el să 'ntâlnĭa,
Sĕ'ntâlnĭa cu Sêrbu 'n cale!
— Bună ḑiua, Sêrbule.
— Mulțumim, cĭobanule,
— Ia să'mĭ cânțĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'țĭ daŭ galbenu.
(Sêrbu ḑice sêrba).
— Nu'm' sună opinca,
Nu'țĭ daŭ galbenu.
Ș'apucă pĕ drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Șî el că mergea,
Șî el să'ntâlnĭa,
Sĕ'ntâlnĭa cu Turcu'n cale.
— Bună ḑiua, Turcule.
— Mulțumim, cĭobanule.
— Ia să'm cânțĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'țĭ daŭ galbenu.
(Să ḑice un cântec turcesc).
— Nu'm' sună opinca,
Nu'țĭ daŭ galbenu.
Ș'apucă pĕ drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Șî el că mergea,
Șî el să'ntâlnĭa,
Sĕ'ntâlnĭa cu Grecu 'n cale.
— Bună ḑiua, Grecule.
— Mulțumim, cĭobanule.
— Ia să'm' cânțĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'țĭ daŭ galbenul.
(Sĕ ḑice un cântec grecesc).
— Nu'm' sună opinca,
Nu'țĭ daŭ galbenu.
Ș'apucă pĕ drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Șî el că mergea,
Șî el să'ntâlnĭa,
Sĕ'ntâlnĭa cu Cazacu 'n cale.
— Bună ḑiua, Cazacule.
— Mulțumim, cĭobanule.
— Ia să'm' cânțĭ cântecu,
Să'm sune opinca,
Să'țĭ daŭ galbenu.
(Sĕ ḑice căzăcésca).

— Nu'm sună opinca,
Nu'ţĭ daŭ galbenu.
Ş'apucă pě drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Şî el că mergea,
Şî el să 'ntâlnĭa,
Sě 'ntâlnĭa cu Unguru 'n cale,
— Bună ḑiua, Ungurule.
— Mulţumim, cĭobanule.
— Ia să'm cânţĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'ţĭ daŭ galbenu.
(Sě ḑice cĭardaşu unguresc).
— Nu'm' sună opinca,
Nu'ţĭ daŭ galbenu.
Ş'apucă pě drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Şî el că'm' mergea,
Şî el să 'ntâlnĭa,
Sě'ntâlnea cu Némţu 'n cale.
— Bună ḑiua, Némţule.
Mulţumim, cĭobanule.
— Ia să'm cânţĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'ţĭ daŭ galbenu.
(Sě ḑice o polcă).
— Nu'm sună opinca,
Nu'ţĭ daŭ galbenu.
Ş'apucă pě drum la vale.
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Şî el că mergea,
Şî el să'ntâlnĭa,
Să'ntîlnĭa cu mocanu'n cale,
— Bună ḑiua mocane.
— Mulţumim, cĭobane.
— Ia să'm' cânţĭ cântecu,
Să'm' sune opinca,
Să'ţĭ daŭ galbenu.
(Să ḑice mocănésca)
— Mĭ-a sunat opinca,
Mĭ-aĭ luat galbenu!
Ş'apucă pě drum la vale,
Tot plângând dîn ochĭ cu jale.
Şi el să ducea,
Şi el să'ntâlnĭa,
Să'ntâlnĭa cu lupu'n cale!
— Bună ḑina, lupule.
— Mulţumim, cĭobanule.
— Lupule, frumuşělule!
Dolăfănelule.
N'aĭ věḑut oile mele?
— Eŭ, frate, că le-am věḑut,
Frumuşěl că le-am păscut!
Pě vălcele tot picere,
Pě cosiţe tot cornite,
Pě la fântânĭ căpăţânĭ.
Stăpânu când auḑĭa,
Rěŭ atuncĭ iĭ venĭa,
Şi cădea jos şi murĭa!
Cĭobaniĭ dacă'l afla,
Eĭ frate că mi-l lua,
Şi frate mi'l îngropa;
Tot in tărla oilor,
Şi în jocul meĭlor.
Iar stâlp dânşiĭ ce-ĭ făcea?
Cavalu că'ĭ-l punea,
Şî când vîntul îm' bătea,
Cavalul aşa ḑicea:
(Acu sě ḑice un cântec de jale întocmaĭ ca din caval).

CORBEA

Veḑĭ variante la pag. 147, 149, 179, 191, 1224.

Culésă de G. Coatu, învěţător, de la Costachi Lăutaru din Zebil, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fói verdi di măcriş,
In temniţa lu Opriş,
Unde şădi Corbea 'nchis,
Cu cin-ḑěcĭ de vinovaţ',
Tot odată sînt bogaţ.
Dar maĭca lu Corbea
Iată, mări, că vinea,
Cu triĭ oŭê roşióre;
Unu da portarĭuluĭ
Şî unu grosarĭuluĭ
Şî unu pentru Corbea.
Dar maĭca lu Corbea,
Tot la Corbea năvălĭa,
Şî din gur'aşa-ĭ grăĭa:
— Aleĭ, Corbeo, dragu maĭcăĭ!
Di eştĭ viŭ, să'ţĭ jălesc,

Di eştĭ mort, sâ'ţĭ prânḑesc.
— Aleŭ, mălculiţa mea,
Babâ slabâ şi di trébă,
Cu cuvîntu di ispravă,
Da' nicĭ viŭ sâ mĕ jăleştĭ,
Da' nicĭ mort sâ mĕ prânḑeştĭ.
Am intrat tînăr copil
Şi acu-s maĭ mult bĕtrân,
Mustăţîli,
Cótili;
Şi barba,
Genunchiĭ.
Mări-acasâ sâ ti ducĭ,
Şĕpti sati sâ-mĭ rîdicĭ,
Grajd di chĭatră sâ-mĭ discuĭ
Şi pi Roşu sâ-l aducĭ.
Mări, mama ce-mĭ făcea?
Şapti sati mĭ rîdica,
Grajd di chĭatrâ discuĭa,
Tot la Roşu sê ducea.
— Ghinişor sâ mi-l dislegĭ,
In oraş cu el sâ plecĭ.
Mări, baba ce-mĭ făcea?
Binişor mi-l dislega,
Prin oraş cu el pleca,
Spuma cu mâna-ĭ lua.
El, mări, când necheza
Munţîĭ se cutremura,
Boerĭ marĭ câ mĭ-o întreba:
— Babâ slabâ şi di trébâ,
Cu cuvîntu di ispravâ,
Nu ţî-ĭ Roşu di vînḑari,
Sâ-ţĭ dăm galbinĭ şi părali?
— Nu mi ĭ roşu di vînḑari,
Mi-ĭ Roşu di dăruială,
Sâ-mĭ scap pi Corbea afară.
— Haĭ, sîctirĭ, babo di-aicĭ!
Di când Corbea mĭ-a hoţit,
Negustorĭ-o sărăcit,
Săracìĭ s'o 'mbogăţit.
Mări, baba ci făcea?
La tevniţâ c'ajungea,
Ştefan-Vodâ mi-o zărea,
Binişor câ mĭ-o 'ntreba:
— Babo slabâ şi di trébâ.
Nu ţî-ĭ Roşu di schimbare?
Sâ-ţĭ daŭ doĭ caĭ pentru unu,
Unu iuti ca para di foc
Şi unu negru ca pana de corb.
— Nu mi-ĭ Roşu di schimbari,
Mi-ĭ roşu di dăruialâ;
Dăruesc pi Roşu ţîĭ
Dărueştĭ pi Corbea miĭ?
— Pi Corbea l-am logodit,
Cu fata din Carpina,
Tăiatâ din Slatina,
Tăiatâ di doĭ mocanĭ,
Adusă di doĭ juncanĭ.
Şi la vîrf iĭ ascuţitâ
Şi la cap iĭ ţintuitâ,
Pentru Corbilaş gătitâ.
— Dacâ ţî-ĭ fricâ di Corbea,
Maĭ légâţĭ porţîli,
Intăreşti zidurili,
Cu fiarâli plugului,
Tăria pămîntuluĭ.
Sâ mi-l scoţ pi Corbea afară.
Puni chingâ muereşte
Şi 'ncalicâ voĭniceşti
Şi-ţĭ aratâ umbletu,
Umbletu şi cumpătu,
Ca găina umbletu,
Când îşĭ perdi cumpătu.
Pi Corbea când mi-l scotea,
Tot la Roşu năvălea
La Ştefan-Vodâ 'mĭ grăia:
— Aleĭ, Ştefan-Vodâ!
Dă-mĭ straili tăli,
Sâ-ţĭ daŭ eŭ pi-a meli,
Sâ vĕd îmĭ şadi bini?
Da' el când s'o priminit
Pi Roşu c'o 'ncălecat,
La Ştefan-Vodâ c'o plecat
Şi din gurâ c o grăit:
— Ştefan-Vodâ, întăreşti porţîli
Şi măreşti zidurili
Câ n'aĭ nicĭ cal, ca sâ m'ajungĭ,
Da' nicĭ om, ca sâ mĕ prinḑĭ.
Nouriĭ s'o mĕstecat
La mă-sa c'o plecat,
Pi Roşu o 'ncălecat,
Şi noriĭ s'o mestecat.
Ştefan-Vodâ cĭ-o grăit:
— Ia mergĭ, Corbeo, sânatos,
La bunâ mânâ mi-aĭ fost
Şi vrednic nu 'ţĭ-am fost.

VERDI FOIA BOBULUI

Veḑĭ variante de o parte la pag. 6, 8, 10, 12, ĭar pe de alta la p. 29, 30.

Cules de G. Coatu, invĕţâtor din Cerna, pl. Mâcin, jud. Tulcea.

Verdi fóia bobuluĭ,
Pi malu Sîretuluĭ,
La casâli Şandruluĭ,
Zaci-un voĭnic di bólă grea.
Dar nu-ĭ bólâ di la Dumneḑĕŭ,
El îmĭ zaci dĭ-un bălăurel.
Di triĭ ḑîli, di când sâ luptâ
Şî nicĭ n'ari frati şi nicĭ n'ari [sorâ,
Ca sâ-ĭ aducă apâ cu ulcioru.
Şî sâ luptâ şi iĭ ḑici:
— Bălauri, bălauri,
Fiarâ sălbaticâ,
Lasâ-mĕ nu mĕ mânca,
Câ-ĭ păcat di trupu meŭ,
Pitrecut printr'un inel.
Şandru cum il auḑa,
El din casâ îmĭ eşa,
Pi bălaur câ-mĭ lovĭa
Şî s'apuca şi l omora.

FOAI VERDI TRII AGLICI

Cules de G. Coatu, invĕţâtor din Cerna, pl. Mâcin, jud. Tulcea.

Fói verdi triĭ aglicĭ
Gemi codru di haĭducĭ
La tot fagu câti cincĭ.
—Fói verdi arţăraş
Căpitani Mateiaş,
Mută crâşma, crâşmăraş,
Di la umbra nucilor,
Din calea haĭducilor,
Câ mânĭ eŭ mă 'ntorc din sus,
Sâ nu ḑicĭ că nu ţ-am spus.
Era Radu Comandant
Haĭduc pisti cielalţ.
In crâşmă el când intra,
Triĭ ḑili câ nu-mĭ eşa,
Di strejăr pi cini-avea?
Pi sora luĭ Voĭchiţa.
Şâdea 'n armă răzamatâ
Di cbistóli 'ncnnjuratâ
Bat-o Dumneḑĕŭ s'o batâ
Par'câ-ĭ o câţă turbatâ.
Iar la Radu când grăia
Sâ punea di mânca şi bea
Di potirâ nu gândia
Dar Radu ci-mĭ maĭ grăia,
Soriĭ luĭ ci-ĭ maĭ ḑicea?
— E di be şî di mânâncâ,
Di potirâ nu du fricâ,
Câ-s voĭnic cu comanac
Cu şĕpti potirĭ mă bat,
Cu oştirea jumătati
Şî Craiova-a triia parti.

FOAI VERDI TRII SMICELI

Cules de G. Coatu, învĕţător din Cerna, pl. Mâcin, jud. Tulcea.

Fói verdi triĭ smiceli,
Tinereţĭ ca a meli,
Pitrecuti făr' di vremi,
Făr' di gust, făr' di plăceri,
Nicĭ un fel di mângâeri,
Pentru-o curvâ di mueri.
Sê plimbâ pămînturili
Şî adunâ floriceli
Şî li faci mănuncheli
Şî li bagâ 'n sîn la cheli
Şî li ferbi 'n triĭ ulceli,
Triĭ ulceli-acoperiti
Pentru Ghiţâşor gătiti.
Dar Ghiţâcâ când vinea,
Frumos masa 'ĭ-o punea
Şî Ghiţâcâ când gusta,
Bucăţili nu-ĭ plăcea,
Di triĭ orĭ îmĭ leşîna,
Şî din gur'aşa grăia:
— Aşterni-mĭ, măĭcuţâ 'n pat,
Câ curva m'o ofticat
Şî-am sâ zac di bólâ rĕŭ.
Şî nu-ĭ di la Dumneḑĕŭ
Şî mi-ĭ di la o mueri,
Învĕţându-mĕ la rĕli,
Pentru fapti tinereli,
La nevoĭ şî la dureri.

FOAI VERDI Ş'O ŞOPÂRLÂ

Cules de G. Coatu, învĕţător din Cerna, pl. Mâcin, jud. Tulcea.

Fói verdi ş'o şopârlâ,
Colo pi un mal di gârlâ,
Imĭ şĕdi o babâ bĕtrânâ,
Cu cairu alb di lânâ,
Şî cu fusu într'o mână.
Ea din fus câ sfârâĭa
Şî din ochĭ câ lăcrăma,
Şî din gură blĕstăma
Şî pi apâ câ 'ntreba:
— Apâ, apâ curgĕtóri,
Tu prin multi locurĭ trecĭ,
Póti multi lucrurĭ veḑĭ.
Nu cum-va di-aĭ vĕḑut,
Pi undi aĭ trecut,
Un făt frumos,
Frumos şi mlădios?
— Ba maĭcă-am vĕḑut,
Pi undi-am trecut,
Intr'o corabiĭ négrâ şi smălţuitâ
Şi di vînturĭ bătutâ
Şî di malurĭ opritâ.
El într'ênsa câ-mĭ şĕdea
Şi hârtiĭ albâ îmĭ scriea
Şî-ĭ da maĭcâĭ şi citea.

FECIORU LU' PETRU VODA

Veḑĭ variante la p 110. 112.

Cules de Constantin Stănescu de la Iovan Băzăvan din Giubega, Doljiŭ.

A plecat fecioru lu' Pĕtru Vodă,
A plecat de la Sân-Petru,
Şi mĭ-ajunge la Sân-Medru,
Să ia fata luĭ Letin bogat,
De blagâ bâgat,
De lege spurcat.
A plecat de la Sân-Petru,
Ş'ajunge pe la Sân-Medru.
Şi el când mi-l vedea,
Nicĭ pe aĭa nu-l lăsa.
Treĭ fete primenĭa,
Şi 'n horă că le scotea,
Şi la pórtă că mergea,
Şi cu suliţele da,
Şi porţile le 'ncuĭa,
O dată din gură striga :
— Care e ginerile,
Ginerile, mirele ?
Să s'alégă din nuntaşĭ,
Din nuntaşĭ, din călăraşĭ,
Să dea cu suliţele,
Să descue porţile,
Să tragă căretele.
El treĭ fete 'n horă scotea,
Şi din gură ĭar striga :
— Care este ginerile,
Ginerile, mirele?
Să 'şĭ alégă mirésa,
Bage-o 'n ochiĭ mâni-sa !
El o-dată că ofta,
La naşu-sěŭ să uita.
Naşu-sěŭ aşa ḑicea :
— Fine, fine, rógă-te de Dum-
[neḑeŭ,
Să trăiască naşu-tĕŭ.
Treĭ mere din sîn scotea
Şi 'n horă că le punea
Şi mirésa le lua.
Şi el îşĭ lua mirésa,
Şi 'n căretă o suĭa,
Şi căretele pleca,
Şi ginerile rĕmânea,
Să rupă sócreĭ chetórea.
El o-dată de zor trăgea,
El nicĭ rupea chetórea
Şi rupea rochia.
Iar sócra-sa îl blestema:
— Dar'ar Dumneḑeŭ să dea,
Calu'ţĭ să se poticnĭască,
Tocma 'n cap să te trântĭască.
— Fine, Pe Galben de când
[l'am luat,
La fugă nu l'am cercat.
Eĭ scările le punea,
Şi la fugă 'l cerce,
Şi tocma 'n cap 'l trîntea.
— Fine, finişor,
Oĭ fi ceva vinovat ?
-- Nu sînt nimic vinovat?
De douĕ orĭ am sărutat :
O dată peste sovon,
O dată pe obraz gol.

VOINICUL OLAC

Vedĭ variante la pag. 66. 69, 1061.

Culese de Constantin Popescu de la Iovan Băzăvan din Giubega, Doljiŭ.

Voinicŭl Olac,
De blagă bogat,
De părinţĭ sărac.
Sus în idióră,
La têrgu d'afară,
Voinicel se 'nsóră.
El la têrg eşea,
Şi aşa 'mĭ grăia:
— Mândră, mândruliţă,
Mândră, mândra mea,
Pune faţa la albélă,
Buze moĭ la rumenélă,
Sprîncene la condeĭală,
Să eşim la têrg afară,
La têrgu de florĭ,
Unde 's negustorĭ.
— Mă voinic Olac,
De blagă bogat,
De părinţĭ sĕrac,
Mândra 'ţĭ este de vindare,
Orĭ iţĭ este de pierdare?
— Nu mĭ-e mândra de perdare,
Ci mĭ-e mândra de vindare.
— Da ce 'mĭ ceĭ pe ea?
Nouĕ pungĭ de banĭ,
Nouĕ şi cu nouĕ,
Care fac opt-spre-dece,
Pe voinic să 'l sece.
— Ia aşterne o ipingea,
Să 'ţĭ daŭ banĭ cu găléta,
Şi şedĭ pe dulgheanĭ,
Numĕrând la banĭ.
El mândra şĭ-o lua,
Acasă cu ea pleca.
Dar el mi-ĭ dicea:
— Mândro, mândra mea!
Aĭ să ne 'ntrebăm,
Că prea semĕnăm,
Din ce sat suntem?
— Eŭ 's fata Popiĭ Opriĭ,
Din ţara Moldoviĭ.
Da tu al cuĭ eştĭ?
— Fecioru Popiĭ Opriĭ.
Din ţara Moldoviĭ.
— Frăţiorul meŭ,
Turciĭ ne-aŭ robit
Şi ne-aŭ despărţit.
Frăţiorul meŭ,
La mâna stânguţă,
Avea o bubuliţă,
Ţapa grâuluĭ,
Bobu orduluĭ.

FOAI VERDI Ş'O LALEA

Cules de G. Coatu, învĕţător, din gura flăcăilor de la Zebil, din Cerna, pl. Măcin, jud. Tulcea.

Fóĭ verdi ş'o lalea
Trec soldaţiĭ Dunărea,
Câte patru-alăturea.
Şî calcâ din piatrâ 'n piatrâ
Par'câ sînt făcuţ' di-un tatâ
Şî calcâ din urmâ 'n urmâ
Par'câ sînt făcuţ' di-o mumâ.

VERDI FOAI LEMN USCAT

Cules de G. Coatu, învĕţător din Cerna, pl. Măcin, jud. Tulcea.

Verdi fóĭ lemn uscat
Răŭ maĭcă m'aĭ blĕstămat,
Nibăut şi nimâncat
La ósti m'am străinat.
Verdi fóĭ di orez,
Vino maicâ di mĕ vedĭ
Pănâ-s órzîli maĭ verdĭ.
Când or fi órzîli 'n clăĭ
Să viĭ maĭcâ să mĕ eĭ.
Verdi fóĭ mărăcĭuni
Undi-s maĭcă nu mi-ĭ bini;
Aşternutu-mi-ĭ di mărăcĭunĭ
Şî pernuţa di cĭulinĭ.

VERDI FOAI DI DUGHII

Cules de G. Coatu, învĕţător, de la Gheorghe Vâlcu, din Zibil, pl. Măcin, judeţul Tulcea.

Fóĭ verdi di dughii
Câ m'o scris la meliţăĭ.
Şî tatu-meŭ îĭ bătrân
Nu póti să cosască fên,
Sâ dea murguluĭ sâ mânâncĭ.
Şî n'am nicĭ un frati;
Am numaĭ o sorâ,
Şî ĭa-ĭ fatâ mari.
Cum ajungĭ sórili 'n sarâ
Işĭ ĭa furca subsuórâ
Şî sâ ducĭ la şĕdătorĭ.
Verdi fóĭ amărînd
Şî-mĭ rămâni murgu flămând.
Verdi fóĭ amărésă
Trecuĭ podu la amiadâ,
Şî lăsăĭ murgu sâ pascâ
Şî m'ajunsă-un dor di acasă,
Nicĭ nu-ĭ dulcĭ, nicĭ amarâ,
Bati vint di mă dobórâ

VERDI FOAI Ş'UN LIPAN

Cules de G. Coatu, învĕţător din Cerna, pl. Mâcin, jud. Tulcca.

Verdi fói ş'un lipan,
Frumos cânt'un cuculén,
Din fluer şi din caval,
Şî-l ascult'un căpitan,
Ficioraş di moldovan,
Numa di şăĭspreci anĭ.
Işĭ ari o hamurézâ'n dél,
Una 'n dél
Şî una 'n vali.
A din vali-'ĭ ca o flóri,
A din dél ca un pahar.
Şi sâ pórtâ cu tulpan,
Cu tulpanu vişiniŭ,
Omóră voĭnic di viŭ ;
Şi sâ pórtâ c'o rochiţâ
C'o rochiţâ chicăţică,
Largâ 'n póli,
Strîmtă 'n şali,
Croitâ pi ţâţişóri,
După gustu dumitali.

FOAI VERDI DI-ASOMII

Cules de G. Coatu, învĕţător din Cerna, pl. Mâcin, jud. Tulcea.

Fói verdi di-asomiĭ
Vin doĭ fraţ din cătăniĭ,
Unu mic şî altu mari
Grăi unu către altu :
— Puni frati mâna 'n şăli
Sâ-ĭ tragim una di jăli ;
Puni frati mâna 'n şold
Sâ-ĭ tragim una di Olt ;
Puni frati mâna 'n brêŭ
Sâ-ĭ tragim una di drum.
Verdi fói di scumpiĭ
Bini-ar fi şî 'n meliţâĭ,
Numa douâ sâ nu fiĭ :
Puşca şi oţĕlili,
Pi spati curĕlili,
C'abia-mĭ răpun ḑilili.
Şî-altâ fói, fói latâ
Bini-or fi şi în armatâ,
Fărâ mamâ, fărâ tatâ,
Fărâ fraţĭ, fărâ surorĭ,
Fărâ rudi doritorĭ.

CANTECU LUI BUSUIOC HAIDUCU

Culésă de G. Giurumescu de la G. S. Giurumescu în vârstă de 80 anĭ.

Fóe verde treĭ spanace,
Măĭ sărace Busuióce
Şapte poterĭ n'aŭ ce-ţĭ face,
Nicĭ şapte, nicĭ opt, nicĭ Craiova cu tot
Şi nicĭ ţara până-în Olt.
De cât carte de prădare
Maĭ bine pe-o gură de vale
Cu stânga pe învelitóre,
Cu drépta pe pistóle,
Să ţin calea la strâmtorĭ
Şi să-mĭ prind d'eĭ negustorĭ
Şi să-mĭ iaŭ d'eĭ gălbiorĭ,
Că sunt uşorĭ la purtare
Şi varsă banĭ la schimbare.

CANTEC CATANESC

Culésă de G. Giurumescu de la Vasile C. Iov Rupturénu din com. Ruptura cătunul Ruptura.

Haĭ, murgule, haĭ,
Pe cóstă de plaĭ,
Să te pasc şi să te daŭ,
Că eŭ dacă oĭ pleca
Tu n'aĭ cuĭ maĭ rĕmânea.
Să te las tatăne-meŭ
Tată-meŭ e om bĕtrân,
Nu póte cosi la fên.
Să te las mumâne-mea,
Muma-mea e vrăjitóre
Tu murgule morĭ de fóme.
Să te las frăţine-meŭ,
Frate meŭ e om bogat
Şi la pus şi pârcalab,
Ş'a ciumagu plică-n sat,
Tu murgule rămâĭ legat.
Să te las surori-mea
Soru-mea e fată mare
Ea furca plécă la fete,
Tu murgule morĭ de sete.

AGA BALACEANUL

Cules de Constantin Stănescu de la Iovan Băzăvan din Giubega, Doljiŭ.

Frunḑă, fóĭa piruluĭ,
In munţiĭ Gambrinuluĭ,
In pădurea Drinuluĭ,
Ceartă-mi-se, bate-mi-se,
Ceĭ douĭ Domnĭ, cu douĕ oştĭ;
Una e verde ruséscă,
Şi una roşie turcéscă.
Dar Domniĭ cine era?
Era Aga Bălăcénul,
Cu Constantin Brâncovénul,
Credea'n Dumneḑeŭ, sĕrmanul.
Dar pe ce sĕ bătea?
Pe Bucurescĭ a 'l muta.
Fóe verde foĭ de fragĭ,
Să 'l aducă la Novacĭ.
Fóe verde bob năut,
Şi frate nu s'a putut;
Bucuresciul a stătut,
Unde a fost el de de-mult.
Fóe verde ş'o lalea,
Unde, frate, s'auḑĭa,
Ca să 'şĭ tae năşia,
Să 'şĭ capete Domnia?
Nicăerĭ nu s'auḑĭa,
Frate şi s'adeverĭa,
Ca să 'şĭ tae năşia,
Să 'şĭ capete Domnia.
Numa Căpitan Costin,
Luĭ Aga Bălăcén fin,
Când fu Jouĭ de diminéţă,
Se spăla bine la faţă,
Şi pe cal încăleca,
Şi la naşu-sĕŭ pleca.
— Naşule se 'ncălecăm,
Şi la 'ntrecerĭ să ne luăm,
Că la vreme de pericol,
Ţĭ-oiŭ da şi eŭ ajutor.
Eĭ din oraş eşiră afară,
Şi la 'ntrecerĭ se luară.
Dară Costin ce 'mĭ făcea?
Suci calul pe stânga,
Şi când dete pe drépta,
Iĭ tae mâna şi spata.
Bălăcénul se 'ntorcea,
Şi din gură cuvînta:
— Ce viĭ fine înfuriat?
Or la sânge eştĭ spurcat,
De viĭ aşa turburat?
— La sânge nu sînt spurcat,
Dar la vreme de pericol,
Ţĭ-oĭ da şi eŭ ajutor.
Şi când vorba isprăvĭa,
'Şĭ lua calul şi pleca,
Şi 'n Dâmboviţă intra.
Nicĭ acolo nu'l lăsa,
Şi pe sânge că 'l ducea,
Şi 'n Dâmboviţă intra.
Să veḑĭ, Aga ce 'mĭ făcea?
Ingenuchia şi se ruga.
Şi din gură cuvînta:
— Lasă-mĕ, fine, aşa,
Că la drumurĭ m'oĭ ţinea,
Oĭ cerşi şi m'oĭ ruga,
Ca să 'mĭ ţin căşcioréua.
Lasă-mĕ, nu mĕ tăia.
Nu ţĭ-e, finule, pĕcat?
Treĭ copiĭ ţĭ-am botezat,
Pe tine te-am cununat.
Nicĭ acolo nu 'l lăsa,
Frumos capul 'ĭ-l tăia,
Şi 'n dăsagĭ că mi 'l băga,
Drum că la Divan 'şĭ lua.
Ş'acolo când ajungea,
'I trântea capul pe masă,
Ca pe căpăţînĭ de varḑă.
Boeriĭ când îl vĕḑură,
Toţĭ de frică 'nmărmuriră.
Dar Constantin Brâncovénul,
Credea'n Dumneḑeŭ, sĕrmanul,
El din boerĭ că eşĭa,

Şi din gură cuvînta:
— D'aleĭ, Căpitan Costine,
Tu țĭ-aĭ tăiat nășia,
Ca să 'țĭ capețĭ Domnia:
Țĭ-aĭ căpĕtat funia.
Când fu Vinerĭ lângă sară,
Pe Costin îl spânzurară,
Colo 'n têrgu de afară,
De douĭ stâlpĭ ş'o puntióră.
Dar de plâns, cine 'l plângea?
Numaĭ biată naşă-sa:
— De oleoleo, fine Costine,
Tu țĭ-aĭ taiat nășia,
Ca să 'țĭ capețĭ Domnia:
Țĭ-aĭ căpĕtat funia.
Feru să nu ruginĭască,
Oțelu să nu plesnĭască,
Trupu'țĭ să nu mucedĭască,
Să vedĭ blestemul de naş,
Că 'n lume n'are locaş.
Şi când vorba isprăvĭa,
Țĕrîna pe el curgea.

NEGUȚA

Culeș de Constantin Stănescu de la Iovan Băzăvan din Giubega, Doljiŭ

Neguțo, Neguțo,
Neguțo, ficuțo,
Ce tot dormĭ în chez,
De nu maĭ lucrezĭ?
Orĭ cap mi te dóre,
Saŭ la inimióră?
— Nicĭ cap nu mĕ dóre,
Nicĭ la inimióră;
Ci el mi s'a dus,
In țar' Unguréscă,
Ca să 'mĭ têrguĭască,
Fir şi ibrişin,
Ca săĭ cos peschirĭ;
Pânză şi meteşĭ,
Ca să 'ĭ cos cămaşĭ.
Şi el mĭ-a trimes,
Cuvînt, pe sub vênt,
Carte pe pămînt,
Că mi s'a însurat.
Mĭ-a trimes răvaş,
Să mĕ pue naş.
— Neguțo, ficuțo,
Tună maĭcă, tună,
Tună, de 'l cunună;
Ia sloĭul de céră,
De fă luminare.

COSTEA ŞI FULGEA

Cules de Constantin Stănescu de la Stana M. Ghiţa din Giubega, Doljiŭ.

Costea, când s'a cĭobănit
Şi Fulgea s'a haiducit,
Eĭ amêndouĭ s'aŭ vorbit :
— Măre, Fulgeo, măre,
Când ţĭ-o fi dor de carne,
Tu să viĭ la târla mea,
Să 'ţĭ daŭ o mĭea de căldare,
Ş'un berbece de frigare,
Ş'un notior de pristos,
Să vĕ fie de folos.
Da Fulgea nu vrea aşa,
Şi înşelător ce era,
Inşelător de şépte Domnĭ,
Nouĕ haĭducĭ că 'mĭ avea,
Şi cu eĭ că se vorbĭa,
Când sórele scăpĕta,
Uniĭ ca câiniĭ lătra,
Alţiĭ ca lupiĭ urla,
Câĭniĭ Costi să 'ĭ înşele.
Şi turma că mĭ-o rupea
Jumĕtate, a treia parte.
Diminéţa se scula
Şi peste oĭ se uĭta,
C'avea o mĭea ócheşa,
Şi pe aia pricepea,
Că oile nu era,
Nicĭ laptele la mulsóre,
Nicĭ caşul la stricătóre.
Costea o băsdógă lua,
Şi peste câmp că pleca,
— O Gudă bĕtrână,
Ia vin după mine.
Şi colea 'ntr'o tufă verde,
Micşorel focşor se vede,
Nu sciŭ focu 'ĭ potolit,
Orĭ de haĭducĭ ocolit.
El acolo c'ajungea.
Uniĭ la frigărĭ frigea,
Alţiĭ la căldărĭ băga,
Alţiĭ 'ntorcea la belcĭuge,
Ca să fie carnea dulce.
— Bună sara, frate Fulgeo,
Tu când mi te-aĭ haĭducit,
Eŭ atuncĭ m'am ciobănit,
Noĭ amêndouĭ am vorbit,
Ca să viĭ la târla mea,
Să 'ţĭ daŭ o mĭea de căldare
Şi un berbece de frigare,
Ş'un notior de pristos,
Să vĕ fie de folos.
Şi tu frate aşa n'aĭ vrut.
Eştĭ un hoţ de nouĕ ţărĭ,
Inşelător de şépte Domnĭ.
Ţine, ţine, frateo Fulgeo,
Să daŭ odată cĭobănesce,
Să réspundă haĭducesce.

DE-L ORAŞ DIN BUCUREŞTI

Cules de P. Cristescu, învĕţător, din comuna Calăreţiĭ-Şăinoiŭ, jud. Ilfov.

De-l oraş din Bucureştĭ,
La cele case domneştĭ
Staŭ carâte, tăbărâte,
Cu postav negru 'nvelite,
Că se însóră domn tînĕr
— Negru-Vodă,
Şi îl cunună Ion-Vodă.
Dar fata de unde-o ia?
Din têrg, mĕ, din Dobrogea.
Fata Liténuluĭ bogat,
Saŭ a câneluĭ spurcat
Şi de lege lepădat.
Iar Letinul ce făcea?
Porţile le zăvora,
Cu fiarele pluguluĭ,
Puterea pămîntuluĭ.
Iar Letinul ce-mĭ grăia?
— Care-mĭ este mirele,
Mirele, ginerile,
Să-mĭ descuie porţile.
Iară nunul cel maĭ mare,—
Ca ş'al nostru d'astă seară, —
Nicĭ nu bea, nicĭ nu mânca,—
Inălţând umerile,
Ca şoimi aripile,—
Din guriţă ce-mĭ grăia?
— Tacĭ fine nu te 'ntrista,
Rógă-te la Dumnedeŭ
Şi la Maica-Precista
Să trăĭască naşi-to,
Că'ţĭ pórtă naşi-to grija
Şi tótă cheltuĭala.
Dupĕ cal descăleca,
Calu 'n chingĭ că mi-l strângea
Şi pe cal încăleca,
Zidurile le sărea,
Porţile că descuĭa.
Iaca nunta că sosĭa.
Iar Letinu ce-mĭ făcea?
Treĭ fete marĭ aducea
Şi tot într'un port le 'mbrăca.
Iar Letinul ce-mĭ grăia?
— Care-mĭ este mirele,
Mirele, ginerile,
Să-şĭ cunóscă mirésa.
Iar mirele ce-mĭ făcea,
D'un caftan că-mĭ scotea,
Iar mirésa lăcrăma,
Şi mirele mâna pe ea punea.
Iar Letinul ce-mĭ făcea
Şépte buţĭ de vin aducea,
Şi cap în cap le punea
Şi din guriţă ce-mĭ dicea?
— Care-mĭ este mirele,
Mirele, ginerile,
Să-mĭ sară el buţiile?
Iar nunul ce-mĭ făcea
Pe lângă buţĭ că se da,
Cercurile la buţĭ tăia,
Nuntaşiĭ cai adăpa.

TATARAŞUL

Vezĭ varianta la pag...

Cules de Constantin Stănescu de la Stana M. Ghiţă din Giubega, Doljiŭ.

Pe sub Varin,
Mulţĭ Tătăraşĭ vin.
— Tătăraş bĕtrân,
Cu barba la sîn,
Lasă-mĕ de mână,
Să mĕ 'ntorc la urmă,
Că eŭ mĭ-am lăsat,
Cusătura 'n gard;
Acu la ferĕstră,
Cu mătasă albastră,
Acul la perete,
Cu mătasă verde;
Pruncul neînfăşat,
Tot afară 'n pat.
Plóia mĭ-o ploua,
Şi mi l'o scălda;
Ninsórea mĭ-o ninge,
Pe prunc mi l'o unge;
Vêntul o bătea,
Şi l'o legăna.
— Aĭde, bre'nainte,
Nu ţĭ-aduce aminte.
O dată ḑicea:
— Turcilor, beşliilor,
Maĭ slăbiţi-mĭ mâĭnile,
Să 'mĭ rĕcoresc ţiţele,
Să maĭ dreg cosiţele.
De cât slugă Turcilor,
Şi róbă cadînelor,
Maĭ bine mâţe bróştelor.
Şi 'n baltă sărĭa,
Şi nu se maĭ vedea.

CANTECUL ILINCUŢEI

(Variantă)

Cules de P. Cristescu, învĕţător, din comuna Călăreţiĭ-Şainoiŭ, jud. Ilfov.

Foicica bobuluĭ,
Sus pe malul Oltuluĭ,
La casele Şandruluĭ,
Şandruluĭ bogatuluĭ.
'Ş'are Şandru o fată mare,
Dréptă ca o luminare,
Frumuşică ca o flóre,
Garófă mirositóre.
De frumósă ce era
Ilincuţa mĭ-o chema.
De diminéţă se scula,
Cosicióra îşĭ cheptăna,
Pe ochiĭ negri se spăla,
La icónă se închina,
Şi afară că eşĭa,
Mătura în mână lua,
Bătătura mătura,
Şi din guriţă ce-mĭ grăia?
— Bătătură, bătătură!
Dacă eŭ m'oiŭ mărita
Pĕ tine cine te-o mătura?
Coţofana cu códa,
Că ea e surióra mea.
Dar de udat cine te-o uda?
Mierliţa cu guriţa,
C'aia e surióra mea.
Vedrile în mână lua,
Cobiliţa ca creiţa,
Şi la Dunăre că pleca,
Vedrele că le umplea,

Când ochĭ negri ş'arunca,
Când despre sóre-răsare,
Tare vine d'un caic,
Cu postav negru 'nvelit.
Dar în caic ce era?
Este un Turc mărunţel,
Fratele luĭ Cĭupăgel,
Se teme Gĭurgĭu de el.
Iar Ilinca ce-mĭ făcea?
Vedrile că le vĕrsa
Şi acasă că-mĭ alerga:
— Maĭcă, măĭculiţa mea,
Ascundi-mĕ unde-va,
Că vin Turciĭ de mĕ ĭa,
De mĕ duce în Dobrogea.
Iară mă-sa ce facea?
D'un mormânt mare făcea;
Bagă pietre şi butucĭ.
Iaca Turciĭ că-mĭ sosea
— Dă-ne babo, pĕ Ilinca.
— Ilincuţa mĭ-a murit.
Dacă nu-mĭ credeţĭ cuvîntul,
Aĭ să v'arăt şi mormîntul.
Iar Turciĭ ce-mĭ făcea,
Lua sape şi lopeţĭ
Şi incepea a desgropa;
Găsi pietre şi butucĭ.
Mâna pe babă punea,
Ţâţele le despica,
Şi cu sare că le da.
Iar baba ce-mĭ grăia?
— Na la măĭcuţa, cheiţa
Şi-mĭ descuie lădiţa
Şi mĭ-o ia pe Ilincuţa.
Lădiţa că-mĭ descuĭa
Şi pe Ilinca o lua,
La Dunăre se ducea,
Şi în caic că se punea
Şi Dunărea că trecea.
Iar Ilinca ce-mĭ grăia?
— Turcilor, boĭerilor,
Maĭ slăbiţi-mĭ mâĭnile,
Ca să-mĭ dreg cosiţile.
Şi din gură ce-mĭ grăia?
De cât róbă Turcilor
Un prânz bun cosacilor.
Şi în Dunăre se-arunca.
Iar Turciĭ ce-mĭ făcea?
Tare acasă alerga,
După nevoade umbla,
Dunărea că mi-o vêna,
Pe Ilinca mĭ-o scotea
Şi aşa mórtă o săruta,
De frumósă ce era.

FRUNḐA VERDE PER PRASAD

Veḑĭ variante la pag...

Culésă de A. Cazacu invĕţător, de la Gheorghe Samson din satul Scărişóra pl. Berheciŭ, J. Tecucĭ.

Frunḑă verde pĕr prăsad,
Taĭc'-mĭo a fost om bogat,
Pe chirie n'o luat.
Vine sara supărat,
— Pune masa să mănânc.
— Strânge masa, nu mănânc,
Ca să plec la ĭarmaroc,
Cu nevasta de vîndut.
Când pe la mijloc de cale
Să'ntêlni cu'n Turc călare.
— Bună cale, omule.
— Mulţumescu-ţĭ Turcule.
Unde te ducĭ tu omule?
Am plecat la ĭarmaroc,
Cu nevasta de vîndut.
Turcul când a auḑit,
El din gură a grăit:
— Cât ceĭ, omule, pe ea?
— Treĭ sute cincĭ-ḑecĭ de leĭ.
Turcuul când a auḑit,
Baniĭ că 'ĭ-o numĕrat
Şi nevastă ş-o luat.
Dar nevasta aşa a ḑis:
— Măĭ, bărbate rĕule,
Cum iţĭ vindĭ tu sângele?
Acasă când îĭ ajunge,
Cariĭ din cotro or plânge
Şi din gur'or întreba:
— Vine mămuca, or ba?
Turcul când a auḑit

El din gură a şi grăit:
— Haĭ, murgule,'n pas maĭ [tare,
Să ajungĭ la sat cu sóre
Că ne'ĭ satu'n depărtare;
Şi ne'ĭ murgu ne-adăpat,
Nebĕut şi nemâncat.
Turcu-a casă când o ajuns,
El nevesteĭ că ĭ-o ḑis:
— Pune masa, să mâncăm
Şi aşterne să ne culcăm.
D'a să stăm, să ne 'ntrebăm,
Care, din ce ném sîntem?
— Eŭ's Eléna împĕratuluĭ
Dė pe délu statuluĭ.
— Şi eŭ's Constantinu'mpĕ- [ratuluĭ,
De pe délu statuluĭ.
Turcul când a auḑit,
El din gură a şi grăit:
Baniĭ, care ţi-'ĭ-am dat,
Pe tine te-am presentat.

CANTECUL LUI IORGOVAN

Culésă de N. Corciovă învĕţător la şcóla din Comuna Docanĭ, plasa Têrg-Simila, judeţul Tutova.

Frunḑă verde odolén,
Ici în vale, colo'n dél,
La rateşu de sub mal,
Bea Iorgovan
Şi cu Drăgan,
Şi Iorguţă Roşcovan;
Că iĭ bea şi petrecea,
De poteră nicĭ gândĭa.
Fraţĭ de aĭ luĭ iĭ spunea:
— Bea Iorgovan, nu prea bea,
Că'ĭ potera icĭ, colea.
— Lasă, vie, că nu'mĭ pasă,
Că şed cu fraţiĭ la masă,
Şi mi'ĭ puşculiţa drésă.
Şi maĭ am vr-o şépte acasă,
Cu cincĭ rândurĭ revolvóre,
Tot în piedica cea mare;
Şi cincĭ rîndurĭ de cuţite,
Tot aŭ patru ascuţite,
Ascuţiţe şi ĭuţitóre,
Eŭ fac printr'nşiĭ cărare
Şi mi-'ĭ omor din picĭóre,
Ca pe-o cucută de sóre.
Las'să vie pe poĭmâne,
Cum vin aşa se duce,
Că nu's fime cu cârpă,
De poteră nu mi-'ĭ frică;
Şi-'s Român cu cuşmă'n cap,
Eŭ cu potera mĕ trag.
Cine trece luncile?
Iorgovan cu slugele.
Cine trece lunca mare?
Iorgovan cel tare şi mare
Diminéţa pe răcóre,
Când stă roua pe picĭóre,
Cu cincĭ sute de cătane,
Diminéţa'n prânḑu mare.
Nu-'s catane boereştĭ,
Ci'-s cătane haĭduceştĭ;
Daĭ cu plumbu, nu'ĭ loveştĭ,
N'aĭ maĭ vĕḑut de când eştĭ.

BIŢA

Culésa de la Ión Ţigănaş, din cătunul Gropile, com. Filióra jud. Némţu.

Fóĭe verde de-avrămésă
Pe uliţa armenéscă
Este-o curte boeréscă.
Iar la curte cine-'mĭ şade ?
Puĭul calul'şĭ potcoveşte
De grea cale să găteşte.
Puĭca şade de'l priveşte,
Din lacrămĭ abĭa'l zăreşte,
Din guriţă aşa-ĭ grăeşte:
— De te ducĭ, bădiţă, ducĭ,
Ia-mĕ, bădiţă şi pe mine,
Fă-mĕ brêŭ pe lângă tine.
De ţi-'ĭ greŭ Biţă de brêŭ,
Fă-mĕ lumină de sĕŭ ;
De ţĭ-'ĭ greŭ Biţă de sĕŭ,
Fă-mĕ lumină de céră
Şi mĕ vâră subţióră
Unde sara'ĭ însĕra
Eŭ frumos te oĭ lumina,
De ţi s'o părea că-ĭ ḑiuă.
Fóe verde tiriplic,
Trece Biţă pe colnic
Din guriţă şuerând
Şi pe murgul neteḑind,
Iară puica suspinând
Şi din gură aşa grăind:
— Dragă Biţă biţişor,
Nu ţi-'ĭ milă şi păcat?
De la maĭca m'aĭ luat
Şi'n rĕĭ codri m'aĭ băgat.
Ia-mĕ, Bădiţă, călare,
Că nu maĭ pocĭ de picĭóre ;
Drumu-'ĭ greŭ şi grunţuros
Nu maĭ pocĭ merge pe jos.
— Puĭculiţă, chip frumos,
Eŭ te-aşĭ lua bucuros,
Dar mi-ĭ murgul sprintenel
Şi'n picĭóre subţirel,
Abĭa duce trupul meŭ, —
Trupul cu păcatele
Mijlocul cu armele.
— Să te ducĭ, bădiţă, ducĭ
Până'ĭ cădea rob la Turcĭ,
Şi cu mânile'n cătuşĭ,
Să ţiĭ frêul cu dinţiĭ
Să mâĭ calul ca muţiĭ,
Să mi te vadă părinţiĭ.
Şi de te ducĭ, bădiţă, ducĭ
Să te ducĭ în noĕ ţărĭ
Şi să facĭ nouĕ feciorĭ,
Iar la urmă-o copiliţă
Să-'ĭ puĭ numele Ojăniţă
Şi să 'ĭ cumperĭ o cociţă,
Să-'ţĭ care apă la temniţă, —
Apă amară şi tulbură
Să tot beĭ mereŭ, mereŭ
Gândind la blestemul meŭ,
Căĭ blestem de la o fată.
— Tacĭ puĭcă nu blestema
Că'napoĭ m'oĭ înturna
Şi casă ţ'oĭ cumpăra,
Cu nouă uşĭ şi nouă paturĭ
Să zacĭ anu şi patu,
Luna şi scândura.

FRUNḐILEANA DE-AVRAMASCA

Vedĭ variante la pag...

Culés de Gh. Dobrea, învĕţător, din gura poporuluĭ, în satul Marginea, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Frunḑiléna de-avramască
La Eşĭ la Curtea Domnéscă,
Staŭ florili să 'nfloréscă,
Trandaciriĭ se'nbobocéscă,
Numaĭ lemnul Domnuluĭ
Sedi-în pórta raĭuluĭ
Şi giudică florili,
Ce-aŭ făcut mirosnili?
Dar florili aşa o ḑis:
— Că vîntul ne-o clătinat,
Şi mirosnu ne-o luat.
Lată-ĭ frunḑa bobuluĭ,
Dar maĭ lată-ĭ a plopuluĭ,
Până-n têrgul Nistruluĭ,
La curţili Sanduluĭ.
Are Sandu o copchiliţă
De harnică ce era
Diminéţă se scula
Pe ochĭ negri se spala
La icóni se 'nchina
Mânicile suflica
Cofili în mânĭ lua
La Dunărea apleca.
Când pe malul Dunăreĭ
Şepti cânĭ, şepti păgânĭ,
Şepti-ḑecĭ de îngerĭ bunĭ.
Rusanda când 'ĭ-o vĕḑut
Cofili că le-o trântit
La maică-sa o sosit.
— Maĭcă, măĭculiţa mea
Ascundi-mĕ unde-va
Că orĭ oĭ maĭ trăi orĭ ba.
Maĭcă-sa c'o luat'o
Şi'n căsuţă c'o bagat'o,
In căsuţă într'o lădiţă;
Pe lădiţă lăcăţică,
Pe lăcătă zidĭ di chĭatră.
Atuncĭ vorba n'o sfîrşaŭ
Turciĭ în casă tăbĕraŭ;
Pe maică-sa c'o luat'o
Şi de cheli c'o juchĭaŭ;
Ţîţile li spintica
Cu sari li presura.
Daţi-mĭ drumul mânilor
Să-mĭ rĕcoresc ţîţile.
Pe Rusandra că voiŭ spune-o.
In căsuţă într'o lădiţă
Pe lădiţă lăcăţică,
Pe lacată zidĭ di chĭatră.
Pe Rusanda c'o luat'o;
Turciĭ în trăsurĭ ne-o puné;
Ea pĕr galbĕn displeté.
Când pi malul Dunăresc:
— De cât or ci argată Turcilor
Şi slugă boerilor,
Se ciŭ hrana peştilor
Şi rugina chetrilor.

SUB POALE DE CODRU VERDE

Cules de I. Trandafirescu, învĕţător, de la Maria T. Rovenţa, din comuna Siseştiĭ-de-jos, jud. Mehedinţĭ.

Sub póle de codru verde,
Mititel foc mi se vede:
Nu ştiŭ focu 'ĭ potolit,
Or de voĭnicĭ ocolit,
Nu ştiŭ 's zece, or doĭ-sprece,
Toţĭ 'mĭ frig la un berbece;
Nu mi-l frige cum se frige
Şi mi-l frige prin cârlige
Şi'l întórce prin belciuge
Ca să-ĭ fie carnea dulce.
— Beţĭ copiĭ şi ospătaţĭ,
Şi de cale vĕ cătaţĭ,
Voĭniceiĭ codruluĭ!
Nu vĕ daţĭ somnuluĭ,
Că somnul 'ĭ înşelător
La voĭniciĭ călătorĭ.
Frunḑă verde de susaĭ
Colea în vale mĕ culcaĭ
Frumuşel vis 'mĭ visaĭ
Un corbiţ cu şarpe 'n gură
Vere! Vere! Vĕrul meŭ!
Mĕ mâncaşĭ cu visul tĕŭ
Nu'ĭ corbul cu şarpe 'n gură
Ci'ĭ gâdea cu ştrénga 'n mână.
— Mĕ culcaĭ şi-mĭ adormiĭ,
Frumuşel vis îmĭ visaĭ
A turmulice de oĭ.
— Vere! Vere! Vĕrul meŭ!
Mĕ mâncaşĭ cu visul tĕŭ.
Nu'ĭ turmulicea de oĭ,
Ci-ĭ potera dupe noĭ.
— Mĕ culcaĭ şi-mĭ adormiĭ,
Frumuşel vis îmĭ visaĭ;
Visaĭ flintulicea mea
Că-ĭ se sparse ţava.
— Vere! Vere! Vĕrul meŭ!
Mĕ mâncaşĭ cu visul tĕŭ.
Nu e flintulicea ta
Că i se sparse ţava,
Ci ne-a coprins potera.

GHIŢA CATANUŢA

Veḑĭ variante la pag...

Cules de Z. Pavelescu, diriginte, de la Ion Udrea, din comuna Raşi, plasa Balta-Ialomiţa, judeţul Ialomiţa.

Fóe verde lămuiţă
Pe cea d'albă coleniţă,
Plimbă-mi-se plimbă
Savaĭ Ghiţă Cătănuţă
Numaĭ el cu-a luĭ mândruţă,
Cu douĭ agerĭ căluşeĭ
Cu mândruţa printre eĭ,
Incărcaţĭ cu gălbiorĭ.
Vine de la tatăl luĭ,
Şi se trage spre socru-seŭ.
Dali Ghiţă ce grăia?
— Daleo, mândruţa mea,
De când pe tine te-am luat
Nicĭ un cântec n'aĭ cântat.
Cântă mândro un cânticel
Fie cât de scurticel
Numaĭ să fie frumuşel,
Ca s'ascult cu drag la el.
Dacă mândruţa cânta
Liveḑĭ verḑĭ că se scula,
Codri se despica,
Munţiĭ se cutremura,
Văile că rĕsuna,
Batreţu mi-o auḑia
Şi că până la ea venia,

CALUGARIŢA

Culeasă de T. Mironescu, învĕţător, satul Tăslăŭ, comuna Tăslăŭ, plasa Bistriţa, judeţul Neamţul.

Frunḑă verde peliniţă,
In cea verde dumbrăviţă
Este o dragă chiliuţă
C'o dragă călugăriţă,
Şedea cu cótele pe zebrea
Şi din gură aşa ḑicea:
Mândră'ĭ lumea cu ce-ĭ mândră
Mândră'ĭ lumea cu voĭnicĭ,
Fete marĭ cu ibovnicĭ
Nevestele cu pruncĭ micĭ.
Dar in astă lume mare
Nu se află om de zare,
Să te calce pe picióre
Măna în sîn ca să ţ'o bage,
Faţa albă să'ţĭ sărute.
Dar un fecior de împărat
Când venea de la vênat
El aseară când s'a dus,
Maĭca sa masa ĭ-o pus
El din masă n'a luat
Maĭca sa l'o întrebat:
«Dragul mami fecioraş
Orĭ a vâna n'aĭ vânat
De şeḑĭ aşa supărat?»
— Maĭcă măĭculiţa mea
Noĭ a vâna n'am vênat
Dar eŭ tare m'am jurat
Să n'am parte de domnie
Da nicĭ eŭ nicĭ murgul meŭ
De no'ĭ înşela-o eŭ.
In cea verde dumbrăviţă
Este o dragă chiliuţă
C'o dragă călugăriţă
Şedea cu cótele pe zebrea
Din guriţă aşa îmĭ ḑicea:
Mândră'ĭ lumea cu ce-ĭ mândră
Mândră-ĭ lumea cu voĭnicĭ,
Fete marĭ cu ibovnicĭ
Nevestele cu pruncĭ micĭ.
Dar în astă lume mare
Nu se află om de zare,
Să te calce pe picióre
Mâna în sîn ca s'o bage
Faţa albă să-ţĭ sărute.
Eĭ! dragu mami fecioraş
Leapă straele domnscĭ
Şi'mbracă călugărescĭ
Şi te du la chiliuţă
Că eŭ sunt sora ta din zălaş
Că m'a bătut bărbatu
Bate-mi-l-ar bănatu.
El lépădă straele domnescĭ,
Şi 'mbracă călugărescĭ;
S'o dus ĭuti la chiliuţă
Ş'o cuvêntat din guriţă:
Soră sorióra mea
Dă-mĭ drumul în selaş,
Că eŭ sunt sora ta din zălaş
Că m'a bătut bărbatu
Bate-mi-lar bănatu
Ea drumu că-ĭ dădu
Pe uşe când îl vĕḑu:
Oliolio! Salău de câne!
Tu viĭ, să mĕ 'nşelĭ pe mine!

FOAIE VERDE PUIU DE NUC

Culese de T. Mironescu, învěţător, din satul Taslăŭ, comuna Taslăŭ, plasa Bistriţa, judeţul Neamţul.

Fóie verde puiŭ de nuc,
M'o făcut mama haiduc.
Să port flinta pe spinare,
Să m'aţin ḑiua 'n cărare.
Să omor orĭ-ce străin,
Ce vorbesce pe Român.
Grea e viaţa de haĭduc,
F... legea luĭ de Turc!
Cându-ĭ potera la munte,
Eŭ aştept Grecu la curte.
C'am jurat pe flinta dragă,
S'aleg neghina din holdă.

PE CEA VALE DE COLNIC

Cules de Z. Pavelescu, diriginte, de la Ion Bănică din comuna Raşĭ, plasa Balta-Ialomiţa judeţul Ialomiţa.

Pe cea vale de colnic
Trece-o fată şi'n voĭnic,
Şi voĭnicul şuerând.
— Ce şuerĭ voĭnice a jale?
Orĭ 'ţĭ-e grea arma'n spinare?
— Nu mĭ-e grea arma'n spinare
Dar mĭ-e dor d'a casă tare,
C'am lăsat boiĭ înjugaţĭ
Şi părinţiĭ supăraţĭ.
Verde frunḑuliţă
Şi taĭca se plimbă pe la feréstră,
Şi maĭca se plimbă prin casă.
Verde frunḑuliţă,
Şi-am lăsat boiĭ într'o vale
Şi'ĭ păḑesce o fată mare
Cu pěr galben pe spinare.
Verde frunḑuliţă,
Şĭ-am ḑis verde de měr dulce,
Verde frunḑuliţă,
Ia ĭeşĭ maĭcă'n dél la cruce,
De veḑĭ maĭca cum ne duce!
Verde frunḑuliţă
Ne duce ca pe boĭ,
Verde frunḑuliţă,
Şi ne tae ca pe mĭeĭ
Verde frunḑuliţă.

FOAIE VERDE TREI CASTANE

Culésă de d. Revizor şcolar de la Dumitru Bejan din com. Bicaz jud. Némţu.

Fóĭe verde treĭ castane
Câtâ-'ĭ lumea pe sub sóre,
Nu-ĭ ca Vasîli cel mari.
Că ernéză iarna în Eşĭ,
Şi vara pe Grinţieş.
Eră fóe de răgoz,
Grinţieş munte frumos,
Rĕmâĭ de adĭ sănătos,
Că pe mine mĕ duc la gros,
Şi éră fóe treĭ căline
'N'a maĭ ci mâne, poĭmâne,
Când mĕ m'oĭ plimba prin tine,
Cu doĭ-spre-zece lângă mine.
Fóĭe verde treĭ alune,
Dragă mĭ-o fost crâşma'n pă-[dure,
Făcută din patru bârne;
Să béŭ vin, să mănânc pâne,
Cu puĭcuţa lângă mine.
Da puĭcuţa tot ḑicea :
Bea, bea, bea, Vasîli bea,
Că potera icĭ colea,
Lasă ci-ĭ, că nu'mĭ pasă,
Că staŭ cu fraţiĭ la masă.
Şi mi-ĭ dordolina grósă,
Şade'n curmeziş pe masă.
Las'să béŭ să veselesc,
Di potiră nicĭ gândesc.
Că maĭ am doĭ maĭ în sus,
La potiră ne supuşĭ ;
Unu'l chiamă Neculaĭ,
Harabagiu de caĭ,
Şi unul chĭamă Duminte.
Măĭ căpitane Duminte,
Ia stégul şi fa'nainte,
Că maĭ rĕmâĭ eŭ maĭ în urmă,
Să le maĭ spuĭ câte-o glumă.

IRINA CEA FRUMOASA

Culese de T. Mironescu, învĕţător, din satul Taslăŭ, comuna Taslău, plasa Bistriţa, judeţul Neamţul.

La Irina cea frumósă
La fântâna cea glodoasă
De frumósă vestea'ĭ mersă,
Tocma în ţara cea turcéscă
Ca Turciĭ să oblicéscă,
Dupe dênsa să pornéscă.
Mĕ suiĭ pe délu sfânt
Mĕ uĭtaĭ spre răsărit
Şi am vĕḑut Turciĭ viind ;
Tătucuţă, mămucuţă
De aţĭ făcut vr'un bine în lume
Făceţĭ pomană şi mie
Că vin Turciĭ după mine !
Saŭ să mă duc 'n robie.
Cresceţĭ florĭ şi nu înfloriţĭ
Că mie nu'mĭ trebuiţĭ
Cresceţĭ florĭ cât gardurile
Să ne bată vînturile
Să ne rupă vînturile.

CANTEC HAIDUCESC

Culésă de la Thóder Ión Ştefan din cătunul Ghindăónĭ, comuna Cracăónĭ, plasa Piatra-Muntele, jud Némţu.

Heĭŭ! Astă-ḑĭ béŭ, astă-ḑĭ mănânc,
Mânc 'ncalec şi mĕ duc
La puĭcuţa de demult,
Că nu pot ca s'o maĭ uĭt,
Că mult bine mĭ-o făcut.
Eŭ m'am dus pe drum rîḑênd
Ea' rĕmas pe drum plângênd.
Heĭŭ! O să trec un dél şĭ-o vale
La brĕŭ am şépte pistóle,
Când le vede puĭca'n zare
O apucă şépte bóle,
Şĭ-un puişor de lungóre
Şi-s umplute, pline, rasĕ,
De nimenea nu-mĭ maĭ pasă.

BOIAN HAIDUCU

Culésă de la Tóder Ión Ştefan din catunul Ghindăónĭ com. Cracăónĭ, plasa Pétra-Muntele jud. Némţu.

La crâşmuţa de sub dél
Bea Boĭan şi cu Boghĭan
Şi frate-sĕŭ Busdugan.
— Bea Boĭene, nu prea bea,
Să nu intri în belea,
Că potera-ĭ colea,
— Las să vie, nicĭ nu-mĭ pasă,
Că mi-ĭ durda plină, rasă,
Es afară şi-'ĭ fac lésă.

FOAI VERDI ODOLEAN

Cules de Revizorul şcolar de la Dumitru Bejan din satul Secu, comuna Bicaz jud. Némţu.

Frunză verde odoleanu,
'Mĭ-a venit vremea de an,
Să puĭ şéua pe bălan,
Şi mâna pi ertăgan.
Şi să ĭeŭ drumu la dél,
Să vĕd urmă de jidan.
Măĭ jidane, măĭ jupâne,
Nu'-ĭ schimba calu cu mini ?
Nu l'oĭ schimba f....aş,
Că asară îl cumpăraşĭ,
Cu cincĭ-zecĭ de gălbănaşĭ.
Ba, eŭ ştiŭ că li-ĭ schimba,
Că bătae ce ţĭ-oĭ da !
Să puĭ vargă lângă vargă,
Şi ţi-oĭ face chelea négră.
Măcĭucă lângă măcĭucă,
Şi-ĭ schimba calu de frică.
Eŭ mĕ duc cu Dumnezeŭ,
Tu rĕmâĭ cu calu ñeu
Eŭ mĕ duc pe drum cântând,
Tu rĕmâĭ pe loc plângênd.
Măĭ jidane, zî noroc !
C'am pus mâna pe dălog.
Sărută-mĕ amu, pân'ce mĕ veḑĭ,
Căcĭ nicĭ mâni, nicĭ poĭmâni,
Până ci maĭ daĭ faţă cu mini.

JIENE DE UNDE VII

Culésă de la Tóder Ión Ştefan din cătunul Ghindăónĭ, com. Cracăónĭ, plasa Pétra-Muntele jud. Némţu.

— Jĭene de unde viĭ ?
— Viŭ din têrg de la Jiŭ.
— Jiene, ce-aĭ târguit ?
— Numaĭ aur şi argint,
Şépte, opt oca de plumb,
Să duc la băeţĭ în crâng ;
Că băeţiĭ's ĭăr' de minte,
Şi'mĭ perd la glónţe multe :
Tórnă ĭarba cu mâna
Glónţele cu chivăra.

CAND ERAM DE ANI TOŢI

Culésă de d. Teobaĭ, învĕţător, din căt. Blebea, com. Petricanĭ, jud. Némţu.

Când eram de ani toţĭ,
Eram căpitan de hoţĭ.
Potera m'a 'ncunjurat
Eŭ puseĭ drépta pe pistol
Şi stânga pe iartagan
Şi plecaĭ codri la vale.

CODRULE FRUNDE SUBŢIRE

Culésă de d. Teobaĭ, învĕţător, din căt. Blebea, com. Petricanĭ, jud. Némţu.

Codrule, frunḑe subţire,
Lasă-mĕ sĕ trec prin tine.
Ardélul cât e de mare
Numaĭ şépte poticĭ are:
Treĭ în dél şi patru în vale.
Haĭ murgule în pas maĭ tare,
Sĕ mergem în Ardél cu sóre.

DOINE

DOINE

VALENAŞ

Vedĭ varianta la pap. 818.

Cules de T. Mironescu, învĕţător, de la C. V. Lungu, din satul Taslău, comuna Taslău, pl. Bistriţa, jud. Neamţu.

Frundă verde toporaş,
Dragul mameĭ Valenaş,
De diminéţă te sculaşĭ
Pe ochĭ negri te spălaşĭ
Şi la mândre că-mĭ plecaşĭ,
Mândrele când te vĕdură,
Inainte'ţĭ eşiră
Una pórta 'ţĭ deschidea
Una găină 'ţĭ frigea.
Găinuţă ruminită
Pe din năuntru otrăvită,
Din masă când aĭ gustat
Munţiĭ s'o cutremurat
Văile s'o tulburat,
Mônăstirĭ s'o detunat.
Când era la miez de noapte,
Valenaş trăgea de mórte,
Când era la cântătorĭ,
Valenaş vărsa sudorĭ.
Când era la diuşóră
Valenaş subt pânzişóră.
Când la grópă că-l ducea
Nae clopote 'ĭ trăgea.
Curvile când o vĕdut
Inainte i-o eşit.
Maica-sa li-o cuvêntat;
«Fugiţĭ, fugiţĭ, curvilor
Că voĭ mi l'aţĭ otrăvit.

FOILIŢA BRADULUI

Cules de Gh. V. Agapeski, învĕţător, din satul Nemţişor, comuna Vênători-Némţu, plasa de Sus-Mijloc, judeţul Némţu.

Foiliţa bradulu,
In codriĭ Bĕrladuluĭ,
Ión a Petraruluĭ,
Cu fata Olténuluĭ
Făcea suma banilor.
Cu două pistoale pline
Când de când, să dee 'n mine.
Şĭ strĭga în gura mare
Coborâţĭ flăcăĭ la vale,
C'am tăĭet o gonitóre,
Să vĕ fie de gustare,
Pân' la vreme de mâncare.

PE MUNTELE LUNG

Cules de D. G. Trifan, învĕţător, din comuna Bicaz jud. Némţu.

Pe muntele lung
Turmele s'ajung,
Şi cine le mână ?
O maĭcă bĕtrână,
Cu brêul de lână.
Din mânĭ îndrugând,
Şi din gură ḑicĕnd:
Crişule, Criş,
De aĭ fi vorbitóre,
Eŭ te-aş întreba :
De un fiuţĭ al meŭ
Nu cum-va a trécut vadul tĕŭ?
Aŭ trecut într'o poénă,
Stâna să aşeḑe
Şi oile să le văreze.

CANTEC HAIDUCESC

Cules de C. P. Teofănescu-Gribnicea, învĕţător, din cătunul Bicaz, com. Bicaz, plasa Pétra-Muntele, judeţul Némţu.

Câtu ĭ frunḑa'n doĭ banĭ micĭ,
Plinu-ĭ codru de voĭnicĭ;
Cându-ĭ frunḑa'n doĭ banĭ marĭ
Plinu-ĭ codru de tâlharĭ.
Codrule, codruţule
Tare-mĭ priescĭ mândrule.

FRUNḌA VERDE DE NAGARA

Culésă de înv. V. G. Giurumescu de la moșu Dinu Tomescu din comuna Cocoțĭ, plasa Dumbravă, județul Mehedințĭ.

Frunḍă verde de năgară,
Vaĭ sĕrmană biată țară,
Cum te ajunse focul iară ;
Greci vin te calicesc,
Străini te batjucuresc ;
Și ciocoiĭ te hulesc.
Nu'mĭ-e ciudă de străinĭ,
Ca de pământenĭ hainĭ,
Că tu dragă le-aĭ fost mumă
Și eĭ singurĭ te sugrumă
Și te lasă la nevoĭ,
De țipă sufletul în noĭ.
Frunḍă verde de neghină,
Vaĭ și amar d'a ta grădină,
Cea grădină cu florĭ plină.
Cum o calcă cum o strică,
Niște iste fără frică,
Cum 'țĭ smulge florile :
Și pradă rodurile.
Frunḍă verde de malură,
Vaĭ de sînu'țĭ plin de florĭ ;
Cât e el de hrănitor ;
Sărăcuț de maĭca mea,
Cuĭ ĭ-or fi milă de ea.
Sărăcuț de locul meŭ,
Când 'l scapă D-ḍeŭ.
Haĭ copiĭ să bem să bem,
Țărișóra să scăpăm,
Și de Grecĭ și de Ciocoĭ,
Că n'eŭ robit vaĭ de noĭ ;
Țara tristă și robită
De străinĭ e cotropită.
Haĭ să mergem cu putere,
Să ucidem aste rele,
Care luptă să sdrobéscă :
Țara nóstră Românéscă.

DOINA SCIU, DOINA 'ȚI CANT

Culésă de înv. A. Goleanu din gura luĭ Petrea Murgu, locuitor în com. Măĭcănescĭ jud. Mehedințĭ.

Doĭna sciŭ, doĭna 'țĭ cânt,
Tot cu doĭna mĕ plătesc,
Ca de o ḍi de boeresc ;
Tot cu doĭna, cu doĭnița
Tot în târg la Poĭenița.
Sărmana biata fetiță,
Cu pĕrul lăsat pe țâță ;
Cam pe țâță, cam pe spate,
Mâncat de streinătate,
Fără dor și fără parte.

BATA-TE FOCUL DE JIU

Culésă de înv. A. Goleanu din gura luĭ Petrea Murgu, louitor în com. Malcănescĭ. jud. Mehedinţĭ.

Bată-te focul de Jiŭ,
De treĭ orĭ te ocoliĭ,
Ce cătaiŭ nu maĭ găsiĭ;
Cătaiŭ cerceĭ şi mărgele,
Şi papucĭ cu panglicele,
Şi ciorapĭ cu găurele
Ca să duc mândruţeĭ mele.
Bată-l crucea şi lumina
Pe care a pus viţa cu mâna
Şi n'a pus'o cu târnăcopul
Ca să beaŭ cu bolobocul.
De sărac, abĭa mĕ trag
Până aci la cel butlag
Să puiŭ ţéva să mi'l trag.
Beţie, beţie, cap de mişelie,
Iarna când sosesce
Ţie tóte 'ţĭ lipsesce;
Trece vara ca o pâĭne,
Vine ĭarna ca un câĭne.
Iarna rea, femeĭa rea,
Vaĭ de măĭculiţa mea.
Fóe verde solz de pesce,
Trage mândră şi gâcesce,
Voĭnicu, de ce îmbătrânesce?
De bătaĭa vîntuluĭ?
De spicul omătuluĭ?
De pulberea drumuluĭ?
De cântarea cuculuĭ?
Trage mândră bóbele,
Socoteşce ḑilele:
De la Pascĭ, pâna la Ispas
Multe necazurĭ am tras,
Şépte care şi o căruţă,
Pentru tine puĭculiţă.

FOILINA DE TREI NUCI

Culésă de G. Giurumescu de la M. B. Ciocea din Ruptura jud. Mehedinţi.

Foilină de treĭ nucĭ
Ia vezĭ codrul de haĭducĭ,
Cum ĭa sama und'te culcĭ
In grădina cu lăptucĭ.
Cântă cocoşeiĭ să deştepte voĭniceiĭ.
Voĭniceiĭ codruluĭ,
Nu vĕ dareţĭ somnuluĭ,
Că somnul e înşelător,
De voĭniciĭ călătorĭ;
Somnuluĭ şi vinuluĭ,
Că vinul mĭ-e îmbătător
Şi somnul e înşelător
De voinici ăĭ călătorĭ.

FIREI A DRACULUI MARIE

Culésă de înv. G. Giurumescu de la Iovan Pavel ţigan din cât. Ruptura com. Ruptura jud. Mehedinţĭ.

Fire-ĭ a draculuĭ Marie
Cu dudăul tĕŭ din vie.
Ḑiua mĕ puĭ să prăşesc
Şi nóptea să te iubesc
Eŭ când să maĭ haĭducesc?
Neĭcă odihnescĭ la ĭarnă
Cu capu la daĭca în pólă.
Frunḑă verde treĭ măsline,
Când eram eŭ om de fire
Avém şapte lângă mine,
Cu câte un de puĭ găină
Şi câte o azimă de pâĭne,
Şi cu vin de ăl marmaziŭ
Cules tómna maĭ târziŭ.
Frunḑă verde de-o nălucă
Tótă lumea Lunĭ la muncă
Şi eŭ staŭ cu mândra în luncă;
Cine naĭba n'ar şedea
Cu puiu fript în basma
Şi cu vin de-al marmaziŭ
Cules tómna maĭ târziŭ.

FRUNḐA VERDE TREI LAMAI

Culésă de G. Giurmescu de la Şerban Econescu din Ruptura, jud. Mehedinţĭ.

Frunḑă verde treĭ lămâĭ
Géba mândră mĕ mângâĭ,
Că eŭ plec şi tu rămâĭ;
Géba ce mĕ gugulescĭ
Că de mine tot udescĭ.
Foiliţă sămurastră
Géba că ce am nevastă
Şi vĕd alta maĭ frumósă
Nu trag cu drag acasă.
Géba ce ţ'e casa bună
Şi ţ'e nevasta nebună.
Maĭ ḃine cu casa rea
Şi nevasta frumuşa.
Că maĭ trag cu drag la ea.

FOAE VERDE DE MATASE

Veḑĭ variantele de la pag. 239, 299, 359, 823, 859, 1087, 1116.

Culèsă de învĕţ. C. P. Teofănescu-Gribnicea, din căt. Bicaz, com. Bicaz, plasa Pétra-Muntele, jud. Némţu.

Fóe verde de mătasă,
Trecuĭ podul de la lésă
Mĕ ajunse dor de casă;
De-ar fi dor de la copiĭ,
Să pun saua şi să mâĭ,
De-ar fi dor de la nevastă,
Să las calul ca să pască,
Şi eŭ să mĕ odihnesc,
Căcĭ nevastă maĭ găsesc.

FRUNḐA VERDE DE TREI FLORI

Culésă de învĕţ. C. P. Teofănescu-Gribnicea, din căt. Bicaz, com. Bicaz, plasa Pétra-Muntele, jud. Némţu.

Frunḑă verde de treĭ florĭ
Venițĭ maĭcă, fraţĭ surorĭ,
Să vĕ maĭ vĕd-odată,
Şi de atuncĭ pot să mor.
Fóĭe verde treĭ stejarĭ,
Vaĭ săracĭ marinarĭ
Duc o véţa cu amar,
Fac un termen de cincĭ anĭ;
Fóe verde de treĭ florĭ
Aĭ regineĭ sunt fecĭorĭ,
Eĭ se duc ca fluturiĭ
Şi vin ca călugăriĭ.
Când eram la recrutare,
Eram tânăr ca o flóre
Iar acum la concentrat,
Mult sunt palid şi uscat.
Cine mĭ-a lungit armata
Dumneḑeŭ sa-ĭ dea rĕsplata,
Să nu aĭbă parte'n lume,
Să-şĭ maĭ câştige o pâĭne.

MAI BAETE DE OM PROST

Vedĭ varianta la pag. 744.

Culésă de înv. D. G. Trifan, de la Gh. M. a Mărincăĭ dincom. Bicaz, j.-Némțu.

Măĭ băete de om prost
Astă nópte unde aĭ fost?
Căcĭ eŭ cât te-am aşteptat
Şi cocoşiĭ a cântat
Ş'am vĕḑut că nu maĭ viĭ,
Mĭ-am pus dorul căpătâĭ
Şi cu alian mĕ învĕliĭ,
Ş'aşa vis că am visat:
Băsmăluța ta cea nouă,
Am visat-o ruptă în douĕ;
Nu-ĭ ruptă basmaua mea,
Ci-ĭ ruptă inima ta,
Că te temĭ că te-oĭ lăsa
Şi de aceĭa nu-ĭ scăpa.

FOAE VERDE Ş-O ALUNA

Culésă de înv. D. G. Trifan, de la Costahe Roibu, com. Buhulnița, j.-Némțu.

Fóe verde ş-o alună,
Auḑĭ trâmbița rĕsună,
Ah! săraciĭ de flăcăĭ,
Cum vĕ strânge de prin văĭ,
Vĕ tunde ca pe oĭ,
Şi vĕ dă pĕrul în gunoĭ.
Frunḑuliță miez de nucă,
Vine pândar să mĕ ducă
Intr'un mijloc de oraş,
Să'mĭ fac slujba în Călăraş,
'Mĭ lăsaĭ casă 'mĭ lăsaĭ masă
Imĭ lăsa-ĭ nevastă frumósă
Cu treĭ copilaşĭ rĕmasă.

FOAIE VERDE TREI PAUNI

Culésă de T. Mironescu, învĕțător, din satul Taslău, comuna Taslău, plasa Bistrița, județul Némțu.

Fóie verde treĭ păunĭ
Ce maĭ stingĭ maică cărbunĭ?
Numaĭ Vinerea şi Lunĭ
Că'ĭ plin satul de minciunĭ
Und' se 'ntâlnesc doĭ cu doĭ
Nu vorbesc de-a lor nevoĭ
Ce ne judecă pe noĭ
Cum om eşi din rĕsboiŭ

FRUNḌA VERDE DE TREI FLORI

Culésă de înv. D. G. Trifan, de la Gavril Punguță, com. Bicaz, jud. Némțu.

Frunḍă verde de treĭ florĭ,
Aĭde maĭcă frațĭ surorĭ,
Să vĕ maĭ vĕd o dată
Ş'apoĭ pot să mor îndată.
Eŭ mĕ duc mamă 'n catane,
'Néta staĭ şi-mĭ spală haĭne
Şi le spală 'n lăcrămióre,
Şi mi-le usucă la sóre,
Şi le trimite prin stele
Tot prin Iaşĭ şi Bucureştĭ,
Că acolo mĕ găseştĭ,
La curțile domneştĭ.

FRUNḌA VERDE DE PELIN

Vedĭ varianta la pag. 879.

Culésă de învĕț. D. G. Trifan, de la Gavril Punguță din com. Bicaz, jud. Némțu.

Frunḍă verde de pelin,
Délul de la rĕsărit,
Vedél'aşĭ de un foc pârlit,
De dorobanțĭ ocolit,
Barabancele sunând,
Ofițeriĭ comandând.
Frunḍă verde treĭ castane,
Te rog, domnu căpitane,
Maĭ dăm drumu din concen-[trare,
Căcĭ de când m'aĭ concentrat,
Pâĭne albă n'am mâncat
Numaĭ bruftişor uscat,
Şi cu cĭorbă amestecat.
Fóe verde treĭ castale
De la Bucureştĭ la vale,
Merge un tren cu cincĭ vagóne,
Incărcate cu mantale
Cu mantale şi tunicĭ,
Pentru regimentul cincĭ;
De-aşĭ ajunge ca să îmbrac
Şi să 'ncep a comanda,
La drépta şi la stânga.

FRUNḌA VERDE FOAIE LATA

Veḍĭ varianta la pag. 741.

Culésă de Pr. Gr. Kose, învĕţător, din plasa Bistriţa, jud. Némţu.

Frunḍă verde fóie lată,
Când eram la mama fată
Mâncam turtă cóptă 'n vatră,
Şi-mĭ era faţa curată
De grijĭ eram depărtată,
Petreceam tot bucurată
Şi nu eram supărată.
Puniam la codĭ floricele,
Imĭ legam la gât mărgele,
Băgam la degit inele,
Şi mergiam la horĭ cu ele.
Da-acu jălea mĕ 'ncinge
La năcazurĭ mĕ înpinge.
Dorul nu mi se maĭ stinge
Şi puterea îmĭ învinge.
Rîd, vorbesc cu alţi 'n faţă
Lumea par'că mĕ rĕsfaţă
Dar în inimă cu gréţă
Imĭ petrec a mea viaţă.
Că de mĕ duc la vr'o casă
Şi rîd cu alţiĭ la masă,
El nicĭ aicĭ nu mĕ lasă
Tot cu vorbe mĕ apasă
Din gură 'ĭ curg vorbe rele
Mĕ amărăşte cu ele,
Inima 'mĭ rupe de jele
Vaĭ de păcatele mele.
Dar vĕḍênd că să adună
Şi doĭ cu doĭ sĕ'mpreună,
Alergaiŭ şi eŭ nebună
Să'mĭ puĭ capuluĭ cunună.
Alergaiŭ ca după glume,
Ca să fiŭ şi eŭ cu nume
Că sunt cu bărbat în lume
Să mĕ numĕr între mume.
Fată, fată tinerică,
Nu lăsà gându să-ţĭ ḍică
Ca să-ţĭ ieĭ bărbat de mică
Că el nu'ĭ o păpuşică;
Ci stăĭ până'n vrâsta minţiĭ,
Şi fiĭ curată ca sfinţiĭ
Nu rânji la tinerĭ dinţiĭ
Ca să te ţie părinţiĭ.
Că de te măriţĭ odată
Apoĭ eştĭ tot măritată
Nu maĭ poţĭ fi vindecată
Pân-ce morĭ nu maĭ eştĭ fată.

CODRULE FRUNḌA SUBŢIRE

Culésă de Gh. V. Agapeski, învĕţător, din satul Nemţişor, comuna Vênători-Némţu, plasa de Sus-Mijloc, judeţul Némţu.

Codrule frunḍă subţire,
Lasă-mĕ, să trec prin tine;
Ardealul cât e de mare,
Numaĭ şapte potecĭ are,
Treĭ în dél şi patru 'n vale;
Haĭ! murgule'n pas maĭ tare,
Să mergem în Ardél cu sóre.

FOAIE VERDE UNT DE LEMN

Vedĭ varianta la pag. 847.

Culésă de T. Mironescu, învĕţător, din satul Taslău, comuna Taslău, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Fóie verde unt de lemn
Ce fel de dragoste avem?
Numaĭ din ochĭ ne vedem,
Altă putere n'avem.
Dar de dragĭ,
Să ne fim dragĭ.
Dar nădejde să nu tragĭ;
Că nădejdea de la mine
Nu ţ'a prinde nicĭ un bine.
Nu ţĭ-e milă şi pacat
M'aĭ iubit şi m'aĭ lăsat.
Nu aĭ milă şi blândeţă
De a mele tinereţe;
M'aĭ iubit ca pe o copilă
M'aĭ lăsat ca pe o străină.
Décă aş avea o putere
Te-aş face o tabachere
Să te pun în sîn la pele
C'nn mănunchiŭ de floricele,
Florile s'or scutura
Şi noĭ dragă ni-om lăsa.

FRUNḌA VERDE CA IARBA

Culésă de T. Mironescu, învĕţător, din satul Taslău, comuna Taslău, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Frunḑă verde ca iarba
Rĕŭ m'a blăstemat maica;
Şi m'o blăstemat la stele
Se ung puşca la oţele,
Şi m'o blăstemat la gard
Să fiŭ-slugă la 'mpĕrat,
La 'mpĕıat la 'mpĕrăţie
Să slujesc fără simbrie.
Frunḑă verde fragile,
Spală maĭcă haĭnile
Ca să-mĭ gătesc armile;
Şi le spală în lăcrămióre,
Şi le usucă la sóre.
Mi le trămete pe cuc
Că el ştie unde mĕ duc,
Pe şuerul vêntuluĭ
Pe calea voĭniculuĭ;
Haĭ maĭcă de mĕ petrece
C'un pahar de apă rece.
Petrécă-te străiniĭ,
C'aĭ dat mâna cu dênşiĭ.
Haĭ măicuţă d-ta
De străinĭ m'oĭ sătura.

FRUNḌA VERDE Ş'O LALEA

Culeasă de învĕţătorul, V. Rostescu, din satul Bâlceanĭ, comuna Tazlău, plasa Bistriţa, judeţul Neamţu.

Frunḍă verde ş'o lalea,
Sărmană inima mea,
Iar o prins a mĕ durea.
Aşa mĕ dóre de tare,
De cad jos de pe chiciόre,
Pui masa, ca să mănânc,
Gândurile mĕ usuc;
Merg la cofă să béŭ apă,
Şi maĭ rĕŭ dorul mĕ sapă;
Când mĕ duc, ca să mĕ 'nchin,
Chiciόrele nu mĕ ţin.
Of! inimiόră friptă, arsă,
Când ti-oĭ maĭ vedea voiόsă?
Să-mĭ iasă scîrba din όse.
Inimiόra mea cea friptă,
Tare-ĭ friptă şi pârlită
Când ar şti o cine-va,
Ar sta 'n loc şi s'ar mira.

DE! DE! DE! MURGULE DE!

Culeasă de învĕţătorul, V. Rostescu, din satul Bâlcenĭ, comuna Tazlău plasa Bistriţa, judeţul Neamţu.

De! de! de! murgule de!
Mâncaţĭ-ar câiniĭ carnea,
Batăr câiniĭ să te rόdă,
Numaĭ puica să mĕ vadă,
Cu ochĭ negri pe ferέstă,
Cu bucăţele pe masă,
Cu ocaua plină, rasă.
A mea puică 'ĭ ca o flόre,
M'aştéptă la cheutόre;
Că dragostea 'ĭ lucru mare,
Nu'mĭ dă pace la mâncare,
Nicĭ odihnă la culcare.

MURGULE CALUŢUL MEU

Vedĭ variantele la pag. 337, 338, 339, 340.

Culésă de T. Mironescu, învĕţător, din satul Taslău, comuna Taslău, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Murgule, căluţul meŭ,
Ce oftezĭ aşa de greŭ
Orĭ ţĭ-e greŭ de trupul meŭ?
— Nu mi-e greŭ de trupul tĕŭ,
Dar mi-e greŭ de ce ştiŭ eŭ
Că mĕ laşĭ la gard legat
Nebĕut şi nemâncat
Şi tu dormĭ cu puica 'n pat;
Eŭ de fóme, rod zebale
Şi de sete, strâng din spete.
Murguleţ cómă rotată
Maĭ aruncă-te odată
Că ţ'oĭ da apă curată
Şi ovĕz din cea covată.

FOAIE VERDE FOI DE BOZ

Vedĭ variante la 339, 1264.

Culésă de T. Mironescu, învĕţător, din satul Taslău, comuna Taslău, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Fóie verde foĭ de boz
Mor murgule de necaz,
Că n'am unde să te las
Să merg la puica pe jos.
Tu murgule staĭ legat,
Nebĕut şi nemâncat
Iar eŭ dorm cu puica 'n pat.
Te-aş lăsa la tată-meu,
Tată-meŭ e om bĕtrân
Nu cosesce vara fân,
Tu murgule staĭ legat
Nebĕut şi nemâncat.
Te-aş lăsa la sora mea
Sora mea e fată mare,
Se duce la şeḑĕtóre
Nu adună fân cu flóre,
Tu murgule staĭ legat
Nebĕut şi nemâncat.

FRUNḐA VERDE GRAU MARUNT

Culésă de V. Roster, învĕţător, din satul Balcanĭ, comuna Tazlăŭ, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Frunḑă verde grâŭ mărunt,
Câte florĭ sunt pe pămînt,
Tóte cad la jurămînt.
Numaĭ schicul grâuluĭ,
Şede 'n 'naltul ceruluĭ,
Şi judecă florile
Ce-aŭ lăsat mirosurile.

FOAE VERDE ŞI UN LIPAN

Cules de învĕţătorul V. Rostescu, din satul Bălcenĭ, comuna Tazlău, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Fóe verde şi un lipan
'Mĭ-a venit vremea de an,
Să pun şaua pe bălan
Şi s'apuc pe plaĭ la deal,
După urmă de jidan;
La mijlocul plaiuluĭ,
Calc urma jidanuluĭ.
— Bună ḑiua, măĭ jidane!
Bagă mâna în buzunare
Şi scóte napolionĭ marĭ
Şi împărţeşte la tâlharĭ.
— Ion a Chetraruluĭ!
Din comuna Hanguluĭ,
La gré vreme m'aĭ pălit,
Banìĭ toţĭ 'ĭ-am cheltuit.
— Măĭ jidane pĕcătos!
Aşterne mantaua jos,
Să numĕrăm bani frumos,
Căcĭ pun vargă, lângă vargă
Şi mi-ĭ daĭ de frică toţĭ.
— De scîrbit şi amărît
Nu vĕd iarba pe pămint,
Nicĭ luna pe cer suind
Nicĭ stelele strălucind.

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de V. Roster, învĕţător, din satul Balcanĭ, comuna Tazlăŭ, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Fóie verde treĭ smicele,
Orb am fost eŭ la vedere,
Când mĭ-am fost luat muere;
M'am bucurat la avere
Ş'am luat fără plăcere;
Luaĭ strigóică din lume,
Ca să'mĭ aducă banĭ sume,
Şi acum stă să mĕ sugrume.
Strigă şi 'şĭ ascute glasul,
Să'l aud eŭ în tot ciasul,
Că mĭ-a dat banĭ cu trăsura.
Din gură 'ĭ curg vorbe rele,
Mĕ amărăşte cu ele,
Vaĭ de păcatele mele!
Aş trăi şi n'am cu cine
Ş'aş muri, mórtea nu'mĭ vine.
— Măĭ bărbate blestemate,
Ce te-aĭ bucurat la avere,
Ş'aĭ luat fără plăcere?
Tu caută şi fă un leac,
Bagă femeia 'ntr'un sac,
Şi pofteşte pe un drac,
Ca s'o ĭea el în spate
Şi să ţi-o ducă departe,
S'o arunce într'o fântână,
Ca pe o femee nebună;
Şi tu iară te însóră,
Şi ia una sărăcuţă,
Numaĭ să'ţĭ fie drăguţă.

FRUNḌA VERDE MER CIREŞ

Culésă de George Popescu, învĕţător, din comuna Bogeştĭ, judeţul Tutova.

Frunḍă verde mĕr cireş,
De s'ar face délul şes
Să vĕd de unde am purces.
C'am purces de la Putna
De la ţaţa Păuna
Ca Păuna nicĭ una.
Şede la gherghef şi cósă,
Şi se uită pe feréstră
Din ochĭ negri, lacrămĭ varsă.

PE CEL DEAL PE CEL COLNIC

Culésă de învěţ. George Popescu, din comuna Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Pe cel dél pe cel colnic,
Trece-o fată şĭ-un voĭnic;
Voĭnicul hăulind,
Iar puĭcuţa suspinând
Şi din gură blestemând:
Să-te'nsorĭ, bâdiţă'nsorĭ,
Să-te'nsorĭ de nouě orĭ,
Şi să facĭ nouě fecĭorĭ;
Maĭ la urmă o copiliţă
Să-te pórte de mânuţă,
Colea sara pe uliţă,
Şi să vadă fie-care,
Că-'ĭ blestem de fată mare.

CHIRA BADII! CHIRA

Culésă de învěţ. George Popescu, din comuna Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Chira badiĭ! Chiră!
Vină'napoĭ vină,
Că tu ţĭ-aĭ uĭtat,
Colanu pe pat,
Roĭchiţa pe culme,
Şi numele'n lume.

DOINA SCIU

Vedĭ varianta la pag. 736.

Culésă de T. Mironescu, învěţător, din satul Taslău, comuna Taslău, plasa Bistriţa, judeţul Némţu.

Doĭna şciŭ
Şi doĭna ḑic
Eŭ cu doĭna mě plătesc
Ca dě-o ḑi de boirese.
Multu-ĭ amar pelinu,
Dar nu-ĭ aşa ca străinu.
Inima ni sî tocheşce
Când vêd cum ţara-n jucheşce
Rabd mereŭ şi ard în foc,
Ca să fac alt-fel nu pot.

FRUNḌA VERDE PADUREŢ

Culésă de învĕţ. George Popescu, din comuna Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Frunḍă verde pădureţ,
Oleoleo! frate rĕsleţ!
Da de când te-aĭ rĕsleţit,
Pe la noĭ n'aĭ maĭ venit.
Cum te plâng surorile,
Pe tóte cărările:
Cum te plânge cea maĭ mare,
Cu lacrămĭ până'n paftale!
Cum te plânge mijlocie,
Cu rochiţa vişinie,
Cu scurteĭca albăstrie;
Cum te plinge cea maĭ mică,
Frunḍa'n patru să despică!
Cu pĕr galben pe spinare,

INTRE JIU ŞI'NTRE OLTEŢ

Culésă de învĕţ. George Popescu, din comuna Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Intre Jiŭ ş'ntre Olteţ,
Este un verde nuculeţ.
Intre Jiŭ ş'ntre hotară,
Este un nuc cu frunḍa rară
Cântă un cuc de se omóră.
Iar la póla nuculuĭ,
Cântă puĭul cuculuĭ.
Cucul cântă, se roteşte,
Iorgu calu'şĭ potcoveşte,
De grea cale şi-l gătesce.

FOAIE VERDE MARGARIT

Culésă de I. Trandafirescu, învĕţator, de la G. Roventa, din comuna Siseşti-de-Jos, judeţul Mehedinţĭ.

Fóie verde mărgărit,
Ce staĭ codrule pălit?
Nu vezĭ cucul c'a venit,
Mititel şi necăjit.
Că ce-a lăsat, n'a găsit?
A lăsat pe puica fată,
Ş'a găsit'o măritată.

FRUNḌI VERDI SOLZI DI PEŞTE

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com. Cristeştĭ, J.-Botoşanĭ.

Frunḍi verdi solḍĭ di peşte,
l'auḍĭ Prutu cum hueşte,
Daŭ-ar Dumneḍeŭ să săcĭ,
Să rămâi petrile,
Să li ardă sórile.
Cât îĭ Prutu di cotit
Di triĭ orĭ l'am ocolit
Şĭ-am calcat din sati 'n sati,
Şĭ-am trecut în ceia parti.
O strîgat ispravnicu,
Mĭ-o rĕspuns ibovnicu,
Câ zaci la vornicu.
Las'sâ zacâ, bola-'ĭ cócă,
Sâ-'ĭ trécà şi os prin os,
Şi sâ-'ĭ cadă carnea jos,
Crescă 'ĭ ĭarba cât prispa,
Şi nalba cât streşina.

FOAI VERDI DI MER DULCI

Vezĭ variante la p. 861, 1276, 1289

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com. Cristeştĭ, J.-Botoşanĭ.

Fóe verdi di mĕr dulcĭ,
Suĭ măĭcuţâ'n dél la crucĭ
Şi veḍĭ pi noĭ cum ni duci,
Câ ni duci ca pi boĭ
Şi ni tundi ca pi oĭ,
Şi ni dă pĕru'n gunoiŭ.
Pĕrul meŭ cel roşior,
Sub chicĭóre la maĭor,
Strângi maĭcâ pĕrul meŭ,
Şi mi-l pune'n buzunarĭ,
Şi-l scóti la ḍili marĭ;
Şi arátă-l la feti marĭ,
Fetili când l'or videa,
Mult or plângi şĭ-or ofta.
Tot or plângi şĭ-or ofta,
Şi pi urmâ or cânta:
Soro, soro, şi ĭar soro,
Cu cini sâ'mpărţim doru,
Ia cu tini şi cu mini,
Sâ nu ni maĭ ştiĭ nimi.

FOAE VERDE TREI SMICELE

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com Cristeştĭ, J.-Botoşani.

Fóe verde treĭ smicele,
Colo 'n vale'n ponturele,
Rĕsar, maĭcă, douĕ stele.
Douĕ stele roşióre,
Parcă-s douĕ sorióre,
Tacĭ, soro, nu maĭ ofta,
Că maĭca ne-a mărita,
Una'n gios la Craiova,
Alta'n sus la Tutova.

FOAE VERDE DE OREZ

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com. Cristeştĭ, J.-Botoşani.

Fóe verde de orez
Vinâ maĭcâ di mê vedḑĭ,
Pâna sunt grâile verḑĭ,
Că dacă s'or secera,
N'aĭ la ci mĕ maĭ căta,
Câ orĭ mâ'i vede orĭ ba.
Busuĭoc în patru cregĭ,
Haĭ maĭcâ di mĕ pitrecĭ,
Pânâ'n fundu grădiniĭ.
—Petrecâ-te streiniĭ.
—Haĭ măĭcuţă dumnéta,
Di streinĭ m'oĭ sătura.

TRAGI PUICA CU BOGHII

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com. Cristeştĭ, J.-Botoşani.

Tragi puĭcă cu boghiĭ,
Nu-ţĭ maĭ lacrama ochiĭ,
Tragi, tragi şi gâceşti,
Di ce codru'ngălbineşti,
Şi voĭnicu îmbătrâneşte?
Codru n'ar îngălbini,
Nu l'or bati brumili,
Voĭnicu n'ar îmbătrâni,
Când n'ar umbla crâşmili.
Nicĭ o mândro nu-ĭ maĭ ḑice,
Strânge-ţĭ baniĭ, măĭ voĭnici.
Strânge-ţ baniĭ du-te acasă,
La copiĭ şi la nevastă.

LEGEA TA DE CODRU DES

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com. Cristeştĭ, J.-Botoşanĭ.

Legea ta de codru des,
Eŭ din tine n'oĭ să ĭes.
M'am vârât tinĕr copil,
Şi amu sînt maĭ mult bĕtrân,
M'am vârât făr' di mustéţă,
Şi amu rad şi barbă grósă.
Dormĭ, Ióne, şi nicĭ prea,
Că potira iĭ icĭ colea.
Las'să viĭ bat'o legea
Că eŭ ştiŭ cum oĭ pitrece.
Am un frati busuĭoc
Şépte potirĭ ţini'n loc,
Şi li bati cu'n rĕslog;
Am un frati Mihăilă,
Şépte potirĭ ţini'n gârlă,
Şi li bati c'o prăjină.

FOAE VERDE FIR DE ORZ

Culésă de învĕţ., I. Iordăchescu, din gura popor. din com. Cristeştĭ, J.-Botoşanĭ.

Fóe verde fir de orz,
Cĭne-o stârnit, maĭcă, sorţ,
Putriḑi'ĭ-ar carnea'n gros,
Şi cĭolanile pe jos.
Fóe verde matostat,
Maĭea rĕŭ m'o blestămat,
Am ajuns să fiŭ soldat,
Staŭ în puşcă rĕzĕmat,
Şi mĕ uĭt cu jălĭ'n sat,
Şi vĕd flecăĭ di'nsurat,
Şi feti di măritat.
Am trimis ravaş prin stele,
Mândriĭ mele sî maĭ stee,
Ea mĭ-o trimes înapoĭ,
Că ca mine o maĭ cer doĭ.

FRUNḐA VERDI GRAU MARUNT

Culésă de învĕţ. G. Dobrea, din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Frunḑi verdi grâŭ mărunt,
Urâtu di ce-ĭ făcut ?
Chĭar di omul cel urât.
Pune-o buzi pesti alta,
Şi urâtu-ĭ făcut gata.

FRUNDZA VERDI ROZMALIN

Vedĭ variante la pag. 289, 344, 745, 827, 1082, 1099.

Culésă de Gh. Carpen, învĕţător, audită de la Th. a Filipóeĭ din com. Curtesci, jud. Botoşanĭ.

Frundză verdi rozmalin,
Vaĭ di omul cel străin,
Cum slujăşti la stăpân,
Şî slujăşti cu dreptate
Şî-ĭ dă hacu 'n gĭumătate,
Şi bătăi a treia parti.
Jelui-m'aşĭ codruluĭ,
Codru are frundze verdĭ
Şî pi mini nu mĕ credĭ;
Jelui m'aşĭ câmpuluĭ
Câmpu are pelinită,
De la dînşiĭ n'am credinţă;
Aş muri, mórtea nu vini,
Aş trăi şi n'am cu cini.
Fói verdi di vrăméscă,
Cui-i dor să îmbătrînéscă,
Mérgă'n străinĭ, să trăĭască,
Să beĭ paharul ñeŭ
Să vadî ghinile ñeŭ.

CAVALERUL

Culésă de la Anica luĭ Ilie Ţigănuş, cătunul Gropile, com. Filióra, jud. Némţu.

Puseĭ şaua pe doĭ caĭ
Cavalerule,
Şi plecaĭ la raiŭ la raiŭ
Cavalerule.
Dar la raiŭ nu poţĭ să staĭ
De mirosul florilor,
De sărutul fetelor
De plânsul copilelor.
Jos la pórta raiuluĭ,
Este un nuc, mare, frumos,
Iară sus pe rămurele,
Sînt un stol de rândunele,
Acele nu's rândunele
Ci sînt iubitele mele,
Care m'am iubit cu ele
In tinereţele mele.
Când eşiĭ la preumblare
Mĕ 'ntâlniĭ c'o fată'n cale,
Bună ḍiua fată mare!
N'aĭ guriţă de vîndare?
— Am avut dar am vîndut,
La un june făr' de mustaţă,
Şi sărută cu dulcéţă
Pênĕ'n alba diminéţă.

«Cavalerule» se repetă la fie-care rînd.

COLO IN VALE LA IZVOARE

Cules de Constantin Stănescu învĕțător diriginte, din comuna Galice Mare, pl. Câmpu, județul Doljiŭ.

Colo 'n vale la isvórĕ,
Zace un voinicel de bólă;
Nu de bólă, de lungóre
Şi-l păzesce o fată mare
Cu drépta pe luminare,
Cu stânga iĭ face rĕcóre,
Cu treĭ códe pe spinare,
Câte trele gălbióre,
Când la umbră, când la sóre,
Când la cap, când la picióre,
Când la dalbe brățişóre.
— Zacĭ voĭnice, orĭ te s ólă,
Că mie 'mĭ vine pețitorĭ
Din códe, de códe de mărĭ.
— Mirită-te, fată mare,
Că eŭ dacă m'oĭ scula,
Oĭŭ veni la nunta ta,
Oĭŭ da banĭ cu póla.

FOAIE VERDE LAZIOARA

Culésă de la Gheorghe Tudose, cătunul Gropile, com. Filióra, jud. Neamțu.

Fóie verde lazióră,
La Ploeştĭ pe-o mărgióră,
Draga neĭcăĭ bălăióră!
Să strîng cucĭĭ de prin țară,
Şi cântă de te omóră.
Şi aşa cântă de frumos!
De chică frunḑa pe jos.
Şi'mĭ cântă cu glas maĭ gros
Pentru al nostru traĭ frumos;
Şi'mĭ cântă cu glas subțire
Pentru a nóstră despărțire.

CUCULEŢ CU PENE VERḌI

Culésă de Constantin Stănescu învĕţător diriginte, din comuna Galicea Mare, plasa Câmpu, judeţul Doljiŭ.

Cuculeţ cu pene verḍĭ,
Ce tot trecĭ pe la liveḍĭ ?
Cuculeţ cu pană sură,
Ce te plimbĭ pe bătătură ?
Când oiŭ da c-o sburătură,
O· vrea, ca să-ţĭ rup a gură.
Nu te apucĭ de o curătură,
Să mănîncĭ iarna o lună.
Curătură, strană ra
Va să mi te ţiĭ de ea.
— Eŭ mănânc mugur de fag
Şi cânt codrului de drag.
— Cucule, unde aĭ iernat ?
— Am iernat la Bălăciţa
Şi mĭ-a degerat guriţa ;
Am iernat o iarnă bună,
Mĭ-a degerat limba în gură.
— Unde càntă cucul 'ntâiŭ ?
O ! la Leamna peste Jiĭ.
Vine cucu de treĭ ḍile
Tristişor şi fără fire,
Că n'are pe ce s' să pue ;
S'ar pune pe-o rămurea,
Aprópe de casa mea,
Da 'e frică, c-o cădea,
S'ar pune pe mărăcine,
Cântă puţinel şi bine.
— Nu blestema, lele, cucu
Că rĕmâĭ numaĭ cu trupu,
Că să ucide de lemne
Şi te umpli de blesteme ;
Şi sînt lemnele uscate
Şi te umpli de pĕcate.

LUNA LUMINIŢA

Culesă de Constantin Stanescu, învĕţător diriginte, din comuna Galicea Mare, plasa Câmpu, judeţul Doljiŭ.

Lună, luminiţă,
Dă-mĭ şi mie o luminiţă,
Că am însărat,
Depărcior de sat,
Cu căĭniĭ mă bat;
Numaĭ o căţea nu mĕ bate.
Am doĭ căişorĭ
Vineţĭ porumbeĭ;
Nu snnt de furat,
Sînt de cumpĕrat
Din sat din Bîrlad,
De la popa Vlad;
Banĭ am numĕrat
La raḍe de lună
Pe chéĭ de fântână.

OF! DOINA, DOINA, CANTIC DULCE,

Vedĭ vaiante la p. 736, 1297.

Culésă de A. Cazan, învĕţător, de la G. Samson, din comuna Carbasca, plasa Berheciu, judeţul Tecuciu.

Of! doĭnă, doĭnă, cântic dulce,
Când te aud, nu m'aş maĭ duce,
Doĭnă, doĭnă vers cu foc,
Când rĕsunĭ, eŭ staŭ pe loc.
Şi apoĭ ci, bate vîntul de pri-
[mă-vară
Eŭ cânt doĭna pe afară,
De mĕ 'ngân cu florile
Şi privighetorile.
Of! vine iarna viscolósă,
Eŭ cânt doĭna închis în casă,
De-mĭ maĭ mângâiu ḑilele
Ḑilele şi nopţile
Şi apoi ci, doĭnă sciŭ şi doĭ-
[nă ḑic,
Doĭnă cânt, doĭnă şoptesc
Şi cu doĭna mă plătesc,
Ca de o ḑi, de boeresc.
Şi apoĭ ci, tot cu doĭna şi o
[doĭniţă,
Scăpaĭ cranga în poiniţă.

TRANDAFIRUL

Culésă de la Tóder Şurubaru, din cătunul Gropĭ. com. Filióra, judeţul Németu

Fóe verde de treĭ foĭ
Mi-ĭ bărbatu bĕutor,
Mĭ-o bĕut vre-o şépte morĭ
Ş'o sută de gonitorĭ,
Şi tot o rămas dator,
C'o mie ş'o sută de polĭ.
Altă fóie, minţă créţă,
Duminică diminéţă
Eŭ nevasta o duc în piaţă,
Mĕ'ntîlnesc c'un negustor.
Negustorul mĕ întrébă:
— De vîndare ţi-ĭ nevasta?
— De vînḑare, domnule!
Ce ceĭ pe ea omule?
Mia, mia şi suta.
— Peste sută şi ceva
Peste mie nu-ţĭ-oĭ da,
Că ţi-e slabă nevasta.
Dar mia ţi-oĭ numĕra.
Altă fóe minţă créţă,
Intr'o Joĭ de diminéţă
Las nevasta, plec acasă.
Acasă când am ajuns
Copiĭ mĕ întrebară:
— Tătucă, unde-ĭ mămuca?
Am trimis-o 'n dél la cruce
Să v'aducă turtă dulce,
Turtă dulce cu zahar
Că-ĭ de la străin, amar!

Trandafirule se repetă la fie-care rînd.

CINE TRECE PE SUB COASTA?

Culésă de I. Trandafirescu, învĕţător, de la G. Fola, din comuna Siseşti-de-Jos, judeţul Mehedinţĭ.

Cine trece pe sub cóstă?
Doĭ băeţĭ de séma nóstră;
Amêndoĭ în pălăriĭ,
Pare c'ar fi nişte zapciĭ;
Amêndoĭ în pantalonĭ,
Pare c'ar fi nişte coconĭ,
Amêndóĭ în cisme moĭ.
Pare c'ar fi nişte ciocoĭ;
Şi-mĭ calcă urmă 'n urmă
Pare c'ar fi făcuţĭ d'o mumă;
Şi-mĭ calcă talpă 'n talpă
Pare că-s făcuţĭ tor d'un tată.

FOIE VERDE DE PRIBOI

Culésă de I. Trandafirescu, învĕţător, din comuna Siseşti-de-Jos, judeţul Mehedinţĭ.

Fóie verde de priboĭ
Mândră, ce nu muriam noĭ
Când ne plimbam pe zăvoĭ.
Cântà cucul lângă noĭ
Şi mierliţă şuşoia
Ce maĭ dragoste era!
Mândra în braţe mĕ strîngea,
Ea pe mine eŭ pe ea
Ce maĭ dragoste era!

FRUNḌA VERDE MARACIUNE

Culésă de N. Corciovă învĕţător, din Comuna Docanĭ, plasa Têrg-Simila, judeţul Tutova.

Frunḍă verde mărăcĭune,
Eŭ mĕ duc codru rĕmâne;
Frunḍa plânge după mine,
Ramurile suspină.
Frunḍe, sóre, nu ofta,
Din copaciŭ nu va chica
Că am să eŭ pe vinĕta
Să'mĭ rĕcoresc inima.

PE CEA VALE DE COLNIC

Culésă de Z. Pavelescu, înv.— diriginte, de la Ion Bănică, din comuna Raşi, plasa Balta-Ialomiţa, judeţul Ialomiţa.

Pe cea vale de colnic
Trece-o fată şi-un voĭnic,
Şi voinicul şuerând.
— Ce şuerĭ voĭnice a jale?
Orĭ 'ţĭ-e grea arma 'n spinare?
— Nu 'mĭ e grea arma 'n spinare
Dar 'mĭ-e dor d'acasă tare,
C'am lăsat boiĭ înjugaţĭ
Şi părinţiĭ supĕraţĭ.
Verde frunḑuliţă;
Şi taica se plimba pe la feréstră
Şi maĭca se plimba prin casă.
Verde frunḑuliţă;
Şi-am lăsat boiĭ intr'o vale
Şi-ĭ păḑesce o fată mare
Cu pĕr galben pe spinare.
Verde frunḑuliţă.
Şi-am ḑis verde d'un mĕr dulce
Verde frunḑuliţă.
Ia eşĭ maĭcă 'n dél la cruce!
De veḑĭ maĭcă cum ne duce!
Verde frunḑuliţă.
Ne duce ca pe boĭ,
Verde frunḑuliţă.
Şi ne tae ca pe mieĭ
Verde frunḑuliţă.

TISTIMEL CU DOUA FLORI

Culésă de la Marghióla luĭ Çostache Archip din com. Filióra, jud. Neamţu.

Tistimel cu douĕ florĭ,
Dragostele's cu fiorĭ,
Tistimel cu douĕ feţe
Dragostele's cu blândeţe.
Busuioc din astă-vară,
Nu ţi-e timpul 'n astă sară.
Busuioc de la feréstră,
Nu ţi-ĭ timpu'n primăvară.
Fóie verde, fóie lată,
Măĭ bărbate blestemate,
Şeḑĭ pe vatră să'ţĭ daŭ lapte.
Şi în mână o văirguţă,
Ca să te aperĭ de mâţă.

FÓI VERDE BARABOI

Veḑĭ variante la p. 861, 1276, 1289, 1299.

1 Fói verde baraboĭ
Vini ordin di rĕsboĭ,
Şi ne-adună ca pi boĭ
Cu primarĭ cu vătăjĕĭ,
Şi ni duci ca pi boĭ
Şi ni tundi ca pi oĭ.
Vino maĭcă strângi păru;
Şi să-l ţiĭ de sărbătorĭ
Să-l plângă fraţĭ şi sororĭ.
Şi să-l scoţĭ la ḑile marĭ
Şi să-l plângă fete marĭ.

CANTICUL TÓNTII

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

N̆e-o dat socri-n̆o doĭ boĭ,
Şi pe tónta dinapoĭ, of! şi éră of!
N̆ĭ-o maĭ dat şi doisprid̦ecĭ
Tot cu tónta ne pitreci, of! şi éră of!
I-an dat patru înapoĭ
Să eĭ tónta di la noĭ;
Că mănâncă ni spălată
Şi se culcă ne 'nchinată.
Nu distul că-ĭ tóntă slută
Faci mămăligă crudă, of! şi éră of!
Cum şedi tónta la sóre,
Iţĭ pari că ĭ arătari.
Cum şedi tónta la lună
Iţĭ pari că 'ĭ-o nebună, of! şi éră of!
Cum şedi tónta la foc,
Iţĭ pari că-ĭ poloboc.
Nu mă vini palaghie
Să mĕ duc la cununie, of! şi éră of!
Părinte, nu cununati,
Că d̦i D-zeŭ te-a bati, of! şi éră of!

FRUND̦A VERDI FIR MATASA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Frund̦ă verdi fir mătasă
Peste cea pădure désă,
Mari plói se maĭ lasă.
Nu ştiu ĭ plói órĭ ninsóri,
Orĭ lacrimĭ de fată mari.
Foi verdi peliniţă,
Draga biţeĭ nu maĭ plângi.
— Of! bădiţă cum n'oĭ plângi
Căcĭ şi pruncu rĕŭ mĕ sugi
—Draga biţeĭ nu maĭ plângi!,
— Of! bădiţă cum noĭ plângi
Că rochiţa rĕŭ mĕ strîngi,
Şi polcuţa nu m-agiungi.
Draga biţiĭ, nu plângi,
Că bădiţa-ĭ negustorĭ,
Şĭ-a da-o la croitorĭ,
Şi-ĭ avea-o di sĕrbătorĭ.

[redacted]

CHIRIAC

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, din comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Foi verde lilieac,
Chiriac mămucă,
Măĭ bădiță Chiriac,
Chiriac mămucă,
Chiriac s'o dus la munț
Chiriac mămucă,
S'aducă lelițiĭ furca
Chiriac mămucă,
S'o ședut o sĕptĕmână
Chiriac mămucă,
Șĭ-adus o strâmbătură
Chiriac mămucă.
Măĭ ghin și de o lună
Chiriac mămucă.
Și-aducea o furcă bună,
Chiriac mămucă.
Chiriac vre să se însóri,
Chiriac mămucă.
Chiriac n'are suman
Chiriac mămucă.
Are mama un ghet cârlan,
Chiriac mămucă.
Și 'ĭ-a facĭ luĭ suman,
Chiriac mămucă.
Chiriac n'are căciuliță,
Chiriac mămucă ;
Are mama o ghĭată mâță
Chiriac mămucă.
Și 'ĭ-o facĭ o căciuliță
Chiriac mămucă.
Chiriac n'are cojoc,
Chiriac mămucă.
Are mama un ghet boboc,
Chiriac mămucă,
Și 'ĭ-a faci luĭ cojoc,
Chiriac mămucă.
Chiriac n'are bârnéță,
Chiriac mămucă.
Are mama o gâtiréță
Chiriac mămucă,
Și 'ĭ-a faci luĭ bârnéță
Chiriac mămucă.

ȘI-AM ĐIS VERDE PELINIȚA

Culésă de Z. Pavelescu, înv.-diriginte la școla din comuna Rași, plasa Balta-Ialomița, județul Ialomița.

Și-am ḑis verde peliniță,
Unde-aĭ plecat măĭ Gheorghiță,
— De vale la Ialomiță.
— Ce să facĭ acolo măĭ Gheorghiță?
— Să bĭaŭ vin și țuĭculiță,
Și tățichiĭ d'o rochiță,
Și Savastiĭ d'o scurteĭcuță.
— Aĭ parale măĭ Gheorghiță.
— N'am parale ș'am credință.

FRUNḌA VERDE AVRAMIASA

Culésă de I. Trandafirescu, învĕţător, de la N. Tănasie, din comuna Siseşti-de-Jos, Judeţul Mehedinţĭ.

Frunză verde avrămĭasă,
Pentru armă ruginósă,
Lăsaĭ casă, lăsaĭ masă,
Lăsaĭ nevastă frumósă,
Cu doĭ copilaşĭ 'm braţe.
Fata strigă: mamă! mamă!
La inima mea e rană.
Şi copilul strigă: tată!
La inima mea 'ĭ săgétă.
—Frunḍă verde de şerpet,
Vĕ rog domnule sergent,
Daţi-mĭ treĭ ḍile conced.
Frunḍă verde sişinel,
Nu pot, nu pot soldăţel
C'acu 'ĭ vreme de resbel,
Şi te strigă pe apel.

FA MARIŢO!

Culésă de la Costică Şurubaru din cătunul Văraticu, com. Filióra, jud. Némţu.

Fă Mariţo, un-te ducĭ,
Numa'n fustă şi'n papucĭ,
Aşa sprintenă uşóră,
Par'că eştĭ o căprióră?
—Merg, domnule, la isvóre,
S'aduc apă într'un ulcior
Să mĕ spăl să fiŭ măĭ! măĭ!
Şi drăguţă la flăcăĭ.
—Fă Mariţo, eŭ gândesc,
Că nu-ĭ rĕŭ să te iubesc.
—N'am nevoie căcĭ in sară
Mĕ aşteptă badea'n crâng,
Şi amar şi vaĭ de cine
S'o lega cum-va de mine.
—Fă Mariţo, de'ĭ ţăran
Şi să pórtă cu suman,
Pe când eŭ sint cu surtuc
Şi de doru-ţĭ mĕ usuc....
—Măcar să fiĭ şi Domnitor,
Şi te-aĭ face scrum de dor,
Eŭ pe badea nu l'aşĭ da,
Nicĭ pe opt ca dumnéta.
—Fă Mariţă, badea-l tăŭ
E un prost ş'un nătărăŭ.
Şi-ĭ păcat ca să-l iubescĭ,
Când aşa drăguţă eştĭ.
—Nu ḍĕŭ! nu-ĭ nicĭ un păcat,
Că-ĭ flăcăŭ din al meŭ sat,
Şi mi-ĭ mie aşa drag.
—Fă Mariţo, ascultă bine,
Dă-te 'n dragoste cu mine,
Nu fiĭ încăpăţînată
Stăĭ să te sărut odată.
—Că maĭ puneţĭ pofta'n cuĭ,
Par'că nicĭ n'aud ce spuĭ,
Du te'n tréba dumitale,
Că strig pe badea din vale.

FRUNDZA VERDI SOLZI DI PEŞTI

Vedĭ varianta la pag. 1299.

Culésă de Gh. Carpen, învĕţător, audită de la Th. a Filipóeĭ din com. Curtescĭ, jud. Botoşanĭ.

Frundză verdi soldzi di peşti,
I-audz Prutu, cum hueşti
Şi apa bolborosăştĭ.
Da-oar Dumnedzeŭ să secĭ,
Să-ĭ săcĭ isvórile, să-ĭ remâe
[pietrele,
Să le ardă sórele,
Să-l trec cu chicĭórele,
Să-ñĭ vĕd soriórele ;
Că de când nu le-am vĕdzut,
Carnia pi mini o scădzut,
Când aşĭ stà s-o cântăresc,
Nicĭ o litră nu găsesc ;
Nicĭ o litră, nicĭ un dram,
Nicĭ măduhă la cĭolan.
Ica anu de când dzac,
Ñi-a crescut ĭarbă la cap ;
N'am surorĭ să ñi-o pligĭască,
Dar nicĭ fraţĭ să ñi o cosască.

FRUNDA VERDI GRAU MARUNT

Vedĭ variante la p. 818, 1283.

Culésă de G. Dobrea, învĕţator din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Frundă verdi grâŭ mărunt
Cărăuşe drum bătut.
Nu-ĭ bătut de car cu boĭ,
Nicĭ de cârdişor de oĭ ;
Dragĭ am fost şi ne-am urît,
Nu ştiŭ Dumnedeŭ a vrut
Orĭ duşmaniĭ ne-a făcut.
Foi verdi de treĭ steli
Uĭte curva de mueri,
Se scólă nóptea pi steli
Şi se sui pe hătureli ;
Culegênd la buruenĭ
Şi maĭ buni şi maĭ reli,
Şi le pune în treĭ ulceli.
Şi ulceli părăsiti
Pentru Ghiţişor gătiti.
Ghiţişor când o gustat
De triĭ orĭ a leşinat ;
Şi la maĭca a strigat,
Adă-mĭ murgu că mĕ duc,
Se mĕ duc la surióre.
Una pórta ñe-o dischidi,
Una masa ñe o întindi.
Găinĭ fripti opăriti
Pe din'untru otrăviti.
Când era la cântătorĭ
Ghiţişor vărsa sudorĭ,
Când era la medĭ di nópti
Ghiţişor trăgea di mórti.

FÓIE VERDE DE TREI FLORI

Culésă de la Vasile Mâncățilă din cătunul Văraticu, com. Filióra, jud. Némțu.

Fóĭe verde de treĭ florĭ,
Dómne să nu mě omorĭ,
C'am iubit douě surorĭ.
Cea maĭ mare nu știa,
Cea maĭ mică pricepea
Și din gură așa grăia:
— Tacĭ puiule nu ofta,
Că maĭca ne-o mărita.
La stejar la rădăcină,
La punte și la fântînă,
Doru meŭ mi se alină.
Cine-o bea de dor s'alină.
La stejarul cel stufos
S'a pus rândunica jos,
Ș'o strigat la vînătorĭ:
— Impușcați-mě să mor,
Dintr'o dată să chitițĭ
Mult să nu mě necăjițĭ.

VERDI LOZIÓRA

Culésă de învěț. G. Dobrea, din comuna Uscațĭ, jud. Némțu.

Verdi loḑióră
Scólă Lino, scólă,
Că-ĭ destul de-aséră.
De când staŭ pe-afară.
Cele cu bărbat
Di când s'o sculat,
Vacili li-aŭ muls
Și la câmp le-aŭ dus;
Numaĭ a matali
Rag pi la ocoli.
Verdi loḑióră
Scólă Lino, scolă,
Că-ĭ destul de-aséră,
De când stăm pe-afară.
Din streșină plouă,
Și-mĭ udă mantaua.
Nu mi-ĭ di manta
Cum mi-ĭ di tunică
Nu ni ĭ di tunică,
Ca de găitan.
Pentru găitan,
Am slujit un an.
Scólă Lino, scólă,
Scólă, aprindi lamba,
— Lamba ți-oĭ aprindi,
Da'n casă nu întri.
— Scólă eșĭ afară!
— Pentru o portocală,
Nu es eŭ afară!
Pentru o alămâe,
Nu-țĭ daŭ gura ție.
Ți-am trimes scrisorĭ
Pentru buchet de florĭ,
Ți-am trimes răvaș
Pe o crengă de brad.

CANTECUL CUCULUI

Vedĭ variante la p. 332, 333, 1118.

Culésă de ìnv. I. Dumbravă, din comuna Uscațĭ județul Némțu.

Frunḑe treĭ măsline,
Vine cucul de treĭ ḑile,
Peste munțĭ, peste movile,
Şi nu are unde se pune.
S'ar pune pe o rămure,
Rămureaua ìĭ subțire,
Şi să teme că a căde;
Cucule cu pene verḑĭ,
Tu pe nume nu mĕ credĭ,
Cucule cu pană sură,
De-'țĭ-aĭ muşca limba din gură,
Du-te la maĭcr şi spune,
Unde m'a dat nu mi-ĭ bine,
La tulpina nuculuĭ,
Şade mama cuculuĭ,
Maĭ 'n sus pe o rămure,
Cântă şi o turture,
Sărmănica vaĭ de ca,
Că nicĭ be, nicĭ nu mănâncă,
Nu maĭ cu gândul de ducă,

VINE LELEA DE LA GRAU

Culésă de învĕț. I. Dumbravă, din comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Vine lelea de la grâŭ,
Cu catrința pusă'n brâŭ,
Cu cămaşa albişóră,
Cu secera sub subțióră,
E frumósă ce e drept,
Cu altiță, cu puĭ pe chept,
Cu petélă la catriniță,
Şi cu ḑâmbet pe guriță.
Tótă ḑiua a umblat,
Pe lanurĭ că s'aŭ preumblat,
Până când ea ş'a zărit,
Pe vichilul eĭ iubit,
Apoĭ ìute fălfăind,
Din secere semn făcând,
In Dumbravă s'aŭ suit,
La stejarul cel ştiut.
Câte ḑile nu se ştie,
Tótă vara pe câmpie,
Pe lanurĭ că s'a preumblat,
La prăşit şi secerat;
Tómna când s'aŭ răfuit,
De munca ce aŭ făcut,
Eaŭ găsit că are sporĭ,
De v'o patru zimțişorĭ,
Vichilul 'ĭ-a numĕrat,
Şi lucrul 'ĭ-a lăudat,
Ḑicându-ĭ şi drada mea,
Vĕd că eştĭ o hărnice,
Na'țĭ arvună pe la vară,
Ca să viĭ pe lanurĭ eară,
Nime nu te a încărca,
Singur éŭ țo ĭ mĕsura.

CANTIC DE INIMA

Culésă de înv. I. Dumbravă, dincomuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Tot mă'ntrébă inima,
De nu'ĭ bine eŭ ḑic ba,
Tacĭ, tacĭ inimióră,
Că lacrămile curg gârlişóră,
Mărită-te mândra mea,
Că eŭ nu te-oĭ lua;
Ba eŭ nu m-oĭ mărita,
Până ce te-ĭ însura,
Să vĕd pe cine iĭ lua.
De-ĭ lua una ca mine,
Să nu trăeştĭ cu ea bine,
De-ĭ lua-o cam aşa,
Să nu ţiĭ casă cu dânsă,
De-ĭ lua-o bălăĭóră,
Să dâe Dumneḑeŭ să móră,
Ca să te întorcĭ la mine,
Să'm bat şi eŭ joc de tine,
Că nu m'aĭ luat pe mine.

FRUNḐE VERDI TREI LALELE

Vaḑĭ varianta la p. 315.

Culésă de înv. I. Dumbravă, dincomuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Frunḑe verdi treĭ lalele,
Mă 'nsuraĭ 'm luaĭ muere,
Mĕ bucuraĭ la avere,
La avere la argint,
La un boŭ de priponit,
Argintul s'a cheltuit,
Muerea a îmbătrânit;
Muĭerea esă pe uşă,
Cu capul plin de cenuşă,
Boul rupse şi se duse,
Şi din ochĭ să răpuse,
Bou icĭ, bou colea,
Bou trece Dunărea,
Sărăcuţĭ de maĭca mea,
Că am rĕmas numaĭ cu ea.

PEȚITORII

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, com. Uscațĭ, județul Neamțu.

l'audĭ mamă cânil bat,
Tica, tica, ta,
Intră pețitoriĭ în sat,
Tica, tica, ta.
Chémă ĭ mamă pe la noĭ,
Tica, tica, ta.
Sa le dăm plăcinti moĭ,
Tica, tica, ta.
Să le dăm țuică cu ñerĭ,
Să nu ne cate la măselĭ.
Am un dinte și o măse,
Și-s legate'n lopățelĭ,
Mĕ vĕḑuĭ fată buḑată
Mĕ uitaĭ într'o lule,
Mĕ vĕḑuĭ ciuchita me,
Mĕ uitaĭ într'o fântină
Mĕ vĕḑuĭ fată bĕtrână.

La fie-care rînd se repetă: «Tica, tica, ta».

FRUNḐA VERDI TREI VASDOGI

Veḑĭ variante la p. 879, 1288, 1290.

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, com. Uscațĭ, județul Neamțu.

Frunḑi verdi tri vâsdógi
De la Galațĭ maĭ încóĭ;
Este o crâșmă în tri pârlógi,
Și mi-o țin tri Turcóicĭ,
Și mi-o vinde într'un ban;
Oĭ sărmaniĭ militarĭ
Cum duc viață cu amar,
Și fac un termen de cincĭ anĭ.
Frunḑi verdi de-un stejar,
Mĕ rog, domnule căpitan
Dă-mĭ drumu din cocintrare,
Căcĭ de când maĭ cocintrat,
Boĭ la jug n'am îngiugat,
Feti marĭ n'am sărutat
Plug di córni n'am luat.
Bate-l focu de maiur,
Căcĭ de când s'o maiurit,
Nicĭ un bini n'o făcut.
Mulțĭ flăcăĭ aŭ cătănit,
Feti marĭ aŭ îmbătrînit.
Nevesti a văduvit.
Când eram la recrutari,
Eram tînĕr ca o flóri,
Eară acum la libirari
Sint moșnég cu barba mari.

FOAI VERDI BARABOI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, com. Uscaţĭ, jud. Neamţu.

Fói verdi baraboĭ,
Am acasă patru boĭ,
Cole 'n vale maĭ am doĭ,
N'are cine să grijască
N'are ticnă nicĭ nevastă.
Staĭ pe loc, puicuţă, vino!
Vin'o aicĭ şi saĭ pârlazu.
Ca să maĭ uităm necazu.
Vino aicĭ trecĭ ogorul
Că de tini ñĭ-o fost dorul;
Şi inelu de la tini
Ş-acela-ĭ făcut de mini,
Şi cerceiĭ din urechĭ
Cine-ĭ vedi ari se crăpi.

DI LA DEAL DI STREAJA MARI

Vedĭ variante la pag. 780, 1086.

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Di la dél de straja mari
Merg catanili călari.
Ele merg cântând jucând,
Şi din gură aşa ḑicênd:
Of! sermanul meŭ!
Şi măĭcuţili plângênd
Plângênd fiul lor,
Bocind fiul lor.
Tacĭ măicuţă nu maĭ plângi,
Că din mini curgi sângi.
Căpitani Pavili,
Unde ducĭ catanili?
— Ea le duc până la foc
Că's catanile cu noroc,
Şi-s cu norocu chiar în sîn.

FRUNḐA VERDE Ş'UN DUDAU

Culésă de I. Cogălniceanu, învĕţător, din comuna Vălenĭ, plasa Moldova-Siretu de jos, judeţul Roman.

Fóie verde ş'un dudăŭ
Pe drumul care merg eŭ
Nu'ĭ fântână nicĭ părăŭ
Se'mĭ potolesc focul meŭ
Focul de la inimióră
Nu mi-l potoleşte o ţară
Numaĭ neica într'o sară.

FRUNḐI VERDI TRII SMICELI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Frunḑi verdi triĭ smiceli
Colea'n vali in prundureli,
Răsar maică două steli.
Două soriόre,
Două roşiόre.
Una mari, una ñică.
Cea maĭ mari tot plângea,
Cea maĭ ñică aşa ḑicea:
Tacĭ tu soriόra mea,
C'amîndouă ne om mărita.
Una sus pi Tutova
Una gios pi Moldova.
Colo în vali la pârăŭ,
Două feti spală grâŭ,
Cu rochiţa puse'n brâŭ.

FRUNḐA VERDI POAMA NÉGRA

Culésă de Gh. Chioru, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Frunḑă verdi pómă négră
Dintr'atâta lumi largă
Ñĭ-am ales o puĭcă dragă,
Şi-am dat drumu să-şĭ alégă,
Din doĭ-treĭ,
Orĭ ochĭ negri,
Orĭ căpriĭ,
Orĭ albaştriĭ ca şi aĭ meĭ.
Frunḑă verdi de-avramască
Pe uliţa arminéscă
Este o şatră covăréscă.
Dar într'însa cine este?
Ghiţă calu îşĭ potcogeşte,
De grea cali se găteşte,
Puĭca din uşă il prăgesti,
De lacrămĭ aghe ḑăreşti,
De suschin aghe vorgheşti
Frunḑă verdi toporaşĭ
Unde te ducĭ şi cuĭ mĕ laşĭ?
Cu cotili pi zaplajĭ,
Cu lacrimĭ pi doĭ obrajĭ,
Pe mâna la doĭ vrăjmaşĭ.
Frunḑi verdi şi-un dudăŭ,
Tu rĕmâĭ in satul tăŭ.
Dar maĭ rĕŭ, dragă de mini,
Căcĭ mĕ duc prin ţărĭ streini,
Undi nu cunosc pe nimi,
Numaĭ murgu de sub minĭ,
Şi ñerluşca din pădure.
Frunḑă verdi mĕr mustos
Mergĭ, puiule, sănătos,
Şi apucă pe vali în gios,
Pân ce-ĭ da de singi gros.
Singi de-a păgânuluĭ
Pân'în cóma caluluĭ.
Singi de-a muscaluluĭ
Până în cóma caluluĭ.

FOILEANA PADUREŢ

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Foiléna păduret,
Oliolio frati rĕsleţ,
Că de când te-aĭ rĕsleţit,
Pe la noĭ n'aĭ maĭ venit.
Şi te plâng surorili
Pe tóti cărârili.
Şi te plângi cea maĭ ñică
Cu rochiţa de-alistâncă.
Şi te plângi mijlocia
Cu lacrămĭ pân' la bărbiĭ,
Cu rochiţa de cutie.
Şi te plângĭ cea maĭ mare
Cu pĕr galbĕn pe spinari,
Cu lacrimĭ pân' la paftali.
Şi ti plângi maĭcă-ta
Dintru tótă inima.

FOE VERDE ŞI-UN LIPAN

Vedĭ variante la pag 369, 360 784.

Culésă de I. Cogălniceanu, învĕţător, din comuna Vălenĭ, plasa Moldova-Siretu de jos, judeţul Roman.

Fóie verde şi-un lipan
Drag mi-o fost calu bălan;
Cal balan şi şaua négră
Şaua négră, frâul verde,
Mĕ rog, dómne, nu mi-l perde,
Că mi l-aĭ perdut odată
Şi l'am cătat lumea tótă.
L'am găsit la şapte anĭ,
L'am găsit la un duşman
Priponit de-un leuştean.
Eŭ din gură aşa grăiĭ:
— Leuştean cine te-o pus?
— Mariţa care s'o dus.
De când Mariţa s'o dus
Treĭ garofe în pórtă am pus
Garofele a înbobocit
Mariţa că n'a venit
Garofele a înflorit
Mariţa c'a logodit.

FOAI VERDI AVRĂMIASCA

Culésă de G. Coatu, învĕţător, dela moş Anghel Mârza din Zebil, judeţul Tulcea.

Fói verdi avrămĭască
Vĕd o fată di arménca.
Nu'ĭ arméncă'ĭ, Moldovéncă,
Moldovéncă dintri bălţĭ
Na-ţ'o rublă şi doĭ sloţ,—
Nu ti mai iubi cu toţĭ.
— Tai rubla 'n ḑăcĭ leĭ,
Că nu mĕ iubesc cu eĭ.

FOAI VERDI D'ALIOR

Culésă de G. Coatu, învĕţător din gura flăcăilor din Zebil, judeţul Tulcea.

Fói verdi d'alior
Trecuĭ balta la topor
O trecuĭ pi jumătati
Mă plângea maĭca di mórti.

VERDI FOI ŞI UN DUDAU

Veḑĭ variante la p. 337, 338, 339, 340, 1294.

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din Cerna plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói ş'un dudăŭ,
Murguleţ, căluţul meŭ
Ci ti-abaţĭ din drumu tĕŭ?
Orĭ ţĭ-ĭ ghini, orĭ ţĭ-ĭ răŭ?
Orĭ ţi-ĭ greŭ di trupu meŭ?
Nicĭ mi-ĭ binĭ, nicĭ mi-ĭ răŭ
Nicĭ mi-ĭ greŭ de trupu tăŭ,
Dar mi-ĭ greŭ năravu tăŭ:
Pi la câti crâşmĭ trecĭ,
Pe nicĭ una n'o pitrecĭ,
Dar cum ajungĭ la ea
Şê mă legĭ di o nuia,
Ş'apoĭ beĭ cu mândrili
Iar eŭ rod zabrelili;
Cum ţi-ĭ drag ţiĭ să beĭ vin
Aşa şi miĭ la fin.
Cum ţi-ĭ drag cu făină 'n sac,
Şi miĭ cu torba 'n cap.

PASÊRILI A JELI TRAG

Culésă de G. Coatu, învĕţător de la Vasile Moraru din Zebil, judeţul Tulcea.

Pasêrili a jeli trag
C'a picat frunḑa di fag.
Prin pădurĭ nu să maĭ duc
C'o picat frunḑa di nuc.
Doru umblâ rătăcit
Câ frunḑişul s'o rărit
El tot umblâ prin brădet
Şi furâ inimĭ încet.

FOICICA SOLZI DI PEŞTĬ

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, pl. Măcin, judeţul Tulcea.

Foicică solzi di peştĭ,
Primăvara când soseşti,
Lumia tótă 'nvesăleştĭ,
Colţu erbiĭ că mijăştĭ,
Zăpada că sâ topeştĭ
Muguraşu 'mboboceşti.
Scólâ mamă ti găteştĭ
Cu cotu şi fórfica
Şi-mĭ croeşti-o dulămica,
Şi-mĭ croeştĭ-o dulămiţă,
Verdi ca frunḑa di viţă
Câ lă varâ-ĭ răsmeriţă.
Şi-mĭ croeştĭ un Comanac,
Verdi ca frunḑa di fag.
Astâ iarnâ am ernat
Aprópi di Calafat
Şi într'un bordeiŭ dărâmat.

FOĬ VERDI Ş'O ALUNA

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea.

Fói verde ş'o alună
Sâ smulg fagu din tulpină
Sâ rĕmăi în loc fântână.
Sâ spăl arma di rugină.

DRUM PI DEAL

Culésă de G. Coatu, învĕţător din com. Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea.

Drum pi deal
Şi drum pi vali,
Dar pi drumu cel din vali
Imĭ vini di-un voĭnic călari
Pi spinarea murguluĭ,
Şi pi şăŭa domnuluĭ.
El pi cal cum îmĭ mergea,
O batistă c'aducea,
Şi 'n batistă portocalĭ;
Iĭ ducea puicăĭ din vali
Pi sub nucu cel din vali
Că-mĭ şădea o vrăjitóri.

FOAI VERDI Ş'UN DUDAŬ

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, pl. Măcin, jud. Tulcea.

Fói verdi ş'un dudăŭ
Sărmanu sufletu meŭ,
Cum înótă 'n sângi răŭ
Ca şarpili pin dudăŭ.

FOI VERDI TRII SMICELI

Vedĭ variante la p. 818, 1259, 1283.

Culeasă de G. Dobrea, învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Fóĭ verdi triĭ smiceli
Tinereţi ca a meli
Si ñera lumea di eli.
Tinereţe ce-am avut,
Cu amar le-am pitrecut.
Cu amar cu multă jăle
Pentr'o curvă de muere,
Ce esă sara la steli
Şi se ĭe pe hătureli
Culegênd la burui
Burueni sorociţĭ,
Ulcelile-s părăsiti,
Buruenĭ farmacati
Pentru Ghiţişor păstrati.
Buruenĭ sorociti,
Pentru Ghiţişor gătiti.
Ghiţişor când de-o gustat
Di la uşă pân'la pat
Di triĭ orĭ o leşinat,
O oftat şi s'o sculat
Şi di zid s'o rĕzemat.
Ghiciu în drépta l-o luat,
Pe murg negru o încălecat,
Pe şuşe în sus a plecat,
Tari scîrghit supĕrat.
Tată lumea l-o întrebat:
Ce eştĭ Ghiţi supĕrat?
Că maĭ sint curvi în sat.
Da se cie cât frunḑa
Dacă nu-ĭ şi tătuţa.
Di la pórtă c'o strigat
Aşterni-mĭ măicuţă în pat!
Saŭ în pat saŭ în crivat
Că curvili m'o mâncat.
— Da la curvi ce-aĭ cătat?
— Maĭcă, nu-ĭ nicĭ c-un banat,
N'am ştiut că s curvi în sat.
Când era la ñezĭ di nópti
Ghiţişor trăgea di mórti;
Când era la cântătorĭ
Ghişor vărsa sudorĭ;
Când era ziuşóră,
Ghiţişor sub pânzişóră.
Când sórili răsare
Şepti clopoti trăge
Şepti curvi ñe-l jele
Nicĭ una nu-l jele
Cu jălea maică sa.
— Tăceţĭ curvi nu-l jeliţĭ.
Că voĭ ñi'l-aţĭ otrăgit.

FOE VERDE MARGARINT

Vedĭ varianta la p. 1285.

Culésă de la Dumitru Bejan, din com. Bicaz, jud. Némţu.

Fóe verde mărgărint,
Doĭna sint şi doĭna ḑic;
Doĭna sint, doĭna mĕ chémă,
Doĭna sint de bună samă.
Şi cu doina mĕ plătesc,
De ghir şi boeresc.
Boiĭ ñeĭ când aud doĭna,
Ară ţălina şi moina;
Şi ñiĭ-am arat un ogor,
Mândrili mĕ plâng cu dor.

FOI VERDI DI-ALIOR

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Foi verdi de-alior
La grădina luĭ Ion,
Creşte un mĕr şi-on pĕr,
Şi-on grivadĭ în cheutorĭ.
Zaci puiŭ delungat
Şi puĭca iĭ plângi la cap.
— Zacĭ puiule, orĭ te scólă,
Orĭ maĭ dă şi ñie o bólă.
— Ba eŭ bólă nu ţi-oĭ da,
Dacă ñi-ĭ da şi-oĭ mânca.
Ñĭ-ĭ da murĭ în postul mari
Şi caş dulci în timpul erniĭ,
Sloĭ de ghéţă în timpul veriĭ.
Măĭ bădiţă, prost maĭ eştĭ,
Cum de nu ti socoteştĭ
Cum în lumi se trăeştĭ ?
Di la pórtă la portiţă
Ni se primblă o copchiliţă,
Numaĭ în fustă şi batistă.
Cini ñĭ-o întâlnea, ñĭ-o întreba :
— Eştĭ fată, orĭ măritată,
Orĭ ḑînă din cer lăsată ?
Dumneta să nu bănueştĭ,
Eştĭ flecăŭ, orĭ însurat
Orĭ înger din cer lăsat ?

PORONCIT'A MANDRA MEA

Vedĭ varianta la p. 880.

Culésă de învĕţ. N. I. Balţescu, din cät. Negoeştĭ-Bornis, com. Dragomireştĭ, plasa de sus Mijlocu, judeţul Némţu.

Poroncit'a mândra mea,
Pe un puiŭ de turturea
Să mĕ duc până la ea.
Iară eu i-am poroncit
Pe un puiŭ mândru de cuc
Că la ea nu mĕ maĭ duc.
— Du-te puiul cuculuĭ
Du-te spune mândruluĭ
Că nu pot de dorul luĭ.
— Du-te puiul merluţiĭ
Du-te spune drăguţiĭ
Să m'aştepte, c'oĭ veni
Cu cină caldă pe masă
Cu apă rece în vase,
Când m'a vedea intrând în casa
Saraca mândruţa mea
Nu-ĭ mândră ca mândrele
Ce-ĭ mândră ca florile,
Şi-ĭ bună ca zinele.

FOAI VERDI BOB NAUT

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea.

Fói verdi bob năut
Di când maĭca m'o făcut
Codruluĭ m'o dăruit.
Sóri di nu m'o vĕḑut,
Nicĭ luna, nicĭ sórili,
Numa căpriórili
Ca şi surióríli.
Eŭ mă plec să li sărut
Eli 'mĭ daŭ dosu şî fug,
Undi curg din cer tunând
Ploĭ în codru răpăind
Apă pe făgaş viind.

FOE VERDE GRAU MARUNT

Culésă de I. Cogălniceanu, învĕţător, din comuna Vălenĭ, plasa Moldova-Siretu de jos, judeţul Roman.

Fóie verde grâŭ mărunt
Nu-ĭ un cias, nu-ĭ un minut
Se nu plâng în aşternut;
Şi tot staŭ şi mĕ gândesc
Cum voiŭ ca se maĭ trăesc?
Şi-apoĭ altă foi de treĭ florĭ
Aşa 'mĭ vine une-orĭ,
Se beŭ otravă se mor.
Şi iar staŭ şi mĕ gândesc
Cum oĭ se mĕ otrăvesc
Căcĭ am ḑile se trăesc.
Voĭ trăi o ḑi saŭ două
Şi m'oĭ duce 'n lume nouĕ.

FLORI DI MASLIN

Culésă de G. Dobrea, învĕţător, com. Uscaţĭ, jud. Neamţu.

Flóri di maslin
Şi di rosmalin,
Haĭ se ḑicim unu,
Să se facă douĕ :
Douĕ ţiţe fata are ;
Se vorbim
Se bem vin
Şi se veselim.
Flóri di maslin
Şi di rosmalin,
Haĭ se ḑicim douĕ
Să se facă triĭ :
Triĭ chicĭóri,
Sub căldari,
Fata douĕ ţiţe ari ;
Se vorbim
Se bem vin
Şi se veselim.
Flóri di maslin
Şi di rosmalin,
Haĭ se ḑicim triĭ
Să se facă patru :
Patru róti carul ari,
Triĭ chicĭóri,
Sub caldari,
Fata douĕ ţiţe ari :
Se vorbim,
Se bem vin,
Şi se veselin.
Flóri di maslin,
Şi di rosmalin,
Haĭ se ḑicim patru
Să se facă cincĭ :
Cincĭ degite, la o mână,
Patru róti, carul ari ;
Triĭ chicĭóri sub caldari
Fata douĕ ţiţe ari ;
Se vorbim
Se bem vin
Şi se veselim.
Flóri di maslin
Şi di rosmalin ;
Haĭ se ḑicem cincĭ
Să se facă şesi :
Şesi boĭ la plug se mână,
Cincĭ degiti la o mână,
Patru róti carul ari,
Triĭ chicĭóri sub caldarĭ,
Fata douĕ ţiţi ari ;
Se vorbĭm
Se bem vin
Şi se veselĭm.
Flóri di maslin
Şi di rosmalin,
Haĭ se ḑicim şési
Să se facă şépti :
Şepti ḑili în septĕmână,
Şési boĭ la plug se mână,
Cincĭ degiti la o mână,
Patru róti caru ari,
Triĭ chicĭóre sub caldari,
Fata douĕ ţiţi ari ;
Se vorbim
Se bem vin
Şi se veselim.
Flóri di maslin
Şi de rosmalin,
Haĭ se ḑicim şepti
Să se facă opt :
Opt chicĭóri racul ari,
Şepti ḑili în septĕmână,
Şési boĭ la plug se mână,
Cincĭ degiti la o mână,
Patru róti carul ari,
Triĭ chicĭóri sub caldari,
Fata douĕ ţiţi ari ;
Se vorbim
Se bem vin
Şi se veselim.
Flori di maslin
Şi di rosmalin ;
Haĭ să ḑicim opt
Să se facă nouă :
Nouă lunĭ femeia poartă,
Opt chicioari racul are,
Şépti ḑili în săptămână,
Şési boĭ la plug se mână
Cincĭ degiti la o mână,

Patru róti carul are,
Treĭ chicióri sub căldari
Fata două ţiţi ari ;
Se vorbim,
Se bem vin
Şi se veselim.
Flori di maslin
Şi de rosmalin ;
Haĭ să ḑicem nouă
Să se facă ḑĕci :
Ḑĕci banĭ pitacul ari,
Nouă lunĭ femeia pórtă,
Opt chicióri racul ari,
Şépti ḑili în sĕptămână,
Şesi boi la plug se mână,
Cincĭ degiti la o mână
Patru róti carul ari,
Triĭ chicĭóri sub caldari,
Fata douĕ ţiţi ari ;
Se vorbim
Se bem vin
Şi se veselim,
Flóri di maslin
Şi di rosmalin.

CANTECUL FETELOR

Culésă de la Dumitru Bejan, din com. Bicaz jud. Némţu.

Bată-ñĭ-ti tot de dor,
Şi pe tini badişor.
Ca m'aĭ învăţat de-a ĭubi,
Ş'amu nu eşti de-a veni.
Dacă am vĕḑut că nu viĭ,
Puseĭ dorul căpătâĭ,
Cu dragostea mĕ'nvăliĭ,
Dómne, răŭ mĕ odihniĭ.
Eŭ de dor şi de olean,
Făcuĭ car de odolén,
Cu butucĭ de lemn de nucĭ,
Cu schiţe de tămâiţî,
Cu obede de fag verde.
Cine jelea mea nu crede,
Nu maĭ calce ĭarbă verde,
Şi calce pămênt uscat,
Să ştiĭ, că l'am blăstămat.
Şi tot ti oĭ maĭ blăstăma,
Di ca ĭearba ti'ĭ usca,
Ca frunḑa ti-ĭ legăna ;
Ca frunḑa alunuluĭ,
Prin postul Crăciunuluĭ.
Şi tu bade să ti ducĭ,
Pân'ci 'ĭ da de plug de cucĭ,
Chiţigoĭ pe lângă boĭ,
Cióra cu grapa 'n spate,
Cărând la plugarĭ bucate.
Şi'năintea boilor,
Mama chiţigoilor.
Şi tot ti-oĭ maĭ blăstema :
Că pi murg di-ĭ încăleca,
Şi pi drum di'ĭ apuca,
Si-ĭ maĭ merge câtâ-a ci,
Dumneḑeŭ ti-a potigni ;
Mâna diéptâ ţi-a sclinti,
Şi cea stângă să ţ'o frângâ ;
Sâ ţiĭ frâŭ cu dinţiĭ,
Sâ măĭ murgu ca muţiĭ ;
Sâ ti vadâ părinţiĭ.
Că-ĭ blăstămu pulcuţiĭ.

GHINE-I ŞEDI BABII MELI

Culeasă de G. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Ghine-ĭ şedi babiĭ meli,
  zeli, zeli, zeli
Cu cerceĭ şi cu mărgeli
Şi'n gură n'are măseli.
Şedi baba supărată
Cu fata ni măritată.
Babă, nu te supăra
Că fata s'a mărita,
Da di zestri ce iĭ dă?
Cocĭórba şi mătura.
Fetili din dosu stâniĭ
Tari se maĭ ţin fuduli,
Cu ţiduli pi la póli
S'ar găsi unul s'o citéscă
S'ar găsi unul maĭ prost
S'o cetéscă pi di rost.

«Zeli, zeli, zeli» se repetă la fie-care rînd.

FA MARIŢA

Culésă de G. Dobrea, învĕţător, com. Uscaţĭ, jud. Neamţu.

Eşĭ puĭculiţă la ogor,
  Puĭculiţă haĭ!
Desculţă, cu capul gol
  Puĭculiţă, haĭ!
— Fa Mariţă un-te ducĭ?
Numaĭ în fuştă şi'n papucĭ.
Aşa sprintină uşóră
Parcă eştĭ o căprióră,
— Se eŭ apă în ulcĭor,
Se mĕ spăl, maĭ, maĭ,
Se ciŭ drăguţă la flăcăĭ.
— Fa Mariţă eŭ gândesc
Că nu-ĭ greŭ să te 'nsoţeştĭ.

FOI VERDI POAMA ALBA

Vedĭ varianta la p. 264

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Fói verdi pómă albă
Toţĭ Bucureştiĭ mĕ'ntrébă
De ce's cu cămaşa négră?
Las'să fiŭ c'aşa mi ĭ dragă,
Căcĭ mi-ĭ nevasta betégă;
Că mi-ĭ betégă de-o mână
Şi n'o spălat cămaşa de-o lună.

DUMBRAVIORA CEA DIN GIOS

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Mândru ĭ locul şi frumos,
S'o pus turturica gios.
Şi s-o pus pe-o rămurică
Cu doĭ puĭ alăturea.
Unu o sburat s'o dus,
Unu o rĕmas şi-o plâns.
M'am rugat la vînătorĭ,
Să-mĭ dea puşca s'o omor.
Să mi-o dei deodată,
Să nu móră înveninată.
Tu pe un pat eŭ pe un pat,
Pe două scândurĭ de brad,
Tu la târg şi eŭ la ţară.

FOI VERDI LEMN TOPIT

Veḑĭ varianta la p. 798.

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Fói verdi lemn topit
Mari-ĭ Prutul şi cumplit,
Eŭ mĕ ñer cum l'am trecut.
Prutule, apă gióră,
Facite-aĭ négră cernélă,
Să scriŭ o hârtióră,
S'o trimet la maica'n ţară,
Să-mĭ dea banĭ di cheltuială,
Şi cal bun di călărie
C'am să trec în bătălie.
Săracĭĭ copchiĭ ñeĭ!
Trec în gĭos ca nourĭ negri;
Imbrăcaţĭ ca călugăriĭ,
Mărunţeĭ ca fluturiĭ!

IARA VERDI SOLZI DI PEŞTI

Culésă de G. Dobrea învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţnl Neamţu.

Iară verdi solḑĭ di peşti,
I-auḑĭ Prutul cum hueşti ?!
Hueşti, bolborăseşti
Da-or Dumneḑeŭ să seci
Ca să-ñĭ vîr chicĭórili
Să-ñĭ vĕd surorili.
Că de când nu le-am vĕḑut
Carnea pe mine o scăḑut;
Chĭar se vraĭ s'o cântăreştĭ
Nicĭ o litră nu găseştĭ;
Nicĭ o litră, nicĭ un dram
Numaĭ e un foc cu-alean.

FOE VERDE DE NAGARA

Culésă de I. Cogălnicénu, învĕţător, din comuna Valenĭ, plasa Moldova-Siretu de jos, judeţul Roman.

Fóe verde de năgară,
S'o strâns cuciĭ de prin ţară
Şi s-o pus pe la hotară
Şi cântă de se omóră.
Şi cântă şi o păuniţă
Şi aşa spune din guriţă,
Că la vară iĭ resmeliţă.
Alte foĭ de pădureţĭ,
Olioleo, frate rĕsleţ
Că de când te-aĭ răsleţit
Pe la noĭ n'aĭ maĭ venit.
Ş'apoĭ cum te plâng surorile,
Pe tóte cărările ;
Cum te plânge cea maĭ mare
Cu păr galbăn pe spinare.
Cum te plânge cea maĭ mică,
Cu lacrămĭ de rândunică.

FOE VERDE ŞI-O SULCINA

Culésă de I. Cogălnicénu, învĕţător, din comuna Valenĭ, plasa Moldova-Siretu de jos, judeţul Roman.

Fóe verde şi-o sulcină
Cresc doĭ bradĭ într'o grădină,
Ca doĭ ochĭ într'o lumină,
Ca doĭ fraţĭ de-o mamă bună.
Alte foĭ de aclaz
Negru's negru's pe obraz
Negru's şi pătat,
De părinţĭ m'am depărtat ;
Nu ştiu, vorba le-am călcat,
Or maica m'o blăstămat.
Dealul de la răsărit
Fi'uar maică afurisit
Ce-am semănat n'a eşit.
Am semănat busuioc
Şi-a eşit pară de foc ;
Ş'am semănat floricele
Şi'a eşit un dor şi-o jele
Creşteţĭ voĭ florĭ şi 'nfloriţĭ,
Căcĭ mie nu'mĭ trebuiţĭ ;
Creşteţĭ voĭ florĭ cât gardu
Se vĕ rupă şi altu.

MAI ! MAI ! CI EŞTI DRAGA SUPARATA ?

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Măĭ ! măĭ ! ci eştĭ dragă supă-
[rată ?
Măĭ! măĭ! supărată de băr-
[bat,
Vini de la crâşmă bét,
Şi mĕ'ntrébă ce-am lucrat ?
Eŭ iĭ spuĭ c'am depănat
Pe-o vîrtelniţă din sat
Două sculĭ de bumbac ;
Măĭ ! măĭ ! şi unu di burangic,
Măĭ ! măĭ ! eŭ iĭ puĭ masa să
[mănâncĭ,
El mĕ sudui de crucĭ.
Eŭ iĭ puĭ zamă de puĭ,
El mĭ-arată ghiciŭ în cuĭ.
Eŭ iĭ puĭ puiŭ pi masă,
El mĕ e de cap pin casă.

FRUNDE VERDE FIR MATASA

Culésă de învĕţ. N. I. Bălţescu, din căt. Negoeştĭ-Borniş, com. Dragomireştĭ, plasa de sus Mijlocu, jud. Némţu.

Frundă verde fir matasă
Peste cea pădure désă
Mare plóie se maĭ lasă.
Nu ştiŭ plóie'ĭ saŭ ninsóre
Orĭ lacrimĭ de fată mare ?
Tacĭ copilo nu maĭ plânge!
— Heĭ, bădiţo, cum n'oĭ plânge
Că rochiţa 'n pept mĕ strînge ?
Tacĭ fetiţă nu maĭ plânge,
Că bădiţa-ĭ negustor
Şi o daŭ la croitor,
S'o lărgéscă subsuorĭ ;
Şi-oĭ maĭ da vr'o cincĭ parale
I-a da drumu şi la póle,
Şi i-a pune bunghişorĭ
Ca s'o aĭ de sĕrbătorĭ.

FOI VERDI LEMN USCAT

Culésă de G. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fói verdi lemn uscat,
Câ di când s'amurizat,
Mult în cali ti-am aşteptat.
Dacă vĕduĭ şi ĭar vĕduĭ,
Pusăĭ doru căpătâĭ
Şî cu jalea mă'nvoiĭ.

FRUNḌE VERDE DI DIPAI

Culésă de învĕţ, N. I. Bălţescu, din căt. Negoeştĭ-Borniş, com. Dragomireştĭ, plasa de sus Mijlocu, jud. Némţu.

Frunḍe verde di dipaĭ
Cavalerule,
Pune şauau pe doĭ caĭ
Cavalerule
Şi plécă din raiŭ în raiŭ.
Cavalerule
Eŭ în raiŭ nu pot întra
Cavalerule,
De mirosul florilor,
Cavalerule,
De dragostea fetelor,
Cavalerule,
Prin livadă mergĭ, domnescĭ,
Cavalerule,
Fugĭ de aicĭ nu-mĭ trebueştĭ
Cavalerule.

FRUNḌI VERDI DI PELIN

Culésă de G. Dobrea, învĕţător din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Frunḍi verdi di pelin,
Du-mĕ, murgule, maĭ lin,
Pên' la puntea di arin,
Se trec puntea să beu vin.
La crâşmuţa din arin
Vinu'ĭ bun. oca'ĭ mică,
Crâşmăriţa'ĭ frumuşică
Beu voĭniciĭ di si strică.
La crâşmuţa din cararĭ
Vinu'ĭ rĕŭ şi oca'ĭ marĭ
Beu voĭniciĭ di calari.
La crâşmuţa din pârlogĭ
Cine be copchiĭ nu faci.
N'o ştiut şi maică-mè
Că şi ĭè merge şi be,
Pi mini nu mĕ făcè.
De când puiŭ ñeŭ s'o dus,
Păun verdi'n cap n'am pus;
Numaĭ trandacir uscat,
Bati vîntu, 'l-o luat;
'L-o mânat şi 'l-o mânat.
Unde'ĭ puiŭ ñeu culcat.
Pi disupt ce'ĭ aşternut?
Saltè verdi mohorâtă.
De-asupra ce'ĭ învĕlit?
Oghĭal verdi di mătasă,
De la Mariţa de-acasă.

FOE VERDE TREI PAUNI

Vedĭ un început de variantă la pag. 818.

Culésă de revizorul şcolar, de la Dumitru Bejan, din com. Bicaz, jud. Némţu.

Fóe verde avrămascâ,
Pe uliţa arminéscâ,
Esti o şatrâ ţigănéscâ.
Şedi un ţigănaş greceştĭ.
Cĭocăneşti, bocăneşti,
Badea murgu-şĭ potcogeşti.
Puica şedi şi-l prageşti,
Di lacrimĭ aghĭa-l zăreşti,
Di suschin aghĭa grăeşti.
— Unde bade ti gateştĭ,
Murgu di-ţĭ potcogeşti
Şi-ĭ daĭ apă din gălétâ,
Săricicâ di pi chĭatrâ?
Ca să-şĭ facâ cóma rótâ,
Să mĕ pórti ţara tótâ,
In lungiş ş'în curmeziş,
C'aşaĭ catanĭĭ scris.

FRUNDI VERDI TRII CASTALI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţâtor, comuna Uscaţĭ. judeţul Neamţu.

Frunḑi verdi triĭ castali
De la Bucureştĭ la vali,
Treci un tren cu cincĭ vagóni.
Triĭ îs pline două-s góle,
Triĭ is pline cu mantali,
Cu mantali, cu tunicĭ
Pentru regimentul cincĭ.
Acolo iĭ tunica mea
Cu galónili pi ea.
Mĕ ducém sara pi lună,
Strălucea bunghiĭ la mână;
Cu dinsa m-oĭ îmbrăca
Ş-oĭ începe a comanda:
La drépta şi la stânga!
Şi'nainte tot aşa.

CANTECUL SOLDATULUI

Veḑĭ variante la p. 879, 1290.

Culésă de G. Dobrea, învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Frunḑi verdi mărgărint,
Dealul de la răsărit
Vede l-aşĭ de-on foc pârlit.
De dorobanţĭ ocolit
Darabanili sunând,
Ofiţeriĭ aliniind,
Căpitaniĭ comandând
Pi secţiĭ pi plutónĭ.
Mĕ rog, domnule căpitani
Dă-mĭ drumul din cocintrari,
Că de când m'aĭ cocintrat
Boĭ la plug n'am ingiugat
Plug di córni n'am purtat,
Pâni albă n'am mâncat,
Vinişorul n'am gustat;
Numaĭ brotişor uscat
Şi cu ciorbă amestecat.
Frunḑi verdi triĭ laleli
Căcĭ maĭ am vr'o treĭ ḑili
Să-mĭ daŭ sabia în primirĭ
Şi puşca la magasie.
Se mĕ 'nsor să eŭ soţie
S'o eŭ 'naltă, sprincenată,
Se ofteḑe o lume tătă,
Regimentul gĭumătate
Compania a treia parte.
Fói verdi fir mătasă,
Pentr'o armă ruginósă
Lăsaĭ nevastă frumósă
Cu doĭ copchilaşĭ la masă,
O fată şĭ-un băet.
Copchilaşiĭ tot plângeŭ
Iar mă-sa ñi-ĭ mângaĭe
Şi din gură li ḑice:
Dragiĭ mamiĭ numaĭ plângiţĭ
Căcĭ la Tutova v'oĭ duci
Tutova în Bucureştĭ
Călari pe cai dumitali
Sĕ-l vedeţĭ nu-I cunóşteţĭ.

FOI VERDI FIR MATASE

Veḑĭ variantele de la p. 299, 359, 823, 859, 1087, 1116, 1288.

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Foi verdi fir mătasi
Trecuĭ drumul pi la lésă
Lăsaĭ calul ca să pască.
Şi-ñĭ vini un dor de acasă
De copchiĭ şi de nevastă.
De fi dor de la copchiĭ,
Se puĭ şaua şi să măĭ
Iar de-a fi di la nevastă,
Să las calul ca sá pască
Şi eŭ să mĕ odihnesc,
Căcĭ nevesti maĭ găsesc.

FOILENA FIR DE NALBA

Vedĭ, variantă la p. 273, 274.

Culésă de înv. I. Dumbravă, din com. Uscaţĭ, jud. Némţu.

Foiléna fir de nalbă,
Răsaĭ lună maĭ de grabă,
Să se vadă prin livadă,
Să cosăsc pelin şi ĭarbă,
Să-ĭ daŭ puĭceĭ sĕ'mĭ desfacă,
Desfă'mĭ puĭcă ce-aĭ făcut,
Şi dă-mĭ drumu să mĕ duc,
Că 'ţ oĭ da un leŭ bătut.
Batăr se'ñĭ daĭ doĭ leĭ,
Nu 'ţ-am făcut ca să cheĭ,
Ci 'ţ-am făcut să mĕ eĭ,
Géba m'aĭ făcut,
M'aĭ făcut şi m'aĭ crescut,
Şi m'aĭ dat după urât.
Să'ñĭ fie şi în pământ strâmt.
Nu maĭ dat după cel drag,
Să'ñĭ fie şi în pământ larg,
Of! şi éră of! să ştiĭ dragă,
Că nu mă însor,
Ca să fiŭ nenorocit.
Şi să mor nesocotit.

FOI VERDI SALCIUŢA

Vedĭ varianta la p. 1130.

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fói verdi sălciuţă,
Supărată'mĭ eştĭ puĭcuţă.
Dar di ci ti-aĭ supărat
Pi pustiu di bărbat?
— Vini di la crâşmă bét
Şi mă 'ntrébă ci-am lucrat;
Eŭ iĭ spuiŭ adevĕrat:
Am mâncat şi m'am culcat,
Diminéţa m'am sculat,
Di lucru m'am apucat,
Tótă ḑiua am lucrat;
Am ţăsut, şi-am depănat
Cu vârtelniţa din sat
Şî cu fus di căpătat;
Mulţămesc cini mi-o dat
Că mi-o făcut fală'n sat.
Fói verdi bob năut,
Amuréză di dimult
Nu gândi că ti-am urît.
Ti-am urît două-triĭ ḑili
Dar cu gându tot la tini.

FOILENA Ş'O OPINCA

Veḑĭ variante la p. 167, 385, 1114.

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa, Măcin, judeţul Tulcea.

Foilénă ş'o opincă,
Mă suiĭ pi lungâ luncă,
Toti plugurili'mĭ umblă,
Numa pluguleţu meŭ
Iĭ bătut di Dumneḑăŭ.
Dare-ar dracu şi Dumneḑăŭ,
Să trag brasda draculuĭ
Prin prejuru satuluĭ,
La uşa bogatuluĭ.
Bată-l vina di bogat,
Tótâ iarna l-am rugat
Sâ-mĭ dea două-triĭ părali,
Sâ-mĭ cumpăr mălaĭ şi sari
Sâ scot copilaş din fómi.
Vara verdi şî-nverḑit
Iarna putred la pămînt.
Pi cât codru frunḑa-şĭ ţini
Toţĭ băeţiĭ trăesc bini,
Dacă codru frunḑa-şĭ lasă,
Toţĭ băeţiĭ trag acasă,
La copiĭ şi la nevastă.

FOI VERDI BOB NAUT

Veḑĭ variante la p. 347, 348.

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fóĭ verdi bob năut
Di m'aş videa 'n dél suit
Şi la vali coborît,
Cu puĭcuţa mea di gât
Sâ puĭ masa să mănânc,
Cu doĭ lăutarĭ cântând.
Verdi fói ş'o răsură
Sună, sună şi răsună,
Sunâ chetricica'n vali
Puĭca mea plângi cu jali,
Cu glasu di fată mari;
Sună, sunâ şi răsunâ,
Sunâ chetricica 'n gârlă
Puĭca mea plângi cu milâ
Cu glasu ca di copchilâ.
Verdi fói matostat,
Satu-ĭ lung şi prelungat,
Şî mă mir di ci nu'ncap,
Biru-mĭ daŭ, beléua 'mĭ fac
Nimăruia rĕŭ nu fac,
Şî mă mir di ci nu'ncap.

FRUNḌA VERDE FOE LATA

Culésă de înv. I. Dumbravă, din com. Uscaţĭ, jud. Némţu.

Ah ninorocită maĭcă,
De cât m'aĭ făcut o fată,
Maĭ bine un colac de chétră,
ă mă pue la fântână,
Unde să adună flăcăiĭ,
Şi să chémă apă bună.
Cocoşel cu crésta próstă,
Nu maĭ bate la ferés tă,
Că nu's fată, da's nevastă.
Când eram la mama fată,
Mâncam turtă cóptă în vatră,
Şi rase pe răzătóre,
Şi îm era faţa ca o flóre;
Dar de când m'am măritat,
Mănânc pâne şi beŭ gin,
La inimă pun venin.
Mănânc pâne şi béŭ apă,
Şi să face în mine otravă.

ŞI ME CERI MAICA CERI

Vedĭ o varianta la p. 1040.

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

— Şî mĕ ceri maică ceri,
— Cini dracu ti maĭ ceri ?
— Şî mă ceri un plugăraş.
Nu vreŭ maĭcă plugăraş,
Hrana plugăraşuluĭ,
I'n vîrvu oticuluĭ.
Tótă ḍiua hăĭs şi cea,
Sara n'ari ci mânca.
— Şi mă ceri maĭcă ceri.
— Cini drăcu ti maĭ ceri ?
— Şi mă ceri un cojocar.
Nu vreŭ maĭcă cojocar,
Hrana cojocaruluĭ
Esti'n vîrvu aculuĭ.
Acĭ'mpungi, acĭ'nfrîngĭ,
Mămăligă nu-ĭ ajungi.
Şî mă ceri maĭcă ceri,
— Cini lupchiĭ ti maĭ ceri?
— Şi mă ceri ăl din vale
Ala cu pustia mari
Dă-mă mamă 'ntr'on năroc,
Că pustia'şĭ faci loc.

VERDI FOI DI TRII NUCI

Culésă de G. Coatu, învĕţător, com. Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói di triĭ nucĭ
Ti ducĭ, puiule, ti ducĭ
Dar pi mini cuĭ mă laşĭ ?
Chetrilor şi lemnilor,
Pi mâna duşmanilor.
Fără milâ di păcat
M'aĭ iubit şi m'aĭ lăsat.
M'aĭ iubit ca pi-o copilă
Şî m'aĭ lăsat ca pi-o străină.
Eŭ ţi-oiŭ prindi a blăstăma
Tu ca frunda ti-ĭ usca.
Cât îĭ fi şi îĭ trăi
Fată mari nu-ĭ iubi.
Voinicel bătute-ar para
M'aĭ îngălbinit ca ciara.

VERDI FOI S'O SIPICA

Culésă de G. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói ş'o sipică
Un'ti ducĭ tu Dumitrică ?
— Pisti Prut la ibovnică.
— Prutu-ĭ lat şî luntrea-ĭ mică
Şi ti'necĭ măĭ Dumitrică.
— Nu mi-ĭ frică di'necat,
Că ştiĭ murgu la 'notat,
Şi'nótă ca pi uscat.
Pun'ti murgule pi chept
Şî mă scóti la Bechet,
Undi's feti berechet.

FOI VERDI TRII MASLINI

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fói verdi triĭ maslinĭ,
Haĭ, măĭ fraţ, sâ trăim bini
Câ nu ştiĭ mórtea când vini,
Şi oiŭ lăsa lumea vouă
Şi m'oiŭ duci la casa mea,
Casa mea cea di vecĭĭ,
Făr di uşĭ, făr di ferestĭ,
Numa cu negri păreţĭ,
Aceia-ĭ casa mea di vecĭ.

FRUNḌE VERDE TREI VASDÓGE

Vedĭ varianta la p. 1315, 1343.

Culésă de I. Dumbravă învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Frunḍe verde treĭ văsdóge,
De la Galaţĭ maĭ încóce,
Este-o crâşmă în treĭ pârlóge,
Şi mĭ-o ţine treĭ Turcóĭce,
Şi mĭ-o vinde într'un ban,
Oĭ sĕrmaniĭ militarĭ,
Cum duc viaţa cu amar,
Şi fac un termen de cincĭ anĭ.
Frunḍe verde di un stejar,
Mĕ rog, domnule căpitan,
Dă'mĭ drumu din concentrare,
Căcĭ de când m'aĭ cocintrat,
Boĭ la plug n'am înjugat,
Fete marĭ n'am sărutat,
Plug de córne n'am luat.
Bată-l focu de maĭor,
Căcĭ de când s'o maĭorit,
Nicĭ un bine n'aŭ făcut,
Mulţĭ flăcăĭ aŭ cătănit,
Fete marĭ a'nbătrânit,
Neveste aŭ vĕduvit.
Când eram la recrutare,
Eram tînĕr ca o filóre,
Eară acum la libirare,
Sînt moşnég cu barba mare.
Foilénă fir păsat,
Răŭ, maĭca m'o blastamat,
Ca să fiŭ şi eŭ soldat.
De la noĭ a treĭa casă,
Şed surorile la masă,
Nicĭ nu beŭ nicĭ mănâncă,
Numaĭ cu ochiĭ se uĭtă.

DORULE MANCATE-AR BÓLA

Culésă de G. Dobrea, învĕţător din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Dorule, mâncate-ar bóla,
M'aĭ îngălbenit ca ceara,
Dorule, mâncate-ar focu,
M'aĭ îngălbenit ca socu,
Dar maĭca când m'o făcut,
Tari ghini 'ĭ-o părut.
Dar sara când m'o scăldat,
Tari rĕŭ m'o blĕstĕmat!
Şi m'o blĕstĕmat la lună,
Să şed tot cu arma 'n mână!
Şi m'o blestămat la sórĭ,
Se fac ḍili de'nchisóri,
Se am parti di soldat,
De soldatu cel di ceas,
N'ari voi nicĭ un pas;
Şedi di zid rĕzemat,
Se uită cu jeli în sat,
La nevesti cu bărbat,
La copili tinereli,
Carĭ mĕ gĭucam cu eli!

CÂNTEC DI DRAGOSTI ŞI URIT

Veḑĭ varianta la p. 847.

Culésă de G. Dobrea, învĕţător din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Foileană unt-de-lemn,
Aferim puĭcă, aferim,
Ce fel di dragosti avem
Numaĭ din ochĭ ni videm,
Tot la luna şi la doua
Ca să n'aibă amoru numĕr.
Verdi frunḑi de-alămâĭe
Cini órĭ ñĭ-a ḑis ñie
Să eŭ fată cu moşie?
Maĭ ghini una săracă
Ci'ĭ-oĭ cumpĕra să-ĭ placă.
Căcĭ acea cu moşie
Are multă fuduliĭ
Verdi, verdi şi iar verdi
Ce-am ĭubit nu se maĭ vedi
Am ĭubit o chiatră scumpă
Şĭ-am luat o tóntă slută.
S'a dus tónta la ocol,
Disculţă cu capul gol.
Vitili s o strâns poşmol
Că gândéŭ că-ĭ boala lor.
Şi era un ghiţel bălţat
Şĭ-o luat portiţa în cap,
Şĭ-o fugit pân ce-o crăpat.
Mĕ uitaĭ din dél în vali,
Vĕḑuĭ tónta cu mâncari
Şĭ-o întrebaĭ : Ce aĭ tóntă di mâncari?
— Usturoĭ şi lapte acru
E mergĭ înapoĭ la dracu.

FRUNḐI VERDI Ş'UN DUDAU

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Frunḑi verdi ş'un dudăŭ.
Oltule, pi malul tăŭ,
Creştĭ ĭarbă şi dudăŭ,
Să pască şi murgul ñeŭ.
Murgul paşti şi nechéză,
Puica-mĭ plângi şi oftéză.
S'o întreb undi înserează?
Inserează la fântână
Cu doĭ voĭnicel di mână.
Unuĭ ţini cociţa
Unu-ĭ pupă guriţa.

FÓI VERDE Ş'ON DUDAU

Veḑĭ variante la pag. 290, 295.

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Neamţu.

Fói verdi ş'on dudăŭ,
Anico, sufletul meŭ,
Am auḑît că ţî-ĭ răŭ.
Dar şî miĭ nu mi-ĭ bini,
S'o uscat carnea pi mini,
Tot gândindu-mă la tini.
Puţîntică ci-o rĕmas
Ş-aceia di dor mi-o ars.

VERDI FÓI TRII SPANACI

Veḑĭ variante la pag 361, 373.

Culésă de înv. Gh. Coatu, din com. Cernea, plasa Măcin, jud. Némţu.

Verdi fói triĭ spănacĭ
La cârcima din pârlógi
Mi-ari vin di triĭ soróci,
Şî mi-l vindi triĭ nemţóicĭ,
Ocaua di triĭ sfănţóicĭ
Cini bea copchiĭ nu facĭ.

VERDI FÓI TALION

Veḑĭ variante la pag. 275, 276, 747, 789.

Culésă de înv. Gh. Coatu, din com. Cernea, plasa Măcin, jud. Némţu.

Verdi fói talion,
La grădină la Ión
Multi păsăreli dorm,
Numa una n'ari somn,
Şî sbóră din pom în pom,
Şî strîgă : Ion, Ion,
Vin la tata să ti-adorm;
Şî sbóră din crangă 'n crangă
Şî strîgă : Anico dragă.

VERDI FÓI MARACINI

Veḑĭ varianta la p. 823.

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói mărăcini
Noruleţ cu milă,
Păminti făce-téĭ tină,
Noruleţ cu milă,
Multă lumi intră 'n tini
Şi tînĕră şi bĕtrână.
Verdi fói măr mustos
Pămînti făce-téĭ os.
Tu mănâncĭ şî om frumos.
Drag mi-o fost omu frumos
Şi călari şî pi jos.

VERDI FÓI ŞI-UN SUSAI

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói şi-un susaĭ
Haĭ puiule, haĭ,
Cărărui după plaiŭ
Bătută di Neculaĭ.
Mânca-i-ar lupchiĭ di caĭ
Mi-o slăbit pi Neculaĭ;
Verdi fóĭ salbă móli.
Cărărui după vali
Bătută di fată mari
Şî di Neculaĭ călari
Tot trecând la vrăjitóri;
Lécurĭ di dragosti n'ari.

FRUNḌA VERDE TREI VASDOAGE

Veḑĭ variante la p. 265, 361, 373 şi apoĭ 1331.

Culésă de I. Dumbravă, învĕţător din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Frunḑe verde treĭ văsdóge
La crăşmuţa din pârlóge
Tre jidance ţin orăndă
Şi vênd vinul cuĭ îĭ place
Cine be copiĭ nu face.
Nu o ştiut şi maică-mea,
Să ducea şi bea şi ea,
Pe mine nu mĕ făcea,
Ci folos că m'o făcut,
Străiniĭ parte aŭ avut.
De fac bine tot îĭ răŭ,
Aşa'ĭ omul cel străin,
Toţĭ cu mamă şi cu nene,
Numaĭ eŭ trăesc cu jăle;
Toţĭ cu fraţĭ şi cu surorĭ,
Numaĭ eŭ trăesc cu dor.
Floricica ce de sus
Ḑile grele am ajuns,
Când oftez astaḑĭ pe ascuns
Nu am guriţă de rĕspuns,

FÓI VERDI Ş'O CIUCÓRA

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fói verdi ş'o ciucóră,
Am primit di-o vesti asară;
Nicĭ nu-ĭ dulci, nicĭ amară
Di-mĭ ardi codru cu pară;
Plângi-un puĭ di să omóră.
Tacĭ puiule nu maĭ plângi;
Rógă-ti la vînt să ste.
Dragă vîntu mi-o încetat
Şi para s'o potolat.

LUAREA BUCOVINEI

Culésă de G. Dobrea, învĕţător din comuna Uscaţĭ, judeţu Némţu.

Frunḑi verdi şi o alună
Treci voĭnicu pi lună
Şi codru voĭos rĕsună.
Treci hoţul hăulind
Pi cărari coborând,
Din frunḑĭ mereŭ pocnind.
Măĭ voinici, voiniceli,
Éţĭ tăişul cu plăseli,
Puni mâna pi oţeli
Că sĕ primblă prin potecĭ
Triĭ desagĭ de irmilicĭ
Şi di galbini vinitici.
Iar în urma luĭ călărĭ
Vini-o mândra fată marĭ,
Gătită de mărĭtarĭ.
Ia'ĭ nevasta unuĭ craĭ
Şi se primblă cu alaĭ
Pesti munţĭ, pesti plaĭ.

FA PUICUŢA, FA HAI, HA!

Vedĭ variante la p. 754, 960, 1089 şi un fel de variante la p. 241, 254, 960.

Culésă de G. Dobrea, învĕţător din comuna Uscaţĭ, judeţul Neamţu.

Fa puicuţă, fa hăĭ, ha!
Unde-or ci ómeni mulţĭ
La mini să nu te uĭţĭ.
Unde-or ci maĭ puţinteĭ
Ochiĭ tăĭ se cie a ñeĭ.
Ochiĭ şi sprincenili
Fac tăti belelili;
N'ar maĭ ci ochĭ şi sprinceni
N'ar maĭ ci pacati greli.
Dar amor, amor să-mĭ fiĭ,
Dar la noĭ maĭ rar se viĭ.
Să nu-ţĭ pricépă nimiĭ
Că baţĭ calea pentru mini.

CANTICUL ILENEI

Culésă de I. Dumbrava învĕţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Haĭ Ilénă la poénă,
Să săpăm o buruénă,
Cum n'aşĭ merge în poeniţă,
Dar n'uĭ după voinţă,
Că bărbatul rĕŭ mĕ teme,
Nicĭ de un pas el nu'mĭ dă vreme
Maĭ stăĭ, stăĭ până ci a înserа.
Noĭ buruéna om săpa,
Şi oĭ punio în locul ñeŭ,
Ca să dórmă, dórmă dus,
Până ce o fi sórile sus;
Şi să dórmă dórmă dus,
Pănă ce o fi sórile jos.

VERDI FÓI Ş'UN BURETI

Culésă de Gh. Coatu, învĕţător, comuna Cernea, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói ş'un bureti
Trecuĭ Prutu mort di săti,
Unde-ĭ puĭca să m'adapi ?
Puică, puiculiţa mea,
Fă-ţĭ guriţa fântânea,
Buzili ghisdelili,
Dinţî chetricelili,
Şi limbuţa ciuturea,
Să-ĭ daĭ luĭ neĭca să bea,
Să-mĭ potóli inima.

DUNARE APA VIORA

Vedĭ variante la pag. 376, 739, apoĭ 322, şi apoĭ 384.

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ judeţul Vâlcea.

Dunăre apă vióră,
Face-te-aĭ négră cernélă;
Să te puĭ în călimare;
Să 'ĭ fac maică d'o scrisóre,
Să trimet la maĭca 'n ţară,
Să-mĭ dea banĭ de cheltuélă,
Şi cămăşĭ de primenélă.
Tu, maĭcă, când m'aĭ făcut,
Mare bine ţĭ-a părut.
Mĭ-aĭ făcut scutec de lână,
Făşie de strămătură.
Cu picioru m'aĭ legănat,
Din gură m'aĭ blestemat.
Să stau în puşcă răzmat,
Să daŭ ţărilor ocol,
Făr' de milă, făr' de dor.

REU MAICA M'AI BLESTEMAT

Vedĭ variante la pag. 384.

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ. jud. Vâlcea.

Rĕŭ, maĭcă, m'aĭ blestemat,
De şeḑ în puşcă rezmat,
Şi béŭ vin nemăsurat,
Şi mânc pâĭne de furat.
Fie pâĭnea cât de bună,
Dacă este in ţară strină,
Fie pâĭnea cât rea,
Dacă este în ţara mea.

PE SUB DEAL PE SUB PADURE

Vedĭ variante la pag. 259, 260

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ, jud. Vâlcea.

Pe sub deal pe sub pădure,
Trece o nevestică în lume,
Oropsită de bărbat,
Şi de curvele din sat,
Cu pruncul nebotezat.
Pruncul plânge,
Mă-saĭ ḑice:
Tacĭ pruncule nu maĭ plânge,
Că te-oĭ sui în deal la cruce,
Şi te-oĭ scălda'n lapte dulce,
—Să mĕ scalde şi'n zahar,
Trupul meŭ e tot amar.

PE DEALUL BARLOGULUI

Vaḑĭ varianta la p. 323.

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Pe dealul Bârloguluĭ,
Ţipă puĭul corbuluĭ.
—Ce ţĭ-e puĭşor de corb?
Or ţĭ-e fóme, or ţĭ-e sete,
Or ţĭ-e dor de codru verde?
—Nu mĭ-e fóme, nu mĭ-e sete,
Nu mĭ-e dor de codru verde,
Dar mĭ-e dor de maĭca mea,
C'a plecat şi m'a lăsat,
Cu cuĭbuleţul stricat,
La ramura prunuluĭ,
La mijlocul drumuluĭ.

FRUNḐULIŢA FOI DE PRAZ

Veḑĭ varianta la p. 284

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Maglaşĭ, judeţul Vâlcea.

Frunḑuliţă foĭ de praz,
De'ĭ fi neĭcă vr'un vitéz,
Fă-ţĭ grădină cu pârléz,
Şi'n grădină fă-ţĭ fântână,
Să veḑĭ maĭca cum mĕ mână
De treĭ orĭ pe sĕptămână,
Cu urcĭoraşul de mână,
Să'ĭ aduc apă d'a bună;
Apă rece năstrăpióră,
Să puĭe la inimĭóră.

LEANA

Veḑĭ varianta la p. 394.

Culésă de I. Florescu, învĕţător de la Fl. Drăgan, din comuna Bragadir, plasa Căl-Marginea judeţul Teleorman.

Foicică salbă móle,
Drum în deal şî drum pă vale;
Mĕ 'ntâlniĭ cu Leana 'n cale
Leana în car şî eŭ călare,
P'un cal vînăt rotocóle
Pintenog dă treĭ piciόre.
Mĕ 'ntinseĭ să'ĭ ĭaŭ d'o flόre,
Nu fu flόre, fu răsură
Toţĭ duşmaniĭ mĕ vĕḑură ;
Nu fu flόre, fuse ismă,
Toţĭ duşmaniĭ 'mĭ prinse pismă.
Foicică d'avrămésă
Mĕ duseĭ la Leana acasă,
Găsiĭ pă Leana mâniόsă,
—Ce'mĭ staĭ Leano mâniόsă ?
Or pântru palma ce ţi-am dat'o?
Nu'ţĭ fie dă palma mea,
Şĭ'ţĭ fie dă mintea ta.

HAI BUZEU, BUZEU!

Veḑĭ variante la p. 299, 359, 823, 859, 1087, 1116, 1288 şi apoĭ la p. 804.

Culésă de J. Bujoescu, învĕţător din com. Viziru, jud. Brăila.

Haĭ Buzĕŭ, Buzĕŭ !
Dărîma-s'ar malul tĕŭ,
Să trécă şi bun şi rĕŭ,
Să trécă ş'un frate al meŭ.
Trecuĭ podul pe la lésă,
Mĕ ajunse un dor de casă;
De o fi dor de la nevastă,
Să las calul, să maĭ pască,
Şi eŭ să mĕ odihnesc,
Că nevastă maĭ găsesc ;
De o fi dor de la copiĭ,
Să puiŭ şaua şi să măiŭ ;
De o fi dor de la cincĭ fraţĭ,
Să bag pe murg'între sfanţĭ ;
De o fi dor de la surorĭ,
Să bag pe murg, între florĭ ;
De o fi dor de la mătuşe,
Să bag pe murg, în cătuşe.
Colea 'n vale la fîntână,
Spală douĕ fete lână,
Una spală, ş'alta îndrugă,
Să'ĭ facă luĭ neĭca şubă.

FRUNḌE VERDE PELINIŢA

Culésă de învăţătorul Gh. Gh. Corómĭ din comuna Călugărenĭ jud. Némţu.

Fruḑă verde peliniţă,
Sus în dial în bâtculiţă,
Tot să las'o neguriţă,
Tot să lasă şi să ea,
Venin la inima mĭa.

FRUNDZA VERDI GRAU MARUNT

Veḑĭ variante la p. 188, 1283.

Culésă de Irimia Nedelcu învĕţător din judeţul Fălciŭ.

— Frundzâ verdi grâŭ mărunt,
Pin paduri-ĭ drum bătut,
Cărăruşa'ĭ pişti Prut.
Dragĭ am fost şî ni-am urît,
Nu ştiŭ Dumnădzăŭ o vrut,
Or duşmaniĭ ni-o făcut !...
— Fóĭ verdi triĭ sminceli,
Tinereţi ca a meli,
Li-am pitrecut fără vremĭ,
Fără gust, fără plăcerĭ ;
Cu amar şi cu durerĭ
Pintr'o hoaţâ di muerĭ,
Ci ĭesĭ nóptia la steli,
Şî sî ĭe pi hătureli,
Culegînd la buruĭenĭ ;
Şî li cerbi'n triĭ ulceli :
Ulcelili părăsîti,
Pintru Ghiţîşor gătiti ;
Sî li pui'n aşternut,
Si sî scoali surd şi mut.
Ghiţîşor când o gustat,
Di triĭ orĭ c'o sughiţat,
La maĭcâ-sa c'o plecat :
—«Aşterni măĭcuţâ'n pat,
Orĭ în pat, or în crivat,
Câ rălili m'o mâncat
Şî maĭ mult n'o cuvîntat.
Di la uşî păn' la pat,
Di la triĭ orĭ c'o leşinat,
Venin negru c'o vărsat.
. . . .
Când era la ñedz di nópti,
Ghiţîşor trăge di moarti :
Când dzorili răsăre,
La bisărică-l duce,
Şĕpti feti câ-l boce,
Şĕpti feti din Bêrlad,
Ş'o nevastâ cu bărbat.

AMORAŞ DIN ALTA ŢARA

Culésă de Irimia Nedelcu din judeţul Fălciŭ.

— Frunḑă verdi paĭ săcară,
Amoraş din altă ţară.
Din ciasu ci ti-am vĕdzut,
La inimă ñi-aĭ cădzut.
Şî sî-ţĭ scriŭ un răvăşăl,
Pi-o frundză di petrinjăl.
Să ñi-l trecĭ o apă mari,
Să ñi-l ducĭ în ceia ţară.
Să ti vadă lumĭa totă,
Că ţ'am fost amuridzată.
—Frundzuliţă odolĭan
Ştiĭ bădiţă, amu un an ?
Cum ni primblam prin median ?
Mâncam un măr ş'on gutăĭ,
Şi dorñiam pi-on căpătăĭ.
Bădiţăcă, păr sucit !
Şădz la noĭ dac'aĭ vinit,
Nu-ţ pai lucru urît,
Că noĭ aşa am trăit,
Şî cu drag şî cu urît,
Ş'aicĭ am îmbĕtrânit.
Spuni mă-tiĭ hotărît,
Noĭ amîndoĭ ni-am urît.
Spuni mîni-ta cu drag,
Să sămine mac în prag,
C'am dzîs dzăŭ că nu i'l calc.
Şî la fântână sulcină,
Ca să nu'ţ maĭ ciŭ vecină.
La portiţă tămîiţă,
Ca să nu-ţ maĭ ciŭ drăguţă.
La portă flori albastră,
Ca să nu-ţĭ maĭ ciŭ nevastă.
—Foi verdi şî una,
Spuni badi mîni-ta,
Să mânânci să-ĭ ticniască,
La mini să nu gîndiască,
Că i-oĭ ci o noră-n casă,
Saŭ ţiĭ badi nevastă.
Maică-ta-ĭ fimei ră,
Intrî-n casă ca o coasă,
Es-afară ca o pară,
Cu traista subsuoară,
Şi să ĭe din ţară-n ţară
In cerĭ printru ea si sară,
Di cele maĭ multi orĭ,
La cele farmăcătorĭ ;
Să ti farmici pi tini,
Ca să mĕ urăştĭ pi mini.
Maică-ta şî di-a crăpa,
Tot pi mini mê-ĭ lua.
Maicăta şî di-a plesni,
Tot cu mini că-ĭ trăi.

CANTIC ŢARANESC

Culésă de înv., I. Dumbravă din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

De la deal de tăetură.
Un voinic şueră din gură ;
Pe şuerat l'am cunoscut
că nu-ĭ blăstămat.
Cu meşine cu cojocel,
Cu cuşmă créţă de mel,
Dă-mĕ maică după el ;
Că dacă nu mĕ'ĭ da,
Singură m'oĭ spânzura,
De crénga sovărvuluĭ,
De capătul brăuluĭ,
De tulpina stoguluĭ,
De vârvul braduluĭ,
De rădăcina scaiuluĭ.

FRUNḐE VERDE DE TREI CEPE

Culésă de înv., I. Dumbravă din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Frunḑe verde de treĭ cepe,
Dragostea de unde se începe,
De la ochĭ de la sprânçene,
De la buḑe ruminele.
—Dragile mele copile,
Da'ór Dumneḑeŭ un bine,
Dar şi mie o sănătate
Să vĕ pot iubi pe tóte.
Să fiŭ câne în patru brăncĭ,
De nu te-oĭ face să plângĭ.
—Dar să fiŭ şi eŭ căţe,
De veĭ scăpa din mâna me,
De la curte maĭ la vale,
Tot zahar şi portocale.
Dar de cine îs răsădite?
Petrachel. amorul meŭ,
Haĭ soră, să'l miluim ;
Nicĭ cu pâne nicĭ cu vin,
Numaĭ cu ţâţa din sân.
Ficior de curvă ce eştĭ,
La neveste ce iubeştĭ,
La copile tinerele,
La neveste frumuşele ;
De n'aĭ fi fecior de curvă,
N'aĭ purta chica rotundă,
Aĭ purta-o răteḑată,
Maĭ din gĭos de céfă lăsată.

LELIŢA CU OCHII VERḐI

Veḑĭ variante la p. 314

Culésă de înv., I. Dumbravă din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Eliţă cu ochiĭ verḑĭ,
După dênsa, măĭ băeţĭ,

Că era asară la fântână,
Cu doĭ voinicĭ de mână;
Unul îĭ ţine cofele,
Şi altul îĭ săruta buḑele.
Când ḑice, ḑăŭ şi ḑăŭ
Atuncĭ face maĭ răŭ,
Şi când ḑice baiŭ, baiŭ,
Atuncĭ înhaţă şi mănâncă malaiŭ.
Când o eĭ la sărutat,
Atuncĭ te înhaţă de după cap,
Şi ḑice ḑĕŭ şi ḑĕŭ,
Că ea n'a făcut nicĭ un răŭ;
S'o bată Dumneḑeŭ,
Că m'a purtat ca pe un nătărăŭ.

DI TRII ORI POTCOGII CALU

Veḑĭ variante la p. 225, 226

Auḑită de Irimia Nedelcu din judeţul Huşĭ, de la un român basarabén din Sculeniĭ-Ruşĭ.

Di triĭ orĭ potcogiĭ calu,
Suiĭ la Mariţa dialu,
Dialu ghini n'am suit,
Calu s'o dispotcogit.
Şî nu-ĭ gina caluluĭ,
Nicĭ a potcovaruluĭ.
Şî ñi-ĭ gina uniĭ mândri,
Când mĕ vedi, prindi-a rîdi,
Şî-ĭ cu casa chiar pi dial.
— Mută-ţĭ casa maĭ la vali,
Să ti sărut di călari.
— Puiule, crăp'aţ'ar calu,
Că digrab aĭ suit dialu,
Ci n'aĭ mărs maĭ costişat?
Sâ mĕ satur di uĭtat.
— Ardi ti focu iubitâ,
Eŭ tînăr şi tu bătrînâ,
Când ñi-ar ci, cirea 'ntr'o ciri,
Şî mintia 'nîntr'o potrigiri,
În credinţâ, di ştiiam,
Nu ti maĭ amurizam.
Când nu ti iubiam pi tini,
Mĕ culcam sara dorñiam;
Di când ti iubăsc pi tini,
Mĕ culc sara şî nu dorm,
Ca frigarĭa mĕ'nvărtesc,
Ca căñiua mĕ prăjăsc.

TÂTI FOCU CODRU DES

Culésă de Irimia Nedelcu, învĕţător, judeţul Huşĭ.

— Tâti focu codru des,
Câ ñii ñi s'o ales,
Câ din tini nu maĭ ĭes,
Nicĭ călari nicĭ pi gĭos,
Nicĭ cu murgu sănătos.
—Cini-o făcut crâşma 'n drum,
N'o făcut'o di nebun,
O făcut'o di cuminti,
Cini-a hi scîghit sâ-ñĭ cânti,
Bunâ-oarâ ca şî mini.
Of! şî doru-ĭ mari câni,
Pişti multi dialurĭ vini,
Şî sâ bagâ'n sîn la mini.
«Fugi dorule di la mini,
N'am făcut contract cu tini,
Sâ ti ţiĭ numa di mini.
— Ş'aş cânta şî nu-ş ci-aş dzîcĭ,
Inimióra-n mini plângi,
Ca un copchil di triĭ dzîli;
Şî copchilu maĭ încĭatâ,
Inima me nicĭ o datâ.
— Inimâ di putregaĭ,
Cum n'am cuţît sâ ti taĭ!
Sâ văd ci dureri-ñĭ aĭ!
— Ci dureri sâ am eŭ?
Oliacî di sîngi răŭ,
Nu di mult l'am căpătat,
Di când puĭca m'o lăsat.
— «Tacĭ inimâ răbdătóri,
Nu'ñĭ maĭ spuni câ ti dóri,
Câ di ti-a dure maĭ mult,
Ca mânĭ m'oĭ duci-n pămînt.»
Plângiţ ochĭ şî lăcrămaţ!
Câ voĭ sunteţ ginovaţ,
Ci-aţ vĕdzut, n'aţ maĭ lăsat...

FRUNDE VERDE DE BRAD MICA

Culésă de înv. Gh. Gh. Corúnĭ din comuna Calugarenĭ, jud. Némţu

Frunde verde de brad mică,
Ese hoţul din potică,
Singur vesel, fără frică,
Iar în urmele-ĭ călare,
Vine-o mândră fată mare,
Gătită spre măritare.
Ia'ĭ miriasa unuĭ craĭ,
Şi se duce cu alaĭ,
Peste munte peste plaĭ;
Iar copila'ĭ amărită,
Ca se fie despărţită,
De Moldova mult iubită.

FRUNḐE VERDE DE ALUNA

Culésă de înv. Gh. Gh. Corómi din Comuna Calugărenĭ, jud. Némţu.

Frunḑă verde de aluna,
Trece voĭnicu pe lună,
Şi codru voios resună;
Trece şi hoţul chiuind,
Prin frunḑiş mereŭ pocnind.
Măĭ voĭnice, voĭnicele,
Ia tăĭuşu de plăsele,
Pune mâna pe oţele,
Că se plimbă prin poticĭ,
Treĭ dăsagĭ de irmilicĭ,
Şi de galbenĭ treĭ merticĭ.

FRUNḐULIŢA TALION

Veḑĭ variante la p. 275, 276, 747, 789 şi la p. 345, 346

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ, jud Vîlcea.

Frunḑuliţă talion
In grădină la Ion
Tóte păsărelele'mĭ dorm,
Numaĭ una n'are somn.
Şi-mĭ sbura din pom în pom,
Şi-mĭ striga Ion, Ion.
N'are nimenĭ ce să'ĭ facă;
Numaĭ un hoţ de vânător,
Pune laţul la străntorĭ
Şi mi-o apucă de picior,
Şi mĭ-o legă în colivie,
Maĭ mult mórtă de cât vie.
Pasările când mĭ-o întâlneşte
Tóte mĭ-o ciricăieşte

FRUNḌE VERDE LILIAC

Culésă de N. Iordănescu, învĕţ. din cătuna Timişesci, comuna Timişescĭ, plasa Sus-Mijloc, judeţul Némţu.

Frunḍe verde liliac
Mare chin a fost să trag,
De la Turc şi de la Grec,
In cât era să mĕ înec.
Dar bunul Dumneḍeŭ
Vĕḍênd necaḍul meŭ,
A ḍis îngerilor sĕĭ
Să mĕ scótă dintre eĭ
Şi aşa cu vaĭ scăpaiŭ,
De al foculuĭ scânteĭ
Ce venea pe rînd din eĭ,
Să-mĭ ĭa vetriţa tótă eĭ
Să ne bată, să ne'mpartă
Să fugim în lumea tótă.
Să rĕmână eĭ în loc
Dar n'avură aşa noroc.

FRUNḌULIŢA SOLḌ DE PEŞTE

Culésă de V. Nestor, învĕţ. de la Maria V. Ungureanu, din cătuna Isvoru-Alb, com. Buhalniţa, plasa Peatra Muntele. jud. Némţu.

Frunḍuliţă solḍ de peşte,
Trage-mĭ maică şi-mĭ ghiceşte
C'auḍi Prutu cum hueşte,
Da-u'ar Dumneḍeŭ să sece
Să rĕmâĭ petrele,
Să trec cu piciórele
Să-mĭ vĕd suriórele;
Că de când nu le-am vĕḍut,
Carnea pe min'o scăḍut.
Poţĭ măcar s'o cântăreştĭ
Nicĭ o litră nu găseştĭ;
Nicĭ o litră nicĭ un dram,
Nicĭ măduvă la ciolan.

BATE VANTU'N DUMBRAVIORA

Culésă de înv., N. Teofanescu, din comuna Gârcina, jud. Némţ.

Bate vântu'n dumbrăvióră,
Ah sărmană inimióră!
C'aşa trec ḑilele mele,
Una bună ḑece rele
Am nădejde c'or maĭ trece,
Una rě şi bune ḑece.
Frunḑă verde de doĭ nucĭ,
S'a dus cucu di pe icĭ,
Şi a lăsat puiĭ micĭ.
Frunḑe verde ş'o lale,
L'a aflat o păsăré,
A spus că'ĭ a cresce ea.
Le-a aduce de mâncare,
Apă de pe dealu mare.
Le-a da mâncare la vreme,
Apă di pe floricele,
Pân' ci-or face puiĭ pene.
Mi-a veni cucu 'ntro vreme,
Nicĭ noĭ nu 'ĭom ḑice nene,
Că ne-aĭ lăsat fără pene,
Mititeĭ pe lângă vatră,
Nu am avut cuĭ ḑice tată.

FRUNḐE VERDE IARBA MARE

Culésă de înv. Gh. Gh. Corómi din comnna Calugărenĭ jud. Némţu.

Frunḑe verde iarbă mare,
Mergĭ surióră maĭ tare,
Că vine Bistriţa mare.
Las'să vie să mě mâie,
Că n'am tată se mě ţie,
Nicĭ mamă se mě mângâe.

FOE VERDE TREI MASLINE

Culésă de Gh. Leonescu, învĕțător, comuna Hangu, județul Némțu.

Fóe verde treĭ măsline,
Mĕ suiĭ în deal la vie,
Vĕḑuĭ casele pustie.
Numaĭ una nu-ĭ pustie,
Şi aceia iĭ cancelarie,
Şĕd doĭ logofețĭ şi scrie;
Unul scrie măruntel,
Ca frunḑa de pătrunjel,
Altul scrie maĭ maşcat,
Ca frunḑa de pĕr uscat.

TRANDAFIR CU DOUA FLORI

Culésă de Gh. Leonescu, învĕțător, comuna Hangu, județul Neamțu.

Trandafir cu două florĭ,
Maĭca cu nouă feciorĭ,
Năcăjeşte pĕnă ce-ĭ creşte,
Impĕratul iĭ cătănesce.
— Nu mĕ cătăni, împărate,
Că n'am tată să mĕ cate,
Maĭca iĭ slabă nu mĕ póte,
Surorile îs mititele
Nu ştiŭ cărările mele.

FRUNḌA VERDE TIBITIN

Culésă de Gh. Leonescu, învĕțător, comuna Hangu, județul Neamțu.

Frunḍă verde tibitin,
Vĕḍuĭ sóre rĕsărind,
Şi puicuța mea venind,
De mâncare aducênd,
Mămăligă cu urḍică,
Ia bărbate şi mănâncă.

COLEA IN VALE IN GRADINIȚA

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ, jud. Vêlcea.

Colea în vale în grădiniță
Pasce calul luĭ Gheorghiță,
Priponit de o garofiță.
Garofița s'a uscat,
Calul a rupt şi a scăpat.
Alérgă, Gheorghiță, alérgă,
Alérgă şi-l ia de frâŭ
Că ți-a scăpat calu în grâŭ ;
Alérgă şi-l ia de fes,
C'a intrat calu în liveḍĭ;
Alérgă cu capu gol,
Că-țĭ ia calu la obor,
Şi te pune amenḍă un pol.

LA PUŢUL CU ZALELE

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ. jud. Vâlcea.

La puţul cu zalele
Rĕsărit'a sórele.
Nu e sóre rĕsărit
Şi e neĭca împodobit,
Cu podóbe de argint,
Din creştet pĕnă 'n pămînt.
Bagă mâna 'n pozânar
Scósă fată de clestar
Cu doĭspeece lăutarĭ.
Lăutari când cânta
Craiova se legăna,
Boerĭ marĭ se minuna.

ME SUII IN DEAL IN CLUCA

Veḑĭ varianta la p. 281, 282.

Culésă de înv. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeştĭ-Maglaşĭ, judeţul Vêlcea.

Mĕ suiĭ în deal în clucă,
Mĕ uĭtaĭ în vale 'n luncă,
Vĕḑuĭ o-nevastă tinerică,
Să bătêa cu mórtea'n furcă.
Mórte, morticica mea,
Na calul şi sabia,
Şi maĭ lungeşte-mĭ viéţa,
Na calul şi armele,
Şi maĭ lungeşte-mĭ ḑilele.

BATA'L DUMNEḌEU SA'L BATA

Culésă de înv. G. Căderea din comuna Buhalniţa, judeţul Némţ.

Batăl Dumneḍeŭ se-l bată
Pe maĭorul de la Petria
Ca de când s'a mĭaorit
Mulţĭ flăcăĭ a cătănit
Fete marĭ a'nbătrânit
Şi neveste a văduvit.

PLANGE-ME MAMA CU DOR

Culésă de înv. G. Căderea din comuna Buhalniţa, jud Némţu.

Plângem mamă cu dor
Că şi eŭ ţ'am fost ficior,
Ţ'am scos boiĭ din ocol,
Pe Boĭan şi pe Bujor
Şi ţi am pus pe ogor.
Plânge-mă mamă cu jale
Că m'a strins Némţu în curale
Şì mĕ lĭagă cot la cot
Şi mĕ trimet peste olt.
Şi mĕ liagă sfară'n sfară.
Mĕ trimetĭ în altă ţară,
Unde nu este secară
Ci numaĭ pane amară.

DRAGA MI-I SA FIU CATANA

Veḑĭ variante la p. 895, 1034, 1088

Culésă de înv., G. Căderea din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

Dragă mi-ĭ să fiŭ catană,
De-ar fi puşca de toçană,
Şi cartuşele de zamă;
Cătăniós, cătăni,
La compania mândri;
De-ar fi puşca de fag verde,
Şi compania de fete.

CAT II ARDÉLUL DE MARE

Veḑĭ variante la p. 780, 947, 1010, 2086.

Culésă de înv. G. Căderea din comuna Buhalniţa jud. Némţu.

Cât iĭ Ardélul de mare
Nu veḑĭ voĭnic de zarame,
Pe toţĭ ia dus la catane
—Căpitane Pavele,
Unde ducĭ catanele?
—Tot la foc sermanele.
—Nu le duce aşa tare!
Se-or aprinde la picióre
Catanele tinerele
S'a trece plumbu prin ele.

STRIGĂTURI

STRIGATURI

NU ŞTII, PUICA, CE-AM GANDIT

Culésă de învĕţ. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, judeţul Némţu.

Nu ştiĭ, puĭcă, ce-am gândit,
Să ne lăsăm de ĭubit,
De ĭubit ne vom lăsa,
Când vom număra frunḑa,
Frunḑa de pe un stejar,
Şi ĭarba de p'un hotar.

CAND AVEM OIŢELE

Culésă de învĕţ. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, judeţul Némţu.

Când avém oiţele,
Mĕ dăduĭ cu mândrele ;
Cum perdu-ĭ oiţele,
M'aŭ lăsat şi mândrele,
Mânca-le-ar norócele,
Că tare's amăgitóre,
Şi meştere 'nşelătóre.

AŞA JOACA BETRANII

Culésa de înv. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, jud. Némţu.

Aşa jócă bĕtrâniĭ,
Când înfloresc căliniĭ,
Când jócă cu babele,
Numaĭ le rîd barbele.

FOE VERDE Ş'O LALE

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz, jud. Némţu.

Fóe verde ş'o lale,
Vaĭ de mini grele bele,
Cu nevasta altuia.
Eŭ mĕ plec ca s'o sărut
Boldesc ochiĭ ca de lup,
Că bărbatu m'o vĕḑut ;
Când iĭ dragostea maĭ dulce,
Pe bărbat dracu îl aduce.
De aş vedea uşa crapată,
Să mĕ vĕd afară odată.
Eŭ îl întreb de ostenit,
El mĕ apucă la pumnit ;
Eŭ îl întreb de sănătati
El îmĭ dă cu muchea 'n spati,
Lasă-mĕ, mĕ rog, mĕĭ frati,
Că n'oĭ să maĭ viŭ la tini,
Ca ñĭ-aĭ rupt inima, în mini.

FOE VERDE NUCA SACA

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz jud. Némţu.

Fóe verde nucă sacâ,
Duminică pe la tócâ,
Prin păduri iĭ brumorócâ,
Iar la câmp iĭ bruma grósâ
Te iubesc că escĭ frumósâ.

FOE VERDE MATRAGUNA

Culésă de la Dumitru Bejan. din satul Secu, comuna Bicaz, jud. Némţu.

Fóe verde mătrăgunâ
Ia-ţĭ băeti ḑiua bunâ,
Că n'am vreme să-ţĭ daŭ gurâ
Vniă vere să-ţĭ daŭ peşte,
Că de gură nu-ĭ nădejde,
C'am avut voĭnicĭ cam glótă.
Şi ñĭ-am dat guriţa tótâ ;
Dar de-ĭ veni la vr'o mâni,
Oĭ găsĭ şi pentru tini,
Măcar vr'o triĭ cire.

UNGUREN CU STOGU'N POD

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz, jud. Némţu.

Ungurén cu stogu'n pod
Hai! da!
Adă fata să ţĭ-o joc;
Haĭ! da!
Să ţĭ-o joc, să fi jucată,
Haĭ! da!
Dor m'a pomeni vr'o dată,
Haĭ! da!
Şî de mamă şi de tată,
Haĭ! da!
Şî de cruce câti o dată.

FRUNḌASORA UNT-DE-LEMN

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Frunḑăşóră unt-de-lemn
Ce fel de dragoste avem?
Numaĭ din ochĭ ne vedem,
Că altă putere n'avem.

FRUNḌALENA CA NALBA

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz, jud. Némţu.

Frunḑăléna ca nalba,
Urâtĭ ñĭ furcuţa;
Dragă ñĭ ruscuţa.
De urâtu furcuţi,
Luaĭ lungu uliţi,
Până'n fundul chivniţi.
Iar în fundu chivniţi,
Ia! coşarca cu câlţĭ.
Bată-vĕ pustia câlţĭ?
Da, şi aicea mĕ găsiţĭ?
Ia, puseĭ furca pe bute,
Şi mĕ dăduĭ la băute.

FOE VERDE IARBA DULCE

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz jud. Némţu.

Fóe verde ĭarbă dulce,
Iha ! Iha ! Iha !
Am o mândră ca o cruce,
Iha ! Iha ! Iha !
Şi la lucru n'o pot duce ;
Iha ! etc.
Diminéţa-ĭ roua-ĭ mare,
Iha, etc.
Şî se udă la chicióre.
Iha, etc.
Peste ḑi sóre cerbinte
Iha, etc.
Şî mĕ tem că s'a aprinde.
Iha ! Iha ! Iha.

STRIGA STRIGA SA SE STRINGA

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Strîgâ, strîgâ, să se strîngâ,
Ca oiţele la strungâ,
Şî bădiţa să li mulgâ ;
Maĭ mulgâ-li şi dracu,
Ba, bădiţa saracu,
Că li scie naravu.

TU TE DUCI BADE SABACE

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea. înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Tu te ducĭ bade sabace,
Eŭ cu dorul tĕŭ ce-oĭ face ?
Ion badea face fân,
Nu'ţĭ pot purta doru'n sîn.

FRUNḐE VERDE CA MARARUL

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

— Frunḑe verde ca mărarul,
De treĭ orĭ potcoviĭ calul;
Potcóva'ĭ ca icosarul,
Să urc la puĭcuţa délul.
Nu e vina caluluĭ,
Nicĭ a potcovaruluĭ;
E vina puĭcuţeĭ mele,
C'a pus casa 'ntre vâlcele.

FRUNḐE VERDE MURILE

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Frunḑe verde murile,
Pe câmpul cu florile,
Mereŭ plâng nevestele,
Că ĭubim fetiţele.
Nicĭ eŭ nu tăgăduesc,
Că-mĭ place tot să ĭubesc.

FOE VERDE FIR DE LINTE

Culésă de V. I. Bălţătescu, din cătunele Negoeştĭ-Borniş, comuna Dragomireşti, plasa de Sus-Mijlocu, judeţulNémţu.

Fóe verde fir de linte,
Pe schimbate şi 'n nainte.
Fóe verde baraboĭ
Pe schimbate şi 'napoĭ.
Frunḑă verde de alunică
Ia la rând mĕĭ Ionică,
Haĭde, loc la ĭarmaroc
Să răsaĭ busuioc.
Busuĭocu în cărare,
Rĕsădit de fată mare.
Busuĭocul s'a uscat,
Şi fata s'a măritat.
Legănate câte un pic,
Pân'la degetul cel mic.

FRUNḌULIŢA IARBA NEGRA

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, învĕţător, com. Bicaz, judeţul Némţu.

Frunḑuliţă iarbă négră,
Haĭ Ilénă la poénă,
Să săpăm o buruénă,
Să ĭ-o dăm bărbatuluĭ,
Să se ducă draculuĭ.

FRUNḌULIŢA IARBA GRASA

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Frunḑuliţă iarbă grasă,
Dumneḑeŭ să te feréscă,
De dragostea fimeéscă ;
Te uscă te face iască,
Te bagă'n bólă căĭnéscă.

LELE BARBAŢELUL TEU

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Lele, bărbăţelul tĕŭ,
Ologi-l-ar Dumneḑeŭ.
— Las'să nu mi-l ologéscă,
Ochiĭ din cap să-ĭ plesnéscă ;
Ca olog şade la foc,
Şi prin casă vede tot.

FOI VERDI BARABOI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Foi verdi baraboĭ,
Ne-o făcut mama pi doĭ,
Unu Ńercurĭ şi unu Gĭoĭ
Şi-o umplut lumea cu noĭ.
Maĭca s'o luat pin ţară,
Să ni strângă grămăgĭóră,
Să ni deĭ în băncĭ la şcólă.
Musculeşte'om învĕţa,
Când noĭ limba ni-om uĭta ;
Când s'a faci grâu în casă,
Şi-agiungi cu schicul în masă.
Când s'o faci grâŭ în tindă,
Şi a agiungi cu schiculîngrindă.

TOT DI BRIU ŞI DI CURA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Tot di brâŭ şi di cură,
Şi de 'ncingătórea mea.

MAI GAVRILE REU-NII

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţator, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Mĕĭ Gavrile, rĕŭ ñi-ĭ,
Şi leacu diparti ñi-ĭ !
Pesti gardu ţariniĭ
Intr'o tufă di marar,
La leliţa'n buzunarĭ !

TOT PI LOC ŞI PI HODINA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Tot pi loc şi pi hodină,
Ca Bulgarĭu la grădină,
Să se facă cépa bună
Usturoĭ în căpăţinoĭ.

LELE A DRACULUI SA FII

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Lele a draculuĭ să fiĭ!
De nu-ĭ mergi un'te înghiĭ;
Tocmaĭ în fundu grădiniĭ,
Se-ñĭ prindĭ doru inimiĭ.

PORTA CODA TOT PARETI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Pórtă códa tot pĕreti,
Şi cu ochiĭ pi la feti,
Hupu 'n sus! Hupu 'n gĭos!
Las'o 'n gĭos şi dă-ĭ vîrtos!

PORTA CODA PASTRAVENI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Pórtă códa păstrăveni
Că-ĭ rĕmas făr de ismeni!...

PORTA CODA MAI CHISTOL

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Pórtă códa maĭ chistol,
Că-ĭ rĕmas cu c... gol!

PORTA CODA ŞI-O 'NDREPTAŢI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Pórtă códa şi-o 'ndreptaţĭ,
Şi la mini vĕ uĭtaţĭ!

ŞI LA MINI CA LA TINI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Şi la mini ca la tini,
Cu ochiĭ pi la copchili!

HUP! HUP! HUP!

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţator, comuna Uscaţĭ, judetul Némţu.

Hup! hup! hup!
Şi zur, zur, zur!

U IU! IU! ŞI BU! HU! HU!

Culésă de înv. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, jud. Némţu.

U! iu! iu! şi bu! hu! hu!
Leleo, mâncante-ar lupu,
Cum asară şi acu nu?
De ce'ĭ lelea căţeluşă,
De'şĭ face patul la uşă?

FOE VERDE MAR USCAT

Culésă de la Dumitru Bejan, din satul Secu, comuna Bicaz, jud. Némţu.

Fóe verde mĕr uscat,
Câte jocurĭ am jucat,
Ia, leşască n'am jucat.
Haĭ dar să ne învĕţăm,
Ş'o leşească să jucăm.
Ştiţĭ ficiorĭ ce-am socotit?
Maĭ avem şi de bătut.
Faţă'n, faţă mĕĭ ficiorĭ,
C'a dat buha'n căpriorĭ,
Şi ne vin feti cu florĭ,
Sara pe la şedĕtorĭ.
Iacă-tă şi a mĭa drăguţă
Cu florĭ de scânteuţă.
Şi'napoĭ fârtate, hăĭ,
Că'nainte a fost maĭ iute
La Vasili Panaite.

FIRIŞOR DE IARBA VERDE

Culésă de la Dumitru Bejan din satul Secu, comuna Bicaz jud. Némţu.

Firişor de iarbâ verde,
De ar pute mândrili credi,
Nu-mĭ placi holerea verdi.
Numaĭ cértâ chipărată,
Şi cu fiere amesticată.
Iară foc cir de linte,
De ar avea mândrili minte,
Când oĭ muri să mĕ cînti
Treĭ ḑilî maĭ 'nainti.
Nu le-ar ci nicĭ c'un păcat,
Cât rachiu şi gin le-am dat.

NU JUCA FATA RUSEŞTE

Culésă de înv. V. Roster, din comunn Tazlăŭ, jud. Némţu.

Nu juca, fată, ruseşte,
Că făina se găteşte.
— Lasă-mĕ bade, să joc,
C'am râşnit un tăbâltoc.

NU ŞTIU BOII SE-I INGIUG ?!

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Nu ştiŭ boiĭ sĕ-ĭ îngiug
Orĭ la popa să mĕ duc ?!
Părinte, sfinţia ta!
Vin la mine cu fuga;
Şi citeşti, molifta,
Să se scóle nevasta,
Să-mĭ lucreḑe cânepa,
Cea din an şi ist-an,
Intr'o corjă de bostan.

NICI ACESTA NU-I CU DREPT

Culésă de înv. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, jud. Némțu.

Nicĭ acésta nu-ĭ cu drept,
Să vĕ jucăm pe la pept,
Nicĭ asta nu-ĭ cu dreptate,
Să vĕ jucăm pe la spate.

SARACILE MANDRELE

Culésă de înv. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, jud. Némțu.

Săracile mândrele,
Mândre li-s cămeşile,
Făcute de mumele.

O DAT BRANḌA INTR'O MANUŞE

Culésă de înv. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, jud. Némțu.

O dat brânḍa într'o mânuşă,
Ş'o încrețit-o pe la guşă;
O dat lapte'n două óle,
Ş'o încrețit-o pe la póle.

BATI-O BATI-O Ş'O MUSTRÉḐA

Culésă de inv. V. Roster, din comuna Tazlăŭ, jud. Némţu.

Bati-o, bati-o, ş'o mustréḑă,
Ş'o întrébă, unde 'nseréḑă ?
Inseréḑă la fântână
Cu doĭ voĭniceĭ de mână.

PUICULIŢA BALAIORA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

— Puĭculiţă bălăĭóră,
Ce-ĭ fácut ţu astă-sară ?!
— Am ţesut o pânḑă rară,
Şi-am mânjit-o cu cireşă,
Să-ĭ fac bădiţiĭ cămeşă !

FOI VERDI LEMN USCAT

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Foi verdi lemn uscat
Vini di la crâşmă bat,
Şi mĕ'ntrébă ce-am lucrat ?
Şepti sculi di bumbac,
Şi unu di burangic.
Verdi frunḑi mĕr mustos,
Iaca gânjul drept în gios.
Ia! Ia! Ia! Ia!
Verdi frunḑi cucuruz,
Iaca gânjul drept în sus!
Ia! Ia! Ia! Ia!
Ş'a mâncat un ñez de nucă
Şi-ĭ dă drumul să se ducă.

MAI INCET CU COPILA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Maĭ încet cu copila!
Că nu-ĭ nora mâni-ta,
Ci e istuĭ di colea,
Cu căciulă plecățĭa.
Copiliță di pi baltă,
Sari mă-ta să mĕ bată
De triĭ orĭ pi sĕptămână,
Ședi cu cocĭorba în mână!

PUICULIȚA DREPT SA-ÑI SPUI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Puiculiță drept să-ñĭ spuĭ,
Că ca tine alta n'am!
La sfat nicĭ la purtat,
Nicĭ cu haz la sărutat.

HAI DI BRIU ȘI DI CURA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Haĭ di brâŭ și di cură,
Și di'ncingătórea me!
Haĭ la gĭoc genunchi gólĭ,
— Dă la dracu că ñi-ĭ fómi!
— Du-te acasă și-ĭ mânca
Că ți-o tăĭet mă-ta mâța,
Și ți-o lăsat codița,
Și-o pus'o pi policióră,
Și-o căḑut în donicĭóră!
Hup, hup, hup!
C-aghe ñĭ-o duc
Pi douĕ roti di plug!

IANCULE, ORBÉNULE

Culésă de Gh. Dobrea, invĕţător, comnua Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Iancule, orbénule,
Undi-ţĭ sînt catanili?
— Da la foc sărmanili...
— Da lasă-li maĭ încet,
Că li sar bunghiĭ din chept!
Şedi Iancu pi fântână
Cu puşca plină în mână,
Nu ştiŭ plină or'ĭ gólă,
Unguriĭ fug di si omóră
Şedi Iancu, mânâncă nucĭ.
Domniĭ fug fără papucĭ.

HAI SA STAM AICI PI LOC

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Haĭ să stăm aicĭ pi loc,
Să-ĭ maĭ facim un soroc,
Din pămînt să ésă foc!

VAI DE MINI REU-ÑII

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Vaĭ de mini rĕŭ-ñĭ-iĭ!
Şi lécul diparţi-ñĭ-iĭ,
Tocmaĭ în fundul ţariniĭ,
Sub o tufă de mărarĭ,
La cumătra în buzunarĭ.

FOAĬ VERDI LEMN NISCRIS

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea.

Fói verdi lemn niscris,
Tînăr ĭbovnic mĭ-am prins,
Nu l'am prins cu tot dédinsu,
Şi l'am prins într'o cercari,
Sâ mi-l vĕd ci firi ari.
Dac'o fi o firi bunâ
'L-oiŭ ĭubi măcar o lunâ.

VERDI FOI FIR DI LINTI

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea.

Verdi fói fir de linti
Bată-te-ar pustia minti,
Câ n'aĭ fost maĭ înainti.
Ci folos c'acuma eştĭ?
Ci câşligĭ, ci păgubeştĭ?

VERDI FOI Ş'O SIPICA

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din com. Cerna, pl. Măcin, jud. Tulcea.

Verdi fói ş'o sîpicâ
Dac'aĭ avut gând di ducâ,
La ci ţ-aĭ prins ibovnicâ ?
Di-o fi una caraghiosâ,
Dumnedĕŭ să-ţ' facâ casâ ;
Di-o fi una ca şî tini
Dumnedĕŭ sâ-ţĭ dea mult ;
Di-o fi una bălăĭórâ,
Sâ dea Dumnedĕŭ sâ mórâ,
Sâ mĕ fac o vrăbiórâ,
Sâ sbor şi eŭ la pomanâ,
Sâ-ĭ ciupesc din coliviórâ.

CINI ARI IBOVNICA

Culésâ de G. Coatu, învĕţâtor din com. Cerna, plasa Mâcin, jud. Tulcea.

Cini ari ibovnicâ
Mult îĭ pari nóptea micâ!
Cini ibovncâ n'ari
Nóptea mult îĭ pari mari.

VERDI FOAI ISMA CRÉŢA

Culésâ de G. Coatu, învĕţâtor, din com. Cerna, pl. Mâcin, judeţul Tulcea.

Verdi fói ismă créţâ
Nevasta cari-ĭ ĭubĭaţâ
Sâ scóli di diminéţâ,
Cu vr'o doŭă bóbi 'n pólâ,
Şî-mĭ strigâ în gura mari:
Gâli, gâli găsculiţâ,
Vin la neĭca, măĭ bădiţâ.

FOAI VERDI TRII NUELI

Culésâ de G. Coatu, învĕţâtor din com. Cerna, plasa Mâcin, judeţul Tulcea.

Fói verdi triĭ nueli,
Hora-ĭ tot di tinereli.
Făcuĭ şî eŭ ochiĭ rótâ
Şi îmĭ aleseĭ o fatâ!

FETILI DIN PASTRAVENI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Fetili din Păstrăvenĭ,
Is ernate cu strujenĭ,
Şi-s varati cu tărîţe,
Le curg ochiĭ ca la mîţe!

FOILIŢA FOI-LATA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Foiliţă foi-lată,
Am muncit o vară tótă,
Ne-am luat cheptarĭ din Chétră.

PENTRU'N OM CE NE-O FOST DRAG

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, com. Uscaţĭ, jud. Némţu.

Pentru'n om ce ñĭ-o fost drag,
Două boĭerescurĭ fac!
Dar unu-ĭ carĭ-ĭ urît,
Fac un ceas şi-mĭ parĭ mult!

FETILI DIN ŢIBUCANI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Fetili din Ţibucanĭ,
Si laudă că aŭ banĭ!
Vâră mâna în buzunarĭ,
Şi scot sîmburĭ di bostanĭ.

MATRAGUNA

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Feti tineri frumosi,
Mătrăgună cu triĭ cracĭ,
Mătrăgună de su-pat,
Tótă vara te-am udat,
Şi tu nu m'aĭ măritat!
Mătrăgună sorocită,
Mărită-mĕ că-s sbârcită.
Mătrăgună, Dómnă bună,
Mărită-mĕ că-s bĕtrână.

FOI VERDI SALBA MOALI

Culésă de G. Coatu, învĕţător din comuna Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Fói vĕrdi salbâ móli
Neculaĭ gura matali,
N'am v'o doŭâ triĭ parali
Sâ trimet la Tiţa 'n vali
Câ şî Tiţa-ĭ bucurósâ
Sâ-şĭ aĭbâ di-amant în casâ.

AŞA-I OMUL CEL NEBUN

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Aşa-ĭ omul cel nebun,
El îşĭ facĭ hora'n drum!
El o faci, el o strică,
El ḑicĭ că nu-ĭ nĭica!
E un om stricat din minti!

FRUNḐI VERDI DI DUDAU

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Frunḑi verdi di dudăŭ,
Mariță di doru tăŭ,
Mĕ duc în crâşmă şi beŭ.
Şi de-oĭ ci în crâşmă şi-oĭ be,
Se nu-ñĭ viĭ c'o vorbă rĕ;
Se-ñĭ viĭ c'o vorbă bună,
Se-ñĭ ticnéscă o bĕutură!

HATU-VA'N PAHAR FETI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Hătu-vă'n pahar feti,
Pentru voĭ bărbuța-ñĭ creştĭ,
Şi mustața-ñĭ cătăneştĭ !

OI SARACU OMU PROST

Culésă de Gh. Dobrea, învĕțător, comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Oĭ! săracu omu prost,
Bun odor la cas'-o fost!
Frunḑi verdi solzĭ di peşti,
Omu prost nu 'mbĕtrâneşti,
Dar cel hâtru se tocheşti,
Ca untura cea di peşti !

CANTICUL SOACREI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Hu, iu, iu! şi bu, hu, hu!
Sócră, sócră, pómă acră,
Di te-aĭ cóci cum te-aĭ coci,
Şi dulci nu ti-ĭ maĭ faci,
Di ti-aĭ coci un an şi-o vară,
Tot a draculuĭ şi-amară.

HU, IU, IU! ŞI GHINI'MI PARI!

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Hu, iu, iu! şi ghini-m' pari,
Că ñi-ĭ cina ca o flóri,
Şi cinu ca un păun!
O trântit pi cina'n drum!

BARBATUL CARE-I URIT

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Bărbatul care-ĭ urît,
Légă-ĭ un curmeiŭ de gât,
Şi-l du la târg de vîndut.
De ţĭ-o da cine-va ceva,
Cheltueliĭ nu-l lăsa.
Iar dacă nu-l veĭ putea vinde
Adă-l acasă şi-l pune în cotruţă,
Dă-ĭ în mână o vărguţă,
Să se apere de mâţă
Să ştie că are drăguţă.

PANA IN CUI PANA SUB CUI

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, învĕţător, com. Bicaz, jud. Némţu.

Pană în cuĭ, pană sub cuĭ,
Rea parte de lume avuĭ.
Nu sciŭ partea mi-a fost rea,
Orĭ norocu-ĭĭ tot aşa.

ḌIS'AM ḌEU ŞI M'AM JURAT

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Ḍisam ḍĕŭ şi m'am jurat
Că-oĭ trăi şi ne'nsurat.
Bogăţia trece délul,
Şi rĕmăseĭ cu amarul.

NEVASTA CARE-I FRUMOSA

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, judeţul Némţu.

Nevasta care-ĭ frumósă,
Nu-ĭ păcat să se ĭubéscă,
Şi cu mine şi cu tine,
Numaĭ să n'o vadă nimenĭ.

FRUNDA VERDE MARACINE

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Frundă verde mărăcine,
Jócă nunta de treĭ dile
Şi mirele nu maĭ vine.
Jócă nunta după casă,
Şi mirésa-ĭ burduhósă,
Cine-ĭ om şi vrea să ştie
Dragostea nu e moşie,
Ca s'o cumperĭ cu chirie.

BUSUIÓCE, NU TE-AI CÓCE

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, judeţul Némţu.

Busuióce nu te-aĭ cóce,
Că din semincĭóra ta,
S'a scotocit dragostea.

CATE FLORI SINT PE PAMINT

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz. jud. Némţu.

Câte florĭ sînt pe pămînt,
Tóte merg la jurămînt,
Numaĭ flórea crinuluĭ,
Şade 'n uşa raĭuluĭ,

CATE PASARELE SBÓRA

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Câte păsĕrele sbóră,
Tóte dic bade te'nsóră.
Numaĭ biata rândunea
Ea din gură aşa dicea:
Bade nu-ţĭ lua belea.

U! IU! IU! FECIOR DE RAC

Culésă de I. Mironescu, învĕțător, din com Taslăŭ, jud. Némțu.

U! ĭu! ĭu! fecĭor de rac,
Şepte fete pe un colac,
Şi colacul de mohor.
Şepte fete pe un topor,
Şi toporul de oțel.
Şepte fete pe un vițel,
Şi vițelul fără mamă.
Şepte fete pe o năframă,
Şi năframă în patru ițe.
Şepte fete pe o căpiță,
Şi copița fără vêrf,
Şi sovêrful fără flóre.
Şepte fete pi o cicóre,
Şi cicórea s'o plecat.
Şepte fete s'o înnecat!

EU ME DUC, NEATA REMAI

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némțu.

— Eŭ mĕ duc, 'neata rĕmâĭ.
Cu cine o să te mângâĭ.

TU TE DUCI BADE SALACE

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némțu.

— Tu te ducĭ bade, salace,
Eŭ cu dorul tĕŭ ce-oĭ face?

TU LELIŢA UN-TE DUCI

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

— Tu, leliţă, un-te ducĭ ?
— La grădina cu douĭ nucĭ,
Ca să daŭ apă la juncĭ,
Guriţă la treĭ voĭnicĭ.

DUMBRAVIŢA, DUMBRAVIÓRA

Culésă de C. R. Teofănescu-Gribnicea, înv., com. Bicaz, jud. Némţu.

Dumbrăviţă, dumbrăvióră,
Lasă-mĕ la umbra ta,
Ca să-mĭ fac eŭ dragostea !

FOAE VERDE FOI DE VIE

Culésă de I. Trandafirescu, învĕţător, din com. Siseşti-de-Jos, jud. Mehedinţĭ.

Fóe verde foĭ de vie,
Tótă lumea 'mĭ ḑice mie,
Că sînt flóre vişinie,
La Iorgu pe pălărie.
Eŭ nu's flóre vişinie,
La Iorgu pe pălărie ;
Şi sînt flóre dupe mare,
Cine mĕ ĭubeşte, móre.
M'a ĭubit un logofĕt,
L'a găsit mumă-sa mort ;
M'a ĭubit un general,
'I'a murit treĭ armăsarĭ.

FRUNḐULIŢA LILIAC

Culésă de I Trandafirescu, învĕţător, din com. Sisești-de-Jos, jud. Mehedinţĭ.

Frunḑuliţă liliac,
Eŭ de când m'am măritat,
Lunĭ şi Marţĭ n'am lucrat;
Mercurĭ, Joĭ m'am pĭeptănat;
Vinerĭ pe ḑi m'am spălat;
Sâmbătă a fost nuntă 'n sat,
M'am dus şi eŭ de am jucat,
Duminecă 'ĭ sĕrbătóre,
Care o ştie fie-care,
Lăsată de Dumneḑeŭ,
Ca să mĕ odihn şi eŭ.

MAMA M'A MANAT D'ACASA

Culese de C. R. Teofănescu-Gribalcea, înv., com. Bicaz, judeţul Némţu.

Mama m'a mânat de-a acasă,
Să joc fata cea frumósă,
C'a fost la cămeşă mândră!

ASTA-I FINA ŞI CU NUNA

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, din com. Tazlaŭ, jud. Némţu.

Asta-ĭ fina şi cu nuna,
Am să prind din douĕ una,
De s'ar face lună nouă,
Să mi le prind pe amêndouĕ!

[redacted]

FÓE VERDE TREI LALELE

Culésă de I. Trandafirescu, învěţător, din com. Siseşti-de-Jos, jud. Mehedinţĭ.

Fóe verde treĭ lalele,
Ióne, Ióne, neĭcă Ióne,
Nu lăsa caiĭ 'n pogóne;
Că's pogóne boereştĭ,
Te apucă de le plăteştĭ.

FÓE VERDE FOE LATA

Culésă de I. Trandafirescu, învěţător, de la Gh. Rovenţa, din comuna Siseşti-de-Jos, judeţul Mehedinţĭ.

Fóe verde, fóe lată,
Ş'am ĭbovnică bărbată!
Diminéţa când se scólă
Cu póla cu bóbele
Tot strigând găinele:
—Puĭ! puĭ! puĭ! Porumba puĭ!
Să-ţĭ daŭ bóbe din săcuĭ,
Ce-aĭ vědut, să nu maĭ spuĭ.

LA PÓRTA LA ŢARIGRAD

Culésă de I. Trandafirescu, învěţător, din com. Siseşti-de-Jos, jud. Mehedinţĭ.

La pórtă la Ţarigrad
Este un băĭat minunat,
Cântă 'n fluer minunat.
Părinţiĭ l'a blestemat,
Că de ce nu s'a 'nsurat
Când eraŭ fetele lesne?
Căcĭ acuma s'aŭ scumpit,
Şi fetele s'aŭ vorbit,
Ca să dea părul pe frunte,
Şi la eĭ să nu se uĭte.

U-IU! ŞI BU! HU! HU!

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, din com. Taslăŭ, jud. Némţu.

U! ĭu! şi bu! hu! hu!
Lelio mâncate-ar lupu,
Cum asară, ş'acu nu?
De ce-ĭ lelea căţeluşă
De face patu la uşă?

UNGURÉN CU STUGU IN POD

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, com. Taslău, jud. Némţu.

Ungurén cu stogu în pod,
Adă-ţĭ fata sĕ ţ'o joc;
S'o joc să fie jucată,
Se mĕ pominéscă odată,
Şi de mamă şi de tată.

FOAIE VERDE TREI LALELE

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, com. Taslău, jud. Neamţu.

Fóĭe verde treĭ lalele,
Tódere muntene,
Intr'ăn casă nu te teme;
Că de cine te-aĭ temut
S'a făcut negru pămînt.
La biserică 'n mormînt:
A pus spate la pămînt
Şi faţa spre răsărit.

FOST'AM PE UNDE AM IUBIT

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, com. Tăslău, judeţ. Némţu.

Fost'am pe unde am ĭubit,
Ş'am găsit negru pămînt!

TOT IUBITUL ARE UN DOR

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, com. Tăslău, jud. Némţu.

Tot ĭubitul are un dar,
Că'ĭ dulce şi amar;
La început dulce zahar,
La sfârşit pelin amar.

LA FEREASTRA MANDREI MELE

Culésă de I. Mironescu, învĕţător, com. Tăslău, jud. Némţu

La ferésta mândreĭ mele
Curge un pârâĭeş cu jele.
Esă afară să se spele
Dă de lacrâmele mele.

JÓCA FATA CE-I JUCA

Culésă de I. Mironescu, învĕțător, din com. Taslăŭ, jud. Némțu.

Jócâ, fatâ, ce-ĭ juca,
Du-te acasâ şi te-ĭ lâ.
Pune óla Sâmbăta
Şi te lâ Dumineca.

NICI AIASTA NU-I CU DREPT

Culésă de I. Mironescu, învĕțător, com. Taslău, jud. Némțu.

Nicĭ aĭasta nu 'ĭ dreptate.
Să ne jucăm pe la spate;
Nicĭ aĭsta nu 'ĭ cu drept
Să ne jucăm pe la pept.

U! IU! IU! ŞI BINE 'MI PARE

Culésă de I. Mironescu, învĕțător din com. Taslăŭ, jud. Némțu.

U! ĭu! ĭu! şi bine 'mĭ pare
Că mi-ĭ xina ca o flóre;
Şi xinul ca un păun
Să trăesc să maĭ cunun!

AŞA JÓCA TINERII

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Tutova.

Aşa jócă tineriĭ
Când înfloresc vişiniĭ!
Tot pe loc ! pe loc ! pe loc !
Să rĕsară busuioc !
Şi'nainte şi'napoĭ
C'aşa jócă pe la noĭ !

JÓCA SUCNA LANGA BURCA

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Tutova.

Jócă sucnă lângă burcă,
Şi papuc lângă opincă !
Primăriţa'ĭ cu papucĭ
Şi primarul cu opincĭ !
Primăriţa-'ĭ cu căftan
Şi primarul cu suman !

VAI DE MINE ! CE SA FAC ?

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Némţu.

Vaĭ de mine ! ce să fac ?
Că mĭ-a căḑut puiul drag
Şi n'am cămaşă să-ĭ fac.
Şi 'ĭ-aş face dintr'un sac ;
Dar mi-'ĭ sacul ominesc
Şi m'apucă să-l plătesc !

FRUNḌA VERDE ŞI UNA

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, comuna Bogescĭ, jud. Némţu.

Frunḍă verde şi una,
Asta-ĭ ţaţa Păuna
Care-mĭ face cu mâna
Şi-mĭ arată grădina, —
Grădina cu cotiturĭ
Ce-ĭ bună de trântiturĭ.

JÓCA FATA CE-I JUCA

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogescĭ, jud. Tutova.

— Jócă fata ce-'ĭ juca,
Dute acasă şi te-'ĭ là.
— Lasă-mĕ mamă să joc,
C'am rîşnit un tăbâltoc
Şi mĭ-am pus óla la foc.

NU TE TEME MAI BAETE

Culésă de D. G. Trifan, înv. la Cârnu, com. Bicaz, jud. Némţu.

Nu te teme măĭ băete,
De-ĭ scăpa in sat la fete;
Fetele nu-s aşa rele
Ca să cheĭ tu lângă ele!

[redacted]

FÓE VERDE LILIAC

Culésă de D. G. Trifan, înv. la Cârnu, com. Bicaz, judeţul Némţu.

Fóe verde liliac,
Tu bădiţă şĭ-al meŭ drag
Invaţă-mĕ ce să fac!

DE CE JOC, DE CE MA'NDEMN

Culésă de D. G. Trifan, înv. la Cârnu, com. Bicaz, jud. Némţu.

De ce joc, de ce mĕ'ndemn,
Par'că sînt făcut de lemn;
De ce joc de ce-aş juca
Par'că sînt făcut aşa!

VAI DE MINE! MOR DE CALD

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Vaĭ de mine! Mor de cald
Şi n'am baltă să mĕ scald.
Este una lângă noĭ
Şi-ĭ plină de lătunoĭ;
Este una maĭ aprópe
Şi-ĭ plină de bróşte mórte.

LELIŢA CU BRAUL VERDE

Culésă de D. G. Trifan, înv. la Cârnu, com. Bicaz, jud. Némţu.

Leliţă cu brêul verde,
Vaĭ de mine bine-ĭ şede!
De-'ĭ-o şedea tot aşa,
Ḑĕŭ mĕ tem ca'şĭ crăpa!

FRUNḐA VERDE PUIU DE NUC

Culésă de N. Corciovă, învĕţător, com. Docanĭ, pl. Têrg-Simila, jud. Tutova.

Frunḑă verde puiŭ de nuc,
Tata mĕ mână la plug!....
Boiĭ nu ştiŭ să'ĭ înjug;
Că'ĭ înjug códele;
Eĭ mĕ 'mpung cu córnele.
Nu's tânjelile pârlite.
Nişte vite chinuite,
Nişte brazde rĕsturnate,
Nişte grăunţe vărsate;
N'a ploót, şed uscate,
Orĭ se fac orĭ nu se fac
Eŭ fóme n'oĭ maĭ trage.
Cu cósa nu cosesc
Nicĭ cu sapa nu prăşesc,
Şi banĭ n'am să cheltuesc,
Din crâşmă nu maĭ lipsesc,
Mĕ mir cum foc trăesc.
Astăḑĭ şi mâĭne béŭ,
Păgubaş cată rĕŭ,
Şi toţĭ mĕ fac că sînt hoţ
Că le-am furat caiĭ toţĭ,
Şi a rĕmas o ĭapă schĭópă
Să ducă pe măsa la apă.
Da! eŭ când m'oiŭ mânia,
Nicĭ acea n'o rĕmânea,
Că la şeş, de pe ĭaz
Am suit peste un pârlaz.
Mĕ inchedecam d'un cal bréz:
Am să'l eŭ şi n'am să'l las,
Şi am să'l vînd în ḑece leĭ!

FOE VERDE BEŢ DE FOC

Culésă de D. G. Trifan, învĕţator, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Fóe verde bĕţ de foc,
Să 'nvârtim hora pe loc !
Fóe verde baraboĭ,
Şi-n nainte şi napoĭ
C'aşa jócă pe la noĭ !

FOILIŢA Ş'O ALUNA

Culésă de D. G. Trifan, învĕţator, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Foiliţă ş'o alună,
Să 'nvârtim hora pe-o mână !
Foiliţă baraboĭ,
Să 'nvârtim hora 'napoĭ!

FÓE VERDE BARABOI

Culésă de D. G. Trifan, învĕţator, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Fóe verde baraboĭ,
Câte fete 'n sat la noĭ
Nu plătesc un baraboĭ !
Baraboiul 'ĭ de mâncat,
Fetele-s de lepĕdat !

FRUNḌA VERDE PELINIŢA

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Çârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Frunḍă verde pelinịţă,
Fă 'nainte copiliţă !
Frunḍă verde lapte acru
Las-o, măĭ, că te ĭa dracu !

IA RADICA-ŢI HOBATU

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Ia rădicâ-ţĭ hobâtu,
De veḍĭ pe bărbatu-tĕŭ
Că-ĭ bĕtrân ca tatu-tĕŭ ?

LA CULCARE FATA MARE

Culésă de inv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, jud. Tutova.

La culcare, fată mare !
Lasă nora să tórcă
Că'ĭ trebue sac şi desag,
Cârpă capuluĭ,
Ismene bărbatuluĭ,
Şi traistă de bĕţ.

VAI DE MINE! CE-AM UITAT!

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Vaĭ de mine! Ce-am uĭtat!
O leşască n'am jucat!
Haĭ băeţĭ să ne 'nvăţăm
Şi leşeşte să jucăm.

TINERICA FATA AI

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Tinerică fată aĭ,
Nu póte róde mălaĭ,
Numaĭ géndră dacă-ĭ daĭ,
Şi măligă dacă vraĭ!

NU JUCA LELE RUSEŞTE

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

— Nu juca lele ruseşte
Că făina să găteşte.
— Lasă-mĕ bade să gĭoc,
Că maĭ am un tăbâltoc;
Tăbâltocu-ĭ de o stambólă
Cât oĭ mânca eŭ disară!

FÓE VERDE ALAMAE

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Fóe verde alămâe,
Puĭca mea să ţĭ-o daŭ ţie
Şi pe a ta să mĭ-o daĭ mie!

FATA POTROPOPULUI

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

Fata potropopuluĭ
Şede 'n gura poduluĭ
Şi dă apă la viţeĭ
Şi guriţă la flăcăĭ!

CATE FETE'N SAT LA NOI

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Tutova.

Câte fete'n sat la noĭ
Tóte-'s bune de cimpoĭ,
Numaĭ una'ĭ maĭ frumósă
Ş'aceia-'ĭ căpăţinósă!
Căpăţîna porculuĭ
Buzele motoculuĭ!

FATA MAMII CEA BALAE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Tutova.

Fata mamiĭ cea bălae
Bine cóce la mălae!
Că le pune cu lopata
Şi le scóte cu covata!
Pune douĕ, scóte nouĕ!

HAI LA JOC, GENUNCHE GOALE

Culésă de D. G. Trifan, înv. din Cârnu, com. Bicaz, jud. Némţu.

— Haĭ la gĭoc, genunche góle!
— Las la dracul că mi'ĭ fóme!

DRAGUL LELII, PUI BAEAT

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Tutova.

Dragul leliĭ, puĭ băeat,
Ce staĭ aşa supărat?
Indrăsneşte de vorbeşte,
Să te'nvĕţ cum se ĭubeşte,
Că eştĭ tînĕr, fără minte,
Scoţĭ ĭubirea la cuvinte!

PLÉCA LA CANŢELARIE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogescĭ, judeţul Tutova.

Pleacă la cănţelărie
Cu bastonul tîrîiş, cu maţele
[ghiorăiş ;
Şi fură câte-un covrig,
Să'ĭ ţie nóptea de frig !

TOT PE LOC ŞI PE HODINA

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogescĭ, judeţul Tutova.

Tot pe loc şi pe hodină
Ca dracul pe rădăcină !
Ca dracul pe cobârlug,
Şapte fete trag la plug !

CÉPA, APA, FASOLE, SARE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, judeţul Tutova.

Cépă, apă, fasole, sare,
Patru felurĭ de mâncare,
Dă jalbă la buzunare,
Aghe boeriŭ !

BUN BAET, PARALE ARE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perienii, com. Begeşcî, judeţul Tutova.

Bun băet, părale are
Jócă bine, da'ĭ cam porc de câne!

FETELE DIN CEA VALE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, comuna Bogescĭ, jud. Tutova.

Fetele din cea vale
Spală cămăşĭ în căldare,
Şi le'ntinde pe propele,
De latră câniĭ la ele!

BUSUIÓCE DE TE-AI CÓCE

Culésă de înv. George Popescu, din satul Perieniĭ, com. Bogescĭ, jud. Tutova.

Busuióce de te-aĭ cóce
Să te ducĭ prin ĭarmaróce,
Să vedĭ puiul meŭ ce face!
De-l veĭ găsi têrguind
Spune-'ĭ că m'am logodit;
De-l veĭ găsi în crâşmă bat
Spune-'ĭ că m'am măritat!

FOAIE VERDE Ş'UN DUDAU

Culésă de învĕţ. I. Cogălnicénu de la Ion Mătasă din com. Valenĭ, jud. Roman.

Fóe verde ş'un dudăŭ,
Câte morĭ sunt pe părăŭ,
Tóte macină la grâŭ,
Numaĭ móra cea din jos,
A tornat puĭcuţa'n coş,
Grâŭ mărunţel de cel roş,
Ca să facă o azimióră,
Cernută prin genişóră,
Frământată 'n lăcrămióre,
Dospită la subsióră
Şi cóptă la ţiţişóră,
Să dea puiuluĭ să móră!

LA PAMINT CU TALPA GÓLA

Culésă de D. G. Trifan, învĕţător, din Cârnu, comuna Bicaz, judeţul Némţu.

— La pămint cu talpa gólă!
— Ne-aĭ mâncat zama din ólă!

CATI-O ŢIRA, CATI-UN PIC

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Câti-o ţiră câti-un pic,
Pân la degitu cel mic.

ŢUPA, ŢUPA PI PODELI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Ţupa, ţupa pi podeli,
Ciobotili nu-s a meli,
Când din sat li-am căpătat
Cu tocmală li-am luat,
Sâ nu strice călcăili
Nicĭ să rup turetcili,
Bodaprosti cu-ĭ mi-o dat,
Di mi-am făcut cinstea'n sat.

FÓIE VERDE DE-ALUNICA

Culésă de învĕţ. I. Cogălnicénu, de la Gheorghe a Irineĭ, din com. Văleni, jud. Roman.

Fóĭe verde de-alunică,
Cine are ibovnică
Mult iĭ pare nóptea mică ;
Cine are, cine n'are ,
Mult îĭ pare nóptea mare
Şi oghĭalu drob de sare !

DRAGOSTEA DE FATA MARE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Dragostea de fată mare
Ca fasolea din căldare,
Când iĭ tornĭ un pumn de sare;
Iar dragostea de nevastă
Ca garófa din feréstră,
Când bate vîntul din jos,
Umple casa de miros !

GIOCA FATA CII GIUCA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţator, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Gĭócă fată ciĭ gĭuca
Duti acasă şi-ĭ mânca
C'o tăet măta māţa,
Şi ţi-o lăsat codiţa
Codiţa şi c'o lăbuţă
Să ti ştergĭ şi la guriţă.

FÓIE VERDE LILIAC

Culésă de inv. I. Cogălnicénu de la N. a Paraschivei, din com. Văleni, jud. Roman.

— Fóie verde liliac
Măĭ bădiţă ş'al meŭ drag,
Invaţă-mĕ ce-o să fac ?
— Bădiţa ţĭ-o invĕţa bine,
Eţĭ bucciaua, haĭ cu mine.
Haĭ cu mine la pădure,
Unde-o fi pădurea desă
Şi dumbrava maĭ frumósă
Să tăem un lemn de casă.

FÓIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de învĕţ. I. Cogălnicénu, din com. Văleni, jud. Roman.

Fóie verde treĭ smicele
De jalea puĭcuţeĭ mele
Plâng petrele în fântânele ;
De jalea puiuluĭ meŭ
Plâng petrele la Ceahlăŭ
Şi călugăriĭ la Durăŭ !
Dacă nu-s acolo eŭ
De dênşiĭ e fórte rĕŭ !

FRUNḌA VERDE MER MUSTOS

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogesciĭ, jud. Tutova

Frunḍă verde mĕr mustos
Mĕ uĭtaĭ pe vale-'n jos,
Vĕḍuĭ dorul mânios.
Ce să fac, să'l desmâniŭ ?
Cu pâne şi cu masline,
Cu rachiŭ de tiscovine
Cu guriţa de la mine !

NU SCIU LUNA PE CER MERGE

Culésă de înv. George Popescu, satul Perienii, com. Bogescĭ, jud. Tutova.

Nu sciŭ luna pe ceriŭ merge,
Orĭ puĭca la apă-mĭ trece...
Când aş sci, că-'ĭ puĭculiţa
'I-aş aţinea poticuţa
Şĭ 'ĭ-aş rupe cobiliţa
Şi 'ĭ-aş săruta guriţa !

HU-IU-IU ŞI-AŞ BE RACHIU

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Hu-iu-iu şi-aş be rachiŭ,
Da di sară a cuĭ să ciŭ
Da oĭ ci şi-a dumitali,
Dacă-ĭ da ceva parali,
Inainti di culcari.

TACI, COPILA NU MAI PLANGE

Culésă de înv. Gheorghe Popescu, satul Perienĭ, com. Bogescĭ, jud. Tutova.

Tacĭ, copilă nu maĭ plânge,
Că la maĭcă-ta te-ĭ duce
Când a face plopul pere
Şi tânjala mugur verde.
Dragostea de la părinţĭ
Nicĭ o-dată n'o maĭ uĭţĭ;
Iar dragostea de la bărbat
Ca frunda pe pĕr uscat!

UNDE-'I STELUȚA DE-ASÉRA

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Unde-ĭ steluța de-asară
Să mĭ-o vĕd şi'n astă sară
Să mĭ-o vĕd să mĭ-o privesc,
Inima să mĭ-o răcoresc!

PRINTRE VII, PRINTRE LIVEḐI

Culésă de înv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Printre viĭ, printre liveḑĭ
Multă frumusețǎ veḑĭ,
Tot boerĭ cu strae verḑĭ,
Şi duducĭ numa'n papucĭ!

TRAGE-'N STRUNA CEA MAI GROSA

Culésă de inv. George Popescu, satul Perieniĭ, com. Bogeşcĭ, jud. Tutova.

Trage'n struna cea maĭ grósă
Să jóce cele frumósĕ;
Trage'n struna cea subțire
Să jóce cele copile!

FÓIE VERDE DE-ALUNICA

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Văleni, jud. Roman.

— Fóe verde de-alunică,
Unde te ducĭ Ionică ?
— Peste Prut la ibovnică.
— Ionică tu te 'nnecĭ !
— Batâr de m'aşĭ îneca,
Să nu vĕd ibovnica,
Pe braţele altuĭa,
Desbunghindu-ĭ polcuţa,
Sărutându-ĭ guriţa,
Sara şi diminéţa,
Peste ḑi tot-d'auna.

FÓIE VERDE POM USCAT

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Văleni, jud. Roman.

Fóĭe verde pom uscat,
Peşte rĕŭ păcat am dat,
C'am rĕmas nemăritat !...

UNDI-I GIOCU DI MOŞNEGI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Unde-ĭ giocu di moşnegĭ,
Parcă-ĭ stâna di berbecĭ,
Undi-ĭ giocu di flăcăĭ,
Parcă-s sacĭ di cĭucălăĭ.

FÓIE VERDE Ş'O ALUNA

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Valenĭ, jud. Roman.

Fóe verde ş'o alună,
Fata mameĭ cea fudulă,
Puse pânza după şură;
Nu-ĭ ajunge bătătură.
Luă pae de pe şură,
Pune 'n loc de bătătură
Ţese un cot şi fuga 'n pod;
Ţese o natră şi fuga 'n vatră.
Vale-o! mamă pânda-ĭ gata!

FÓIE VERDE LEMN DE TEIU

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Valenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde lemn de teiŭ,
Unde-ĭ jocul de flăcăĭ,
Parcă'ĭ stanişte de meĭ;
Unde-ĭ jocul de moşnegĭ,
Parcă'ĭ turmă de berbecĭ;
Unde-ĭ jocul cel de fete,
Parcă'ĭ stanişte de ĭede;
Dar unde-ĭ jocul de babe
Parcă'ĭ turma cea de capre!

RÓTA, RÓTA, ROTELIŢA

Culésă de I. Iordăchescu, învĕţ., din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Rótă, rótă, roteliţă,
Draga badeĭ, copiliţă,
Astă vară sugeĭ ţîţă,
Şĭ-amu daĭ badeĭ guriţă!

CAT OI BATI DIN CHICIOR

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud Botoşanĭ.

Cât oĭ bati din chicĭor,
Tot maĭ ĭesă un frăncuşor,
Cât e vara şi luminâ,
Eşti véţă maĭ sĕnină
Când e ger şi bate vêntul,
Parcă e deschis mormântu.

TOT PI ICI, PI ICI, PI ICI

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Tot pi icĭ, pi icĭ, pi icĭ,
Bunu-ĭ borşu cu chiticĭ !

FÓIE VERDE MERE PERE

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde, mere, pere,
Insóră-te, măĭ, tu, vere,
Nu sta 'n prijma caseĭ mele.
Di-ĭ lua una frumósă,
Dumnedeŭ să-ţĭ ţie casă ;
Di-ĭ lua una urîtă,
Dumnedeŭ s'o dea de rîpă !

FÓIE VERDE DE DOI MURI

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde de doĭ murĭ,
La vatra cu treĭ tăciunĭ,
Fac fetele rugăciunĭ
Vinerea şi Mercurea,
Ca dóră s'or mărita.
Cine dracu le-a lua,
Că-s bĕtrâne ca mama!

FÓIE VERDE LEMN DE TEIU

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde lemn de teiŭ,
Câte fete cu cerceĭ,
Tóte aştéptă să le eĭ!
Câte fete cu mărgele,
Tóte 's drăguţele mele!

FÓIE VERDE FIR MATASE

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde fir mătase,
Cine iubesce şi lasă,
Dă-ĭ, Dómne, pedépsă,
In casă la copiĭ,
Şi la nevasta luĭ.
Să aĭbă casa vîntuluĭ,
Odina şarpeluĭ,
Şi tihna raculuĭ,
Şi hrana gândaculuĭ,
Pe vîrful copaculuĭ!

FÓIE VERDE BARABOI

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă din com. Văleni, jud. Roman.

Fóie verde baraboĭ,
Ne-o făcut maĭca pe doĭ,
Unu Mercurĭ, unu Joĭ,
Ş'o împlut lumea cu noĭ.
Fóie verde de nagară,
S'a luat maĭca prin ţară,
Cu straile subsióră,
Să ne strângă grămăgióră,
Să ne dee 'n têrg la şcólă,
Să 'nvĕţăm carte uşóră!

CATE FETE SE RADICA

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Văleni, jud. Roman.

Câte fete se râdică,
Nu pot face o mămăligă!
Este una maĭ stătută,
Şi aceĭa o face crudă,
Şi mĭ-o dă de râpă.
Lasă, biţă n'o maĭ da,
Că ştie bine a lucra
Şi guriţa a ţĭ-o da!

FÓIE VERDE TREI MASLINE

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Văleni, jud. Roman.

Fóĭe verde treĭ măsline,
Copiliţă încinsă bine,
Cu curăle de la mine,
Cumpĕrate din cetate,
De la nişte gurĭ căscate,
Cu doĭ leĭ şi jumĕtate!...

CATE FETE SUNT DE RUS

Culésă de înv. I. Cogâlnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Câte fete sunt de Rus,
Tóte la humă s'o dus;
Numaĭ una de Ţigan
Mĭ-aducea huma 'n suman!

PE'NVARTITE, PE'NVARTITE

Culésă de înv. I. Cogâlnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman

— Pĕ'nvârtite, pĕ'nvârtite,
Rĕŭ mĕ tem de prăvălite!
— Nu te teme că-ĭ cădea,
Cât-ăĭ fi pe palma mea!

ASTA, ASTA-I LELIŢA

Culésă de înv. I. Cogâlnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Asta, asta-ĭ leliţa,
Care-o vede bădiţa,
Ş-iĭ face cu mânuţa,
De-ĭ arată grădina,—
Grădina cu cotiturĭ,
Bună de tăvăliturĭ!

LA CHIRILA LA GRADINA

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Valenĭ, jud. Roman.

La Chirilă la grădină,
Taĭe o raţă şĭ-o găină,
Şi mĭ-o împle cu chitan,
Şi se umflă cât un cal!

VINE CIOFU DE LA MUNTE

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Valenĭ, jud. Roman.

Vine Cĭofu de la munte;
Puĭca şede pe genunche!
El îĭ fură minţele
Şi-ĭ sărută buzele!

FLORICICA DE PE ŞES

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Valenĭ, jud. Roman.

Floricică de pe şes,
Te-am îndrăgit de pe mers,—
Că ţiĭ mersu legănat,
La inimă m'aĭ secat,
Floricică naramgie,
La Gheorghiţă 'n pălărie!

FRUNḐA VERDI BARABOI, FA!

Culésă de la Tóder Ión Ştefan, comuna Cracăónĭ, jud. Némţu.

Frunḑă verde baraboĭ, fă!
Aŭ vinit vremea de-apoĭ, fă!
Să punem premarĭ din noĭ, fă!
Premăriţă cu bondiţă, fă!
Premarele cu cojoc, fă!
Şi te judecă de foc, fă!
Premăriţa cu papucĭ, fă!
Premarele cu opincĭ, fă!
Să te ducă de pe-aicĭ, fă!

FRUNḐA VERDE DE MOHOR

Culésă de la Tóder Ión Ştefan, comuna Cracăónĭ, jud. Némţu.

Frunḑă verde de mohor,
Vine vremea să mĕ'nsor
După Paştĭ'n sĕrbătorĭ,
Când-ĭ câmpu plin de florĭ,—
Să mĕ'nsor să-mĭ ĭeŭ muĭere.
Nu mi-ĭ gândul la muĭere
Ci la casă, la avere!

NU TE UITA, LELE, HAI!

Culésă de la Tóder Ión Ştefan, comuna Cracăónĭ, jud. Némţu.

Nu te uĭta, lele, hăĭ!
Că mi-s óşoreciĭ cam rĕĭ!
Am acasă douĕ oĭ,
Şi mĭ-oĭ face alţiĭ noĭ,—
Două oĭ şi-o cârlăniţă
Şi mĭ-oĭ face şĭ-o bondiţă!

CATA LUME-I PE SUB SORE

Culésă de la Tóder Ión Ştefan, comuna Cracăónĭ, jud. Némţu.

Câtă lume-ĭ pe sub sóre,
Nu-ĭ ca crâşma 'nşelătóre!
Iţĭ laşĭ boiĭ 'njugăţeĭ,
Te ducĭ'n crâşmă şi beĭ...
Cat la lună; luna-ĭ sus;
Cat la jug; boiĭ s'o dus!
Daŭ cu fuga după boĭ,
Puĭca mĕ strigă 'napoĭ!...

COPILIŢA DE TREI DUCI

Culésă de învĕţătórea E. Slavescu, comuna Devesel, jud. Romanaţĭ.

— Copiliţă de treĭ ducĭ,
Lă horă, la ce te ducĭ?
Şi eŭ mĕ duc că mĭ-e drag;
Dar la argea nu mĕ bag,
Că maĭ m'am băgat odată,
Şi mĭ-am rupt gura de spată!

MAI BARBATE AM PRINS LA MINTE

Culésă de la Tóder Ión Ştefan, comuna Cracăónĭ, jud. Némţu.

Măĭ bărbate am prins la minte:
Ie cânepa şi mĭ-o vinde,
Şi mi-o vinde făr-de preţ.
Lune, Marţa nu lucrez;
Mercurea-ĭ pentru oĭ,
C'a s'avem noroc şi noĭ;
Joĭa-ĭ pentru dobitóce;
Nicĭ Vinerea nu se tórce;
Sâmbăta de-amédă'n jos
Mĕ laŭ, mĕ gătesc frumos;
Duminica nu vraŭ eŭ,
Că mĕ tem de Dumneḑeŭ!

NEICUŢA DE TREI OCA

Culésă de învĕţătórea E. Slăvescu, comuna Devesel, jud. Romanaţĭ.

Neĭcuţa de treĭ oca,
Treĭ oca de geant în ea,
A mâncat varză tocată
Şĭ-a uitat gura căscată,
Şĭ-a intrat muştele în ea,
Şĭ-a făcut «cohi, cohĭa!»

NU CASCA, MANDRO, GURA

Culésă de învĕţătórea E. Slăvescu, comuna Devesel, jud. Romanaţĭ.

Nu căsca, mândro, gura,
Că nu-ĭ cóptă grumpăna!

FÓIE VERDE BARABOI

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Matasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde baraboĭ,
Cine are patru boĭ,
N'are grijă nicĭ nevoĭ!
Dar eŭ n'am nicĭ-o pĕreche,
Puĭ căcĭula pe-o ureche;—
Şi căcĭula-ĭ brumărie,
Spartă'n fund de datorie!
In jurul căciuleĭ mele,
Şapte jugurĭ de nuele;
Dar pe vârvul căcĭuleĭ
Şade cloşca cu puiĭ!

FÓIE VERDE DE MARAR

Culésă de înv. I. Cogălnicénu, de la Ion Mătasă, din com. Vălenĭ, jud. Roman.

Fóĭe verde de mărar,
Leliță de pe cel mal
Am să'țĭ fac proces-verbal,
Să te chem la tribunal,
Să spuĭ tu, să spuĭ și eŭ,
Să vĕd cuĭ îĭ șade rĕŭ:
Tu femee cu bărbat,
Eŭ flăcăŭ ne'nsurat,
Nicĭ mustața nu mĭ-a dat!...

MANDRA CARE-MI PLACE MIE

Culésă de învĕțătórea E. Slăvescu, comuna Devesel, jud. Romanațĭ.

Mândra care-mĭ place mie,
N'are vie, nicĭ moșie,
Făr' pintene la călcâe,
Când pășește sdrăncănește,
Inima mi se topește!

MANDRO, MUMA-TA GANDESCE

Culésă de învĕțătórea E. Slăvescu, comuna Devesel, jud. Romanațĭ.

Mândro, mumă-ta gândește
Că ca tine nu maĭ este.
Dar nicĭ délul nu l'oĭ trece
Și ca tine capăt ḑece!

SPUNE, MANDRO, MUMA-TA

Culésă de învĕţătórea E. Slăvescu, comuna Devesel, jud. Romanaţĭ.

Spune, mândro, mumă-ta,
Să nu maĭ aĭbă grija!
Să-şĭ aĭbă cămăşiĭ eĭ,
Că-ĭ cămaşa scurtă'n póle,
Şi cu firea sburătóre;
Şi sbóră peste-arăturĭ,
Şi adună fermecăturĭ,
Să mĕ fermece pe mine
Să te iaŭ, puĭcă, pe tine!

MANDRA MEA DE FALA MARE

Culésă de învĕţătórea E. Slăvescu, comuna Devesel, jud. Romanaţĭ.

Mândra mea de falā mare,
Nicĭ obĭală în cismă n'are!
Se încalţă cu hârtie,
Ca să-mĭ cadă dragă mie!

TINEREL CA ME'NSURAI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţ., din com Cristeştĭ jud. Botoşanĭ.

Tinerel că mĕ'nsuraĭ,
Tinerică mĭ-o luaĭ,
De o sută opt-ḑecĭ de aĭ;
Tinerică ca mama,
Supţirică ca soba—
Subţirică subsuorĭ,
Când o veḑĭ, te ĭeaŭ fiorĭ!
Subţirică la mijlóce,
Şi de trup de-a ghe se'ntórce!

FRUNḌA VERDE ŞI UNA

Culésă de I. Iordăchescu înv. din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

— Frunḍă verdé şi una
N'aĭ vĕḍut pe Păuna?
— Am vĕḍut-o icĭ, colea,
Mórtă-bată de cafea,
Şi'nvălită 'n malote.
Frunḍă verde foĭ de nuc,
N'aĭ vĕḍut pe mândra'n târg?
Am vĕḍut-o cumpărând,
Anteree cu capace,
Tótă nóptea nu'mĭ dă pace!

CINE STRICA DRAGOSTEA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, din com. Cristeştĭ jud. Botoşanĭ.

Cine strică dragostea,
Aĭbă pasul raculuĭ
Şi hrana gândaculuĭ,
Şi casa culbeculuĭ
Din fundu pămîntuluĭ!

OI SARACA BINE ḌICE

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ

Oĭ săraca! bine ḍice,
Sanatatea s'o mânănci,
Sanatatea fetelor,
Dragostea nevestelor.
Dragostea di undi sa ĭe?
Din ciubuc şi din lîule,
De la ochĭ, de la sprincine,
De la buzĕ ruminele,
De la gâtul cu mărgele!

COPILIŢA CU BARIŞ

Culésă de I. Iordăchescu, învĕţ. din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Copiliţă cu bariş,
Ce dracu te măritişĭ ?
Că mila de la părinţĭ,
Nicĭ o dată n'aĭ s'o uĭţĭ,
Că mila de la bărbat,
Ca frunda de pĕr uscat,
Pică jos şi putredeşte,
Nimăruĭ nu trebueşte.

MAI BARBATE NU TE FACE

Culésă de I. Iordăchescu învĕţ. din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Măĭ bărbate nu te face,
Ia maĭ dă garafa'ncóce,
Că avere n'am a face !

DRAGA MAMEI HARNICA

Culésă de I. Iordăchescu, învĕţ., din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Draga mameĭ harnica,
Cum'ĭ şede cânipa,
Şi din an şi din ist an,
Intr'o cójă de bostan,
Lucrată de-un ciocârlan !

LA RACHITA ROŞIÓRA

Culésă de I. Iordăchescu învěţ., din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

La răchita roşióră,
Tremură baba să móră ;
Şĭ-ar muri şi nu să'ndură.
Că maĭ are-un dinte'n gură !

OI, SARACA BIATA LELE !

Culésă de înv. I. Iordăchescu, din comuna Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Oĭ, săraca béta lele !
Frumuşel băet o cere !
Dacă n'are lăĭcere
Şi'n picĭóre cĭobotele,
Că umblă prin sat şi cere,
Câte-un sac plin de oghele !

DAU-AR DAMNEḌEU UN VINT

Culésă de I. Iordăchescu învěţ. din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ

Dau-ar Dumneḍeŭ un vînt,
Să dea gardul la pămînt,
Să rěmâe numaĭ pariĭ,
Să se spânḍure duşmaniĭ !

TRANDAFIR DIN MONASTIRE

Culésă de I. Iordăchescu învĕţ. din com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Trandafir din mânăstire,
Oĭ, săracile copile!
Da-li ar Dumneḑeŭ mult bini,
Dar şi nouă sănătate,
Să li videm măritate,
Şi dati pe la bărbaţĭ
Şi despărţite de fraţĭ
Şi de fraţĭ şi de surorĭ,
Şi de grădina cu florĭ!

OI, SARACA MATUŞA!

Culésă de înv. I. Iordăchescu, din comuna Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Oĭ, săraca mătuşa!
Cum 'şĭ teme copila!
De ce-o teme, n'o scăpa;
De-o umbla din chétră in chétră
N'o scăpa ni sărutată!

TOT FICIORI DE NEGUSTORI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţ din com. Cristeşti jud. Botoşanĭ.

Tot ficĭorĭ de negustorĭ,
Şi fete de boerĭ marĭ,
Numaĭ cu'n ficior de popă,
Am rĕmas de bat în dobă!

DURA, DURA LA CAMARA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Dura, dura la cămară
La hârbu cu ruminélă !...
Câte fete-s ruminite
Tóti vin la gĭoc gătite ;
Numa una-ĭ Anica
Cu rochiţa mâni-sa !

FÓIE VERDE SALBA MOLE

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Fóĭe verde salbă móle,
Iorgule, gura matale,
Face-un ort şi treĭ parale
Şi-o mână de cuişóre.

DI GIUCAT AŞ GIUCA GHINI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Di gĭucat aş gĭuca ghini,
Miĭ ruşine di copchile,
Câ ţiu ochiĭ ţintâ'n mini,
Parcâ-s lupu din păduri.
Da nu-s lup sâ li mănânc
Ci-s flăcăŭ ca sâ li strâng,
Sâ li strâng odatâ'n braţâ,
Sâ mê satur di dulcéţâ !

FÓIE VERDE FIR MATASA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Fóĭe verdi fir mătasâ,
Pe cea vali 'ntunecósâ
Vini mórtea mâniósâ
Cu cosiţa şi cu cósâ.
—Mê rog, mâ maĭ lasâ,
Câ-am o casâ di copchiĭ
Şi-o mie de datoriĭ.
Copchilaşiĭ sâ mi'ĭ cresc,
Datoria sâ-mĭ plătesc.

DI TRII ORI PI LANGA MASA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Di triĭ orĭ pe lângâ masâ,
Sâ scótem bóla din casâ;
Sâ rĕmâi ghinili,
Sâ traĭascâ mirili,—
Mirili şi cu mirésa
Sâ povăţuéscâ casa!

FÓIE VERDE POMA NÉGRA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Fóĭe verdi pómâ négrâ,
Tótă lumea tot mĕ'ntrébâ
Di ci porţĭ cămeşa négrâ?
—Las's'o port c'aşa mi'ĭ dragâ,
Că miĭ nevasta betégâ,
Câ mi-ĭ betégâ de-o mânâ,
N'o spălat cămeşĭ di-o lunâ,—
Di-o lunâ şi-o sĕptămânâ!

OLEOLIO FRATE RASLEŢ

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Oleolio, frate rĕsleţ,
Ci nu viĭ să mê maĭ veḑĭ,
Câtâ-s păpuşoiĭ verḑĭ,
Câ dacâ or îngălbini
Nicĭ atâta nu'ĭ vini !

REMAI BADE SANATOS

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Rĕmâĭ, badĭo, sănătos
Dac'aĭ fost un ticălos !

SARA BUNA DI TRII ORI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Sara bunâ di triĭ orĭ,
Mulţămesc di ochişorĭ !
Sara bunâ numa odatâ,
Mulţămesc di cinsti odatâ !

FATA MAMII HARNICA

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Fata mamiĭ harnica
Faci focu Vinirea,
Şi s'aprindi Sâmbăta,
Şi sâ lâ Duminica.

ANICUŢA MOŞULUI

Culésă de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Anicuţa moşuluĭ,
Şedi'n dosu hornuluĭ,
Şi pândeşti la voinicĭ,
Ca şi mâţa la chiticĭ !

HAIDE FATA LA CALINE

Culésa de I. Iordăchescu învĕţător, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Haide fatâ la căline,
Că la gĭoc nu te ia nime.
Cine dracu te-a lua
Eştĭ bĕtrână ca mama !

SÓCRA, SÓCRA, PÓMA ACRA

Culésâ de I. Iordâchescu învĕţâtor, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Sócră, sócră, pómâ acrâ,
Di te-ĭ cóce cum te-ĭ cóce,
Că dulce nu ţi'ĭ maĭ faci!
Eŭ aştept să ti îndulceştĭ,
Tu maĭ tare ti amăreştĭ!
Intri'n casâ,
Ca o cósâ,
Eşi afarâ
Ca o mórâ!

SOCRA, SOCRA, POMA ACRA

Culésâ de Preutul I. Constantinescu înv. com. Girov, jud. Némţu

Sócră, sócră pómă acră,
De te-aĭ cóce, cât te-aĭ cóce,
Dulce nu te veĭ maĭ face;
De te-aĭ cóce un an ş'o vară,
Tot eştĭ acră şi amară!

FOE VERDE MERE, PERE

Culésâ de I. Iordâchescu învĕţâtor, com. Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ.

Fói verde mere, pere,
Nu te maĭ însura vere,
Că distul m'am însurat eŭ,
Şĭ-am luat un lucru rĕŭ,
Osândi-lar Dumnedeŭ,
Câ mânâncâ ne-spălatâ,
Şi se culcâ ne'nchinatâ!

CINE JÓCA ŢERANEŞTE

Culésă de înv. D. Florescu, com. Călugărenĭ, jud. Némţu.

Cine jócă ţĕrăneşte,
Vara pânḍa n'o ghileşte,
Ş'o ghileşte la Crăcĭun,
Când o bate gerul pe drum;
Ş'o ghileşte la Bobotéză,
Când o bate gerul pe ghéţă!

LELE NU JUCA AŞA BINE

Culésă de înv. D. Florescu, com. Călugărenĭ, jud. Némţu.

— Lele, nu juca aşa bine,
Că te-a pupa ore cine!
—De m'ar pupa bine ar face,
Că mie pupatul îmĭ place!

DE JUCAT AŞ JUCA BINE

Culésă de înv. D. Florescu, com. Călugărenĭ, jud. Némţu.

De jucat aş juca bine,
Mi-ĭ ruşine de copile,
Că ţin ochiĭ tot la mine.
Şi aşa mi'ĭ ruşine de ele,
Ca şi lupuluĭ de mĭele,
Şi aşa mi'ĭ ruşine de voĭ,
Ca şi lupuluĭ de oĭ!

UNGURÉN CU SUMAN SCURT

Culésă de înv. D. Florescu, com. Calugărenĭ, jud. Némţu.

Ungurén cu suman scurt
Nu şedea'n Moldova mult;
Şi te du la ţara ta,
De-'ţĭ mănîncă slănina,
Făină de păpuşoĭ,
Să nu maĭ viĭ pe la noĭ!

AŞA JÓCA PE LA NOI

Culésă de înv. D. Florescu, înv. com. Calugărenĭ, jud. Némţu.

Aşa jocă pe la noĭ,
Câte unul câte douĭ...
Asta-ĭ fina, asta-ĭ vara,
Inima-mĭ slobóde para!

BAT-I-O BAT-I-O LA PAMENT

Culésă de G. Gavriliţénu, învĕţ., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Batĭ-o, batĭ-o la pămînt,
Că de adĭ mâine nu sînt,
Batĭ-o, batĭ-o la papuc,
Că de adĭ mâine mĕ duc!

NU TACEA TACUTULE

Culésă de G. Gavrilițénu, învĕț., din comuna Bistricióra, jud. Némțu.

Nu tăcea, tăcutule !
Ḑi din gură mutule,
Că aĭ gură mutule,
Şi piciore de-alergat,—
De alergat nóptea prin sat,
La nevasta cu bărbat!
Că lelița-ĭ cățelușă,
O pus patul după ușă.
Şi îndată ce-am intrat,
Ea pe loc m'o pus în pat...
Eŭ ca omul neinvĕțat,
Nu sciam tréba la pat...!..

U! IU! IU! IU! ŞI ÉRA DARA

Culésă de G. Gavrilițénu, învĕț., din comuna Bistricióra, jud. Némțu.

U! iu! iu! iu! și ĭéră, dară,
C'a veni badea disară;
Şi n'a veni cu mână gólă,
Şĭ-a veni c'un hârb de ólă.
Maĭ bine ar zăcea de bólă,
C'a asară mĭ-a spart capul,
C'o ólă cu lapte acru...
N'ar maĭ veni lua-lar dracu!

FÓE VERDE TREI MASLINE

Culésă de G. Gavrilițénu, învĕț , din com. Bistricióra jud. Némțu.

Fóĭe verde treĭ masline,
Adețĭ fată la caline,
Că la joc nu vĕ ĭa nime.
Cine dracul v'a lua,
In tótă Duminica!

SAI IN SUS MAI PURICE

Culésă de G. Gavriliţénu, inv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

— Saĭ în sus, măĭ purice !
— Nu maĭ pot de pântice,
Că am avut o mamă rea,
Şi m'a crescut cu hârbu,
De mĭ-a crescut burduvu !

IÉRA FOE VERDE ÉRBA NÉGRA

Culésă de G. Gavriliţénu, învĕţ., din comuna Bistricĭóra jud. Némţu.

Iéră fóe verde érbă négră,
Am avut o puĭcă dragă.
Şi aşa-mĭ era de dragă,
De-o purtam cu roche albă !

BATA-VE PICIOARE MOI

Culésă de G. Gavriliţénu, învĕţ. din comuna Bistricĭóra, jud. Némţu.

Bată-vĕ picĭóre moĭ,
Că nu pot juca cu voĭ ;
Că eŭ daŭ să vĕ'ndreptaţĭ,
Voĭ maĭ tare vĕ strâmbaţĭ.

NU CATA CA EU GREŞESC

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Nu căta că eŭ greşesc,
Că staŭ de mĕ hodinesc;
Că şi dracul hodineşte,
Şéde'n c... şi prinde peşte,
De triĭ orĭ călugăreşte!

DRAGA MI-I LELIŢA INALTA

Culésă de G. Gavriliţénu, înv. din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Dragă mi'ĭ leliţa înaltă,
Că-mĭ dă gură peste pórtă!
Iară cea maĭ scurticea
Se întindea şi n'ajungea!

CEL DIN FRUNTE

Culésă de G. Gavriliţénu, înv. din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Cel din frunte
Bine-o tunde!
Cel din códă,
Bine o'nódă!

OCHII NEGRI

Culésă de învĕţătorul D. Teodorescu din Ruginósa jud. Némţu.

Ochiĭ negrĭ întru'n pahar
Cu mĭere şi zahar;
Ochiĭ negrĭ mângâĭoşĭ...
Orĭ şi cum eĭ şed frumos!

RAGE UN BOU INTR'O GRADINA

Culésă de învĕţătorul C. Ciupercă din comuna Mastacăn, jud. Némţu.

Rage-un boŭ într'o grădină.
Trece-o fată şi-l îngână.
— Tacĭ, fată, nu mĕ 'ngâna,
Eŭ nu rag de jelea ta,
Ci mĭ-o murit soţia.

ME PLIMBAI PE DÉL, PE VALE

Culésă de învĕţătorul C. Ciupercă din comuna Mastacăn, jud. Némţu.

Mĕ plimbaĭ pe dél, pe vale,
Am guriţă de vîndare,
Şi-am vîndut-o la flăcăĭ,
Ceĭ ce sînt drăguţiĭ meĭ!

LA RACHITA RAMURATA

Culésă de învĕţătorul Ieremia Nedelcu din Huşĭ.

La răchita rămurată,
Şădi baba supărată,
Cu fata nemăritată.
Mărita-o-ar, nu sê-n dură,
Câ maĭ ari-on dinti'n gurâ.
Ari-on dinti ş'o măsă,
Şî-s legati-n lopăţă.
Când mânâncâ molfăeşti,
Când be apâ mê strocheşti.
Nu ştiu dzăstri, ci i-ar da?
— Douê vacĭ cu coarni largĭ,
Şi doĭ gĭuncĭ cu coarni lungĭ,
Şi prisaca cu doĭ stuchĭ,
Douê oĭ şâ dzĕcĭ lupchĭ!

DZI, DZI, DZI, BADIŢA DZI

Culésă de învĕţătorul Ieremia Nedelcu din Huşĭ.

Dzî, dzî, dzî, bădiţâ dzî,
Sî maĭ trĭacâ din cĭe dzi,
Sî vii Duminica,
Ca sî-ñĭ gĭoc ibovnica!

IN CIA VALI VALICICA

Culésă de învĕţătorul Ieremia Nedelcu din Huşĭ.

In cia vali, vălicicâ,
Esti-o casâ mititicâ.
Cu şîndril' acoperitâ,
Cu şîndrilâ mânunţîcâ.
Cu copchila frumuşîcâ.
Cini-o vre ca s'o săruti,
Dumnĕdzĕu sâ nu-ĭ ajuti;
Darâ când m'oĭ duci eu,
Sî-ñĭ agĭuti Dumnĕdzĕu.

NU GIUCA LELI RUSEŞTI

Culésă de învĕţătorul Ieremia Nedelcu din Huşĭ.

— Nu gĭuca, leli, rusăşti,
Câ făina sĕ găteşti...
— Gătĭascâ-sê la potopu,
Câ-ĭ amarâ cum îĭ focu!
Cini-o stârnit a ofta,
Arsâ'ĭ-o fost inima!
Cini-o maĭ stârnit oftatu,
Erti'ĭ Dumnĕdzĕu păcatu!
Câ omu când n'ar ofta,
Pi cĭas s'ar învenina!
Invârtîti, leli, roatâ,
Câ badĭa'ĭ după poĭatâ.
Invârtâti, leli, ghini,
Câ ĭaca şi badĭa vini.
Haĭdi roatâ, curcubău,
Sê mĕ suĭ la Dumnĕdzĕu.
Haĭdi roatâ la pârău,
Câ ni trebuĭ câti-on leu,—
Câti-on leŭ, câti-o bucatâ,
Câti-on ghebueş di fatâ,
Iar la podu cel di chiatrâ,
Stau flăcăiĭ sâ sê batâ,
Pintr-on tăbueţ di fatâ.
Staţ' băeţ'! Nu vă băteţ',
Câ maĭ vini-on tăbueţ!

M'O TRIMES MAMA DI-A CASA

Culésă de învĕţătorul Ieremia Nedelcu din Huşĭ.

M'o trimĕs mama di-a casâ,
Sâ gĭoc fata ceĭ frumoasâ;
Ş'am gĭucat pi ceĭ maĭ hâdâ,
C'o fost cu cămeşa mândrâ.
Dzi din gurâ, mutule,
Nu tăce, tăcutule,
Câ aĭ gurâ di strigat,
Şâ chicĭoari di-alergat,—
Di-alergat sara prin sat,
La nevesti cu bărbat.
Cum ti-o prins, cum ti-o legat,
Şâ ti-ntriabâ ce-ĭ cătat?
—Guriţâ di sărutat,
Trupuşor di dismĭerdat...
— Ci caţ', badi, pi-acole?
— Un cărbune di lĭule...
Tâti focu de lĭule!
Tu m'aĭ scos di la bele...
Nicĭ primarĭ nu-ñĭ trebue,
Nicĭ primarĭ, nicĭ agitorĭ,
Nicĭ pi domnu pecectorĭ!

CINI N'A BEA PAHARU

Culésă de învĕţătorul Gheorghe Căderea din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

Cini n'a bea paharu,
Să sărute Ţiganu!
Cini n'a bea pahar de duşcă,
Să 'ĭ fie mórtea de puşcă!
Incetişor, încetişor,
Că la fund e bunişor!

MARU ROŞ INPADUREŢ

Culésă de învĕţătorul Gh. Leonescu din comuna Hangu, judeţul Némţu.

Mĕru roş inpădureţ,
Badea 'nalt şi albineţ,
Cu treĭ rêndurĭ de pĕr creţ,
Şi-un fir de mătase verde,
Rĕŭ mĕ tem că mi l'oĭ perde.
Că l'am maĭ perdut o-dată,
Şi l'am găsit la Turtureştĭ,
Culegea mere domneştĭ!

TRAGE MANDRO CU BOBII

Culésă din comuna Dragomirescĭ, judeţul Némţu.

Trage mândro cu bobiĭ,
Nu 'ţĭ maĭ lăcrăma ochiĭ.
De-or pica bobiĭ pe ḑece,
Să sciĭ că dorul nu 'mĭ trece;
De-or cădea bobiĭ în cincĭ,
Să sciĭ că eŭ sunt p'aicĭ;
Iar de-or cădea bobiĭ în treĭ,
Şĭ-a maĭ rĕmânea unu,
Să sciĭ că eŭ viŭ nebun,
Pe-o prăjină de alun!

MOŞULE BARBA CARUNTA

Culésă de învăţătorul Gheorghe Căderea din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

Moşule barbă căruntă,
Dracu te-adus la nuntă?
Aĭ să eşĭ cu dênsa smultă!

NICI O MUNCA NU'I UŞOARA

Culésă de învĕţătorul Gheorghe Căderea din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

Nicĭ o muncă nu 'ĭ uşóră,
Ca vara la umbrişóră.
Nicĭ o muncă nu'ĭ maĭ grea,
Ca vara cu cósa rea.
Cósa rea şi iarba grea
Dă da de, băete, de!

CATU'I BABA DE BATRANA

Culésă de învĕţătorul Gheorghe Căderea din com. Buhalniţa, jud. Némţu.

Câtu'ĭ baba de bĕtrână,
Tot aştéptă voe bună,
De treĭ orĭ pe sĕptĕmână!

BATA'L FOCU DE BARBAT

Culésă de învĕţătorul Gheorghe Căderea, din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

Bată'l focu de bărbat,
Că el tare'ĭ blestemat.
Eŭ muncesc în câmp la sóre,
El în crâşmă la rĕcóre!

HAI NEVASTA LA PRAŞIT

Culésă de învĕţătorul Gheorghe Căderea din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

— Haĭ nevastă la prăşit,
— Ba eŭ că m'am bolnăvit.
— Haĭ nevastă la mâncare,
— Cată lingura cea mare.
— Haĭ nevastă la băut,
— Fă 'nainte că te-ajung!

FRUNḐULEANA FRUNḐA BABEI

Culésă de învĕţătorul Gheorghe Căderea din comuna Buhalniţa, jud. Némţu.

Frunḑulénă frunḑa babeĭ,
Sĕrmana ţara Moldoveĭ,
Mult e plină de blajinĭ
Şi 'ĭ mâncată de străinĭ,
Ca iarba de boĭ bĕtrânĭ!

FÓIE VERDE DE RACHITA

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Fóĭe verde de răchită,
Ce staĭ, lele, îngrămădită,--
Grămădită într'un ungher,
De frica unuĭ hoher;
Grămădită într'un ungheţ,
De frica unuĭ judeţ!

SCIŢI FLACAI CE-AM UITAT

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Sciţĭ flăcăĭ ce-am uĭtat?
Că leşésca n'am jucat.
Faţă în faţă, măĭ flăcăĭ,
Să suim fântâna'n dél,
Să se spele fetele,
Că's negre ca ĭepele.

CINE M'A PUPA PE MINE

Culésă de G. Gavrilițénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némțu.

Cine m'a pupa pe mine,
Să-ĭ dea Dumneḑeŭ mult bine!
Haĭ Galațĭ! Galațĭ! Galațĭ!
Să mergem după ceĭ-l'alțĭ!

DRAGU-MI ESTE A JUCA

Culésă de G. Gavrilițénu, inv. din comuna Bistricĭóra, jud. Némțu.

Dragu-mĭ este a juca,
Cu nevasta altuĭa!
Dar mě uĭt şi astă parte:
M'oĭ trezi cu'n pumn în spate!

FÓIE VERDE BARABOI

Culésă de G. Gavrilițénu, înv., din comuna Bistricĭóra, jud Némțu.

Fóĭe verde baraboĭ,
A! 'tu-vĕ'n lege cĭocoĭ,
C'a venit vremea de apoĭ,
S'alegem primarĭ din noĭ,
Să vĕ judecăm pre voĭ.
Primarele-ĭ cu opincĭ,
Primărița-ĭ cu cĭupicĭ,
Şi vĕ judecă pe-aĭcĭ!....

FÓIE VERDE FIR DE LINTE

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Fóĭe verde fir de linte,
Tot acésta înainte!

FÓIE VERDE CADALMA

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricĭóra, jud. Némţu.

Fóĭe verde cadalma,
Lasă una, n'a alta!

FÓIE VERDE USTUROI

Culésă de G Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricĭóra, jud. Némţu.

Fóĭe verde usturoĭ,
Şi nĭ-o învârte înapoĭ!

UNDE PLECAŞI PETRIŞOR?

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din com. Păuşeşti-Măglaşĭ, jud. Vâlcea.

— Unde plecaşĭ Petrişor?
— La Craiova să mĕ 'nsor,
Cĕ aicĭ fetele nu vor,
Că mĕ fac că sînt dator.
Sînt dator la perceptor,
O sută şi doĭ de polĭ;
Sînt dator şi la primar,
O sută de icuşarĭ;
Sînt dator şi la zapciu,
D'astă vară pe rachiŭ!

CEL DIN FRUNTE BINE O TUNDE

Culésă de înv. D. Diaconiţ din com. Hangu, judeţul Némţu.

Cel din frunte bine o tunde;
Cel din códă bine 'nódă!

UNDE PLECAŞI, NEICA GHIŢA

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din com. Păuşeşti-Măglaşĭ, jud. Vâlcea.

— Unde plecaşĭ, neĭcă Ghiţă?
La Craiova, puĭculiţă,
— Să-ţĭ ĭaŭ fustă şi rochiţă!

ASTA-I RÓTA ROTILIȚA

Culésă de G. Gavrilițénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némțu.

Asta-ĭ róta, rotilița,
Fără osiĭ, fără spițe;
Două, nouă, nu's de loc,
Că lĭ-o pus tónta pe foc!

BINE-MI PARE DE CE-MI PARE

Culésă de V. Nestor, învĕțător din comuna Buhalnița, județul Némțu.

Bine-mĭ pare de ce-mĭ pare,
C'aĭ un cap ca o căldare!.....

MARIȚICA DINTRE BALȚI

Culésă de V. Nestor, învĕțător, din comuna Buhalnița, județul Némțu.

Marițica dintre bălțĭ,
Cu dragostea'n patru părțĭ:
Daĭ la unu, daĭ la toțĭ!

RAVAŞ PUICA, RAVAŞ DRAGA

Culésă de învěţ. I. Radulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeştĭ-Măglaşĭ judeţul Vâlcea.

— Răvaş puĭcă, răvaş dragă,
Răvaş de la vâlni u,
Că-ţĭ vine ibovnicul.
— Las'să vie, Domnul ştie,
Calea trandafirĭ să-ĭ fie!
Că cămaşa, ĭ-am spălat'o
Cu maşina, ĭ-am călcat'o,
Cu trandafirĭ, ĭ-am uscat'o.
Demâncare, ĭ-am gătit,
Turtă caldă ş'un puĭ fript!

PE DÉL PE LA FAGEŢEL

Culésă de învěţ. I. Radulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeştĭ-Măglaşĭ, jud. Vâlcea.

Pě dél, pe la Făgeţel,
Cum se plimbă un băeţel,
Cu căciuliţa de mĭel...!...
...Dă-mě, maĭcă, după el,
Că e nalt şi subţirel!

ŞI MI-O INVIRTE IN ASTA PARTE

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Şi mi-o învîrte în astă parte,
Că-i mai bună a mea de lapte;
Şi mi-o învîrte înapoi,
Că-i mai bună a mea de oi!

FÓIE VERDE BARABOI

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Fóie verde baraboi,
Inapoi, tu măi! tu măi!
Ca'nainte ai fost măinte,
La Vasile Panaite;
Ér acum o da'napoi,
La Vasile Usturoi!

CINE TE-A FACUT PE TINE?

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşti-Măglaşi, jud. Vâlcea.

Cine te-a făcut pe tine,
Aşa naltă şi subţire?
Mijlocelul ca inelul,
Obrăjorul ca bujorul?

FÓIE VERDE CA NUCU

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Fóĭe verde ca nucu,
Schimbă rândul, haĭdea acu!

UNGURÉN C'O BIÉTA IÉPA

Culésă de G. Gavriliţénu, înv., din comuna Bistricióra, jud. Némţu.

Ungurén c'o bĭétă ĭépă,
Tótă vara cară cépă!
Ungurén c'o bétă mânză,
Tótă vara cară brânḑă.

HAIDE ANICO

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeşcĭ-Măglaşĭ judeţul Vâlcea.

Haĭde, Anico,
La cişmelele din dos
Să-ţĭ arăt un pol frumos;
Polul mare, ferecat,
Şi pe dungă şi pe lat...!...

ASÉRA ȚI-AM DAT CINCI LEI

Culésă de învěț. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păușeștĭ-Măglașĭ jud. Vâlcea.

Aséră țĭ-am dat cincĭ leĭ,
Ca să-țĭ eĭ și tu cerceĭ.
Șĭ-acum nu te věd cu eĭ.
Cine țĭ-o maĭ lua cerceĭ,
Să se spânzure cu eĭ!
Și cine țĭ-o maĭ lua mărgele,
Să se deșire ca ele!

MARIȚO DE LA CEPARI

Culésă de învěț. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păușescĭ-Măglașĭ județul Vâlcea.

Marițo, de la ceparĭ,
Vin la neĭca subt umbrar,
Să te pup să te sărut,
Scĭĭ, neĭcă, ca maĭ de mult!

FRUNḐULIȚA TREI MALURE

Culésă de învěț. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păușescĭ-Măglașĭ județul Vâlcea.

Frunḑuliță treĭ mălure,
Arde-te-ar focul; pădure,
Să se facă drum prin tine,
Să mě uĭt la mănăstire.
Să věd cârdurĭ de copile,
Să věd și copila mea,
Cum o bate maĭcă-sa,
Cu nuele, cu smicele,
Peste gâtul cu mărgele!

MARIÓRA DINTRE BALȚI

Culésă de învĕț. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păușeștĭ-Măglașĭ județul Vâlcea.

Marióră dintre bălțĭ
Na o rublă și doĭ sloțĭ,
Na o rublă și maĭ bine,
Și te ĭubesce cu mine!

SIC, SIC, SIC CA TE-AM LASAT

Culésă de învĕț. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păușeștĭ-Măglașĭ județul Vâlcea.

Sîc, sîc, sîc că te-am lăsat,
N'aĭ venit un'te-am chĭemat,
La crucĭulița din sat,
Să-țĭ daŭ om de sărutat,
Și guriță de pupat!
Și plecaĭ pe drum la vale,
Pe la pórta dumitale,
Mĕ luă lumea la mirare,
Că's fudul și mĕ țin mare.
Eŭ mĕ vĕd că sînt fudul,
Că ĭubesc puțin și bun!

ȘI PE LOC! ȘI PE LOC!

Culésă de V. Nestor, învĕțător din comuna Buhalnița județul Némțu.

Și pe loc! și pe loc!
Să răsară busuĭoc,
Pe de lăturĭ siminoc!

MARIÓRA DE SUB PIÉTRA

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeştĭ-Măglaşĭ judeţul Vâlcea.

Marióră de sub pĭétră,
Lasă uşa descuĭată
Şi feréstra cu muşcată,
Să te vĕḑ cum eştĭ culcată.
Dacă-ĭ fi culcată rĕŭ,
Să-ţĭ cauţĭ cu Dumneḑeŭ;
Dacă-ĭ fi culcată bine,
Maĭ daŭ şi eŭ pe la tine!

DE-SARA SA LASA SEC

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răducă, din comuna Păuşeştĭ-Măglaşĭ judeţul Vâlcea.

— Dĕ-sară să lasă sĕc,
Mĕ duc maĭcă să mĕ'nec,
Unde o fi lacul maĭ sec!
Nu te duce, maĭcă, duce,
Că vine şi celă-l-alt dulce!

DE TREI ḐILE MERG PE PLAI

Culésă de învĕţ. I. Rădulescu, de la Gheorghe N. G. Răduca din comuna Păuşeştĭ-Măglaşĭ jud. Vâlcea.

De treĭ ḑile merg pe plaĭ,
Cu merinde pe cincĭ caĭ,
Nu bĕuĭ, nicĭ nu mâncaĭ,
Numaĭ la cuc ascultaĭ!

STAU FLACAII SA SE BATA

Culésă de V. Nestor, învĕţător, din comuna Buhalniţa, judeţul Némţu.

Staŭ flăcăiĭ să se bată,
Pentr'un drăcuşor de fată ;
Staţĭ flăcăĭ nu vĕ bătețĭ,
Că maĭ vine un drăcuşteţĭ !

LELEA ALBA PESTE TOT

Culésă de V. Nestor, învĕţător, din comuna Buhalniţa, judeţul Némţu.

Lelea albă peste tot,
Are pricină într'un loc..!..
Pricina să mĭ-o dea mie,
N'ar maĭ fi nicĭ o mânie !

LA MÓRA LA FAGADAU

Culésă de V. Nestor, învĕţător, din comuna Buhalniţa, judeţul Némţu.

La móră la făgădăŭ,
Şépte fete p'un flăcăŭ.
Numa una n'avu loc,
Se puse pe plâns cu foc.
— Mărită-mĕ măĭculiţă!
— Tacĭ la naĭba, bivoliţă,
Că n'aĭ nicĭ o perinită !

AOLEO NEVASTA MEA

Culésă de V. Nestor, învĕțător, din comuna Buhalnița, județul Némțu.

Aoleo nevasta mea,
De harnică ce era
Puse óla să se lea.
Puse óla ş'un borcan,
Că nu s'a lăut d'un an!
Veni un purcel jipat,
Dete óla peste cap!...

ŞI LA DRÉPTA DE-I DA DRUMU

Culésă de V. Nestor, învĕțător, din comuna Buhalnița, județul Némțu.

Şi la drépta, de-ĭ dâ drumu,
Că s'o 'ntărâtat nebunu; —
Şi nebunu-ĭ hodinit,
S'o apucat de ropăit!

UN PADUCHE CAT UN ȚAP

Culésă de V. Nestor, învĕțător din comuna Buhalnița, județul Némțu.

Un păduche cât un țap,
La Marița după cap!...

ELENUŢO DINTRE BALŢI

Culésă de V. Nestor, învĕţător, din comuna Buhalniţa, judeţul Némţu.

Elenuţo dintre bălţĭ,
Nu da guriţa la toţĭ,
Ci mĭ-o ţine numaĭ mie,
Ş'o 'nveleşte 'ntr'o hârtie,
Şi mĭ-o pune 'ntr'un pahar,
Cu dulcéţă şi cu zahar,
S'o avem şi peste an!

AOLEO NEVASTA MEA

Culésă de V. Nestor, învĕţător, din comuna Buhalniţa, judeţul Némţu.

Aoleo, nevasta mea,
De harnică ce era,
Când îĭ ḑic să ĭa de furcă,
Ia saltéua şi se culcă,
Şi să'nvălue cu sacu,
Şi dórme până mĭ-o ĭa dracu!

FA MARIŢA

Culésă de I. Dumbravă, învěţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Eşĭ puĭculiţă la ogor,
Puĭculiţă hăĭ!
Desculţă cu capul gol,
Puĭculiţă hăĭ!...
...Fa Mariţă, unde te ducĭ,
Numaĭ în fustă şi papucĭ,
Aşa sprintină uşóră,
Par'că eştĭ o căprióră.
— Mě duc, domnule, la isvor,
Să eŭ apă în ulcior,
Să mě spăl, măĭ! măĭ!
Să fiŭ drăguţă la flăcăĭ!
— Fa Mariţă, eŭ gândesc,
Că nu'ĭ greŭ
Să te'nsoţesc şi eŭ
Şi să te ĭubesc ca pe puĭul meŭ,
Ca să fim dragĭ luĭ Dumnedeŭ.

CANTICUL ŢERANULUI

Culésă de I. Dumbravă, învěţător, din comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Frundă verde baraboĭ,
O venit vremea de-apoĭ,
Să alegem primarĭ d'intre noĭ,
Primăriţa cu catrinţă şi bondiţă,
Primarile cu cojoc,
Şi te judecă de foc...
Câtiĭ oca plină,
Te judecă cu milă;
Dacă oca se goleşte,
Te judecă duşmăneşte:
Tótă diua la suşele,
La boeresc şi daravele!

COLINDE ŞI CÂNTECE

IA SCULAȚI, BOERI SCULAȚI

Cules de D. Teodorescu, invĕțător, de la Marghióla Gr. Sia din Ruginósa județul Némțu.

Ia sculațĭ, boerĭ, sculațĭ,
Florile dalbe,
La icóne vĕ'nchinațĭ,
Florile dalbe,
Că v'aduc pe Dumnedeŭ,
Florile dalbe,
Mititel și'nfășițel,
Florile dalbe.
Fașa'ĭ dalbă de mătasă,
Florile dalbe,
Cu scufia de bumbac,
Florile dalbe,
Cu cămașa de borangic,
Florile dalbe.
Este un mĕr și este un păr,
Florile dalbe.
La tulpina măruluĭ,
Florile dalbe,
Este un pat mare, rotat,
Florile dalbe.
Cu scândurile de brad,
Florile dalbe.
Iér pe pat ce-ĭ așternut?
Florile dalbe.
Covor verde mohorâț,
Florile dalbe.
Iér pe pat cine'ĭ culcat?
Florile dalbe.
Jupânul cu jupânésa,
Florile dalbe.
La picĭore, mintă, flóre,
Florile dalbe,
La mijlóce busuĭóce,
Florile dalbe,
La părete, păun verde,
Florile dalbe,
La ușorĭ, mănunchĭ de florĭ,
Florile dalbe;
Iér la cap, flóre de cap,
Florile dalbe,
La fereștrĭ mere domneștĭ;
Florile dalbe,
La portiță, romoniță;
Florile dalbe.
Iér în fundul scufitițeĭ,
Florile dalbe,
Este o pétră nestimată,
Florile dalbe,
De cuprinde o lume tótă,
Florile dalbe,
Țarigradul jumătate,
Florile dalbe.
La mulțĭ anĭ cu sănătate!

IA SCULAŢI, BOERI, SCULAŢI

Cules de . Cadere, învĕţător, din căt. Bistricióra, com. Bistricĭóra, jud. Némţu.

Ia sculaţĭ, boerĭ, sculaţĭ,
Ia sculaţĭ şi vĕ spălaţĭ,
Că vĕ vin colindătorĭ,
Nóptea pe la cântătorĭ.
Şi nu vĕ vin nicĭ cu'n rĕŭ,
Ci v'aduc pe Dumneḑeŭ.
Un Dumneḑeŭ noŭ născut,
In scutice învelit;
Mititel şi'nfăşăţel,
Parcă-ĭ tras printr'un inel.
Afară doĭ perĭ rotaţĭ,
De tulpină depărtaţĭ,
De vârvurĭ împreunaţĭ.
La mijlocul perilor,
Este un pat mândru'nrotat.
Dar în pat cine-ĭ culcat?
Nănaşu luĭ Dumneḑeŭ,
Să vĕ apere de rĕŭ.
Şi de-acum până'n vecie,
Mila ta, Dómne, să fie,
Cu dar şi cu bucurie!
Intru mulţĭ anĭ să vĕ fie!

COLINDUL CRACIUNULUI

Cules de I. Trandafirescu, învĕţător, din com. Şişescii-de-jos, jud. Mehedinţĭ.

Séra d'astă séră,
Este o séră mare:
Séra luĭ Ajun şi cu a luĭ Crăciun!
S'a născut un fiu,
Fiu fără de tată,
De maĭcă curată
Şi prea luminată.
Treĭ ḑile se cértă,
Treĭ ḑile maĭ marĭ,
Maĭca sfânta Vinerea.
Şi cu Sâmbăta.
Iar sfânta Dumineca
Când se mâneca,
Pe la cântătorĭ,
Prin vĕrsat de zorĭ.
Pe fiu l'a aflat,
In esle culcat.
Pe braţe l'a luat,
Sus l'a ridicat,
De l'a înfăşat,
Cu faşe de argint,
Scutec de mătasă,
Cu sârmă alésă.
Jos l'a pogorit,
De la Iordănit,
Numele ĭ a pus,
De'l chiamă Isus,
Domnul ceruluĭ,
Ş'al pămîntuluĭ.

DIN VOE DUMNEḐEIASCA

Cules de I. Trandafirescu, învĕţător, din com. Şişescii-de-jos, jud. Mehedinţĭ.

Din voe dumneḑeĭască,
Luaĭ viaţă pustnicéscă.
Ce fecĭorel de 'mpĕrat!
Bun gând Dumneḑeŭ tĭ-a dat,
Şi'n pustie 'mĭ-aĭ plecat,
Şi'n pustie locuescĭ,
Vrăjmaşul mi-l ispitescĭ,
Pe la mieḑ de miaḑă-nópte,
Mi-l ispitescĭ de mórte.
Şi-aşa eĭ mergând pe cale,
A cântat cu vĭers de jale:
Jelui-m'aş munteluĭ,
De dorul părinteluĭ;
Jelui-m'aş câmpuluĭ,
Câmpu'ĭ mare loc 'ntins,
De nu pot merge de plâns;
Şi câmpu 'ĭ cu rourele,
De dor de la surorele.
Câmpu'ĭ plin de peliniţă,
Cu dor de la măĭculiţă;
Jelui-m'aş cerbuluĭ,
Cerbul 'm' este o fiară mută,
N'are glas ca să rĕspundă!

COLINDUL LUI VOINEA

Cules din com. Beştepe, plasa Tulcea, jud. Tulcea, de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Sînt doĭ braḑĭ rămuraţĭ (bis)
 Voĭlerom şi florĭ de mĕr,
Di tulpină dipărtaţĭ, (bis)
Di vîrfurĭ împreunaţĭ (bis),
Jos la trunchiŭ braduluĭ
Esti-un pat în strug lucrat,
Cu scândurili di brad
Şi cu stâlchiĭ dar di fag.
Dar într'ânsu ci maĭ esti?
Tot muşchiul braduluĭ.
Peste-şĭ muşchiŭ ce-ş maĭ esti?
O pernuţă ş-o velinţă.
Dar într'ânsu cini mĭ dórmi?
Doĭ junei tinerei.
Iĭ îmĭ dorm strânş şi cuprinş;
Iĭ îmĭ dorm faţă la faţă,
C'aşa Dumneḑeŭ 'ĭ-'nvaţă;
Iĭ îmĭ dorm geni la geni
Ca doĭ porunghiĭ la peni.
Iĭ în sus s'o umflat,
Jos la gherghef s'o lăsat,
Apă 'n guşă c'o luat,
Chetriceli 'n degeţĕli.
Iĭ în sus s'o umflat
Pisti mari s'o lăsat
Pi di-asupra celuĭ pat.
Scólă Voineo, nu dormi,
Că vê vin colindătorĭ.
Las'să cânti, să colindi,
Că lor plata li să ştiĭ:
Doĭ colacĭ şi v'o doĭ frangĭ.

Se repetă după fie-care vers cuvintele «Voĭlerom şi florĭ de mĕr».

COLINDUL LUI CHRISTOS

Cules de I. Trandafirescu, învĕţător, diu com. Şişescii-de-jos, jud. Mehedinţi.

Astă-ḑĭ cel prea lăudat
Ingeruluĭ mare sfat,
Care s'a născut jos Domnul,
Şi'npĕrat preste tot omul
Vrênd a mântui pre om,
Pentru greşala din pom,
Şi din Iad al isbăvi,
In Raĭ al sălăşlui,
Când vru prin ceresc îndemn,
A se rĕstigni pre lemn.
Cină de taină făcênd,
Pe Apostoliĭ ospătând,
De la masă s'a sculat,
Piciórele le-a spălat.
Iuda atuncĭ mergând la el,
L'a vîndut pre el ḑicênd :
— Daţi-mĭ treĭ-ḑecĭ de arginţĭ,
Să vi'l daŭ să-l rĕstigniţĭ.
Jidoviĭ baniĭ 'ĭ-aŭ dat
El în pungă 'ĭ-a băgat,
Oste mare a luat
Şi la Christos a plecat,
Ḑicênd : — Voĭ vĕ veţĭ uita ;
Pe care 'l voĭ săruta,
P'acela puneţĭ mâna ;
Şi prinḑêndu-l, 'l veţĭ lega.
Ast-fel Iuda făcênd,
Şi eĭ pe Christos prinḑênd,
L'aŭ dus la Archiereĭ,
Să-l judece întâĭ eĭ ;
Apoĭ d'acolo legat,
L'aŭ trimis şi la Pilat.
Pilat dacă l'a vĕḑut,
Să'l judece a şeḑut.
L'a adus, l'a judecat
Pe omul nevinovat,
Unde némul jidovesc
Indrăcit şi diavolesc,
Cerea fără a conteni,
Pre cruce a' rĕstigni.
Pilat mâĭnele spălând
Iĭ stropi pe eĭ ḑicênd :
—Daţĭ séma luĭ Dumneḑeŭ
Să n'am nicĭ un păcat eŭ.
Că ăsta'ĭ om dumneḑeesc,
Nicĭ o vină nu-ĭ găsesc.
Iar dacă 'l urîţĭ
Luaţi'l de'l omorâţĭ.
Atuncĭ eĭ l'aŭ luat de gât,
L'aŭ bătut, palme 'ĭ-aŭ dat,
Cu spinĭ l'aŭ încununat
Şi'n obrajĭ l'aŭ scuĭpat.
Decĭ némul cel îndrăcit
Dacă 'l-aŭ batjocorit,
De haĭne l'aŭ desbrăcat,
Cu crucea l'aŭ încărcat
Şi mergênd l'aŭ rĕstignit;
Cu cuĭe 'l-aŭ pironit,
Cu oţet 'l-aŭ adăpat,
Fĭere 'ĭ-aŭ dat d'a gustat
Şi când sufletul 'şĭ-a dat,
Un ostaş a alergat
Cu suliţa 'l-a împuns,
Sânge şi apă a curs.
Acestea cerul vĕḑênd
Şi pămêntul nerăbdând,
Din temeliĭ s'a clătinat,
Sórele a înegrit,
Luna s'a întunecat,
Pĭetrile s'a despicat.
Tóte 'n spaĭmă aŭ rĕmas
Pân' la al nouĕlea ceas.
Decĭ dând dupe cruce jos,
Pre Domnul nostru Christos,
Cu gĭulgĭurĭ cu smină uns,
In mormînt noŭ mort fu pus,
Şi a înviat ca un sfînt,
A treia ḑi din mormînt.

COLIND DE FATA

Cules din comuna Beştepe, plasa Tulcea, jud. Tulcea de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Mâcin, judeţul Tulcea.

La doĭ merĭ şî la doĭ perĭ, (bis)
Mĕruluĭ merişor di dar,
Esti-un légân di fir galbân (bis)
Dar întrânsu cini-mĭ şădi?
Tot Catinca doĭ ochĭ negri.
E nu şădi cum sâ şedi,
Şî sâ jócâ 'n doŭê meri,
Doŭê meri d'aureli.
Dar la struga oilor
Esti-ş negru ciobănaş.
El sâ jócâ 'n doŭê meli,
Doŭê meli ocheşăli.
— Haĭ Catinco sâ schimbăm.
Ba eŭ, baiŭ, n'oiŭ schimba:
Cu carĭ m'oiŭ cununa
Cu acéla li-oiŭ schimba.

După fie-care vers se repetă cuvintele «Mĕruluĭ merişor di dar».

COLIND DE FLACAU

Cules din comuna Beştepe, plasa Tulcea, jud. Tulcea, de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Mâcin, judeţul Tulcea.

La truchina di mĕr dulci
Mândrâ horâ mi sâ strângı:
Di juneĭ tinerĭ
Di juneli tinereli.
Jócâ astăḑĭ, jócâ mânĭ,
Jócâ triĭ ḑili dı varâ.
Când o fost a patra sarâ
Nimi 'n lumi n'o aflat,
Numa Ghiorghi mi-o aflat,
El acasâ o alergat,
Cheia 'n mânâ 'ş'o luat,
Grajd di piatrâ o discuiat,
Şî pi murgu mi 'l-o scos
L'o 'nşălat şi l'o 'nfrânat.
Di zăbreli mi-l legarâ
Şî în casâ câ intrarĕ,
Ḑiŭa bunâ câ-şî luarâ
Di la taĭcâ di la maĭcâ,
Di la fraţ', di la surorĭ
Di la grădina cu florĭ.
Şî pi murgu s'aruncarâ,
Şî la danţ câ mĭ-alergarâ;
Şî pi murgu'l priponîrâ
Cu pripon di păr mărunt,
Cu ţăruşu di argint;
Şi în danţ câ sâ prinsărâ.
Jócă astăḑĭ, jócâ mânĭ
Jócâ triĭ ḑâli di varâ.
Când o fost a patra sarâ
Bati murgu şi rânchĭazâ.
Dar Ghiorghi câ-ĭ răspundea:
—Rabdâ, murgi, rabdâ dragâ,
Cum răbd şi eŭ ninsurat,
Ninsurat, nicununat.
Câ eŭ di m'oiŭ însura
Ţiĭ drumu câ ţ-oĭ da.
Şî mi-ĭ paşti ci-ĭ cunóşti
Şî mi-ĭ face cóma grósâ
Şî códa tufósâ.

OLIND DE FLACAU

Culésâ de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Mâcin, judeţul Tulcea.

Mândru-ĭ stogu di-adunat,
Voĭlerole Dómni,
Mândru-ĭ stogu di-adunat
Dar din cini-ĭ adunat?
Tot din feti şî nevesti
Rasâ-ĭ crucea di-un voĭnic
Dar voĭnicu ĭĭ Gheorghicâ;
El pi cal o 'ncălecat
Acasâ o alergat
Şâ în casâ o intrat.
El obrazu 'ş'o spălat
La icóni s'o 'nchinat,
Cu părinţiĭ s'o ĭertat
Cu părinţĭ şi fraţiĭ lui.
El afarâ o eşit
El pi cal o 'ncălecat
Inspri horâ s'o 'ndreptat,
Buna ḑăŭa câ nĭ-o dat
Nimi nu 'ĭ-o mulţămit
De cât ibovnica luĭ.

Dupe fie-care vers se va repeta cuvintele «Voĭlerole Dómni».

DIN VADU 'N VADU BRAILII

Culésâ de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Mâcin, judeţul Tulcea.

Din vadu 'n vadu Brăiliĭ
Mârloĭ cu florili dalbi,
Din vadu 'n vadu Brăiliĭ,
Cini şădi călăreştĭ,
Călăreştĭ 'n chip domneştĭ
Pi un cal galbin sprintior?
Şădi Ghiorghi călăreţ
Imbrăcat în chip domnesc;
Şădi 'n apâ pân' în spatâ
Şi'n noroĭ pân' în ghenunchĭ
Şî sâ cértâ tot cu Turciĭ,
Tot cu Turciĭ şi cu Frânciĭ,
Sâ-ĭ dea Turciĭ vadurili
Şî Frânciĭ corăghiili,
Ca sâ trécâ 'n celi sati,
Celi sati niprădati,
Şî feti nimăritati,
Feti marĭ horâ fâcênd,
Şî flăcăiĭ şuerând
Şî nevesti tropăind.
Dar din urma tuturor
Vini Iléna tot plângênd,
Tot plângênd şi suschinând.
Nime 'n lume n'o zărea
Numa Ghiorghi c'o zărea;
El la dênsa mĭ-alerga
Şî din gurâ aşa-ĭ grăia:
—Nu ti duci ca sâ-mĭ fiiŭ,
Cam ştiŭ eŭ dómnă sâ-mĭ üŭ.
Şădi cruci sus pi masâ,
Sănătati 'n céstâ casâ.

Dupe fie-care vers se va repeta cuvintele «Mârloĭ cu florili dalbi».

VASILICA

Culésă de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Ce mi'ĭ în cer şî pi pămînt
Dómnili domn din cer.
In cer sînt dalbi mânăstirĭ,
Dar în eli cini şădi?
Şădi bunul Dumnedeŭ.
Maĭ de-a rênd cu dumnéluĭ,
Şădi Ion, sfînt Ion.
Maĭ de-a rênd cu dumnéluĭ
Şădi Crăciun, sfînt bĕtrân,
Şî judică pi Sion.
Cini-s grasă şî frumósă?
Eŭ cu dreptu că voiŭ spuni.
Sus la munţĭ m'am suit,
Ghindă şî fragĭ am mâncat,
La vali m'am scoborât,
Pin livedʼ verdʼ m'am păscut,
Apă răci mĭ-am băut,
Apă răci, sloiŭ di ghiaţă,
Pi noroĭ m'am noroit;
Româniĭ că m'aŭ vĕdut,
Sărit-aŭ Româniĭ cu toporu,
Şî Ţiganiĭ cu barosu.
Pi mini m'aŭ omorât,
Carni grasă m'aŭ făcut,
Luat-aŭ Româniĭ slănina,
Şî Ţiganiĭ căpăţina.
Maĭ frumos, maĭ împodobit,
La dumnevostră am adus-o,
S'o vedeţĭ şî s'o priviţ',
Frumos dar s'o dăruiţ',
Cu triĭ galbinĭ înfloriţ,
C'aşa-ĭ legea din bĕtrânĭ,
Din bĕtrânĭ, din óminĭ bunĭ.
Şî apoĭ cu sănătati
La mulţĭ anĭ!

Dupe fie-care vers se repetă cuvintele «Dómnili domn din cer».

SFIRŞITUL PAMÊNTULUI

Culésă de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Cânchiĭ Rusalimuluĭ,
Subt pólili ceĭuluĭ.
Creşti-un crin şî infloreşti.
Dar la cranga crinuluĭ,
Esti un légân di mătasă.
Dar într'ânsu cini-m' şădi?
Şădi bunu Dumnedĕŭ.
Maĭ în rênd cu dumnéluĭ,
Esti-un scaun di argint.
Dar într'ânsu cini-m' şădi?
Şădi Ghiorghi făt frnmos,
Şî mi-l légână pi Hristos,
Şî mi-l légână şî mi l întrébă:
Daleŭ Dómni Isusî Hristósă,
Când iĭ capu vaculuĭ,
Sfârşitu pămîntuluĭ?
Când o bati finu pi naş
Şî fina pi naşa sa,
Atuncĭ iĭ capu vaculuĭ,
Şî sfârşitu pămîntuluĭ.

LA CURTEA LUI RADU VODA

Culésă de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

La curtea luĭ Radu-Vodâ,
Cununiadi vinecĭóri,
La curtea luĭ Radu Vodâ,
Multâ vorbâ di-adunat;
Dar di cini s'adunat?
Di boeriţăli di a Moldoviĭ,
—Daleŭ, Vasîli, fătu meŭ,
De ţiĭ murgu di-asudat,
Asudat în apâ dat?
Aĭ gonit or ti-o gonit?
—Nu m'o gonit, Dómni,
Ş-am gonit,
Am gonit dĭ-o ciutâ linâ
Ciutâ linâ, fărâ splinâ;
Di pi malu Prutuluĭ
Pân' la malu Oltuluĭ.
Când la Olt o dat înnot,
Eŭ cu murgu după ĭa,
Pân' la scara murguluĭ
Şi'n spata voĭniculuĭ.
Nu mi-l crediţ marĭ boerĭ;
Căutaţĭ în buzunari,
Buzunari supt caftali,
Căutaţĭ în degeţĕli,
Şî-ĭ luaţĭ di-un ineluş
Câ-l ari di-o ibovnicâ
Cali di triĭ săptămânĭ.
El mi-o faci în triĭ ḑâli:
Una dus, una vinit,
Şî una cu ia iubit.

După fie-care vers se repetă cuvintele «Cununiadi vinecĭóri».

COLIND DE FATA

Culésă de G. Coatu, invĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

La cranga di ghişânel,
Esti-un dalbul legănel,
Legănel di tastur verdi.
Dar într'ânsu cini şădi?
Şădi Ióna fatâ mari,
Şî cosâ la guleraş,—
Guleraş frătineţesc.
Şî ĭa şădi şî nu taci,
Şî îm' cânt-on cântinel;
Şî nu-ĭ cântic mojăcesc,
Şî-ĭ cântic împărătesc.
Impăratu o vinit,
Pi-acolo pi lângă sat.
Şădi Ióna fatâ mari.
—Dă-m' tu Iónâ apâ răci.
—Apâ răci nu ţ-oiŭ da.
Astăḑĭ, mâni nunta-m' vini;
Astăḑĭ Joĭ în ceia Joĭ,
Me ĭa dintr'aceste curţ',
Sâ mĕ ducă pisti munţ'
Pisti munţ' la alţĭ părinţĭ,
Sâ fiŭ stăpână argaţilor.
Şădi cruci sus pi masă,
Sănătati 'n astâ casâ.

VACUL D'APOI

Culésă de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

La cranga di chiparos,
Daleroleĭ Dómni,
Chiparos mândru miros,
Esti-un légân di fir galbân.
Dar întrânsu cini-mĭ şădi?
Tot Victorie doĭ ochĭ negri.
E nu şădi cum să şădi,
Şi mi-l légână pi Hristos,
E mi-l légână şî-l întrébâ:
Când va fi vécu di-apoĭ?
Când o bati fiŭ pi tatâ,
Şi fiica pi mama iĭ.

După fie-care vers se repetă cuvintele «Daleroleĭ Dómne».

BOURUL

Culésă de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Jĭul mic, mari-o venit, (bis)
Ler Dómni,
Şi di mari marginĭ n'ari,
Şî di-adânc nicĭ potrivnic.
Nótâ-ş nótâ bour negru,
Nótâ-ş nótâ, córni-ş pórtâ.
Dar în córni el maĭ pórtâ,
Legănel di mătasâ.
Dar într'ânsu cini-mĭ cósâ?
Cósâ, cósâ ghindoşăşti,
Di lacrâmĭ abia-l zăreştĭ,
Şi din gurâ-aşa vorbeşti:
— Maĭ lin, maĭ lin, bour negru,
Câ-mĭ stricĭ rostu meŭ;
Eŭ am fraţĭ, în slujbâ-ş daţĭ.
Iĭ îs fraţĭ şi verĭ prĭmarĭ,
Verĭ primarĭ şî vamiş' marĭ,
Iĭ pi tini câ tĭ-or prindi.
Bour din comiţa tali,
Face-or dalbi merişóri;
Bour din costiţa tali,
Face-or cupi şi pahari;
Bour din genunchiu tali,
Face or dalbi sfeşnicióri;
Boŭr din unghia tali,
Face-or dalbi tălgióri.
Şî sâ fiĭ sănătoşĭ,
Inaintea luĭ Hristos,
Şî voi bunâ ş-un colac!

După fie-care vers se repetă cuvintele «Ler Dómni».

DOLFUL

Culésă de G. Coatu, învĕţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Icĭ în cestor corţurĭ,
Drag domnul de-al nostru,
Şi 'n cestor domneştĭ.
Sus la aap di masâ,
Sânt scaunĭ dresâ.
Dar pi scauni cini'ĭ?
Tot Ghiorghi voinicu.
Pi la spata luĭ,
Doĭ, triĭ fraţi di-aĭ luĭ,
Cu işlici 'n brêĭ,
Trag caiĭ di frêĭ;
Trag caiĭ sâ mérgâ,
Mersaĭ mărgărinţĭ.
Staţĭ fraţĭ şi ospătaţĭ,
Miĭ nu-mĭ cătaţĭ,
Câ mê duc la livedĭ,
La livedĭ cu verdĭ.
Dolful s'o 'nnădit,
Merile-o mâncat.
Ghiorghi voĭnicu,
Acasâ o alergat,
Arcu 'ş'o luat,
Arcu şî săgéta;
In dolf o 'ndreptat,
Dolfu s'o supus.
— Stă voinici nu da,
Di arichĭ tĭ-oiŭ lua,
Sus ti-oiŭ rîdica,
Sus la munţĭ cărunţĭ,
La dragiĭ părinţĭ,
Undi iarba creşti,
In triĭ sâ 'mpleteşti,
Chip găităneşti,
Nime nu cosăşti.

TREI CRAI DE LA RESARIT

Culésă de Gh. V. Agapeschi, din com. Vânătorĭ-Némţu, judeţul Némţu.

Treĭ craĭ de la răsărit,
Cu stéu'a călătorit.
Când în cale purceda,
Steaua lor le 'năinta.
La Erusalim daca ajuns,
Stéua lor li s'a ascuns,
Şi le-a fost lor de 'ntrebare,
Nascerea de împĕrat mare.
Dară Irod împărat,
Fórte răŭ s'a turburat,
Şi oştĭ marĭ a ridicat.
Paĭ-spre-ḑece miĭ de pruncĭ,
De doĭ anĭ în jos maĭ micĭ,
Toţĭ sub sabie 'ĭ-a pus,
Ca să afle pe Isus.
Pe Isus nu l'aŭ aflat,
Duhul sfint l'a apărat,
Şi de acum până'n vecie.
Mila ta Doamne să fie,
Cu dar şi cu bucurie,
Şi la mulţĭ anĭ să ne fie.

PLUGUL

Culésă de V. Roster, învĕţător, din comuna Balcanĭ jud. Némţu.

A ho! a ho! mânaţĭ măĭ!
Sara a înserat,
Şi noĭ pe la dumnévóstră n'am [urat!
Vremea a fost maĭ de de mult,
Dar noĭ nu ne-am priceput.
Noĭ sîntem doĭ-spre-ḑece plu- [găraşĭ,
De şése sĕptămânĭ pregătiţĭ,
In séra sfîntuluĭ Vasile porniţĭ,
Cu poruncă împĕrătéscă,
Ca să urăm de la casă, la casă,
Am urat în astă sară,
La un vecin a dumnévóstră,
Şi ne-a dat un bănişor ruginos,
Care nu ne-a fost nicĭ de un [folos.
Dar acum am urat la dumné- [vóstră,
Ca să ne daţĭ două treĭ parale, [bune,
C'avem un plugăraş sărăcuţ,
Şĭ-a rĕmas de'ĭ maĭ desculţ,
Cu opincile potlogoróse,
Cu aţele nodoróse,
De-abĭa 'l purtăm, de la casă, [la casă,
Şi 'ĭ-am face un sumănel de [scórţă,
Ca să-ĭ ţie până diminéţă.
Că de diminéţă încole,
Cu pelea se plăti.
Şi 'ĭ-om face picĭórele frigon
Şi capul bolovan,
Şi ĭa fi câştigu 'n an.
Şi l'om scóte 'n capul satuluĭ
Şi l'om da la mama draculuĭ.
S'o dus sfîntu Vasile pe vale,
Şĭ o tocmit pe băetu luĭ Topală
La plug pe o vară.
Şi ce léfă 'ĭ-aŭ dat?
Un rafoeş de purtat,
F.... mama, cuĭ l'o dat.
Şi băetu aşa de puţin mânca
Două-spre-ḑece mălăuţe le ri- [dica.
Şi s'aŭ apucat de arat
Şĭ aŭ arat, ce-aŭ arat,
Şi într'o casă aŭ intrat.
Şi s'aŭ tot dus din chilióră 'n [chilióră,
Până la a noua chilióră,
Ş'acolo aŭ găsit pe o fată bă- [lăóră
Şi 'ĭ-aŭ ḑis: — Măĭ, băete plu- [găraş,
Cu suman de scuticaş,
Cu opincile de bursuc,
Muriţ'ar viaţa la plug,
Pune'mĭ şi mie doĭ boĭ în frigon
Şi'm ară de-o écă de tarhon;
Că eŭ când m'am logodit,
Şapte anĭ m'am chinuit;
Şi când a fost la culcare
Mi s'a dus pelea de pe spinare.
Şi s'o apucat băetu de arat,
Şi au aninat fĭerul cel lung,
Intr'o rădăcină de căpşună,
Cu adevĕrat, că nu-ĭ minciună.
Şi pe cel lat l'a aninat,
Intr'un os de babă;
Şi l'a făcut şi pe acela scóbă.
Sfîntu Vasile a venit la plug, [cu de mâncat
Şi a găsit plugu stricat.
Fórte rĕŭ s'a supărat,
Fĭarele în traistă le a luat
Şi la fĭerar a plecat.
Dar Ţiganul fudulit
Cu cĭocanul poleit,
Face fĭerul potrivit.
Ţigan barbă şi de trébă,
Inbrăcat într'o pĭele de iapă,
Şi umbla cu trăsura cu un cal [sur
Şi'l spăla cu săpun la c....

Şi'l ştergea cu un prosop prin-
[tre picióre
Par-că era, cine ştie, ce boer
[mare.
Dar Ţiganca: — Bade Tomo!
[bade Tomo!
Fă cu sfîntu Vasile o tocmélă
iute, uşóră,
Că ni-s copilaşiĭ toţĭ cu pĭelea
[gólă,
— Tacĭ Ancuţo fa!
Că ştie sfîntu Vasile, ce ne-a da.
Că ne-a da vre-o două-treĭ ca-
[rauşe de făină
Şĭ-o bucată de slănină
Şi-un budăi de hârtop,
Şi ne-ar fi copilaşiĭ toţĭ cu
[noroc.
Şi a apucat Ţiganul pliftura
Şi la dél nóptea, pe lună,
Când Ţiganca 'l pomenea
Numaĭ păru'ĭ pălălăĭa.
Şi când st-l apuce de mână
Ţuştĭ'cu capu într'o fântână.
Nicĭ acolo nu 'l-aŭ lăsat
Şi acasă 'l-a înturnat.
S'a apucat de lucrat,
Fĭarele bine le-a dresat.
Sfîntu Vasile în traistă le-a luat,
Şi la plug s'a înturnat,
Şi s'a apucat de arat.
Şĭ-a arat delu Garalimuluĭ,
Faţa Erusalimuluĭ.
Şi grâŭ de vară semăna,—
Grâŭ de vară cu năgară
Să dea Domnul să răsară
Până'n sfînta primă-vară.
Sfîntu Vasile într'o diminéţă
[s'a sculat
Pe ochĭ negrri s'aŭ spălat,
La icóne s'a 'nchinat,
Şi la grajd a alergat.
Ş'a scos un cal de graur,
Cu şaua de aur,
Cu scările de mărgărintarĭ,
Ca la boreiĭ ceĭ marĭ,
Şi cu potcóvele de de argint,
Care n'am vĕdut de când, sînt.
Şi la grâŭ a alergat.
Repede înapoĭ s'a înturnat:
— Ce să facem, măĭ femeĭe!
Grâu nostru vra să peĭe.
— Nu te teme mĕĭ bărbate!
Că cu vremea se fac tóte.
Du-te'n târg la ferărie
Şi cumpără douĕ-spre-ḑece oca
[de fer
Şi douĕ-spre-ḑece de oţel.
Şi fă săcerele mărunţele,
C'or curge sĕcerătoriĭ,
Ca noriĭ
Şi săcerăţelele,
Ca stelele.
Şi dintr'acelea 'mĭ-am ales
O săcereţică maĭ hărnicuţă,
Cu pólele ridicate,
Cu mânicile suflicate,
Cu drépta săcera,
Cu stânga lega,
Snopu gata că mi'l da.
Şĭ-o făcut sfîntu Vasile,
O arie mare,
In capul pămîntuluĭ
In zăliştca vîntuluĭ
Şĭ-o scos doĭ-spre-ḑece lighinţĭ,
Ca focul de iuţĭ.
Cu copiţele treĭera,
Cu nările vêntura,
Cu coḑile felezuia,
Cu urechile în sacĭ punea,
Căuş nu le maĭ trebuĭa.
Şĭ-o încărcat sfîntu Vasile
Douĕ-spre-ḑece care mocăneştĭ
Şi le-a trimis la móră la Ivă-
[neştĭ.
Dar pe lângă cară,
A pus flăcăĭ,
De ceĭ nătărăĭ.
Leucele clămpănĭa,
Cuĭele de la capete sărĭa,
Grâŭ de prin hărăbălĭ curgea.
Sfîntu Vasile în urmă strângea
Şi prin hărăvălĭ punea,
Dară curva de móră,
Când a vĕḑut atâta cară, cu
[povară,
A pus códa pe spinare
Ş'a plecat la lunca mare.
Dar moraru meşter bun
A eşit c'o sărcinuţă de bucĭ,
Cu nasu 'nfundat de mucĭ.
Dar morăriţa maĭ pricepută
A eşit c'o strachină nouă
Şi a stricat douĕ oué,
Şĭ-a făcut morişca nouă.
Heanţa, clanţa,
Până Mĭercurĭ diminéţa,
Făina curgea ca ghéţa.
Şĭ-a încărcat sfîntu Vasile fă-
Şĭ-acasă s'a înturnat [ina,

Şĭ-a ḑis nevesteĭ sale,
Să facă un colac,
Mândru frumos,
Ca faţa luĭ Hristos.
Şi l'a rupt în două
Şi ne-a dat şi nouă;
Şi l'a rupt în treĭ
Şĭ-a dat şi la copiĭ;
Şi l'a rupt în patru
Şĭ-a trimis şi la împěratu.
Noĭ, de urat, am maĭ ura,
D'am urat în astă sară,
La un vecin al dumnévóstră
Şi acela are o copilă cam próstă:
Urza pânza pe după casă
Şĭ-o nivide printr'o lésă;
Câţĭ trecea,
Toţĭ ţesĭa;
Câte păsărele sbura,
Tóte'n pânza feteĭ mameĭ s'a-
[nina.
De la Paştĭ, pân' la Sânzâene
Abĭa a ţesut, de un fund de
[ismene.
Şi când a fost la croit
O palmă 'ĭ-a maĭ trebuit.
Noĭ de urat tot am maĭ ura,
D'am urat în astă sară,
La alt vecin al dumnévóstră.
Şi acela avea o ghiţică bălăióră,
Şi noĭ la plug am avut un po-
[tângel de năgară.
Şi s'a apucat ghiţica cea bă-
[lăĭóră,
Şi ne-a mâncat potângelul cel
[de năgară.
De cât ne făcea acéstă stin-
[ghirĭală,
Maĭ bine-o mânca lupu, de
[astă primă-vară.
Noĭ de urat, tot am maĭ ura,
Dar nu sîntem de icĭ de colea,
Sîntem din dél de la Hârtop,
Unde înghĭaţă apa în tĭoc,
Şi găluştele la foc,
Şi motanu şéde într'un fund
[de poloboc,
Şi sudue pe mâţă de cruce,
Că ĭ-a mâncat laptele cel dulce.
Noĭ de urat tot am maĭ ura,
Dar ferul cel lat s'a stricat,
Şi cel lung, mě duc să'l aduc.

COLIND DE LOGODNICA

Cules de G. Çoatu, învěţător din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Pi cel, cel, cel,
La cranga di işînel
Esti-un légăn di fir galbên.
Dar într'ânsu cini şădi?
Şădi Ióna fată mare.
Ia îş cósâ un guleraş,
Ia îş cósâ chindeşăşti
Chindeşăşti în chip domneşti.
Cini sădi ş-o priveşti?
Şădi Gheorghi ş-o priveşti,
Şî cu galbenĭ o îmbulgăreşti
Şi din gură îĭ vorbeşti:
— Fa Iónâ, fatâ mari,
Dă-mĭ tu apâ răcitóri.
— Apâ răci nu ţ-oiŭ da
Câ ĭo-'s fatâ logoditâ
Astâ-ḑĭ mâni nunta'mĭ vini,
Şî mă ĭa din céste curţĭ,
Din céste curţĭ di aceştĭ părinţĭ
Şî mě treci pisti munţî
Pisti munţĭ în alţi curţî,
Alţi curţî la alţi părinţi
Alţî fraţ, alti surorĭ
Şî alti grădinĭ cu florĭ.

DOLFUL

(VARIANTA)

Culésă de G. Coatu, învĕţator din Cerna, plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Dómnili! Ice'n ceste curţi Dómnili!
Şî'n ceste Domniĭ,
Făcliĭ dalbi aprinsâ.
Sîntuşi mesă 'ntinsâ
Jur prejur di mesâ
Staŭ scauni dresâ ;
Maĭ la cap di masâ
Scaun zugrăvit,
Cu jăl, jal suit
Cu jălţ bun di dar.
Pi el cini şădi ?
Tînĕru Ghiorghiţâ.
Maĭ la spata luĭ
Doĭ, triĭ fraţ di-aĭ luĭ,
Cu işlicĭ 'n brâĭ
Trag caiĭ sâ mérgâ
La măr mărgărint,
Meri di argint.
Multi meri faci
Faci nu li cóci.
Dar di ci pricinâ ?
Dulfu s'o 'nvĕţat,
Merile-o mâncat,
Smiceli-o stricat.
Nimi n'o aflat ;
Ghiorghi mĭ-o aflat,
Acasâ o plecat
Arcu 'ş'o luat
Arcu şî săgéta.
La mĕr o alergat,
Supt mĕr mi s'o pus.
Mult nu zăbăvirâ
Dulfu câ sosîrâ,
Nimi nu-l zărirâ.
Gheorghi îl zărirâ,
Tinsâ sâ-l săgeti.
Dulfu iĭ rĕspunsâ :
— Nu mĕ săgeta,
Eŭ ţ-oiŭ trebui,
In braţâ ti-oiŭ lua
Sus ti-ăiŭ rîdica
Sus la munţ' cărunţ'
Jos la văĭ adâncĭ,
Undi iarba'mĭ creşti
Creşti şî mpleteşti,
Chip găităneşti.
La isvórâ răci
Trec feti di Greci
Urma turora
De venit îmĭ vini
Tânăra Maritâ.
Nimi nu zărirâ
Ghiorghi mĭ o zărirâ
In braţâ mĭ-o luarâ
In bot mĭ-o sărutarâ
Pâni iĭ dădurâ.

LA PASMARCEN MI-SA PLIMBA

Cules din Zebil, judeţul Tulcea, de G. Coatu, învĕţător, din Cerna plasa Măcin, judeţul Tulcea.

La păsmercen mi-sâ plimbâ
Valerum Dómni,
Tot Iléna mi sâ plimbâ,
Plecaţ' voĭ merĭ vârvureli
Să rup douê flăriceli
Sâ-m' fac douê cununelĭ,
Sâ-m' cunun doĭ χinĭ ş-o χinâ,
Câ pi câţ ĭ-am cununat
Şi pi toţĭ 'ĭ-am dăruit
Cu ghiţăli bălţăţăli
Cu vacĭ negri leoreli.

După fie-care vers se repetă cuvintele: «Valerum dómni».

TREI CRAI DE LA RASARIT

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Treĭ craĭ de la răsărit
Cu stéua aŭ călătorit.
Când în cale purcedea
Stéua înainte mergea.
Nu mergea spre apus tare
Şi spre améḑă avea cărare
La Ierusalim dacă aŭ ajuns
Stéua lor li s'aŭ ascuns.
Decĭ le-a fost lor de întrebare
Naşterea de un Impĕrat mare.
Şi aŭ început a se plimba
Prin oraş a întreba,
Unde s'a născut ḑicênd,
Un craĭ mare de curând?
Noĭ nu ştim n'am vĕḑut.
Vĕḑuĭ stele la răsărit.
Insă Irod împĕrat
Auḑind s'a tulburat.
Şi în Bitleem a intrat;
Mare óste a râdicat,
Mulţĭ coconĭ micĭ a tăiat.
Paĭspreḑece miĭ de prunci
Toţĭ sub sabie i-a pus
Ca să-l afle pe Isus.
Pe Isus nu l-a aflat
Duhul Sfînt l-a apărat.

CI SA NALŢA SUS LA CER?

Cules din Zebil, jud. Tulcea de G. Coatu, învĕţător din Cerna plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Ci sâ 'nalţâ sus la cer ?
Lerule domnule.
Sbórâ-un cârd di porungheĭ,
Lerule, domnule,
Dar din urma cârduluĭ
Vini-on porumb gălghior,
Şî 'm' e Ghiorghi călăreţu,—
Călăreţ în chip domneţ,
Pi-un cal galbên zmerdios,
Galbên sari 'n piatra sacâ.
Piatra sacâ'n patru crapâ,
Curgi-un isvoraş di apâ,
Marĭ boerĭ caĭ bunĭ ş'adapâ,
Şî pi Gheorghi mi-l întébâ :
—Daleŭ, Ghiorghi, fătul nostru
Nu ţî-ĭ calu di vânḑari ?
Sâ-ţî daŭ galbinĭ şi parali
Sâ-ţ daŭ unu sâ'ţ' daŭ doĭ,
Sâ-ţĭ daŭ patru ḑecĭ şî doĭ.
—Pi mini naşu m'o botezat
Şî pi galbên mi l-o dat,
Şî viţăli bălţăţăli.

După fie-care vers se repetă cuvintele «Lerule domnule«.

DULFUL
(VARIANTA)

Cules din Zebil, jud. Tulcea de G. Coatu, învĕţător din Cerna plasă Măcin, judeţul Tulcea.

Din crescut mĭ-o crescut
Doĭ merĭ 'nalţĭ rămuraţ',
Di tulchinâ dipărtaţ'.
Ión arcu 'n mânâ, ş-o luat
Şî la merĭ s'o dus,
Supt merĭ s'o pus.
Mult nu zăbovirâ.
Dulfu sâ ivirâ,
Tinsâ sâ-l săgeti.
— Stăĭ nu mĕ lovi
Câ ţĭ-oiŭ trebui
In braţâ ti-oiŭ lua
Şî ti-oiŭ rîdica
Sus la garalim
Şî ţ-oiŭ dărui
Ceru cu stelili;
Şî ti-oiŭ scoborâ
Jos la garalim,
Şi ţ-oiŭ dărui
Norodu cu pămîntu.
In vestea luĭ Hristos
Sâ fiĭ sănătos.

SUS LA DÉLUL BOULUI

Cules din Zebil, jud. Tulcea, de G. Coatu, învĕţător, din Cerna plasa Măcin, judeţul Tulcea.

Sus la délu -bouluĭ
Esti cranga mĕruluĭ.
Dar la cranga măruluĭ
Esti-un légân di fir galbên.
Dar într'nsu cini şădi ?
Tot Marina fată mari.
Ia să jócă 'n douĕ meri,—
Douĕ meri d'aureli.
Jos la strunga oilor
Esti-un ciobănaş frumos.
El să jócă 'n două meli
Două meli ocheşăli.
Haĭ Marino să schimbăm,
Să-ţ daŭ meli ocheşăli
Să-m' daĭ meri d'aureli.
— Ba eŭ meri nu ţ-oiŭ da.
Mi li-o dat nânaşu meŭ,
Mi li-o dat di botejuni
Să le ţiiŭ di cununiĭ.
Şădi cruci sus pi masă
Sănătati 'n céstă casă.

IN ORAŞ LA VICLEEM

Cules de G. Coatu, învĕţător, din Cerna plasa Măcin, judeţul Tulcea.

In oraş la Vicleem
Viniţĭ, boerĭ, să-l primim,
Că astă ḑĭ ni s'o născut
Domnul cel făr'început
Şî astă-ḑĭ ni s'o 'mplinit
Prorocia di dimult,
Că să va naşti Hristos
Mesîa, cap luminos,
Din fecĭóra Maria,
Din nému lu Avram,
Din sămânţa luĭ David,
Din duhul sfânt zămislit.
Triĭ craĭ di la rĕsărir
La 'nchinari ĭ-o venit
Darurĭ scumpi aducênd
Şî către Hristos căutând:
Culcă-ti 'mpărat ceresc
In sălaş dobitocesc;
Ti culcă pi fân uscat
Di îngerĭ înconjurat.
Craiĭ ti vor lăuda
Şî mărirĭ îţĭ vor da.
Slavă întru ciĭ di sus
Şî paci pân' la apus.

PLUGUL

Cules de G. Coatu, învĕţător, din Cerna plasa Măcin; judeţul Tulcea.

A plecat badea
Intr'o sfântă Joĭ
Cu plugu cu doĭsprici boĭ,
La mĕru rotat
La câmpu curat,
Undi'ĭ-o vinit maĭ bini di arat.
Zîciţ' măĭ! Hăĭ!
A arat, a împănat
Brasdâ négr'a răsturnat
Şî pi brasd'a sĕmănat
Grâŭ mărunt şî cu săcară
Sâ dea domnu sâ răsară,
Gurâ băeţ'! Hăĭ!
Apoĭ s'o pus badea sâ vadâ
Di-ĭ grâŭ copt răscopt.
Di diparti 'ngălbinea
Di-aprópi săciria'şĭ gătia.
Indemnaţ' măĭ! Hăĭ.
Apoĭ s'o dus badea acasâ
Ş'o băgat mâna 'n streşióră
Şî o scos o săbióră
Di nouâ coţ' di lunguşóră.
Apoĭ s'o dus badea la moş Ion Ţîganu,
Cari bati bini cu ciocanu;
Ş'o făcut nişti săcereli
Cu dinţiĭ di ghioceli
Sâ săcerăm şi noĭ copiiĭ cu eli.
Apoĭ strânsă toţ finiĭ şi veciniĭ
Şi v'o triĭ babĭ bĕtrânĭ
Cari ştiŭ rândul la pânĭ.
Şî pi toţĭ iĭ dusâ
Pi toţ iĭ pusâ
La lucru pămîntuluĭ
La răcórea vîntuluĭ.
Eĭ cu stânga apucaŭ
Şî cu drépta săceraŭ
Şî mănunchĭ câ făceaŭ.
Din mănunchĭ în snop,
Din snop clăĭ,
Din clăĭ în car
Din car pi arman.
Apoĭ s'o dus badea
La Visterna la târg mari
Ş'o cumpărat nouĕ epi, tot sirepi
Cari cu copitili trieraŭ
Cu códa plăsuiaŭ,
Cu dinţiĭ sacu ţineaŭ
Cu urechili în sac turnaŭ,
Şi cu cóma sacu legaŭ.
Apoĭ încărca nouâ cari cu povarâ
Şî plecâ la móţa di mórâ.
Dar móţa di mórâ
Cân vĕdu atâtia carâ
Pusâ códa pi schinari
Şî sâ fărâmâ maĭ tari.
Şî moraru fărmă un oŭ
Ş'o făcu din iznoŭ;
Şî-ĭ turna di asupra'n coş
Grâŭ mărunt di cel roş.
Chică'n coş, din coş sub piatrâ
Di supt piatrâ în covată.
Şî făcu triĭ tărâţâ ş'o făinâ,
Ca la móra luĭ Căpăţînâ
Dî, băeti, câ 'ĭ bunâ.
Iarâş nevăştuica cea frumósâ
Audâ tocmaĭ din casâ
Scârţâitu carîlor
Chiotu flăcăilor.
Ia în casâ c'alerga
Şî din cuiŭ îş alegea
Sîta mari şi c'am désâ
Tot cu pânza di mătasâ.
Şî cernea, mări, cernea,
Şî ninsóri s'aşternea.
Şî făceâ un colac
Mândru şi frumos
Ca faţa luĭ Hristos.
Rupĭ'n douê, dă şî nouâ,
Rupi 'n triĭ, dă şî luĭ Andriĭŭ.
Rupi'n pătru, dă şî lu'mpĕratu.
Rupi 'n cincĭ, dă şî la ăĭ cu ochincĭ.
Daţĭ boerĭ daţĭ,

Daţĭ marea cu sarea
Şî Oltu cu totu ;
Şî chicĭorul porculuĭ
Din fundu poduluĭ.
Daţĭ câ şî Dumneḑĕŭ v'a da,
Vacĭ cu ghiţăĭ, scrófi cu purceĭ,
Raţâ potcoviti, găinĭ îmbroboditi,
Cucoş cu mărgeli,
Ca sâ v'aduni surceli.
Iacâ vini-o plói cu ninsóri
Toţ plugariĭ cu mantali,
Numa unu cu ilic.
L'a luat dracu di frig.
Aho, ho !

IN SAMBATA LUI LAZAR

Culésă de G. Coatu, învĕţător, din Cerna plasa Măcin, judeţul Tulcea.

In Işăni din dugheni
Şî scorneşti porunghĭ alghĭ,—
Porunghĭ alghĭ, coḑîli verḑĭ.
Sâ sucirâ sâ'nvîrtirâ
Codiţili li căḑurâ.
Li strânsĕrâ mănuncheli
Li dădu la surăţăli,—
La surati 'n alti sati
La matuşâ dupâ uşâ
La mirésâ după casâ.

PLUGUŞORUL

Culese de învĕţ. N. I. Bălţatescu, din comuna Dragomirnştĭ, judeţul Némţu.

Sară mândră şi frumósă,
La boerĭ pusă pe masă,
Mâne anul se noeşte
Pluguşorul se găteşte,
Cu doĭ boĭ la érbă verde;
Pluguşorul sub părete,
Noĭ prin sat pe lângă fete.
Tragiţĭ măĭ: Hăĭ, hăĭ!
A plecat la arat
La câmpul durat.
Brasdă mare a rĕsturnat
Grâŭ de vară a sămănat,
Grâŭ de vară cu năgară,
Grâŭ de vară cu arnăut
O dat domnul s'o făcut.
Ea maĭ trageţĭ, măĭ: Hăĭ, hăĭ!
De urat am maĭ ura,
Dar ne e témă că vom însera
Pe la curţile dumnévóstră,
Departe de bordeele nóstre.
Şi avem să trecem nişte munţĭ întunecoşĭ,
Maĭ rĕmâneţĭ boerĭ marĭ sănătoşĭ,
Aho !

AHO! AHO!

Culésă de învĕţ. N. I. Bălţătescu, din com. Dragomireştĭ judeţul Némţu.

Aho! Aho!
S'a sculat jupânu gasda
Intr'o sfîntă Joĭ
Cu douĕ-spre-ḑece pluguĭ de boĭ.
Şi s'aŭ dus ln mĕru rotat
Unde-ĭ bine de arat,—
De arat şi sămănat
Grâŭ de vară cu nagară
Sĕ rĕsară pênă'n sară.
Grâŭ mărunt arnăut
O dat Domnul s'o făcut.
Am arat cât am arat
Intr'o viţă de copac.
Am arat şi am grăpat
Grâul érăşĭ a crescut,
La anul şi 'ntru mulţĭ anĭ.

NASCEREA DOMNULUI

Culésă de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţĭ, judeţul Némţu.

Bucurie mare avem
Tot neamul pămîntuluĭ;
Din 'nălţimea ceruluĭ
De naşterea Domnuluĭ,
Căcĭ s'a născut Domnul Sfînt
Omenilor pe pămînt;
Nădejde creştinilor,
Bucuria tuturor.
De la Tatăl a venit
Vitleemul cel smerit,
Frumuşel şi 'npodobit.
Insu-şĭ cu puterea luĭ
Sdrobi capul şerpeluĭ
Şi puterea iaduluĭ.
Şi de acum până în vecie
Mila ta Doamne se fie.
Cu dar şi cu bucurie,
Pe la toţĭ de veselie
Şi nouă de bucurie
O! Hristóse, slavă Ţie!

VENIŢI TOŢI CEI DIN ADAM

Cules de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscăţĭ, judeţul Némţu.

Veniţĭ toţĭ ceĭ din Adam
Şi cu fiul luĭ Avram,
Să-ĭ cântăm versul de jele
Pentru a luĭ Adam greşele.
Să-ĭ cântăm vers de carte,
Pentru a luĭ Adam păcate.
Căcĭ Adam când o greşit
Domnul din Raĭ l'a lipsit.
In pórta Raiuluĭ l-o pus.
In pară de foc ne stins.
Şi-a început Adam a plânge
Şi cătră Eva a ḑice:
Of! Evo, cum te ascultaĭ
Sfînta poruncă călcaĭ ?!
Din pom îndrăsniĭ şi mâncaĭ
Şi din Raĭ mĕ lepădaĭ.
Raiule, grădină dulce,
Nu mĕ îndur a mĕ maĭ duce,
De dulceaţa ta cea dulce,
De mirosul florilor,
De glasul Ingerilor.
Plângeţĭ petri şi pămênt
Din Raĭ mĕ găsesc lipsit.
Raiule a me zidire
Mĕ găsesc în prigonire.

OH ! AMAR ŞI GREA DURERE

Cules de învĕţ. N. I. Bălţătescu din comuna Dragomirestĭ, judeţul Némţu.

Oh ! amar şi grea durere
Mórte fără mângâere,
Veniţĭ fraţĭ, veniţĭ surorĭ
De mĕ 'npodobiţĭ cu florĭ,
Să vie şi-a mea soţie,
Care-am fost la cununie.
Să stropéscă stropi cu apă,
Mĕ petreceţĭ pân' la grópă.
Să stropéscă stropi cu vin
Şi ḑiceţĭ cu toţĭ amin.
Ḑiua bună mi-o luaĭ
Şi la Raiŭ că o plecaĭ
Dar la Raiŭ când am ajuns,
Găsiĭ Raiul încuet.
Treĭ mătănĭ am închinat,
Luĭ Dumneḑeŭ m'am rugat,
Dumneḑeŭ ca un sfînt
Rugăciunea mi-a primit,
Raiul mi l'a descuet.
Iară în Raiŭ când um intrat,
Ce-am vĕḑut m'am bucurat :
Vĕḑuĭ mesele întinse
Şi fălciĭ de céră aprinse.
Vĕḑuĭ pahare pline
Auḑiĭ cuvinte bune.
Vĕḑuĭ pomiĭ încărcaţĭ,
De copiĭ botezaţĭ ;
Vĕḑuĭ fântânele pline
De sufletele cele bune.
Vĕḑuĭ fântânele góle
De sufletele cele rele.

COLINDUL LUI CHRISTOS

Cules de la Gavril Gh. Ioniţă, din căt. Ghiudăónĭ, com. Cracăónĭ jud. Némţu.

Ia'n sculaţĭ, boerĭ, sculaţĭ
De vĕ sculaţĭ slugile,
S'aprindă făcliile
Să măture casile;
Că vĕ vin colindătorĭ
Nóptea pe la cântătorĭ,
Nu vĕ venim nicĭ c'un rĕŭ
Aducem pe Dumneḑeŭ
Mititel şi 'nfăşeţel;
Faşa albă de mătasă
Să-ĭ fie móle la ósă,
Cu chitia de bumbac
Să-ĭ fie móle la cap.

COLIND DÉLU DUPA DÉL

Culese de G. Popescu, învĕţ. de la Sandu Todosă, din satul Perienĭ, comuna Bogescĭ, judeţul Tutova.

Colind délu după dél
Nu sciŭ sórele rĕsare,
Orĭ Adam vine călare
Pe-un cal galben gălbior;
Da nu-'ĭ galben de făptură
Şi'ĭ galben de asudătură,
Aducênd pe moş Crăciun,
Cu mustăţile de fân
Cu barba de ibrişin,
Faşă d'albă de mătasă
făcută de-o jupânésă.
Cu scufia de bumbac,
Să-'ĭ fie móle la cap.
Dar în fundu chitiórei
Este o piatră năstrăpatră
Ce coprinde lumea tótă
Ţarigrad pe jumĕtate
La mulţĭ anĭ cu sănătate!!

DÓMNE ISUSE HRISTÓSE

Cules de G. Popescu, învĕţător, de la Sandu Todosă, din satul Perienĭ, comnna Bogescĭ, judeţul Tutova.

Dómne, Isuse Hristóse,
Tu eştĭ sóre prea frumósă
Şi radă prea luminósă.
Tu din ceriŭ te-aĭ pogorât
Oamenilor pre pămênt,
Şi te-aĭ dat in chip de rob
De ne-aĭ scos pe noĭ din foc;
Şi te-aĭ dat în chip de slugă
De ne-aĭ scos pe noĭ din muncă.
O! Isuse! lume dulce
Şi la raŭ când ne vom duce
Aşteptându-te Hristósă
Ca nişte feare 'nsĕtóse
Să cobóră la isvóră
Şi din apă sĕ adapă
Şi luĭ Dumneḑeŭ se rógà.

CANTA CUCU IN SGAI GALBIN

Cules de învĕţătórea E. Slăvescu din comuna Devesel, plasa Ocol jud. Romanaţĭ.

Câută cucul în sgaĭ galbin
Şi-aşa cântă de frumos,
In potrozul luĭ Hristos:
Dragă fică de împărat.
Bagă-ţĭ capul pe feréstră
Că Impăratul nu-ĭ acasă,
Că mi-s'a dus la vînat
La vânat la feredeŭ
Und' se scaldă Dumneḑeŭ!
Iar se scaldă şi se'ntrébă
Ce-ĭ maĭ bun pe cest pămênt?
Da 'ĭ maĭ bun, calu'ĭ maĭ bun
Căcĭ calea de nouĕ ḑile
El o calcă în douĕ ḑile.
Iar se scaldă şi se întrébă
Ce-ĭ maĭ bun pe cest pămênt?
Dar maĭ bună óia maĭ bună
Căcĭ vara dădulcesce
Şi iarna te încălzeşte.
Iar se scaldă şi se întréba
Ce-ĭ maĭ bun pe cest pămênt?
Da-ĭ maĭ bun, boul maĭ bun
Că câtu-ĭ o ḑi de vară
El rĕstórnă o brasdă négră
Dar Dumneḑeŭ l'a lăsat
După el să se hrănéscă
Toţĭ gini şĭ creştinĭ
La nămiaḑi să mi-l slobóḑă
Ca să-şĭ ude buzele
Buzele cu apele
Şi dinţiĭ cu colţ de iarbă.
Orĭ-ce prasnic luminat
Faceţĭ bine şi ĭertaţĭ,
Că avem şi noĭ un folos,
De dulce naşterea luĭ Hristos.

BUCURIE

Cules de I. Dumbravă, din comuna Uscațĭ, județul Némțu.

Bucurie mare avem
Tot némul pămîntuluĭ.
Din înălțimea ceruluĭ
De naşterea Domnuluĭ.
Veseleşte-te tu cerĭŭ,
Şi te bucură pămînt
Căcĭ s'aŭ născut domnul sfînt,
Omenilor pe pămînt.
Nădejdea creştinilor,
Bucuria tuturor,
De la tatăl, 'ĭ-a venit
Vitliimul cel smerit,
Frumuşel şi împodobit.
Insuşĭ cu puterea luĭ
Sdrobi capul şérpeluĭ,
Şi puterea Iaduluĭ.
Şi de-acum până 'n vecie,
Mila ta Dómne să fie.
Cu dor şi cu bucurie,
Pe la toțĭ de veselie,
Şi noua de bucurie,
O Hristóse mărire ție.

O! DE TREI ORI TICALÓSE

Cules de I. Dumbravă învĕț. din comuna Uscațĭ, județul Némțu.

O! de trei orĭ ticălóse,
Suflet ce eşĭ din óse.
Cât e lumea de frumóse,
Porumbiță mângâióse;
Că în lume când noĭ eram,
Cu frațiĭ bém şi mâncam,
Şi în tóte ne desmerdam,
Sufletele atuncĭ ḑise :
O fratele meŭ cel dulce,
Să'm daĭ haĭna să mĕ'nbrac,
Să scap din munca din iad,
Ba eŭ haĭna nu 'ț-oĭ da,
Fie'țĭ munca în vecĭ aşa.
Că în lume cât aĭ trăit,
Haĭnă de ce nu 'ț-aĭ făcut,
Haĭnă bună şi frumósă,
Şi să'țĭ fie gata de masă,
Haĭnă mândră aurită,
Să-'țĭ fie gata de nuntă.

PATIMELE LUI HRISTOS

Cul'es de G. Giurumescu învĕţ. din comuna Ruptura, judeţul Mehedinţĭ.

Astă-ḑĭ cel prea lăudat,
Ingeruluĭ mare sfat
Sfătuind Dumneḑeirea
Să-şĭ împlinéscă ḑidirea,
Când cina vrea s'o gătéscă,
Pe Isus să-l restignéscă,
Când Hristos masa a pus,
Atuncĭ Jidoviĭ l'aŭ prins,
In curte la Pilat l'a dus.
C'acolo sunt adunaţĭ
Arhereĭ şi Fariseĭ
Impreunaţĭ cu cărturarĭ,
Tot de Hristos făcând sfat.
Pe Hristos să-l dea la mórte.
Hristos ne-a stricat legea
Şi ne-a stricat Sâmbăta.
—Eŭ nu v'am spurcat legea
Nu v'am stricat Sâmbăta ;
Ş'am venit cu chip în lume
Să vĕ daŭ la cele bune.
Iuda iubitor de banĭ
Grăi către aĭ săĭ duşmanĭ,
—Daţi-mĭ treĭ-ḑecĭ de arginţĭ
Să vi-l daŭ să-l restigniţĭ.
Treĭ-ḑecĭ de arginţĭ ĭ'a dat
La Golgota l'a 'nălţat,
La Golgota l'aŭ suit
Pe cruce l'aŭ restignit
Piróne în mâinĭ 'ĭ-aŭ bătut.
I'aŭ batut în mâĭnĭ şi talpe,
Ca să le împlinéscă tóte,
La umbră de spin l'a dus,
Cu suliţa l'aŭ străpuns
Apoĭ şi sânge 'ĭ-aŭ curs,
Fere 'ĭ-aŭ dat de-aŭ mâncat
Cu oţet l'aŭ adăpat
Munţiĭ s'aŭ cutremurat,
Braḑĭ mărunţĭ s'aŭ legănat
Pĭetrele s'aŭ despicat,
Ape marĭ s'aŭ tulburat,
Sórele s'aŭ întunecat,
Luna 'n sânge s'aŭ îmbrăcat
Luna s'aŭ întors 'n sânge
Ingerĭ începură a plânge.
Pentru aceia Dómne Sfinte
Adu-ţĭ şi de noĭ aminte,
Şi de păcat ne păḑesce
Şi in Raĭ ne sălăsluеşce ;
Că acolo e apa vieţeĭ.
Dómne şi póma dulceţeĭ,
Şi de acu până în vecie
Mila domnuluĭ să fie.

ASTA-ḐI CÉSUL MI-A SOSIT

Cules de G. Giurumescu, învěţ., din comuna Ruptura judeţul Mehedinţi.

Astă-ḑĭ césul mĭ-a sosit,
Şi lumea mĭ-am părăsit,
Astă-ḑĭ mě călătoresc
La părintele ceresc,
Unde mě adastă Christos,
Să'mĭ ĭaŭ bune, să'mĭ ĭaŭ rele,
După pěcatele mele,
Bune saŭ rele să'mĭ ĭaŭ,
Sama de tóte să'mĭ daŭ,
Pentru câte le-am urmat,
Până la cel maĭ mic pěcat,
Veḑĭ îngerul morţiĭ,
Acum cum ne sosesce la drum.
Of! suflete ticălóse,
Te gândeştĭ numaĭ la traĭ,
Iar nu la Iad saŭ la Raiŭ.
Mâncaĭ pâĭne cu zahar,
Iar acum numaĭ trecĭ pe la Iad,
Unde păcătoşiĭ ard,
Şi de aicĭ la alt vad,
Tot la Iad, la Iad,
O! vaĭ, spre Iad mě uĭtaĭ,
Ce věḑuĭ mě minunaĭ:
Věḑuĭ negustorĭ în rênd,
Cari vînd lipsă în târg;
Věḑuĭ cu cântarĭ la gât,
Tânguindu-se amărât;
Věḑuĭ cu cântarĭ de nas,
Se văĭtaŭ cu mare glas;
Věḑuĭ cu fórficĭ de cóte,
Se văĭtaŭ că nu maĭ póte.
Şi de aicea la alt vad,
Tot la Iad, la Iad.
O! vaĭ spre Iad mě uĭtaĭ.
Ce věḑuĭ mě minunaĭ:
Věḑuĭ muerile în muncĭ,
Care îşĭ omóră a eĭ pruncĭ,
Fără milă fără dor,
In pântice de omor.
Věḑuĭ balaur căscând,
Şi din génă foc vărsând,
Şi de aicea la alt vad,
Tot la Iad, la Iad,
O! vaĭ, spre Iad mă uitaĭ,
Ce věḑuĭ mě minunaĭ:
Věḑuĭ popĭ şi hiroticĭ,
Cu dascălĭ, cu gramaticĭ,
Aruncaţĭ cu capu în jos,
In focul cel flăcăros,
Věḑuĭ împěraţĭ tiranĭ,
Trăgătorĭ de goioganĭ
Care pe lume aŭ trăit,
Şi săracĭ n'aŭ miluit,
Şi de aicea la alt vad,
Tot la Raĭ, la Raĭ,
O! vaĭ, spre Raĭ mě uitaĭ,
Ce věḑuĭ mě bucuraĭ:
Věḑuĭ flórea sóreluĭ,
Şedea în pórta Raiuluĭ,
Şi judeca florile,
Ce-aŭ făcut mirosurile.
Věḑuĭ mese dalbe întinse,
Cu făcliĭ de céră aprinse.
Věḑuĭ negre mese întinse,
Cu făcliĭ de céră stinse,
Věḑuĭ ómenĭ spovediţĭ,
Ca nisce pomĭ înfloriţĭ,
Věḑuĭ şi nespovediţĭ,
Ca nişte buştenĭ pârliţĭ.
Věḑuĭ muerĭ spovedite,
Ca nişte florĭ înflorite.
Veḑuĭ şi nespovedite,
Ca nişte pae pârlite,
Věḑuĭ fete spovedite,
Ca nişte ruge înflorite;
Věḑuĭ şi nespovedite,
Ca nişte tufe pârlite,
Şi de acum până în vecie,
Mila Domnuluĭ să fie.

STÉUA DE SUS RASARE

Cules de învĕţ. G. Giurumescu, comuna Ruptura, jud. Mehedinţĭ.

Stéua de sus rĕsare
Cu cea taină mare
Şi stéua îşĭ dă raḑă,
Maici luminéḑă.
Eŭ maichiĭ grăesc
Graĭ filosofesc,
Că de când pămêntul
S'a născut cuvêntul
Născând pe Hristos,
Lumeĭ spre folos.
Tu, o stea prea luminósă
Şi din tóte alésă,
Că cu a ta ivire
N'aveţĭ întocmire;
Că nouĕ ne scrie
Din astrolomie
Din cetatea luĭ David,
Fiilor arătând
Şi în dată aŭ aflat
Pe cel ce aŭ căutat
Şi luĭ i s'a arătat,
Ca unuĭ împărat.
Circovie împărate,
Şi prea luminate
Te sciŭ din ce escĭ mare.
Dintr'o iţă eştĭ slăvit
Pe pămînt aĭ venit
Pe cruce te-a restignit,
Şi te-aĭ dat in chip de rob;
Ca să scoţĭ lumea din foc;
Şi te-aĭ dat în chip de slugă,
Ca să scoţĭ lumea din muncă.
Aşteptându-te Christóse
Ca şi fiarele setóse
Când cobóră la isvóră,
Şi de apă că s'adapă
Şi luĭ Dumneḑeŭ se rógă
O! Isuse Hristóse,
Ispitind cu sf. cruce
De vrăjmaşiĭ nevĕḑuţĭ
Că în păcate sunt căḑuţĭ.

O! AMAR ŞI GREA DURERE

Cules de G. Giurmescu, învĕţ. din comuna Ruptura jud. Mehedinţĭ.

O! amar şi grea durere
Jale făr'de mângâere,
Ş'o plângere necurmată,
Lacrămĭ, pârae înfocate,
Că aḑĭ mórtea mĕ desparte,
Şi mĕ duce în altă parte
Pe o cale neumblată,
Unde n'am fost nicĭ-o-dată.
Nu sciŭ la rĕŭ saŭ la bine,
Cum o vrea domnul cu mine;
Trupul meŭ în mormânt îl pune,
Şi sórile mi-l apune,
Şi mĕ rog tatăl acum,
Vino prea dorită mamă,
Veniţĭ fraţĭ şi surióre,
Veniţĭ rude doritóre,
Că eŭ astă-ḑĭ vroĭ să mor,
Şi de voĭ nu maĭ am dor,
Şi de acu până în vecie,
Mila domnuluĭ să fie.

TREI CRAI DE LA RASARIT

Cules de învĕţ. G. Giurumescu, din comuna Ruptura judeţul Mehedinţĭ.

Treĭ craĭ de la rĕsărit,
Cu stéua în călătorit,
Când în cale cugetaŭ,
Stéua înainte mergeaŭ.
Ş'a mers dupe cum citim,
Până la Ierusalim,
Ş'acolo dacă aŭ ajuns,
Stéua în nor li s'aŭ ascuns.
Şi lor le a fost de o întrebare,
Prin oraş de plimbare,
De o nascere de Domn mare.
Unde sciţĭ că s'a născut,
Un Domn mare de curĕnd ?
L'am vĕdut la rĕsărit
Dupĕ dênsul am venit;
L'am vĕdut la scăpătat
După dênsul am plecat.
Iară Ierod împărat,
Audind s'a mâniat,
şi grea óste a ridicat,
Şi în Vitleem a intrat,
Mulţĭ pruncĭ aŭ tăiat,
Patru-spre-dece de miĭ
Toţĭ pruncĭ, mărunţeĭ copiĭ,
De doĭ anĭ maĭ jos, maĭ jos
Vrând să tae. pe Hristos.
Glas în Roma se audea,
Ţipete şi tânguirĭ,
Chemându-şĭ pe a sa Domnie
Să scape de grea urgie,
De urgie împĕrătéscă,
De sabie împĕrătéscă.
Iar dumnévóstră mĕ rog,
De-oĭ fi greşit într'un loc,
Faceţĭ bine de ertaţĭ,
Nicĭ cuvînt să nu purtaţĭ,
Ca să avem şi noĭ folos,
De-o nascere fericită,
Fostă luĭ Ierod urîtă.
Şi de acu până în vecie,
Mila Domnuluĭ să fie.

CICEA

Cules de învĕţătorul I. Florescu, din comuna Bragadir, judeţul Teleorman.

Cicea, cicea, în ceste curţĭ,
Leroĭ domnule!
Impreunaţĭ cu proverdĭ,
Dormiţĭ, dormiţĭ marĭ boerĭ,
Cu gutuĭ la căpătâĭ,
Cu pistóle la picĭóre,
Scólă, scólă fată mare,
Şi aprinde o lumânare,
Ş'o lipeşte 'ntre icóne.
Bagă mâna 'n posânare,
Şi îm scóte la parale,
La parale mărunţele,
Sculaţĭ, sculaţĭ boĭerĭ marĭ,
C'a venit june bun colindător,
Să'ţĭ colinde şi să'ţĭ cânte,
Şî ţie şî feţilor,
Şî dalbaĭ părinţilor.
Jos la furca patuluĭ,
Jócă un stol de porumbeĭ,
Şîm jucară ce'm jucară,
Pă feréstră afar sburară
Sus maĭ sus să ridicară,
Cu norĭ s'amesticară.
Vine marea rĭurînd,
Petricele răsunând,
Pĭetricele dedeţele,
Maĭ dăvale dă Stambol,
Să scaldă sfântu Ion,
Să scaldă şi să'nbăeşte,
Şî mir să mirueşte,
Şî colacu luĭ Crăciun,
Să fie de grâŭ curat,
Să'l băgăm şi noĭ în sac,
Să nu fie dă secară,
Că ne dă pe uşă afară,
Pă colac vadra de vin.
Ç'aşa e lăsat din bătrânĭ,
Bisiocu stinge focu,
La mulţĭ anĭ.

După fie-care vers se repetă cuvintele «Leroĭ Domnule».

DRUMEŢII

Cules de învĕţ. N. Iordăchescu, din com. Timişĕscĭ, judeţul Némţu.

Doĭ boerĭ de ceĭ marĭ,
Ca şi doĭ drumarĭ,
Vin din Ierusalim,
Merg spre Vitleem.
Dară cine sînt ?
E Iosif cel sfînt,
Şi Maria sfîntă,
Care aşa cuvîntă:
—Iosif, mĭ-e greŭ,
De acest drum rĕŭ.
Vin să ne odihnim,
Şi să ne umbrim,
De un plop dădură,
Şĭ'acolo stătură,
De se rĕcori.
Plopul sĕ clăti,
Umbra ş'o trăgea,
Sórele'ĭ ardea.
— Plop afurisit,
Să nu fiĭ rodit,
Să crescĭ tot în sus,
Căcĭ umbra mi-aĭ dus.
Iară maĭ plecară,
Şi un mĕr aflară,
Şi eĭ odihnea,
Mĕrul îĭ umbrea,
Umbra să lăţa,
Sórele perea.
— Mĕrul înflorit,
Să fiĭ tot rodit,
Să crescĭ tot în laturĭ,
Să sporescĭ cu rodurĭ.
Iar Iosif grăia :
— Drumul de-am lua,
Aide spre Vitleim,
Până ce maĭ zărim,
Căcĭ iată e sară,
Şi 'noptăm prin ţară.
Şi el să sculară,
Şi'ndată plecară,
Către Vitleim.
Cu toţiĭ să trăim.

PESCEREA ŞI IESLEA

Cules de învĕţ. N. Iordăchescu, din com. Timişĕscĭ, judeţul Némţu.

Maria se preumbla,
Vre-un locaş a căpăta,
Jos în sus şi ĭar în jos,
Căcĭ bate vînt friguros,
Şi are vestmînt de argint,
Căcĭ azĭ nasce fiul sfînt.
Bună sara, moş Crăcĭun
Ḑice Maria celuĭ bun.
Lasă-mĕ în patul tĕŭ,
C'am să nasc un Dumneḑeŭ.
Dar Crăcĭun ast-fel grăia:
Palatul meŭ nu'ţĭ voiŭ da,
Du-te în grajdĭul cailor
Saŭ în ĭeslea boilor.
Şi aflând taină de la craĭ,
I a poftit pe câte treĭ
Să mérgă sprc Vitleem,
Căcĭ nu e la Ierusalim,
Craiĭ aflând aŭ plecat,
Stéua ĭar li s'arătat,

Ş'aŭ tot mers până ce-a stat,
La cel staul luminat,
Şi în ĭesle aŭ aflat,
Pe fîn şi paĭe culcat,
Pe marele împĕrat.
Craiĭ îndată ce l'aŭ zărit,
'I s'a închinat umilit,
Scumpe darurĭ 'ĭ-aŭ adus,
Pentru Dumneḑeŭ de sus.
Unul aur îĭ dădea,
Altul smirnă 'ĭ întindea,
Şi altul tămâĭe 'ĭ dăruĭa,
Iar Irod când auḑi
Fórte rĕŭ sĕ necăji,
Că luĭ darurĭ nu 'ĭ-aŭ dat,
Şi la el nu s'a închinat.
Şi'n mânia luĭ cea mare,
Porni óste fórte mare,
De la Ierusalim,
Spre sĕrmanul Vitleem,
Să ucidă aceştĭ mişeĭ,
Pe toţĭ pruncii mititeĭ,
De doĭ anĭ maĭ mititeĭ,
Peste patru-ḑecĭ de miĭ,
Tot prunci, mititeĭ copiĭ,
Ca să taĭe pe ceĭ sfînt.
Dar Dumneḑeŭ n'a răbdat,
Şi Hristos l'a scăpat.

PRIVIGHEREA

Cules de învĕţ., N. Iordăchescu, din com. Timişĕscĭ, judeţul Némţu.

Sus boerĭ, nu maĭ dormiţĭ,
Vremea e să vĕ gătiţĭ,
Casa o măturaţĭ,
Masa o încărcaţĭ,
Căcĭ umblăm şi colindăm,
Şi pe Domnul căutăm.
Căcĭ s'a născut Domnul sfînt,
In locaşul luĭ Crăcĭun,
S'a născut un Domn frumos,
Numele luĭ e Hristos.
Nu dormim de astă-séră
Ci şedem în priveghélă,
Din séra ajunuluĭ,
Pănă'ntr'a Crăcĭunuluĭ,
S'aşteptăm pe Domnul sfînt,
Ca să vie pe pămînt,
Căcĭ e fiul ceruluĭ,
Şi Domnul pămîntuluĭ,
In sara luĭ moş sjun
Vin copiiĭ luĭ Crăcĭun,
Să cânte să colindeze,
Viaţa lungă să ureze,
Tuturor ce sînt în casă,
Şi să veselesc la masă.
Hristos să le dea de tóte,
Viaţă bună, sănătate,
Şi acum şi la mulţĭ anĭ,
Ca să crepe aceĭ duşmanĭ.

PLUGUL

Cules de învĕţ., I. Bujoescu din comuna Viziru, jud. Brăila.

Intr'o Joĭ de diminéţă
S'a sculat Sfîntul Vasile,
Ş'a plecat la arat,
Cu plug cu douĭ-spre-ḑece boĭ,
La códă cu dalbeĭ, în frunte [streineĭ,
Să-ĭ facă Dumneḑeŭ parte de eĭ,
Mânaţĭ, mă!
Cât cu ochiĭ coprindea,
Brasdă négră rĕsturna,
Grâŭ roşu semăna,
Roşu ca focu,
Măzărat ca bobu.
Mânaţĭ, mă!
Cu mâna 'l semăna,
Cu grapa 'l neteḑea.
După ce s'a săturat de arătură,
Trase plugu'n bătătură,
Şi boiĭ la ĭarbă verde,
Pogonici 'n sat la fete,
Ceĭ maĭ micĭ
La mămăligĭ.
Mânaţĭ, mă!
La luna, la sĕptămâna,
Când i-a dat Dumneḑeŭ mâna,
Scóse pe negru din grajd, în- [şălat,
Cum e bun de'ncălicat.
Mânaţĭ, mă!
Pe el s'a aruncat,
Ş'a plecat la vênătóre.
Să dea însă şi pe la a luĭ tarlale,
Să vaḑă grâul, cât e de mare.
Grâul de departe înverḑea,
De aprópe îngălbinea,
Faţă de copt îşĭ făcea.
Mânaţĭ, mă!
In paiŭ cât trestia,
In spic cât vrabia,
In bob cât mazărea.
Peste tot aur şi mărgăritar,
In curţile D-v. boerĭ marĭ.
Mânaţĭ, mă!
Sfîntu Vasile'şĭ adună nepóte şi [nepoţeĭ
Până în şase-ḑecĭ şi treĭ
Iĭ scóse în mijlocul câmpuluĭ,
In susul vîntuluĭ,
Unde'ĭ vine bine voĭniculuĭ.
Mânaţĭ, mă!
Cu drépta secera,
Cu stânga polog făcea,
Din polog,
Snop,
Din snop,
Clae.
Din clae, stog mare rotat,
De mulţĭ boerĭ lăudat.
Mânaţĭ, mă!
Se duse la tîrg la Ermelia,
Că acolo'ĭ herghelia.
Cumpără nouĕ epe, sirepe,
De câte şapte anĭ sterpe,
Cu unghile potcovite;
Potcóve de argint,
Cum bat bine la pământ.
Mânaţĭ, mă!
Cu picĭórele treira,
Cu botul grohoĭa,
Cu nările vîntura,
Cu códa primitea,
Cu urechile în car svîrlia.
Mânaţĭ, mă!
Incărcă nouĕ care cu povară,
Şi plecă cu ele la móră,
La móră, la căpitan,
Unde a măcinat şi an.
Mânaţĭ, mă!
Morăriţă, fată de curvă mare,
Cum auḑi carele scârţiind
Şi argaţiĭ din biciŭ plesnind,
Puse códa pe spinare
Ş'apucă pe drum la vale.
Mânaţĭ, mă!
Dar şi moraru meşter mare,
Puse treĭ grăunţe în pólă.

Staĭ! staĭ! şi nea! nea! nea!
Până puse mâna pe ea.
Mânaţĭ, mă!
Lua móra de scoc,
O dete hodoronc tronc,
Şi dete móra la loc.
Turnară
Şi măcinară,
Dar nu curgea făină,
Ci numaĭ aur şi mărgăritar,
In curţile dumnévóstră bo-
[erĭ marĭ.
Mânaţĭ, mă!
Apoĭ plecă acasă,
La a luĭ dalbă jupânésă.
Jupânésa sta în prag,
Ca un brad.
Mânaţĭ, mă!
Cu nisce mâinĭ albe îmbârnate,
Par'că eraŭ de albinĭ muşcate;
Dar nu eraŭ de albinĭ muşcate,
Ci eraŭ de Dumnedeŭ lăsate.
Mânaţĭ, mă!
Bătu în sită şi în covată
Şi cernu făina tótă.
Făcu nouĕ colăceĭ viilor şi mor-
[ţilor
Făcu ş'un colac mare de grâŭ
[roş,
Pentru noĭ plugariĭ.
Mânaţĭ, mă!
Daţi-ne ce ne'ţĭ da,
Că n'o să ne daţĭ,
Oltul cu totul,
Or marea, cu sarea.
Mânaţĭ, mă!
Ci o să ne daţĭ şoldul porculuĭ,
Din fundul poduluĭ
Şi vr'o două treĭ parale
Să ne cumpărăm mantale.
Mânaţĭ, mă!
Că nu suntem de icĭ de colea,
Ci suntem tocmaĭ de la Buda-
[Veche,
Unde dă mâţa în streche,
Şi cotoiul n'are loc
Pe lângă foc.

URATURI LA SFINTUL VASILE

Cules de învĕţ. Pr. Gr. Kose, din plasa Bistriţa jud. Némţu.

Aho! Aho! Staţĭ măĭ,
Vĕ maĭ odihniţĭ, flăcăĭ...
Iată séra a'nserat,
Şi noĭ n'am gătit d'arat.
La dumneavóstră acum,
Vom ara, dar iată cum:
In séra de sfîntul Vasile,
Am dat de nişte movile,
Părăsite, înţelenite,
De mulţi anĭ ne locuite,
Şi ne-am apucat d'arat,
Dar ne ertaţĭ, n'am mâncat!
Mânaţĭ, măĭ, hăĭ!!
Iată ce s'a întâmplat:
Plugariĭ plugu aŭ stricat,
La meşter, de grab aŭ dat,
Fĭérele de ferecat,
Plugul gata l'aŭ şi dat,
Şi'ndată s'aŭ apucat,
De arat în lung şi'n lat.
Mânaţĭ, măĭ, hăĭ.
Brazdă négră răsturna,
Grâŭ de vară sămăna,
Grâŭ de vară cu năgară,
Să răsară până'n sară,
O! dă dómne să răsară!
Şi frumos în primăvară,
Să'l bată vêntu de sară.
Mânaţĭ, măĭ, hăĭ!
Domnul gazdă a plecat,
P'un cal roib încălecat,
La luna la săptămâna,
Umplându-şĭ de aur mâna,
Ca să vadă de'ĭ frumos,
Grâul dat în sus şi jos.
Era aşa de frumos,
Chiar ca faţa luĭ Hristos.
Mânaţĭ, măĭ hăĭ!
Apoĭ viind acasă,
Stând cu soţa sa la masă,

Ḑise oftând cam din greŭ :
Ştiĭ ce acum gândesc eŭ ?
— Măĭ femee, măĭ femee
Grâul nostru o să chee —
— Nu te teme măĭ bărbate,
Dee-ţĭ domnul sănătate,
C'om strânge nepoţeĭ,
Şi nepoţele, cu ochĭ viĭ
De viorele, şi ĭ'om pune,
La secerat,
La legat
Şi la cărat.
Şi aşa făcură.
Pe unde mergea,
Pológe făcea,
Le lega,
Le încărca,
In ginerezĭ le aşeḑa,
Grâul nu se scutura.
Mânaţĭ, măĭ, hăĭ, hăĭ !!
Apoĭ domnul gazda se întórce
Nouĕ armăsarĭ el scóse,
Cu pĕrul de graur,
Cu córne de aur,
Cu potcóve de argint,
C'aşa's bune la bătut.
Iĭ puse la treerat,
La strâns şi la vênturat,
Cu piciórele bătéŭ,
Cu coḑile făţuiaŭ,
Cu nările vânturaŭ,
Cu urechile turnaŭ,
In sacĭ grâul îl strângéŭ,
Apoĭ în care îl încărcaŭ,
Şi la móră îl căraŭ.
Dar curva de móră,
Când vĕḑură atâtea cară,
Incărcate cu povóră,
Puse córda pe spinare,
Şi fugi la lunca mare.
Lunca mare,
Frunḑă n'are,
Lunca mică,
Frunḑa'ĭ pică.
Dar morarul meşter bun
Iĭ eşi repede 'n drum,
Şi făcu hodoroc tronc,
Şi dădu móra la loc,
Puse mâna pe la şăle,
La roţile cu măsĕle
Maĭ fac un hodorog,
Dete apa pe lăptoc,
Puse mâna la chişcóe,
Să vaḑă de nu sĕ móe,
Şi vĕḑu că nu'ĭ făină
De grâŭ, ci'ĭ e plină
Mâna de aur, mărgăritarĭ,
Ca'n curţile celor marĭ.
Indemnaţiĭ, măĭ ; hăĭ, hăĭ !
Carele ĭar încărcară,
Cu-astă scumpă povară,
Porniră, suiră,
Coborîră, scârţâiră,
Acasă poposiră.
Iar mândra jupânésă,
Era aşa de voiósă,
Că'ndată scósă,
O sită désă,
Să apucă de cernut,
Frământat şi plămădit,
Şi cât aĭ clipi,
Cât aĭ aţipi,
Din cuptor ea scóse,
Pâne prea frumósă,
Şapte colacĭ marĭ.
Dându-ĭ la plugarĭ,
Şapte colacĭ micĭ,
De dat la voĭnicĭ.
Iar pânea frumósă,
O puse pe masă,
Şi bucate-alésă,
Şi vin de cel bun,
Se puse acum,
Cu soţu'ĭ la masă,
Mândra jupânésă.
Maĭ îndemnaţĭ măĭ ! hăĭ ! hăĭ !
De arat, am maĭ ara,
Ne temem c'om însera,
Şi de cât om însera
Şi n'om putea a ara,
Maĭ bine vĕ v'om ura,
Ca să ne daţĭ v'o para.
Ḑiceţĭ dar, măĭ
Voinicĭ flăcăĭ,
Celor din casă,
Cari şĕd la masă :
Să trăiţĭ să'floriţĭ,
Ca meriĭ, ca periĭ,
In toiu primăveriĭ.
Vară 'nbelşugată,
Şi tómnă bogată,
An cu sănătate,
Plin cu bunătate,
Şi s'aveţĭ de tóte.
Aho, aho-o !
La mulţĭ anĭ,
Cu bine şi banĭ.

COLIND LA SFINTUL VASILE

Cules de învĕţătorul P. Cristescu, din comuna Călăreţiĭ, judeţul Ilfov.

A venit sfîntu Vasile într'o
[sfîntă Joĭ,
Cu plugu cu doĭ-spre-ḑece boĭ,
Să are câmpul în cruciş şi
[curmeziş,
Brazdă négră răsturnat,
Grâŭ de vară a semănat.
Crescu grâu în paiŭ cât trestia,
In spic cât vrabia,
In bob cât mazărea,
Plecă cest domn bun la târg,
Să cumpere nouĕ oca de fier,
Şi nouĕ de oţel,
Să facă secerĭ, secerele,
Cu dinţiĭ de piparele,
Să dea pe la nepoţĭ, pe la ne-
[poţele,
Să secere de drag cu ele.
Să puse din susu vântuluĭ,
Cum îĭ venea bine voĭniculuĭ.
Cu drépta trăgea,
Cu stânga polog făcea,
Făcea din polog, snop,
Din snop claĭe,
Din claĭe în car
Din car în stog,
Din stog în arie,
Snopiĭ că-ĭ trântea,
Legăturile plesnea.
Apoĭ scóse nouĕ juganĭ,
Negri ca corbu şi
Iuţĭ ca focu.
Cu picĭórele treera,
Cu nările vântura,
Cu urechile în car punea,
Puse nouĕ care de povară,
Şi plecă pe drum la móră,
La móră la Motroganu,
Unde măcina şi anul;
Dar móra curvă bătrână,
Când vĕḑu nouĕ care de po-
[vară,
Puse códa pe spinare,
Şi plecă pe drum la vale.
Dar moraru mic, mic şi pri-
[ceput,
F....'ĭ c..... cuĭ l'a făcut,
Cu tăricĭóre, cu bobicĭóre,
Incepu a o striga,
Tru-tru moriţa mea,
Odoronc tronc,
Dete móra la loc.
Măcină de Joĭ până maĭ apoĭ.
Treĭ tărâţe ş'o făină,
Usturoiŭ ş'o căpăţână,
Apoĭ puse boiĭ în car,
Şi saciĭ la jug,
Plecară acasă,
La dalba jupânésă,
Găsi pe dalba jupânésă,
Cu nisce mâinĭ albe spoite,
Ca nişte tânjelĭ pârlite,
De plug gătite,
Băgă mâna în sac,
Făcu un coac,
Băgă mâna în mertic,
Făcu un covrig,
Ne daţĭ or nu ne daţĭ.

PLUGUŞOR

Cules de învĕţ. I. Manolescu din comuna Tazlăŭ, judeţul Némţu.

De când sara, a însărat
Plug ca a nostru mândru şi [rotat,
Nu v'o maĭ umblat.
Cu jugurile răglăite,
Cu tânjelile pârlite,
Cu răsteile oţelite.
A poruncit jupânu gazdă,
Să iasă într'o Joĭ,
Cu un plug cu doĭ-spre-ḑece boĭ,
Boĭ boureĭ în códă cudălbeĭ,
In frunte ţintăţeĭ,
Ia maĭ îndemnaţĭ flăcăĭ, hăĭ!..
Brasdă négră rĕsturnă,
Grâŭ de vară sămănă,
Grâŭ de vară cu negară,
Să răsară până in seară
Cu drépta sămăna
Şi din gură blestăma,
Să dea Dumneḑeŭ o plóie mare,
Să crésca grâul maĭ tare.
S'a dus jupânu gazdă
Să vadă grâul de frumos,
Grâŭ frumos ca faţa luĭ Hristos.
Ia maĭ ḑiceţĭ mĕĭ, hăĭ...
S'a dus jupânu gazdă la târg
Să cumpere nouĕ oca de fer,
Să facă secerĭ mărunţele,
Cu mănunchiŭ de viorele,
Să le dea la nepoţĭ şi nepoţele,
Să le fie şi fetelor drag a trage [cu ele;
Şi a strâns toţĭ finiĭ şi veciniĭ,
Şi vre o treĭ babe bătrâne,
Care hârâe maĭ bine,
Şi ia maĭ îndemnaţĭ măĭ! hăĭ...
Şi a făcut claie hodobaie,
Şi din spic un mertic,
S'a băgat jupân gazdă în grajd,
Şi a scos doĭ căluşeĭ,
Negri ca corbu
Şi iuţĭ ca foc
Gata potcoviţĭ,
Cu frâele în dinţĭ,
Cu piciórele treera,
Cu urechile în sac turna.
Ia maĭ ḑiceţĭ băeţĭ! hăĭ...
A încărcat jupânul gazdă,
Douĕ-spre-ḑece care mocănescĭ
Şi le-a plecat la móră la Ivă- [neşcĭ,
Iară hóţa cea de móră,
Când vĕḑu atâtea care
Incărcate cu pohóră,
Puse códa pe spinare,
Şi plecă la lunca mare.
Lunca mare frunḑă n'are,
Luncă mică frunḑa pică,
Dă un galbăn de o ridică
Ca pe un puĭ de patlagică
Ia maĭ îndemnaţĭ mĕĭ! hăĭ...
De urat am maĭ ura,
Dar ni frică că vom însăra
Că nu suntem de icĭ de colea,
Ci suntem tocmaĭ de la Buda- [veche
De unde mâţa streche,
Prin cotruţă pe la fete,
Pe cuptor pe la neveste.
Şi motocu nu-şĭ află locu,
Că el mi-a rupt cojocu.
Şi alţiĭ suntem de la motoc,
De unde îngheţă apa în troc,
Şi găluştele la foc.
Alţiĭ de la cuca muca,
Unde se face mămăliga cât [nuca,
Şi-o păḑesc douĭ spre-ḑece cu [măciuca,
Să nu apuce furnica
Şi ómeniĭ sunt de un cat,
Invârtesc doĭ-spre-ḑece un oŭ [la foc,
Munţĭ marĭ întunecoşĭ,
Maĭ rĕmâneţĭ boerĭ marĭ sănă- [toşĭ,
Aho!... Aho!... Aho!...

COLIND DE FATA

Cules de învěţ. I. Bujoescu din comuna Viziru, judeţul Brăila.

Leroilio Onea voinicelul strujăsce,
Imprujesce,
Leroilio, la lină fântână,
La colţ de grădină,
Leroilio, ce fată frumósă,
Cu cărare alésă,
Chip de jupânésă.
Leroilio, Mariţo, Mariţo,
Tu prăşăscĭ cu mine,
Munuşĭ de cătine.
Leroilio, rari's cĭobăneĭ,
Tot cĭobanĭ d'aĭ meĭ,
Leroilio, spre sóre răsare;
Cu căcĭule creţe,
Din mele mistreţe.
Leroilio, cu săricĭ lăţóse,
Cu beţile gróse,
Leroilio, în beţe rezemaţĭ,
Spre voĭ aţintaţĭ,
De o corăbióră négră şi smolită,
De vînturĭ gonită,
De valuĭ vălită,
De malurĭ trântită,
Leroilio, grea şi 'mpovărată,
Cu grâŭ şi bucate este încărcată.
Leroilio, vin şi negustorĭ,
Dar nu's negustorĭ,
Ci's colindătorĭ.
Leroilio, vine colindând,
Din gură întrebând:
— Ce'ţĭ ăl din pólă?
Orĭ 'ţĭ e frăţior?
Or nepot de sor?
Leroilio, nu mi-e frăţior,
Nicĭ nepot de sor,
Leroilio, ci'ĭ Onea al meŭ.
Leroilio, icĭ în céstă casă,
Scrisă e pe masă,
Leroilio, faţa luĭ Cristos.
Cá un sóre luminos.

COLO JOS, PE LOC FRUMOS

Cules de înĕţătorul I. Florescu, din comuna Bragadir, jud. Teleorman.

Colo jos, pă loc frumos,
Mĭ-a crescut un chiparos,
Cu miros frumos,
C'o cracă lăsată în jos.
Dă cracă dă chiparos,
'Mĭ este'un légăn dă mătase;
Maĭ dîn jos dă legănel,
'Mĭ-este'un scaun dă argint,
Iar pă scaun dă argint,
Şade (cutare) făt-frumos,
Légănă pâ Cristos.
Mi'l légănă şĭ'l întrebă:
— Ale, dómne milostive!
Tot stam dómne, să-te 'ntreb,
Ş'încă şĭ'ntrebatu-te-am:
Cât mĭ-e marea dîntr'adânc?
Şî cât peşte 'n mare este?
Şi cât vac că mĭ-a trecut?
Şî cât vac nainte este?
Grăi şi bunu Dumnedeŭ:
— Aĭ (cutare) făt-frumos,
Maĭ légănă puţinel;
Şĭ'ţĭ spuĭ, marea dîntr'adânc?
Cât din cer, pânắ'n pămînt,
Ca palma marea 'ntr'adânc.
Şî cât peşte'n mare este?
Câtă ĭarbă pă pămînt,
Cu treĭ peştĭ este maĭ mult.
Şî cât vac că 'mĭ-a trecut?
Mult a fost şî bun a fost.
Şî cât vac nainte este?
Puţin este şi maĭ rĕŭ.
Când o fi la cap dă vac,
Voĭ da semne pă pămînt:
Bate-o fiu pă ĭaĭcă-s'o
Şî fica pă maĭcă-sa
Şi finu pă naşi-s'o
Şî fina pă naşi-sa
Aĭ (cutare) făt-frumos
El să'mĭ fie sănătos,
Cam cu taĭcă şî cu maĭcă
Şi cu fraţĭ şî cu surorĭ
Şi cu grădină cu florĭ.

CANTEC DE LÉGAN

Cules de învĕţătorul I. Bălţitescu din comuna Dragomireştĭ, jud. Némţu.

Haĭda nani, na, na, na,
Că mama te-a legăna
Cu picĭorul te-a legăna
Şi din gură ţi-a cânta:
— Haĭ nana, haĭ nana,
Liuliu, liuliu cu mama,
Că mama te-a legăna
Şi tatătu ţi-a cânta
Liuliu, liuliu cu mama,
Liuliu, liuliu cu mama.

CANTEC DE NUNTA

Cules de la locuitorul Neculae Bótcă din comuna Bicaz jud. Némțu.

Bună sara,
Bună sara,
Cĭnstițĭ mesenĭ;
Sara a înserat,
Dumneavóstră v'ațĭ adunat,
Noĭ nimica până acum nu [v'am închinat.
Fórte vĕ mulțumesc,
C'ațĭ venit.
Şĭ noĭ ne-am pregătit,
Cu mese întinse,
Făclii aprinse,
Pahare pline,
Cuvinte bune,
Şi pe mese fețe de mese,
Şi aşternuturĭ,
Covóre de mătase.
Şi pe fețe de mese talgere [spoite,
Lingurĭ zugrăvite.
Cuțite şi furculițe nu prea [avem,
Am fost trimis din bună vreme,
C'o căruță numaĭ în pene
Şi c'o épă albă,
Ca să aduc chiper şi cépă;
Şi să viĭ pe la Hărlaŭ,
Că acolo sînt furculițe şi cuțite
Perechea numaĭ un leŭ;
Dar îs cu mănunchiu de [ciucălăŭ
De acelea am şi eŭ.
Da până alba a veni,
Bucatele s'or răci
Şi tot dumneavóstră singurĭ [vĕ'țĭ căi.
Dar vĕ poftesc să luațĭ,
Să ospătațĭ,
Ca aĭ noştri cinstițĭ frațĭ.
Iară până ce or veni furculițele
Luațĭ cu brânculițele,
Că s'a pătesc Lipoveniĭ
Cu saciĭ şi căruțele.
Cine şi pentru sine să şĭ cro- [ĭască o bucată de pâne,
Eŭ ñĭ am fost croit un stiap
Pentru mine dat.
Dumneavóstră póte vĕ temețĭ [de otrăvit,
Eŭ tot sînt un om de perit,
O să vĕ fac o gustare,
Ca să vĕ cie îndemnare.
Ia oĭŭ lua şi eŭ o găluşcă,
Ca să nu maĭ mor de puşcă.
De-ar fi puşca de antonigă,
Şi'ncărcătura de măligă,
Foitaşu de urdă,
Ca pe urmă să ni se maĭ [facă spurdă.

CANTEC MIRESEI ŞI GINERELUI

Cules de învĕţ. I. Florescu, din comuna Bragadir jud. Teleorman.

Cruciuliţă dă argint
Amândoĭ v'aţĭ potrivit
Şî la ochĭ şî la sprâncene
Ca doĭ porumbeĭ la pene
Cruciuliţă dă alamă
Amândoĭ sunteţĭ d'o sémă
Bine'ţĭ pare nune mare
Că 'ţĭ-e fina ca o flóre
Garófă mirositóre.

CANTEC DE NUNTA

Cules de Irimia Nedelcu învĕţător, judeţul Iaşĭ.

Ba, ba, ba gipiniasî miriasî,
Nu ti grăghi la luat,
Cum ti-aĭ grăghit la măritat,
Ca măr dulci la legat.
Câ părinţiĭ o dzâs câ nu
[tĭ-or da,
Şî dumeta aĭ dzîs câ ti'ĭ duci,
Şî ti'ĭ spândzura.
Di vârvu sovârvuluĭ,
Di aţa paingânuluĭ
Iar părinţiĭ o socotit.
Câ di cât ti-ĭ spândzura,
Maĭ ghini pi soţu dumitali
[ţî li-ĭ lua
— Dar pintru aceste cinstiti
[druşti,
Sînt vrĭ-o câţi-va bandraburci.
Is cam budzăţăli.
Dar tot s'or pitreci şî eli.
— Poftim gipinĭasâ niriasâ.
O oglingĭórâ cu tĭoc,
Sâ-ţ cii di căutat,
Când ti-ĭ duci la gĭoc,
Poftim ş'on tulpan negru-'n-
[tunicat,
Ca sâ-ţ cii di-n hobotat,
Poftim ş'o părechĭ di papuceĭ,
Cu talpa di buhaĭ,
Ca sâ ţiĭ nouâ aĭ.
Şî cu căputa di raţâ,
Ca sâ ciĭ maĭ purtăriaţâ.
Poftim ş'o părechi di colţunĭ;
Şî-n colţunĭ sunt :
Acadeli şî aluni,
Ca sâ daĭ pi la cophili.
Care-ĭ trăit cu dînsîli ghini.

MIRÉSA INCHINA MIRELUI

Cules de învĕţătorul Gh. Dobrea din comuna Uscaţĭ. jud. Némţu.

Agiungă-ţĭ voĭ bună cucóni ñiri
Că iată cucóna ñirésa,
Vĕ inchină o coraghie
Incărcată cu tot felul de marfă.
Vĕ nchină o cămeşă de bumbac,
S-o aveţĭ dumneavóstră di [purtat
Vĕ închină o pĕrechi de ismeni
Cu bricinariul de mătasă,
Ca să nu se rupă îndată.
Vĕ inchină un pahar de vin
Să vĕ fie cheful di plin.
Vinul i adus di la Odobeştĭ,
Se beĭ si ti veseleştĭ.
Şi vĕ maĭ închină
O naframă de in,
Să vĕ ştergeţĭ guriţa di vin.
Poptim şi primiţĭ
Şi cu dragosti mulţemiţĭ!

MIRELE INCHINA MIRESEI

Culésă de învĕţătorul Gh. Dobrea din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Agiungă-ţĭ voĭ bună
Cucónă ñirésă!
Că ĭată vĕ închină
Coconu ñiri,
O coraghie mari,
Cu tot felul di marfă încărcată
Vĕ închină
O părechi di ciboţeli,
Cu talpa di raţă
Să nu lunecaţĭ pi gheţă.
Vĕ inchină un barz di lână,
Să vĕ luaţĭ ḑiua bună.
Vĕ închină o bertă tot di lână,
S'o aveţĭ di ţinut pi mână.
Vĕ maĭ închină şi-o oglindă [potrivită
Pentru dumneavóstră gătită.
Poptim şi primiţĭ
Şi cu dragoste mulţemiţĭ!....
Nu ti grăbi la luat
Cum te-aĭ grăbit la măritat,
Că n'aĭ fost fată di lepădat
Şi-aĭ fost flóri de înflorit,
In casa părinţilor di locuit.

NUNTAŞII INCHINA MIRELUI ŞI MIRESEI

Cules de învĕţătorul Gh. Dobrea din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Agiungă-ti voĭ bună
Cucóni ñiri şi cucónă ñirésă,
Că ĭată vĕ închină
(Cutare) dimpreună
Cu soţia sa,
O buti di vin
Să vĕ fie cheful di plin.
Vinul esti adus în cară mocă-
[neşti
Tocmaĭ di la Odobeştĭ,
Se beĭ se te veselestĭ.
Butelia este cam ñică,
Dar cheful dumisale
Esti mari asupra dumneavóstră.
Poftim şi primiţĭ
Şi cu dragusti mulţemiţĭ.

MIRÉSA INCHINA LA NUNTAŞI

Cules de învĕţătorul Gh Dobrea din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu

Bună sara, bună sara domnul
[(cutare),
De când sara o însarat
Păhărele ca aeste nu vi s'o
[închinat.
Două păhărele ca două floriceli
Păhărelili îs plini cu vin de O-
[dobeşti—
Să beĭ si ti veseleştĭ.
Şi vi se închină şi un prosob
[di in
Să vĕ stergiţĭ guriţa di vin.
Poftim si luaţĭ
Şi ñie bacşişul si ni-l daţĭ.
Mulţemesc dumisale di poclóni
Şi dumitali di hodorogélă.

INCHINARE

Cules de învĕţătorul Gh. Dobrea din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Agĭungă-ti voi bună
Cucóni ñiri şi cucónă ñirésă !
Că ĭaca vĕ închină
Domnul (cutare)
O drochie grasă,
S-o aveţĭ Dumneavóstră di masă.
Poftim şi primiţĭ
Şi cu dragusti mulţemiţĭ.

CANTEC DE JALE

Cules de învĕţătorul I. Florescu, din com. Bragadiru, jud. Telorman.

Dă la Zimnice la vale,
S'aude d'un ramăt mare
C'a murit d'o fată mare,—
Fată mare logodită,
Cu tótă zestrea gătită.
Şĭ-are douĕ sirióre.
Şî mĭ-o plânge a maĭ mare
Cu lacrămĭ până'n paftale ;
Şî mĭ-o plânge a maĭ mică
Cu lăcrămĭ până'n genunche.

BOCET PENTRU FATA MARE

Cules de învĕţătorul I. Bălţătescu din comuna Dragomireştĭ, jud. Némţu.

Ce casă ţĭ-aĭ gătit, !
Fără uşĭ fără fereştĭ
Acolo să veţueştĭ ?
Bucură-te mânăstire
Că uĭte ce flóre-ţĭ vine ;
Şi nu vine să'nfloréscă,
Ci vine să putredéscă.
Draga mami puĭculiţă,
Pe tóte cărările
Te-or boci surorile,
Draga mamiĭ, fetiţa mamiĭ!

PENTRU COPIL MIC

Cules de învĕţătorul I. Bălţatescu din comuna Dragomireştĭ, jud. Némţu.

Dragu mami mititel
Nu te duce de la mama.
Rógă-te la sfîntul sóre
Să ţie ḑiua maĭ mare,
Asta-ĭ ḑi despărţitóre
De la mama matale,
Draga mami, draga mami.
Nu te duce de la mama,
Of! of! of! draga mami,
Că a mami ţiţe aĭ avut.
Rógă-te la Dumneḑeŭ
Ca să mĕ eie şi pe mine mórtea
Ca să viŭ la mătăluţă,
Draga mami tare arsu-mĕ-aĭ şi [urât,
Eŭ cu mata mĕ maĭ luam şi [vorghĭam.

DRAGA MAMI ELENUŢA

Cules de învĕţătorul I. Bălţătescu din comuna Dragomireştĭ, jud. Némţu.

Draga mami Elenuţă
Nu te duce drăguţă,
Tóte cărăruşile le-oĭ umbla
De mătăluţă n'oĭ da.
Draga mami Elenuţă
Da unde te ducĭ draga mami?
Tare te-aĭ maĭ mâniet pe noĭ.
Tóte cărăruşile le-oĭ călca,
De mătăluţă n'oĭ maĭ da.
Elenuţă da unde te ducĭ?
Draga mami unde te ducĭ, tu?

DRAGU MAMI TURTUREL

Cules de învěţătorul Gh. Dobrea din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Dragu mameĭ turturel,
De ce n'aĭ murit de mititel ?
De-aĭ murit acu maĭ mare
De-ĭ faci mamiĭ supărari.
Şi ñiresa-ĭ cu peteală
Dragu mameĭ turturel!
Năframa di cununie
Ţi-am pus-o la năsălie;
Naframa di vornicel
Ţi-am pus-o la feşnicel;
Naframa di lăutarĭ
Ţi-am pus-o la preuţĭ marĭ.
Of! şi éră of! draga mameĭ,
Drăguţa mameĭ!...

IAN-TI SCÓLA DRAGU MAMEI

Cules de învěţătorul Gh. Dobrea, din comuna Uscaţĭ, jud. Némţu.

Ian-ti scólă dragu mameĭ
Şi te uită pe ferésta;
Că-ţĭ vini carti domnéscă
De la noĭ se te pornéscă.
Din cotro vêntul mě bate
Tot mě frigi şi mě ardi.
Când sórili abureşti,
Mě frigi şi mě pârleşti.
Ian-ti scólă şi haĭ acasă!
Dar macar când a ploua
Să se cunóscă urmuţa.
Să beŭ apă dintr'ânsa
Să-mĭ răcoresc inima!
Draga me, miluţa me!
Dar pi noĭ cine ne-o spăla
Cu miluţă ca mata?!...
Nicĭ o pómă nu-ĭ amară
Ca mama de-a doua óră
Of! şi éră of! hm !... hm !... hm !...

BUCURA-TE MANASTIRE

Cules de învĕţătorul C. P. Teofănescu Gribnicea din com. Bicaz, jud. Némţu.

Bucură-te mănăstire
Că frumósă flóre-ţĭ vine,
Şi nu vine să'n floréscă,
Ci vine să putrezéscă.
Plângeţĭ toţĭ patru păreţĭ
Că făr'de stăpânĭ rămâneţĭ,
Plânge casă, plânge masă,
Că se duc stăpâniĭ caseĭ.
Pe cărare spre isvor
Creşte iarbă şi mohor,
Pe cărarea spre fântână
Creşte iarbă şi sulcină,
Pe cărarea în spre casă,
Creşte iarbă şi mătasă.
Ieşĭ drăguţă până'n prag,
Să veḑĭ oile cum rag,
Ieşĭ drăguţă din cămară,
Să veḑĭ oile cum sbiéră,
Ieşĭ drăguţă la părăŭ,
De auḑĭ cum fuge calul tĕŭ.

ZORILE

(Acest cântec de înmormântare se ḑice în tóte dimineţele cât timp e mortul în casă)

Cules de învĕţ. I. Mateescu, din comuna Stroeştĭ, judeţul Gorj.

Zorilor, zorilor,
Voĭ surorilor,
Să nu mi'l zorițĭ,
Să mi'l ofilițĭ,
Pân'noĭ ne-om găti
Cuptóre de pâine,
Nouĕ de mălaiŭ,
Nouĕ buţĭ cu vin
Nouĕ cu rachiŭ.
Zorilor, zorilor,
Voĭ surorilor,
Să nu mi'l zoriţĭ
Să mi-l ofiliţĭ,
Până noĭ vom face,
Nouĕ rĕvăşele
Pe la nemurele
Să vină şi ele
Să vadă căĭ jele.
Zorilor, zorilor,
Voĭ surorilor,
Să nu vĕ grăbiţĭ,
Să mi'l ofiliţĭ,
Până noĭ'om face
Nouĕ ferestrele:
Pe una să'ĭ vină
Miros de tămâie,
Pe alta să'ĭ vină
Colac şi lumină.
Pe una să'ĭ vină
O turtiţă caldă
Ş'o ulcea cu apă.

DESCÂNTECE

DE BUBA REA

Cules de învĕţătorul I. Manolescu din comuna Tazlăŭ, judeţul Némţu.

S'a suit Maica-precista
Intr'un vîrf de deal,
Şĭ-a juchit un cal,
Şĭ-a chemat tóte bubele,
Şi tóte bubóele,
Şi buba cea rea n'a chemat'o,
Şi ea s'a încĭudat.
Şi s'a înfocat,
Şi din rădăcină a secat.

DE NAJIT

Cules de învĕţătorul I. Manolescu din comuna Tazlăŭ, judeţul Némţu.

Fugĭ năjite pricăjite,
Că am venit să te săp.
Cu barda te cĭopleşte,
Cu sfredelu te borteşte,
Cu lopata te răneşte
Din creeriĭ capuluĭ,
Din sfârcul urechilor.

DE GALCI

Cules de învĕţătorul I. Manolescu din comuna Tazlăŭ, judeţul Némţu.

O făcut mama nouĕ fecĭorĭ.
Intr'o ḑi 'ĭ-a făcut,
Intr'o ḑi 'ĭ-a născut,
Şi într'o ḑi la o stea 'ĭ-a mânat.
S'a dus nouĕ a venit opt,
S'a dus opt a venit şepte,
S'a dus şepte a venit şese,
S'a dus şese a venit cincĭ,
S'a dus cincĭ a venit patru,
S'a dus patru a venit treĭ,
S'a dus treĭ a venit doĭ,
S'a dus doĭ a venit unu,
S'a dus unul n'a maĭ venit nicĭ unul.
Aşa să nu maĭ rămâe gâlcă în vînă,
Cât un fir de mac,
In patru despicat.

DESCANTEC DE PLANS

Cules de învĕţătorul P. Cristescu din comuna Călăreţiĭ-Şainoiŭ, jud. Ilfov.

U !.. muma păduriĭ !
Incércăţĭ feciorii, fetili,
Gineriĭ, nurorile
Nepoţiĭ, nepótele
Moşiĭ, strămoşiĭ.

Acest descântec se face în sfinţitul sórelui pe bătătură şi vorbele acestea se dic ţinând în mână un băţ de alun aprins. Şi pe urmă se aruncă acest băţ spre apus. Tot aşa se dice ţinênd alte două beţe, dintre care unul se aruncă spre méda-nópte şi al treilea spre méda-di. Apoĭ se ia o furcă de tors în mână şi se dice tot vorbele acestea şi când se ispràvesc, se înfige furca în pămînt, apoĭ se ia un topor şi se dice aceléşĭ vorbe cu toporul în mână şi apoĭ se înfige toporul-în pămînt. In urmă se ia o óla cu apă şi se dice odată acele vorbe şi se aruncă puţină apă pe jos, iar se dice vorbele odată, iar se aruncă puţină apă, iar se dice a treia óră, şi apoĭ se aruncă apa tótă jos şi se dice vorbele:
Numaĭ pe (cutare) să nu'l maĭ încercĭ că cu focu iar te ard, cu furca te înţep, cu toporu te taiŭ, cu apa te înec. In urmă se pune óla cu gura în jos lângă furcă şi topor şi se lasă tóte acolo până diminéţa.
Acest descântec se face de treĭ orĭ în treĭ serĭ d'arândul începând de Lunĭ.

DESCANTEC DE JUNGHIU

Cules de învĕţătorul P. Cristescu din comuna Călăreţiĭ-Şainoiŭ, jud. Ilfov.

Eşĭ junghiŭ,
Că te înjunghiŭ,
Pe vătraiŭ încălecat,
Pe vătraiŭ descălecat.
Junghĭule, pătrunchĭule
Nu 'ngheza ca caiĭ,
Nu sbera ca vacile,
Nu râma ca porciĭ;
Şi te du unde popa nu tócă,
Unde cocoşiĭ nu cântă,
Unde câiniĭ nu latră.
Că te adastă cu mesile întinse.
Cu făcliile aprinse,
Cu paharele pline.
Eşĭ din ficaţĭ, din bojocĭ,
Din rinichĭ,
Din inimă,
Din vîrtutea trupuluĭ,
Din undreaua gâtuluĭ.
Eŭ, spurcatule, te descânt,
Cu sabie de argint
Şi cu cuţit de găsit,
Să te risipeştĭ,
Ca spuma de mare,
Ca roua de sóre.

Acest descântec se dice de nouĕ orĭ înţepând bolnavul cu un cuţit de găsit şi apoĭ cuţitul se înfige după uşă.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de învĕţătorul P. Cristescu din comuna Călăreţiĭ-Şăinoiŭ, jud. Ilfov.

Gâlcă, mostofâlcă,
Tu 'ndărăt să daĭ,
Că cu sarea te frec,
Cu toporu te taiŭ,
Cu ceara te pic,
Cu focu te arḑ.

Aceste vorbe de ḑic de treĭ orĭ, in care timp, gâlcile se trag de jos în sus cu unt-de-lemn saŭ cu scuipat.

DE RINḐA

Cules de învĕţătorul G. Giurumescu din comuna Ruptura, jud. Mehedinţĭ.

Plecă cutare pe cale, pe cărare.
Să întâlni cu Sfintele în cale,
Şi'l întrebară: Unde te ducĭ,
Ce lucrezĭ,
Şi unde te călătorescĭ?
Înaintea cocoşilor,
Il trânseră,
Il uciseră,
Până rînḑa iĭ şi perdură.
Rĕmase cu ameţélă
Şi cu fărşală.
Aşa Sfintele se necăjiră,
Şi drumu 'şĭ apucară,
La masă bună se puseră.
Ce făcu şi ce lucră,
Ochiĭ şi'ĭ aruncă,
După ele s'apucă
Şi la masă le găsi,
Şi cu glas mare se rugă:
— Mĕ lăsarăţĭ cu ameţélă,
Cu fărşală.
Şi Sfintele nicĭ în sémă nu'l bă-
[gară.
Rinḑa ce făcu se necăji,
Şi se întórse la locul eĭ,
Ca faguru de miere,
Ca pâinea în căpestere,
Rĕmase omul curat, luminat,
Ca argintu strecurat.
Amin, amin, sóre în senin,
Rĕmase omul ca argintul stre-
[curat,
Cum Maĭca-Precista l'a lăsat,

DE BUBA (DALACU)

Cules de învěţătorul G. Giurumescu din comuna Ruptura, jud Mehedinţĭ.

Stu bubă albă,
Stu bubă négră,
Stu bubă blândă,
Stu bubă paratică,
Stu bubă albastră,
Stu bubă porcéscă,
Stu bubă oĭască,
Stu buba pasěrilor,
Stu bubă căĭnéscă, nouě-ḑecĭ şi nouě,
Stu bubă turcéscă,
Stu bubă letinéscă,
Stu bubă românéscă,
Stu bubă sêrbéscă,
Stu bubă nemţéscă,
Nouě ḑecĭ şi nouě de bube surorĭ,
De ciume nu te 'ntinde,
Nu coprinde
Câte-o faţă de arie.
Nu fulgera,
Nu săgeta,
Fugĭ din piele,
De sub piele,
Din măduva osuluĭ,
Şi din ronţu nasuluĭ.
Cum nu póte capul de cocoş
La cap de urs,
Cap de urs
La cap de cocoş,
Aşa să nu poţĭ şi tu să staĭ
In trupul (cutăruĭ)...
Du-te în coḑile mărilor,
Unde cocoşul nu cântă,
Unde popa nu face leturghie,
Să rěmâe (cutare) curat, luminat,
Strecurat ca argintul,
Cum Maĭca Precista l'a lăsat.

DE APUCAT

Cules de învěţătorul G. Giurumescu din comuna Ruptura, jud. Mehedinţĭ.

Peptenele să-ĭ înclesce afară, şi să-ĭ desclesce în apă neîncepută şi férele de pe coş să le înnóde în afară şi să le desnóde în apă, şi o potcóvă găsită, să o pue în foc şi să o stămpire tot în apa aceĭa, punând apa la capul copiluluĭ, la buric şi la picĭóre, apoĭ să o dea să guste de treĭ orĭ ; apoĭ să ia nouě găinaţĭ de găină să-ĭ plesnéscă pe prag şi apoĭ să ungă la cap, la piept şi la picĭóre pe copil.

DE VINT

Cules de învĕțătorul G. Giurumescu din comuna Ruptura, jud. Mehedințĭ.

Plecă om vînt,
La pădure mare vîntă,
Cu secure mare vîntă;
Tăe un lemn mare vînt,
Se întóse la casă vîntă,
Făcu foc vînt,
Puse căldare vîntă,
Pe foc vînt,
In fére vînte;
Cernu făină vîntă
In postavă vîntă,
Cu ciurel vînt;
Făcu turtă vîntă,
Cu sare vîntă;
Cópsă turtă vîntă,
Şi chemă nouĕ copiĭ vînțĭ,
Mîncară turtă vîntă;
Nu mâncară turtă,
Mâncară durerile,
Şi dogorerile
Şi isbiturile,
Rĕmasă curat luminat,
Cum Maĭca-Precista l'a lăsat.

DESCANTEC DE ISDAT

Cules de învĕțătorul I. Mateescu din comuna Stroescĭ, jud. Gorj.

Fugĭ isdate,
Blestemate,
Nu întinde,
Nu cuprinde,
Nu umfla,
Nu ingâmfa.
Du-te unde cocoşu nu cântă,
Şi secure nu taie,
Acolo's mese întinse
Şi făcliĭ aprinse
Şi pahare pline;
Bețĭ şi mâncațĭ şi chiotițĭ
Şi la cutare să nu maĭ venițĭ.

DESCANTEC DE ŢÉPA

Cules de învĕţătorul I. Mateescu din comuna Stroescĭ, jud. Gorj.

Plecă (cutare)
Pe cale pe cărare
Se 'ntâlni cu ţépa 'n cale.
Ţépă cu bubă,
Ţépă cu brâncă,
Ţépă cu muma pădurii,
Ţépă cu sóre sec,
Ţépă turcéscă,
Ţépă câĭnéscă,
Ţépă porcéscă,
Ţépă muscăléscă,
Ţépă ovreĭască,
Ţépă netoţéscă,
Ţépă din rĕsăritul sóreluĭ,
Ţépă din prânḑ înainte,
Ţépă din revĕrsatul zorilor,
Ţépă din cântarea cocoşilor,
Ţépă din mălaiŭ,
Ţépă din varḑă,
Ţépă din pesce,
Ţépă din vin,
Ţépă din rachiŭ,
Ţépă din apă,
Ţépă din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de ţepĭ,
Să eşiţĭ din trupul (cutăruia)
Din capul luĭ,
Din gura luĭ,
Din dinţiĭ luĭ,
Din măselele luĭ,
Din creeriĭ capuluĭ,
Din sgârcĭul nasuluĭ,
Din faţa obrazuluĭ.
Nu te póte culca,
Nu te póte hodini.
Du te unde's făcliĭ aprinse
Şi mese întinse;
Acolo iĭ berea
Şi mâncarea
Şi hodina.
Şi cutare să rĕmână, curat, luminat,
Cum Maĭca-Precista l-o lăsat.

NB. Se descântă în rachiŭ şi în usturoiŭ. In rachiŭ se dă cu un fus iar usturoiul se găuresce cu un ac.

DESCANTEC DE ISDAT

Cules de învĕţătorul I. Mateescu din comuna Stroescĭ, jud. Gorj.

Pe cale pe cărare,
Mĕ'ntâlniĭ cu Dracu'n cale.
— Unde aĭ plecat Drace?
— La (cutare)
Pas, Drace îndărăt,
La ăl de te-a mânat;
Că acolo nu'ĭ loc de tine
Ci de biserică şi de altar
Şi de toiég ferecat.
Crăpĭ! Plécă!

Se face cruce la buric, cu mâna, în timpul când se spun vorbele. Vorbele se spun ḑe treĭ orĭ.

DESCANTEC DE DEOCHIU

Culésă de învĕţătorul I. Mateescu din comuna Stroescĭ, jud. Gorj.

Plecat-a cutare....
Pe cale pe cărare,
S'a întâlnit cu dedeochiŭ în [cale,
De-o fi deochĭat de om,
Crepe-ĭ boşele,
Curgă'ĭ pişiţiĭ;
De o fi de muĭere,
Pice'ĭ sfîrcurile
Curgă'ĭ laptele ;
De-o fi de fată mare,
Pice'ĭ cosiţa, să'ĭ rĕmână tróca [gólă.
Nu vĕ miraţĭ, ómenĭ, muerĭ, [copiĭ, fete,
Nu, (de cutare) că'ĭ gras,
Nicĭ că nu'ĭ gras;
Că'ĭ slab,
Că nu'ĭ slab;
Că'ĭ urât,
Că nu'ĭ urât.
Miraţi-vĕ de nouĕ năpârcĭ,
Cu codile înnodate,
Cu gurile încleştate.
Dedeochiŭ din cer,
Dedeochiŭ din nourĭ,
Dedeochiŭ din vînt,
Dedeochiŭ din gard,
Dedeochiŭ din proptele gar- [duluĭ,
Dedeochiŭ din drum,
Dedeochiŭ din călătorie,
Dedeochiŭ din apă,
Dedeochiŭ din petriĭ,
Voĭ deochetorĭ,
Rîmnitorĭ,
Moroiŭ, moróicele,
Strigoiĭ, strigóicele,
Strigoĭ de muma păduriĭ
Să eşiţĭ de la (cutare)
Din sgârciul nasuluĭ,
Din cap, din grumaz,
Din tóte mădulările óselor.
Duceţi-vĕ în vînturĭ,
La cutare să nu maĭ veniţĭ,
Şi de el să rĕmână curat şi lu- [minat,
Cum Maĭca Domnuluĭ l-o lăsat.

DE BEŞICA CEA REA

Culésa de învĕţătorul G. Popescu din comuna Bogescĭ, jud. Tutova.

Purces-o Maĭca Precista,
Pe cale pe cărare.
Când a fost la mijloc de cale,
O făcut o masă mare,
Ş'o chemat toţĭ furnicariĭ,
Toţĭ beşicariĭ.
Numaĭ pe beşica cea rea,
Nicĭ n'a mărit-o,
Nicĭ n'a poftit-o.
De cĭudă
Să chee,
Să răschee,
Din creĭeriĭ capuluĭ,
Din faţa obrazuluĭ,
Să nu rĕmână de léc,
Cât un grăunte de mac!

DESCANTEC DE SÓRE SEC

Culésă de învĕţătorul I. Mateescu din comuna Stroescĭ, jud. Gorj.

Plecat-a (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Spre sóre rĕsare,
Şi s'a 'ntâlnit cu ţapa'n cale.
Sóre la prânḑ,
Sóre după prânḑ ;
Sóre la amiaḑĭ,
Sóre după amiaḑĭ ;
Sóre la gustare,
Sóre după gustare ;
Sóre în apus de sóre,
Sóre după apus de sóre ;
Sóre la cină,
Sóre după cină ;
Sóre la cântatul cocoşilor,
Sóre după cântatul cocoşilor ;
Sóre în vĕrsatul zorilor,
Sóre după vĕrsatul zorilor ;
Sóre în eşita sóreluĭ,
Sóre după eşita sóreluĭ ;[1])
Să eşiţĭ voĭ ţepĭ !
Din sgârcĭul nasuluĭ,
Din faţa obrazuluĭ ;
Din creeriĭ capuluĭ,
Din bulbuşul ochilor ;
Şi cutare să rĕmână
Curat şi luminat
Cum Maica Domnuluĭ l-o lăsat.

[1]) Aicĭ iar se repetă de la «Sóre la prânḑ» şi se ḑice de treĭ orĭ acéstă parte.

DE DEOCHIU

Culésă de învĕţătorul G. Popescu din comuna Bogescĭ, jud. Tutova.

Sburat-o paserea albă, dalbă,
In ceriŭ c'a sburat,
Pétra în patru a crăpat.
De-o fi deochĭat bărbat,
Moroiŭ, strigoiŭ,
Crăpi-ĭ costile,
Curgă-ĭ sângele,
Să se mire lumea,
Cum s'a mirat de (cutare).
De-o fi deochĭat femee,
Moróĭcă, strigóĭcă,
Crăpi'ĭ ţiţile,
Picĭ'ĭ cosiţile,
Să se mire lumea,
Cum s'a mirat de (cutare).
De-o fi deochĭat vîntul,
Móră-ĭ calul ;
De-o fi deochĭat văile,
Săci-ĭ părăile ;
De-o fi deochĭat pădurea,
Picĭ'ĭ frunḑa ;
De-o fi deochiat Dumneḑeŭ
Dumneḑeŭ a lecui,
Descântecul de la mine
Şi lécul de la Dumneḑeul sfînt.

DE LIPITURA (SPARIAT)

Culésă de învěţătorul G. Popescu din comuna Gogescĭ, jud. Tutova.

Purces-o (cutare)...
Pe cale pe cărare.
Când a fost la mijloc de cale,
L'a intâlnit potca cu potcoiĭ,
Striga cu strigoiĭ,
Călare pe chiuă,
Cu chilug în pohod.
Cum l'a intâlnit,
In sus l'a suit,
In jos l'a trântit.
Fata ingălbinĭtu'i-o,
Puterea slăbitu'i-o.
Şi l'a lăsat în în drum lat
Ca un chip de mort.
A început a se văita
Şi a se văicăra.
Altă nime nu l'a audit,
Altă nime nu l'a vědut,
De cât Maĭca Domnuluĭ
Din pórta ceruluĭ.
— Ce te văicărezĭ (cutare) ?
— Cum nu m'oĭ văicăra
Şi nu m'oĭ văita ?
C'am plecat, pe cale, pe cărare.
Când o fost la mijloc de cale
M'a întâlnit potca cu potcoiŭ,
Striga cu strigoiŭ
Călare pe chiuă,
Cu chilugu'u pohod.
Cum m'aŭ întâlnit
In sus m'aŭ suit;
In jos m'aŭ trântit,
Şi m'aŭ lăsat în drum lat
Ca un chip de mort.
Nu te teme (cutare) dragă !
Du-te la (cutare),
Ce cu limba ţ'o cânta
Cu guriţa o descânta
Şi ţi-o scóte frica,
Spaima din pept,
Din spinare.
Şi veĭ rěmânea
Curat luminat,
Ca Dumnedeŭ ce l'a făcut.

Se descântă în vin cu mătură de la biserică.

DE BEŞICA CE RA

Cules de învěţăt. C. Dobrea, din comuna Uscaţĭ, jud. Neamţu.

Un buboĭ
A făcut într'o Gĭoĭ
Un praznic mare
Şi a chemat pe tăti bubuşorele
Şi tăti sgăncuţele
Şi bubele de pe faţa pămîntuluĭ;
Numaĭ pi beşica ce ră
N'o chemat-o.
Atuncĭ, ea se cheĭe
Să móră,
In vîrf a crăpat,
In rădăcină s'a uscat.

DE ALBAŢA

Cules de învĕţ., G. Dobrea din comuna Uscaţĭ. judeţul Neamţu.

Sculatu-s'a treĭ feti ficĭóre,
Până a nu răsări sórele.
Pe ochĭ s'o spălat
La icóne s'o închinat,
Mânicile le-o suflicat.
Cu pólele rotoróte
Cu unghiile rătezati
S'o sculat cu nouĕ măturelĭ
Cu nouĕ lopăţeli
Pe cali pi carari,
Nimeni nu le audi.
Numaĭ Maica-Domnuluĭ
Le-o vĕdut
Şi le-o întrebat :
— Unde vĕ duceţĭ voĭ fetilor?
Cu nouĕ măturelĭ
Cu nouĕ lopăţeli?
— La fântâna luĭ Iordan
S'o rânim di mucigaĭ
Şi di putrigaĭ;
Cu lopăţelili rădem
Cu măturile o măturăm,
Şi Ion să rĕmâie curat
Şi luminat.

DESCANTEC PENTRU ŞOPARLAIŢA

Cules de învĕţ. Gh. Carpen, din comuna Curteşcĭ, judeţul Botoşanĭ

Nouê feti, nouê babi, nouê [şopârlaiţi,
Opt feti, opt babi, opt şopâr- [laiţi,
Şepti feti, şepti babi, şepti şo- [pârlaiţi,
Şesi feti, şesi babi, şesi şo- [pârlaiţi,
Cincĭ feti, cincĭ babi, cincĭ şo- [pârlaiţi,
Patru feti, patru babi, patru [şopârlaiţi,
Triĭ feti, triĭ babi, triĭ şopâr- [laiţi,
Douê feti, douê babi, douê [şopârlaiţi,
O fată, o babă, o şopârlaiţă,
Şi nicĭ-o fată, nicĭ-o babă şi [nicĭ-o şopârlaiţă.

Acest discântic sê dici di triĭ orĭ.

DE DIOCHI

Cules de Gh. Dobrea, învĕţător, comuna Uscaţi, judeţul Némţu.

Cum se stîng cărbunii işte-ĭ
Aşa să se stîngă potca şi diochitura
Din inimă,
De sub inimă;
Din rărunchĭ,
De sub rărunchĭ;
Din umerile obrazuluĭ,
Din sfârcu nasuluĭ
Şi (cutare) să rĕmâie
Curat şi luminat,
Ca aurul cel curat
Ca argintul strecurat,
Ca Dumnedeŭ cum l'o făcut
Ca maică-sa când l'o născut.

DESCANTEC PENTRU ULCIOR LA OCHI

Cules de învĕţ. D. G. Trifan din comuna Bicaz judeţul Némţu.

Să descântă sara şi se dice,
Bună diminéţa ulcior,
Cum nu-ĭ acum diminéţă
Aşa să n'agiungĭ tu până diminéţă.

In timpul cât se dic aceste cuvinte să atinge ulciorul cu códa uneĭ lingurĭ înfierbântate.

DESCANTEC PENTRU MUŞCATURA DE ŞERPE

Cules de învĕţ. Gh. Carpen din comuna Curtescĭ, judeţul Botoşanĭ.

Jurjâţâ pestriţâ, muşcâ di peliţâ,
Peliţa di carni, carnia di os
Osu sĕ râmâi sănătos.

Acest discântic sê dici di triĭorĭ.

DESCATEC PENTRU GALCI

Cules de G. Parpeni, din comuna Curtescĭ, judeţul Botoşanĭ.

Gâlcuţâ, gâlcuţâ, încalĭcâ-ti
[pi-o druguţâ,
Şî ti du la mare şi be apâ din
[mare
Şi eşi la sóri, şî crapâ ca o
[cicóri,
Să nu rĕmâi di loc,
Ca un cĭr de mac, în patru
[dispicat
Pisti mări aruncat.
Tu să rĕmâi curat, luminat
Ca Maica Precista, ci ti-o lăsat
Ca argintu cel strecurat.

Să dăscântă de treĭ orĭ.

DESCATEC DE BEŞICA CEA REA

Culésă de Gh. Carpen, învĕţător, comuna Curtescĭ judeţulu Botoşanĭ.

Beşicâ albâ,
Beşicâ roşâ,
Beşicâ négrâ,
Beşicâ inflăcĭósâ
Beşicâ di 99 di feluri,
Oile dincolo de mare,
Cĭobaniĭ dincóce de mare.
Cum cĭobaniĭ o strigat
Oile o stat di sgherat.
Aşa să stee umflăturile,
Gĭunghĭurile,
Mâncăturile
De la (cutare).

Să se ḑică de treĭ orĭ.

DESCANTEC DE ŞÉRPE

Cules de învĕţătorul I. Iordăchescu din comuna Cristescĭ, jud. Botoşanĭ

Estriţâ, pestriţô
Eşĭ din buruene
Şi apucă de pele,
Ca pĭelea de os,
Câ nu escĭ de folos.
Cine ţĭ-a stârnit vestea,
Vestea şi povestea, să'ţĭ bea
[zama.

[redacted]

DESCANTEC DE CÉS REU

Cules de învĕţătorul I. Iordăchescu din comuna Cristeştĭ, jud. Botoşanĭ

Cés rĕŭ cu săgitătură,
Cés rĕŭ de spăret,
Eşĭ din creĭeriĭ capuluĭ
Din pumniĭ obrazuluĭ
Din cap, di sub cap,
Din ochĭ, di subt ochĭ,
Din dinţĭ, di supt dinţĭ,
Din măseli, di supt măseli,
Din gât, de supt gât,
Din chĭept, de supt chĭept,
Din inimă, di supt inimă,
Din rorunchĭ, di supt rorunchĭ,
Din maţê, di supt maţê,
Din cap, din cheli,
Din tăti 'ncheiturili,
Eŭ tot rĕul cu mătura l'oĭ mă-[tura,
Cu grebla l'oĭ grebla,
Şi 'n Marea-Négră l'oĭ arunca.
Acolo să chĭară, să răschĭară
Ca roua de sóre şi spuma de [mărĭ.
Ca sórele 'n senin. Amin.

DESFACERE DE URSITA

Cules de învĕţătorul I. Iordăchescu din comuna Cristescĭ, jud. Botoşanĭ

Cine mĭ-o făcut c'o mână, eŭ [desfac cu douê,
Cine mĭ-o făcut cŭ două, eŭ [desfac cu triĭ
Cine mĭ-o făcut cu triĭ, eŭ des-[fac cu patru,
Cine mĭ-o făcut cu patru, eŭ [desfac cŭ cincĭ,
Cinn mĭ-o făcut cu cincĭ, eŭ [desfac cu şese,
Cine mĭ-o făcut cu şése, eŭ [desfac cu şepte,
Cine mĭ-o făcut cu şepte, eŭ [desfac cu opt,
Cine mĭ-o făcut cu opt, eŭ des-[fac cu nouê
Cine mĭ-o făcut cu nouê, eŭ [desfac cu nouê-ḑecĭ şi nouê
Şi cu a mele amândouê.
Ho! Ursită rósă prorósă,
Albastră proalbastră,
Galbenă progalbenă,
Cu chicĭoarele nu frământaţĭ,
Trupul nu-ĭ mâncaţĭ,
In grea bólă nu-l (saŭ o) bă-[gaţĭ,
Di-o pocit-o fată, crăpi'ĭ ochiĭ
Sarăi-ĭ ochiĭ, crăpi'ĭ ţiţili, mó-[ră'ĭ pruncu ;
Di-o pocit-o codru, cadă'ĭ frunḑa;
Di-o pocit-o érba, ususăcĭ érna
Iar (cutare) să rĕmâi curat, lu-[minat,
Sănătos, ca de domnul lasat.

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de învěţ. I. Radulescu, din comuna Păuşescĭ-Măglaşĭ, jud. Vâlcea.

Păsărica albă, codalbă,
Mese ridicase
Pĭétra în patru crăpase;
Crăpar'ar ochiĭ strigoilor,
Micilor voĭnicilor,
Marilor călětorilor,
Care a deochiat pe cutare.
De o fi deochiat de om,
Să'ĭ crepe bóşele
Să'ĭ curgă pişatu;
D'o fi deochiat de femei
Să'ĭ cócă ţâţele
Să'ĭ móră feţiĭ de fóme;
D'o fi deochiat de fată mare
Să'ĭ cadă cosâţele
Să'ĭ rěmâe hârca gólă
Să rîdă lumea de ea;
D'o fi deochĭat de copiĭ,
Să'ĭ crepe călcâele
Să cure sângele,
Să umple potecile.
D'o fi de apă
Să-'ĭ sece isvórele,
Să rămâe pĭetrile
Să le ardă sórele.
D'o fi de câmp,
Să pârléscă;
D'o fi de codru,
Sa cadă codru
Să se mire lumea şi norodu;
D'o fi de vênt,
Să se aşeze la pămînt.
Leac să fie.

DESCANTEC DE MANCATURA

Cules de învěţ. I. Radulescu, din com. Pauşescĭ-Măglaşĭ, jud, Vâlcea.

Viţă de vie, vědut-aĭ strigoiĭ
[cu strigóicele
Şi moroiĭ cu moróĭcele
Cum a mâncat inima lu cutare?
Am vědut Maĭcă-Precistă şi
[ştiŭ.
Curând la albinuşe.
Vědut-aĭ strigoiĭ cu strigóĭcele
Şi moroiĭ cu moróĭcele
Cum a mâncat inima lu cutare?
Am vědut, Maĭcă-Precistă şi
[ştiu.
Ţăstu după mal luă,
In mare 'l aruncă,
Marea se închegă;
Aşa să se închege inima lu
[cutare.
Cum s'a plămădit aluatu în
[căpistere
Şi faguru de miere,
Aşa să se plămădéscă inima
[lu cutare.
Cu aluat o plămădiĭ
Cu cornu o întăriĭ
Inima cutăruia o plămădiĭ,
Leac să fie.

DE ORBALŢI

Cules de învĕţ., G. Dobrea din com. Uscaţĭ, judeţul Némţu.

— Voĭ nouĕ fraţĭ,
In ḑiua de Paştĭ crescuţĭ,
In ḑiua de Paştĭ născuţĭ,
Cu nouĕ cuţite ascuţite,
Cu nouĕ topóre ruginite,
Unde mergeţĭ ?
— Să rĕsturnăm munţiĭ,
Săʼĭ tăem.
— Nu mergeţĭ acolo,
Ci mergeţĭ la (cutare)
Şi tăeţĭ orbalţul de segetură,
Orbalţul de orbălţit;
Şiʼl aruncaţĭ peste mare,
Şi vĕ duceţĭ şi voĭ
Că acolo sînt nouĕ fete marĭ,
Cu mesele întinse,
Cu făcliele aprinse.
Duceţi-vĕ şi benchetuiţĭ;
Pe aicĭ nu trebuiţĭ!

DESCANTEC DE REI

Cules de învĕţătorul I. Rădulescu din comuna Pauşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Plecaĭ Vinerĭ de diminéţă,
Pe cale, pe cărare.
Se pomeni cu treĭ rĕĭ în spinare.
Se văita, se olecăia.
Se întâlni cu Maĭca Precista,
Şi o întrebă: Ce te vaĭţĭ,
[ce te olecăĭeştĭ ?
— Cum să nu mĕ vaĭt,
Cum să nu mĕ olecăĭesc:
Plecaĭ Mercurĭ şi Vinerĭ,
Pe cale, pe cărare,
Se pomeni cu treĭ rĕĭ în spinare,
Şi luară prin mâĭnĭ, prin pi-
[cĭóre, prin şale,
Prin sbârcĭu nasuluĭ,
Prin faţa obrazuluĭ.
—Nu te maĭ văĭta,
Nu te maĭ olecăi,
Că de códele şutelor voĭ lega
In córnele cerbilor voĭ arunca.
Cerbi cu córnele oĭ arunca în
[códele mărilor,
Şi pe tine te-o vindeca
Cu usturoĭ de la Sânḑâienĭ,
Cu tămâie de la Bobotéză,
Cu untură de la Ignat.
Cu usturoiŭ te-am usturoĭat,
Cu tămâĭe te-am tămâĭat,
Cu untură te-am uns;
Pe tine te-o vindeca.
Cu gura te-am ridicat
Cu mâna te-am descântat.
Cu gura am urat,
Pe cutare am vindecat,
De tóte isbiturile,
De tóte întâlniturile,
De tóte pociturile.
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat
Ca de Maica Precista lăsat.

DE BEŞICA CEA REA

(VARIANTA)

Cules de învĕţătorul G. Popescu din comuna Bogescĭ, jud. Tutova.

Purces-o omul mare,
Cu toporul mare,
La pădurea mare.
Tăet'o nouĕ tee,
Nouĕ curmee,
Nouĕ rĕstee.
Venit-o acasă,
Maĭ făcut-o plugul luĭ.
Dusu-s'aŭ în câmpul mare,
Sĕmănat'o pétră.
Cum înţepenesce pétra,
Aşa să înţepenéscă beşica cea rea, cu tăria eĭ!

DE ORBALŢ

Cules de învĕţătorul G. Popescu, din comuna Bogescĭ, jud. Tutova.

Purces-o nouĕ fete marĭ
Cu nouĕ măturĭ;
Nouĕ flăcăĭ cu nouĕ lopeţĭ,
Nouĕ topóre,
La mĕrul roş să'l măture,
Să-l cureţe
De tină,
De rugină.
Când în mijloc de cale,
S'a întâlnit cu Maĭca Precista.
— Unde mergeţĭ voĭ
Nouĕ fete marĭ,
Cu nouĕ măturĭ;
Nouĕ flăcăĭ
Cu nouĕ lopeţĭ, nouĕ topóre?
Nu vĕ maĭ duceţĭ
La mĕrul roş,
Să-l curĕţiţĭ de tină,
De rugină;
Ci vĕ duceţĭ la capul (cutăruĭ),
Şi-l curăţiţĭ de loviturĭ,
De pociturĭ,
De întâlnirĭ;
Şi'ĭ scóteţĭ din creeriĭ capuluĭ,
Din faţa obrazuluĭ,
Din rădăcinile dinţilor.
Cu măturile 'l măturaţĭ,
Cu topórele tăiaţĭ,
Cu lopeţile-'l râniţĭ,
Peste nouĕ Mărĭ-Negre asvirliţĭ.
Să rĕmână (cutare)
Curat, luminat,
Ca argintul strecurat;
Să nu rĕmână de leac
Cât un grăunte de mac.

Se descântă cu mătura, cu securea şi cu lopăţica, pe capul celuĭ pătimaş.

DESCANTEC DE SÓRE SEC

Culles de învĕțătorul I. Rădulescu din comuna Păușescĭ-Măglașĭ, jud. Vâlcea.

Fugĭ sóre sec din capul luĭ cu-
[tare !
Să te ducĭ în vĕĭ adâncĭ, în
[gropĭ adâncĭ.
Acolo te aștéptă buțĭ de vin,
Făcliĭ aprinse, cuptóre de pâine,
Vacĭ grase și hora de fete fru-
[móse.
Eșĭ din creeriĭ capuluĭ !

Se ḑice de nouĕ orĭ cu nouĕ petricele pe care le aruncă în apă peste capul bolnavuluĭ.

DESCANTIC DE DEOCHIAT

Culles de învĕțĕtorul I. Rădulescu din comuna Păușescĭ Maglașĭ, jud. Vâlcea.

De-ĭ fi deochĭat de om,
Să-ĭ crepe bóșele, sĕ ĭ curgă
[pișatul,
Să remână de obida ómenilor;
De-ĭ fi deochĭat de muĭere,
Să-ĭ crepe țițele, să rĕmână de
[obida muĭerilor ;
De-ĭ fi deochĭat de fată mare
Să-ĭ cadă códele, să-ĭ rĕmâe
[hârca gólă ;
Să rĕmână (cutare), curat lumi-
[nat,
Ca Maica Precista, că l'a lăsat.
De-ĭ fi deochĭat de vînt,
Să-ĭ crepe bucile,
Să rĕmână de obida vînturilor;
De-ĭ fi deochĭat de codru,
Să-ĭ cadă frunḑele;
De-ĭ fi deochĭat de câmp
Să 'ĭ se pârléscă ĭarba.

DESCANTEC DE DALAC

Culese de invĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud Vâlcea.

Taĭ cioroiĭ, taĭ moroiĭ, taĭ ini-
[ma de vidră,
Taĭ cruce luminósă, taĭ genuche
[de urs,
Pe un câmp mare roşu, treĭ vacĭ
[marĭ roşiĭ,
Călărĭ pe treĭ caĭ roşiĭ, adevĕrat
[idat,
Iad necurat.

DESCANTEC DE BUBA REA

Cules de învĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ,, jud. Vâlcea.

Bubă rea nu junghia, nu cuţita,
Eŭ te trag tu să te tragĭ.
Nu te îngânfa ca brósca,
Nu te lungi ca şérpele.
Ieşĭ cu tóte junghĭurile, cu tóte
[fiorile.
Să eşĭ din faţa luĭ (cutare),
Din sgârcĭul nasuluĭ
Din faţa obrazuluĭ,
Din inimă, din plămânĭ.
Să rĕmâe (cutare), curat, lumi-
[nat,
Ca argintul strecurat,
Ca Maica Precista, care 'l-a
[lăsat.

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de învĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

A plecat furca cu brânca.
Furca a venit, dar brânca n'a
[maĭ venit!

DESCANTEC DE JUNGHIU

Cules de învĕțătorul I. Rădulescu din comuna Păușescĭ-Maglașĭ, jud. Vâlcea.

Staĭ, junghiŭ, nu junghia,
Ca să-țĭ spuĭ ce póte cânepa :
O sapă, o sémănă, o grebléză,
O pădesce de paserĭ, o culege,
O scutură de sĕmânță,
O duce la lac, d'o topesce,
O ia din lac, o pune de se usucă,
O meliță, o face fuióre, o tórce,
O dapănă, o urdesce, o țésă
Şi o face cămașe.
Fugĭ junghiŭ, nu junghia pe cutare.

Se face o ață de cânepă, cu care se légă unde-l dóre. — Se dice la fie-care vorbă : Fugĭ junghĭ nu junghia pe cutare. Se descântă nóptea până la cântarea cocoșuluĭ cu capul gol, cu pielea gólă, cu mâinile la spate, sucind ața de junghiŭ.

DESCANTEC DE NEVASTUICA

Cules de învĕțătorul I. Rădulescu din comuna Păușescĭ-Maglașĭ, jud. Vâlcea.

Colea pe fântâniță,
Sub o lespediță
Şade o pasăre pestriță.
Ea graiul și-l întórce
Mușcă și venină.

DESCANTEC DE OBRINTIT

Cules de învĕțătorul I. Rădulescu din comuna Păușescĭ-Maglașĭ, jud. Vâlcea.

Peste o vale mare négră
Latră un câine mare negru,
Sbĭară o óĭe mare négră,
Sbĭară un Ungurén mare negru,
Tăcu câinele de lătrat,
Tăcu óĭa de sbĭerat,
Tăcu și Ungurénul de sbĭerat,
Iĭ trecu luĭ, cutare, de obrintit.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de învĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Voĭ, gâlcilor, mostofâlcilor,
Să periţĭ, să resperiţĭ
Ca spuma de mare,
Ca roua de sóre.
Să nu rĕmâneţĭ de léc
Nicĭ ca un grăunte de mac.
Plecară gâlcile la rĕspântiĭ să
[pască ĭarbă ;
Plecară treĭ mătuşĭ să le pă-
[zĭască ;
Una surdă, alta schĭópă, şi alta
[mută.
Venirĕ lupiĭ :
Le snopiră, le trântiră.
A schiópă nu putu,
A surdă n'audi,
A mută nu putu vorbi.
Le trântiră,
Le snopiră
Şi nu remaseră de léc
Nicĭ ca un grăunte de mac.
Şi remase (cutare),
Curat, luminat,
Cum Maĭca Domnuluĭ l'a lăsat.

Odată cu descântecu se trage bolnavul pe gât la gâlcĭ, iar, daca nu póte veni cel ce descântă, iĭ descântă în sare şi cu ea se légă la gât cel bolnav.

DESCANTEC DE BUBA NÉGRA

Cules de învĕţătorul I. Iordăchescu din comuna Cristescĭ, jud. Botoşanĭ.

Voĭ nouĕ feti marĭ unde vĕ
[gătiţĭ şi vĕ 'npodobiţĭ,
La sfânta rugă să porniţĭ, cu
[nouĕ măturĭ ?
Nu măturaţĭ sfînta rugă şi sfin-
[tele altare,
Ci măturaţĭ buba négră de la
[(cutare).
Am făcut o masă mare
Cu nouĕ vacĭ grase şi nouĕ
[buţĭ de vin
Şi am chemat tóte bubile şi
[bubiţele
Numa pe buba asta n'am che-
[mat-o
Iar e de cĭudă şi de mânire
O sarit în sus, o chicat,
Rădăcina 'ĭ-o secat !

DESCANTEC DE ŞÉRPE

Cules de invĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Intr'o poeniţă
Este o fântâniţă,
Şi pe fântâniţă
Este o lespeḑiţă.
Sub lespeḑiţă
Este o pasĕre pestriţă.
Bucĭumul mi s'aprinsĕ
Dete nouĕ ploĭ şi-l stinsĕ.
Vita tăĭată, persecată,
Peste gard aruncată,
Muşcătură de şérpe vindecată.

DESCANTEC DE BUBA

Cules de invĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Tu bubă pripită
Cu nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de jun-
[ghĭurĭ,
Nu junghia,
Nu cuţita,
Nu înbinde ca şarpele,
Nu umfla ca brósca.
Tu bubă pripită, să eşĭ de la
[cutare,
Din rînză,
Din plămânĭ,
Din sgârcĭul nasuluĭ
Din faţa obrazuluĭ.

DESCANTEC DE ALBÉŢA

Cules de invĕţătorul I. Iordăchescu, din comuna Cristescĭ, jud. Botoşanĭ.

Voi nouĕ fete marĭ undi vĕ
[vĕ pornişĭ
Cu măturile măturate,
Cu secerile bârlegate?
— Ne-am pornit să măturăm
Sfintele altare şi nouĕ raḑe
[de sóre!
Ci viniţ' de luaţĭ albéţa şi céţa
De pe luminile acestuĭ om;
Şi acest om să rĕmâe curat,
Ca argintul strecurat
Cum de Maica Precista l'a dat.

DESCANTEC DE ALBÉŢA

Cules de învĕţătorul I. Rădulescu din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Fugĭ albéţă
Din negréţă !
Cu mătura te măturaĭ,
Cu fulgu te-oĭ fulgui ;
Peste mare te-oĭ arunca
Şi n'âĭ remânea de léc,
Nicĭ ca un grăunte de mac.
Şĭ-o rĕmânea cutare
Curat, luminat,
Cum Maica Precista l'a lăsat.
De tĭară, de éră,
De fire mohorîte,
Aduseĭ treĭ fete marĭ
Cu iile rîurate
Cu rochile cărărate.
Pe caĭ încălecară,
La rîul luĭ Iordan plecară.
Caiĭ în rîŭ intrară,
Din códe sbicĭulară
Peste ochiĭ (cutăruĭa), asvârliră.
Junghĭurile, le potoliră,
Albéţa o rĕspândiră,
Şi nu rĕmase de léc,
Nicĭ ca un grăunte de mac.
Şi rĕmase (cutare),
Curat, luminat,
Cum Maica Domnuluĭ l'a lăsat.

Se descântă în sare cu apă.

DE GALCI

Cules de învĕţ. I. Rădulescu, din comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Gâlcelor, mostofâlcilor,
Voĭ să vĕ topiţĭ
Ca spuma de mare,
Ca roua de sóre.
Veni un Ungurén negru,
Cu biciu la spinare, negru,
Cu resteĭele negre
Cu cloţurile negre.
Ungurénu se necăji,
Din bicĭ plesni.
Boiĭ întinseră.
Gâlcile de la cutare se rupseră
Din vîrf s'aplecară,
Din rădăcină secară,
Se uscară !

Se dice de treĭ orĭ, trăgând pe bolnav la gât cu unt-de-lemn.

DE GALCI

Cules de învěţ. I. Rădulescu din Comuna Păuşescĭ-Maglaşĭ, jud. Vâlcea.

Gâlcă mostăfâlcă
Tu să-săcĭ, să te usucĭ
Ca spuma de mare,
Ca roua de sóre,
Ca fragile de peste vale.
Bun plugu cu opt boĭ
Bună brazdă răsturnа,
In spumă de mare le arunca;
Se topĭa, se isprăvĭa.

DE BUBE DULCI

Cules de învěţ. I. Rădulescu, din com. Păuşescĭ-Măglaşĭ, jud. Vâlcea.

Cârstănésa avrămésă
Intinsě masă de mătase.
Tóte bubele chemase;
Numaĭ bubele (cutăruĭa), nu le chemase.
Fórte rĕŭ ele se mânĭase
Din vêrf se uscase,
Din rădăcină secase...
Las'să fie, să nu fie,
Plata babi să scie.

DE CONSTIPAŢIE

Cules de învěţ. C. Ciupercă, din comuna Măstacăn, judeţul Némţu.

Nouě fete la fântână la Iordan,
Treĭ încue, treĭ descue,
Treĭ dă drumu la apă,
Ca să isvorască.

DESCANTEC DE APUCAT

Cules de invĕț. I. Rădulescu, din com. Păușescĭ-Maglașĭ, jud. Vâlcea.

Proca, cu dințiĭ ca teslele,
Cu unghiile ca secerile,
Pe crucea ferestriĭ se puse.
La cutare a nădulit,
In mijlocul caseĭ 'l-a trântit;
Sângele pe nas 'l-a podidit
Când l'a trântit.
Maĭca Precesta puse os la os,
Rărunchĭ la rărunchĭ,
Fălcĭ la fălcĭ,
Chiotorĭ la chiotorĭ,
Băerĭ la băerĭ.
Pe Proca cu tămâe 'l afumă,
Cu dințiĭ pĭeptenilor îl ințepară
Cu cuțitu-l junghiă.
Să'țĭ înveți drăcoiĭ tĕĭ
Și paraoloicile tele,
Și zimbațiĭ tĕĭ.
De adĭ încolo,
Să nu'l maĭ miscĭ,
Să nu'l maĭ adapĭ,
Să nu'l maĭ miscĭ.
Că cu mâna voĭ lua
Peste Mărĭ Negre voĭ arunca,
Unde vaca nu rage,
Unde clopot nu trage.
Acolo să locuițĭ
Acolo să văcuițĭ
Pe cutare să să-l părăsițĭ.
Léc să fie.

DE GALCI

Cules de învĕț. C. Ciupercă, din Măstacăn județul Némțu.

O făcut țicna nouĕ fecĭorĭ.
Intr'o ḑi 'ĭ-o crescut;
Intr'o ḑi la óste 'ĭ-o luat.
O trimes nouĕ,
Șĭ-o venit opt,
O trimes opt
Șĭ-o venit șépte,
O trimes șépte
Șĭ-o venit șése,
O trimes șése
Șĭ-o venit cincĭ,
O trimes cincĭ
Șĭ-o venit patru,
O trimes patru
Șĭ-o venit treĭ,
O trimes treĭ
Șĭ-o venit doĭ,
O trimes doĭ
Șĭ-o venit unul,
Șĭ-o trimes unul
Și n'o venit nicĭ unul.

NB. Când se descântă se maĭ unge gâtul cu unt-de-naft și se frécă îndesat.

DESCANTEC DE SPERIAT

Culeș de învĕț. C. R. Teofănescu-Gribnicicea, din com. Bicaz, jud. Némțu.

Cristian te-a lăsat,
Cristian te-a botezat,
Paloș în mână dréptă țĭ-a dat,
Să te aperĭ de speriat, —
De doĭ speriațĭ,
De treĭ speriațĭ,
De patru,
De cincĭ,
De șése,
De șépte,
De opt,
De noué,
De ḑece,
Până în doĭ-spre-ḑece speriațĭ.
De cățĭ nu te-ĭ putea apăra,
In marea Roșie iĭ veĭ arunca,
Și veĭ rĕmânea curat și lumi-
[nat,
După cum Maĭca Domnuluĭ
[te-a lăsat.

DESCANTEC PENTRU ULCIOR LA OCHI

Culeș de învĕț. C. R. Teofănescu-Gribnicea, din com. Bicaz, jud. Némțu.

Hap, hap, ulcior de câne!
Cum nu sînt eŭ câne,
Așa să nu ajungĭ până mâne.

DE BAȘICA CEA REA

Culeș de învĕțătorul I. Mironescu din comuna Tașlăŭ, jud. Némțu.

Câte bube s'aŭ făcut!...
D'acésta nu se face
Nicĭ nu se cóce.
Vîrful să plece
Rădăcina să sece.
Să ĭasă din creerii capuluĭ,
Din auḑul urechilor,
Din vederea ochilor,
Din sfârcul nasuluĭ!

DE DIOCHIU

Cules de învěțătorul I. Mironescu, din comuna Taslăŭ, județul Némțu.

Sub o răchită rĕsădită
Şade o fată despletită,
C'on ochiŭ de apă,
Cu unul de foc.
Cel de apă stinge
Pe cel de foc.
Aşa să se stingă diochĭul
Din vederea ochilor,
Din creerĭĭ capuluĭ,
Din rănunchiŭ
Şi din inimă,
Din unghiĭ,
De sub unghiĭ,
Şi din tóte mădulările.
Şi să rĕmână
Cum l'a lăsat Maĭca Domnuluĭ
Gras, frumos
Şi sănătos.

DE SEGETATURA

Cules de învěțătorul I. Mironescu, din comuna Taslăŭ, județul Némțu.

Pornita (cutare) gras, frumos.
Şi la meḑ pe cale
Segetatulo prins,
Creiriĭ capuluĭ
Prin măduva cĭolanelor.
Chieĭ diochĭule ;
Şi te du unde
Cocoşiĭ nu cântă
Câniĭ nu latră.
Iar (cŭtare) să rămână
Curat, sănătos,
Ca de Dumneḑeŭ lăsat.

DE BUBA NÉGRA

Cules de învěțătorul I. Mironescu, din comuna Taslăŭ județul Némțu.

M'am pomenit pe cară pe [cărare,
Grasă şi frumósă.
La jumătate de cale
M'am pomenit cu tóte bólele.
Pe tóte le-am poftit la masă,
Numaĭ pe bĕşica cea rea [n'am poftit'o.
Bĕşica cea rea s'a supărat
Şi'n creiriĭ capuluĭ s'o vârât,
În fața obrazuluĭ s'o aşeḑat.
Cheĭ bubă négră de sete,
De fóme, de potcă.

DE ŞÉRPE

Cules de învĕţătorul I. Mironescu, din comuna Taslăŭ, judeţul Németu.

Căpriţă
Pestriţă,
Prinsă de peliţă,
De os osos
Şerpe veninos.
Cine o adus veste
Beĭe apă şi rĕmâne
Curat, luminat
Ca de Maĭca Domnuluĭ lăsat.

DE ALBAŢA

Cules de la Vasile Pasnicu, din com. Budescĭ-Ghicăĭ, jud. Németu.

S'o purces nouĕ fete albe,
[dalbe,
Cu mânele suflicate
Şi cu nouă sepe,
Ş'o purces la marea s'o sepe.
Voĭ nouĕ fete, albe dalbe,
Cu mânele suflicate,
Nu vĕ duceţĭ la marea s'o
[săpaţĭ,
La (cutare) să alergaţĭ
Şi albaţa cu sapa s'o săpaţĭ,
Şi cu grebla s'o greblaţĭ,
Şi cu mătura s'o măturaţĭ,
Şi cu mâneca de cămaşă albă
S'o ştergeţĭ.
Şi n'o rĕmas albaţă de leac
Cât un cir de mac
In patru deschicat.
Şĭ-o rĕmas ochiĭ curaţĭ, lu-
[minaţĭ
Ca argintul strecurat,
Ca aurul cel curat.

Să descânta cu mânica cămăşeĭ în treĭ ḑile înainte de rĕsărirea sóreluĭ.

DE PER

Cules de la Vasile Pasnicu, din comuna Budescĭĭ-Ghicăĭ, judeţul Németu.

S'o sinecat, s'o mânecat
(Cutare) la fântâna luĭ Iordan
Să beĭe apă sfîntă ne'ncepută.
Şi n'o bĕut apă sfîntă ne'n-
[cepută,
Ci-o bĕut păr de cămilă
Prin săgetătură, prin tâlni-
[tură
Prin pocitură, prin frigare.

Să descântă în treĭ ḑile în apă curată cu un cir de cimbru.

DE FRIGARE

Cules de la Vasile Pasnicu din comuna Budescii-Ghicăi, judeţul Némţu.

Biho! moşneag bĕtrân,
Chi'napoĭ vădană, fată mare.
De la bărbatul meŭ,
De la trupul meŭ,
De la gospodăria mea
La tartarul tĕŭ.

Să descântă în apă ne'nceputá, cu fere înfierbîntatâ. Alţiĭ aŭ anume frigare făcută, care o bat sub patul unde dorm. Când o bate se pune un vêrf de usturoiŭ, credĕnd prin acésta, cá o bate în inima strigoĭuluĭ mort.

DE OBRINTITURA

Cules de la Vasile Pasnicu, din comuna Budescii-Ghicăi, judeţul Némţu.

Sghiară óĭa lae, bucălae,
In cea-l-altă parte de mare.
Stătu óĭa de sgherat,
Incepu păcuraş de şuerat,
Ca să strângă obrintiturile,
[bobotiturile
Din tóte încheeturile.
(Cutare) să rĕmâĭe curat, lu-
[minat,
Ca Dumnedeŭ sfîntu ce l'o
[lăsat.

Să descântă c'o bucăţică de lână pârlitá.

DE ORBALŢ

Cules de la Smaranda Gh. Bangăŭ, din com. Budescii-Ghicăĭ, jud. Némţu.

S'o purces nouě fete,
Cu mânicele suflicate
Cu secerile 'ncârligate,
Să secere la marea,
Oarze cópte, grâĭe 'n lapte.
Şi le'ntâlni Maĭca-Domnuluĭ:
Voĭ nouě fete, cu mânicele [suflicate,
Cu secerile 'ncârligate,
Nu vě duceţĭ la mare,
Ci duceţi-vě la (cutare)
Şi-ĭ săceraţĭ orbalţul
Din umeriĭ obrazuluĭ,
Din melciĭ ochilor,
Din sfârcul nasuluĭ,
Din auḑul urechilor.
Cu grebla o greblaţĭ,
Cu mătura o măturaţĭ,
In marea o aruncaţĭ.
Să rěmâĭe (cutare)
Curat, luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca aurul cel curat.

Să descântă în făină de păpuşoiŭ în treĭ ḑile.
Făina muĭată cu apă rece se pune pe partea unde te dóre.

DESCANTEC DE POTCA

Cules de învěţatorul D. Dediu din comuna Pastravenĭ, judeţul Némţu.

De a fi pocit de codru,
Să-ĭ cadă frunḑa,
De a fi pocit de câmp,
Să-ĭ mérgă pulberele,
De a fi pocit de vădană,
Să-ĭ curgă sîngele,
Să-ĭ pice pulpele.
De a fi pocit de fată mare,
Să-ĭ cadă cosiţele.
Capra négră calcă în pétră,
Să dea Dumneḑeŭ luĭ (cutare) [să-ĭ trécă.

Se descântă înr'un pahar cu apă próspătă (neînceputa); dacă e din pârâŭ e de dorit să se ia cu paharul apă după cursul sěŭ, de la râŭ, fântână, adică de la locul de unde se ia apa nu trebue să vorbéscă cu nimene aducětorul. Apoĭ lângă foc cu un cuţit tot învârte în pahar (descântătorul), şi luând cărbunĭ iĭ pune câte unul începând a numěra de la nouě înapoĭ ex., 9, 8, 7 etc., după care apoĭ ḑice cele de maĭ sus.

DESCANTEC CONTRA URSITÓRELOR

Cules de învĕţătorul D. Dediu din comuna Păstrăvenĭ, judeţul Némţu.

Ursitórea împunge în carne [slabă.
Eŭ împung în carne grasă şi [óse;
Să rĕmâe (cutare)
Om saŭ femee sănătósă.
Capra négră calcă în pétră,
Să dea Dumneḑeŭ luĭ (cutare) [să-ĭ trécă.

Se înfierbântă o frigare în foc şi apoĭ se stinge în apă rece ḑicênd cuvintele de maĭ sus.

DESCANTEC LA COPIII STRANŞI

Cules de învĕţătorul D. Dediu din comuna Păstrăvenĭ, judeţul Némţu.

Nu descleşt peptenіĭ,
Ci descleşt strânsórea
De nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ închietu- [rele,
Să rĕmâe copilul sănătos,
Ca Dumneḑeŭ, care l'a făcut
Şi ca maică-sa care l'a născut.

Se iaŭ doĭ peptenĭ de peptănat lâna, (cu dinţiĭ lungĭ), şi descleştându-se încleştându-se şi în scăldătórea copiluluĭ pregătită de maĭ înainte, descântătorul ḑice cuvintele de maĭ sus.

DESCANTEC DE BEŞICA CEA REA

Cules de învĕţătorul D. Dediu din comuna Păstrăvenĭ, jud. Némţu.

Bĕşică cât lintea,
Bĕşică cât grăuntea,
Bĕşică cât fasolea,
Bĕşică cât un fir de mac
In patru dispicat,
Să fie la om de leac.

JOIMARIŢELE

Culese de învĕţătorul N. Corcîovă din comuna Docanî, jud. Tutova.

O purces (cutare)
Cari'î apără Rusaliele,
Pe cale,
Pe cărare.
Şi că la mijloc de cale,
Cu rusaliele întâlnitu-s'o,
In faţa luî isbitu-s'o
Mâinile dămblăgitu-'î-o,
Vinele la picióre sgârcitu-'î-o,
Cheptu in sus ridicatu-'î-o,
Schinarea strâmbatu-'î-o,
Creerii tulburatu-'î-o,
Mintea din cap schimbatu-'î-o,
Vlaga din cîolane luatu-'î-o,
Trupu schimonositu-'î-o,
Rîsu de dânsu făcutu-s'o.
Ca un fuior de cânipă 'l-a
[sbucîumat,
Intr'o bute de rótă l'a băgat
Şi de lăturea drumuluî l'a
[aruncat
Şi în pulbere 'l-a astupat.
'L-a lăsat rezemat de gard,
Ca pe un om stricat
Şi nenorocit,
De pe lume mântuit.
Omul acela până la cer s'a
[văîcărat,
Nimine nu l'a vĕḑut
Nimine nu l'a auḑit,
Numaî eŭ (cutare) l'am vĕḑut,
L'am vĕḑut,
L'am auḑit,
La dânsu am alergat.
De mâna dréptă 'l-am apucat,
Cu limba 'l am întrebat :
— De ci ţichi ?
De ce te văecărezî ?
Omu mî-a spus
Că de acu de pe lume este dus.
Nu ţipa,
Nu te văicăra,
Curând la mine veî alerga,
Cu nouĕ fraţî bărbaţî
Doftorî şi învĕţaţî.
Cu scaî voiniceştî le oiŭ bate,
Din tóte încheeturile le oiŭ
[scóte.
Eŭ de mână te-oiŭ lua,
Pe calea luì Adam voiŭ pleca,
Că am auḑit,
Că la fântâna luî Iordan,
Este o vatră de hărdal,
Şi o tufă de leuştean,
Şi într'ânsa este o lumină
[crescută,
Naltă şi supţire
Crescută la recóre,
Ca faţa luî Sfântu-Sóre,
Şi-î bun de durere de picióre,
Şi de bóla omuluî,
Ci'î în trupul luî, cea mo-
[lipsitóre.
Şi eŭ, până la fântâna luî Iordan
Era o limbă de pădure,
Bolnav când am ajuns la
[pădure,
Copaciî cu crengile la pă-
[mint se lăsase.
Inaintea bolnavuluî se întu-
[neca,
El pe unde călca
Pămînt crăpa,
Iarba se usca,
Frunḑa din copacî chica,
Şi în urma luî se dărîma.
La fântână am ajuns,
Pe ghisdele de 'l am pus,
In fântână m'am plecat,
Apă neîncepută cu mâna
[am luat,
Din cap 'î-am turnat,
Cu scaî voiniceştî 'l-am mă-
[turat,
Chicîórele 'î-am deşchedecat,
Mâinile 'î-am descurcat,

Limba în gură 'ĭ-am deslegat,
Trupu 'ĭ s'a uşurat,
Dumnedeŭ mintea în loc 'ĭ-a a-
[şedat,
Inaintea ochilor 'ĭ s'a luminat,
Şi el de bólă s'a îndreptat.
Pe cale,
Pe cărare
A plecat;
Pe scărĭ de aur s'a ridicat;
Sus la cer s'a săltat.
Iar acolo o curte,—
O curte se vedea.
Nicĭ vîntu nu o bătea,
Nicĭ sórele nu o ardea,
Nicĭ ger nu o ajungea,
Nicĭ pulberea de dânsa nu se
[lipea.
Apucatul de Rusaliĭ acolo s'o
[dus,
Acolo o ajuns,
Mâna pe retez a pus,
Şĭ-o intrat în case.
Iaca acolo şase fete frumóse,
Şedea la mésă —
Rusaliile cele hioróse;
Mânca bea şi se ospăta;
Iar treĭ dormea.
Dér una dintr'ânsele
O întrebat: Ce cauţĭ (cutare)
Pe aice?
— Cum n'oiŭ umbla,
Şi cum n'oiŭ căta?
Peste mine ce bólă a dat!...
— Nu ţipa, nu te văicăra,
Că acestea sînt hiorile,
De a surorilor mele.
Eŭ cu trestia cea lungă,
Le-oiŭ bate,
Le-oiŭ rade;
Şi cu cea ascuţită le-oiŭ mătura,
Jos de pe trup le-om da,
Trupu ţi s'o uşura.
Şi eŭ în póle le-oiŭ lua,
La Marea Négră voiŭ alerga.
Acolo sint munţĭ
crunţĭ,
Cu stâncĭ de petri zidiţĭ.
Stânca de pétră s'o crăpa
Şi acolo le-oiŭ băga,
Lacât de aur la uşe le-oiŭ aşeda
Cu chee de argint le-oiŭ incuia,
Şi pe Marea Négră le oiŭ a-
[runca.
Chétra în fundu Măreĭ s'o îneca
Şi Rusaliele s'or cufunda.
Acolo se aşede
Unde nimine nu nimereşte.
Eŭ la dînsul m'oiŭ înturna,
Şi în légăn de mătase te-oiŭ
[aşeda,
Vîrtutea în ciolónele tale s'o
[înturna,
Pe faţa pămîntuluĭ te-oiŭ lăsa.
Tu când veĭ călca,
Iarba pe urma ta s'o usca.
Şi acu eştĭ bun îndreptat.
Voĭ bărbaţilor
Desmăţaţilor,
Şi neînvĕţaţilor;
Voĭ femeilor
Desmăţatelor,
Puturóselor şi beţivelor,
Nu vĕ miraţĭ de mine,
Că's gros
Şi frumos
Şi sănătos;
Şi vĕ miraţĭ de cer căĭ nourat,
De pămînt căĭ lat,
Cum nu se maĭ lipesc
Rusaliele de om.

DESCANTEC DE RUSALII

Cules de învĕţătorul N. Corcĭovă din comuna Docanĭ, jud. Tutova.

A plecat (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Pe drumul cel mare ;
Şi când în délul Cănănăuluĭ,
Sub umbra nooruluĭ,
In zăpodia ruguluĭ
In helişte vîntuluĭ,
Iaca acolo
Anania Santasia,
Cu soru'sa Irodia,
Dómna zînelor,
La un copaciŭ frunḑuros,
Cu tatăl lor,
Cu fraţiĭ lor,
Cu surorile lor
Şi cu tóte némurile lor,
Şedea jos şi mânca, şi bea şi [petrecea,
Şi din revolvere da,
Şi pe cine întâlnea,
Iĭ ologea !
(Cutare) pe acolo o trecut,
In loc o stătut
La dânsele s'o uĭtat.
Rusaliele o ḑis :
— Vin (cutare) de mănâncă.
El o ḑis : Nu mănânc la masa [vóstră.
— Vin de bé un pahar de vin.
— Nu voiŭ să beŭ din paharu [vostru.
— Vin de cântă.
— Nu vin.
— Vin de jócă.
— Nu vin să joc la jocul vostru.
Dér Erodiĭa Dómna Zînelor,
Cu tóte némurile
Eĭ, s'aŭ mâniat,
Cuvînt în samă (cutare) nu [le-aŭ luat,
Că ruşine mare le-aŭ făcut,
Ele s'o îmburḑuluit,
De jos s'o sculat,
La (cutare) a alergat,
Brâncĭ din picĭóre alţiĭ ĭ'-o dat.

DESCANTEC DE ŞÉRPE

Cules de învĕţătorul-preot T. Lascar, din comuna Socea-Cândescĭ, jud. Némţu.

Silevestiţă pestriţă,
Prindite de peliţă,
Peliţa de carne,
Carnea de os,
Osul de alun,
Alunul de apă,
Apa să fie de leac,
Să rămâe (cutare) curat,
Luminat, ca argintul strecurat,
Ca maică-sa ce l'a făcut,
Cum Maica Precista
Din cer l'a lăsat.

Se ĭaŭ nouĕ smicele de alun şi nouĕ crengĭ de boz. şi aducêndu-se apă neîncepută de o femee saŭ om curat, se descântă în apă, ḑicêndu-se de nouĕ orĭ descântecul. Se spală rana omuluĭ saŭ animaluluĭ muşcat de şérpe.

DESCANTEC DE SEGETATURA

Cules de învĕţătorul preot T. Lascar, din comuna Socea-Cândeşcĭ, jud. Némţu.

A purces (cutare)
Pe cali, pe carari,
Gras şî frumos,
Tari şî voĭos.
La mijloc de cale întâlnitu'l-o
Leu cu leóĭ, smĕu cu smĕóĭ,
Rodie Dómna cu tóti fetili
Şî cu tóti nevestili.
Ş'o ḑis sâ li cânt cânticu
Şî sâ li gĭoc gĭocu.
Iar eŭ nicĭ cânticu nu lĭ-am
[cântat,
Nicĭ gĭocu nu lĭ am gĭucat,
Eli maĭ tare s'o mânietu,
Carnea ñĭ-o mâncatu,
Sângele ñĭ o bĕutu,
Ca pi-on fuior di cânipâ m'o
[sfărmat,
In mijlocu drumuluĭ m'o
[aruncat.
Iar eŭ am purces cu glas
[mari păr' în ceruri,
Cu lacrămĭ păr' în pămint.
Nimi'n lumi nu m'o auḑit
Di cât Maria Sfinta Maria,
Maica Domnuluĭ,
Din pórta ceruluĭ
M'o auḑit
Şi m'o vĕḑut.
Cum m'o vĕḑut
Ñilă 'ĭ s'o făcut
La mini o vinit:
— O! (cutare) di ci plângi,
Di ci ti ñişĕlesci?
— Cum n'oĭ plângi, Maică pre-
[curată
Şi cum nu m'oĭ ñişăla,
C'am purces pe cali,
Pe carari
Gras şî frumos,

Tari şi voios.
La mijloc di cali
Intâlnindu-m'o leŭ cu leói,
Smĕu cu smĕói
Rodii Dómna cu tóti fetili
Şi cu tóti nevestili.
Ş'o ḑis sâ li cânt cânticu
Şî sâ li gĭoc gĭocu.
Iar eŭ nicĭ cânticu nu lĭ-am
[cântat,
Nicĭ gĭocu nu li-am gĭucat.
Eli maĭ tari s'o mâniëtu,
Carnea ñĭ-o mâncatu,
Sângele ñĭ-o bĕut,
Ca pi-on fuios de cânipă m'o
[sfărămat,
In mijlocu câmpuluĭ m'o
[aruncat.
Iar eŭ am purces cu glas
[mari păr' în ceriŭ
Cu lacrămĭ păr' în pămînt.
Nimi'n lumi nu m'o auḑit
Di cât Maria Sfînta Maria,
Maica Domnuluĭ,
Din pórta ceruluĭ
M'o auḑit
Şî m'o vĕḑut.
O! Tu leŭ cu leói,
Smĕŭ cu smĕóĭ,
Eşiţĭ de la (cutare)
Din sânţâ,
Din cosânţâ,
Din crieriĭ capuluĭ,
Din auḑul urechilor,
Rădăcina măsălilor,
Din vederili ochilor,
Din suti di nodureli,
Din ñiĭ di încheitureli;
Câ cu mătura voiŭ mătura,
Cu săgéta voiŭ insăgeta
Şi cu limba voiŭ discânta;
Şi vĕ voiŭ arunca
In strohu măriĭ.
Acolo vâ aştĭaptâ
Masâ 'ntinsâ,
Cu făcli aprinsâ,
Sâ rămâĭ (cutare)
Curat, luminat,
Ca aurul cel curat,
Ca argintul cel strecurat,
Ca Domnul ci l'o zidit
Ca maicâ-s'a ci l'o făcut.

Se reaetă acest descântec de nouĕ orĭ.

DESCANTEC DE ŞÉRPE

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Pasăre ológă,
Drumul, tu, îl trecuşĭ
In lungiş, curmeḑiş,
In copac te suişĭ,
Copacul îl rupseşĭ.
Vîntul suflă,
Focul se aprinse
Plóĭa focul stinse!

DESCANTEC DE ŞÉRPE

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Şérpe balaure,
Cu limbile scóse,
Calul te-a călcat,
In gaură aĭ intrat,
Şi leac aĭ lăsat:
Apă din fântână,
Boziĭ din grădină,
Cu boziĭ să te frecĭ
Cu apă să te udĭ.

DESCANTEC DE DEOCHIU

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Fugĭ deochiŭ dintre ochĭ,
Din creeriĭ capuluĭ,
Din vîrful nasuluĭ,
Din rinichĭ,
Din bojocĭ,
Din tóte măruntaele;
Să rĕmână (cutare)
Curat, luminat,
Ca argintul strecurat.
De-o fi deochiat de fată mare,
Săĭ crape ţâţele,
Săĭ curgă laptele,
Să rĕmâe grea,
Să rîḑă tótă lumea de ea.
De-o fi deochiat de bărbat,
Săĭ crape bóşele,
Săĭ curgă seminţele.
Fugĭ deochiŭ de la (cutare),
Peste nouĕ mărĭ
Şi peste nouĕ ţĕrĭ;
Unde câiniĭ nu latră,
Unde popa nu tócă,
Unde cocoşiĭ nu cântă.

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Brâncă brâncată,
Brâncă înveninată,
Eşĭ din creerii capuluĭ,
Din sgârciul nasuluĭ,
Din faţa obrazuluĭ.
Brâncă cu acritură,
Brâncă cu săgetătură,
Brâncă cu cés rĕŭ,
Brâncă de nouĕ felurĭ,
Cu foc te pârliĭŭ,
Cu peria te periaĭ
Cu câlţĭ te fripseĭ.
Descântecul de la mine
Leacul de la Maica-Precista.

DESCANTEC DE DEOCHIU

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Fugĭ deochiŭ,
Din faţa obradului,
Din sgârciul nasuluĭ,
Să rĕmână (cutare) strecurat,
Ca făina din căpistere,
Ca fagurele de miere,
De-oĭ fi deochiat de om,
Să-ĭ crape bóşele;
De-oĭ fi deochiat de fată,
Să'ĭ cadă códele;
De-oĭ fi deochiat de femeie,
Să'ĭ crape ţâţele,
Să'ĭ móră copilul de fóme.
Descântecul de la mine
Leacul de la Maĭca Precista.

DESCANTEC DE DEOCHIU

Cules de învĕţatorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Fugea (cutare) pe drum pe că-[rare,
Maica Precista il întreba :
— Ce fugĭ aşa ?
— Fug Maică Precistă,
Că m'a deochiat,
Capul mi l'a despicat,
La inimă m'a secat.
De-o fi deochiat de om,
Să-'ĭ crape bojociĭ,
De o fi deochiat de femee,
Să'ĭ crape ţâţele,
Să'ĭ curgă laptele,
De o fi deochiat de fată mare,
Să'ĭ cadă cosiţele,
Să'ĭ crape călcâele,
Să'ĭ miere norodu.
Fugĭ deochiŭ dintre ochĭ,
Cum fuge rocea de sóre,
Şi spuma de mare.
Eşĭ deochiŭ,
Din sgârciul nasuluĭ,
Din óse,
Din bojocĭ,
Din ficaţĭ.
Şi te du,
Unde popă nu tócă,
Unde cocoş nu cântă,
Unde fată mare nu jócă.
Să rĕmâe (cutare) curat,
Ca Maica-Precista când l'a [lăsat,
Ca aurul de curat,
Ca argintul strecurat.

DESCANTEC DE ŞÉRPE

Cules de învĕţatorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Iată un şérpe rĕŭ,
Ce staĭ pe lespădăŭ ?
M'a făcut maĭca rĕŭ.
Calul ce-am muşcat,
Leac eŭ am lăsat,
Cuţit de găsit,
Bozii de înflorit.

DESCANTEC DE ROŞAŢA

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

A fost un om roşu,
Tăe un pom roşu,
Şi făcu o biserică roşie,
Popa era tot roşu,
Lumea era tot roşie,
Şi a luat'o pe un drum roşu.

DESCANTEC DE APLECATE

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu, din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Aplecate românescĭ,
Aplecate ţigănescĭ,
Aplecate mocănescĭ,
Aplecate turcescĭ,
Aplecate ungurescĭ,
Aplecate cu nouĕ decĭ şi nouĕ [de felurĭ,
Voĭ să vĕ duceţĭ:
Unde câĭne nu latră,
Unde cocoş nu cântă,
Unde vacă nu sbiară,
Unde popă nu tócă,
C'acolo v'aşteptă
Cu mesele întinse,
Cu făcliile aprinse,
Cu lăutarĭ, cu paturĭ aşternute.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşĭ, judeţul Ialomiţa.

A plecat (cutare) la pădure,
C'un topor mare'n spinare,
Tăe un copaciŭ mare,
Il puse într'un car mare,
Făcut'a o arătură mare négră,
Ca să semene (cutare) meiŭ şi
cristeiŭ.

DESCANTEC DE NAJIT

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşĭ, judeţul Ialomiţa.

Năjite văjite,
Cu plugul te-om ara,
Cu mâna te-om semăna,
Cu secera te-oiŭ face mănuchĭ;
Te-oiŭ face din mănuchĭ snopĭ,
Din snopĭ clae,
Din clae te-oiŭ pune în căruţă,
Din căruţă te-oiŭ pune în arie,
In arie caiĭ peste tine oiŭ a-
[runca.
Praf de tine nu s'o alegea.

DESCANTEC DE ŞERPE

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Pasĕre albă,
Drumul trecuşĭ,
Pe murgul muşcaşĭ;
Il muşcaşĭ, îl veninaşĭ,
In copac te suişĭ,
Copacul se aprinse
Plóia copacul stinse.

DESCANTEC DE JUNGHIU

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Junghiul cutăruia la gónă 'l luaiŭ,
La deal îl urcaiŭ,
De vale'l dăduĭ,
Cuţitul din técă scoseiŭ
Vinele'ĭ le tăĭaiŭ.

DESCANTEC DE NAJIT

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşi, judeţul Ialomiţa.

Fugĭ năjit vijâit,
Din creeriĭ capuluĭ,
Din măduva óselor,
Din sgârciul nasuluĭ,
Din măduva óselor.
Să rĕmâie (cutare) curat.
Descântecul de la mine
Lécul de la Maĭca Precista.

DESCANTEC DE GALCA

Cules de învĕţătorul Z. Pavelescu din comuna Raşĭ, judeţul Ialomiţa.

Gâlcă mostofâlcă,
Incalecă pe o drugă,
Şi te du la móră,
Şi bea apă din móră,
Şi crăpĭ ca o cĭóră.

DESCANTEC PENTRU GUŞA

Cules de învĕţătorul Econ. G. Grinţescu, din comuna Roznov, jud. Némţu.

Curcubĕu-bĕŭ,
Bea deunde'ĭ bea,
Bea din guşa mea,
Guşa mea cât-o mărgea
Ş'a-ta cât o ulcea.

Acest descântec se face în postul mare când se vede întâiŭ curcubeul. Se caută maĭ dinainte pe câmp, nouĕ cĭolane, de orĭ-ce animal ar fi, şi cum se vede întâiŭ curcubeul, descântătórea ia pe om de mână, şi bătĕnd cu un cĭolanel în guşă se ḑice de treĭ orĭ, pe nerĕsuflate şi cu ochiĭ pironiţĭ la curcubeŭ şi fără să clipéscă din ochĭ, descântecul de maĭ sus.

Când termină asvîrlă cĭolanul peste cap îndărăt, spre semn că guşa să dé înapoĭ. Apoĭ strânge iar cĭolanele puindu-le la un loc ştiut şi în altă ḑi din postul mare când maĭ vede curcubeul iarăşĭ face ca maĭ sus până se împlinesce de nouĕ orĭ. Se asigură că guşa va scădea peste vară.

DESCANTEC PENTU INCETAREA PLOILOR

Cules de învĕţătorul Econ. G. Grinţescu, din com. Roznov, judeţul Némţu.

Stăĭ plóe călătóre
Că te-ajunge Sfîntul-Sóre
Şi'ţĭ tae piciórele
Cu un maĭŭ,
Cu un paĭŭ,
Cu sabia luĭ Mihaiŭ,
Cu cuţite ascuţite
Cu topóre ruginite.

Se face acest descântec luându-se treĭ topóre şi un cuţit. Descântă órea stând în mijlocul curţeĭ pune topórele jos, apoĭ luând pe unul îl învârte peste cap, ameninţând plóia cu toporul cela şi cu cuţitul în timp ce spune descântecul.

Apoĭ implantă în pămînt toporul în partea despre rĕsărit Ia al doilea topor şi face tot asemenea, împlântându'l spre apus ; iar pe al treilea după ce termină de ḑis ca maĭ sus, 'l împlântă în pămînt din cotro vine plóia. Tot aşa se face şi cu cuţitul.

DESCANTEC DE ŞARPE

Cules de învĕţătorul G. V. Agapeschi din comuna Vênătorĭ, jud. Némţu.

Ediţe pestriţe,
Carne prinse de peliţe,
Peliţa de os,
Rĕmâĭ sănătos.
Cine ţ-a adus veste,
Să-ţĭ bee apa,
Şi gândaciĭ veninul.

Să repetă de nouĕ orĭ acest descântec, purtându-se apa printre nişte beţişóre de alun verḑĭ. Cu acea apă să spală animalul muşcat.

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de învĕţătorul I. Trandafirescu din comuna Siseştiĭ-de-Jos, jud. Mehedinţĭ.

Picĭ, picĭ, inima să'ĭ pice,
A strigoiuluĭ ş'a moroiuluĭ,
A deochitorilor ş'a rîvnitorilor,
Cine a deochĭat, a crăpat,
Şi cine a rîvnit, a plesnit.
D'o fi deochĭat de femee,
Să'ĭ crape ţiţele, să cure laptele;
D'o fi deochĭat de pădure,
Frunḑa să'ĭ pice şi ea să se usuce;
D'o fi deochĭat de câmp,
Vêntul să bată, câmpul să se usce,
Iarba să se misce.

DESCANTEC DE DURERE DE MASELE

Cules de învĕţătorul I. Trandafirescu din comuna Siseştiĭ-de-jos, jud. Mehedinţĭ.

A plecat (cutare),
Pe cale, pe cărare,
S'a întâlnit cu viforul cel mare
[în cale ;
Viforul cu viforóica,
A intrat şi s'a încuibat la (cu
[tare),
In creeriĭ capuluĭ,
In ronţul nasuluĭ,
Şi în dinţiĭ şi în măselele luĭ,
A făcut móră de măcinat,
Şi râşniţă de râşnit,
Dinţiĭ şi măselele le-a prăfuit.
S'a ceiut la el,
Ţóle bune, arme bune,
Şi el nu le-a dat.
Ele rĕŭ s'a mâniat,
Tóte pe furcă, pe mestecăŭ,
Şi pe cuţit a 'ncălecat,
Tóte'n mare s'a'necat ;
Furca, mestecăul şi cuţitul aŭ
[venit,
Ele 'n mare s'aŭ împărţit.

DESCANTEC DE BUBE

Cules de învĕţătorul I. Trandafirescu din comuna Siseştiĭ-de-jos, jud. Mehedinţĭ.

Trig, trig, bubă dulce,
Mâncaşĭ Vinerea şi Miercurea
[cu dulce,
Şi de vîrf te aplecaşĭ,
Rădăcina ţ'o uscaşĭ.

DESCANTEC DE IZDAT

Cules de învĕţătorul I. Trandafirescu, din comuna Siseştiĭ-de-Jos, judeţul Mehedinţĭ.

Fugĭ izdate blestemate,
Că nu-ĭ loc de rĕutate!
De cruce şi de biserică.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de învĕţătorul I. Trandafirescu, din comuna Siseştiĭ-de-Jos, judeţul Mehedinţĭ.

A plecat (cutare), pe cale, pe
[cărare,
S'a 'ntâlnit cu gâlcele 'n cale.
Gâlcele cu frig, cu trîcniturĭ,
Cu încântăturĭ, cu jeliturĭ.
Gâlcilor madilcilor!
Să fugiţĭ de la (cutare)
Din gât, din înghiţitóre,
Că vĕ ajung cu cenuşe sbu-
[rătóre
Ca să sburaţĭ de la (cutare),
Din gât, din înghiţitóre.
Cum sbóră cenuşa 'n vînt,
Aşa să sburaţĭ de la (cutare),
Din gât, din înghiţitóre.
A plecat orbu, şchiopu şi
[surdul,
Cu gâlcele în pază să le pă-
[zéscă.
Orbul n'a vĕḑut, şchiopul n'a
[putut, surdul n'a auḑit,
Lupul a venit şi le-a 'nghiţit,
De la (cutare) din gât.
Pe (cutare) l'a lăsat,
Curat, luminat,
Ca'n ceasul ce s'a născut,
Ca'n ḑiua ce s'a făcut,
Nicĭ a bólă n'a avut.

DESCÂNTECE

CULESE DE TOMA DRAGU ŞI D. DRAGHICESCU

DIN

JUDEŢUL VÊLCEA

Cules de la Stana Bob, din Stroeşcî.

De-o fi bólă di la Dumnedĕŭ,
Să-şĭ aduc'-aminte de (cutare):
Bóla să 'ĭ-o ia,
Leacu să 'ĭ'l dea.
Boişte de-o fi di la Maica [Precesta,
Să'şĭ-aduc'-aminte de (cutare):
Bóla să 'ĭ-o ia,
Leacu să'ĭ'l dea.
De-o fi bólă di la sfintele zîle [greşite,
Să'şĭ-aducă milostivele-aminte:
Boala să'ĭ-o ia,
Leacu să'ĭ'l dea.
De-o fi di la ele Sfinte,
Să'şĭ aduc'aminte:
Să treacă blânde ca oile
Şi dulcĭ ca albinele;
De-o fi di la surată,
De-o fi di la cumnată,
De-o fi de la strină,
De-o fi di la vecină:
Iea a dat cu cincĭ deşte,
Ieŭ o'ntorc pă capu-ĭ cu dece.

DE TÓTE BÓLELE

Cules de la Ilina luĭ Ioneaţă din Cernişóra.

Plecă (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare,
Să 'ntîlni cu ăl Spurcat
Şi cu zmeu 'n cale;
Cu zmeu,
Cu zmeoaica;
Cu primitoriu,
Cu primitórea;
Cu zburătoriu,
Cu zburătórea;
Cu junghiurĭ,
Cu cuţite,
Cu izbiturĭ,
Cu dătăturĭ,
Cu pociturĭ.
Dacă vĕdură pă (cutare),
Bine le părură,
Şi'n braţe'l luară,
De pămînt îl aruncară:
Il sdrobiră
Şi-l fărimară,
Rînza-i răsturnară;
Creerĭĭ capuluĭ îĭ turburară,
Toate ósĕle-ĭ fărîmară
Şi le'ncleştară;
Pĕ (cutare)
Plângându-sĕ
Şi olicăindu-sĕ
'L lăsară.
Maica Precesta l-audî,
Pĕ scară de argint şi de fier
Să scoborî,—
Şi'ĭ dîsĕ:
Tacĭ, (cutare),
Nu te chirăi,
Nu te olicăi,
Că noĭ sîntem
Maica Precesta

Cu Maica Sfînta Măria,
Care ne-am scoborît din cer,
Pĕ scară de argint şi de fier;—
De mâna diréptă
Te-am luat,
La (cutare) descântătóre
Te-am mânat;
Şi ţĭ-o pune
Cap la cap,
Obrajĭ la obrajĭ,
Grumajĭ la grumajĭ,
Piept la piept,
Spate la spate,
Sănătate la sănătate;
Ţĭ-o plămădi inima,
Cum sĕ plămădeşte
Fagurile 'n stupină,
Varza 'n grădină,
Şi alótu 'n căpestere.
. . . .
Fugi,
Urâţi'l,
Părăsîţi'l;
Duceţi-vĕ 'n păşciunea oilor,
In rîmătura porcilor,
Şi'n zăcĕtura vacilor.
Fugi
Urâţi'l,
Părăsîţi'l.

De-o fi astă bólă
De la Dumneḑeu Sfîntu,
Mĕ rog cu capu plecat
Să dea (cutăruia) leac,
Să-l milostivéscă.
De-o fi din ele Sfinte fru- [mósĕ:
Să vie dulci şi mîngîioasĕ,
Dulcĭ ca mierea
Şi bolunde ca oile.
De-o fi din ḑilele greşite,
De-o fi din sfînta Miercurĭ [de aḑ',
Din sfînta Joi,
Din sfînta Vinerĭ,
Din sfînta Sâmbătă,
Cum lasă tóte mătuşile
Furcile,
Şi tóte fetele marĭ
Cusăturile,
Şi toţĭ boiĭ jugurile,
Aşa să sĕ lasĕ de (cutare)
Tóte durerile.
Dac'-o fi din sfînta Duminecă,
Dac'-o fi din sfînta Lunĭ,
Dac' o fi din sfinta Marţĭ,
Marţĭ, Marţĭ,
Sfîntă Marţĭ,
Toate bólele să le desparţĭ.

Se descântă în apă, pe care o bea bolnavul şi se udă cu ea pe faţă ducĕndu-se într'un loc cam ferit de ómenĭ, ca să nu calce cine-va acolo, căcĭ se îmbolnăveşte.

DE DRAGOSTE

Cules de la Stana Bob. Stroeştĭ.

Plecă (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare,
Chirăind şi văitându-sĕ.
Maica Precesta-l auḑi.
Şi-l-întrebă:
— Ce ţĭ-ĕ, (cutare),
De chirăĭeştĭ şi te vaĭţĭ?
— Ce să-mĭ fie,
Maică Sfîntă Mărie:
A' ḑis vecinirĭ,
Şi vecinele mele,
Că sînt măĭ urâtă
De cât ieĭ şi de cât iele;
Şi mĭ-a pus
Pĕ trup
Perĭ de lup,
Pĕ cap
Perĭ de ţap,
Şi pĕ ţîţĕ
Perĭ de miţă.
Iar Maica Precesta pĕ (cutare)
De mâna diréptă'l luă
Şi'n marginea rîuluĭ lu' [Iordan

Il alătură,
Şi-l spălă :
Pĕ cap
De perĭ de ţap,
Pĕ trup
De perĭ de lup,
Şi pĕ ţîţĕ
De perĭ de mîţă.
Şi ieu cu bucinu bucinaĭ,
Cu flueru flueraĭ,
Dragostile le-adunaĭ,
Şi pĕ cutare'l spălaĭ :
Pĕ cap
De perĭ de ţap.
Pĕ trup
De perĭ de lup.
Şi pĕ ţîţĕ
De perĭ de mîţă.
Şi rĕmasĕ (cutare)
Curat, luminat,
Cum Maica Precesta
Din cer l'a lăsat.

DE DRAGOSTE

Cules de la Constantin Chicĭu, din Turcescĭ.

Aḑ'-diminéţă de nópte
Din pat de argint
Mĕ sculaĭ,
Pĕ scară de aur
Mĕ scobărîĭ,
Şi plecaĭ
Pĕ potecă ne-călcată,
Pĕ rouă ne-scuturată ;
Poteca o călcaĭ,
Roua o scuturaĭ,
In astă apă mĕ spălaĭ ;—
Şi mĕ 'ntîlniĭ :
Cu draga cu dragostile,
Cu frumósa cu frumuşeţile ;
Draga nu mĕ dărui
Cu dragostile,
Nicĭ frumósa
Cu frumuşeţile.
Şi mĕ 'ntîlniĭ
Cu Maica Măria,
Sfînta Măria,
Şi-mĭ ḑisĕ :
— Ce 'ţĭ-ĕ, (cutare),
De nu pocĭ trăi
In jeţurile mele
De ţipetele tele ?
— Ce să-mĭ fie,
Maică Sfîntă Mărie ?
Aḑ'-diminéţă de nópte
Din pat de argint
Mĕ sculaĭ,
Pĕ scară de aur
Mĕ scobărîĭ,
Şi plecaĭ
Pĕ potecă ne-călcată,
Pĕ rouă ne-scuturată ;
Poteca o călcaĭ,
Roua o scuturaĭ,
In astă apă mĕ spălaĭ ;—
Şi mĕ întîlniĭ
Cu draga cu dragostile,
Cu frumósa cu frumuşeţile ;
Draga nu mĕ dărui
Cu dragostile,
Nicĭ frumósa
Cu frumuşeţile ;
Că veciniĭ
Şi vecinele mele
Mi-a pus :
Pĕ cap
Căciulă de ţap,
Pĕ trup
Cojoc de lup,
Şi pĕ subsuară
Perĭ de căprioară.—
Maica Sfînta Măria
Mĕ luă
Şi mĕ dusĕ
La rîu luĭ Iordan,
La fântâna luĭ Prodan ;
Şi mĕ băgă 'n rîŭ,
Până 'n brîŭ ;
Şi mĕ spălă
C'o steblă de busuioc
Peste trupu tot ;—
Şi-mĭ luă :

Din cap
Căciulă de ţap,
După trup
Cojoc de lup,
De subsuară
Perĭ de căprioară ;
Şi-mĭ ḑisĕ ;
Du-te, să fiĭ :
Ca banu'n visterie,
Ca marfa'n prăvălie,
Cine te vor vedea,
Vor crăpa.

DE DRAGOSTE

Culcs de la Ilina luĭ Ionéţă, din Cernişóra.

Plecă (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare,
Sĕ-'ntîlni cu urâcĭunile tóte
'N cale,
Cu gunuiturĭ,
Cu funingiturĭ,
Cu cenuşeturĭ,
Şi cu nĭegriturĭ,
Care cum îl vĕḑură,
In samă nu'l băgară,
De vorbă nu'l întrebară,
La masă nu'l chĭemară,
Şi chirăindu-sĕ,
Şi văicărîndu-sĕ,
'L lăsară.
Maĭca Precesta şi cu fata mare
L'auḑi,
Pĕ scară de fier şi de argint
Să scobărî—
Şi ḑisĕ:
Ce te chirăĭeştĭ,
Ce te olicăĭeştĭ, (cutare)?
Că ieŭ sînt,
Maĭca Precesta cu fata mare,
Care-a plecat
Pĕ cale, pĕ cărare,
De mâna diréptă te-a luat,
In rîul lu Iordan te-a băgat,
Te-a curăţat,
De tóte urâcĭunile,
De tóte gunuiturile,
De tóte funingiturile,
De tóte cenuşeturile,
De tóte nĭegriturile.
. . . .
Cum curăţă apa mare,
Din pietri rugina
Şi din malurĭ ţărîna,
Aşa te curăţiĭ
De urâcĭunĭ,
De gunuiturĭ,
De funingiturĭ,
De cenuşeturĭ
Şi de nĭegriturĭ.
De aḑ'-nainte,
Care cum te-o vedea,
Toţ' în samă te-o băga,
Toţĭ de vorbă te-o 'ntreba,
Toţĭ la masă te o chĭema,
Toţĭ la horă te-o striga;
Aĭ fi maĭ vĕḑut,
Maĭ auḑit,
De tótă lumea iubit.
Cum nu póte popa
Să facă,
Iordanu şi Botezu
Fără cuvinte,
Fără busuĭoc,
Fără cruce
Şi fără apă,
Aşa să nu pótă lumea tótă,
Păn' n'o da de (cutare) ;
Să sĕ fac'-a plesni
Şi-a muri,
Păn' la (cutare) a veni.—

DE DRAGOSTE

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcesci.

Plecă (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare,
Pĕ rouă ne-scuturată,
Pĕ dragoste ne-adunată.
Roua că 'mĭ-o scutură
Dragostile le-adună
Din codru
Cu rodu,
Din câmpu cu florile,
Din grădinile cu sădirile.
Bună-ḑiua, apă mare mergĕtóre,—
Cum spelĭ
Tóte scârbele,
Tóte luturile,
Tóte murdalurile,
Spală pĕ (cutare)
De mălurĭ,
De urâcĭunĭ,
De scârbe,
De 'mpuţîcĭunĭ.
Ie'ĭ din cap
Căciulă de ţap;
După obraz
Cojĭ de rac;
După ţîţĕ,
Perĭ de mîţă;
După braţĕ
Perĭ de raţă;
După trup
Cojoc de lup;
După mâĭnĭ
Piele de câĭnĭ;
După picĭóre
Perĭ de cĭóre.
Maĭca Precistă pĕ (cutare) —
'L luă şi'l dusĕ
La rîu luĭ Iordan,
La fântâna lu' Adam.
Şi'l spălă
De tóte urâcĭunile,
De tóte 'mpuţîcĭunile;
Şi'ĭ luă
Din cap
Căcĭulă de ţap;
După obraz
Cojĭ de rac;
După ţîţĕ
Perĭ de mîţă;
După braţĕ
Perĭ de raţă;
După trup
Cojoc de lup;
După mâinĭ,
Piele de câinĭ;
După picĭóre
Perĭ de cĭóre;—
Şi'ĭ pusĕ'n frunte
Lucéfăr de munte;
Pĕ buzĕ
Douĭ fagurĭ de mĭere;
Pĕ ochişorĭ
Douĕ mure nĭegre;
Pĕ sprîncene
Spicu grâuluĭ;
Şi 'n umereĭ
Doĭ lucefereĭ;
In pĭept: Sórele,
Pĕ spate: Luna,
Pĕ póle: Stele mărunţele.
(Cutare) când mergea
Şi grăĭa,
Mărgăritar împletea;
Când zîmbea,
Raḑĕ de sóre rĕvărsa;
Când mergea,
Stele mărunţele strălucea;
Când păşea,
Postav roşu croĭa.
Lumea şi ţara să uita.
Toţĭ micĭĭ,
Toţĭ mariĭ să uita.
Şi care nu'l vedea
Tot sus să aridica,
După ĭel să uita.
Pĕ tótă lumea lumina.
Toţĭ-'n faţă'ĭ căuta,
Toţĭ la statu'ĭ sĕ uĭta,

Toţĭ'n gură'ĭ vorbea.
Pĕ toţĭ îĭ îndulcea
Cu cuvîntu.
Şi'ĭ ungea
Ca untu.
Plăcerea era
Dulce ca mierea.
. . . .
Bună ḑiua, apă mare
Mergătóre,
Cum trag sĕcetoşiĭ la apă,
Aşa să tragă «lumea albă»:
La cuvîntu mĭeŭ,
La statu mĭeŭ,
La sfatu mĭeŭ.
Cum să bate limba 'n gură,
Aşa să sĕ bată
Tótă mişcarea,
Tótă suflarea;
Toţĭ miciĭ,
Toţĭ mariĭ;
Toţĭ tineriĭ,
Toţĭ bĕtrâniĭ,
La cuvîntu mĭeŭ,
La statu mĭeŭ.
Cum trage viţĕlu la vacă,
Aşa să tragă
Tótă mişcarea,
Tótă suflarea;
La cuvîntu mĭeŭ,
La statu mĭeŭ,
La sfatu mĭeŭ.
Cum trag albinele la stupină.
Aşa să tragă
Tótă mişcarea,
Tótă suflarea:
La cuvîntu mĭeŭ,
La statu mĭeŭ,
La sfatu mĭeŭ.
Cum trage cloţa la puĭ,
Aşa să tragă
Tótă mişcarea,
Tótă suflarea,
La cuvîntu mĭeŭ,
La statu mĭeŭ,
La sfatu mĭeŭ.
. . . .
Maĭca Precista cu bucinu bu-
[cină,
Pămîntu sĕ legănă,
Dragostile le-adună
Di la vacĭ cu viţĕĭ,
Di la oĭ cu mieĭ,
Di la muĭerĭ cu copiĭ,
Di la cloţĕ cu puĭ;
Di la sóre,
Când răsare;
Di la florĭ din grădină,
Când înflóre;
Di la codru
Cu rodu;
Di la stupină,
Din grădină.

DE DRAGOSTE

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Plecă (cutare) de dimineţă
Pĕ rouă şi pĕ verdéţă,
Pĕ potecă ne-umblată,
Pĕ rouă ne-scuturată.
Pĕ dragoste ne-adunată. —
Roua că 'mĭ-o scutură,
Dragostile le-adună
Di la buna cu buneţele,
Di la 'nalta cu 'nălteţele,
Di la fruma cu frumuseţile,
Di la draga cu dragostile;
Di la sóre,
Când rĕsare;
Di la câmpu,
Când înflóre;
Di la 'mpĕrătese,
Di la jupânese,
Di la stavă de caĭ,
Di la stavă de vacĭ,
Di la prăvăliĭ încărcate,
Di la pasĕrĭ nenumărate.
Cum să lipeşte mătasa de haine,
Aşa să sĕ lipéscă vorbele luĭ
[(cutare),
Unde-o grăi,
Unde-o şopti,
Cu cuvîntu să'ndulcéscă
Ca untu.

DE DRAGOSTE

Cules de la Girca luĭ Popa Ghiţă, din Stroescĭ.

Sóre, sóre luminate,
Ce rĕsaĭ pe bătăturĭ jucate,
Peste ape turburate,
Peste gunóĭe spurcate,
Peste pădurĭ afumate,
Peste surcele uscate ? !
Rĕsaĭ la mine
'N pĭept şi'n spate;
Doĭ luceferĭ în doĭ umerĭ :
Să sĕ uĭte lumea şi ţara la ĭeĭ
Stele mărunţele pĕ mânecele :
Să sĕ uĭte lumea şi ţara la ĭele.
Dujmanele mele
Să fie cĭóre jumulite,
De tótă lumea hulite ;
Şi eŭ să fiŭ nevastă cinstită
De tótă lumea ĭubită.
Ochiĭ mĭeĭ să fie ca mĭerea,
Aĭ dujmanelor ca tăcĭunele ;
Ochiĭ mĭeĭ să fie ca sfîntu,
Aĭ dujmanelor ca pămîntu.
Buzele mele ele supţirele
Să sĕ uĭte lumea şi ţara la ĭele.
Maĭca Maria, sfînta Maria,
Nicĭ p'asta nu sĕ lăsa :
De mâna dirégtă mĕ lua,
In rîŭ la Iordan mĕ băga,
De tóte urîcĭunile mĕ spăla,
De dragoste mĕ'ncărca.
De acolă mĕ scotea,
In «Piscu fiăcăilor» mĕ ducea,
Unde horele juca.
Toţĭ bĕtrâniĭ mĕ cinstea,
Şi tineriĭ mĕ iubea.
Guriţa mea
Incotro apuca
Bugazîm roşu croia.
Şi sînt vĕḑută, cunoscută
De micĭ
Şi de marĭ ;
De streinĭ
Şi de vecinĭ.
Maĭca Măria, sfînta Măria,
Nicĭ p'aĭa nu sĕ lăsa,
Dragostile le-aduna,
Di la nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de epis-
[copĭ le lua,
Di la nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de po-
[tropopĭ,
Di la nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de ne-
[gustorĭ,
Cu prăvăliile lor ;
Di la nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de banĭ,
Cu visteriile lor ;
Di la nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de popĭ,
Cu cetaniile lor ;
Di la nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de mu-
[ĭerĭ,
Cu jeliturĭ ;
De copiĭ
Cu plânsăturĭ ;
Lăutarĭ
Cu cântăturĭ ;
De cucĭ
Cu veniturĭ ;
De hore
Cu jucăturĭ ;
De puĭ
Cu piră̆iturĭ ;
De raţĕ
Cu măcăniturĭ ;
De cloţĕ
Cu cloncăniturĭ ;
De curcanĭ
Cu bolborosîturĭ ;
De găinĭ
Cu cutcudeţiturĭ.
— Mĕ rog, Maĭcă Mărie, sfîn
[Mărie,
De ad' încolo cum să-mĭ şéḑă
Maĭ bine mie ?
— Ca un episcop din episcopie,
Ca un potropop din potropopie,
Ca un popă din leturghie,
Ca baniĭ din visterie,
Ca un negustor din prăvălie,

Ca un cal din călărie,
Ca mătasa'n prăvălie,
Ca o fată pieptănată,
Ca o casă măturată,
Ca o vacă cornurată,
Ca o móră ferecată,
Ca o grădină 'nflorată.
Cum trag
Domniĭ la domniile lor,
Impĕraţiĭ la impĕrăţiile lor,
Divaniĭ la divăniile lor,
Potropopiĭ la potropopiile lor,
Popiĭ la leturghiile lor,
Negustoriĭ la prăvăliile lor,
Cârcĭumariĭ la mĕsurile lor,
Murariĭ la vermeniţele lor,
Ţîganiĭ la corturile lor,
Ómeniĭ la căşile lor,
Copiiĭ la mumele lor,
Puiiĭ la cloţĕle lor,
Mieiĭ la oile lor,
Iedịiĭ la caprele lor,
Mânjiĭ la ĭepele lor,
Viţĕiĭ la vacile lor,
Aşa să tragă
Toţĭ miciĭ,
Toţĭ mariĭ,
Toţĭ tineriĭ,
Toţĭ bĕtrâniĭ,
Toţĭ striniĭ,
Toţĭ veciniĭ,
La cuvîntu mĭeŭ,
La statu mĭeŭ,
La sfatu mĭeŭ,
La jocu mĭeŭ,
La mândreţea mea ;—
C'am plecat de diminéţă.
Pĕ cale, pĕ cărare,
Spre sfîntu sóre rĕsare ;
Pĕ potecă ne călcată,
Pĕ rouă ne-scuturată,
Pĕ dragoste ne-adunată.
Poteca o călcaĭ,
Roua o scuturaĭ,
Dragostea o adunaĭ,
In astă apă mare
O băgaĭ ;
Mare să fie
Vorba mea,
Sfatu mĭeŭ,
Cuvîntu mĭeŭ,
Dragostile mele,
Iubeţele mele,
Mândreţele mele.
. . . .
Vidra 'n apă naşte,
In apă creşte,
Cu apă sĕ spală,
Cu apă sĕ curăţeşte ;
Vidră-am fost,
Vidră să fiŭ ;
De mine să nu măĭ ştiŭ.—

DE DRAGOSTE

Cules de la Ilina luĭ Ionéţă, din Cernişóra.

Plecă (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare,
Sĕ 'ntilni cu dragostile tóte,
'N cale ;
Cu dragostile,
Cu drăgostiţele ;
Cu mândru,
Cu mândreţele.
Cum îl vĕdụră pĕ (cutare),
In braţĕ'l luară,
Şi'ĭ puseră
Sórele'n piept,
Luna'n spate ;
Doĭ luceferĭ
In doĭ umerĭ,
De sĕ uĭta tótă lumea
Şi ţara la ieĭ ;—
Măĭ cu foc,
Cu 'ncingere
Şi cu aprindere, (cutare)
Care cum 'ĭ-o audị sfatu,
Să ḍică că e 'mpĕratu ;
Care cum 'ĭ-o audị cuvîntu,
Să ḍică că e uns cu untu ;
In faţă 'ĭ-o căta,
In urmă 'ĭ-o călca,
In gură l'o săruta.
Buḍĕle (cutăruia)
Sînt unsĕ cu mĭere,
De sĕ uĭtă lumea
Şi ţara la ĭele ;
Ochişoriĭ luĭ
Sînt doĭ luceferĭ,
Să minună lumea
Şi ţara de ĭeĭ.

DE DRAGOSTE

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turceştĭ.

Tu, sare mare,
Tu, mĭere mare,
Ieŭ te'ncinḑ,
Te-aprinḑ,
Tu să te'ncinḑĭ,
Să te-aprinḑĭ;
Cum te'ncinḑĭ,
Cum te-aprinḑĭ,
Aşa să sĕ'ncinḑă,
Aşa să s'aprinḑă
(cutare)
De chipul mĭeŭ,
De trupu mĭeŭ.
Să nu-ĭ daĭ stare a sta,—
Să-l încinḑĭ,
Să-l aprinḑĭ
De chipu mĭeŭ,
De trupu mĭeŭ.
Cum să'ncintă,
Vatra de foc,
Focu de vatră,
Aşa să sĕ'ncinte
Inima'n (cutare)
De chipu mĭeŭ,
De trupu mĭeŭ.
Cum să'ncintă mierea,
Cum plesneşte sarea,
Aşa să sĕ'ncinḑă,
Aşa să s'aprinḑă,
Aşa să plesnéscă,
Să nu sĕ stăvéscă,
Inima'n (cutare)
De chipu mĭeŭ,
De trupu mĭeŭ,—
Nicĭ-'n lung,
Nicĭ 'n lat,
Nicĭ la noĭ în sat.
Să nu-ĭ dea stare a sta,
Nicĭ mâncare a mânca,
Nicĭ hodin'-a hodini,
Nicĭ somn a durmi,
Până la mine-a veni!...

Notă. — Sub titlul *De Dragoste* aŭ fost puse la rând *treĭ desfacerĭ*, patru *farmece* şi o *vrajă*.

Iată cum descântă două din bătrânele de la care s'aŭ cules aceste descântece:

Stana Bob, desface mestecând cu un busuioc în apă ne'ncepută, în mĭere şi în sare, deosebit. Sarea o bagă'n bucate, cu mĭerea se unge pe faţă, iar cu apa se spală pe corp cel ce vrea să fie fermecat.

In fine, ĭată cum *vrăjeşte, Maria Dumănoiu:* Pune mĭere şi sare pe un vătraĭ. Vîră vătraĭul pe o vatră 'ncinsă şi rosteşte vraja de maĭ sus. Când a început mĭerea să sfărâe şi sarea să trosnéscă, le varsă într'o ólă nouă cu apă neîncepută; apoĭ stropeşte cu un busuĭoc peste tot corpul pe cel ce vrea să fie vrăjit, — care, de altmintrerĭ, în tot timpul vrăjiriĭ trebue să stea desbrăcat, căcĭ alt-fel nu s'ar îndrăgosti nimenĭ de el, saŭ şi de s'ar îndrăgosti cine-va, s'ar îndrăgosti de hainele luĭ, şi dragostea n'ar ţine mult.

Se desface, se farmecă şi se vrăjeşte numaĭ Marţea şi Joia, în vremea când rĕsare sórele.

DE DEOCHIAT

Cules de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Plecă (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare,
Până la «Az de mare».
Sĕ 'ntâlni cu nouĕ-decĭ şi
[nouĕ de strigoĭ,
De strigóĭce;
De moroĭ,
De moróĭce;
De bântuitorĭ,
De bântuitóre.
Cum îl vĕdură,
Inima 'ĭ-o mâncară,
Puterea 'ĭ-o luară.
Iar (cutare) ţipă şi sĕ văită.
Maĭca Precista 'l-audi
Şi-ĭ disĕ:
— Nu ti-teme, (cutare),
Că Maĭca Precista
Şapte fete marĭ are:
După ĭele s'o lua,
Ţiţĕle le-o tăĭa,
Cu sare le-o săra,
Şi pe foc le-o usca;—
Şi ţĭ-o aduce (cutare)
Inimă la inimă,
Ficaţĭ la ficaţĭ,
Putere la putere,
Sânge la sânge,
Óse la óse,
Vine la vine.—
. . . .
Inĭma (cutăruia)
Să crescă,
Să 'ĭ sĕ 'vĕlescă:
Ca codru,
Ca modru,
Ca varda 'n grădină,
Ca mĭerea 'n stupină.—

DE DEOCHIAT

Cules de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Fugĭ dedeochiŭ cu vîntu,
De ocole pămîntu,
De la (cutare) d'intre ochĭ;
Că de-o fi deochĭat de vînt,
Să nu măĭ dea pĕ pămint;
De o fi deochĭat de Sfîntu Sóre,
Sfîntu Sóre să-ĭ dea leac şi
[sănĕtate;
De-o fi deochĭat de ómenĭ:
Crepe-le bóşele,
Cure-le pişatu,
Rămâĭe de rîs ómenilor;
De-o fi deochĭat de muĭerĭ:
Crepe-le ţiţĕle,
Cure-le laptele,
Móră-le prunciĭ,
Rĕmâĭe de rîsu muĭerilor;
De-o fi deochiat de fete:
Cadĕ-le móţĕle,
Pice-le códele,
Rămâĭe de rîsu fetelor.—
Şi (cutare) să rĕmâĭe
Curat, luminat,
Ca auru curat,
Ca argintu stricurat,
Ca Maĭca Precista din cer,

Ce l'a lăsat.
Şi inima luĭ (cutare)
Să créscă,
Să 'ĭ sĕ invĕléscă :
Ca codru,
Ca modru,
Ca varḑa 'n grădină,
Ca mĭerea 'n stupină.
. . . .
Descântecu mĭeŭ,
Leacu di la Dumneḑĕŭ,
Şi di la Maĭca Precesta,
Şi di la toţĭ sfinţiĭ,
Sfinţiĭ, doftoriĭ,
Fără de arginţĭ :
Chir şi Ión.

DE DEOCHIAT

Culcs de la baba Rotăróĭa, din Stroescĭ.

De-o fi (cutare) deochĭat
De om :
Crepe-ĭ bóşele,
Cure-ĭ pişatu ;
De muĭere :
Să'ĭ crepe ţiţêle,
Să'ĭ cure laptele.
De-o fi deochiat de fată :
Să'ĭ pice coşiţêle ;
De sóre :
Să'ĭ sĕ potole dogórea ;
De vînt :
Să'şĭ potole bătaĭa.
— De ce te vaĭţĭ
Şi te olicăĭeştĭ ?
De vaetile tele,
Nu mĕ pocĭ hodini,
In jeţurile mele.
Tacĭ, nu te văĭta,
Nu te olicăi,
Nu plânge.
Să dusĕ Maĭca Precesta,
Tare, 'n fuga mare,
Pănă la o salcie.
— Bună ḑiua, salcie.
— Măĭ şeḑĭ, Maĭca Domnuluĭ, jos.
— N'am venit să şeḑ ;
Şi-am venit să te 'ntreb
De deochitorĭ,
De deochitóre ;
De mirătorĭ,
De mirătóre ;
De rîmnitorĭ,
De rîmnitóre ;
De zmeĭ,
De zmeóĭce,
De leĭ,
De leóĭce ;
De dĭavolĭ,
De dĭevolóĭce ;
De mamulanĭ
Şi de mamulóĭce.
— N'am vĕḑut,
N'am auḑît.
— Dar'ar Dumneḑeŭ, salcie,
Să'nfrunḑestĭ,
Să nu rodeştĭ,
Póme din tine
Niminĭ să nu mănânce.
Să dusĕ Maĭca Domnuluĭ
Tare, 'n fuga mare,
Pănă la un pom dulce.
— Bună ḑiua, pom dulce.
— Măĭ şeḑĭ, Maĭca Domnuluĭ, jos.
— N'am venit să şeḑ ;
Şi-am venit să te'ntreb
De deochitorĭ,
De deochitóre ;
De mirătorĭ,
De mirătóre ;
De rîmnitorĭ,
De rîmnitóre ;
De zmeĭ,
De zmeóĭce ;
De leĭ,
De leóĭce ;
De diavolĭ,
De dĭevolóĭce ;

De mamulanĭ
Şi de mamulóĭce.
— Am vĕḑut,
Am auḑit,
Maĭca Domnuluĭ sfînt.
Du-te tare,
In fuga mare,
Pănă la câmpu mare,
Că acolo bea
Şi mânca,
Voie bună de (cutare)
'Şĭ făcea.
— Dar'ar Dumneḑeŭ, pom dulce,
Tótă lumea róde
Din tine să mănînce.
Ia dac'aşa auḑea,
La (cutare) să'ntorcea
Şi'ĭ punea
Păr la păr,
Pĭept la pĭept,
Spate la spate,
Inimă la inimă,
Ficaţĭ la ficaţĭ,
Sânge la sânge
Şi os la os. —
L'-a făcut maĭ sănătos
De cùm a fost.
De mână l'-a luat
Şi l'-a aruncat:
In sorbu mărilor,
In bătaia vînturilor.
In apa luĭ Irod
L'a băgat;
Şi l'a spălat
Pĕ trupu tot.
De vîrf le-a aplecat,
Rădăcina le-a fărâmat,
Câiniĭ le-a mâncat
Şi (cutare) s'a îndreptat.

DE DEOCHIAT

Cules de la Constantin Chiciu, din Turcescĭ.

Deocheturĭ de nóçpte,
Deocheturĭ de ḑiuă....
De-o fi deochĭat de om:
Crepe'ĭ bóşele,
Cure-ĭ pişatu;
De-o' fi deochĭat de muĭere:
Crepe'ĭ ţiţĕle,
Cure'ĭ laptele,
Móră'ĭ pruncu;
De-o fi deochĭat de fată mare:
Caḑă'ĭ pĕru,
Rămâĭe chială;
De- fi deochĭat de sóre:
Pĭee'ĭ raḑĕle.
De-o fi deochiat de codru:
Caḑă'ĭ frunḑa.
Calcă capra'n patru;
Pĭatra crapă'n patru;
Cum crăpă pĭatra'n patru,
Aşa să crepe ochiĭ ăluĭ
De-a deochĭat pă (cutare).

DE DEOCHIAT

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiŭ, din Turcescĭ.

Moroilor,
Strigoilor,
Ochiĭ v'aţĭ aruncat,
Inima (cutăruĭa) aţĭ mâncat,
Sângele 'ĭ l'aţĭ turburat.
Pasĕre codalbă
Umblă din cracă'n cracă,
P'un steĭ de pĭatră sĕ pusĕ,
Lapte din códă'ĭ cursĕ:
Cursĕ ochiĭ
Deochitorilor,
Strigoilor,
Moroilor.
De fată mare de-o fi deochĭat:
Pice'ĭ códele,
Rĕmâĭe de rîs în sat.
De-o fi deochĭat de voinic:
Crepe'ĭ bóşele,
Cure'ĭ pişatu.
De-o fi deochĭat de popă:
Pice'ĭ barba.
De-o fi deochĭat de codru:
Frunḑa să'ĭ pice,
Să se usuce.
De-o fi deochĭat de câmp:
Câmpu să sĕ pârléscă,
(Cutare) să sĕ'mputernicéscă.
De-o fi deochiat de ape:
Să sece,
Să rĕmâĭe pĭetrile,
Să le arḑă sórele,
Să le mănânce smólele.
. . . .
Vidra 'n apă creşte,
Acolo să prăseşte
Şi-'şĭ linge puiĭ de hale bale,
Iar ĭeŭ suflu pĕ (cutare)
De moroĭ,
De moróĭce;
De strigoĭ,
De strigóĭce;
De deochitorĭ.
De deochitóre.

DE DEOCHIAT

Cules de la Ilina luĭ Ionéţa, din Cernişóra.

De-o fi (cutare) deochĭat
De muĭere:
Să'ĭ crepe ţîţĕle,
Să'ĭ cure laptele.
De-o fi deochĭat de fată mare:
Să'ĭ pice cosiţele,
Să'ĭ rĕmâĭe capu
Ca tĭugile.
De-o fi deochĭat
De om:
Să'ĭ crepe ochiĭ,
Să nu maĭ vaḑă lumea.
De-o fi deochĭat
De raḑĕle sóreluĭ:
Raḑĕle sóreluĭ
A pĭerit,
Dedeochiu a fugit;
De bórea vîntuluĭ:
Vîntu a ocolit pămîntu,
Vîntu a venit,

Deochiu n'a maĭ venit.
Când s'o maĭ deochĭa
Ceriŭ de 'nalt
Şi pămîntu de larg,
Atuncĭ,
Nicĭ-atuncĭ
Să nu sĕ măĭ deóchĭe (cutare).
De-o fi deochĭat de gard :
Să'ĭ pice proptelele,
Să'ĭ sĕ huruĭe nuĭelele.
De-o fi deochĭat de ape:
Să le sece isvórele,
Să trécă tótă lumea
Cu picĭórele.
De-o fi deochĭat de codru :
Să'ĭ pice ramurile,
Să nu maĭ aĭbă unde puĭa
Pasĕrile.
Păsĕrică,
Păsĕrică pistrue,
Pĕ pĭatră sĕ sue,
Pĭatra sĕ sparsĕ,
In patru sĕ despică.
Aşa să sĕ spargă ochiĭ:
Rîmnitorilor,
Gânditorilor;
Că păsĕrica,
Cĭucĭulica,
Nu 'şĭ-a lins puiĭ
De mândri,
De frumuşeĭ;
Ci 'ĭ-a lins;
De deochĭ,
De deochĭtóre;
De rîmnitorĭ,
De rimnitóre;
De gânditorĭ,
De gânditóre.
Şi (cutare) a rĕmas
Curat, luminat,
Ca Maĭca Precesta,
Ce l'a lăsat.
. . . .
Leac să fie:
Din mâna mea
Şi di la Maĭca Precesta,
Şi maĭ vârtos
Di la Domnu Cristos,
Că ĭe măĭ cu folos.

DE DEOCHIAT

Cules de la Florica luĭ Ţoiulete, din Stroeşcĭ.

De-o fi deochĭat
De om :
Să'ĭ crepe bóşele,
Să'ĭ cure pişatu ;
De-o fi de muĭere :
Crepe'ĭ ţiţĕle,
Cure'ĭ laptele.
De-o fi deochĭat
De sóre :
Aminte să'şĭ aducă,
Lécul să 'ĭ'l dea,
Din împĕrăţia cerĭuluĭ.
De-o fi deochĭat
De vint :
Aminte să şĭ aducă,
Din sclava cerĭuluĭ
Leacul să 'ĭ'l dea.
De-o fi deochĭat
De lună :
Aminte să'şĭ aducă,
De la lumina cerĭuluĭ
Leacul să 'ĭ'l dea.
De-o fi deochĭat
De gard :
Pice-ĭ proptelele,
Să sĕ risipéscă nuĭelele;
Să sĕ rîsipéscă :
Deochiturile
Şi pociturile,
Şi rîmniturile.
Dac'o fi deochĭat
De păsĕrĭ :
Jumuli se penele.
Dac'o fi deochĭat
De câmp :
Pârléscă'ĭ-se ĭarba.
Dac'o fi deochĭat
De casă :
Pice-ĭ ştreşinile,
Să nu sĕ mire de (cutare),

Că ĭe mare,
Că ĭe mic;
Că ĭe urit,
Că ĭe frumos;
Să sĕ mire
De-l boŭ bălţat,
De stă 'mpĭedecat
In mijloc de sat.
(Cutare) să rĕmâĭe
Curat, luminat.

DE DEOCHIAT

Cules de la Florica luĭ Ţoĭulete, din Stroescĭ.

Plecă (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare,
Sănătos şi bărbat,
Calea să 'şĭ-o facă,
Lucru să 'şi'l lucreze,
Plimbarea să 'şĭ-o plimbe.
Să'ntîlni cu deochitoriu,
Cu mirătoriu,
Cu rîmnitoriu,
Cu moroiu,
Cu zmeoiu,
Cu strigoiu,
Cu strigóĭele,
Cu moróĭele,
Cu buhadeĭcile,
Cu izbiturile,
Cu pociturile,
Cu 'ntîlniturile,
Cu rîmniturile,
Cu deochiturile.
Dacă'l vĕḑură,
Bine le părură.
In palme'l luară,
De pămînt il lepădară;
Il trântiră
Şi'l znopiră;
Il muşcară,
Şi'l pişcară;
Trupu'ĭ bolnăviră,
Faţa'ĭ sărbeḑiră,
Inima'ĭ mâncară,
Sângele'ĭ vĕrsară,
Capu'ĭ turburară,
Puterile'ĭ luară.
Şi'l lăsară
Chirăindu-sĕ
Şi văitându-sĕ.
Şi Maĭca Măria,
Sfînta Măria,
Din pórta ceriuluĭ
'L-auḑî.
Curând, în grabă,
Să scoborî,
Şi'l întrebă:
— Ce te vaiţĭ,
Ce te aoleştĭ,
Ce te trânteştĭ, (cutare),
De nu mĕ pocĭ hodini
In jeţurile mele,
De ţipetile tele?
— Ce să-mĭ fie,
Maĭcă Mărie,
Sfîntă Mărie?
Plecaĭ sănătos şi bărbat,
Calea să 'mĭ-o fac,
Lucru să'mĭ l lucrez,
Plimbarea să 'mĭ-o plimb.
Şi mĕ 'ntâlniĭ
Cu deochitoriu,
Cu mirătoriu,
Cu rîmnitoriu,
Cu moroiu,
Cu zmeoiu,
Cu strigoiu,
Cu strigóĭele,
Cu moróĭele,
Cu buhadeĭcile;
Cu izbiturile,
Cu pociturile,
Cu 'ntâlniturile,
Cu rîmniturile,
Cu deochiturile.
Dacă mĕ vĕḑură,
Bine le părură.
In palme mĕ luară,
De pământ mĕ lăpădară;
Mĕ trântiră,
Mĕ znopiră,

Mĕ muşcară,
Mĕ pişcară;
Trupu'mĭ bolnăviră,
Faţa-mĭ sărbeḑiră,
Inima'mĭ mâncară,
Sângele'mĭ vĕrsară,
Capu'mĭ turburară,
Puterile'mĭ luară,
Plângând mĕ lăsară.—
— Nu te văita,
Nu te aoli,
Că Maĭca Domnuluĭ
Te-o lecui.
. . . .
Plecă Maĭca Domnuluĭ
Tare,
'N fuga mare,
Până la salcie.
— Bună ḑiua, salcie.
— Mulţămim dumitale,
Maĭcă Dómnă,
Sfîntă Mărie.
Şeḑĭ.
— Da' n'am venit să şeḑ.
Am venit să te'ntreb,
Văḑut-aĭ
Deochitoriu,
Moroiu,
Zmeoiu,
Strigoiu,
Strigóĭele,
Moróĭele,
Buhadeĭcile,
Izbiturile,
Pociturile,
Intâlniturile,
Rimniturile,
Deochiturile?
Că pĕ (cutare)
L'a întâlnit,
L'a trântit,
L'a znopit,
L'a muşcat,
L'a pişcat;
Trupu 'ĭ-a bolnăvit,
Faţa 'ĭ-a sărbeḑit;
Inima 'ĭ-a mâncat,
Sângele 'ĭ-a vărsat,
Capu 'ĭ-a turburat,
Puterile 'ĭ-a luat.
— N'am văḑut, Maĭcă Mărie,
Sfîntă Mărie.
— D'ar-ar Dumneḑeŭ, salcie,
Să'nfrunḑeştĭ,
Să odrăsleştĭ,
Şi bodaproste
Nimenea din tine
Să nu ḑică.
Şi plecă tare,
'N fuga mare,
Până la pomu dulce.
— Bună-ḑiua, pom dulce.
— Mulţămim dumitale,
Maĭcă Dómnă,
Sfîntă Mărie.
Şeḑĭ.
— Da' n'am venit să şeḑ.
Am venit să te 'ntreb,
Vĕḑut-aĭ
Deochitoriu,
Mirătoriu,
Rîmnitoriu
Moroiu,
Zmeoiu,
Strigoiu,
Strigóiele,
Moróĭele,
Buhadeĭcile,
Izbiturile,
Pociturile,
Intâlniturile,
Rîmniturile,
Deochiturile?
Că pĕ (cutare)
L'a 'ntâlnit,
L'a trântit,
L'a znopit,
L'a muşcat,
L'a pişcat;
Trupu'ĭ-a'bolnăvit,
Faţa 'ĭ-a sărbeḑit;
Inima 'ĭ-a mâncat,
Sângele 'ĭ-a vărsat,
Capu 'ĭ-a turbat,
Puterile 'ĭ-a luat.
— Le-am vĕḑut,
Maĭcă Dómnă,
Sfîntă Mărie,
In Câmpu Mare,
Bând şi ospătând,
Voia bună de (cutare) făcênd.
— Bodaproste, pom dulce.
Să'nfrunḑeştĭ,
Să odrăsleştĭ,
Şi tótă lumea
Bodeaproste din tine să ḑică.
Iea la foc în câmpu mare
Le ajungea,
Cu cârjea le pleznea;
La foc năzuĭa,
—

Inima (cutăruĭa) o lua,
De cărbunĭ o scutura,
De cenuşe o descărca,
Indărăt la (cutare), cu ĭea,
Să'ntorcea.
Şi mergea,
Inima 'ĭ-o plămădea :
Ca varḑa'n grădină,
Ca aluatu 'n pâine,
Ca mĭerea'n stupină.

Notă.—Se descântă în aluat orĭ în apă, cu un lăstar de salcie, suflând peste capul bolnavuluĭ.

DE FRIGURI

Cules de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Maĭcă sfîntă Dumineca,
Maĭcă sfîntă Sâmbătă,
Maĭcă sfîntă Joĭ,
Maĭcă sfîntă Mĭercurĭ,
Maĭcă sfîntă Marţĭ,
Maĭcă sfîntă Lunĭ,
Luaţi'ĭ (cutăruĭa) aprinsăturile,
Luaţi'ĭ înzăleziturile,
Luaţĭ'ĭ fiorile,
Luaţĭ'ĭ rĕcorile ;
Şi priméla,
Şi hântuĭala ;
Şi lăsaţĭ trupu luĭ
Curat, luminat
Ca auru curat,
Ca argintu stricurat.
Că 'n trupu luĭ
Şi 'n inima luĭ
N'avețĭ bere să bețĭ,
N'avețĭ lăcaş să lăcuițĭ,
N'avețĭ hodină să vĕ hodinițĭ.
Să pĭerițĭ,
Să rĕspĭerițĭ
Cum pĭere roua de sóre,
Ca spuma de mare,
Ca cenuşea zburătóre.

DE FRIGURI

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Frigurĭ din mâncare neplăcută,
Frigurĭ din lăcomie scârbósă;
Frigurĭ cu aplecate,
Frigurĭ cu 'ncleştate;
Frigurĭ porceştĭ,
Frigurĭ dĭevoleştĭ;
Frigurĭ din bere,
Frigurĭ din mâncare,
Frigurĭ din culcare,
Frigurĭ din sculare;
Frigurĭ din ostĕnélă,
Frigurĭ din apă ra,
Frigurĭ din sânge rĕŭ,
Lu' (cutare) 'n trup,
'I-o fi căḑut.
Voĭ frigurĭ cu tremurat,
Voĭ frigurĭ cu 'ncleştat;
Voĭ frigurĭ cu 'ncindere,
Voĭ frigurĭ cu aprindere sĕ-
[cetósă,
Ieşiţĭ de la (cutare) din ósĕ.
Ieşiţĭ, frigurĭ spurcate,
De dĭavol împeliţate,
Din bale spurcate,
Ieşĭ de la (cutare) din óse:
Nu'l îngreuĭareţĭ,
Nu'l ameţireţĭ,
Creeriĭ nu'ĭ turburareţĭ.
Ieşiţĭ, ĭeşiţĭ pripit,
Locu nu vi-l'aţĭ găsit;
Că (cutare) a umblat,
Şi 'n lung şi-'n lat,
Cu apă mare s'a spălat.
Maĭca Precesta jos,
Pĕ scară de aur, s'a dat,
De mână dréptă l'a luat,
In sclăvile cerĭuluĭ l'a ardi-
[cat;—
Şi 'ĭ-a făcut trupu luĭ,
Un mĕr mare aurit,
Intr'un dél mare vestit,—
Şi treĭ vînturĭ le-a despecetuit.
Şi când a' burat,
Trupu lu' (cutare)
De frigurĭ l'a scuturat;
Lécu Duhu Sfînt
Şi Maĭca Domnuluĭ,
'I-l'a dat.

DE FRIGURI

Cules de la Ilina luĭ Ionéţă, din Cernişóra

Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
[din rîs,
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
[din plâns;
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
din oftat,
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
din căscat,
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
[din sughiţat;
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
cu deochĭat,
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
[cu tremurat,
Nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de frigurĭ
[cu 'nfiorat,
Frigurĭ din bere,
Frigurĭ din mâncare,

Frigurĭ din culcare,
Frigurĭ din sculare,
Frigurĭ cu izbiturĭ,
Frigurĭ cu 'ntâlniturĭ,
Şi cu deochiturĭ;
Frigurĭ oĭeştĭ,
Frigurĭ porceştĭ,
Frigurĭ văceştĭ,
Frigurĭ rumâneştĭ,
Frigurĭ găineştĭ,
Nu tremurareţĭ,
Nu 'ncleştareţĭ,
Nu apucareţĭ,
Nu 'nfiorareţĭ,
Nu deochĭareţĭ.
Duce-vĕ-ţĭ la fetele luĭ Craĭ,
Că v'aştéptă
Cu mesele pusĕ,
Cu făcliele-aprinsĕ,
Cu păharĕle pline;
Că ĭele vĕ ştiŭ culca,
Vĕ ştiŭ scula;
Vĕ ştiŭ încinge,
Vĕ ştiŭ deşcinge;
Vĕ ştiŭ vorbi,
Vĕ ştiŭ îmblânḑi;
Vĕ daŭ mâncare,
Vĕ daŭ bere.
Iar (cutare) v'aştéptă
Cu mesele strânsĕ,
Cu făcliile stinsĕ,
Cu păharĕle góle.
Nu vĕ ştie culca,
Nu vĕ ştie scula;
Nu vĕ ştie 'ncinge,
Nu vĕ ştie deşcinge;
Nu vĕ ştie vorbi,
Nn vĕ ştie 'mblânḑi.
Fugĭ,—
Urâţi-l,
Părăsîţi-l.
Duce vĕ-ţĭ
In păscĭunea oilor,
Şi 'n rîmătura porcilor,
Şi 'n jucătura vacilor.
Porciĭ să vĕ rîme,
Oile să vĕ pască,
Vacile să vĕ jóce.
Nimic de voĭ,
Să nu s'alégă.
Fugĭ,—
Urâţi-l,
Părăsîţi-l.

Notă.—Frigurile fac parte din bólele lăsate de Dumneḑeŭ. Sunt cincĭ némurĭ e bóle, după *Stana Bob:* 1) *Bóle de la Dumneḑăŭ.* 2) *De* la *Maĭca Precesta.* 3) e la *Sfintele Ḑile Greşite.* 4) De la *Ele Sfinte.* Şi 5) *De la ómeniĭ carĭ-'ţĭ sunt duşanĭ.* Bólele lăsate de Dumneḑeŭ sunt: *Frigurile* (care ţin numaĭ treĭ ḑile, neîntreıpt), *Lingórea* (lungórea) de scurtă durată; şi *Bubatul.* —

Tóte cele-l'alte bóle sînt saŭ de la *Ele Sfinte*, saŭ de la *Maĭca Precestu*, saŭ ..... etc. Pentru cele treĭ bóle lăsate de Dumneḑeŭ nu se descântă, fiind-că *El* ie ce face. *Lungórea* n'are descântec, căcĭ atuncĭ s'ar îndrevi; dar ea se vindecă ı pază bună, cu ĭarbă mare, tămâĭe, zmirnă, şi cu rădăcină de *curcubeţea*, cu al reĭ must se udă bolnavul pe picĭóre şi pe cap. — Pentru bubat nu se descântă, ără de cazul când se obrinteşte. Frigurile de treĭ ḑile n'aŭ descântec, dacă ţin ımaĭ treĭ ḑile, şi neîntrerupt; dacă ţin maĭ mult, atuncĭ li se descântă, după cum descăctă şi la frigurile eare vin din treĭ în treĭ ḑile, saŭ din patru în patru—frirĭ dĭavoleştĭ.

Se descântă în rachiŭ, în apă (căcĭ apa potoleşte tóte bólele), saŭ în *vin cu litru*, cu un cuţit cu prăsele de alamă (alămat) şi cu un fir de mătură, în tóte ḑie, afară de Vinerĭ şi Duminecă. Din apă, saŭ din rachiul descântat se dă bolnaluĭ de treĭ orĭ pe ḑi; din vin cu salitru 'ĭ se dă numaĭ diminéţa, pe nemâncate. maĭ descântă la frigurile continue în oŭ copt, Dumineca; la cele interminente, în nbure de alună, în aluat, saŭ în bob de strugure.

DE SÓRE SEC

Cules de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Sóre roşu,
Sóre galbin,
Sóre 'mpuţît,
Sóre 'năcrit,
Sóre 'nzălezît,
Sóre de nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de felurĭ de sóre,
Ieşĭ din creeriĭ luĭ (cutare).
Nu umfla,
Nu mânca;
Nu'ntinde,
Nu cuprinde;
Că sórele după cer răsări,
Sórele 'năcrit,
Din capu (cutăruĭa) pĭeri.
Cocoşiĭ cântară,
Sórele negru, 'nzălezît,
Din capu (cutăruĭa)'l mâncară;
Cocoşiĭ răcăiră,
Sórele negru, 'mpuţit,
Din capu (cutăruĭa)'l-împărţiră.
Şi rămasĕ cutare
Curat, luminat
Ca auru curat,
Ca argintu strecurat,
Ca Maĭca-Precista din cer,
Ce l'a lăsat.

DE SÓRE SEC

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Sóre clocit,
Sóre zăletit,
Sóre 'mpuţit;
Sóre din mâncare,
Sóre din bere,
Sóre din 'sfinţit de sóre;
Sóre negru,
Sóre verde,
Sóre ţigănesc,
Sóre cu ţĕpĭ,
Sóre cu vivor,
Sóre cu brâncă;
Sóre din bale sputcat, —
Diavol împeliţat,
Să ĭeşĭ, sóre spurcat,
Să pĭeĭ,
Să rĕspĭeĭ,
Să rĕsarĭ si să apuĭ,
In capu (cutăruĭa)
Să nu te maĭ puĭ;
Că (cutare) are nóuĕ durorĭ,
Tu aĭ ḑece surorĭ;
(Cutare) are opt durorĭ,
Tu aĭ nouĕ surorĭ;
(Cutare) are şapte durorĭ,
Tu aĭ opt surorĭ;
(Cutare) are şase durorĭ,
Tu aĭ şapte surorĭ;
(Cutare) are cincĭ durorĭ,
Tu aĭ şase surorĭ;
(Cutare) are patru durorĭ,
Tu aĭ cincĭ surorĭ;
(Cutare) are treĭ durorĭ,
Tu aĭ patru surorĭ;
(Cutare) are douĕ durorĭ,
Tu aĭ treĭ surorĭ;
(Cutare) are o durere,
Tu aĭ douĕ surorĭ;

Tu maĭ aĭ o soră,
(Cutare) nicĭ-un dor.
Tu aĭ perit,
(Cutare) bóla 'şĭ-a isprăvit.
. . . .
Cum a spălat apa asta
Tóte pietricele,
Tóte lemnicele,
Aşa să spele pĕ (cutare)
De tóte bólele.

DE SÓRE SEC

Cules de la Niţa luĭ Adam din Cireşu.

Sóre roşu,
Sóre alb,
Sóre galben,
Sóre verde,
Sóre turchez,
Sóre vişiniŭ,
Sóre turungiŭ;
Sóre pripit,
Sóre zăletit;
Sóre sĕc,
Ieşĭ, sóre,
Din capu lu' (cutare),
Că ĭeŭ te-'oiŭ descânta
Cu nouĕ pietricele,
Din nouĕ vădurele
De apă mergĕtóre, —
Apă de isvóre;
Şi te-'oiŭ depărta,
Şi te-'oiŭ mâna
La fetele 'mpĕratuluĭ,
Că ĭele te-aştéptă
Cu mese 'ntinse,
Cu făclii aprinse;
Ca viţeĭ de vacă,
Cu mânjĭ de iapă.

DE SÓRE SEC

Cules de la Sanda luĭ Zamfir din Cernişóra.

A plecat (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare.
S'a 'ntâlnit
Cu sórele sĕc în cale.
Sóre alb,
Sóre negru;
Sóre tutuniŭ,
Sóre cafeniŭ;
Sóre câinesc,
Sóre lupesc,
Sóre drăcesc;
Sóre cu brâncă,
Sóre cu vivor;
Sóre de nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ [de felurĭ de sóre,
Işĭ, sóre, din rĕsărit de sóre,
De după rĕsărit;
Ieşĭ sóre di la prânḑ,
De după prânḑ,
Di la amĭaḑ
De după amĭaḑ,
Din venitu vitelor,
De după venit.
Ieşĭ, sóre din murgu săriĭ,
De după murg;
Di la cină,
De după cină;
Di la cântătorĭ,
De după cântătorĭ;
Din făcutu ḑiliĭ,

De după făcut;
Ieşĭ din cap:
Nu cuţita,
Nu fulgera;
Nu tuna ca tunetile,
Nu fulgera ca fulgerile,
Nu te'ntinde ca şerpele.
Sórele bun să apue
Şi să rĕsaĭe,
Sórele sĕc
Din capu (cutăruĭa)
Să pĭeĭe
Şi să răspĭeĭe.
Cu nouĕ pietri te-am gonit
Şı cu apă te-am înecat,
Di la cutare din cap.

DE SÓRE SEC

Cules de la Ilina luĭ Ionéţă, din Cernişóra.

Sóre sĕc,
Sóre rĕssĕc;
Sóre din bere,
Sóre din mâncare,
Sóre din culcare,
Sóre din sculare;
Sóre din rĕsĕritul sóreluĭ,
Sóre di la prânḑ,
Sóre di la amĭaḑ,
Sóre din scapătu sóreluĭ,
Sóre di la cină,
Sóre din mĭeḑu nopţiĭ,
Sóre din cântările cocoşilor,
Sóre din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de sorĭ,
Sóre din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de raḑĕ;
Să te puĭ,
Să te rĕspuĭ,
In capu (cutăruĭa)
Să nu te maĭ puĭ.
Sóre alb,
Sóre roşu;
Sóre veninat,
Sóre toxăcat,
Nu umfla,
Nu gâmfa,
Nu ţicura.
Cum sare aşchia
Din'naintea voiniculuĭ
Şi dintr'a sĕcuriĭ, —
Sare fuga
Şi sĕ duce,
Aşa să saĭ
Şi să rĕssaĭ,
Să fugĭ
Şi să te ducĭ
Unde fată mare
Cosiţă nu'mpleteşte,
Unde popă nu sclujeşte,
Unde voinic nu chioteşte;
Să te ducĭ
La fetele lu' Craĭ
Că te-aştéptă
Cu mesele pusĕ,
Cu făcliile aprinsĕ,
Cu păharĕle pline;
Că ĭele te ştiŭ culca,
Te ştiŭ scula;
Şi-'ncinge,
Şi deşcinge;
Şi vorbi,
Şi-'mblânḑi.
(Cutare) nu te ştie culca,
Nu te ştie scula;
Nici încĭnge,
Nicĭ descĭnge;
Nicĭ vorbi,
Nicĭ îmblânḑi;
Te aştéptă
Cu mesele strânsĕ,
Cu făcliile stinsĕ,
Cu păharĕle góle.

Fugĭ, —
Urâţi'l,
Părăsîţi'l ;
Şi vĕ duceţĭ
In păşcĭunea oilor
Şi-'n rîmătura porcilor,
Şi-'n jucătura vacilor;
Oile să vĕ pască,
Porciĭ să vĕ rîme,
Vacile să vĕ jóce;
Nimic de voĭ
Să nu s'alégă.

Notă. — *De sóre sĕc* (durere de cap) se descântă cu nouĕ ăşchiĭ în apă saŭ în rachiŭ, repetându-se descântecul de nouĕ orĭ. Cu apa se udă saŭ se légă la cap bolnavul.
Unelu femeĭ descântă cu nouĕ bóbe de porumb saŭ de grâŭ în apă; după ce descântă cu fie-care bob în parte, îl asvârlă, ĭar cu apa udă la cap pe bolnav altele descântă tot în apă, cu care se udă pe cap bolnavul ducêndu-l lângă proptéua unuĭ gard, altele descântă cu nouĕ pietricele în apă şi udând capul bolnavuluĭ cu dosul mâiniĭ, ḑice :

Fugĭ sóre sĕc
Cu izbitură,
Că te ajunge dos de mână,
Dos de mână,
Stropitură.

DE MATRICE

Cules de la Maria Nicolae Dumănoĭu, din Turcescĭ.

Mătrice mătriculată,
Dĭavoliţă 'mpeliţată,
La ce te-aĭ acĭuĭat,
In cap omenesc te-aĭ rădăcinat,
Dĭavoliţă 'mpeliţată,
Colţată,
Veninată,
Cu cuţite
Ascuţite,
Cu undrele,
Sîmcele,
In tâmplele mele ?!
Fugĭ, dĭavol împeliţat,
Că pĕ mine Duhu sfînt
M'a 'nchipuit
In pântecile maĭcă' mele
Şi m'a miscliit;
Şi de ştire 'ĭ-a ştiut,
De m'a născut,
Până aḑ' pĕ pămînt
M'a ţinut.
Dar tu, Spurc—spurcat,
Dĭavol împeliţat,
De trupu mĭeŭ
La ce te-aĭ apropiat ?
Că pĕ mine Maĭca Domnuluĭ
M'a născut
Şi m'a spălat,
De bale spurcate
M'a depărtat!
Maĭca Precistă a aflat
De Spurc—spurcat,
Că m'a zobit, m'a fărîmat;
Jos pĕ scară de aur s'a dat,
De mine s'a apropiat
Şi m'a 'ntrebat:
— Ce póte fi, (cutare)?
— Ce să fie, ce să nu fie,
Maĭcă sfîntă Mărie,
A venit la mine
Zmeŭ cu zmeóĭcă,
Păduroĭ cu păduróĭcă,
Leŭ cu leóĭcă,
Moroĭ cu moróĭcă,
Strigoĭ cu strigóĭcă;
De mine s'a apropiat,
M'a zobit, m'a fărîmat.
Maĭca Precista pĕ armăsar [nĭegru
A 'ncălicat,

Bicĭ de foc a luat.
Şi cum pornea,
Calu din copite
Schînteĭ lĕpăda ;
Din gură
Hopăiţĭ de foc vĕrsa ;
Din bicĭ fulgera ;
Pĕ tótă lumea
De (cutare) o 'ntreba.
Ajunsă la salcie:
— Salcie, salcie,
Nu cum-va aĭ vĕḑut :
Zmeĭ cu zmeóĭce,
Leĭ cu leóĭce,
Păduroĭ cu păduróĭce,
Moroĭ cu moróĭce,
Strigoĭ cu strigóice ?
Că inima lu' (cutare) 'ĭ-a luat,
Sângele 'ĭ l'a turburat,
Pĭeptu cu spatele
'Ĭ l'a 'ncleştat,
Rânza 'ĭ-a rĕsturnat.
— N'am vĕḑut, Maĭcă sfîntă [Mărie.
— Tu, de-'ĭ fi vĕḑut
Şi mie nu mĭ-eĭ spune,
Blestemată să fiĭ pĕ lume :
Róde să nu facĭ.
Tóte buruenele să rodéscă,
Caiĭ'n umbra ta să se umbréscă.
Să plângĭ,
Cum plâng ĭeŭ
De fiu mĭeŭ.
Ajunsă la rug :
— Tu, rugule, n'aĭ vĕḑut :
Zmeĭ cu zmeóĭce,
Leĭ cu leóĭce,
Păduroĭ cu păduróĭce,
Moroĭ cu moróĭce,
Strigoĭ cu strigóĭce ?
— N'am vĕḑut Maĭcă sfîntă [Mărie.
— Tu de-'ĭ fi vĕḑut :
Unde ţĭ-o fi rădăcina,
Şi vârfu.
De tóte haĭnele să staĭ atârnat,
De tótă lumea, 'n véc,
Să fi blestemat.
Ajunsă la paltin.
— Paltine, paltine,
Tu n'aĭ vĕḑut :
Zmeĭ cu zmeóice,
Leĭ cu leóĭce,
Păduroĭ cu păduróĭce,
Moroĭ cu moróĭce,
Strigoĭ cu strigóĭce ?
— Ba am vĕḑut,
Maĭca Domnuluĭ sfînt.
— Cum aĭ vĕḑut ?
— Am vĕḑut :
Cu inima (cutăruĭa) trecênd,
Din diple tăţăind,
Din cimpoĭ bâzâind,
Din gură chiotând,
Din dinţĭ scrâşnind,
In palme pleznind :
Vavilele,
Şoĭmanele,
Spurcaţiĭ,
Spurcatele ;
Şoĭmaniĭ,
Şoĭmanele ;
Strigoiĭ,
Strigóĭcele,
Moroiĭ,
Moróĭcele.
— Blaglosovit să fiĭ, paltine !
Toţĭ să-'ţĭ fie plecaţĭ
Şi inchinaţĭ.
Şi plecă Maĭca Domnuluĭ [călare
La Câmpu-mare,
In códa mărilor,
In stolu bălţilor,
Unde om nu calcă,
Unde sĕcure nu taĭe,
Unde foc nu sĕ vede,
Unde cocoş nu cântă,
Unde câĭne nu latră,
Unde sóre
Nu rĕsare,
Unde vĭermele nu dórme.
Sĕ duse Maĭca Domnuluĭ
Şi-'ĭ găsi
Inima (cutăruĭa) frigând,
Inţĕpând,
Perpelind.
Ieĭ când o zăriră,
In mare de foc săriră
Şi pĭeriră,
Cum pĭere roua de sóre
Şi spuma de mare.
Şi luă inima (cutăruĭa),
In furca pĭeptuluĭ :
'I-o vâri,
'I-o clădi,
'I-o 'nvăli,
'I-o plămădi ;
Cum se plămădesce
Aluatu'n pâine,

Cum să clădesce
Fagurile 'n stupină,
Cum să 'nvĕlesce
Varza 'n grădină.
Şi'l luă,
Il săltă
Şi'l ardică
Din códele mărilor
In bătaĭa vînturilor.
Bătură treĭ vînturĭ,
Din treĭ cornurĭ de ţară
Şi pĕ cutare-l suflară,
De izbiturĭ,
De pociturĭ,
De Iele,
De-'L Spurcat,
Cu diavolul amestecat.

DE MATRICE

Cules de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Mătrice, mătrăgună,
Nu te 'ntinde ca şerpele,
Nu te bate ca peştele,
In inima (cutăruĭa),
Şi-'n capu (cutăruĭa);
Şi te du 'n munţĭ depărtaţĭ,
De niminea ne-aflaţĭ;
Că acolo te-aşteptă
Fete marĭ,
Cu mese 'ntinse,
Cu făcliĭ aprinse.
De nu te-'ĭ duce,
Ieŭ oiŭ trimite,
Nouĕ coteĭ,
Bodeĭ,
De te-o' sfâşia fără ghiarĕ,
Şi te-o' mânca fără gură.
Ieşĭ şi pĭeĭ,
Răspĭeĭ
Cum pĭere roua de sóre,
Ca spuma de mare,
Ca cenuşa zburătóre.

DE MATRICI

Cules de la Niţa luĭ Adam, din Cireşiŭ.

Mătrice mătricétă,
Ce viĭ cu gura căscată,
Să 'mbucĭ din (cutare) o dată?
Nu ţĭ-ĕ frică c'oiŭ pune
Treĭ coteĭ,
Bodeĭ
Şi te-o prinde fără picĭóre,
Şi te-o tăia fără cuţit,
Şi te-o frige fără foc,
Şi te-o mânca fără gură?
Ce viĭ nĭagră ca păcura,
Verde ca ĭedera?...

DE MATRICE

Cules de la Girca luĭ Popa Ghiţă, din Stroescĭ.

Mătrice mătricată,
La (cutare) acĭuĭată.
Vênătoriĭ mĭ-o aflară,
In vêrful munteluĭ mĭ-o suiră,
Făr' de ogarĭ o goniră,
Făr' de gurĭ o chĭotiră,
Făr' de puştĭ o 'mpuşcară,
Făr' de cuţite-o junghiară,
Făr' de sare-o sărară,
Făr' de frigăriĭ o 'nvârtiră,
Făr' de foc o fripsĕră,
Făr' de măĭnĭ o rupsĕră,
Şi făr' de gurĭ o mâncară;
Di la (cutare) o părăsiră,—
Şi rĕmasĕ curat, luminat,
Ca argintu stricurat.

DE MATRICE

Cules de la Sanda luĭ Zamfir, din Cernişóra.

A plecat (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare.
S'a 'ntâlnit cu mătricea
'N cale;
Cu mătricea,
Cu mătricĭoĭu;
Cu moróĭca,
Cu moroĭu;
Cu strigóĭca,
Cu strigoĭu;
Cu avistriţa,
Cu avistriţoĭu,
Cu pĕru
Până 'n călcâĭe,
Cu capu cât capacu,
Cu ochiĭ cât cepele,
Cu dinţiĭ cât lopeţile,
Cu unghiile
Cât secerile,
Cu deştele
Cât fusĕle,
Cu mâĭnile
Cât prăjinile,
Cu picĭórele
Cât răschitórele;
In pântece 'ĭ-a intrat
Şi inima 'ĭ-a mâncat;
Sângele 'ĭ-a surbit,
Şi faţa 'ĭ-a veştejit.
La (cutare) descântătóre—
A alergat,
Şi-'n miere şi-'n apă
'Ĭ-a descântat,
Leac de la Maĭca Precesta
'I l'a dat.

Notă.—De ***Mătrice*** (durere de stomac. Se descântă în cépă, care se pune la tâmplele bolnavuluĭ. Se maĭ descântă în apă, rachiŭ, saŭ într'o cóje de nucă în care s'a muls ţâţă; acest amestec îl bea bolnavul, alţiĭ descântă într'o ulcea cu apă, ocolind gura ulceliĭ cu cotul mâiniĭ drepte de-a'ndĕretele (de la drépta spre stânga).

Se maĭ descântă şi în apă amestecată cu mĭere, cu o crécă de salcie, saŭ cu un fir de busuioc, Marţea spre Miercurĭ şi Joia spre Vinerĭ.

DE ŞERPE

Culeş de la Măria luĭ Dinu Ţiganu din Cireşiŭ.

Păsĕrică mistrue
Pĕ bucin sĕ sue,
Sórele a rĕsărit,
Şerpele a murit.

DE ŞERPE

Culeş de la Maria Nicolae Dumănoiu din Turcescĭ.

Pasĕre pistricĭóră,
P'in tufe aĭ venit,
Te-aĭ asvîrlit,
Pĕ (cutare) l'aĭ cĭupit;
Trupu lu (cutare)
S'a umflat,
S'a veninat.
Maĭca Precesta a alergat:
Viţă de vie négră a tăĭat.
Peste gard a aruncat,
Trupu lu (cutare) s'a destumflat.

DE ŞERPE

Culeş de la Niţa luĭ Adam, din Cireşiu.

Muşcătură de şerpe,
De şerpóĭcă;
De guştere,
De guşteróĭcă;
De lup,
De lupóĭcă;
De urs,
De ursóĭcă;
De cĭóră,
De cĭoroĭ;
De gaĭţă,
De găĭţoĭ;
De coţofană,
De coţofenoĭ;
De piţigóĭcă,
De piţigoĭ;
De brabete,
De brabeţoĭ.
Viţă de vie pĭersăcată,
Peste gard aruncată,
Muşcătură de şerpe vindecată.

DE ŞERPE

Cules de la Girca luĭ Popa Ghiţă din Stroescĭ.

Viţă de vie tăĭată,
Pĕ gard spânḑurată,
Buduroĭ, gălétă,
Muşcătură de şerpe vindecată.

DE ŞERPE

Cules de la Sauda luĭ Zamfir din Cernişóra.

Pasĕre pistrue
Pĕ bucin să sue,
Bucinu s'aprinsĕ
O plóĭe veni
Şi-l stinsĕ.
Viţă de vie tăĭată,
Peste gard aruncată;
Venin de şerpóĭcă
Şi de şerpe veninat
Cu boz şi cu alun
L'am stîmpărat.

Notă. — Se descântă cu boz şi cu o cracă de alun în apă, cu care se spală muşcătura. Se maĭ descântă cu o cruce în apă, pe care apă o bea cel muşcat.

DE SPAIMA

Culeș de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Fugițĭ nouĕ spĕriețĭ,
Nouĕ bolboĭețĭ,
Și nouĕ spĕriete,
Nouĕ bolboĭete,
Di la (cutare);
Că cine ce caută,
Să nu găséscă;
Cine ce strigă,
Să nu-ĭ rĕspundă;
Cine după ce-alérgă,
Să nu prindă.

DE SPAIMA

Culeș de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turceșcĭ.

Tu, dĭavol împelițat,
De (cutare) te-’ĭ apropiat;
Departă-te, bale spurcat,
Dĭavol împelițat;
Nu-l împĭedeca,
Nu-l spĕria,
La ĭel nu te-arâta,
Cu ochiĭ sgâițĭ,
Cu dințiĭ belițĭ.
Tu, dĭavol împelițat.
Tu, dĭavol încornurat,
Tu, bale spurcat,
Înăintea lu’ (cutare),
Te-aĭ arătat.
Nu-l cuțită,
Nu’l tremură,
In spaĭmă nu’l băgà,
Sângele nu’ĭ turburà,
Mintea nu ’ĭ-o mestecà.
Tu, bale spurcat,
La pămînt l’aĭ aruncat,
L’aĭ sdrobit,
L’aĭ fărîmat,
Sângele i-eĭ turburat.
Ieșĭ, bale spurcat,
Că l’aĭ slăbit
Și l’aĭ topit;
Ieșĭ, bale spurcat,
Dĭavol împelițat,
Că (cutare) s’a ’ndreptat.

Notă. — Se descântă în tămâie négră și în *șar* (o piatră albastră), cu care face crucĭ pe trupul bolnavuluĭ. Se maĭ descântă tot în șar, dar se maĭ afumă bolnavul și cu cârpă curată.

DE VIVOR

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Vivor învivorat,
In măsele la (cutare) băgat.
Ieşĭ, vivor învivorat,
Dĭavol împeliţat;
Nu te aciuĭa,
Nu junghia,
Nu ţicură,
Nu turbură.
Ieşĭ, că rădăcinile
Ţi le'oiŭ sĕcà,
Cuĭbu ţi l'oiŭ fărâmà,
Din măsele te'oiŭ depărtà,
Pĕ (cutare) l'oiŭ vindecà.

DE VIVOR

Cules de la Stana Bob, din Stroescĭ.

Fugĭ, vivor învivorat,
Nu umbla în măselele (cutăruĭa)
Ca un câĭne turbat;
Nu urla ca morile,
Nu cățăi ca coţofenile,
Nu ocăcăi ca bróştele;
Că'n măselele (cutăruĭa)
N'aĭ lăcaş să lăcuĭeştĭ,
Nicĭ hodină să hodineştĭ.
Ieşĭ
Şi pieĭ,
Răspieĭ,
Cum pĭere roua de sóre,
Ca spuma de mare,
Ca cenuşa sburătóre.

DE VIVOR

Cules de la Sanda luĭ Zamfir, din Cernişóra.

A plecat (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare.
S'a 'ntâlnit cu vivoru
'N cale;
Vivor alb,
Vivor negru,
Vivor galbin,
Vivor cu sóre sĕc,
Vivor de nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de felurĭ de vivor,
Ieŭ cu sare l'am sărat,
Cu cuţitu l'am tocat,
Cu mătura l'am măturat,
Şi 'n mare l'am aruncat,
Di la (cutare) din cap,
Să aĭbă leac.

DE VIVOR

Cules de la Ilina luĭ Ionéţa, din Cernişóra.

Vivor cu bubă,
Vivor cu brâncă;
Vivor cu isbiturĭ,
Vivor cu săgetăturĭ,
Vivor cu isbélă,
Vivor cu pocélă.
Nu isbi,
Nu poci,
Nu umfla,
Nu gâmfa,
Nu face carne ra.
Ieŭ te mut,
Tu să te muţĭ;
Ieŭ te duduĭ,
Tu să fugĭ.

Notă. — *De vivor* (durere de măsele) se descântă în apă cu sare (móre de sare) cu care se clăteşte gura. Se descântă în sare, în praf de puşcă, în căţeĭ de usturoĭ, saŭ în tămâĭe, pe care bolnavul le bagă în măséua scorburósă. Unele femeĭ descântă în sare cu un fier roşu, Mĭercurea şi Vinerea, fiind ḑile de post.

DE OBRINTIT

Cules de la Stana Bob din Stroescĭ.

Peste o mare nĭagră
Latr'un câĭne negru,
Cânt' o fată mare.
Incetă fată mare
De a cânta,
Incetă câĭne negru
De a lătra,
Incetară obrintiturile,
Inţĕpăturile,
Junghĭeturile,
Şi umflăturile.

DE OBRINTIT

Cules de la Constantin Chiciu din Turcescĭ.

Zbĭeră o óĭe mare nĭagră,
Lătră un câĭne mare nĭegru,
Dete un cĭoban mare negru [chiot.
Tăcu óĭe mare nĭagră
De zbĭerat,
Câĭne mare nĭegru
De lătrat,
Cĭoban mare nĭegru
De chiotit,
Şi lu (cutare) 'ĭ trecu
De obrintit.

DE OBRINTIT

Cules de la Baba Rotăróia din Stroescĭ.

Peste o vale mare nĭagră,
Latră un câĭne mare nĭegru,
Cântă un cocoş mare nĭegru,
Zbĭară o óĭe mare nĭagră,
Urlă un lup mare nĭegru,
Chioteşte un păcurar mare nĭe- [gru.
Tăcu câĭne mare nĭegru
De lătrat,
Lup mare nĭegru
De urlat,
Cocoş mare nĭegru
De cântat,
Oaĭe mare nĭagră
De zbĭerat,
Păcurar de chiotat.
Tóte obrintiturile,
Tóte pocĭturile
Şi tóte izbiturile
Di la (cutare) le-a luat.

DE OBRINTIT

De la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

A plecat un om mare nĭegru,
C'o sěcure mare nĭagră,
La o pădure mare nĭagră,
Să taĭe un copac mare nĭegru,
Să facă secerĭ marĭ nĭegre?
Grâu să-l secerăm,
In secerĭ să-l tăiĕm,
Rădăcinile obrintituluĭ
Ş'ale umflăturiĭ,
Să le rětezăm.
Rădăcinile le tăiarăm,
Grâu'l legarăm,
Il deslegarăm,
Şi-'n ăriĭ îl băgarăm;
Il treerarăm,
Cu caiĭ 'l fărâmarăm,
Pě lopeţĭ în sclăvile ceĭuluĭ
Il aruncarăm;
Il vânturarăm,
Il măcinarăm,
Şi făcurăm,
O pâĭne mare nĭagră:
O copsěrăm,
O scosěrăm;
Toţĭ veniră,
Şi o 'mpărţiră,—
O mâncară,
Şi pě (cutare) vindecat.
Il lăsară —

DE OBRINTIT

Cules de la Sanda luĭ Zamfir, din Çernişóra.

Plecă un om mare nĭegru,
C'o săcure mare nĭagră,
Intr'o pădure mare nĭagră;
Tăie un copac mare nĭegru,
Făcu un plug mare nĭegru,
Cu grindeiŭ mare nĭegru,
Cu corman mare nĭegru,
Cu trupiţă mare nĭagră,
Cu jugurĭ marĭ nĭegre,
Cu resteĭe marĭ nĭegre.
Injugară ómenĭ marĭ nĭegri,
Boĭ marĭ nĭegri,
Luară grâŭ mare nĭegru,
Şi dusěră la loc mare nĭegru.
Sěmănară grâŭ mare nĭegru,
Pě loc mare nĭegru,
Sěcerară ómenĭ marĭ nĭegri,
Grâu mare nĭegru,
Şi'l legară ómenĭ marĭ nĭegri,
Cu priviţĭ marĭ nĭegre;
Luară sepe marĭ nĭegre,
Şi făcură arie mare nĭagră,
Cărară grâŭ mare nĭegru,
Il treerară caĭ marĭ nĭegri, —
Şi 'l vênturară în vênt mare [nĭegru,
Şi 'l băgară 'n sacĭ marĭ nĭegri;
Şi 'l pusěră 'n car mare nĭegru,
Şi 'l dusěră la morĭ marĭ nĭegre;
Băgară 'n coşurĭ marĭ nĭegre,

Il măcinară pietri marĭ nĭegre,
Făcură făină mare nĭagră,
Şi-o băgară ómenĭ marĭ nĭegri
In cuptóre marĭ nĭegre.
Cópsĕră pâĭne mare nĭagră;
Veniră oĭ marĭ nĭegre,
Din munţĭ marĭ nĭegri,
Cu băcĭoĭcĭ marĭ nĭegre,
Şi făcură strungăréţă mare nĭagră,
Şi mulsĕră oĭ marĭ nĭegre.
Dumicară pâĭne mare nĭagră,
In lapte mare nĭegru;
Mâncară ómenĭ marĭ nĭegrĭ,
Şi băcĭoĭcĭ marĭ nĭegre.
Mâncară,
Şi să potoliră;
Cum mâncară,
Cum să potoliră,
Aşa să sĕ potole,
Obrintiturile,
Şi junghĭeturile,
De la (cutare) din carne
Şi din piele.

DE OBRINTIT

Cules de la Florica luĭ Ţoĭulete, din Stroescĭ.

Plecă om nĭegru,
Cu săcure nĭagră,
Tăĭe copac nĭegru,
Făcu plug nĭegru,
Şi 'njugă boĭ nĭegri,
Şi brăzdă loc nĭegru.
Cât brăzdă
Sĕmănă;
Sĕmănă ţărână,
Rĕsări alină.
Să s'aline junghĭurile
Şi cuţitele,
Şi obrintiturile
De la (cutare);
Să s'aline,
Să sĕ linişţéscă,
Să sĕ potoléscă.—

DE OBRINTIT

Cules de la Florica luĭ Ţoĭulete din Stroescĭ.

Plecă om nĭegru
Cu săcure nĭagră,
Tăĭe copac nĭegru,
Făcu plug nĭegru
Şi'njugă boĭ nĭegri,
Şi brăzdă loc nĭegru,
Şi sĕmănă meiŭ nĭegru,
Şi'l grăpă cu grapă nĭagră.
Rĕsări meiŭ nĭegru,
Şi sĕ cópsă meĭŭ nĭegru,
Şi veniră ómenĭ nĭegri,
Cu mâĭnile nĭegre
Şi cu obĭelele nĭegre;
Şi cu secerĭ nĭegre,
Secerară meiŭ nĭegru,
Şi veniră cu sepe nĭegre,
Şi făcură arie nĭagră,
Şi băgară meiŭ nĭegru,
Şi aduseră ĭepe nĭegre,
Şi mânară cu bice nĭegre,
Şi treerară meiŭ nĭegru,
Bătu vênt nĭegru
Şi vênturară meĭŭ nĭegru,
Şi-'l făcură grămeḑĭ nĭegre.
Şi veniră pĕsĕrĭ nĭegre,
Şi mâncară meiŭ nĭegru
Şi mâncară
Obrintiturile,
Cuţităturile,
Veninăturile,
Umflăturile,
Coptăturile,
Ruşelile
Şi'ncordările
Di la (cutare).

Notă.—Se descântă pentru *obrintitul bubatuluĭ* în unt cu care se ung bubele. Se maĭ descântă tot în unt cu un cărbune stins saŭ cu un fir de lână négră. Unele maĭ descântă şi în spumă de lapte.

DE BUBA

Cules de la Aspriţa Pătru Mazîlu din Cireşiŭ.

Fugĭ, bubă 'mpuţită,
Bubă clocită,
Bubă zăleḑîtă,
Bubă veninată,
Bubă toxăcată,
Bubă cu fiorĭ,
Bubă cu răcorĭ,
Bubă cu cĭumă;
Buba bubelor,
Sora cĭumelor;
Sora cĭumiĭ să fiĭ,
Cu (cutare) să nu fiĭ.

DE BUBA

Cules de la Măria luĭ Dın Ţiganu din Cireşiŭ.

Fugĭ, bubă galbină,
Bubă verde,
Bubă turchéză ;
Bubă de nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de
[felurĭ de bubă ;
Bubă veninată,
Bubă cuţitată,
Nu puĭa,
Nu cuţita;
Nu te'ntinde ca şerpele,
Nu te umfla ca bróscele ;
Nu cuprinde,
Nu te face bubă ra.
Fugĭ, buba oiĭ,
Buba capriĭ,
Buba vaciĭ,
Buba caluluĭ,
Buba porculuĭ.
Fugĭ, buba dobitócelor,
Buba dihăniilor,
Buba păsĕrilor,
Fugĭ, buba bubelor.
Şi ducevĕţĭ,
Unde'ţĭ găsi
Nouĕ hambare cu bucate,
Nouĕ buţĭ cu rachiŭ ;
C'acolo aveţĭ ce mânca,
Aveţĭ ce bea,
Aveţĭ ce chioti,
Aveţĭ ce veseli ;
La (cutare) n'aveţĭ ce bea,
N'aveţĭ ce mânca,
N'aveţĭ ce chioti,
N'aveţĭ ce veseli.
Şi ducevĕţĭ
In munţĭ
Cărunţĭ,
Că v'aşteaptă Ler împărat
Cu făcliĭ aprinsĕ
Şi cu mese 'ntinsĕ.
Acolo vĕ ĭe berea,
Acolo mâncarea,
Acolo cina,
Acolo hodina ;
Acolo să vĕ'ntindeţĭ,
Acolo să cuprindeţĭ ;
Acolo să cuţitaţĭ,
Acolo să săgetaţĭ,
Acolo să fulgeraţĭ ;
Pĕ (cutare) să-'l lăsaţĭ
Curat, luminat,
Ca Maĭca Precesta
Ce l'a lăsat.
Fugiţĭ,
Că cu usturoĭ
Vĕ usturaĭ,
Cu tămâĭe
Vĕ tămâĭaĭ,
Cu crucea
Vĕ 'nchinaĭ,
Cu mătura
Vĕ măturaĭ,
De capu (cutăruĭa) vĕ depărtaĭ.

DE BUBA

Cules de la Stana Bob din Stroescĭ.

Bubă albă,
Bubă galbină,
Bubă turungie,
Bubă çafenie ;
Buba bubelor,
Sora cĭumelor,
Ieşĭ din inima (cutăruĭa).
Nu umfla,
Nu gâmfa,
Şi te du în zacăturile vacilor
Şi în râmăturile porcilor,
Că'n inima (cutăruĭa),
N'aĭ bere să beĭ,
N'aĭ lăcaş să lăcuĭeştĭ,
N'aĭ hodină să te hodineştĭ.
Ieşĭ şi pĭeĭ,
Răspieĭ ;
Bubă cu dălac,
Bubă cu vivor,
Bubă cu sóre,
Bubă de noue-ḑecĭ şi noue de
[felurĭ de bubă.
Ieşĭ şi pĭeĭ,
Răspieĭ
Cum pĭere roua de sóre,
Ca spuma de mare,
Ca cenuşa sburătóre.
Ieşĭ şi pĭeĭ,
Răspieĭ ;
Unde vacă te-a păscut,
Peste drumurĭ te-a pĭerdut ;
Şi unde porc a râmat,
Peste drumurĭ te-a 'ngropat ;
Şi (cutare) a rĕmas
Curat, luminat,
Ca Maĭca Domnuluĭ din cer,
Ce l'a lăsat.

DE BUBA

Cules de la Mândra Pătru Măzîlu din Cireşiŭ.

Plecă (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare,
Sĕ'ntâlni cu noue-ḑecĭ şi noue
[de felurĭ de bube
'N cale ;
Sĕ'ntâlni cu izdatu,
Cu dălacu,
Cu izbitoriŭ,
Cu lipitoriŭ ;
Cu leŭ,
Cu leóĭcă ;
Cu zmeŭ,
Cu zmeóĭcă ;
Cu moroĭ,
Cu moróĭcă ;
Cu strigoĭ,
Cu strigóĭcă ;
Pĕ (cutare) 'l luară,
In pămînt il aruncară,
Oasĕle-'ĭ fărîmară,
Plângênd îl lăsară,
Şi fugiră.
La un pom mare şeḑură,
Mese puseră,
Beură,
Voĭa de (cutare) 'şĭ făcură.
Maĭca Măria, Sfîntă Măria,
Auḑi pĕ (cutare) ţîpând.

— Ce ţipĭ şi te vaĭţĭ (cutare ?)
— O, dómna mea,
Ţip şi mĕ vaĭt,
Că adĭ diminéţă m'am sculat,
Pĕ cărare am apucat,
Cu nouĕ-decĭ şi nouĕ de felurĭ
[de bube
'N cale m'am întâlnit.
Cu buba bubelor,
Cu sora cĭumelor;
Cu izdatu,
Cu dălacu,
Cu izbitoriu,
Cu lipitoriŭ;
Cu leu,
Cu leóĭcă;
Cu zmeŭ,
Cu zmeóĭcă;
Cu moroĭ,
Cu moróĭcă;
Cu strigoĭ,
Cu strigóĭcă;
Pĕ sus mĕ luară,
In pămînt mĕ aruncară,
Oasĕle-'mĭ fărîmară,
Plângĕnd mĕ lăsară,
Şi sĕ dusĕră la acel pom,
Bând
Şi ospătând,
Voĭa de mine facĕnd.
Dómna Măria 'ncălecă
Şi'n văzduh să ardică,
De-asupra lor să lăsă,
Mesele le fărîmă,
Vasĕle le prisăci
Şi'ĭ rândui,
Să sĕ ducă
In marginea mărilor,
In scorburile munţilor,
Unde sînt lăcaşurile lor.
Unde om n'a călcat,
Unde câĭne n'a lătrat,
Unde cocoş n'a cântat.
Fugiţĭ,
Pĭeriţĭ
Şi răspĭeriţĭ,
Dĭavolĭ îndrăciţĭ,
Cum pĭere roua de sóre,
Şi spuma de mare;
Că ĭeŭ sînt descântătóre
Şi Maĭca Precestă lecuitóre.
Ĭeŭ vĕ mut,
Vĕ strămut;
Să vĕ mutaţĭ,
Să vĕ strămutaţĭ,
Că după biserică vĕ ocoli
Cu doĭsprece Sfinţĭ Apostolĭ,
Cu tămâĭe
Şi cu Sfînta leturghie;
Leac să fie
Di la Maĭca Sfîntă Mărie
Şi maĭ vârtos
Di la Domnu Hiristos.

DE BUBA

Cules de la Constantin Chiciu, din Turcescĭ.

Bubă albă,
Bubă nĭagră,
Bubă turungie,
Bubă vişinie,
Bubă cafenie,
Bubă din nouĕ-decĭ şi nouĕ
[de nĭamurĭ de bube,
Să ĭeşĭ di la cutare,
Să te ducĭ
In códele mărilor,
In córnele cĭutelor;
Unde óĭe nu zbiară,
Unde cocoş un cântă,
Unde câine nu latră;
Acolo să lăcuĭeştĭ,
Acolo să te pălătuĭeştĭ,
Di la (cutare) să te părăseştĭ.

DE BUBA

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Tu, bubă clocită,
Bubă zăletită,
Bubă ştiută,
Bubă nedovedită,
Bubă toxăcată,
Bubă veninată,
Bubă cu izbiturĭ,
Bubă cu umflăturĭ,
Bubă din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de felurĭ de bube,
Bubă cu izdat,
Dĭavol împeliţat;
Bubă albă,
Bubă nĭagră,
Bubă gaibină,
Bubă turungie,
Bubă cafenie,
Buba bubelor,
Sora cĭumelor:
Nu cuţita,
Nu săgeta,
Nu cóce.
Nu rĕscóce,
Nu face carne ra;
Că ĭeŭ te'oĭ goni,
Te'oĭ dudui,
Cu cuţîtu te'oĭ tăĭa,
Rădăcinile ţi le'oĭ sĕca,
De vîrf te'oĭ apleca,
Cuibu ţi lo'ĭ fărâma,
Câinilor te'oĭ da,
Câiniĭ te-o' mânca; —
Ieşĭ din inima (cutăruĭa)
Că cu crucea te'oĭ închina,
Cu mătura te'oĭ mătura,
De trupu cutăruĭa te'oĭ depărta.

DE BUBA

Cules de la Sanda luĭ Zamfir, din Cernişóra.

Ieşĭ, bubă, di la (cutare);
Bubă albă,
Bubă nĭagră,
Bubă tutunie;
Bub'amăgitóre,
Bubă 'nşelătóre,
Nu 'nţăpa,
Nu cuţîta,
Nu 'ncorda,
Nu venina;
Bubă cu dălac,
Buvă cu izdat,
Nu face carne ra.
Ieşĭ,—
Şi te du
Un' te-'oĭŭ trage,
Să te tragĭ;
Un' te-'oiŭ mâna,
Să te ducĭ;
Du-te 'n vêrfu munţilor,
In códele mărilor,
La fetele 'mpăraţilor,
Că te-aşteptă,
Cu mese'ntinsĕ,
Cu făcliĭ aprinsĕ,
Cu liveḑĭ verḑĭ,
Cu izvóre recĭ.
Ieşĭ,
Că (cutare)

N'are mese'ntinsĕ,
Nicĭ făcliĭ aprinsĕ,
Nicĭ liveḑĭ verḑĭ,
Nicĭ izvórĕ recĭ.
De n'aĭ ĭeşi
Şi n'aĭ pleca,
Cu cuţîtu te-'oiŭ tăĭa,
Cu crucea te-'oĭŭ apăra,
Rădăcinele ţi le-'oiŭ sĕca,
Vêrfu ţi s'o apleca.
Leac să-ĭ fie (cutăruĭa),
De mâna mea,
De gura mea,
Şi di la Maĭca Precesta.

DE BUBA

Cules de la Patru Stoica Gogu, din Stroescĭ.

Bubă cu dălac,
Bubă cu izdat,
Bubă de nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ
[de felurĭ de bubă,
Nu cuţîtareţĭ,
Nu junghiareţĭ ;
Şi lăsaţĭ pĕ (cutare)
Stricurat, luminat,
Ca argintu stricurat,
Ca Maĭca Precesta,
Când a născut,
Pĕ ĭea nimic n'a avut.

Notă. — Se descântă cu o cruce, cu un cuţit şi cu un fir de mătură in dreptul inimiĭ ; saŭ se descântă în apă, pe care o bea bolnavul. Se maĭ descântă cu crucea la stomac, saŭ cu un cuţit alămat, orĭ cu un cărbune stins, la inimă.

DE ALBÉŢA

Albéţă din *Vânturi turbate*

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turceşcĭ.

S'a 'nvĭerşunat vênturile
Şi-a bătut;
Hopăiţĭ de paĭe cu ţărână —
A'ardicat,
In ochiĭ (cutăruia)
Le-a băgat,
Creeriĭ capuluĭ
'I-a turburat,
Vinele ochilor
'I-a 'nceţoşat.
Vênturile s'a bătut
Ochiĭ (cutăruia)
'I-a turburat,
'I-a'nceţoşat;
Junghĭurĭ şi cuţite
In ĭeĭ a băgat,
Nici la raḑa foculuĭ
Nu l'a lăsat.
Maĭca Precestă de mâna
[dréptă
L'a luat,
Şi'ntr'un dĭal mare
L'a ardicat;
Maica Precest'-a porâncit
Şi treĭ vênturĭ s'a despecetuit;
Şi când a bătut,
Pĕ (cutare) l'a suflat:
De gunóĭe,
De hopaĭe;
Ochiĭ ĭ-a luminat
Şi l'a lăsat
Curat, luminat,
Ca Maĭca Precesta din cer,
Ce l'a lăsat.

DE ALBÉŢA

Cules de la Pătru Stoica Gogu din Stroescĭ.

Tu, albéţă,
Totoréţă,
Copitariţă,
Să plecĭ,
Să sĕcĭ;
Să pĭeĭ,
Să răspĭeĭ,
Din ochiĭ (cutăruĭa),
Cum pĭere roua de sóre
Şi pulberea di pă drum.
Cum să ridică céţa
Di pĕ tóte văile,
Di pĕ tóte izvórele,
Aşa să se ridice albéţa
Din ochiĭ (cutăruĭa).
Să se ducă'n pustieşagurĭ,
Unde nu ĭe urmă de secure,
Nicĭ glas de cocoş.

Notă. — *De albéţă* (pojghiţa albă şi subţire ce se întinde peste luminile ochilor) se descântă cu o pană de cocoş negru, cu un fir dintr'o mătură cu care s'a măturat pléva după arie şi cu un fir roşu, în apă; cu apa se spală pe ochĭ bolnavul.

DE URCIOR

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Ham, ham,
Urcior,
Burcior,
Cât'oiŭ fi ĭeŭ câine,
Atât să staĭ tu până mâine.

Notă. — Descântătórea latră de treĭ orĭ la cel ce are urcior (umflătură la genele ochilor) şi suflă peste ochi'ĭ de treĭ orĭ.

DE NAJIT

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Fugĭ năjite,
Pricăjite,
In creerĭ nu intra,
Urechile nu le-astupa ;
Nu bubui,
Nu zvâcni ;
Nu necheza ca caiĭ,
Nu gruhni ca porciĭ,
Nu lătra ca câiniĭ,
Nu băuni ca boiĭ,
Nu cârcăi ca greeriĭ,
Nu măcăni ca raţĕle,
Nu gâzăi ca gâştele.
Nu cutcudeţa ca găinile,
Nu bâzâi ca cimpoile.
Nu ţiţăi ca diplele,
Nu plezni ca bóbele ;
Departă-te năjite,
Pricăjite.
In vinele urechilor
Nu te băga,
Creeriĭ nu-ĭ turbura,
Nu junghia,
Nu cuţita ;
Nu 'ncinde,
Nu aprinde ;
Nu cóce,
Nu răscóce.

DE NAJIT

Cules de la Constantin Chiciu din Turcescĭ.

Plecă Maĭca Maria de nópte
Şi sĕ 'ntâlni cu năjitu 'n cale
Şi-l întrebă :
— Unde-aĭ plecat năjite,
Pricăjite ?
— In capu omuluĭ,
In clădirea Domnuluĭ.
— Şi ce-o să-ĭ facĭ omuluĭ ?
— Să-ĭ zmolesc fața,
Să-ĭ topesc dințiĭ,
Să-ĭ topesc măselele,
Să-ĭ coc urechile,
Să-l fac om ne-om.
Iar Maica Domnuluĭ ḑîsĕ :
Fugĭ năjite,
Pricăjite,
Nu te-apropia
De ḑidirea mea,
De botezu mĭeŭ ; —
Şi du-te 'n códele mărilor
Şi 'n córnele cĭutelor ;
Acolo să lăcuĭeştĭ,
Acolo să pălătuĭeştĭ,
De botezu mĭeŭ
Să nu te lipeştĭ.
Fugĭ năjite,
Pricăjite,
Du-te 'n munțĭ,
In pĭetri,
In văĭ,
In rîpĭ ;
Nu te-apropiea
De ḑidirea mea,
De botezu mieŭ.
Cum nu póte popa să facă
Leturghie fără vin,
Fără piine şi fără apă,
Aşa să nu te poțĭ apropia
De ḑidirea mea,
De botezu mĭeŭ.

DE NAJIT

Cules de la baba Rotăróĭa din Stroescĭ.

Fugĭ năjite,
Pricăjite,
Nu umflà,
Nu gâmfà;
Nu cóce,
Nu rĕscóce,
Nu face carne ra;
Nu horcăni ca morile,
Nu cutcudeţa ca găinile,
Nu gârăi ca gâştele,
Nu măcăni ca raţĕle;
Nu ţipa ca porciĭ,
Nu nechĭeza ca caiĭ,
Nu cânta ca cocoşiĭ.
Fugĭ năjite,
Pricăjite,
Nu veni ca un câine turbat,
Ca un şerpe veninat.
Fugĭ
Că cu cuţitu te-oiŭ tăiea,
Cu sare te-oiŭ sărà,
Cu tămâie te-oiŭ tămâia,
Cu crucea te-oiŭ apărà.
Din pămînt aĭ ieşit,
In pămînt să te 'mulţĕştĭ,
Din capu cutăruia să te părăsăştĭ.

DE NAJIT

Cules de la Sanda luĭ Zamfir din Cernişóra.

A plecat cutare
Pĕ cale, pĕ cărare,
S'a 'ntâlnit cu năjitu,
Pricăjitu,
'N cale.
De-'ĭ fi năjit
Di la sfintele, milostivele,
Din apă beut,
Din vênturĭ izbit,
Să ĭeşĭ năjite,
Pricăjite
Din creeriĭ capuluĭ,
Din audu urechilor.
Nu urlà ca morile,
Nu lătra ca câinile,
Nu bate ca tobele;
Ieşĭ.
Nu cóce,
Nu răscóce;
Nu 'nţĕpà,
Nu cuţîtà,
Nu face 'n cap
Carne ra;
Că cu gura te-am descântat,
Cu limba te-am urat,
In năsîpu mărilor,
In vêrfu munţilor;
Cu ţavă de soc
Te-am suflat,
Te-am deşirat,
In mare te-am aşedat;
De la Maica Domnuluĭ
Şi di la Domnu Hristos
Să aibă (cutare) leac.

Notă. — De Năjit (durere de urechĭ) se descântă în apă, cu care bolnavul işĭ spală urechile. Se maĭ descântă suflând cu o ţeavă de soc în ureche.

DE IZDAT

Cules de la Stana Bob din Stroescĭ.

Fugĭ, izdate,
Blestemate,
Din inima (cutăruĭa).
Nu umflà.
Nu gâmfà,—
Ucigă-te sfînta cruce
Şi calea bisericiĭ,
Şi sfintele odăjdiĭ.

DE IZDAT

Culcs de la Maria Dumănoiu, din Turcescĭ.

Fugĭ, izdat necurat,
Diavol împeliţat;
In inima (cutăruĭa),
Nu te băgà,
Nu cuţità,
Nu săgetà,
Nu umflà,
Că cutare ĭe 'nchipuit
De Maica Domnuluĭ
Şi de duhu sfînt;
Că chipu lu (cutare)
Ie loc de cruce şi de biserică,
Nu ĭe loc de a lăcui,
De-a 'nrădăciná,
De-a cuţità,
De-a săgetà;
Ieşĭ, nu face carne ra,
Că Maica Precesta-a venit,
Pĕ (cutare), l-a 'nchipuit
Şi pĕ tine te-a dovedit.
Ieşĭ şi te dù
La o fată mare de craĭ,
Că te-aşteaptă 'n cias,
In minut,
Necontenit,
Cu mese 'ntinsĕ,
Cu făcliĭ aprinsĕ.
Acolo să lăcuieştĭ,
Acolo să te hodineştĭ
Acolo să păstoreştĭ;
Că cutare nu ştie
Să te lăcuiască,
Să te hodinească,
Să te păstoréscă.

DE IZDAT

Cules de la Florica luĭ Ţoĭulete din Stroescĭ.

Fugĭ, ĭzdate,
Necurate;
Nu trăzni,
Nu plezni;
Nu durea,
Nu cuţîtà,
Nu te face carne ra.
De-'ĭ sta
Şi n'aĭ pleca,
Şi ieŭ m'oiŭ mânia,
Cu crucea te-oiŭ apărà,
Cu cuţitu te-oiŭ tăia,
Cu limba te-oiŭ ura,
Cu mâna te-oiŭ descânta;
Radĕle ţi s'o usca,
Rădăcina ţi-o sĕcà,
Vêrfu ţi s'o apleca,
In butie de tisă
Te-oiŭ băga
Cu cercurĭ de fier
Te-oiŭ lega,
In marea nĭagră
Te-oiŭ arunca
Şi-acolo te-'ĭ vindeca;
Şi (cutare) o rămînea
Curat, luminat,
Ca stéua 'n cer,
Ca roua 'n câmp,
Ca argintu pĕ pămînt,
Ca 'n cias muma luĭ
Ce l'a făcut.
Fugĭ —
Şi te du
In copitele cĭutelor,
In córnele cerbilor,
In sorbu măriler,
In fundu apelor.

Notă. — De Izdat (durere de inimă) se descântă cu o cruce, în apă saŭ în rachiŭ, ce se dă bolnavuluĭ de băut. Unele când descântă, fac o cruce cu picĭorul drept la inima bolnavuluĭ. Altele descântă în sare, pe care apoĭ o arde şi o dă bolnavuluĭ s'o bea cu apă. Se descântă în tóte ḑilele, afară de *Dumineca*, căcĭ alt-fel s'ar îmbolnăvi şi descântătórea, şi nicĭ bolnavuluĭ nu 'ĭ-ar trece pentru că Dumineca e ḑi de odihnă.

DE JUNGHIU

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Fugĭ junghĭ
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ.
Ieŭ sapa'n spinare-am luat,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
Ogoru l'am săpat,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
Cânepă mĭ-am sămănat,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ,
Cânepa a rĕsărit,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi'-ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
A crescut,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
A 'nflorit,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
S'a copt,
Fugĭ junghĭ,
Că te jănghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ.
Am cules,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
Am legat;
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
In balt'-am băgat,
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
Cu meliţa te-am fărâmat,
Fugĭ junghiŭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
P'în piepten te-am descurcat;
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi-'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ;
Şi junghiŭ l-am depărtat;
Fugĭ junghĭ,
Că te junghĭ
Şi'ţĭ daŭ lucru cânepiĭ.

DE JUNGHIU

Cules de la Girca luĭ popa Ghiţă, din Stroescĭ.

Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a săpà;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a sĕmănà;
Fugĭ junghĭ,
Nu jungh a,
Pân' s'o alege;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a culege;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'o topi;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a meliţà;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a pieptena;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a tórce;
Fugĭ jughĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a dăpănà;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a cóce;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a dăpăna;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a urzi;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a 'nvĕli;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a năvădi;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a ţase;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a cóse;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'a purta;
Fugĭ junghĭ,
Nu junghĭa,
Pân' s'o rupea; —
Şi (cutare) o rĕmânea,
curat, luminat,
Ca argintu stricurat.—

Notă.—Se descântă sucind în palme aţa cu care e legat busuĭocul de la bobotéză şi încingând pe bolnav cu ea.

DE APUCAT

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiŭ, din Stroescĭ.

Voĭ, apucatelor,
Incleştatelor,
La ce pĕ (cutare),
L'aţĭ întâmpinat,
L'aţĭ încleştat,
L'aţĭ apucat?
Că Maĭca Precest'a aflat,
Jos pĕ scară de aur s'a dat,
Şi l'a 'ntrebat:
— De ce te vaĭţĭ,
Şi te olicăeştĭ,
De nu pocĭ hodini
'N jeţurile mele,
De văĭtăturile tele?
— Mĕ vaĭt şi mĕ olicăesc,
C'a venit apucatele,
Incleştatele,
Şi m'a 'ntâmpinat,
M'a zdrobit,
M'a fărâmat,
Pĭeptu cu spatele
Mi l'a încleştat.—
— Nu ti teme (cutare),
C'aĭ veni la mine, descântătóre,
Şi te-oĭ descânta,
Pĭeptu cu spatele
Ţi l'oĭ descleşta.
Că apucatele,
Incleştatele,
Din ósele (cutăruia),
A plecat,
S'a ardicat;
S'a dus în păscĭune,
Cu patru mătuşĭ bĕtrâne:
Una şchĭópă,
Alta órbă,
Una surdă,
Alta mută.—
A mută chioti,
A surdă n'auḑi,
A órbă nu ḑări,
A şchĭópă nu fugi.—
Veniră lupiĭ
Şi le luară,
Le fărâmară,
Le mâncară,
Pĕ (cutare) de lele—
'L scăpară.—

DE APUCAT

Cules de la Girca luĭ Popa Ghiţă, din Stroescĭ.

Plecă (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare,
Sĕ 'ntâlni cu Tartoru 'n cale.
Cum il luă,
Şi-l trânti,
Pieptu cu spatele
'I lipi
Sângele-ĭ surbi,
Faţa-ĭ sărbeḑi,
Trupu'ĭ bolnăvi,
Inima'ĭ mâncă,
Sângele'ĭ vărsă,
Chirăindu sĕ şi aolicăindu-sĕ
'L lăsă. —
Maĭca Precestă l'auḑi,
Pĕ scară de céră sĕ scobărî:
— Nu te chirăi,
Nu te aolicăi,
Că ţi-oĭ pune
Sânge la sânge,
Şi os la os,—
Şi te-oĭ face maĭ voĭnic,
De cum aĭ fost.

DE APUCAT

Cules de la Sanda luĭ Zamfir, din Cernişóra.

A plecat (cutare),
Pĕ cale pĕ, cărare,
Intr'o pădure mare.
Multe lemne a luat,
Rĕŭ a ostenit,
La o fântână a venit,
Şi-a hodinit;
Multă apă a bĕut,
S'a uĭtat pĕ drum la vale,
Şi-a vĕḑut pĕ Şoitan vind
In fuga mare,
Din copite schinteĭ dând,
Din gură
Hopaĭe lăsând,
Din urechĭ
Sânge curând.
— Ce-aĭ cătat, (cutare),
De mi-eĭ luat lemnele,
Mi-eĭ tăvălit iarba
Şi mĭ-eĭ beut apa?
Nu ţĭ-ĕ frică,
C'oiŭ lua treĭ peri
După pântece di la mine
Şi i'oĭŭ arunca
Intre spete la tine?
Şi-eĭ tot umbla,
Leac n'aĭ avea?
— Nu 'mĭ-e frică,
Ucigă-te crucea
Şi cu Maĭca Precesta;
Că cu usturoĭŭ,
Te'oĭŭ usturoĭa,
Cu pĭeptenu
Te'oĭŭ deşcleşta,
Cu tămâĭe
Te'oĭŭ tămâia
Şi pĕ foc te'oĭŭ arunca.
. . . .
Leacu să'ţĭ fie
Di la mine, (cutare).

Notă. — *De apucat* (durere de piept şi de spate) se descântă în unt-de-lemn şi în rom, cu care tragem pe bolnav. Se maĭ descântă cu un piepten în usturoĭ pisat, tămâĭe şi apă.

DE AĬ RAĬ

Cules de Maria Nicolae Dumănoĭu, din Turcescĭ.

Răĭ vĭermuşĭ,
Pĕ vine la (cutare)
Aţĭ intrat,
Până'n genunchĭ
Aţĭ umblat,
Cuţite, junghĭurĭ,
In picĭóre ĭ-aţĭ băgat.
Ieşĭ, vĭerme ne-adurmit,
Ieşĭ necontenit;
Tu somn n'aĭ avut,
Când în picĭóre la (cutare)
Aĭ intrat,
L'aĭ cuţitat,
L'aĭ supărat;
(Cutare) s'a sculat
Ţipând,
Vaĭcărând,
La foc s'a pripit,
Cu tămâĭe v'a mânjit,
Cu usturoĭŭ v'a'mpuţit.
Ieşiţĭ din vine,
Din vintre,
Din mădulărĭ,
Din glezne,
Din deşte,
Din încheĭeturĭ.
Ieşiţĭ,
Pĭeriţĭ, rĕilor
Din fluerile picĭórelor,
Din pĭele,
De su' pĭele,
Din unghiĭ,
De su' unghiĭ,
Din carne,
De su' carne.
Din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de ósĕ,
Din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de vine,
Din nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de 'n-
[chĭeeturĭ.

Notă. -- *De ăĭ rĕĭ* (durerĭ cu junghĭurĭ din tălpile până'n genunchiĭ picĭórelor) se descântă cu un fir de mătură în tămâĭe, usturoiŭ pisat şi apă, cu care tragem picĭórele bolnavuluĭ până la genunchĭ.

DE ŢIPET

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Tu Muma păduriĭ, aĭ venit,
La (cutare) te-aĭ arĕtat,
In spaĭmă l'aĭ băgat,
Tu, urâto,
Spăĭmântóso,
Colţato,
Despletito,
Grabnico,
Tu nóptea te-aĭ arâtat,
Băĭerile inimeĭ
Ĭ le-aĭ tăĭat,
In inima luĭ, bală spurcat, —
Aĭ lăsat.
Ieşĭ,
Că (cutare),
Când Maica Prestă la născut,
In braţe l'a luat,
L'a suflat,
Şi de bale spurcat
L'a depărtat;
Nu te-apropia
Colţato,
Urâto,
Despletito. —

Notă.—Se rostesce descântecul, uĭtându-se la un copac în depărtare şi legănând copilul cu faţa spre el.

DE ŢIPET

Cules de la Sanda luĭ Zamfir, din Cernişóra.

Fugĭ, Muma-păduriĭ,
Din légănu (cutăruĭa),
Fugĭ din pragu luĭ,
Fugĭ de la légănu luĭ;
Nu'l mânia,
Nu'l năcăji,
La ĭel nu te strâmba;
Ie'ĭ năcazu şi mânia,
Şi dă'ĭ îndemnu şi bărbăţia;
Fugĭ de la (cutare),
Că cu sĕcurea te-am tăĭat,
Cu pĭeptenu câlţilor
Te-am înţĕpat,
Cu mătura te-am măturat,
Cu foc după tine-am dat
Şi cu apă te-am înecat;
Di la légănu (cutăruĭa)
Te-am depărtat.

Notă.—Acest descântec şi cel precedent se maĭ numesc şi de *Muma-păduriĭ*.

DE ŢIPET

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Să sĕ ducă plânsu
Din inima ta.
La mine sĕ viĭ cu rîsu.—

Notă. — Când se ḑice descântecul se uită la o casă, unde se scie că nu sînt copiĭ micĭ, şi se întórce şi copilul cu faţa spre acea casă.—Unele descântătóre şed cu copilul pe prag şi aruncă, în timpul descânteculuĭ, o secure, un piepten de câlţĭ, o mătură, un tăciune-aprins şi apă dintr'o ólă.

DE STRANS

De la Girca luĭ Popa Ghiţă, din Stroescĭ.

Plecă (cutare),
Pĕ cale, pĕ cărare,
Spre Sfîntu Sóre-rĕsare,
Sĕ'ntâlni c'un boŭ mare 'n cale.
Boŭ cu córnele 'l împunsĕ,
Şi pĭeptu cu spatele-ĭ strânsĕ.
Şi'l încleştă,
Şi'l apucă.
Chirăindu-sĕ şi văitându-sĕ —
'L lăsă.
Maĭca Măria,
Sfînta Măria,
Pĕ scară de céră sĕ scobora
Şi pĕ (cutare) 'l întreba:
— Ce te chirăĭeştĭ,
Şi ce te-aolicăeştĭ?
— Cum sĕ nu mĕ chirăĭesc
Şi mĕ nu m'aolicăĭesc,
Că plecaĭ,
Pĕ cale, pĕ cărare,
Şi mĕ 'ntâlniĭ
C'un boŭ mare 'n cale.
Boŭ cu córnele mĕ 'mpunsĕ.
Pieptu cu spatele 'mĭ strânsĕ:
Şi 'l încleştă,
Şi 'l apucă.
Nu te chirăi,
Nu te auli,
Că pĕ scară de céră,
M'oiŭ scoborî,

Şi 'n bicĭ de foc
Oiŭ plezni,
Şi toţĭ Tartoriĭ o plezni.
Şi 'ţĭ oiŭ da
Mâncarea lupuluĭ,
Şi puterea ursuluĭ ;—
Să mănâncĭ cât lupu
Şi să poţĭ cât ursu.
Şi rĕmasă (cutare),
Curat, luminat,
Cum maĭca luĭ l'a lăsat.

Notă. — De *Strâns* (durerĭ saŭ cârceĭ la stomacul copiilor, durerĭ de rinichĭ şi durerĭ de pĭept şi de spate) se descântă cu un fus, un fir de mătură, un cuţit de găsit şi cu o seceră, in unt de lemn şi rom, saŭ in usturoiŭ pisat şi oţet, cu care tragem stomacul bolnavuluĭ, saŭ intreg trunchĭul.

DE INCLEŞTAT

Cules de la Girca luĭ Popa Ghiţă, din Stroescĭ.

Ḑece ósĕ 'ncleştate,
Nouĕ deşcleştate ;
Nouĕ óse 'ncleştate,
Opt deşcleştate ;
Opt ósĕ 'ncleştate,
Şapte deşcleştate ;
Şapte ósĕ 'ncleştate,
Şasĕ deşcleştate ;
Şasĕ óse 'ncleştate,
Cincĭ deşcleştate ;
Cincĭ ósĕ 'ncleştate,
Patru deşcleştate ;
Patru ósĕ 'ncleştate,
Treĭ deşcleştate ;
Treĭ ósĕ 'ncleştate,
Douĕ deşcleştate ;
Douĕ ósĕ 'ncleştate,
Un os deşcleştat ;
Un os 'ncleştat,
Nimic în trupu (cutăruĭa),
Nu s'a aciuĭat :
Nicĭ apucăturĭ,
Nicĭ încleştăturĭ,
Nicĭ strânsătarĭ,
Nicĭ deochiturĭ.
Şi rĕmasĕ (cutare),
Curat, luminat,
Cum maĭca luĭ l'a lăsat.

DE INCLEŞTAT

Cules de la Ilina luĭ Ionéţă, din Cernişóra.

Ḑece ósĕ 'ncleştate,
Nouĕ deşcleştate ;
Nouĕ ósĕ 'ncleştate,
Opt deşcleştate ;
Opt ósĕ 'ncleştate,
Şapte deşcleştate ;
Şapte ósĕ 'ncleştate,
Şase deşcleştate ;
Şase ósĕ 'ncleştate,
Cincĭ deşcleştate ;
Cincĭ ósĕ 'ncleştate,
Patru deşcleştate ;
Patru ósĕ 'ncleştate,
Treĭ deşcleştate ;
Treĭ osĕ 'ncleştate,
Douĕ deşcleştate ;
Douĕ ósĕ 'ncleştate,
Un os deşcleştăt ;
Unu....
Şi nicĭ-unu.
Cum descurcă pĭeptenu pĕru
La toţĭ boĭeriĭ,
La toţĭ popiĭ,
La tóte cocónele,
La tóte fetele,
La tótă lumea
Din ţara românéscă,
Aşa să sĕ deşcleşteze
Tóte 'ncleştăturile,
Tóte-apucăturile.
Şi (cutare) să rĕmâĭe,
Curat, luminat,
Ca Maĭca lu' Dumneḑeŭ,
Ce l'a lăsat.

Notă. — De *Incleştat* (dureren coşuluĭ pĭeptuluĭ, care stânjeneşte respiraţia. Se descântă în unt-de-lemn şi în rom, cu care se trage pĭeptul şi cóstele bolnavuluĭ. se maĭ descântă, pentru copiĭ, în unt cu un pĭepten.

DE BRANCA

Cules de la Sande luĭ Zamfir, din Cernişóra

Plecă (cutare)
Pĕ cale, pĕ cărare,
Să'ntâlni cu brânca
'N cale,—
Brâncă bujorată,
Brânca 'nfiorată.
A plecat brânca cu buba,
Brânca bujorată,
Brânca 'nfiorată,—
A plecat prin oraşe
Cu răvaşe,
Să scrie la călăraşe.
Nu găsi cal de călărie,
Nicĭ arme de vitejie,
Nicĭ hârtie'n prăvălie.
Pĕ drug 'ncălecă
Şi'n fus să 'nţĕpă
Şi'n cuţit să junghiă;
La pămînt a picat
Di la (cutare) din cap.

Notă. — *De brâncă* se descântă cu un fus, o cruce, un cuţit şi cu un fir de mătură, în făină de porumb muiată cu apă, cu care apoĭ se légă bolnavul la cap. Se maĭ descântă şi în oţet.

DE AL CEAS REU

Culeș de la Sanda luĭ Zamfir, din Cernișóra.

A plecat (cutare)
Pĕ cale, pĕ curare,
S'a'ntâlnit cu ăl ceas rĕŭ
In cale,
Trăznind,
Pleznind,
Tóte ușile cătând.
Tóte ușile le a găsit incuĭete,
Numaĭ ușa (cutăruĭa)
A găsit-o descuĭată,
Și feréstra destupată.
Pĕ ferestă-a intrat,
Pĕ (cutare) l'a găsit
Adurmit,
Adurmit.
Mâna'n gură 'ĭ-a băgat,
De rărunchĭ l'a apucat,
Capu 'ĭ l-a turburat.
Maĭca Precest'a alergat
Și l'a 'ntrebat:
— Ce țĭ-ĕ, (cutare),
De te țipuĭ
Și te chirăĭ,
De nu pocĭ sta
'N scaunile mele
De vaetile tele?
— Maĭcă Mărie,
Sfântă Mărie,
Țîp și mĕ vait,
Că plecaĭ pĕ cale,
Pĕ cărare,
Și mĕ'ntâlniĭ
Cu ăl ceas rĕŭ
In cale,
Trăznind,
Pleznind,
Tóte ușile cătând.
Tóte ușile le-a găsit încuĭete,
Numaĭ ușa mea
A găsit-o descuĭată,
Și ferésta destupată.
Pĕ ferésta a intrat
Și m'a găsit
Adurmit,
Adurmit.
Mâna 'n gură mĭ-a băgat,
De rărunchĭ m'a apucat,
Capu mi l-a turburat.
— Tacĭ, (cutare),
Nu chirăi,
Nu țipui,
Că Maĭca Precesta,
Cu (cutare) descântătóre,
Cu usturoĭŭ
Le-o ustura,
Cu tămâe
Le-o tămâĭa,
Cu pĭeptenu
Le-o deșcleșta
Și pĕ foc le-o arunca.
Léc să-țĭ fie
De gura mea,
De mâna mea,
Și de Maĭca Precesta.

Notă. — *De ăl cias rĕŭ* se descântă cu un pĭepten în unt, usturoĭŭ pisat și tămâĭe. Cu amestecul acesta de usturoiŭ, unt și tămâĭe se trage trunchiul și tâmplele bolnavuluĭ.

DE GALCI

Cules de la Ilina luĭ Ionéță, din Cernișóra.

Plecară gâlcile,
Motofâlcile,
Frăgulițĕle
Să pască
Și mătuși să le păzéscă.
Una órbă
Nu vĕḑu,
Una surdă
N'auḑi,
Una mută
Nu vorbi,
Una schiópă
Nu fugi.
Lupu veni,
Veni,
Luă gâlcile
Și le duse
Intr'o vale mare adâncă,
Acolo lupiĭ le mănâncă.
Și rămase (cutare)
Curat, luminat,
Ca Maĭca Dumneḑĕuluĭ,
Ce l'a lăsat.

DE GALCI

Cules de la Pĕtru Stoica Gogu, din Stroescĭ

Gâlcile ca merele,
Gâlcile ca perele,
Gâlcile ca alunele,
Gâlcile ca nucile,
Să pĭerițĭ,
Să răspĭerițĭ
Di la (cutare).
Să sărițĭ
Din gâtu luĭ,
Din gura luĭ,
Din limba luĭ,
Din obrazu luĭ,
Din zgârciŭ nasuluĭ,
Din fața obrazuluĭ,
Din cuprinsu gâtuluĭ.

DE GALCI

Cules de la Florica luĭ Ţoĭulete, din Stroescĭ.

Gâlcile cât merele,
Gâlcile cât perele,
Gâlcile cât sĕmânţa
De mac
Să nu rĕmâĭe
La gâtu (cutăruĭa)
De léc.
Plecară gâlcile,
Mătâlcile,
Frăguţĕle
Să pască;
Treĭ mătuşĭ
Să le păzască:
Una surdă,
Una órbă
Şi alta schiópă.
Şi veniră lupiĭ
Să mănânce gâlcile,
Mătâlcile,
Frăguţĕle,
Dupĕ gât,
Dupĕ grumaz.
A surdă
N'audî,
A órbă
Nu vĕdu,
A şchiópă
Nu putu s'alerge.
Veniră lupiĭ
Şi mâncară gâlcile.
Mătâlcile,
Frăguţĕle
Di la (cutare)
Dupĕ gât,
Dupĕ grumaz.
Le mâncară,
Le fărşiră,
Le curăţiră,
Şi sĕ linişţiră
Di la (cutare)
Dupĕ gât,
Dupĕ grumaz;
Din ochiĭ luĭ,
Din gâtu luĭ,
Din grumazu luĭ,
Din vinele gâtuluĭ,
Din'ghiţitorile gâtuluĭ,
Din fălcile obrazuluĭ,
Din tot trupu luĭ.
Şi rĕmasĕ
Curat şi luminat:
Ca stéua pĕ cer,
Ca roua pĕ câmp,
Ca argintu pĕ pămînt,
Ca'n ceas muma luĭ
Ce l'a făcut.

Notă. — *De gâlcĭ* se descântă în usturoĭ pisat, tămâĭe şi apă, cu care tragem gâtul bolnavuluĭ. Se maĭ descântă la gât cu o cruce şi c'un cuţit de găsit, dicênd:

Cu cuţitu v'oĭŭ tăĭa,
Cu crucea v'oĭŭ închina,
Di la cutare veţĭ sĕca.

PUSUL CUŢITELOR

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Tu cuţit alămat,
Tu cuţit sâncelat,
Tu fĕ-te drac-împeliţat.
Ieŭ te bat,
Şi te rĕzbat;
Ieŭ te orânduĭesc,
Şi te sorocesc;
Tu să te baţĭ,
Să răzbaţĭ,
La cutare 'n inimă
Şi 'n ficaţĭ.

ÎNTORSUL CUŢITELOR

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Voĭ cuţite puse,
Cuţite-aduse;
Cuţite drăceştĭ,
Cuţite dĭevoleştĭ;
Cuţite din Iele,
Cuţite din Mĭaḑă-ḑi:
Cin' v'a pus.
V'a pus cu unu,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu douĕ;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu douĕ,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu treĭ;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu treĭ,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu patru;
Cin' va pus,
V'a pus cu patru,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu cincĭ;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu cincĭ,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu şase;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu şase,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu şapte;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu şapte,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu opt;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu opt,
Ieŭ vĕ întorc cu nouĕ;
Cin' v'a pus,
V'a pus cu nouĕ,
Ieŭ vĕ 'ntorc cu ḑece.....
Crăpĭ, drace;
N'aĭ ce face;
Că din ḑece
Nu maĭ trece.—
Ieŭ vĕ scad,
Vĕ rĕscad;
Vĕ mut,

Vĕ strămut,
Ardeĭate,
Piperate,
Cu vârf
Şi 'ndesate,
In soroc de foc,
Sĕ nu staţĭ 'n loc;
Că ĭeŭ vĕ orânduĭesc,
Şi vĕ sorocesc
Şi 'n lung,
Şi 'n lat,
Şi la mine 'n sat
La a de v'o fi dat.

CUŢITE DIN IELE

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Cuţite din Sfintele,
Milostivele,
M'a izbit,
M'a pocit;
Cuţite în furca pĭeptuluĭ,
Mĭ-a 'mfipt.
Veniţĭ, Şoimanelor,
Şoimanilor,
Veniţĭ
De-mĭ luaţĭ din piept:
Cuţite,
Ascuţite,
Undrele,
Sîmcele;
Ace 'nţăpoşete,
Săbiĭ însăbiete.
Veniţĭ de-mĭ luaţĭ
Bóla ce mĭ-aţĭ dat,
Şi mi-aduceţĭ
Sănătatea ce mĭ-aţĭ luat.
Şi lăsaţi mĕ
Curat, luminat
Ca lumina ceriuluĭ,
Ca sóre,
Când rĕsare;
Ca câmpu,
Când înflóre.

RÂNZA DIN CUŢITE DIN IELE

Cules de la Maria Nicolae Dumănoiu, din Turcescĭ.

Fugĭ Tatăot:
Cu barba d'un cot,
Cu mâĭnile
Cât prăjinile,
Cu picĭórele
Cât râşchitórele,
Cu ochiĭ
Cât taĭerile. —
M'aĭ găsit
Cu uşea descuĭată,
Cu feréstra destupată,
Cu mătura deslegată.
Uşa mĭ-eĭ descuĭat,
Ochiĭ ţi 'ĭ eĭ aruncat,
Pieptu cu spatele
Mi l'eĭ încleştat,
Rânza mĭ-eĭ rĕsturnat,
Sângele mi l'aĭ turburat,
Dĕ picĭóre,
Pietri de móră
Mi-aĭ atârnat,
De cóste
Plumburĭ atârnate.
Ieŭ mĭ-am descântat,
Rânza mĭ-am desrĕsturnat,
Pĭeptu mi l'am deşcleştat,
Sângele mi l'am îndreptat,
Trupu mi l'am luminat.

Notă.— «*Pusul cuţitelor*» este o *vrajă*. «*Intorsul*» şi «*Cuţitele din Iele*» sînt *desfacerĭ*. «*Rânza din Cuţite din Iele*» e un *descântec*.

Cuţitele se pun cu scop de a da junghĭurĭ cuĭ-va, şi chĭar de al nimici.—*Intorsul cuţitelor* are de scop de a vindeca pe cel ce sufere şi de a arunca junghiurile asupra celuĭ ce le-a dat.

Iată cum se pun cuţitele: Se ĭa un băţ de alun, se aşédă pe pragul caseĭ şi, după ce ḑice odată vraja cuvenită se înfige în acel băţ un cuţit alămat; tot aşa se face şi cu alte nouĕ cuţite, repetând de nouĕ orĭ aceĭaşĭ vrajă. Apoĭ se tórnă peste cuţite apă luată de la o fântână părăsită care apă se fĭerbe puţin înainte de descântec şi cuţitele se încuĭe într'o ladă, ca să nu'şĭ pĭardă focul. Apa trebue să fie fiartă în clocot, căcĭ alt-fel cuţitele n'ar avea nicĭ-un efect, saŭ efectul ar fi prea slab.

Cuţitele se întorc cam în acelaşĭ fel: Se ĭa tot un băţ de alun şi se aşédă pe prag; se înfige în băţ ântêiŭ nouĕ cuţite, pe urmă câte unul, până la ḑece, rostindu-se desfacerea cuvenită, de nouĕ orĭ. — Se tórnă peste cuţite apă fiartă, tot ca la pus de cuţite, şi se încuie în ladă.

Se póte întâmpla însă ca cel ce vrea să 'ntórcă cuţitele să se ducă tocmaĭ la vrăjitórea care 'ĭ le pusese. Atuncĭ acésta, de témă ca să nu sufere, în loc să 'ntórcă

cuțitele, *le ridică*; adică: le scóte din lada în care le încuíase și, așeḑându-le pe prag, desfige și aruncă ântêiŭ douĕ cuțite, pe urmă câte unul, ḑicênd:

'Cin' va pus,
V'a pus cu unu,
Ieŭ v'azvârli cu douĕ, etc.

adică rostește desfacerea schimbată.

De *«Rânză din cuțit din Iele»* (durere de stomac cu înțepăturí, însoțită de vărsăturí și amețélă) se descântă în usturoiŭ saŭ în míere, pe care bolnavul le mănâncă.

Desfacerea de *«Cuțite din Iele»* se rostește numaí.

SFÂRȘIT

INDEXURI

INDEX

DE NUME PROPRII ŞI PARTICULARITAŢI FONETICE, MORFOLOGICE, SEMANTICE ŞI LEXICALE.

A

a (la ţaţa), 264.
Abdulah, 53, 55, 57, 58.
Abrud, 964.
acasă, 1257, 1262, 1392, 1405, 1437, 1463, 1464, 1468, 1472, 1476.
aciótă, 34.
aclaz, 113, 238, 339, 1329.
Acliton, 1078.
acoperită, 1436.
acră, 1429.
Adam, 13, 14, 15, 16, 408, 528, 580, 1076, 1479, 1480, 1537, 1557.
adapă, 1474.
adălmaş, 380.
adormita (a), 209.
adurñi (a), 1070.
adusă, 1257.
afară, 1349, 1429, 1464.
aferim, 198, 209, 1339.
afion, 789.
Aga al Diuluĭ, 80.
Aga Bălăcénul, 1265.
Agake, 1189.
Agale, 54, 59, 828.
aghe, 1317, 1376, 1420.
Aghe, 1402.
aghĭa, 1050, 1332.
aghios, 1132.
agitorĭ, 1437.
agĭungă (ti), 820.
agĭunje (a), 818, 819, 820, 1369, 1498, 1499. 1500, 1517.
agĭuta, (a), 730, 1436.
Aguş, 53, 54, 55, 56, 57.
Aguşiţă, 53, 54, 55, 56, 57, 58.
Aqzale, 156, 157, 159, 160.
aĭ, 13, 94, 95, 433, 708, 849, 910, 1497.
aibă, (să), 1381.
aiduc, 385.
ais, 1067.
Aişa, 53, 54.
Aişica, 55.
Aişiţa, 56, 57, 58.
aĭvă, 1049.
alastâncă, 1209.
alămâe, 1083, 1312, 1400.
alătra, (a) 536, 539, 602.
albastră, 1349, 1519.
Albaştri, 100, 101.
albă, 1259, 1518.
albineţ, 1438.
albinóĭcă, 591.
albinuşe, 1520.
Alboĭ, 1237.
Alburuş, 512.
aldi, 173.
alean. 249, 1328.
alergară, 1463.
alevede, 1088.
Alexandru, 1131.
alghĭ, 1477.
aĭĭasă, 818.
aliluĭ, 477.
alimandi, 1132.
alimănit, 22, 23, 24, 247, 254, 267, 268, 300, 1252.
alion, 234, 275, 276, 747.

alior, 1319, 1323.
alistâncă, 1318.
alivăni (a), 580.
alivănit, 266.
Alixandria, 472.
Alomița, 220.
aloșit, 569.
altâ, 1263, 1349.
ama, 62.
aman, 79.
amarâ, 1262, 1437.
amărésă, 1262.
amânar, 9, 11, 12.
amêndouê, 1519.
amelică, 901.
amelința (a), 117, 121, 170.
americă, 186.
am adâ, 1262.
amieḍi (a) 688.
amija (a sĕ), 209.
amù, 1301, 1326, 1349, 1410.
amuridzatâ, 1349.
Ana, 779.
Anania Santasia, 1539.
anason, 1074.
Ancuța, 1470.
Andraș, 1248, 1249.
Andrei, 92, 427, 946, 1476.
Aneștĭ, 1253.
anfapt, 581.
Angheluș, 539.
anglas, 338.
Anglezóĭca, 555.
Anica, 453, 467, 757, 773, 1340, 1425, 1448.
Anicuța, 735, 1428.
Aninița, 1019.
Anișóra, 1019.
antereu, 1421.
antilerie, 1210.
Antofiță, 49, 50, 51, 52.
Anuța, 249.
aolele, 511.
aoli (a se), 1567, 1568.
aor, 1070, 1071.
ap, 1076.
apâ, 818, 1258, 1259, 1324, 1349, 1436, 1461, 1464, 1465, 1466, 1471, 1474, 1518.
Apeș, 667.
Aprilie, 1197.
aprinsê, 1472, 1541.
aprochiat, 1238.
apucâ, 1519.
Arap, 87, 88, 203, 204, 1241, 1242, 1243.
arare, 56.
uratâ, 1257.
arăni (a sĕ), 64, 195, 196.
arăpesc, 203.
arâ, 1322.
arâni (a sĕ), 96, 185.
arbiaș, 165.
archirĕi, 667.
alardîc, 103, 105, 1076.
ardalĕp, 104.
Ardél, 3, 106, 169, 173, 390, 786, 979, 1065, 1084, 1280, 1291, 1360.
ardelenesc, 992.
ardica (a), 1590, 1593, 1601.
areu, 138, 208, 260, 271, 296, 304, 461, 699, 828, 832, 840, 841, 873, 875, 1099, 1100, 1107, 1108, 1114.
arfiereu, 840.
Arfip, 859.
Argêș, 18, 21, 25.
arghelegiu, 58.
Arghir, 1078.
Arhangelu Mihail, 1125.
arichĭ, 1468.
aricit, 1239.
arin, 1331.
arman, 1476.
armatâ, 1263.
Arméncă, 1319.
armenesc (-éscă), 600, 1272.
armenĭascâ, 817.
arminéscă, 1317.
arminéscâ, 1332.
Arnăut, 54, 56, 57.
arnăuțesc, 54, 56, 57.
arnic, 1075.
aromi (a), 26, 157, 572.
aruncarâ, 1463.
Arvațiĭ, 1205.
Arvunașiĭ, 523.
Arsan Turc, 389.
arsâ, 1437.
ascult, 818.
ascuțitâ, 1257.
asomie, 353, 855, 874, 1263.
astâ, 1320, 1466.
astâ-ḍĭ, 1463, 1471.
astragan, 382.
astrolomie, 1485.
asunie, 45, 46, 47.
aște-ḍĕu, 13, 77.
aștĭaptâ, 1541.

aştină, 53.
August 1198.
auli (a sĕ), 485, 1605.
aurel (-rele), 185, 1204, 1463, 1475.
avini (a sĕ) 537.
avistriţa, 1578.
avistriţoĭu, 1578.
avradini, 355.
Avram, 1475, 1479.
avramască, 1273, 1317.
avrămască, 1332.
avrămĭasă, 817.
avrămĭască, 1209.
avrămiască, 1319.
avto, 517.
Az de mare, 1562.

B

Baba, 80, 731.
Baba Novac, 106, 108, 733.
babă, 1257, 1259, 1516.
baca, 82, 84, 85, 87, 119, 122, 355.
Bacău. 298, 794, 1188.
bacşina, 731, 732.
Badea, 511, 512.
Badĭu, 729, 730, 731.
Badu, 71. 72, 73, 74, 75, 76, 847, 1245, 1246.
bagabonţ, 1041.
baĭ, 891, 1018.
Bai-Hanul, 58.
Baĭa-Mare, 948, 951.
baĭba, 526.
baĭdarac, 382.
bagă, 1259, 1352.
balaónă, 10, 12.
Balaura, 1059.
balauróică, 688.
bală, 212, 1076, 1581, 1604.
baldac, 152, 387.
bale, 1581, 1604.
balemare, 151.
baltac, 165, 175, 378.
banburduf, 1132.
bandraburci, 1497.
Banu, 77, 78, 79.
Baraca, 735.
Barba Hălinga 91.
barbă, 1301.
Barlaboi, 136.
Barlăbon, 135, 136.
baros, 529.
barsă, 211.
barşon, 990.
barz, 1498.
bascea (-cele), 79, 137, 140.
başcele, 1075.
Başmarghĭol, 195.
bată, 1258, 1365, 1437.
batâr, 1334, 1409.
batistă, 1321.
Batreţu, 1274.
bazeà, 275.
băbar, 235, 764.
băcĭocĭ, 1586.
bădălău, 1201.
bădiţă, 817, 818, 1349, 1379, 1436.
bădiţăcă, 1349.
Bădĭulésa, 729, 730, 731.
Bădulésa, 72, 73, 74, 75, 76, 1245, 1246.
băeţ, 1437, 1476.
băgău, 1002, 1023.
băgenar, 156.
băibărac, 382.
băjenări (a sĕ), 155.
Bălaci, 63, 89.
Bălan, 917, 1295.
Bălana, 167.
Bălanu, 857.
bălaor, 1070, 1071.
Bălăcénu, 63, 65, 66, 97.
Bălăciţa, 1304.
bălăĭóră, 1378.
Bălănéncă, 857.
bălăónă, 9, 10, 11, 12, 23, 502.
bălăóră, 1469.
Bălăşiţa, 328. 771.
Bălceştĭ, 190.
Bălgăradul, 1072.
Bălósa, 89.
Băloĭ, 190.
băltăcel, 211, 375.
bănacĭ, 1033.
Bănat, 41, 44, 924, 969, 975, 977, 993, 997, 1030.
Bănésă, 77, 78.
Băraĭa, 116.
Bărăgan, 124, 1234.
bărăta (a) 730.

Bărbuliţă, 92.
Băsălan, 108.
băstori (a), 60.
bătrână, 1259, 1351, 1428.
bĕtrânéţă, 94.
bătută, 1259, 1341.
băuni (a), 1594.
bĕutu (ñĭ-o), 1540.
Bĭca (Cătana), 146.
băjor, 1023.
Bĕrlad, 1226, 1283, 1304, 1348.
bârlegat, 1527.
bârlobréz, 1199.
bârlobrezenĭ, 1199.
Bârlogul, 1346.
bârnacĭ, 946.
bârnéţă, 1309.
bârsoĭana, 825.
bâtculiţă, 1348.
bĭzdic, 1122.
Bechet, 1337.
becĭĭ, 102.
Becĭŭ, 89, 93, 977, 1084.
Bedros, 1184.
Begu, 60, 61, 62.
belenger, 517.
Beligrad, 114, 214, 1076, 1077.
Beligrădéncă, 80.
Belitori, 89.
bencheti (a), 185.
Berbecana, 509.
berbeluş, 537.
berbenéua, 1213.
berbie, 150.
beregat, 61.
Berivoĭ, 943.
bertă, 1498.
besnic, 598.
beşică, 1518.
beşlegia, 53, 54, 57.
beşlegiŭ, 57.
beşliu, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 89, 137, 1269.
betea, 167, 485.
betégă, 1426.
beţiŭ, 188.
bididiŭ, 523.
bie, 1211.
Biencea, 214.
biho, 1534.
bilţos, 1077.
biol, 50, 51.
bĭrăŭ, 974, 996.
birbam, 53.
birta, 69.
biruşca, 67, 68, 70, 1061.
bisărică, 1348.
bisioc, 1135, 1136, 1486.
Bistriţa, 616, 777, 1355.
Bitleem, 1473.
Biţă, 173, 174, 1272, 1413.
Biţă Cătănuţă, 173.
Biţă, 819.
Biţişor, 1272.
blagă, 53, 55, 56, 57, 66, 69, 88, 103, 112, 1061, 1062, 1260, 1261.
blaĭ, 1039.
Blahniţa, 1244.
Blaniţa, 332.
blondin, 481.
bólă, 819, 1258, 1259, 1519.
bótă, 185.
bobicĭóre, 1492.
bobi-mas, 1216.
bobotae, 1050.
Bobotéză, 111, 607, 627, 628, 629, 1430 1521, 1600.
bobotituri, 1534.
boboŭ, 1002, 1050.
bodârlăŭ, 265.
bodeĭ, 1577.
boeriţăli, 1466.
bogagiŭ, 1060.
bogasin, 114.
Bogdan, 680.
boghĭ, 1300.
Boghĭan, 1278.
Boĭan, 1278, 1359.
Boibicĭ, 55.
boĭşte, 1553.
Bojdan, 876.
Bojdenén, 876.
bojor, 1028.
bolboeţĭ(-ete), 1581.
boldeĭcă, 127, 131, 132, 484.
boldeĭcuţă, 119, 122, 127, 131, 132.
boli, 517.
boldurele, 280, 480.
bolturele, 247, 485.
bolunde, 1554.
bombonea, 839.
bonciş, 509.
bondiţă, 1416, 1455.
bonţiş, 509.
borbocĭ, 82.
boscodar, 166.
boşnég, 150, 362.
boşog, 47, 48.
boştén, 405, 507.
botcă, 110.

botejunĭ, 1475.
Botezu, 1556.
Botoşanĭ, 784.
bour, 1467.
brabeţoĭ, 1579.
bradină, 1183.
braţĭ, 164, 483.
Braniştea, 236.
branţurile, 509.
brasdâ, 1476.
Braşeŭ, 1035.
Braşov, 81, 195, 196, 197, 947, 1238.
braşovenesc, 439.
Bratu, 835, 946, 1059.
braţĕ, 1425, 1472, 1474.
brăcia, 990.
brăcinar, 1001.
brăcinări (a), 1001.
brăcingu, 1066.
Brăila, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 203, 204, 427, 523, 1464.
Brăilén, 67.
brâglă, 1026.
brânaş, 208.
brâncat, 1543.
brâncăriţă, 702.
brâncoĭŭ. 620.
Brâncovénu, 65, 66, 98.
Brâncovénu Costandin, 64.
brânculiţe, 1496.
brâneţ, 172, 173, 174, 207.
brângĭ, 41, 478, 534.
Bréza, 1038.
breĭ, 267.
brezuliţe, 190.
bricinar, 1498.
brid, 149.
broscheşte, 82.
brotişor, 1333.
brudiŭ, 1209.
Brumar, 1198.
Brumărel, 1198.
brumorócâ, 1364.
brut, 93, 1064.
brutuleţ, 835.
bucatâ, 1437.
buccĭa, 1406.
bucen, 1135, 1143, 1144, 1155.
bucĭ, 1470.
bucin, 1555, 1558, 1579, 1580.
bucina (a), 1135, 1555, 1558.
buclaĭe, 1254.
Bucurel, 63.
Bucureştén, 166, 175, 388, 481.
bucureştenesc, 1201.
Bucureşti, 42, 45, 53, 54, 55, 57, 63, 65, 96, 102, 103, 104, 105, 106, 110, 112, 149, 156, 160, 161, 162, 163, 164, 185, 191, 205, 212, 261, 265, 292, 348, 353, 355, 356, 369, 373, 450, 784, 842, 959, 1003, 1029, 1043, 1059, 1097, 1100, 1265, 1268, 1290, 1327, 1332, 1333.
bucurósâ, 1381.
Buda-Veche, 1490, 1493.
budăi, 1470.
budăĭŭ, 1170.
buduroĭ, 593, 1580.
budzâ, 818.
buézâ, 1077.
bugazim, 1559.
Bugeac, 58.
bugedă, 503.
Bughea, 838.
Bughea-veche, 1203.
buhadeĭcĭ, 1567, 1568.
buhai, 1497.
buhaz, 13.
buĭac, 1209.
buĭdiană, 273.
Bujor, 497, 1359.
bulbónă, 1209.
Bulgarĭŭ, 1370.
bulgăresc, 690.
bulhac, 1209.
bulibăşi (a sĕ), 58, 60.
bulucit, 825.
bumbarà, p. 62, 1209.
bumbit, 921.
bunâ, 819, 1257, 1364, 1378, 1427, 1463, 1467, 1476.
bunâ-órâ, 1352.
buneţe, 1558.
bunghĭ, 927, 1332, 1337.
bunghişor, 1330.
burcă, 1393.
burcĭor, 1594.
burduhósă, 1385.
burdujel, 1060.
burdunariŭ, 977.
burduv, 1433.
burica, 1039,
Buriłénu, 145, 146.
buriŭ, 537, 1212.
burluĭ, 1213.
burnaimas, 1216.
buruĭ, 1322.
buslagele, 83.
Busuĭoc, 1264.
buşnég, 1076.

buşti, 100.
Buta, 91.
butelie, 1499.
buticele, 112.
butuguróla, 713.
buturea, 1040.
Buzĕu, 155, 156, 783.
Buzĕu, 264, 1347.
Buzdugan, 1278.
buzdugénă, 86.
buzdughină, 892.
Buzeştiĭ, 100, 101, 1237, 1238.

C

cacea, 1213.
cadalma, 1443.
cadâ, 1519.
Cadiu, 733, 734, 1239, 1240, 1241.
Cadrinu, 161, 162, 184, 185.
cafat, 104, 111.
caftali, 1466.
caĭmacan, 97, 112, 117, 156, 157, 209.
Calafat, 42, 96, 179, 180, 181, 269, 328, 426, 481, 491, 1320.
calcâ, 1262.
Calea, 156, 157, 158, 164, 185, 209, 210, 1074, 1075, 1078.
caleră, 84.
Calicĭ, 54, 57.
calimera, 1188.
Calofirescu, 1236, 1237.
Calofireştĭ, 1237.
Calomfirescu, 101.
calvină, 1046
Canaboĭ, 135.
canceu, 988.
Caragea, 166, 167, 197.
caraghiosâ, 1378.
Caraĭman, 665.
Carale, 53, 56.
carauşe, 1470.
caraveiŭ, 146.
cară, 1532.
cará, 1476.
cardaşim, 53, 56.
cardes, 1131.
Carmaziu, 191.
Carol, 878.
Carpaţiĭ, 172.
Carpina, 147, 148, 150, 1257.
Cartian, 382.
carţa, 1039.
casâ, 818, 1258, 1349, 1378, 1381, 1426, 1429, 1436, 1463, 1464, 1466, 1475, 1476, 1477.
casâncă, 1209.
castali, 1332.
Catalinâ, 283, 308.
catargă, 318.
catarigă, 1209.
Catinca, 1463.
Catincuţa, 919.
catrinţă, 320, 497.
Catrinu, 164.
Cazac, 458, 518, 828, 829, 1255.
căciulăneştĭ, 261.
Căciularĭ, 261.
cădzut, 1349.
căfeni (a sĕ), 69.
căĭmacan, 97, 209.
căĭmăcan, 42, 160, 164, 683, 1074, 1075.
căjmarĭ, 369.
călarĭ, 817, 818.
Călăraş, 42, 55, 854.
călăraşe, 1608.
călăraşĭ, 112, 113.
Călăraşĭ, 261, 875, 1289, 1260.
Călăraşĭ, 303.
Căldăraru, 89.
Călin, 108, 109, 110.
Călin Săidac, 109.
Călindar, 1229.
Călineştĭ, 371, 836.
căminete, 501.
Cănănău, 1539.
cănţelărie, 1402.
cănţi (a), 683 .
Căpăţină, 1476.
căpcel, 36.
căpchitan, 1085, 1086.
căpicĭ, 183.
Căpinişa, 192.
Căpreştiĭ, 100, 101, 1237.
căprióră, 819.
cărămidărĭ (a), 1201.
cărdăşi (a), 55.
cărdoşi (a), 58.
Cărindar, 179.
cărŏle, 620.

cărpuţie, 797.
cărunţ, 1472.
căsită, 1209.
căşĭ, 112, 1560.
cătăni-o-aş, 1360.
Cătănuţă, 168, 173, 199, 1065.
cătcăunesc, 564.
cătinel, 364, 1209.
cătră, 1475.
Căzăcésca, 1255.
căzură, 1477.
că, 817, 818, 819, 820, 1257, 1258, 1262, 1299, 1300, 1301, 1319, 1330, 1337, 1348, 1349, 1352, 1378, 1381, 1425, 1426, 1427, 1429, 1436, 1437, 1461, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1497, 1518.
căĭnóĭcă, 591.
Călneştĭ, 106.
câmpchĭ, 1068.
Câmpina, 186, 390, 842.
Câmpu-Lung, 89, 96, 773, 1114.
Câmpu-Mare, 1568, 1576.
cânchĭ, 1465.
çângĭ, 117.
cânipă, 1540, 1541.
cântaragiŭ, 421.
Cârcea, 480.
cârdui (a), 155.
cârjĭĭ (a), 1230, 1231, 1232, 1233.
cârj-mĭau, 907.
Cârligaţĭ, 387.
cârmac, 105.
Cârstea, 91.
Cârstin, 451.
cârşmă, 337, 421.
cârşóră, 1039.
cârtănésă, 1529.
cârtăneţă, 604.
cârtog, 589.
Cârtojanĭ, 36.
câşliga (a), 1378.
câşmăreţe, 421.
câtă, 1427.
câţ, 1473.
câţă, 1258.
căutând, 1475.
cea, 96, 135.
cécău, 1035.
Ceahlău, 1406.
cear, 1239.
Cearideal, 107.
céră, 1373, 1464,
céstă, 1464.
Celeĭŭ, 53.
cenuşeturĭ, 1556.
Cepar, 235.
Ceparĭ, 234, 235.
Cepléva, 335.
cerbinte, 1366.
cerchezeşte, 128, 129, 130, 151.
Cerdeal, 108.
Çernq, 33, 34.
Cernădia, 422.
Cernelea, 33, 34.
cerşĭui (a), 77.
cestor, 1468.
ceucă, 1209.
Chétra, 1380.
chétră, 207, 1021, 1034, 1065, 1072, 1073, 1336, 1337, 1424, 1538.
chebă, 166, 197.
chebreà, 151.
chee (o să), 1491, 1513.
cheĭ (să), 1334, 1394, 1532.
cheĭéle, 97.
chelcĭug, 30, 157, 165, 372, 773, 1075.
chele, 76, 981, 986, 1259, 1279, 1519.
chept, 208, 474, 1068, 1127, 1238, 1313, 1337, 1377, 1519, 1537.
cheptar, 470.
cheptarĭ. 1380.
cheptăna (a), 1269.
Chera, 203, 204.
Chera Cheralina, 203, 204.
cherde, (a), 935, 949, 956, 958, 965, 1050, 1068, 1070.
cherdt, 958.
cheri (a), 206.
cheş, 1239.
chetóre, 1260.
Chetraru, 1295.
chetricică(-celi), 818, 1335, 1461.
chez, 1266.
chĭară (să), 1519.
chĭatră, 1084, 1273, 1339.
chĭatră, 1257, 1332, 1437.
chic, 1003, 1012.
chica (a), 1082, 1085, 1303, 1306, 1476, 1537.
chicăţică, 1263.
chicior, 785, 796, 891, 936, 945, 947, 948, 970, 976, 981, 998, 1002, 1012, 1016, 1053, 1068, 1069, 1213, 1293, 1299, 1311, 1325, 1328, 1366, 1411, 1437, 1477, 1519, 1537.
chicĭorĭ, 817, 818.
chicuş, 1209.

chihaĭa, 112.
chilată, 779, 1209.
chilcĭug, 49.
Chilia, 731.
chilopană, 1199.
chilug, 1515.
chilum, 405.
chimniță, 1072.
chindăsi (a), 1471.
chindeŭ, 1070, 1071, 1084.
chindie, 46, 91, 101, 172, 181, 207, 360, 564, 565, 633.
chindisi (a), 13, 526.
Chinez, 1175.
chingá, 1257.
chĭomb, 1209.
chiparele, 522.
chipărată, 1373.
chiper, 1496.
Chir, 1563.
Chira, 87, 88, 1297.
Chiralina, 87, 88.
Chiran-Hanul, 58.
chirăi (a), 680, 1554.
chirăi (a sĕ), 1556, 1567, 1601, 1605, 1609.
chirdosi (a), 1073.
Chiriac, 535, 896, 1309.
chirii (a), 50, 567.
Chirilă, 1415.
Chiriță, 90, 91.
chisagiŭ, 75.
Chisalom, 1210.
chisița, 7.
chistin, 517.
chistol, 1258, 1371.
chișca (a), 1053.
chișița, 11.
chișlèg, 1180.
chitan, 1415.
chită, 366, 1018, 1067.
chitic, 1185.
chiticĭ, 1411, 1428.
chiticea (-cele), 224, 253, 370.
chitie, 1480.
chitióră, 1480.
chitișóră, 229.
Chița, 1209.
chițaĭ, 516.
chițigoĭ, 1326.
chiuă, 1515.
chivniță, 1365.
chismă, 1202.
chizmișóră, 1202.
Christos, 100, 271, 407, 410, 524, 528, 557, 661, 725, 828, 1072, 1121, 1131, 1262, 1465, 1467, 1471, 1474, 1475, 1476, 1478, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1488, 1490, 1493, 1494, 1495, 1566, 1590, 1596.
ci (a). 819, 1326, 1327, 1343, 1349, 1351, 1373, 1382, 1407, 1496, 1497.
cĭacăŭ, 780.
cibică, 921.
ciboțeli, 1498.
cicea, 1486.
cĭerĭŭ, 1065.
cilibiŭ (-bie), 322, 744, 1091.
cimilică, 1213.
cimpoile, 1594.
cină, 1383.
cinășel, 979.
cină, 819.
Cincu-lung, 310.
cinéscă (sà), 120.
cinel, 1213.
cingă, 1071.
cinĭ, 817.
cintienĭ, 1078.
cinte, 1199.
cinteneteзoĭ, 1199.
cintene-muntenéscă, 1199.
cin, 1383.
Cĭobârcie, 7.
Cĭobóră, 508.
cĭocărlat, 1076, 1077.
cĭocârti, (a) 39.
ciodălan, 117.
cĭofârtan, 1209.
Cĭofu, 1415.
cĭolac, 382.
cĭolpan, 59, 61, 307. 768, 876, 1216.
cĭoltar, 1239.
Cĭorăpĭel, 124.
cĭorofleț, 1209.
Cĭorogârlă, 81.
cĭotârc, 535.
cĭotóne, 7.
cir, 1373, 1518, 1533.
Circovie împĕrat, 1485.
cire, 1364.
Cireșar, 1197.
ciri, 1351.
ciricăi (a), 24, 345, 629, 644, 1353.
ciripiŭ, 836.
cirlă, 64.
cislă, 155.
Cișmigiu, 863.
citane, 1209.

citarie, 72.
citură, 535.
ciucălău, 1409, 1496.
ciuchită, 1315.
ciucĭulica, 1566.
ciucóră, 1342.
ciuhă, 1007, 1209.
ciugur, 1213.
ciugurele, 1213.
ciumpăgi, (a) 261.
ciumpăvi, (a) 13, 15, 258, 261, 1076, 1239.
ciungar, 179, 180.
Ciupag, 89.
ciupăcel, 88.
Ciupăgel, 1270.
ciupele, 988.
ciupicĭ, 1442.
ciurcă, 1209.
ciurdă, 418, 1006.
ciuş, 536, 539.
ciutalină, 527.
ciută, 1466.
cidecĭ, 54.
Cladova, 58, 59, 60, 61, 62, 125, 389.
clanţa, 1470.
clăbuşit, 121.
clăteşte; 63,115.
clăiţă, 535.
clémp 1209,
clean, 1209.
clebănos, 1209.
clete, 1077, 1078.
clincĭ, 545, 1200, 1201.
clocă, 1136.
clop, 365.
cloţă, 1558, 1559, 1560.
Clujul, 1013.
clucă, 1358.
cluşă, 536.
Cluşiŭ, 365, 502, 1022.
Cócăna, 150.
códre, 993.
cósă, 1349, 1426, 1429, 1466, 1467, 1471.
cobârlug, 1402.
cobile, 974.
cocârţă, 1128.
coceneţă, 22, 25.
cocenişte, 99.
cochilă, 972, 998, 1034.
cochiliţă, 977,
Cochinzerĭ, 111.
cociaş, 1069.
cocie, 119.
Cocineştĭ, 1043.
cocintra (*a*), 1333, 1338.
cocintrare, 1315, 1333.
cociş, 1069.
eociţă, 1339.
Cocoratu, 533.
Cocoş, 190, 191.
cocuţă, 814.
codalb (-*ă*), 77, 547, 549, 591.
codău, 592.
codobături (*a sĕ*), 1201.
Codrénu, 152, 153,154, 926, 1250, 1251
Codriu, 73, 192.
coghile, 1002.
coghiliţă, 730.
cohi, 1418.
cohia, 1418.
colalie, 497.
colăcerĭ, 526.
colelie, 124, 165, 210, 250, 756.
coleniţă, 1274.
colgiĭ, 41.
colie, 953.
Colintina, 65, 959.
colivióră, 1378.
colobăĭ, 620.
colopaş, 810.
colţane, 428.
comanac, 1258, 1320.
comandac, 835.
comandir, 1064.
Comani, 234.
comanic, 116.
comarnic, 552.
comănac, 158, 165, 211, 392, 1076, 1077.
conclăni (a), 107.
consiliŭ, 175, 429.
Constantin, 139, 140, 141, 490, 1271.
Constantin Brâncovénul, 1265.
Constanţa, 736.
conteş, 118, 122, 1075, 1077.
conteşat, 7.
contina (a), 159.
conţiliĭ, 669.
cop, 988.
copălnicică, 1203.
copârşĭeŭ, 802.
copchil(,-*ă*), 818, 1049, 1328, 1331, 1333 1340, 1352, 1371, 1425, 1426, 1433 1497.
copchilaş, 1333, 1426.
copchilă, 820, 1335.
copchiliţă, 1273, 1323.
copilărea, 256, 388.
copkită, 1071.

coplamnicu, 1203.
coplămniceiŭ, 1203.
Coptor, 134.
copuz, 195.
Corale, 100.
coraghie, 1464, 1498.
corastră, 954.
Corbea, 107, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 179, 180, 181, 182, 183, 191, 192, 193, 194, 1224, 1225, 1256, 1257.
Corbenĭ, 192.
Corbieĭ, 147.
Corbiĭ, 192, 193.
Corbilaş, 1257.
corcăi (a), 1053.
cordună, 155.
corecţie, 829.
corghĭ, 796.
corlaţă, 477.
corlate, 180.
Cornăţel, 763.
corobăĭ, 618.
coropişniţi (a), 1133.
coropişniţoĭ, 1133.
corovăĭ, 560.
cortele, 320, 321.
cortorosit, 133.
corturar, 1080.
casânţâ, 1541.
Çostache, 818.
Costandin, 53, 88, 204, 317, 854, 1096, 1223, 1224.
Costandin Brâncovénul, 54, 63, 64, 65, 66.
Çostantin Brâncovénu, 97.
Costăchel, 818.
Costca, 116, 117, 118, 1267.
costeĭ, 253, 475.
costi, 517.
Costĭa, 819.
Costică, 228, 229, 234, 235, 431, 913.
Costică Boşoténu, 234.
Costicâ, 819.
Costieĭ, 116.
Costiĭ, 117.
Costin, 63, 64, 1265, 1266.
costişat, 1351.
Costova, 948.
Coşot, 1238.
cota (a), 1051.
cotârci, (a), 510.
cotcodacĭ, 533.
cotea, 726.
Cotrocenĭ, 360.
cotruţă, 1383, 1493.
coţ, 1476.
coţele, 685.
Coţofénca, 154.
Coţofenĭ, 192.
coţofenoĭ, 1579.
covatâ, 1476.
covăréscă, 1317.
covârşi (a), 1069.
covercă, 515.
covrigăni (a), 1204.
Craĭ, 1571, 1574.
Craĭna, 58, 60.
Craĭova, 55, 60, 77, 227, 228, 369, 389, 774, 784, 1108, 1179, 1258, 1264, 1300, 1358, 1444.
Craĭovén (-ncă), 265, 388.
Craĭoviţa, 189.
crapatâ, 1364.
crapâ, 1474, 1518.
crăcă, 598.
crăcĭóre, 341.
Crăcĭun, 13, 14, 97, 420, 526, 529, 815, 897, 901, 996, 1326, 1430, 1460, 1465, 1486, 1486, 1487 1488.
crăcurósă, 499.
crăghirésă, 939.
crătinţă, 996.
Crim, 58.
crâmpoţĭ (a), 836.
crâpi, 1519.
créţâ, 1379.
credinţâ, 1351.
Cremene, 1180.
creste (foi de), 289.
creşte'm' (ĭarba), 1250, 1251.
Creştin, 98, 114, 197.
Crinu, 164.
cristeĭŭ, 1546.
Cristian, 1531.
Criş, 32, 1284.
criţar, 419, 895.
crivat, 1348.
Crivăţ, 1228, 1229.
croitâ, 1263.
crot, 1210.
crunta (a), 9.
cşóreĉĭ, 1416.
cuca, 1493.
cucă, 167, 224, 282, 1013.
cucăĭ (a), 1047.
cucie, 4, 103, 104, 119, 120, 122.
cucuĭată, 537.

cuculén, 1263.
Cucutia, 509.
culare, 161, 1244.
culbec, 1421.
culcă. 1429, 1475.
culmñiță, 1065.
culluc, 1209.
cumpane, 780, 1085.
cumpetóră, 59.
cumpeóră, 210.
cumpióră, 1074. 1075.
cununat, 575, 580, 581, 599, 603, 617, 626, 629, 632, 674, 675, 691, 1146.
cununeli, 1473.
cununiadi, 1466.
cuprine, 972.
cuprinș, 1461.
Cuptor, 118, 134, 1197.
cura, 54, 125, 197, 259, 298, 330, 388, 417.
curătóre, 32.
curătură, 444.
curcudia, 509.
curț, 1466.
curvă, 1259.
cusătoreà, 300.
cuscudia, 509.
custum, 1197.
cușman, 149, 193.
cușniță, 375.
cutcudeța (a), 1594, 1596.
cuțitareți (nu), 1592.

D

da, 1039.
d'a-ba, 114, 130.
dacă, 1407, 1427.
dade, 22.
dalerolei. 1467.
dalma, 1113.
dalvari, 18.
dandalia, 1039.
dangale, 148,
dară, 1436.
dareți (vě), 1286.
darme, 798.
da-u-ar, 1354.
David, 1475, 1485.
davnic, 598.
dă, 598.
dăduca, 819.
dădură, 1472.
dăfăimat, 1232.
dălcăuș, 1209.
dălog, 169.
dăman, 277.
Dămăndău, 138.
dănac, 368, 426, 432, 1076, 1077.
dăniit, 12.
dărdală, 1209.
Dâmbovița, 63, 66, 100, 101, 269, 285, 1059, 1265.
dârjală, 101, 159, 211, 212, 1076,
deajutor, 223.
désă, 1476.
Decana, 518.
Dechemvrie, 1198.
deconeciŭ, 490.
dedeochiŭ, 1513.
dedețele, 1486.
defăimat, 740.
Delidarda, 128, 129, 130.
delieşte, 128, 129, 130.
deliŭ, 54, 97, 731, 732.
delniță, 1132.
demna, (a) 337.
Deochetoriu, 550, 551, 552, 553, 554, 572, 5 3.
Deochetoróica, 550.
deochetóre, 550, 551, 552, 554, 572, 573
depus, 904.
derea, 164, 210.
dereș, 1209.
desbârlobrezi (*a*), 1199
desbunghi (*a*), 1409.
deschedeca (*a*), 1537.
deschica, (a), 1065, 1068.
deschicat, 1533.
destumfla (a se), 1579.
deșt, 95, 115, 164, 165, 189, 193, 194, 208, 213.
devolesc, 636.
devolóica, 635.
di, 1039.
Di, 517.
diac, 788.

diaconésă, 227, 672, 683.
diblă, 78, 539.
Dida, 253.
Didița, 253.
Diĭ, 53, 57, 80, 137, 731, 1059.
diminéță, 1379.
Dina, 283, 453, 784.
Dincă, 272.
dineaorea, 1069.
dindărăpt, 135, 1005.
d'ingă, 482, 1018.
dint'e, 1070.
dinți, 818.
Dinu, 88, 139, 140, 141, 204, 1223, 1224.
dinumurĭ, 75.
dipaĭ, 1331.
dipărtaț, 1474.
diplaș, 411.
diplă, 533, 946, 949, 1046, 1576, 1594.
dispotcogi (a sĕ), 1351.
divan, 1560
divănîĭ, 1560.
dóle (te), 809.
Dòlfa, 116, 117.
dómnă, 1464.
dobă, 780, 1424.
dobaș, 780.
dobóră, 1262.
Dobrișan, 102, 103, 104, 105, 106.
Dobra, 534, 539.
Dobre, 1059.
Dobrogea, 110, 348, 349. 358, 516, 736, 1268, 1270.
Dobrogén, 10, 118, 119; 121, 134, 137, 186, 362, 1237.
dodă, 430, 830.
doftori (*a*), 320, 321.
Doicin, 1241, 1242, 1243.
dolf, 1468.
Dolj, 480.
dolofăni (a), 180.
domneț, 1474.
doreà, 157.
dorñi (*a*) 1349, 1351.
dorobanț, 517.
Dorobanțĭ, 387.
Dorobanțĭ, 261, 1128, 1290, 1333.
dorobănțesc, 261.
Dorohoiŭ, 335.
douĕ, 818, 1263, 1436, 1463, 1473, 1476, 1516, 1519.
dovedi, (a), 1190.
dracuĭ, 260, 434.
Draga, 1555.
dragă, 1342, 1426, 1463.
Dragomir, 377.
Dragomira, 572.
Dragon, 89.
drăcit, 345.
drăcușteți, 1452.
Drăgan, 65, 66, 516, 1234, 1235, 1271.
Drăgașanĭ, 461.
Drăghicĭ, 427.
drăgoĭŭ, 664.
drăgostițe, 1560.
drăguță, 818, 820, 1349.
dréftă, 470.
dréptă, 1326.
dresă, 1468, 1472.
drig, 293.
Drinul, 1265.
Driu, 73, 75.
drob, 1243.
drochie, 1500.
drugă, 510, 613, 903, 1548.
druguță, 1518.
drumar, 781.
druști, 1497.
dubese, 1212.
duhină, 1209.
ducă, 1378.
ducĭ, 1030.
ducĭupal, 33.
Duculiță, 92.
duduĭ (te), 1583, 1591.
duduĭană, 536.
dugealîc, 149, 151.
dughĭan, 123, 1062.
dughĭană, 1477.
dughiĭ, 1262.
Duhul sfînt, 371, 828, 1468, 1473, 1475, 1570, 1575, 1597.
dula, 966.
dulămică, 1320.
dulămiță, 158, 213, 392, 1320.
dulcéță, 1425.
dulf, 1472, 1474.
duma, 156, 157, 160.
Dumbravă, 89, 1313.
dumeta, 1497.
dumi (*a*) 156, 157, 160.
Duminecă, 65, 94, 95, 324, 356, 362, 411, 436, 446, 484, 514, 647, 669, 670, 676, 678, 679, 680, 683, 751, 755, 896, 874, 910, 918, 1052, 1121,

1135, 1213, 1250, 1252, 1305, 1364, 1388, 1392, 1417, 1428, 1432, 1436, 1571, 1598.
Dumitrie, 763.
Dumitrică, 1337.
Duminte, 1277.
Dumnĕdzĕu, 1436, 1437.
dumnăta, 1032.
Dumnedelea, 1129.
Dunărea, 9, 11, 35, 36, 37, 71, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 97, 106, 107, 133, 204, 238, 315, 344, 355, 358, 376, 381, 387, 389, 391, 507, 534, 638, 736, 739, 761, 813, 829, 845, 917, 956, 1215, 1230, 1231, 1262, 1269, 1270, 1273, 1314, 1345.
dunăresc, 1273.
Dunărele, 88.
dunĭa-ta, 817, 818.
după, 1341, 1477.
duni-tale, 818.
Durabiĭ, 175.
Durău, 1406.
durda, 83.
duróre, 606, 654, 659. 1572.
durimĭ, 588, 593, 635, 656.
dusă, 1476.
dutinĭ, 555.
dzace (a), 819.
dzăcĭ, 1436.
dzăstrĭ, 1436.
dzăŭ, 1349.
dzi, 818, 1352, 1436.
dzice (a), 818, 819, 1349, 1352, 1436, 1437, 1497.
dzorĭ, 1348.

E

e, 1258.
éră, 1528.
edițe, 1550.
eie, 1501.
ela (d') 240.
ele, 1553, 1554, 1571.
elea, 444.
Eléna, 1271.
Elena, 1078.
Elenuța, 1454, 1501.
emirii, 682, 683.
Englez, 1175.
enti, 518.
erchen, 88.
Ermelia, 1489.
Erodia, 1539.
ertăgan, 1279.
Erusalim, 1468, 1470.
este, (dup'), 94.
estriță, 1518.
Eșĭ, 1273, 1277.
Eva, 408, 1479.

F

f (o, un), 206, 1075, 1078, 1223, 1224, 1254.
facă (*să*), 1332.
faci (*aș*), 911.
fagul, 581.
fagură, 557.
fală, 1334.
fapt, 98, 187, 558, 585, 1061, 1150.
faptul, 660, 670, 671, 682, 684.
farfana, 486.
fartă 1002.
fasuĭŭ, 300, 388.
fată, 820, 1262, 1335, 1341, 1379, 1392, 1405, 1428, 1437, 1466, 1471, 1475, 1516, 1519.
față, 1461.
faură, 534.
făgădău, 138, 891, 988, 1009, 1452

Făgăraş, 1059.
Făgeţel, 1446.
făgul, 388.
făină, 1476.
fălălat, 41, 42.
Fălcan, 580.
fălui (a sĕ), 55.
fĕmeĭe, 126.
fĕmeĭéscă, 203.
Fănică, 308.
fără, 1263, 1337, 1348, 1466.
Fărcaş, 100, 101.
Făurar, 179, 1197, 1229.
fâgliş, 1209.
fêneşte, 115.
fânogĭ(-géså), 939.
fântână, 1321, 1349.
fârşală, 559, 580, 588, 624, 631, 642, 645, 646, 654, 655, 658, 1509.
fârşi (a), 30, 192, 555, 559, 631, 638, 1070, 1075, 1237, 1611.
felă, 154.
felderă, 957, 1000.
fele, 988.
felegos, 1209.
felelat, 1031.
felezuĭ, 1470.
ferdĕla, 1238.
feredeu, 1181, 1481.
ferice, 266, 267.
ferman, 94, 104.
fermea, 684.
fermenea, 262.
feşnic, 164, 191.
feşnic, 1502.
feţie, 345.
fiară, 1257, 1258.
fice, 927.
ficuţă, 183, 1266.
fiĭuţĭ, 1284.
filalea, 370.
Filip, 1016.
Filişóră, 52.
fimee, 712, 713, 717, 718, 818, 819, 1271, 1349.
fimeéscă, 1368.
fióre, 171.
firui (a), 314.
Fiul, 618, 650, 661, 1157.
flenche, 726.
flintic, 1209.
flintui (a), 206.
flintulice, 1274.
flinţĭ, 877.
Flórea, 1080, 1132, 1205, 1228.
Florar, 1197.
Florinca, 151, 162.
floţăit, 411.
Focşanĭ, 96, 369, 370, 784, 878.
foctionar, 690.
fodorĭ, 987.
foĭtaş, 1496.
fomeĭe, 22, 94, 132, 442, 476, 545, 547, 548, 554, 671, 693, 943, 1031.
fomeĭesc, 42, 44, 115, 168, 199, 207, 1065.
fosicat, 614.
fr' (un, o), 158, 206, 356, 871.
fraĭvoĭnicĭ, 195, 196, 197.
frangĭ, 1461.
franţuzéscă, 493, 1140.
franţuzeşte, 1169.
fratule, 75.
fraţ, 1463, 1471, 1472.
frăguliţe, 1610.
fråguţe, 1611.
frăştilă, 24.
frătineţesc, 1466.
Frânc 84, 523, 1464.
Frâng, 80.
frângă, 1326,
frânicos, 1204.
Friole, 931.
frénţă, 1209.
frezi (a sĕ), 485.
frică, 1257, 1258.
frigon, 1469.
frigură, 550, 551.
frigurоĭŭ, 550, 551.
fruma, 1558.
frumósă (sóre), 1481.
frumósă, 818, 1364, 1437, 1465, 1476.
frumóse (lumea), 1482.
frumuşeţe, 1555.
frumuşică, 1436.
frundză, 817, 818, 819, 1302, 1311. 1348, 1349.
frundzuliţă, 1349.
Frundarĭ, 234.
frundăşóră, 1365.
frunduţă, 742.
frunt, 132.
fuguĭ, 1112.
Fulg, 116, 117.
Fulga, 116, 117, 118.
Fulgeu, 1267.
Fulgeriş, 382.
fumurică, 1143.
funingituri, 1556.

furâ, 1320.
furceluş, 170.
furnigos, 512.
furtare, 992.
furui (a), 692.
fuscele, 1072, 1073.
fusceĭ, 483.
fuşteică, 855.

G

gadină, 310.
gaĭcă, 46, 91, 189, 222, 265, 1230, 1231, 1232.
galaóne, 87.
Galaţĭ, 116, 117, 353, 361, 377, 878, 996, 1028, 1067, 1315, 1338, 1442.
Galaţu, 1007.
galbĕn, 1463, 1467, 1471, 1474, 1475.
galbenâ, 1519.
Galbenul, 118, 1260.
Galbina, 125, 381, 390.
Gambrinul, 1265.
Garalim, 1470, 1474,
Gavril, 1369.
Găeştĭ, 1063.
gălghior, 1474.
găletuşă, 1132.
gălétâ, 1332.
găst, 989.
gătitâ, 1257.
găvănat, 1238, 1241, 1242.
găzdacă, 923.
găzdiţa, 1094.
gâlcuţâ, 1518.
gâli, 1379.
gândĭascâ (sâ), 1349.
gângóză, 821.
gâri, 1107.
gârlâ, 1259.
gârli, 518.
Gâscanu, 135.
gâsculiţâ, 1379.
gâtiréţă, 1309.
gâţĭ, 1026.
gâzăi, (a), 1594.
gealap, 106, 181, 182, 183, 191.
gélău, 1192.
géndră, 1399.
geant, 1418.
gelósă, 1064.
gemesti (a), 907,
gen, 360.
gheaoşă, 1143.
gheauru, 731, 732.
ghebueş, 1437.
Ghelnica, 518.
Ghenarie, 1198.
gheena foculuĭ, 563.
Ghena foculuĭ, 644.
Gheorghe, 104, 318, 527, 822, 896, 944, 1463, 1464, 1465, 1468, 1471, 1472, 1474.
Gheorghe Bălţatu, 56.
Gheorghe Ducada, 91.
Gheorghelaş, 155.
Gheorghică, 1464.
Gheorghilaş, 155.
Gheorghĭolaş, 938.
Gheorghiţa, 100, 101.
Gheorghiţă, 104, 137, 149, 155, 156, 318, 467, 831, 944, 1309, 1357, 1415, 1472.
Gheorghiţă Poianu, 137.
Gherghina, 46.
ghers, 1073.
ghet (-ĭată), 1309.
ghĭaţâ, 819, 1465.
ghĭaura, 82, 84, 85, 87, 119, 122.
Ghică, 838.
ghiciŭ, 1010, 1039, 1322, 1330.
γie, 929, 1083.
ghigèan, 628.
ghighir, 495.
ghili (a), 1430.
ghilélă, 730.
ghilitóre, 1209.
γin, 929, 1015, 1069.
ghin, 407.
ghin, 1309, 1351.
ghindâ, 1465.
ghindeşel, 67.
ghindosi (a), 1467.
ghine, 297, 407, 818, 952, 977, 1011, 1014, 1043, 1034, 1050, 1052, 1055, 1066, 1070, 1071, 1072, 1082, 1302, 1319, 1327.
ghini, 1338, 1339, 1383, 1425, 1426, 1437, 1497.
γini (a), 929, 1031, 1033, 1082.
ghinişor, 1240, 1257.

ghintu, 145, 146.
ghiocelĭ, 1476.
ghĭol, 1209.
ghĭolbană, 450, 1051.
ghioldorosi (a), 151.
ghĭorghĭolie, 526.
Ghĭorghiţă, 1472.
ghir, 1322.
ghirău, 936.
ghirui (a), 1065, 1066.
γis, 781, 944.
γisa (a), 944, 1078.
ghisdănăsi (a), 83.
Ghiţa, 256.
ghiţăĭ, 1477.
Ghiţă, 168, 169, 170, 171, 172, 176, 199, 200, 207, 208, 928,, 1274, 1317, 1444.
Ghiţă Cătănuţă, 171, 199, 200, 1065, 1066, 1067, 1274.
Ghiţă Chiriş, 108.
Ghiţăcă, 1259.
Ghiţăşor, 1259, 1322, 1348.
Ghiţi, 1322.
Ghiţică, 1471.
Ghiţişor, 1311, 1322.
ghiţel (-ţea), 1339, 1473.
ghĭuler, 53, 54, 55, 57.
ghĭuleria, 53, 54, 57.
ghizde, 818.
ghizdeiŭ, 474, 1021.
gĭalăp, 64, 66.
gĭamparale, 1191,
gĭandră, 1209.
gĭanĭn, 1075.
Gilort, 332.
gin, 1336, 1373.
gina, 1351.
ginerezĭ, 1491.
gini, 1481.
ginovaţ, 1352.
gióră, 1328.
gĭoc, 1376, 1401, 1409, 1425, 1428, 1497, 1540, 1541.
Gĭoĭ, 817, 1369, 1515.
gĭos, 1350, 1352, 1370, 1375.
gipănĭasă, 1497.
gĭucà (a), 1399, 1405, 1425, 1436, 1437, 1540, 1541.
giucà (a se), 1338.
gĭugan, 1209.
gĭunc, 1436.
gĭunghĭu, 802, 1518.
gĭurà (a), 723.
Giurgiu, 35, 36, 88, 91, 96, 152, 373, 377, 381, 390, 845, 868, 1236, 1270.
Giurgiuvén, 67, 69, 401, 857.
glajă, 1048.
glava, 598.
glidă, 948.
glĭgă, 378, 379.
goga, 1217.
gogonişóră, 209.
Golgota, 1489.
Gorj, 261, 480, 485.
gospodi, 629.
goto, 518.
gramnice, 597.
grasă, 1465.
Grădiştea, 875.
Grădişténcă, 875.
grăghi (a se), 1497.
grămăgĭóră, 1369, 1413.
grănicer, 409.
grăile, 1300.
grăneşte, 63.
Grécă, 527.
Grec, 385, 386, 463, 466, 514, 636, 658, 713, 734, 1115, 1255, 1276, 1285, 1354, 1472.
grecesc, 1140, 1187, 1255.
grecescĭ, 1332.
Grigorén, 261.
Grinţieş, 1277
grivadĭ, 1323.
Griviţa, 355.
grósă, 1364, 1463.
gropana, 38.
grosarĭu, 1256.
groşiţă, 411, 419.
gruhni (a), 1594.
Gruia, 90, 106, 107, 108, 173, 1066, 1067.
Gruiţa, 107, 108.
grumpăna, 1418.
grunjeŭ, 87.
gudă, 1267.
guguli (a), 1074.
Guic, 91.
guici (a), 76.
gumfla (a), 559.
gunuiturĭ, 1556.
gură, 819, 1072, 1257, 1364, 1436, 1437, 1464, 1467, 1471, 1476.
guriţă, 1405, 1437.
gurui (a), 1121.
Gustar, 1198.
guşă, 1461.
guşteróĭcă, 591.
gutăĭ, 1349.

H

ha, 610, 701, 1066, 1070, 1081.
ha (pl. *hale)*, 1039, 1565.
haĭa, 478, 662, 693.
haimân, 1209.
ham, 1594.
hamantă, 228, 388.
hamor, 257, 258, 259, 266, 270, 1239.
hamur, 257, 406.
hamuraş, 257, 258, 876.
hamurézâ, 1263.
Han-Tătar, 1181.
handosi (a se), 86.
Hangu, 1295.
hap, 158, 165, 211, 1077.
haragă, 807.
harambaşă, 168, 169, 171, 199, 200.
haramină, 1131.
harap, 59.
harare, 53.
harbuză, 733.
harcu, 946.
harindaş, 854.
haripă, 1158.
haripĭóră, 5.
harmat, 197.
harmăsar, 713.
harţaba, 831.
haşa, 1130.
Haţeg, 951.
haznă, 1025.
hădărău, 99.
hăi (a), 5, 368.
hăl, 625, 1051, 1066, 1067, 1070, 1197.
hălăciugă, 214, 377.
hălăloĭ, 1072.
hălăóie, 1033.
hăran, 1210.
hărăbăli, 1470.
hărăpi (a), 76.
hărăvăli, 1470.
hărdal, 1537.
Hărlău, 1496.
hărtăpăni (a), 835.
hărţiş, 160.
hăşcăci, 981.
hăţureli, 1311, 1322, 1348.
hăţĭ, 54, 55.
hăţiş, 21, 162, 185, 212.
hăuli (a), 325, 368, 764.
hâcii (a), 791.
hâdâ, 1437.
Hânca, 709.
Hâncu, 1184.
hântuĭală, 1569.
hârleţe, 1142.
hârtop, 1470.
Hârtop, 1471.
hârţiş, 160.
hârzole, 1183.
hârzop, 719.
hâtru, 1382.
heanţa, 1470
hebet, 99.
heea! 1076.
hele, 1082.
helişte, 1539.
χer, 565.
χerbe (a), 1053.
χerbinte, 950.
herghelgiu, 97.
heripi, 649.
Herţa, 154.
hi (a), 471, 679, 796, 907, 946, 986, 1014, 1018, 1020, 1035, 1079. 1160, 1205, 1352.
χi (a), 1048, 1049, 1051, 1055, 1065, 1067, 1068, 1069, 1082, 1086.
hibă, 1018, 1209.
hică, 733.
χie-ta, 1066, 1070.
hĭerbe (a), 1205.
hĭer (-iére), 1004, 1010.
χin (-ă), 1392, 1473.
χină, 1473.
hiorĭ, 1538.
hioróse, 1538.
χir, 952, 1051.
hir, 407.
hirea, 935, 973.
hiroticĭ, 1484.
hĭuteu, 1069.
hóţă, 1348.
hobâtu, 1398.
hodae, 91.
hodihni (a), 626.
hodină, 679, 738, 796, 856, 878, 1034, 1160, 1370, 1402, 1512, 1561, 1569, 1582, 1588, 1589.

hodini (a), 41, 91, 296, 603, 605, 618, 675, 838, 986, 1248, 1434, 1512, 1561, 1582, 1589, 1601, 1602.
hodini (a se), 156, 377, 1213, 1434, 1563, 1567, 1569, 1589, 1597.
hodinit (-ă), 425, 1453.
hodobaĭe, 1493.
hodor, 440.
hodrui (a), 626.
hoher, 1441.
Holtu, 1028.
hondrobos, 1209.
Honvedĭ, 1013.
hopaĭe, 1593, 1602.
hopăiţĭ, 1576, 1593.
horă, 1463, 1464.
horcăni (a), 1596.
horholină, 959.
horopsi (a), 302.
horopsită, 263.
hot, 1209.
hotci (a), 1209.
hristógă, 71.
Hristósă, 1481.
Hristósă, 1465.
Hristos, vedĭ *Christos*.
hristov, 68.
hudiţă, 1052, 1209.
huha, 1212.
huhurează, 1212.
hugĭ, 955.
Hnlă, 901.
hulubiţă, 910.
hura, 1054.
hurcuitóre, 205.
Hurez, 440.
hurni (a), 169.
Husarĭ, 1013.
huşui (a), 827.

I

iacă, 1477.
Iacob, 1143, 1144.
Ialomiţa, 101, 137, 189, 190, 258, 1038, 1309.
Iambru, 212.
Iana, 13, 14, 15.
iană, 537, 1213.
Iancu, 177, 292, 293, 393, 456, 731, 732, 748, 1238, 1377.
Iancu Jianu, 177, 197, 198, 867.
Iancu-Vodă, 110, 731, 732.
Iancuţu, 393.
ianginerĭ, 57.
Ianiceri, 878.
Ianoş, 187, 188, 195, 196.
Ianoş Ungur, 187, 195, 196, 197.
ĭarăş, 1476.
ĭarbă, 818, 1375.
ĭarnă, 1320.
iartagan, 1280.
Iaş, 257, 258.
Iaşi, 1059, 1290.
iatane, 72, 73, 1227.
iată, 819, 1256.
ibatic, 1209,
ibâncă, 39, 47, 64, 140, 370.
ibomnic(-ă), 29, 84, 107, 156, 189, 224, 233, 261, 266, 267, 268, 272, 277, 333, 334, 433, 436, 452, 485, 501, 804, 821, 828, 860, 913, 916, 995, 1002, 1015, 1063.
ibomnicea, 224, 372, 858, 864.
ibomnicel, 134, 916.
ibomnicuţă, 998.
iboştile, 679, 1160.
ibovnic, 80, 82, 219, 232, 280, 440, 459, 461, 464, 477, 527, 672, 763, 775, 802, 899, 938, 1049, 1099, 1107, 1109, 1119, 1086, 1275, 1378, 1389, 1405, 1409, 1436, 1446.
ibovnicea, 173, 335.
ibovnicel, 459, 461.
ibovnică, 1378, 1379, 1466.
ibrişin, 13, 87, 526, 1266.
ibrior, 1062.
iclén, 103.
Idirna, 97.
ĭebâncă, 370.
Iele, 660, 1140, 1146, 1159, 1577, 1601, 1612, 1614, 1615.
Iencea, 114, 115, 214, 215.
Iencea Sabiencea, 114, 1060.
Iencuş, 292, 393.
Iencuţu, 393, 1110.
ĭenicerĭ, 81.
Ierbăneştĭ, 522.
Ierod (împĕrat), 1486.
Ierusalim, 1473, 1486, 1487, 1488.
ĭesti, 817.
Iesuş, 1204.
Igliţa, 261, 1480.

Ignat, 1207, 1521.
igretă, 360.
Iléna, 238, 1079, 1236, 1344, 1368, 1464, 1473.
Iléna Zâmziana, 15, 16, 17.
Ilenuța, 898.
Ilie, 46, 90, 904, 1132.
Ilichiă, 1201.
Ilinca, 35, 190, 191, 1047, 1270.
Ilincuța, 859, 1269, 1270.
imbrihor, 68, 80.
Inidĭóră, 66, 69.
iminel, 433.
imurluc, 384, 392.
in, 76, 528, 529.
infanter, 736.
inimă, 1349, 1352, 1519.
intră, 1341, 1349.
intrară, 1463.
ĭo, 1471.
Ióna, 109, 222, 226, 260, 273, 283, 295, 303, 324, 338, 460, 469, 659, 673, 751, 768, 850, 855, 872, 1096, 1107, 1466, 1471.
Iónă, 1471.
Iodriu, 733.
Ioldașim, 53.
Iomete, 512.
Ion, 3, 4, 62, 108, 109, 135, 136, 275, 276, 307, 365, 377, 445, 449, 523, 525, 711, 735, 747, 789, 822, 934, 1073, 1127, 1283, 1295, 1301, 1323, 1340, 1353, 1366, 1389, 1465, 1474, 1516, 1563.
Ion Ardelénu, 318.
Ion Țiganu, 62, 1476.
Ion-Vodă. 1268.
Ionele, 1096.
Ionel, 377.
Ionica, 526.
Ionică, 349, 664, 735, 874, 1367, 1409.
Ioniță, 189, 190, 285, 286.
Ioniță Pițigoĭ, 190.
Iordan, 580, 587, 670, 674, 675, 676, 678, 680, 684, 1072, 1073, 1121, 1135, 1138, 1143, 1144, 1155, 1156, 1516, 1528, 1529, 1533, 1537, 1554, 1555, 1557, 1559.
Iordănu, 1556.
iordăni(a), 1121, 1460.
Iorgu, 274, 275, 1298, 1387, 1425.
Iorgovan, 1271.
Iorgu Iorgovan, 33.
Iorguleţu, 27, 28.
Iorguță Roșcovan, 1271.
Ĭortoman, 12, 369.
Iosif, 1487.
Iov, 1071, 1072.
Iova, 16.
Ioviță, 1238, 1239, 1240, 1241.
Irimia, 731.
Irina, 1277.
Irod, 1468, 1473, 1488, 1564.
Irodia, 1539.
Irodim, 1142.
Irșivinĭ, 187.
irtie, 778.
ischitac, 413.
isghi (a se), 1127.
Islaz, 56, 57.
isop, 671.
Ispas, 303, 420, 689, 789, 900, 1286.
ispravă, 1257.
ispravo (dě), 147.
iste, 1285.
Istrate, 1132.
Istrița, 155.
Istudor, 137, 145.
Isus, 1468, 1473, 1481, 1483.
Isus Christos, 528, 1465, 1481, 1485.
isvórê, 1472.
Ișănĭ, 1477.
ișânel, 1471.
ișitóre, 127.
ișlici, 1468, 1472.
Italia, 364, 948, 977, 1035, 1084.
ițelușĭ, 528.
ĭubeț, 187, 188, 195.
iubéță, 1379.
iubită, 1351.
ĭubghi (a), 1409, 1052, 1055, 1083.
Iuda, 511, 1165, 1462, 1483.
Iulie, 1197.
Iunie, 1197.
iușe, 1219.
Iuviță, 733, 734.
Ivan, 1218.
Ivan Iorgovan, 34.
Ivănică, 24.
Ivănel, 20.
Ivăneștĭ, 1470, 1493.
iviră, 1474.
izițir, 895, 1034.
izitiri(a), 895.
izlezĭ, 598.
Izmĭșóră, 1202.
iznoŭ, 1476.

Î

îmbârligat, 537.
ımbârnat, 1490.
îmbiltoşa (a), 1076.
îmblăciĭ, 1030.
îmboţa (a se), 496.
îmbrăcăţele, 1121.
îmbulgări (a), 1471.
împăraţia, 1039.
împlăsĕlat, 580.
împologit, 165.
împovîrni (a), 6, 118, 149.
împrimeni (a sĕ), 473.
împriponit, 347.
împruji (a), 1494.
împudra (a se), 1062.
împudrăturĭ, 914.
împulbera (a), 1197.
împupiţĭ, 1248.
înalţă, 1474.
înălghi (a), 998.
înbinde, 1527.
îmburzului (a), 1539.
încalică, 1257, 1518.
încănit, 373.
încârlombate, 1212.
încercătóre, 232.
închedeca (a), 1396.
închedecat, 897.
încherba (a), 455.
închindisi, 15, 526,
închituit, 353.
încĭată, 1352.
încinda (a), 692, 693.
încinde (a), 1594.
încinta (a, a se), 2561.
încinḑ, 1561.
încĭurat, 797.
încolocit, 90.
înconcetrat, 260.
încontina (a), 140.
încunjurată, 1258.
îndărăpt, 204, 410, 411, 998.
îndură, 1436.
înflăcĭósă, 1518.
înfloriţ, 1365.
înfrăngui (a), 212.
îngăibărat, 51-.
îngâmfa (a`, 1511.
îngânfa (a), 1524.
îngheza (a), 1508.
înghiĭ, 1370.
îngiuga (a), 1373.
îngrângona (a), 523.
îngurḑătură, 1209.
înhobota (a), 1497.
înĭ, 1005, 1033.
înpădureţ, 1438.
însămăra (a), 116, 117.
înstrălucĭosă, 927.
înt' (on), 1070, 1071.
întinsă, 1472, 1541.
întohoni (a), 111.
întorna (a), 125.
întrébă, 1426, 1437, 1465, 1467, 1474.
întunecósă, 1426.
învaţă, 1461.
învîrtiră, 1477.
înzălezĭ (a), 1572.
înzelezăturĭ, 1569.
îrtie, 984.

J

jarcă, 1209.
jarel, 867.
jal, 1472.
jaşcău, 1209.
jăl, 1472.
jăle, 1291, 1322, 1342.
jăli, 1263, 1301.
jălţ, 1472.
jidan(-că), 726, 1342.
jină, 1053.
jândar, 987.
jdrel, p. 45.

jele, 344, 769, 792, 793, 798, 799, 827, 1013, 1035, 1291, 1326, 1329, 1391, 1503.
jeli, 1338.
jendar, 780, 977, 1013.
Jian, 166, 167, 177, 178, 197, 198, 1279.
Jiana, 460.
Jidan, 726, 1178, 1279, 1295.
Jidǒfcă, 373.
Jidǒĭcă, 265.
Jidov, 1073, 1462, 1483.
jidovesc, 600, 1462.
jigăt, 1210.
Jiĭ, 43, 197, 286, 325, 329, 332, 346, 463, 773, 1116, 1279, 1286, 1298, 1304.
jipat, 1453.
Jiu, 190, 192, 329, 1467.
jócă, 1392, 1463.
Joĭ, 5, 19, 76, 145, 149, 179, 190, 251, 319, 380, 404, 484, 521, 522, 633, 647, 672, 675, 679, 689, 744, 806, 896, 928, 932, 942, 953, 968, 1015, 1071, 1079, 1172, 1180, 1225, 1130, 1230, 1233, 1249, 1275, 1305, 1413, 1417, 1466, 1486, 1492, 1493, 1561, 1578.
Joĭa Mare, 149.
Joimăriţe, 1537.
Joiţe, 672.
jucăuşă, 913.
juchi(a), 1297, 1507.
judecésă, 1019.
jufă, 1209.
Jugan, 124, 186, 409.
jugrăvit, 332.
jugrăvi (*a*), 112.
Julica, 263.
june, 952, 1008.
junel (pl.—eĭ), 523, 524, 1253, 1461, 1463.
junghĭareţĭ (nu), 1592.
juni(a) 932, 952, 1031, 1032.
junie, 270, 1048, 1049, 1052, 1055.
jurjăţă, 1517.
juvěţ, 1172.

L

lacrăñĭ, 1065.
lalale, 1253.
lalie, 324.
lambă, 104, 1312.
lamnicu, 1203.
lamoste, 645.
largă, 1263.
lasă, 1258, 1364, 1426.
lată, 1263.
laz, 1210.
lazióră, 1303.
lăbuţă, 1405.
lăcăsteŭ, 492.
lăduncă, 1210.
lăicere, 1423.
lămniceiŭ, 1203.
lămnicică, 1203.
lămosti (a), 645.
lămuiţă, 1274.
lăpţĭ, 117.
lătunoĭŭ, 901, 1395.
lăturoĭŭ, 425, 483.
lă, 1392, 1428.
lănă, 1259.
lăngă, 1426.
légă, 1257.
légăn, 1463, 1465, 1467, 1475.
légănă, 1465, 1467.
Leamna, 1304.
Léna, 317, 318, 330, 371, 394, 431, 511, 792, 827, 853, 857, 862, 1038, 1101, 1105, 1109, 1110, 1347.
leapă, 1275.
lefea, 80.
legalu, 598.
legară, 1463.
legumi(a), 278.
Lei (împěrat), 656.
leĭcă, 1170.
leinţă, 91.
leiţă, 226, 280.
lelie, 747.
lelióră, 1202.
Lencuţa, 325.
Lenuţa, 268.
leói, 1540, 1541.
leoĭ (-óĭcă), 554,
leoreli, 1473.

Ler, 1467, 1474.
Ler (împěrat), 582, 609, 1588.
Leroĭ, 525, 529, 1486.
Leroloĭ, 527.
leroilio, 1494.
lespădău, 1544.
leşască, 1372, 1399, 1441.
leşe, 1253.
leşeşte, 1399.
Letin, 110, 111, 112, 113, 1260, 1268.
letinesc, 51, 589, 1140, 1517.
letineşte, 112, 113.
levinţĭ, 187, 197.
levodver, 191.
levorver, 891.
Lia, 839.
Liacă, 1352.
libov, 1155.
libirare, 1338.
libovi(a), 76.
libovica, 1155.
lighinţi, 1470.
liĭ, 1214.
Lilăr (împěrat), 613.
Lina, 321, 323, 324, 767, 860, 914, 1248, 1249, 1312.
lină, 1466.
Linuţa, 1248, 1249.
lipan, 177, 178, 207, 226, 234, 250, 252, 257, 261, 277, 316, 317, 318, 326, 371, 381, 409, 751.
Lipia, 876.
lipic, 245.
lipica, 1155.
lipiscan, 493.
Lipoveni, 1496.
lipoveni(a), 123.
lirinda, 1133.
Lisandra, 1242, 1243.
lişmiriţă, 1210.
Litean, 1268.
liţă, 800, 1210.
liuliu, 1495.
Livdul, 733, 734, 1239, 1240, 1241.
liveḑ, 1465.
Lixăndrie, 855.
loboştelniţă, 1129.
loγi (a), 1054.
logodie, 270.
logodită, 1471.
logostea, 685, 688, 689, 690, 695, 1200.
lomuleţ, 1243.
lopăţă, 1436.
Lotrén, 171, 172, 207, 208, 371, 390.
Lotreţu, 172, 173, 174, 1247.
Lotri, 1247.
Lotru, 172, 195, 798, 1247.
Loviştén, 386, 1115.
lozióră, 1312.
luară, 1463, 1472.
lubeniţă, 246, 537, 928, 989.
lucă, 1148.
Ludişor, 891.
luli(a), 6.
lume, 122, 159, 850, 1076, 1481.
lumea albă, 1558.
lumi(a), 49, 77, 156, 157, 186, 200, 681.
lumină, 1411.
lună, 1378, 1426.
lunculică, 252.
lunguşóră, 1476.
Lunĭ, 22, 23, 90, 94, 95, 116, 117, 356, 362, 484, 514, 578, 643, 646, 657, 685, 695, 701, 755, 848, 896, 910, 918, 982, 1067, 1098, 1079, 1250, 1252, 1287, 1289, 1388, 1417, 1508.
lunina, 819.
lupchiĭ, 99, 1336, 1341, 1436.
luptă, 1258.

M

machea, 161.
Macoveiŭ, 155, 156.
madălkĭ, 1552.
Magloveţĭ, 390.
Maĭca Domnuluĭ, 407, 551, 565, 580, 601, 648, 659, 661, 1513, 1514, 1515, 1516, 1526, 1528, 1531, 1532, 1533, 1535, 1540, 1541, 1563, 1564, 1568, 1570, 1575, 1576, 1589, 1595, 1596, 1597.
Maĭca Dumneḑeuluĭ, 1610.
Maĭca lu Dumneḑeŭ, 1607.
Maĭca Precista, 38, 97, 100, 115, 172, 403, 543, 544, 545, 547, 548, 549,

551, 552, 553, 555, 557, 559, 560, 562, 563, 564, 565, 567, 568, 569, 670, 571, 572, 577, 578, 579, 581, 584, 585, 586, 587, 588, 591, 593, 696, 597, 599, 600, 601, 604, 606, 608, 611, 612, 613, 615, 616, 617, 619, 620, 623, 625, 626, 627, 629, 632, 638, 639, 640, 641, 643, 644, 645, 647, 648, 654, 658, 659, 669, 670, 676, 678, 679, 680, 681, 682, 684, 690, 1135, 1137, 1138, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1147, 1149, 1150, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1159, 1160, 1268, 1507, 1509, 1510, 1511, 1511, 1512, 1513, 1518, 1520, 1521, 1522' 1523, 1524, 1527, 1528, 1530, 1540, 1543, 1544, 1548, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1562, 1563, 1566, 1570, 1571, 1572, 1575, 1578, 1579, 1588, 1590, 1592, 1593, 1601, 1602, 1604, 1609,

Maĭca sfîntă, 550, 1135.

maĭcă, 818, 819, 1256, 1259, 1262, 1299, 1300, 1348, 1349, 1463, 1540, 1541.

măidan (a face), 148, 227.

Maiŭ, 714, 1197, 1205.

Malagenĭ, 67, 69.

maline, 452.

mama pădurĭĭ, 1137.

mamă, 1263, 1320, 1336.

mamorniţa, 549, 596, 598.

mamorniţoiŭ, 549.

mamudea, 898.

mamulanĭ, 1563, 1564.

mamulóĭce, 1563, 1564.

Manda, 712.

Mandi, 1131.

mandră, 116.

Manea, 19, 20, 21, 25, 26, 27, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 1047.

Manea vrăjitórea, 573.

manemvră, 1210.

mangăr, 517.

Manole, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28.

Manolea, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28.

Manoliĭ, 19.

mapa, 527.

marachină, 1028.

Marcoş, 1228, 1229.

Marcu, 1071, 1072.

Marea Albă, 318.

Marea Négră, 534, 553, 580, 616, 618, 637, 1519, 1522, 1530, 1538, 1598.

Marea Roşie, 1217, 1531.

marghĭolie, 420.

marghĭol, 387, 422,

Mària, 1204.

Maria, 98, 108, 109, 233, 238, 250, 254, 283, 389, 496, 516, 567, 568, 589, 747, 768, 847, 1103, 1108, 1287, 1475, 1487, 1540, 1541, 1595.

Maria Olténca, 1115.

Marin, 61, 317, 348, 349.

Marina, 1475.

Marinică, 61, 348, 860.

Marióra, 223, 225, 229, 249, 250, 286, 467, 786. 842, 848, 862, 867, 869, 881, 1108, 1450, 1451.

Mariţa, 234, 235, 265, 269, 272, 304, 324, 367, 369, 434, 456, 514, 783, 805, 824, 832, 858, 859, 878, 881, 919, 991, 1179, 1310, 1318, 1327, 1331, 1351, 1382, 1449, 1453, 1455, 1472, 1494.

Mariţica, 230, 493, 801, 880, 886, 1445.

Mariţă, 1472.

Mariuţa, 246, 250, 786, 848, 862, 1108.

marmaziŭ, 91, 205, 1074, 1287.

Marte, 1169.

Martie, 180, 1211.

Marţĭ, (luna luĭ), 18.

Marţĭ, 22, 90, 116, 117, 183, 484, 647, 678, 896, 1067, 1079, 1160, 1178, 1225, 1388, 1417, 1554, 1561, 1578.

masă, 818, 1426, 1464, 1466, 1468, 1472, 1475, 1541.

mascara, 77.

mascurĭ, 1207.

masdrac, 829.

masu, 53, 55.

maşcat, 1356.

Mateĭ, 109, 449, 896.

Mateĭaş, 1258.

matiţă, 50, 52.

matracucă, 1183.

matricolat, 260.

maţa, 536, 1202.

maţê, 1519.

Mavrodin, 89, 91.

mazdrac, 382.

mazil, 155.

Măcăcin, 146.

măcareşĭ, 800.

mădulere, 624.

mădulos, 567.

măduvos, 608.
măgan, 1050.
Măghereşti, 190.
măicuţă, 1259, 1299, 1300, 1348.
Măiculiţa Precista, 51.
Măĭelant, 1035.
măĭerénă, 1033.
mălăuţe, 1469.
măligă, 1399, 1496.
Măndia, 509.
mănuncheli, 1259.
mărăcină, 738.
mărăcĭunĭ, 1262.
mărăloĭ, 527.
mărămĭóră, 1106.
mărgărint, 1472.
mărgărintarĭ, 1470.
Măria, 248, 250, 253, 467, 480, 748, 783, 1589, 1590, 1605, 1609.
Mărin, 234, 625, 850, 860.
Mărina, 1153.
Măriόra, 248, 750.
mărităţie, 157.
mărja, 965.
mărmuri (a), 20.
mărtăci (a), 536.
măruţă, 811.
Mărţişor, 1197.
măsă, 1436.
mătasă, 1426, 1465, 1467, 1476.
mătălcĭ, 1611.
mătrăgună, 1364.
mătricată, 1578.
mătricétă, 1577.
mătriculĭată, 1575.
matuşă, 1477.
Măţău, 1043.
măţoĭ, 1202.
măzărat, 1489.
Măzdac, 178.
mĕ, 1300, 1349, 1425, 1426, 1427, 1436, 1468.
Mănăstirea Domnéscă, 66.
mănăştergură, 413.
mănător, 155.
mănă, 1257, 1259, 1426, 1463, 1474.
mănăncă, 1258, 1429, 1436.
măncatu (ñĭ-o), 1540, 1541.
măndră, 1437, 1463.
măneca (a), 67, 1121.
măngăióse, (porumbiţă), 1482.
mănietu (s'o), 1540, 1541.
măniósă, 1426.
mănunţică, 1436.
mărgăriţă, 510.
mărla-mĭau, 907.
mărli, 518.
mărloĭ, 1464.
măş, 1212.
Mâţoĭ, 536.
mérgă, 1468, 1472.
meastru, 598.
medĭan, 1349.
Medin Paşa, 78, 79.
Mehedinţĭ, 446.
Mehedinţén, 386.
mehehe, 1176.
ueiele, 693.
meile, 77.
meliţăi, 1262, 1263.
Melniea, 518.
Merchica, 98.
meraz, 41.
mertic, 55, 1180.
mertic, 111.
mesă, 1472.
mestecău, 1551.
meteşĭ, 1266.
metricĭa, 550, 551.
metricĭoĭu, 550, 551.
mĭau, 907, 985.
mică, 1379.
Miéḑă-Nópte, 559, 596, 1137.
Miéḑă-Ḑi, 559, 1612.
miercan, 569.
miercănésa, 569.
Miercurĭ, 22, 484, 578, 643, 646, 657, 751, 806, 896, 1079, 1109, 1179, 1388, 1412, 1413, 1470, 1521, 1578, 1583.
Mihaĭ, 355, 510, 1171, 1237, 1238, 1549.
Mihaĭ-Vodă, 1236, 1237, 1238.
Mihăilă, 1301.
mihoho, 1176.
Mihnea-Vodă, 1236.
Mihu, 205.
milă, 1335, 1337.
Milea, 30, 31.
Milea-Vodă, 102, 103.
mili (a se), 1078.
milo, 629.
Milostive, 1553, 1596, 1613.
milurĭ, 597, 1156.
Milueştĭ, 357.
mimeloc, 1160.
mincĭocu. 876.
Minea, 104, 105.
Minea (Vodă), 103, 104, 105, 110.
mintie, 1072.
Mircea, 29.

Mirea (Vodă), 112.
mirésă, 1477, 1497.
miriță, 675.
mirosnu, 1273.
mischie, 7.
mischiŭ, 11, 64, 106, 1223.
misclii (a), 1575.
misdri (a), 1144.
Mislén, 166, 197.
mistie, 1072.
mistrue, 1579.
miș, 533.
Mitru, 1048.
mititică, 1436,
mitutel (ea), 162, 169, 120, 172, 444, 492.
Mița, 738, 896, 878.
Miu, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 184, 185, 187, 188, 189, 195, 196, 197, 198, 205, 206, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1228.
Mizil, (Craĭ), 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132.
Mizilca, 126, 127, 128, 130, 131, 132.
Mizilcuța, 126, 131, 132.
mñeu, 1073.
mñie, 1072.
móța, 1215, 1476.
móră, 1429, 1476.
móră (să), 1378, 1519.
mocan, 3, 33, 67, 68, 69, 70, 71, 152, 153, 154, 157, 160, 177, 192, 193, 847, 926, 1074, 1202, 1250, 1251, 1256, 1257.
Mocan-Oleac, 66, 69.
mocănaș, 4, 119, 154.
mocănésca, 1256.
mocănesc, 121, 162, 522, 1159, 1251, 1470, 1493, 1499, 1545.
mocârțan, 3, 152.
Modrogani, 521.
modru, 992, 1563.
Mogoș (Vornicul), 118, 119, 120, 120, 121, 122, 123.
Mogoșani, 293.
Mogoșóea, 393.
moi, 1131.
mojăcesc, 1466.
Moldova, 66, 68, 69, 70, 81, 85, 86, 155, 347, 795, 1062, 1074, 1075, 1108, 1179, 1217, 1261, 1317, 1352, 1431, 1440, 1466.
Moldovan, 711, 1263.
Moldovén, 102, 103, 104, 105, 137, 656, 1319.
moldovenesc, 78, 118, 121, 401, 522, 746, 992, 1050.
Moldovia, 147.
moldovinesc, 690.
molfăi(a), 1436.
morcóșă, 1241, 1242.
morcova, 1122.
more, 1128.
moróte, 1567, 1568.
moruncéla, 50.
Moruzóea, 393.
mostofâlcă, 639, 1141, 1509, 1526, 1529, 1548.
mostăfâlci (a), 1141.
moșe, 357.
Moș Adam, 13, 14, 16.
Moș Crăciun, 13, 14, 1121, 1480.
Moșĭ, 1173.
moșmóne, 339.
moșorog, 990.
motâlci, 640.
motoc, 1400, 1493.
motofâlcĭ, 640, 1610.
Motroganu, 1492.
Motru, 332.
moțoĭ, 1215.
Movilău, 1250.
mozică, 180, 191.
Mozoc, 963.
muca, 1493.
muéstra, 1078.
muchiță, 89.
mulgă, 1366.
multă, 1341, 1466.
mulțăm, 891.
mulțăñi (a), 1065.
mulțemi (a), 1498, 1499, 1500.
muma pădurii, 549, 550, 551, 555, 559, 595, 596, 597, 598, 1513, 1604.
mumă, 1262.
mumâne-mea, 1264.
muntenesc, 746.
munț, 1466, 1472.
munușĭ, 1494.
murar, 1560.
murdalurĭ, 1557.
Mureș, 967, 977, 1054.
Muscal, 329, 352, 363, 463, 828, 1317.
muscălesc, 1140, 1512.
muscel, 175, 1109.
muscoĭ, 591.
musculește, 1369.
Mustafa, 36, 80, 522, 731.
mușcă, 1517.
mușiu, 25.
mușă, 1078,

N

na, 517.
Nadolia, 32, 88, 139, 140.
Nae, 790, 829, 846, 1283.
naĭbiluĭ, 489.
naramgie, 1415.
Natalică, 819.
Nataliţă, 819.
nă, 598.
năduli (a), 1530.
Năică, 829, 846.
năpârcoĭcă, 591.
Năpârlău, 1201.
năprà, 297.
năplăĭ (a), 559, 631.
năplăĭala, 559, 603, 605, 631.
Năprisca, 36.
Năstase, 427, 946.
năstimi (a se), 754.
năstrăpîóră, 1346.
năstrăpat, 53, 56, 97.
Nătălia, 1202.
Nătăloĭu, 1202.
nătroĭ-în-vătroĭ, 1216.
năvădi (a), 1600.
năzări (a), 40, 47, 51, 124, 192, 1237.
năzui (a), 571, 1568.
Nâjloveţi, 124, 125.
nânaş, 1475.
nâstrăpatră, 1480.
Neaga, 45, 47, 48, 49, 571, 638.
Négra(cetate) 1079.
négră, 1259, 1426, 1518.
Némţ (*-óică*), 56, 65, 89, 90, 91, 93, 265, 344, 364, 373, 821, 922, 939, 948, 950, 977, 980, 999, 1008, 1009, 1010, 1035, 1086, 1173, 1177. 1178, 1191, 1193, 1256, 1340, 1359,
neapipăĭat, 184.
néta, 1290.
néţă, 604.
Nechita, 707.
Neculae Neculcea, 81, 85.
Neculce, 83.
Neculcea, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 730, 731.
Neculaĭ, 1277, 1341, 1381.
Neda, 1237.
Nedea, 101, 102, 1237.
Nedea Făcăleţ, 100, 101.
negheza (a), 170.
negor, 627.
Negotin, 61.
negoţi (a), 793.
Negrilă, 985.
Negru, 90, 112, 113, 733, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1489.
Negru-Vodă, 18, 21, 22, 24, 25, 26, 28, 100, 1268.
Neguţa, 45, 46, 48, 1266.
Nemâncaţĭ-Flămândă, 1192.
nemţesc, 63, 633, 1140, 1510.
Nemţia, 64.
nemţie, 888.
ne'nchinată, 1429.
nenñica, 1067.
nepipiat, 193.
Ñercurĭ, 968, 1369.
ñera, (a se), 1322, 1328.
ñerĭ, 1315.
nerĭĭ, 1033.
ñerluşcă, 1317.
nesăpit, 90.
ne-spălată, 1429.
netăluit, 90.
netoţĭ, 608.
netoţesc, 609, 1149, 1150, 1512.
ñeŭ, 1031, 1032, 1033, 1035, 1048, 1050, 1054, 1055, 1068, 1069, 1070, 1071, 1084, 1279, 1302, 1322, 1328, 1331, 1339, 1343, 1344.
ñez, 1375.
ñedz, 1348.
nevastă, 1348, 1349.
nevăstóică, 591.
nevestesc, 856.
Nevrindĭ, 157.
ni, 817, 818, 819, 1299, 1348, 1499.
ñi, 1011, 1033, 1050, 1052, 1054, 1065, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1297, 1308, 1311, 1316, 1317, 1322, 1323, 1326, 1328, 1330, 1333, 1334, 1338, 1389, 1349, 1351, 1352, 1364, 1365, 1369, 1370, 1376, 1377, 1380, 1382, 1383, 1436, 1437, 1496, 1540, 1541.
Nĭamţu, 819.

ñic, 1049, 1084, 1499.
ñică, 1317, 1318.
Nică, 384.
ñii, 1352, 1541.
nñica, 1381.
Niceni, 84, 85.
nici-odată, 1352.
Nicolae, 449, 1132.
Nicopolea, 90, 355.
Nicopolean, 67, 69.
Niculca, 36, 37.
Niculcea, 73, 74, 75, 76, 83, 1246.
ñie, 1323, 1339.
ñie, 1068, 1070, 1071, 1085, 1499.
niegriturĭ, 1556.
ñiere, 1051.
Niferĭ, 60, 61.
ñilă, 1540.
ñiljocu, 1050, 1067.
nisfea, 1210.
nimuluĭ, 1061.
nimiĭ, 1343.
nisipiţĭ, 1063.
nistriu, 873.
Nistru, 53, 58, 147, 182, 1226, 1273.
Ńistru, 1068.
ñişăla (a), 1540.
ñirésă, 1498, 1499, 1500, 1502.
ñiri, 1498, 1499, 1500.
Niţa, 490, 907, 1040.
Niţă, 490, 1059.
niţicaĭ, 70, 99, 224, 402.
nividi (a), 1471.
nótă, 1467.
nooet, 526.
nod, 518.
Noemvre, 1198.
noĭaş, 25.
Noim, 524.
noji (a), 386.
noră, 1349.
norurea, 1252.
nost, 933, 978, 990, 1013.
noşti, 598.
notior, 1267.
nouĕ, 1476, 1497, 1516, 1519.
nouĕ-dĕcĭ şi nouĕ, 1519.
Novac, 106, 107, 108, 512. 513, 516, 733, 734, 1238, 1239, 1240, 1241.
Novaci, 288, 422, 489, 1265.
Novăcene şi *Novăcence*, 499.
Nucet, 783.
Nuţu, 516.

O

o (cătăni-*o*-aş), 1360.
Oanceu, 45, 46, 47, 48, 49.
órzĭ, 1262.
órze, 1535.
Oaşu, 135.
oaţă, 48.
obărea (a), 1210.
obânc, 64.
oblâng, 101
oblégă, 300.
oblu, 411.
obrate, 1210.
ochĭan, 19, 40, 41, 65, 112, 179, 194, 204, 1237.
ochincĭ, 1070, 1476.
Oceanu 'ngheţat, 361.
Ocna mare, 54, 57, 98.
Octomvrie, 1198.
odată, 1364, 1425, 1427.
odăiasă, 54, 97.
odihn (să mĕ), 1388.
Odobeşti, 1498, 1499.
Odriu, 114, 1060, 1239.
oftu, 1210.
ogaşe, 514.
ogăn, 598.
oghĭal, 1331, 1405.
oghĭală, 984, 1025, 1031, 1036, 1423.
oglingĭóră, 1497.
oĭchĭ, 1068, 1069.
oidea, 945.
Ojăniţă, 1272.
ojină, 814.
Olac, 55, 72, 428, 526, 661, 679, 686, 1160, 1261.
Oleac, 66, 69.
olăcăĭ (a se), 565 1160.
oleab, 689.
Olég, 655, 1061, 1062.
olecăĭ (a se), 551, 552, 559, 568, 570, 572, 580, 588, 596, 601, 617, 648, 654, 670, 675, 678, 681, 1251, 1521.
oleleu, 511.

oligăi (a) 584.
oligări (a se), 568, 585.
Ologi, 98.
Olt, 53, 60, 98, 153, 166, 167, 177, 195, 198, 251, 265, 306, 310, 325, 328, 347, 348, 386, 387, 527, 665, 792, 798, 851, 845, 864, 1097, 1115, 1117, 1087, 1205, 1263, 1264, 1269, 1339, 1359, 1466, 1477, 1490.
Olt, 1250.
Oltén, 99, 166, 348, 385, 386, 781.
Olténu, 1283,
Oltenia, 707.
Olteţu, 274, 338, 383, 387, 781, 1117, 1298.
omóta, 1211.
on, 819, 1070, 1071, 1073, 1323, 1333, 1336, 1340, 1349, 1436, 1437, 1466, 6474, 1497, 1532.
Onea, 1494.
onit, 1015.
opchincă, 1053.
opi, 517.
Oprea, 36, 66, 68, 69, 70, 1062, 1261.
Opriĭ, 66, 68, 69, 70, 1062.
Oprica, 518.
Opriş, 147, 1256.
oprită, 1259.
Orĕştie, 1010, 1082.
orânda, 688.
orbăltit, 1521.
Orbénu, 1377.
Oréva, 36.
orghĭ, 1072, 1073.
orman, 714.
Orodel, 164.
ortoman, 10, 11, 186, 362.
ortomănos, 8.
orzele, 693.
Osman-Paşa, 828.
otări (a sĕ), 1255.
otăvi (a), 1210.
otintévă, 449.
otopăi, 522.
otrăţel, 459, 461.
otrăgi (a), 1322.
oţ, 51, 69, 787, 986.
oué, 1256.
oveze, 961.
ovreĭ (-că), 75, 80, 110, 578, 634, 914, 1133, 1175, 1217.
Ovreĭesc (-ĭască), 539, 589, 599, 606, 607, 608, 632, 1150, 1159, 1512.

P

pa, 1131.
Pafir, 71, 72, 74.
paingân, 1497.
palaghie, 1308.
Palanga, 36.
paligorie, 1210.
paloşi (a), 674.
Pana, 173, 518.
Pana Ruşiana, 173.
Pană Roşióră, 1066.
Pandilică, 61.
pandur, 166, 198, 391, 535.
pantlică, 923.
panţur, 58.
papiti, 518.
Papură-Vodă, 1183.
paraoloĭce, 1530.
paratică, 1510.
pară, 1349,
par'că, 1409, 1425.
parcel, 1077.
parfonat, 349.
parochimen, 1190.
patronţaş, 446, 921.
Pasargie, 1239.
pasărĭ, 1320.
pască, 1262.
Pasfir, 85.
Pasfiu, 81, 84, 85.
pasmangie, 60, 61.
pasmangiu (aga), 62.
Paşa din Diĭ, 53.
Paştĭ, 150, 303, 897, 1035, 1180, 1198, 1186, 1316, 1471, 1521.
Pavel, 879, 947, 1010, 1086, 1316, 1360.
Pavĕl, 780.
pĕcurar, 943, 982, 1001, 1584.
păcuraş, 1534.
pădióră, 331.
Pădurénu, 926.
Pădurea négră, 553.

pădurĕłca, 556, 563.
păduroiu, 549, 550, 551, 556, 563.
pălălăi (a) 1470.
pălăngi (a), 835.
pălat, 734.
pălătuĭ (a), 603, 605, 1595.
pălătuĭ (a se), 1590.
pălmĭ, 1039.
pălñi, 1072.
pără (în pămînt), 1540, 1541.
pĕră, 818.
păsaţĭ, 731, 732.
păsăriţă, 1144.
păscĭune, 1254, 1571, 1575, 1601.
pĕscuĭ (a), 715.
păsmercen, 1473.
păstrăvăli (a se), 48.
Păstrăvenĭ, 1380.
păstrăvenĭ, 1371.
păşţĭune, 116.
păstrungă, 209.
pătcel, 974, 988.
pătrejeĭ, 1000.
pĕtricită, 969.
Pĕtru, 1070, 1071.
Pĕtruleasa, 53, 55.
pătrunchiŭ, 1508.
păţ, 98.
Păun (haiducul), 175.
Păuna, 427, 1296, 1394, 1421.
Păunel, 175.
pĕ, 1495.
Pâciu, 1200.
pâr, 105.
pârloage, 743.
pârmac, 426.
Pârvu, 77, 78, 79.
pchedecĭ, 174.
pcherde (a) 1077.
pchetrurĭ, 1077.
peag, 77, 1250.
pecectorĭ, 1437,
pedepsie, 192.
peliţă, 1517.
Peracle, 735.
penate, 1006.
percitor, 153, 227, 774, 804.
perdea, 3, 104, 116, 159, 1235, 1236, 1251, 1254.
Peret, 89, 205.
periş, 78, 79.
pernuţă, 1461.
perpeleac, 52.
Perpeléc, 1216.
pestriţă, 1517, 1518.
Peşteana, 337.
petacu, 1077.
petélă, 1313, 1502.
Petraru, 1283,
Petrachel, 1350.
Petre, 1215.
petrecâ-te, 1300.
Petria, 1359.
Petrică, 759.
Petrişor, 227, 759, 774, 804, 1444.
petrinjăl, 1349.
Pĕtru-Vodă, 1260.
petutindenĭ, 572.
Piag, 110.
piatră, 1262, 1463, 1476.
pĭeină, 1193.
Pĭersica, 125.
pĭetrici (a sĕ), 384.
piez, 177.
Pilat, 1073, 1462, 1483.
pilotă, 527.
p'ingă, 990.
pintu, 1034.
Piomontu, 948.
piparele, 1492.
piri, 1107.
pis, 1203.
pisâţiĭ, 543.
piscan, 279, 1076.
piscóle, 1065.
piscopie, 94.
Piscu flăcăilor, 1559.
pistolnic, 1218,
pistornic, 601, 608.
Piteştĭ, 89, 348, 842, 1063.
Piteştén, 265, 388.
Piteşténcă, 265.
Piţigoĭ, 191.
piţulă 471, 1084.
plaĭurea, 71, 729.
plamnicu, 1203.
planticele, 449.
plastă, 170.
plămniceiŭ, 1203.
plămnicică, 1203.
plăpămele, 580.
plăpemele, 609.
plăpomele, 556.
plăsăla (a), 691.
plăselat, 576, 579, 585.
plăsui (a), 1476.

plecâ, 1476.
Plenița, 108.
pleop, 77.
pletĕre, 701.
Plevina, 358, 828.
pliftură, 1470.
pligi (a), 1311.
plimbâ, 1259, 1473.
plioscă, 1069.
plĕută, 1226.
Ploeșténa, 421.
Ploeşti, 852, 1303.
Plosca, 91.
Ploscaru, 1059.
plugăraș, 1469.
po, 629.
pólâ, 1379.
pómâ, 1426, 1429.
póră, 1166.
pórtâ, 1467.
pórtâ, 1349.
pochește, 819.
poclon, 1499.
podóghe, 1084.
pofilaș, 1230, 1231, 1232.
pogăniciŭ, 410.
pogodi (a se), 97.
pogoniciŭ, 167, 1489.
Pogonicĭ, 508.
pohóră, 1493.
pohod, 1515.
Poĭana, 108, 825, 1064.
poĭatâ, 1437.
poĭejune, 991.
Poĭenarĭ, 3, 18, 19, 20, 477, 1254.
Poĭeniță, 1285.
pojar, (verde), 7, 118, 119, 121.
polată, 381.
polbén, 1007.
polca, 1256.
Policea, 170.
polog, 522.
pologi (a), 74, 199.
Polon, 65.
pomanâ, 1378.
pomila, 1227.
ponciș, 509.
ponosi (a), 1239.
ponoslui (a), 990.
ponturele, 1300.
popâlnic, 373.
Popescĭ, 89.
Popovéncă, 448.
populticu, 1200.
Porésta, 432.
porobĭ, 1248.
porocana, 518.
poropoțoghiște, 1203.
portiță, 819, 1349,
portocala, 517.
porțiușe, 1037.
porungheĭ, 1474.
porunghĭ, 1461, 1477.
postrugă, 105, 191.
postrungă, 49, 102, 164, 180, 191.
poș, 80, 84.
poșmol, 1339.
potângel, 1471.
potca, 1515, 1517, 1532.
potcoiŭ, 1515.
potcogi (a), 1317, 1332, 1351.
potcoji (a), 817, 819.
potică, 966.
poticăraș, 966.
potirâ, 1258.
potecăraș, 313.
potintele, 122.
potmoli (a se), 66.
potorĭ, 197.
potolat 1342.
potrimnică. 13.
potrigiri, 1351.
potrigi (a), 818.
potrivnică, 15, 773.
potroz, 1481.
potureĭ, 385.
poturĭ, 166, 197, 391.
povarâ, 1476.
povățuĭascâ, 1426.
povârni (a), 121, 356, 398, 1234, 1235.
povrag, 32.
povârti (a), 79.
povolnicește, 102.
povîrti, 29.
Prahova, 220.
Prais, 948.
prăgi (a), 1317, 1332.
prăsădit, 834.
prăvăluĭ (a), 450, 492.
Prîscovénu, 97, 98.
precaz, 1187.
precăjit, 643.
Precesta, 1068.
Precista (v. Maĭca Precista), 529, 808.
precuratâ, 1540.
prelungat, 1336,
premare, 1416.
premăriță, 1416.

presura (a), 1059.
prepelég, 1235.
pretiţia, 1154.
Priboĭ, 176.
priboiaş, 47.
Pribor, 272.
pricină, 1472.
prijini (a), 119, 121, 177, 1130.
prigori (a se), 300, 432.
prijma, 1411.
Prima-primari, 3.
primare, 1455.
priméĭă, 1569.
primiti (a), 1489.
primitórea, 1553.
primitoriu, 1553.
prinsără, 1463.
prioni (a), 1210.
priponiră. 1463.
prisădit, 613.
priscu, 536.
prislop, 501.
pripor, 99.
pristav, 63, 67, 70, 1062.
pritvorĭ, 1030.
privegire, 1078.
privjcătóre, 258.
privighetor, 762.
proalbastră, 1519.
Proca, 1530.
procest, 250.
Prodan, 1073, 1138, 1555.
progalbenă, 1519.
proptu, 666.
prorósă, 1519.
prosob, 1499.
prostav, 211, 212.
provarĭ, 33.
proverdĭ, 1486.
prundureli, 1317.
Prut, 481, 761, 810, 818, 910, 1173, 1299, 1311, 1328, 1337, 1344, 1348, 1354, 1409, 1466.
Ptruia, 130.
pudre, 914.
'puca (a), 1040.
pugn, 413.
puhoĭ, 385.
puĭa (a), 1588.
puĭandră, 591.
puică, 819, 1321, 1344.
puicuţă, 819.
pumniĭ obrazuluĭ, 1519.
pură, 1199.
purcăraş, 21, 25, 51.
purcoĭ, 386.
puroinica, 862, 1101.
purtărĭaţă, 1497.
pusă, 1476.
pustieşagurĭ, 1593.
puşchiŭ, 215.
puşca (a), 1068.
puşcă, 1301.
puşlăţel, 116.
Putna, 1296.

R

ra, 1304, 1570, 1583, 1588, 1591, 1596, 1597.
rabdă, 1463.
Rada, 89, 90, 91, 92, 126, 128, 129, 130, 1063, 1064, 1103.
Radu, 95, 101, 112, 155, 156, 176, 177, 318, 387, 445. 454, 508, 756, 1179, 1234, 1235, 1237, 1245, 1358.
Radu Calomfirescu, 100, 101.
Radu-Vodă, 1234, 1466.
rafoeş, 1469.
Raĭa, 60, 62.
ramăt, 584.
rame, 9.
ran, 1175.
rana, 902, 1040.
rangăt, 147.
ranţurĭ, 509.
rapănă, 512.
rapiti, 518.
rapotine, 1210.
rariţa, 1039.
rasă, 1464.
rateş, 1271.
raţă, 1477, 1497.
radă, 1593, 1598.
ră, 1349, 1355, 1382, 1515.
Rădiţa, 36, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 129,

348, 349, 1063, 1064.
Răducu, 176.
Răduléscă, 96.
răfenea, 1087.
răgement, 1034.
rĕgută, 940.
rĕmâni, 1262.
rĕmune (a), 1254.
rămurată, 1436.
rămuraţ, 1474.
Răpcĭune, 1198.
răsară, 1476.
răscădea (a), 1612.
rĕschĭară, 1519.
răschee, 1513.
răshira (a), 404.
răsnit, 1148.
rĕspĭeĭ (să), 576, 1582, 1589, 1593.
rĕspĭeri (a), 1610.
răstóve, 1236.
răsurel, 480.
răsură, 1335.
răsună, 1335.
răsvala, 56, 57, 65.
răsvan, 54.
rătiş, 1146.
răvoci (a), 839.
răzamată, 1258.
răzóea, 1185.
Răca-Nouă, 89.
râmâne (a), 1517.
Rîmnicu-Vâlcea, 480.
Rîmnic, 155.
rânchĭază, 1463.
râncele, 509.
rîncheza (a), 7, 125.
rît, 816.
Rîureni, 175, 388.
rîţeli, 598.
rebufni (a), 1131.
Rĕca-Nouă, 89.
recrute, 502.
rede, 441.
refenea, 339, 380, 421.
regală, 865.
Retégul, 1238.
retez, 1538.
retez, 177.
reveni (a), 37.
reverde, 965.
revestit, 53.
revolvóre, 1271.
rigile, 539.
ridiţă, 436.
rilă, 85.
rispet, 272.
Risipiţĭ, 108.
rógâ-te 1342.
rósâ, 1519.
rótâ, 1332, 1379, 1437.
robghită, 1071.
robodiaşĭ, 794.
robuliţĕ, 733.
rochiţă, 1263.
Rocea, 1544.
rocoz, 492.
Rodie (dómna), 1541.
rogotele, 1210.
Roma, 1486.
Roman, 1223, 1224.
Român (*-âncă*), 54, 55, 352, 355, 462. 658, 1131, 1197, 1238, 1271, 1276, 1465.
Română, 481, 482.
românesc, 599, 607, 690, 921, 992, 1140, 1285, 1510, 1545.
româneşte, 112, 113.
România, 355.
ronţ, 1510.
ronţiş, 509.
rorunchĭ, 1519.
rosmalin, 841, 922.
rostopască, 1214.
rostov, 105.
roşâ, 1518.
Roşiĭ, 100, 101.
Roşior, 42.
Roşiorĭ, 472.
Roşu, 147, 148, 150, 151, 181, 182 183, 193, 1224, 1225, 1257.
roteliţă, 1410.
rotiliţă, 1445.
roto, 518.
rotoróte, 1516.
rourele, 1461.
rublă, 1319.
rudăresc, 609.
rudăriţă, 487.
rugină, 1321.
rugruluţĭ, 1198.
Rujan, 19.
Rumân. 91, 239, 529, 829, 861, 1130, 1131, 1144, 1255.
Rumână, 481. 930, 931, 965.
Rumânaş, 97.
rumânea, 1030
rumânesc, 51, 133, 564, 589, 600, 1571.
rumâni (*a*), 732.
rumânie, 93.
rungă, 1200.

rupă-m'-aşĭ, 757.
Rus, 711, 1414.
Rusale, 789.
Rusaliĭ, 1537, 1538, 1539,
Rusalim, 524, 1465.
Rusanda, 1273.
ruscuţa, 1365.
rusculiţĕ, 733, 1239.
rusesc, 607, 608, 633, 1265.
ruseşte, 1373, 1399, 1437.
rusmalin, 834,
ruşeĭ, 1587.
Ruşĭ, 53, 55, 89.
Rusciug, 1236.
Ruşiĭ-de-Vede, 917.
ruşită, 619.
Ruşiana, 173.

S

sabace, 1366.
Sabar, 169.
sabghie, 1065.
Saliencea, 114, 1060.
Sacala, 186.
sacâ, 1364, 1474.
sacsanà, 214.
sadină, 331.
Saele, 55, 61, 91.
Saftiŭ, 364.
saghie, 1034.
saià, 114, 224, 1060.
Saĭele, 91, 858.
saĭgean, 134.
salace, 1386.
Salamonichi, 76.
Salamanicu, 54, 55, 84.
salaor, 147.
salău, 1275.
salbâ, 1341, 1381.
salfi, 210.
Samulastră, 176, 248, 251, 272, 334, 357, 401, 402, 405, 427, 436, 474, 475, 1101, 1106.
san, 1175.
Sandu, 1273.
sangĭap, 203, 204.
saraóle, 203.
savaolic, 454.
sarapatoschi, 1132.
sarâ, 818, 819, 1407, 1262.
sarâ, 1262, 1463, 1519.
sarâ)sâ), 1349.
Sas, 931, 940, 994.
Saschiŭ, 363.
satir, 1079.
Sava, 40, 43.
savaĭ, 147, 155, 164, 185, 733, 1274.
saraĭca, 165.
savalat, 112.
Savastia, 1309.
săbióră, 1476.
săbuită, 150.
săcarâ, 1349, 1476.
Săcătău, 424.
săcărea, 755.
sĕcerăţica (pl-*ţele)*, 1470.
săcsănat, 173.
săfat, 439.
Săftiţa, 262.
săgităturâ, 1519.
Săidac Călin, 109, 110.
sălbaticâ, 1258.
Sălişte, 420.
săncelat, 604.
sĕptămână, 1426.
Săpunaru, 261.
săricică, 1332.
sărutarâ, 1472.
săvai, 38, 63, 80, 114.
Săvĕr, 102.
sâ, 818, 819, 1072, 1256, 1257, 1258, 1259, 1263, 1299, 1301, 1302, 1321, 1326, 1335, 1344, 1349, 1351, 1352, 1378, 1381, 1404, 1405, 1407, 1425, 1426, 1427, 1428, 1436, 1437, 1461, 1463, 1464, 1466, 1467, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1497. 1540, 1541.
sê, 817, 1258, 1259, 1263, 1320, 1342, 1379, 1436, 1437, 1468, 1473, 1474, 1475, 1516, 1517.
Sân-Mĭedru, 110, 111, 112.
Sâm-Pĭetru, 110, 112, 325, 335.
Sâmbătă, 94, 95, 150, 356, 362, 436, 464, 484, 514, 553, 670. 679, 891, 896, 910, 996, 1052, 1127, 1167,, 1193, 1250, 1252, 1388, 1392

1417, 1428, 1460, 1483.
sîmcele, 1575, 1613.
sîmcelat, 8, 579.
Sâmziana, 14.
sânătos, 1257.
sâncelat, 1612.
Sân-Mărit, 901.
Sân-Medru, 1260.
Sân-Petru, 815, 1260.
Sân-Pietru, 150, 325.
Sân-Văsiĭ, 149, 1112.
sânger, 60.
Sânt-Văsiĭ, 852.
Sântă-Mărie, 6, 229, 230, 750, 942, 1042, 1097, 1108.
sândâenĭ, 699.
sîntuşĭ, 1472.
sânţâ, 1541.
sîpică, 1378.
Sêrb, 36, 37, 114, 195, 246, 434, 1442, 951, 1040, 1132, 1254.
sêrbesc, 133, 1510.
Sîret, 1258.
sîşĭ, 509.
Sbanga, 1243, 1244.
sbârciŭ, 1521.
sbici (a), 1076.
sbiciula (a), 1528.
sbir, 734.
sbórâ, 1474.
sburăşte, 972.
sburători (a), 755, 992.
sburături (a), 117, 279, 341, 834.
sburăturóica, 627, 634, 648.
sburăturoiu, 634, 648.
scapătul (sóreluĭ), 152, 1574.
Scava, 54.
scărchinat, 986.
scărma (a sĕ), 119.
scârghit, 1322, 1352.
scârlionţi (a sĕ), 305.
scârma (a), 1134.
scârmona (a), 1059.
schic, 1295, 1369.
Schila, 84, 85, 87, 203.
sehin, 1073.
schinare, 470, 786, 976, 1003, 1009, 1476, 1537.
schine, 1005.
schiochi, 1072, 1073.
sclavă, 1566, 1570, 1585.
sclăbi (a), 1581.
scluji (a), 1574.
scólă, 819, 1320, 1461.
scobărî (a sĕ), 1555, 1601.
scoborâ, 1474.
Scorila, 370.
scorovăĭ, 564.
Scremu, 1071.
Scrioştean, 261.
scufiţiţă, 1459.
Scurtu, 190.
sdrăncăni, (a), 78, 425.
sdruncoviţă, 533.
Sectemvre, 1198.
segetură, 1521.
Selişóra, 764.
sena, 517.
seninâ, 1411.
sepe, 1533, 1575.
serţe, 598.
Severin, 169, 317, 481, 854,
sfară, 1359.
Sfînt-Mihaĭ, 897.
Sfînt-Vasile, 522, 527.
Sfînt-Văsiĭ, 897.
Sfînta Dumineca, 1460, 1554, 1569.
Sfînta Joĭ, 1476, 1478, 1554, 1569.
Sfînta leturghie, 1590.
Sfînta Lunĭ, 597, 649, 1156, 1158, 1554, 1560.
Sfânta Matorniţa, 1132.
Sfînta Maria, 230, 550, 551, 553, 579, 568, 569, 585, 588, 605, 637, 642, 675, 677, 680, 1540, 1541, 1554, 1559.
Sfînta Marţĭ, 1554, 1569.
Sfînta Mărie, 589, 612, 617, 627, 633, 647, 654, 659, 750, 776, 909, 1142, 1555, 1559, 1567, 1568, 1575, 1576, 1589, 1590, 1605, 1609.
Sfînta Miercurĭ, 649, 653, 1158, 1554, 1569.
Sfînta Vinerĭ, 649, 1121, 1158, 1460, 1554.
Sfînta Sâmbătă, 1555, 1569.
Sfînta Troiţă, 594.
Sfîntu Christos, 553.
Sfîntu Duch, (v. şi Duchul sfînt), 618, 650, 661, 1157.
Sfîntu Dumitru, 621, 776, 1161.
Sfîntu Gheorghe, 621, 689, 1121, 1161,
Sfîntu Haralambie, 621, 1161.
Sfîntu Ion, 234, 524, 525, 578, 628, 1465, 1486.
Sfîntu Ionel, 528.
Sfîntu Mina, 621, 1161.
Sfîntu Nicolae, 97, 700.
Sfîntu Petru, 666, 1121.
Sfîntu Sava, 700.

Sfîntu Sóre, 1537, 1549, 1560, 1562.
Sfîntu Sóre rĕsare, 1605.
Sfîntu Vasile, 528, 1469, 1470, 1489, 1490, 1492.
sfeşnic, 156, 157, 1074, 1075.
sfete, 527.
sfinte, 647, 648, 649, 653, 657, 658, 693, 695, 1158, 1509, 1553, 1571, 1596, 1613.
Sfintele Zile Greşite, 1553.
Sfinţiĭ Apostoliĭ, 1590.
sflintă, 146.
sfranţu, 949.
sfranţuzeşte, 151.
sgaĭ, 1481.
sgăncuţe, 1515.
sgherat, 1534.
sghĭera(a), 1518, 1534.
sglombiu, 195.
sgârbacĭŭ, 72, 73, 169.
Sibiiu, 351, 950, 951, 969, 995, 1029, 1033, 1059.
Sichiraş, 110.
sieptru, 82.
Sighişóra, 411.
Sighĭtu, 1084.
silevestriţă, 1540.
silie, 270.
Silistra, 736.
sileap, 382.
sileaf, 318, 386.
silui(a), 41.
siminicu, 8, 10, 11, 222, 245, 247, 328, 499, 745, 752, 760, 769.
siminie, 763.
Sion, 1465.
Siretu, 274, 481.
sirióră, 213, 1233, 1500.
Siva, 529.
slabâ, 1257.
Sladova, 238.
Slatina, 55, 147, 148, 177, 389, 771, 1257.
slavâ, 1475.
Slătinén, 388.
Slătióra, 49, 380.
Slobozia, 752.
sloĭurĭ (de munte), 5.
slujbâ, 1467.
smarand, 393.
smânci(a), 1213.
smălţuitâ, 1259.
smedişóră, 523.
smĕóĭ, 1540, 1541.
smulĭ, 1439.
snagă, 1048.
Sóre, 176.
sodom, 65.
sogu, 931.
Soldaşim, 53.
Solotru, 527.
Sonforin, 1014.
sorâ, 1258, 1262.
Sorbu mărilor, 1564, 1598.
sostrâ, 1472.
sovârv, 1497.
sovon, 1260.
Spafiu, 80.
Spahiu, 81.
spanghie, 512.
sparangheli, 1128.
spargalniĭ (a sĕ), 665.
spatâ, 1464.
spănat, 845.
spăret, 1519.
spărgălui(a), 667.
spânzeura, (a se), 1497.
spicuşel, 1008.
spilcă, 115.
spitaiŭ, 320.
splinâ, 1466.
sporiş, 56. 748.
sprafcă, 1187.
spurc-spurcat, 1575.
spurdă, 1496.
stambol, 1486.
stambólă, 203, 1399.
Stan, 124, 125, 386, 507, 535, 1193, 1215, 1250, 1251.
Stanca, 114, 115, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 214, 215, 847.
Stancĭu, 835, 1059.
Stanislav, 80, 81, 82, 83, 84.
stanişte, 1410.
stava, 994.
stavă, 1243.
Stă-Măriĭ, 302.
stămăria, 1039.
stămână, 733.
Stăncuţa, 82, 114, 115, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 126, 214, 1060.
Stăneştĭ, 857.
stăpână, 1466.
stărnut, 873.
stâlchĭ, 1461.
stâlnicu, 1204.
stâmbriŭ, 420.
stângă, 383.

steblă, 648, 663, 672, 674, 675, 683, 1154.
stéjer, 186.
steuliță, 686.
Sterii-Déluluĭ, 1238.
stiblă, 1239.
sticniturĭ, 638.
stihlos, 756.
Stoborăşti, 89.
stobor, 254.
stofloşi (a), 1076.
stog, 522.
stogoşat, 103, 195, 196, 197, 213.
Stoian, 58, 59, 60, 61, 62, 124.
Stoica, 100, 101, 102.
Stoĭeneşti, 53, 102, 103, 104, 105, 106, 191, 205.
Stoĭenică, 60, 61, 62.
stoler, 1172.
stoĭĭ, 57, 65.
stolu (bălților), 1576.
stra, 598.
strajameşter, 1085.
straiță, 47.
străfia (a), 1226.
străfiga (a), 12, 627.
străină, 820, 1337.
strănute, 731.
străntorĭ, 1353.
strânare, 124.
strângă, 1366.
strânseră, 1477.
strânş, 1461.
streineĭ, 1489.
strejer, 193.
stremuraliţa, 516.
stremurată, 390.
streşióră, 1476.
strică, 819, 1421.
strichi (a), 525.
strigă, 1366, 1379.
Striga, 550, 551, 1515.
strigóie, 1567, 1568.
striior, 1235, 1236.
strochi (a), 1436.
stroh, 1541.
Stroĭeştĭ, 514.
Stroĭescu, 860.
strugă, 1463.
strungar, 1251.
strungăréță, 1586.
strungă, 1366.
strupalnicu, 780.
stu, 1510.
stuchi, 1436.
stupaĭ, 99.
subsuóră, 1262, 1349.
suca (a sĕ), 473, 481.
suciră, 1477.
Sucéva, 1177.
sucnă, 1393.
sudumiĭ, 516.
suflanie, 543, 544.
suglie 411.
sulcine, 746.
sulcină, 1349.
Suliman (*Paşa*), 387.
Sultănica, 455.
Suna, 1048.
sună, 1335.
supărată, 1436.
supțiu, 171, 302.
surcelu(a), 76.
surdumaci, 644.
surerițe, 537.
surior, 1225.
suschin, 1317, 1332.
suschina(a), 969, 1069, 1464.
sufióră, 162, 997.
suveĭchea, 481.
Suvelnița, 187.

Ş

şală, 819.
Şandru, 35, 1258, 1269.
şapchĭa, 411.
şar, 1581.
şaret, 89.
Şarga, 390, 733, 734. 1239, 1240, 1241,
Şarga Arbuzénca, 1239.
şatră, 817, 1332.
şămure, 1210.
Şăndrulésa, 35.
şărchĭ 1068.
Şărguța, 734, 1240.
Şărguța Arbuzénca, 1240.
şădea, 1258.

şindrilă, 1436.
şebăcea, 167, 473.
Şegarcea, 265.
Şelaru, 1059.
şerchi, 1073.
şerpet, 228, 335.
şicuit, 84.
şindilichi, 518,
şinui (a), 145.
Şogor, 1024.
Şoimane, 588, 619, 649, 1145, 1148, 1158, 1576, 1613.
Şoimanĭ, 1145, 1576.
Şoitan, 1602.
Şolea-Molea, 1216.
şopărlaiţă, 1516.
şopârlă, 1259.
şopârlóĭcă, 591.
ştéjer, 48, 50.
Ştefan, 159, 160, 162, 165, 185, 206, 212, 355, 1171.
Ştefan Vodă, 105, 106, 110, 147, 148, 149, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 179, 180, 181, 181, 183, 184, 185, 191, 192, 193, 194, 205, 206, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 1074, 1076, 1077, 1078.
Ştefan-Vodă, 1257.
ştevios, 404.
Ştirbey, 50.
ştiubeĭ, 330, 331.
ştrejerel, 1077.
şurligăi (a), 194.
şuşe, 1322.
şuşa, 489, 499, 1455.
şuştac, 471.
şuştar, 982, 1001.

T

Tabanu, 1236.
tacea, 1219.
taft, 1136.
taftură, 63.
taică, 1463.
-*taĭerĭ*, 1614.
tainu, 137.
talger, 1496.
Talion, 513, 517, 1340, 1353.
taman, 157, 160, 213, 376.
tambura, 56.
Tana, 263.
Tanda, 712.
tangarana, 513.
Tanislau, 84, 85, 86, 87.
Tanislav, 86.
tapoete, 587, 1156.
tarapĭ, 1200.
tartar, 1534.
Tartorul (-riĭ), 1601, 1606.
tastur, 1466.
Tatăl, 618, 650, 1068, 1157, 1478.
tată, 819, 1262, 1263, 1467.
taulă, 703.
taură, 533.
taxidit, 89.
tăbăltoc, 1373, 1394, 1399.
tăbueţ, 1437.
tăfălug, 700.
tăĭată, 1257,
tăĭniţă, 39, 42, 44, 181, 193.
tălgiorĭ, 1467.
tămăĭóră, 219, 1046.
tămâiţă, 1349.
Tănase, 109, 1165, 1171.
tărâţă, 1476.
Tătar, 56, 65, 100, 101, 1203, 1224, 1237.
tătăişe, 1010.
Tătăot, 1614.
tătălângă, 1199.
tătăraş, 1269.
tătăresc, 100, 607.
tăti, 1515, 1519.
tălnitură, 646.
têmpinat, 546. 586.
têmpinătură, 647.
Tânjală, 403, 404, 406, 439, 476.
Târcolea, 89.
Têrgu, 1074, 1075.
Têrgşor, 80, 829.
Têrgu-Lung, 947.
târlióră, 515.
târluliţă, 515.
Târnoviţă, 977.
târomélă, 583, 603, 605, 654.

ttromi(a), 607.
târtan, 663.
tirsină, 99.
tâti, 1352, 1437.
Técă, 1205.
téșcă, 175.
Tecucĭ, 89.
tefiu, 912.
teleleu, 1131, 1165.
Teleorman, 153, 252, 1038.
telpicĭu, 1129.
tenti, 518.
terezie, 326.
teterevugă, 1203.
Teu, 967.
teu, 999.
tevniță, 1257.
ťiară, 1528.
tibitin, 1357.
tica, 786, 1129.
tichnica, 1155.
ticnĭască (să-ĭ), 1349.
tierel, 988.
Tighina, 116.
Tighinuța, 116.
Țileorman, 917.
Tilormanu, 1250.
Tilormănén, 863.
tineréță, 94, 95.
tingană, 1218.
tingă, 1203, 1215, 1218.
tingulénă, 1215,
tinsă, 1472, 1474.
ťioc, 1471, 1497.
Tipocraĭ, 1236.
Tirchilicĭŭ, 1205.
tiri, 513.
Tirol, 363.
tisă, 103, 149, 1598.
tiscovină, 356.
titiĭană, 538, 1213.
titiriscu, 536.
Tița, 1381.
Tivicana, 509.
Tivison, 509.
Tivioĭ, 509.
Tiviș, 509.
tócă, 1364.
Tóder, 1390.
tótă, 1332, 1334, 1335, 1364.
tochi (a sĕ), 1297, 1382.
tochit, 819.
tocmală, 1404.
Togan, 116.
togoșat, 157.
Tohanu, 995.
Țohănenul, 979.
Toma, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 1165, 1470.
Toma Alimoș, 38, 40, 43.
Toma d'Alimoș, 38, 40, 43.
tomna, 176.
tonti (a), 667, 683.
tonți (a), 683.
Topală, 53, 54, 55, 56, 57, 1469.
topilă, 663,
Topolog, 325, 832, 1112, 1115.
topsicat, 611, 614, 624.
topuz, 187, 188, 189.
totă, 1349.
toț, 1476, 1477.
toxăcat (-ă), 1574, 1587, 1591.
trandacir, 1273, 1331.
Trandafir, 808.
trandahir, 316.
trandaχir, 1051.
trăĭască, 1302, 1426.
trĭcnĭturĭ, 1552.
trâmbicer, 57, 111.
trâmbițaru, 879.
trândélă, 720.
trânjŏĭcă, 635.
tre, 1342.
trébo(dĕ), 147, 148.
trébă, 1257.
trécă, 1464.
trebunal, 153, 250, 667, 872.
trebușa(a), 87.
trema, 518.
trenche, 726.
trestichie, 145.
trevire, 413.
tresvie, 1078.
tresvit, 384.
Treține, 570.
trĭacă, 1436.
tribună, 412.
troian, 1154.
tron, 197, 251.
troscățel, 974.
truchină, 1463.
trupe, 867.
trupióra, 341.
trupiță, 1585.
tu, 517.
Tudor, 133, 134.
Țudorel, 133, 134.
Tudorița, 912.

tufósă, 1463.
tulchină, 1474.
tulĕŭ, 1034.
tulihoĭ, 1212.
tulpină, 1461.
tună(a) 927, 953, 1003, 1010, 1067, 1069, 1070.
Tunsu, 391, 1071, 1244.
turaliu, 89.
turbată, 1258.
Turc (*-óĭcă*), 21, 35, 36, 37, 48, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75. 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 91, 97, 98, 99, 106, 107, 108, 114, 115, 119, 122, 125, 133, 186, 318, 321, 329, 348, 353, 355, 361, 363, 385, 463, 493, 518, 523, 578, 584, 707, 720, 729, 730, 731, 732, 828, 829, 878, 939, 1035, 1059, 1062, 1072, 1170, 1175, 1177, 1178, 1186, 1887, 1166, 1237, 1238, 1246, 1248, 1249, 1255, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1276, 1277, 1261, 1315, 1338, 1354, 1464.
turcesc (*-éscă*), 51, 54, 56, 57, 78, 97, 98, 134, 162, 212. 354, 564, 589, 599, 600, 607, 608, 690, 756, 1072, 1140, 1150, 1172, 1200, 1254, 1255, 1265, 1277, 1510, 1512, 1545.
turceşte, 112, 113.
turchez(-éză), 1588.
Turchia, 58, 358.
turci (a), 731, 732.
Turculeţ, 55, 59, 67, 68, 70, 91, 1062,
Turda, 1238.
turetcili, 1404.
turlac, 1166.
turléc, 707, 1177.
turlui, 1213.
turmulice, 1274.
Turneniĭ, 56.
Turnu, 56, 373.
Turnu-Severin, 348.
Turtureştĭ, 1438.
turui (*a*) 77, 1121.
turunglu(*-ngie*), 619, 1573, 1588, 1590, 1591.
tutĭ, 1131.
Tutova, 1300, 1317, 1333.

Ţ

ţaică, 264.
Ţaligrad, 38, 43, 48, 67, 70, 72, 73, 74, 86, 112, 114, 120, 126, 128, 129, 130, 131, 156, 157, 160, 200, 214, 332, 386, 661, 951, 1060.
ţangăr, 517.
Ţara Arăpéscă, 88.
Ţara Letinéscă, 112.
Ţara Românéscă, 1607.
Ţara Rumânéscă, 21.
Ţara Unguréscă, 1266.
ţară, 1349.
Ţarigrad, 41, 76, 83, 94, 97, 98, 114, 129, 516, 734, 1145, 1212, 1215, 1217, 1223, 1224, 1240, 1241, 1242, 1389, 1459, 1480.
ţaţaĭ, 1215.
ţăpóĭcă, 554, 572.
ţăpoĭ, 554,
ţărĭenĭ, 164.
ţăţoĭŭ, 1202.
ţi, 818.
ţigănĭască, 817.
ţihlă, 1210.
ţintuită, 1257.
ţipui, (a), 1609.
ţitic, 246.
ţiţăi (a), 1594.
Ţelegrad, 961.
Ţeligrad, 1252.
Ţeligrădéncă, 80.
ţepoĭ, 386.
Ţibucanĭ, 1380.
ţichĭ (de ci), 1537.
ţicura (*a*), 1574, 1582.
Ţigan (*-ncă*), 24, 46, 104, 106, 113, 120, 153, 154, 158, 187, 239, 487, 512, 529, 530, 578, 691, 716, 717, 725, 876, 1041, 1080, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1169, 1170, 1202, 1216, 1241, 1255, 1414, 1438, 1465, 1469, 1470 1560.
ţigană, 930, 931.
Ţigănaş, 100, 112, 1332.
ţigănesc (*-éscă*), 564, 600, 608, 609, 632, 1041, 1129, 1140, 1150, 1205, 1255,

1545, 1572.
ţigănéscâ, 1332.
Ţigănesçĭ, 1237.
ţigănie, 663.
ţintâ, 1425.
ţipa (a), 310, 1002, 1037.
ţitron, 365.
ţocni (a), 1146, 1152.
ţogoşat, 157.
ţufudeica, 535.
ţugu, 875.
ţugul, 985.
ţugulan, 985.
ţugulaş, 875.
ţupa, 1404.
ţurcălia, 964.
ţuţuĭcă, 898.
Ţuţurca, 98.

U

Uda, 90, 91, 858.
ughĭan, 1072.
uĭdi (a), 23.
umblâ, 1320.
Undrea, 179, 1198, 1229.
Ungaria, 813.
unghete, 501, 1046.
ungheţ, 1441.
Ungur (-óĭcă), 65, 188, 189, 352, 462, 463, 964, 965, 1238, 1256, 1377.
Ungurén (-ncă), 162, 184, 185, 197, 382, 434, 493, 494, 756, 1365, 1431, 1448, 1525, 1528.
Ungurenaş, 493, 964.
unguresc, 162, 184, 711, 921, 1212, 1251, 1256, 1545.
unilichi, 518.
untra (a), 181.
urla (a), 972.
ursa (a), 454.
urmaz, 188.
urdina (a), 368.
urez, 353, 440.
urmâ, 1262, 1299.
urmuliţă, 761.
Ursarĭ, 89.
ursaĭ, 688, 692.
ursitâ, 1519.
uru (-*ru*), 1199.
ususécĭ, 1519.
uşâ, 1348, 1477.
uşorĭ, 1459.
ut, 598.
utvanc, 61.
uzmi (a sĕ), 124.

V

v' (o), 1010.
vacâ, 1214.
vadâ, 1302, 1476.
Vadu-lat, 627, 805.
vala, 53.
Valachia, 64, 84, 92, 102.
Valavir, 56.
valdo-gâlc, 83.
Valea-rea, 1115.
valerum, 1473.
Vălenaş, 1283.
Valter, 355.
vamiş, 1467.
varâ, 1320, 1463.
varsâ, 819.
vartvalichĭ, 213.
varvara, 1133.
varvarichĭ, 157.
varvarichie, 535.
Vasilache, 1166.
Vasilca, 529.
Vasile, 89, 90, 91, 92, 93, 221, 934, 1063, 1277, 1466.
Vasile Panaite, 1372, 1447.
Vasile Usturoĭ, 1447.
vavile, 1576.
văcui(a), 1239.
Vădén, 967.
Vădenĭ, 190, 829.
vĕdzut, 1349, 1352.
văera (a sĕ), 1080.
văgaş, 159, 212, 388,

văĭcăra (a sĕ), 1515, 1537, 1538.
văjit, 1546.
Vălcele, 91.
vălcel, 742.
vălăcăi (a sĕ), 678, 1160.
Vălenĭ, 89.
vălicică, 1436.
vălit, 1494.
vĕrsat (de zorĭ), 115, 1514.
vărvalic, 151.
vĕst, 1049, 1054.
vătafu (Manolea), 22, 24.
vătăşóĭe, 23, 24.
vĕz't, 999.
vé, 1461, 1541.
Vîjla, 34.
Vâlcea, 480.
Vâlcele, 905.
vâlcĭag, 411.
vâlnicu, 1446.
vênezĭ (sâ), 819.
vînt (-ă), [om, pădure, etc.], 1511.
vîntra, 8, 9, 10, 12.
vârcolac, 577.
Vârnav, 719.
Vârtópe, 428.
vîrv, 1336, 1350, 1418, 1460, 1497.
vîrvureli, 1473.
vârvarichĭ, 198.
vîrvorĭle, 1035.
vârzóea, 1077.
vecină, 1349.
vedéua, 47.
Velcea (ceauş), 152.
vĕli (a sĕ), 1562.
veĭĭat, 1240.
velinţă, 1461.
vemerniţe, 1560.
venetic, 178.
ven't, 1008.
verdi, 817, 818, 819, 911.
verega (a), 85.
verḑ, 1465.
verḑe, 140.
veşcă, 1185.
vic, 598.
Verḑiĭ, 101.
vichil, 1313.
Vicleem, 1475.
victim, 1039.
Victorie, 1467.
Vidros, 50, 51, 52.
vidzita (a), 819.
vidzită, 819.
Vięşorén, 258, 261.
Viena, 64.
viespóĭcă, 591.
viforóică, 1551.
vilaie, 23, 24, 26, 27.
vilég, 521.
vină, 1072, 1300.
Vinerea mare, 54, 229, 230, 377, 776, 1108, 1116.
Vinerĭ, 94, 95, 137, 150, 261, 356, 464, 484, 514, 578, 643, 646, 751, 808, 896, 918, 928, 983, 1179, 1250, 1252, 1266, 1289, 1388, 1412, 1417, 1428, 1521, 1551, 1571, 1578, 1583.
vinetic, 37, 52, 175, 178, 1343.
vineţie, 129.
vin't, 1262.
vióră, 49, 51, 52.
visdurĭ, 1228.
visterna, 1476.
Vişa, 33, 192.
Vitleim, 1487.
Vitliim, 1482.
Vitleem, 1478, 1486, 1487, 1488.
Viţă, 1247.
Viţă Cătănuţă, 1247.
viva, 1074.
vivor, 1572, 1573, 1582, 1583, 1589.
vix, 1084.
vizdeĭŭ, 442, 475, 775, 777.
vizion, 60, 61.
Vladu, 445, 1226, 1304.
vlagă, 98.
Vlaĭcu, 45, 46, 48, 49.
Vlăscia, 106.
vlăscéncă, 847.
Vlăşcuţa, 252.
Voica, 85, 86, 133, 134, 139, 140, 141, 398.
Voĭchiţa, 85, 86, 139, 140, 141, 398, 513, 1059, 1258.
voĭlerole, 1464.
voĭlerom, 1461.
Voĭnea, 1461.
volintirie, 756.
vorbă, 1466.
vorghi (a), 482, 791, 1072, 1317, 1501.
vorghitor, 999.
vostor, 654, 655.
vouă, 1337.
vrăbióră, 1378.
vrăméscă, 1302.
vrîneóră, 537.
vrâstă, 967, 1049.
vutcă, 257.

Z

zacă, 1299.
zală, 807.
Zamfirache, 190, 191.
zandale, 87.
zar, 302.
zampale, 99.
zat, 146.
zatoenĭ, 1210.
zăbăvirâ, 1472.
zăbovirâ, 1474.
zălaş. 1275.
zăletit, 1572, 1573, 1591.
zălezît, 1587.
zăliştea, 1470.
zăngăli (a), 962.
zăpodie, 1539.
zârirâ, 1472.
zărnăi (a), 956.
ḑăua, 1464.
zăuita (a sĕ), 1076, 1078.
zăvelcă, 497.
zâmbóce, 31.
zîne, 383, 1536.
zgónă, 147.
zgorît, 1210.
Zimnice, 1500.
zivelcă, 442.
zmeoĭ, 1567, 1568.
zmerdios, 1474.
zorzoi (a), 379, 405.
zorzonale, 353.
zorzonat, 405.
Zorzolinca, 91.
zotoni, (a), 146.
zuer, 1073.
zuvelcă, 314, 670.

INDEX

DE NUMELE LOCALITĂŢILOR DE UNDE S'A CULES MATERIALUL

A

Adamescĭ (j. Teleorman), 65.
Agapia (j. Némţu), 794. 888.
Albescĭ (j. Teleorman), 754.
Alexandria (j. Teleorman), 13, 15, 598, 608, 641, 755.
Aninişul (j. Gorj), 668, 669.
Apoldu-Mic (Transilvania), 996, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1014, 1015, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038.
Argeş (Judeţul), 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1123.
Aurora (Jud. Mehedinţĭ), 404.

B

Bahna, (j. Roman), 1213.
Balcanĭ (j. Némţu), 1469.
Basarabĭ (j. Sucéva), 909.
Bazgaónĭ (j. Némţu), 892, 895.
Băhalniţa (j. Némţu), 896.
Băilescĭ (j. Doljiŭ), 1046, 1047, 1048, 1161, 1162.
Bălănóĭa (j. Vlaşca), 862, 867.
Băiţătescĭ (j. Némţu), 799, 800.
Băneasa (j. Teleorman), 60, 103, 139, 145, 405.
Bănésa (j. Vlaşca), 865.
Bărbătescĭ (j. Vâlcea), 43, 177, 191, 512, 547, 551, 559, 570, 571, 597, 602, 603, 605, 616, 625, 631, 1198.
Bărculu (j. Transilvania), 987.
Beiŭ (j. Teleorman), 754.
Beleţĭ (j. Muscel), 829, 832, 838, 1144.
Beliteri (j. Teleorman), 587.
Berivoĭ (Comitatul Făgăraş.—Transilvania), 1079.
Beştepe (j. Tulcea), 1461, 1463.
Bicaz (j. Némţu), 1277, 1279, 1284, 1288, 1289, 1290, 1322, 1326, 1332, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1372, 1373, 1383, 1384, 1385, 1386, 1388, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1404, 1496, 1503, 1517, 1531.
Birca (j. Sucéva), 910.
Bistriţa (j. Vâlcea), 278, 280, 303, 343, 359, 428, 429, 430, 479, 483, 484, 777, 778, 779, 890.
Bistricióra (j. Némţu), 1431, 1432, 1433, 1434, 1441, 1442, 1443, 1445, 1447, 1460.

Blebea (j. Némţu). 1280.
Bobu, (j. Gorj), 233, 254, 263, 295, 314, 327, 388, 436, 437, 441, 442, 448, 474, 497, 499, 500, 511, 738, 773, 803, 885.
Bogaţi (j. Dâmboviţa), 242, 250, 298, 299, 315, 318, 325, 356, 383, 523, 524. 525, 547.
Bogescĭ (j. Tutova), 1296, 1297, 1298, 1393, 1394, 1398, 1400, 1401, 1402, 1403, 1405, 1406, 1407, 1408, 1513, 1514, 1515, 1522.
Borsec (Transilvania), 788, 802.
Bosnia, 923.
Bragadiru, (j. Teleorman), 1213, 1214, 1223, 1225, 1226, 1227, 1228, 1230, 1233, 1234. 1235. 1236, 1241, 1250, 1254, 1347, 1486, 1495, 1497, 1500.
Braşov (Transilvania), 364, 365, 482.
Bréza de jos (j. Prahova), 528, 1038, 1066.
Bréza de sus (j. Prahova), 565, 897.
Bucoviċioru (j. Dolj), 203, 205, 207.
Bucurescĭ, 223, 230, 232, 234, 236, 243, 254, 258, 259, 262, 263, 264, 271, 277, 280, 287, 291, 312, 327, 338, 344, 375, 379, 380, 381, 382, 385, 388, 437, 442, 475, 486, 501, 522, 524, 525, 526, 527, 558, 594, 643, 736, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 745, 746, 756, 757, 758, 759, 772, 775, 776, 777, 783, 784, 785, 786, 787, 799, 800, 801, 802, 804, 805, 816, 817, 820, 822, 823, 824, 869, 870, 875, 876, 877, 878, 879, 881, 882, 884, 885, 887, 909, 918. 919, 920, 976, 979, 985, 1026, 1027, 1081, 1119, 1132, 1134.
Budescĭĭ-Ghicăĭ (j. Némţu), 1533, 1534, 1535.
Budiştenĭ (j. Muscel), 826, 833, 912.
Buhalniţa (j. Némţu), 1354, 1359, 1360, 1438, 1439, 1440 1445, 1450, 1452, 1453, 1454.
Butculescĭ (j. Teleorman), 571, 606, 638,
Buzĕŭ, 533, 536, 538, 586, 597, 620, 650, 1155, 1156, 1157, 1158, 1059. 1160.
Buzescĭ (j. Vâlcea), 557.

C

Calboru (Transilvania), 947, 955, 959, 986, 997, 998, 999, 1016, 1017, 1018, 1021, 1022, 1023, 1024, 1027.
Caracal (Romanaţĭ), 750, 762, 764, 765, 766, 767. 771.
Caraşu (j. Prahova), 1217.
Carbasca (j. Tecucĭŭ), 1305.
Catanele (j. Doljĭŭ), 1074.
Călăreţiĭ-Şăĭnoĭŭ (j. Ilfov), 1268, 1269, 1492, 1508, 1509.
Călinescĭ (j. Muscel), 842, 913 ,914, 916, 1061.
Călugărenĭ (j. Némţu). 1348, 1352, 1353, 1355, 1430, 1431.
Cămânzanĭ (j. Muscel), 901.
Câmpina (j. Prahova), 900.
Câmpu-Lung (j. Muscel), 828.
Celeĭŭ (Romanaţĭ), 749, 752, 753, 760, 763, 765.
Cer-Neguraş (j. Némţu), 812.
Ceraşĭŭ (j. Dâmboviţa), 1088.
Cerna (j. Tulcea), 1258, 1259, 1262, 1263, 1319, 1320, 1321, 1324, 1330, 1334, 1335, 1336, 1337, 1340, 1341, 1342, 1343, 1378, 1379, 1381, 1464, 1455, 1466, 1467, 1468, 1471, 1472, 1475, 1476, 1477.
Cernişóra (j. Vâlcea), 1553, 1556, 1560, 1565, 1570, 1573, 1574, 1578, 1580, 1583, 1585, 1591, 1596, 1602, 1604, 1607, 1608, 1609, 1610.
Cetăţuĭa (j. Vâlcea), 455, 600, 675, 694.
Chesleru (Transilvania), 945, 946, 947, 948, 965, 966, 967.
Cĭauru (j. Gorjĭŭ), 323, 433, 434.
Cindia (j. Némţu), 809, 810.
Circşĭŭ (j. Vâlcea), 1573, 1577, 1579, 1587, 1588, 1589.
Cireşĭŭ (j. Prahova), 269, 334, 350, 377, 421.
Cĭulniţa (j. Ialomiţa), 833.
Cocoţĭ (j. Mehedinţĭ), 1285.
Comuna de jos (Făgăraş—Transilvania), 945, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 956, 958, 960, 964, 967.
Corabia (j. Romanaţĭ), 493, 507, 508,

509, 517, 750, 751, 752, 573, 759, 760, 763, 766, 767, 768, 769, 770, 771.
Corbiĭ Marĭ (j. Vlaşca), 391, 392, 393, 394, 395, 743, 744, 745, 746, 748, 770.
Costescĭ (j. Vâlcea), 149, 164, 257, 261, 263, 267, 272, 273, 278, 279, 296, 306, 339, 420, 431, 434, 440, 446, 451, 509, 518, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 555, 577, 599, 604, 640, 667, 674, 693, 756, 768, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203.
Covacĭ, 248.
Craiova, 308.
Crăcăónĭ (j, Némţu), 1416, 1417.
Cristescĭ (j. Botoşanĭ), 1299, 1300, 1301, 1404, 1405, 1407, 1409, 1410, 1411, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1518, 1519, 1526, 1527.
Cucueţĭ (j. Teleorman), 3, 4, 5, 36, 58, 124, 152, 176, 226, 228, 246, 252, 253, 255, 300, 372, 373, 376, 384. 387, 388, 475. 734.
Cucutenĭ (j. Dâmboviţa), 544, 615,
Curtescĭ (Botoşanĭ), 1214, 1302, 1311, 1516, 1517, 1518.

D

Dăiţa (j. Vlaşca), 866.
Dâmboviţa (j. Muscel), 1042, 1043, 1044, 1045.
Devesel (j. Romanaţĭ), 1238, 1417, 1418, 1419, 1420, 1481.
Didescĭ (j. Teleorman), 567, 635, 641.
Dioştĭ (j. Romanaţĭ), 195, 222, 227, 229, 230, 235, 260, 261, 264, 268, 275, 276, 282, 290, 304, 329, 348, 349, 369, 370, 376, 378, 408, 430, 431, 445, 448, 453, 454, 507, 508, 509, 510, 513, 514, 535, 549, 678, 1122, 1132 1200, 1201.
Dogele (j. Vasluĭŭ), 1212.
Dobrenĭ (j. Némţu), 891, 900, 905.
Docanĭ (j. Tutova), 1194, 1271, 1306, 1396, 1537, 1539.
Dolhasca, (j. Sucéva) 911.
Dozălcea, 229.
Dozescĭ (Vâlcea), 224, 229, 241, 275, 282, 284, 303, 307, 324, 329, 331, 340, 342, 345, 358, 369, 373, 397, 454, 460, 510, 536, 549.
Dragomirescĭ (j. Némţu), 1323, 1330, 1331, 1367, 1438, 1477, 1478, 1479, 1495, 1500, 1501.
Dragoslavele (j. Muscel), 836.
Drăgăneşcĭ (j. Olt), 513, 538, 539, 776, 1130, 1133, 1134.
Drăgănescĭ (j. Teleorman), 593, 600, 614, 624, 634, 636, 642, 646, 654, 655, 672.
Drăgşanĭ (j. Teleorman), 568, 596, 602, 633, 637, 642, 647, 686, 694.
Drăguşenĭ (j. Némţu), 817.
Durău (j. Némţu), 808.

F

Făcăĭ (j. Vâlcea), 578, 615, 688, 689.
Făgăraş (Transilvania), 780, 781, 782, 785, 786, 796, 809, 811, 890, 891, 892, 893, 895, 897, 899, 900.
Fălcĭŭ (judeţul), 1348, 1349.
Focşanĭ, 209, 214, 309, 310, 311, 421, 439, 736, 769.
Filióra (j. Némţu), 1272, 1302, 1303, 1305, 1307, 1310, 1312.
Fră̆tescĭ (j. Vlaşca), 867.
Funescĭ (j. Muscel), 841, 844, 1060.

G

Galaţu (Transilvania) 991, 992, 993, 994, 1007, 1008.
Galicea-Mare (j. Doljĭŭ), 1303, 1304.
Gârcina (j. Némţu), 1355.
Gemenea (j. Dâmboviţa), 622.
Ghindăónĭ (j. Némţu), 1278, 1279, 1480.
Girov (j. Némţu), 1429.

Gĭubega (j. Doljiŭ), 1260, 1261, 1265, 1266, 1267, 1269.
Ghirgiŭ, 853, 860, 863, 868, 1036.
Glavacĭoc (j. Vlașca), 746, 747.
Gourdinița (j. Mehedinți), 227, 274, 282, 284, 285, 449, 456, 461, 481.
Golescĭ-Budi (j. Muscel), 841.
Gorgan (j. Muscel), 913, 1063.
Govora (j. Vâlcea), 29, 241, 249, 269, 270, 346, 357, 402, 403, 482, 486, 601, 607, 616.
Gratia (j. Vlașca), 748.
Grădiștenĭ (j. Muscel), 912.
Grecescĭ (j. Mehedinți), 221, 323, 367, 445, 457.
Gresia (j. Teleorman), 548, 557, 561, 575, 578, 606. 628, 646, 653, 656, 665, 667, 668, 685, 695, 699, 700.
Gridu (Transilvania), 948, 955, 959.
Gura-Beliĭ (j. Prahova), 75, 549.
Gurĭu (j. Ilfov), 1228.

H

Hangu (j. Némțu), 906, 1356, 1357, 1438, 1444.
Hărlău (j. Botoșanĭ), 819.
Hărtiescĭ (j. Musce), 826, 861.
Hărtopu (Némțu), 796, 798.
Hulmeag, (Transilvania), 821, 822, 892.
Hunia (j. Dolj), 1218.
Hurez (Vâlcea), 225, 270, 280, 301, 302, 317, 367, 428, 432, 433, 512.

I

Iașĭ (județul), 1351, 1352, 1436, 1437, 1497.
Ibișdorf (Transilvania), 959.
Ilovĕț (j. Mehedinți), 459.
Imosa (j. Mehedinți), 1253.

L

Lucurești (j. Sucéva), 910.
Lerescĭ (j. Muscel), 827, 829, 830, 831, 836, 837, 838, 845, 897.
Letescĭ (j. Némțu), 893, 894.
Ludușul-mare, (Transilvania), 1071, 1072.

M

Macedonia, 537.
Marginea, (j. Némțu), 1273.
Mestécăn (j. Némțu), 1435 1529, 1530.
Măgurele, (Teleorman), 623, 637, 659.
Mătcăncești (j. Mehedinți), 1285, 1286.
Mânăstirenĭ (j. Vâlcea), 18, 40, 71, 93, 99, 168, 179, 543, 565, 607.
Mediaș (Transilvania), 977, 978.
Meri-Petchi (j. Ilfov), 1218.
Mîeița (j. Dolj), 223. 228, 276, 293, 331, 338, 347, 352, 353, 371, 431, 432, 442, 449, 451, 459.
Muscel (județul), 246.

N

Naipu (j. Vlașca), 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 862, 863, 864, 866, 867, 868, 870, 871, 872, 873, 877, 898, 1128.
Nanov (j. Teleorman) 584, 635.

Nămăcescĭ (j. Muscel), 846.
Némţu (județ.), 1165, 1209, 1291, 1490.
Negrescĭ (j. Muscel), 837, 841, 843, 844, 846, 1138, 1140, 1148, 1151, 1152.
Nemţişor (j. Némţu), 1283, 1291.
Novacĭ (Gorjĭŭ), 10, 12, 21, 112, 135, 136, 190, 220, 226, 230, 231, 232, 236, 240, 241, 245, 248, 249, 253, 255, 265, 279, 281, 287, 288, 290, 291, 296, 319, 320, 328, 333, 335, 342, 346, 351, 354, 362, 374, 389, 390, 391, 417, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 435, 436, 444, 446, 447, 452, 455, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 494, 495, 498, 499, 501, 502, 756, 778, 793, 885, 890, 905, 908.

O

Obârşia (j. Mehedinţĭ), 1212.
Óncea (j. Covurluĭ), 729, 731, 733, 747, 761.
Ocnele-Marĭ (j. Vâlcea), 178, 403, 690.
Ocnele Sibiilor (Transilvania), 309, 310, 311, 363, 365, 408, 410, 412, 438, 446, 502, 503, 737, 740, 751, 757, 777, 779, 780, 791, 797, 814, 882, 889, 896, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 927, 988, 989, 990, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1008, 1024, 1025, 1026.
Odivoĭa (j. Vlaşca), 865.
Ohaba-Şinca (Transilvania), 950, 953, 957, 961, 962, 963, 964.
Oprişoru, (j. Mehedinţĭ), 552, 595, 639, 691, 1213.
Oltenia, 1132.

P

Păstrăvenĭ (j. Nèmţu), 1535, 1536.
Păuşescĭĭ-Măglaşĭ (j. Vâlcea), 1345, 1346, 1353, 1357, 1358, 1444, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1520, 1521, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530.
Perienĭ (j. Tutova), 1212, 1480, 1481.
Peşténa-de-sus (j. Gorjĭŭ), 171, 175, 247, 257, 258, 276, 300, 301, 302, 321, 337, 379, 515, 543, 583, 588, 647, 886.
Petrescĭĭ-de-sus (j. Gorjĭŭ), 219, 228, 231, 235, 236, 237, 238, 239, 243, 244, 245, 267, 289, 293, 294, 295, 307, 313, 314, 322, 325, 332, 335, 336, 337, 350, 360, 361, 372, 456, 458, 474, 488, 489, 490, 491, 500, 562, 735, 737, 884.
Petrósa (j. Vâlcea), 219, 226, 281, 317, 330, 346, 370.
Piatra (j. Teleorman), 34, 52, 105, 758, 760.
Pĭatra (j. Némţu), 787, 789, 790, 792, 794, 798, 804, 813, 814, 815, 816, 893.
Piucar (j. Muscel), 835.
Pleniţa (j. Doljĭŭ), 283, 292, 293, 305.
Ploescĭ, 576, 649.
Plosca (j. Teleorman), 755.
Pocĭovalişţea (j. Gorjĭŭ), 438, 476, 477, 499, 511.
Podul Vaduluĭ (j. Prahova), 374, 1087, 1088.
Poĭana (j. Prahova), 906.
Poĭana (Transilvania), 417, 418, 419, 470, 471, 502.
Polovracĭ (j. Gorjĭŭ), 227, 271, 272, 354, 453, 514.
Poplaca (Transilvania), 997, 1030.
Prahova (județul), 533, 534, 1071, 1086, 1087, 1088, 1159, 1160, 1193, 1201, 1204, 1205, 1206, 1210.
Prăjenĭ (j. Botoşanĭ), 818, 819.
Predél, (jud. Prahova), 407, 907, 908.
Pribescĭ (Muscel), p. 914.
Priboenĭ (j. Muscel), 825, 827, 832, 834, 839, 843, 913, 915, 917, 1135, 1137, 1139, 1143, 1145, 1146, 1149, 1150, 1152, 1154.
Putineĭ (j. Teleorman), 97, 754.
Putna (județul), 1209.

R

Radomir (j. Romanaţĭ), 234, 355, 441.
Raşĭ (j. Ialomiţa), 1214, 1274, 1276, 1307, 1309, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548.
Răpcĭunĭ, 899.
Rĕsboenĭ (j. Némţu), 817. 896.
R.-Vâlciĭ (Vâlcea), 87, 96, 175, 179, 243, 244, 251, 269, 298, 306, 308, 327, 329, 332, 333, 334, 341, 371, 372, 389, 401, 402, 405, 406, 407, 480, 483, 484, 485, 535, 540. 790, 1127, 1128, 1129, 1131, 1201.
Retischdorf (Transilvania), 1027, 1028, 1029, 1030.
Rogojelu (j. Gorjĭŭ), 560, 618, 626 676.
Romanescĭ (j. Gorjĭŭ), 564, 593, 611, 620, 625, 662, 679, 680, 690.
Romanĭ (j. Vâlcea), 277, 313, 430, 437, 452.
Rosnov (j. Némţu), 805, 806, 807, 1549.
Roşia (j. Gorjĭŭ), 562, 634.
Roşioru (j. Prahova), 316.
Roşioriĭ-de-Vede (j. Teleorman) 6, 25, 30, 33, 45, 49, 56, 69, 84, 110, 114, 116, 118, 121, 123, 126, 154, 156, 189, 238, 266, 339, 341, 377, 378, 379, 406, 419, 460, 472, 516, 517, 529, 533, 534, 535, 539, 544, 554, 561, 569, 570, 572, 579, 592, 596, 610, 611, 617, 645, 654, 657, 658, 660, 663, 669, 672, 673, 685, 687, 735, 742, 753, 769, 773, 774, 786, 795, 809 878, 879, 883, 887, 902, 904, 906, 907, 917, 918, 919, 920, 1121, 1122, 1129, 1132, 1202, 1203, 1207.
Rovinari (j. Gorjĭŭ), 576, 579, 627, 636, 643, 666, 691, 692.
Rueăr (j. Muscel), 825, 830, 1059.
Ruginósa (j. Némţu), 1435, 1459.
Runcu (j. Dâmboviţa), 359, 589, 622, 1124, 1125, 1206, 1211, 1212.
Runcurelu (j. Mehedinţĭ), 35, 190, 252, 292, 307, 345, 353, 536, 441, 447, 521, 535, 536, 537.
Ruptura (j. Mehedinţĭ), 1243, 1244. 1252, 1264, 1286, 1287, 1483, 1484, 1485, 1486, 1509, 1510, 1511.

S

Salcia (j. Teleorman), 137, 187, 583, 584.
Saschiz (Transilvania), 979, 980.
Satu-Nou (j. Teleorman), 645.
Satul-Dómneĭ (j. Némţu), 772, 797, 902, 903.
Săcelu (j. Gorjĭŭ), 8, 161, 166, 234, 242, 256, 289, 322, 333, 349, 435, 440, 443, 473, 474, 478, 482, 489, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 553, 591, 604, 772, 774, 775, 782, 783, 784, 785, 793, 798, 805, 812, 880, 886, 887, 889, 901, 908, 918, 921, 922, 926, 927, 1201, 1202.
Săcenĭ (j. Teleorman), 77, 128, 224, 233, 257, 259, 260, 261, 264, 265, 266, 274, 295, 301, 302, 305, 335, 373, 613, 619, 664, 682, 683, 684, 806, 807, 808, 883, 888, 902, 903, 904, 907, 919, 924, 925, 926.
Săliştea (Transilvania), 241, 251, 297, 316, 487, 488.
Sărata (j. Némţu), 813.
Sărdanu (j. Dâmboviţa), 1217.
Scărişóra (j. Tecucĭ), 1270.
Schit (j. Romanaţĭ), 1245.
Scrioştea (j. Telorman), 567, 627, 638, 688.
Sculenĭ-Ruşĭ, 1351.
Sfinţescĭ (j. Teleorman), 572.
Sgripţescĭ (j. Muscel), 828, 830, 834, 840, 842, 1141, 1142, 1143, 1144.
Sisesciĭ-de-jos (j. Mehedinţĭ), 1274, 1298, 1306, 1310, 1387, 1388, 1389, 1460, 1461, 1462, 1550, 1551, 1552.
Slatina (j. Olt), 763, 771.
Slobodţia (j. Vlaşca), 752.
Socea-Cândescĭ (j. Némţu), 1540.
Sorescĭ (j. Gorjĭŭ), 1248.
Sorenĭ (j. Romanaţĭ), 221.
Spâniştea (j. Vlaşca), 748.
Star-Chiojd (j. Buzĕŭ), 528, 703.
Stănescĭ (j. Vlaşca), 874, 875.
Stâlpenĭ (j. Muscel), 826.

Stroescĭ (j. Gorjĭŭ), 1247, 1249, 1503, 1511, 1512, 1513, 1514.
Stroescĭ (j. Vâlcea), 1553, 1554, 1559, 1562, 1563, 1566, 1567, 1569, 1572, 1577, 1578, 1580, 1581, 1582, 1584, 1586, 1587, 1589, 1592, 1593, 1596, 1597, 1598, 1600, 1601, 1605, 1606, 1610, 1611.
Sudițĭ (j. Ilfov), 1224.
Surupatele (j. Vâlcea), 540.

Ş

Şăroaĭa (Transilvania), 954, 955, 960, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 980, 981, 982, 983, 984.
Şerbănescĭĭ-de-jos (j. Olt), 38, 53, 63, 66, 80, 89, 100, 102, 539.
Şerbănescĭĭ-de-sus (j. Olt). 539.
Şinca-veche (Transilvania), 953, 957, 958.
Şona (comitatul Târnava-Mare, Transilvania), p. 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1065, 1067, 1068, 1069, 1070, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086.
Ştefănescĭ (j. Gorjĭŭ), 240, 247, 256, 288, 299, 315, 326, 368, 390, 480, 487, 491, 492.

T

Tăslăŭ (j. Némțu), 1275, 1276, 1277, 1283, 1289, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1363, 1372, 1373, 1374, 1375, 1386, 1388, 1390, 1391, 1392, 1493, 1507, 1531, 1532, 1533.
Tălmăcelu (Transilvania), 954, 958, 960, 961, 968, 969, 976.
Tecuşu-Săsesc (Transilvania), 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 949.
Târgu-Jiŭ, 87, 133, 186, 197, 273, 299, 326, 347, 383, 398.
Têrgu-Némțuluĭ, 788, 801, 816, 898.
Tirpezița (j. Doljiŭ), 273, 283, 285, 352.
Teleorman (județul), 1132.
Tesluĭŭ (j. Olt), 1199, 1200, 1203, 1204.
Timişescĭ (j. Némțu), 1354, 1487, 1488.
Iohanu-vechĭŭ (Transilvania), 986, 987, 994, 995, 996, 997, 1007, 1008, 1018, 1019, 1020 1021.
Topolovenĭ (j. Muscel), 427, 912, 915, 917.
Turcescĭ, (j. Vâlcea), 1555, 1557, 1558, 1561, 1564, 1565, 1570, 1572, 1575, 1579, 1581, 1582, 1584, 1585, 1590, 1591, 1593, 1594, 1595, 1597, 1599, 1603, 1604, 1605, 1612, 1613, 1614.
Turnu-Măgurele, 581, 582.
Turnu-Severin, 487, 848, 888.

Ţ

Ţigănescĭ (j. Muscel), 916.

U

Urdariĭ-de-jos (j. Gorjĭŭ), 106, 108, 380, 382, 383, 563, 626, 629, 644, 677.
Urdariĭ-de-sus (j. Gorjĭŭ), 545, 563, 628, 644.
Uscațĭ (j. Némțu), p. 1301, 1308, 1309, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1322, 1323, 1325, 1327, 1328, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1336, 1338, 1339, 1342, 1343, 1344, 1350, 1351, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1375, 1376, 1377, 1380, 1381, 1382, 1383, 1455, 1473, 1478, 1479, 1482, 1498, 1499, 1500, 1502, 1515, 1516, 1517, 1521.

V

Vadu (Transilvania), 950, 954, 957, 979.
Valea cu apă (j. Gorjiŭ) 515, 556, 580, 584, 609, 624, 633, 648, 661, 681, 694.
Valea Dómneĭ (j. Némțu), 815.
Valea luĭ Câne (j. Gorjiŭ), 1203, 1204.
Valea-mare (j. Muscel), 847.
Vădenĭ (j. Gorjiŭ), 32, 184.
Vălenĭ (j. Prahova), 147, 155, 527, 546, 586, 610, 614, 678, 700, 701, 702, 703, 1039, 1040, 1041, 1078.
Vălenĭ (j. Roman), 1316, 1318, 1324, 1329, 1404, 1405, 1406, 1409, 1410, 1412, 1412, 1413, 1414, 1415, 1418, 1419.
Văratec (j. Némțu), 803, 820.
Vênătorĭ (j. Némțu), 1468, 1550.
Vârtópele de sus (j. Teleorman), 670.
Vela (j. Doljiŭ), 203, 205, 207, 324.
Vidra (j. Romanațĭ), 749, 761.
Vidra, (j. Vlașca), 874.
Vieru (j. Vlașca), 869.
Viișóra (j. Némțu), 811.
Vițichescĭ (j. Muscel), 840.
Viziru (j. Brăila), 1217, 1347, 1489, 1494.
Vladimir (j. Gorjiŭ), 220, 221, 222, 223, 225, 247, 248, 267, 274, 277, 283, 285, 286, 298, 303, 304, 317, 321, 323, 330, 331, 348, 369, 371, 378, 397, 432, 443, 445, 448, 449, 450, 454, 455, 457, 458, 459, 461, 480, 493, 500, 508, 510, 550.
Vlădaĭa (j. Mehedințĭ), 94, 354.
Voinescĭ (j. Muscel), 832, 835.
Vulturul (j. Putna), 729.

Z

Zebil (j. Tulcea) 1256, 1262, 1319, 1320, 1473, 1474, 1475.

TABLA DE MATERII

I. CÂNTECE BĔTRÂNESCĬ

A. Balade şi legende

		Pag.
1.	Mioriţa	3
2.	Mĭerliţa şi Sturdul	4
3.	Cuculeţul	5
4.	Cântecul şérpeluĭ.	6
5.	Cântecul şerpóĭceĭ (variantă)	8
6.	Cântecul şérpeluĭ (variantă).	10
7.	Cântecul şérpeluĭ (variantă).	12
8.	Sórele şi luna	13
9.	Sórele şi luna (variantă)	15
10.	Cântecul luĭ Manole	18
11.	Cântecul luĭ Manolea (variantă)	21
12.	Cântecul luĭ Manolea (variantă)	25
13.	Cântecul luĭ Mircea	29
14.	Cântecul luĭ Milea (variantă)	30
15.	Cântecul Crişuluĭ	32
16.	Cântecul luĭ Iorgu Iorgovan	33
17.	Ivan Iorgovan	34
18.	Ilinca Şandruluĭ	35
19.	Niculca	36
20.	Toma Alimoş	38
21.	Toma Alimoş (variantă)	40
22.	Toma Alimoş (variantă)	43
23.	Cântecul luĭ Oncea	45
24.	Antofiţă al luĭ Vióră	49
25.	Antofiţă al luĭ Vióră (variantă)	52
26.	Aguşiţă al luĭ Topală	53
27.	Aguşiţă al luĭ Topală (variantă)	56
28.	Stoĭan Bulibaşa	58
29.	Stoĭan Bulibaşa (variantă)	60
30.	Aga Bălăcénu	63
31.	Aga Bălăcénu (variantă)	65
32.	Cântecul luĭ Mocan-Oléc.	66
33.	Cântecul luĭ Mocan Voĭnicel Oléc	69
34.	Cântecul luĭ Badu cârcĭumarul	71
35.	Cântecul Baduluĭ (variantă).	75
36.	Cântecul Banuluĭ	77
37.	Stanislav	80
38.	Cântecul luĭ Tanislau (variantă)	84
39.	Chira	87
40.	Rădiţa	89
41.	Rădiţa (variantă)	93
42.	Moşnégul	94
43.	Cântecul luĭ Radu	96
44.	Cântecul luĭ Priscovénu	97
45.	Cântec vênătoresc	99
46.	Popa Fărcaş	100
47.	Dobrişanu	102
48.	Dobrişanu (variantă)	103
49.	Dobrişan (variantă)	105
50.	Cântecul luĭ Baba-Novac	106
51.	Cântecul luĭ Călin	108
52.	Cânticul luĭ Minea (cântecul Nunuluĭ)	110
53.	Cântecul luĭ Mirea (variantă)	112
54.	Cântecul luĭ Iencea-Sabiencea	114
55.	Cântecul luĭ Costea cĭobanul	116
56.	Mogoş Vornicul	118
57.	Mogoş Vornicul (variantă)	121
58.	Mogoş Vornicul (variantă)	123
59.	Stan din Bărăgan (variantă)	124
60.	Mizil Craĭ	126
61.	Mizil Craĭ (variantă)	128
62.	Cântecul luĭ Tudorel	132
63.	Ţéranul şi Cĭocoĭul	135
64.	Ţéranul şi Cĭocoĭul (variantă)	136
65.	Gheorghiţă Poĭanul	137
66.	Bogatul şi Săracul	138
67.	Voĭchiţa	139

B. Cântece Haiducescĭ

Pag.

1. Burilénu 145
2. Cântecul luĭ Corbea (variantă) 147
3. Cântecul luĭ Corbea haĭducul (variantă) 149
4. Cântecul Codrénuluĭ . . . 152
5. Cântecul haĭduculuĭ Codrénu (variantă) 154
6. Cântecul luĭ Gheorghelaşĭu . 155
7. Cântecul luĭ Miu haĭducul . 156
8. Cântecul luĭ Miu haĭducul (variantă) 161
9. Cântecul luĭ Miu haĭducul (variantă) 164
10. Cântecul luĭ Jianu . . . 166
11. Cântecul luĭ Ghiţă Cătănuţă 168
12. Cântecul luĭ Ghiţă Cătănuţă (variantă) 171
13. Biţă Cătănuţă (variantă). . 173
14. Cântecul luĭ Păun haĭducul 175
15. Cântecul haĭduculuĭ Radu Anghel 176
16. Cântecul luĭ Iancu Jianu (variantă) 177
17. Iancu Jianu (variantă) . . 178
18. Cântec haĭducesc (variantă) 179
19. Cântecul luĭ Corbea (variantă) 179
20. Cântecul luĭ Miu haĭducul (variantă) 184
21. Cântecul luĭ Sacala . . . 186
22. Miu Sglobiu (variantă) . . 187
23. Cântecul luĭ Ioniţă haĭducul 189
24. Ioniţă haĭducul (variantă) . 190
25. Alde Nae din Vădenĭ . . 190
26. Cântecul luĭ Corbea (variantă) 191
27. Ianoş Ungurul 195
28. Cântecul luĭ Iancu Jianu (variantă) 197
29. Cântecul luĭ Cătănuţă (variantă) 199

Adenda. — C. Cântece Bĕtrânescĭ-Haĭducescĭ

Pag.

1. Chera Cheralina (variantă) . 203
2. Mihu Copilu (variantă) . . 205
3. Ghiţă Cătănuţă (variantă) . 207
4. Miul haĭducul (variantă). . 209
5. Iencea (variantă) 214

II. DOINE

A. Dragoste

Pag.

1. Foiţică tămâĭóră 219
2. Fóĭe verde Murele (variantă) 220
3. Fóĭe verde avrămésă . . 220
4. Am un foc la inimĭóră . . 220
5. Fóĭe verde şi o lalea . . 221
6. Fóĭe verde or-ce-ar fi . . 221
7. Trece Vasile călare . . . 221
8. Fóĭe verde treĭ migdale (variantă) 222
9. Frundă verde tiriplic . . . 222
10. Fóĭe verde tiriplic (variantă) 222
11. Dómne, să nu mĕ omorĭ . 223
12. Fóĭe verde maghiran (variantă) 223
13. Fóĭe verde sălcióră . . . 223
14. Flóre verde treĭ smicele . 224
15. Mĕ suiĭ în dél în cucă . . 224
16. Ce meşter te-a meşterit? . 224
17. Marióră dintre bălţĭ . . . 225
18. Marióră dintre bălţĭ (variantă) 225
19. Fóĭe verde de mărar . . 225
20. Fóĭe verde ca lipanu (variantă) 226
21. Tot trecĕnd la puĭca délu (variantă) 226
22. Fóĭe verde de mohor . . 226
23. Und'te ducĭ tu Petrişor? (variantă) 227
24. Frunduliţă de Bujor . . . 227
25. Fóĭe verde mărăcine. . . 227
26. Bată-l Dumneḑeŭ să-l bată . 228
27. Frunduliţă de şerpet (variantă) 228
28. Bată-l Dómne şi-l omóră (variantă) 228
29. Frundă verde şi-o lalea (variantă) 229
30. Marióră cu bărbat . . . 229
31. Marióră de la plaiŭ . . . 229

32. Mariţico bărbat n'aĭ (variantă) 230
33. Fóĭe verde de susaĭ . . . 230
34. Haĭ mândră 230
35. Fóĭe verde de spanac . . 231
36. Cucu cântă. . , ... 231
37. Foiliţă foĭ ca dalca . . . 231
38. Dómne să nu mĕ omorĭ . 232
39. Lasă Dómne, nu mĕ bate (variantă) 232
40. Am să las cu jurămênt . . 233
41. Dă-mĭ Dómne (variantă) . . 233
42. Foicica mĕruluĭ 234
43. Unde vĕd amanta mea . . 234
44. Mariţo de la Ceparĭ . . . 234
45. Mariţo de la Ceparĭ (variantă) 235
46. Frunḑuliţă de mărar (variantă) 235
47. De-ar fi mândre tot de-a rândul 236
48. Frunḑuliţă peliniţă . . . 236
49. Şépte văĭ şĭ-o vale-adâncă . 236
50. Sue-mĕ neĭcă, călare. . . 237
51. Puĭcă tot gândind la tine . 237
52. Frunḑuliţă de aclas . . . 238
53. Bate vêntul sălcile . . . 238
54. Bate vêntu vênturile (variantă) 238
55. Inima mea s'a jurat . . . 239
56. Crescu ĭarba, dete frunḑa . 239
57. D'aolică inimĭóră 239
58. Verde treĭ aglice 240
59. Dragostea de fată mare. . 240
60. De-aş şti neĭcă, c'aĭ veni . 240
61. Codrule, frunḑă rotundă. . 241
62. Dumbrăvĭóră, dumbrăvĭa (variantă) 241
63. Aĭ, noroc, noroc 241
64. Spune-mĭ puĭcă, şi-mĭ ghiceşte (variantă). . . . 242
65. Pĕcat de dragostea mea . 242
66. Dragoste fără noroc (variantă) 243
67. Ucigă-te crucea, drace (variantă) 243
68. Cine ĭubeşte şi lasă . . . 244
69. La fântăniţa din plaĭ . . 244
70. Puĭca neichiĭ cea dorită . . 244
71. Frunḑuliţă spic de grâŭ. . 244
72. Fóĭe verde şĭ-o lalea. . . 245
73. Aolică, mor, plesnesc . . 245
74. Vaĭ de mine, ce-am făcut? 245
75. Drum la dél, drum la vale. 246
76. Când oĭ ḑice treĭ sarmale (variantă) 246
77. Am ĭubit cât am ĭubit (variantă) 247
78. Cântă cucu. 247
79. Fóĭe verde treĭ migdale (variantă) 247
80. Marie, Marióră 248
81. Fóĭe verde treĭ smicele . . 248
82. Mândro, de dragostea nóstră. 248
83. De când ĭubĭam la copile . 249
84. Mândra pĕn' nu te ştiam . 249
85. Vâlvâe lumea de noĭ . . 249
86. Fóĭe verde sălcióră . . . 250
87. Mariuţo, Marióră (variantă) . 250
88. N'am gândit, n'am socotit . 251
89. Fóĭe verde samulastră . . 251
90. Frunḑă verde de-o lăptucă. 252
91. Fóĭe verde salbă móle . . 252
92. Câte garófe am ĭubit . . 252
93. Fóĭe verde treĭ costeĭ . . 253
94. Vară, vară 253
95. Colea 'n vale în poticele . 254
96. Mario, ce mĭ-aĭ făcut? . . 254
97. Aşa 'mĭ vine une-orĭ . . 254
98. Fóĭe verde salbă móle . . 255
99. Nu ştiŭ ce pămênt te ţine (variantă) 255
100. Asta-ĭ via, asta-ĭ viţa . . 256
101. Din ĭubitul meŭ cel mult . 256
102. Puĭcă, din pricina ta. . . 256
103. Fóĭe verde treĭ smicele . . 257
104. La ce Dómne nu murĭam . 257
105. Hamorule, hamuraş . . . 257
106. Pasăre privicătóre (variantă) 258
107. Mândruţa neichiĭ d'odată . 258
108. Mărgăritarul 258
109. Fóĭe verde foĭ de mure. . 259
110. Rĕsaĭ lună, rĕsaĭ sóre . . 259
111. Printre munţĭ, printre pădure 260
112. Iónă, a draculuĭ ĭeştĭ. . . 260
113. Pe délul luĭ Vicşorénu . . 261
114. Pe délul luĭ Săpunaru (variantă) . . . . , . . 261
115. Am ibomnică la Gorj . . 261
116. Ce-am ĭubit nu se maĭ vede 262
117. Leliţo, Săftiţo 262
118. Fóĭe verde abanos . . . 263
119. Tare 'mĭ place-a mĕ plimba 263
120. Sălcióră presădită. . . . 263
121. Firicel de ĭarbă négră . . 264
122. De ce porţĭ cămaşa négră (variantă) 264
123. Fóĭe verde bob de linte . 264
124. Fóĭe verde bob de linte (variantă) 265
125. Fă-mĕ Dómne ce m-oĭ face. 265
126. La cârciuma din pârlóge . 265
127. Nu e cés, nu e minut . . 266
128. Nu maĭ e nicĭ o fericire . 266
129. Fóĭe verde treĭ granate (variantă) 267

130. Ferice şi iar ferice (variantă) 267
131. Nu maĭ e nicĭ o ferice (variantă) 267
132. Nu maĭ e nicĭ-o fericire (variantă) 268
133. De amurezat ce sînt. . . 268
134. Ia vedĭ, Dómne ce-am ajuns. 269
135. De s'ar vinde ĭubitu (variantă) 269
136. In oraş în Calafat . . . 269
137. Când am plecat la însurat. 270
138. Fóĭe verde şĭ-o silie. . . 270
139. Bată-l crucea de hamor . 270
140. Fóĭe verde bob năut. . . 271
141. Fóĭe verde měr mustos. . 271
142. Pentru o mândră, care 'mĭ place. 272
143. Sărut ochiĭ şĭ-o sprâncénă . 272
144. Iónă, daĭcă Iónă (variantă). 273
145. Rěsaĭ lună, rěsaĭ dragă. . . 273
146. Rěsaĭ lună maĭ de grabă (variantă) 273
147. Staĭ lumină în ogradă (variantă) 274
148. Iorgule, gura matale (variantă). 274
149. Ardă-te focu, pădure. . . 275
150. Frundă verde de-alion . . 275
151. Iară frundă d'alion (variantă) 276
152. La livedile luĭ Ion (variantă) 276
153. La livadĭa luĭ Ion (variantă). 276
154. Frumos cântă cucu 'n dél . 277
155. Fóĭe verde maghiran (variantă). 277
156. Cântă cucu colea'n dél (variantă) 277
157. Staĭ, inimióră pe loc. . . 278
158. Puĭca neichi cea dorită. . 278
159. Ţine-ţĭ bărbăţelul bine . . 278
160. Frunduliţă de měr dulce . 279
161. Prietena şi vecina (variantă) 279
162. Fóĭe verde leuştén. . . . 279
163. Trandafir cu doĭ bobocĭ. . 280
164. Fóĭe verde treĭ spanace. . 280
165. Aicĭ lupiĭ mě mănâncă . . 280
166 Ho, ho, vale adîncă (variantă) 281
167. Câte fete mĭ-am ĭubit . . 281
168. Mě uĭtaĭ din dél în luncă . 281
169. Fóĭe verde de sipică (variantă) 282
170. Mě suiĭ în dél în cucă (variantă) 282
171. Frundă verde bob năut. . 282
172. Aş muri, dar nu acuma. . 283
173. Fóĭe verde ca aluna (variantă). 283
174. Fóĭe verde ca aluna (variantă). 283
175. Mândră, mândrulénа mea (variantă) 284
176. Fetiţo de negustor . . . 284
177. Să ştiŭ neică, c'aĭ pleca (variantă) 285
178. Fóĭe verde matostat . . . 285
179. Foiliţă peliniţă (variaută). . 285
180. Marióră de la Jiĭ. . . . 286

B. Dor şi jale

Pag.
1. Verde frundă stejerel. . . 287
2. Fóĭe verde lămâiţă . . . 287
3. Dorule de unde viĭ ? . . 288
4. Fóĭe verde mărăcine. . . 288
5. Am avut într'o vreme, . 288
6. Eŭ boboc, mândra boboc (variantă) 289
7. Cine nu mĭ-o crede mie. . 289
8. Vaĭ, tinereţele mele . . . 289
9. Cât trăeştĭ, neĭcă, pe lume. 290
10. Tot gândind, puĭcă, la tine 290
11. Mândruţo, numele tele . . 290
12. Frunduliţă fóĭe fragă. . . 291
13. Dragă, dragă 291
14. Fóĭe verde mărăcine. . . 291
15. Colo'n vale 292
16. In cea vale urlătóre (variantă). 292
17. Trandafir frumos 292
18. Peste podul Mogoşanĭ (variantă) 293
19. Bucură-te mânăstire (variantă). 293
20. Mě gândesc, mândro, la tine 293
21. Mândruţa mea de demult . 294
22. Drag mĭ-e délul să'l suĭ (variantă) 294
23. Spune-mĭ, mândro, m'aĭ dorit ? 294
24. Fóĭe verde mărăcine. . . 295
25. Foicică fóĭe lată 295
26. Verde, verde, de dudăŭ. . 295
27. Fóĭe verde bob areu (variantă). 296
28. Alérgă, dorule, alérgă . . 296
29. Dorule, bucată rea . . . 296
30. Verde frundă de secară. . 297
31. Cine n'are dor 297
32. Mare'ĭ délu la Bacăŭ (varianiă) 298
23. Cine n'are dor d'ajuns (variantă) 298
34. Cine n'are dor supt sóre . 298

35. Fóĭe verde d'avrămésă . . 299
36. Uşor, puĭule, uşor . . . 299
37. Unde-aud cucu cântând. . 299
38. Dorul de cine s'alégă . . 300
39. Dorul de cine se légă . . 300
40. Pe délu cu liliacu . . . 301
41. Pe délu cu liliacu (variantă). 301
42. Lasă-te, puică, de mine. . 301
43. Ţiĭ tu minte, orĭ nu ţiĭ? . 302
44. Afară'ĭ lună şi bine . . . 302
45. Dorule, ce aĭ cu mine ? . 302
46. Dorul meŭ ce l'am avut . 303
47. La vale, la Călăraşĭ . . . 303
48. Cine 'mĭ-are dor la vale . 303
49. Haĭ, haĭ, haĭ, dorule. . . 304
50. Aş trăi, şi n'am cu cine (variantă) 304
51. Busuĭoc de sub resteŭ . . 304
52. De gândurĭ, de oftat. . . 305
53. Und'te ducĭ, badeo, sărace? 305
54. Tinereţele se duc. . . . 305
55. Firicel de ĭarbă négră . . 306
56. Firicel de ĭarbă négră (variantă) 306
57. Verde, verde, rosmarin . . 307
58. Zace Ion de lungóre. . . 307
59. Colea'n vale la isvóre (variantă) 307
60. Frunḑuliţă foĭ de pur (variantă) 308
61. Voinicul neînsurat. . . . 308
62. Fóĭe verde mărăcine. . . 309
63. Curge un pârîŭ cu jele . . 309
64. Frunḑă verde ş'o răsură . . 309
65. Pasăre galbină 'n cĭoc . . 310
66. Spune-mĭ mândro. . . . 310
67. Frunḑă verde de aglică . . 311
68. Aoleo, leliţă dragă. . . . 311

C. Urît

Pag.
1. Verde frunḑă, mĕrule. . . 313
2. Fóĭe verde şĭ-o sipică. . . 313
3. Puĭca neĭchiĭ, tu eraĭ (variantă) 314
4. Frunḑuliţă, ĭarbă mare . . 314

D. Blestem

Pag.
1. Osândite-ar şi te-ar bate . . 315
2. Fóĭe verde treĭ lalele . . . 315
3. Verde frunḑă de lipan. . . 316
4. Dorul meŭ ajungă-te . . . 316
5. Aĭ puĭcă la Severin . . . 317
6. Fóĭe verde foĭ de nucĭ (varianta) 317
7. Fóĭe verde ca lipanul (variantă) 317
8. Fóĭe verde ca lipauul. . . 318
9. Drum pe dél şi pe vale (variantă) 319
10. Du-te, badeo, ducă-te. . . 319
11. Ară badea cu plugu . . . 320
12. Mândro, când ţĭ-o fi maĭ bine (variantă) 320
13. Printre ţĕrĭ, printr'amêndouĕ (variantă) 320
14. Când oĭ ḑice şĭ-un năut . . 321
15. Fóĭe verde mărăcine . . . 321
16. Am o mândră cilibie . . . 322
17. Prăpădite-aĭ neĭculiţă . . . 322
18. Maĭcă, tu când m'aĭ făcut. . 322
19. Fire-aĭ neĭc'afurisit . . . 323
20. Verdicĭcă d'o lalea. . . . 323
21. Du-te neĭcă, und' te-ĭ duce . 323
22. Fóĭe verde şĭ-o lelea . . . 324
23. Suĭ Mariţo, 'n dél la vie . . 324
24. Fóĭe verde şĭ-o lalie (variantă) 324

E. Cuculeţul

Pag.
1. Cucul 325
2. Fóĭe verde bob de bob . . 325
3. Cuculuĭ 326
4. Cântă, cuce, numaĭ mie . . 326
5. Fóĭe verde de sipică . . . 326
6. Cucul şi corbul 327
7. Und'aud cucul cântând . . 327
8. Cuculeţ de la pădure . . . 327
9. Cucule, de mic eştĭ mic . . 328
10. Fóĭe verde bob năut (variantă) 328
11. Corbuleţul 329
12. Pe culmiţa déluluĭ (variantă) . 329
13. Cuculeţ, unde-aĭ ĭernat (variantă) 329
14. Fóĭe verde şĭ-o lăptucă (variantă) 330
15. Se'ngână corbul cu cucul (variantă) 330
16. Fóĭe verde foĭ ca nucul (variantă) 330
17. Fóĭe verde treĭ lăptucĭ (variantă) 331
18. Cucule, voĭnicule (variantă) . 331
19. Cuculeţ de sadină (variantă). 331
20. Cântă cucu sus pe cracă . 332
21. Vine cucu (variantă) . . . 332

22. Verde frunḑă mărăcine (variantă) 333
23. Fóĭe verde foĭ ca bobul . 333
24. Cuculeţ cu pana sură . . 333
25. Fóĭe verde şi-o răsură (variantă) 334
26. Cucule, nu maĭ cânta (variantă) 334
27. Fóĭe verde ca nalba. . . 335
28. Verde frunḑă de şerpetu . 335
29. Cântă cucu şi-o mĭerliţă. . 335
30. Cântă cucu să mĕ duc . . 336

F. Murguleţul

Pag.
1. Démnă murguleţ 337
2. Murgule, căluţul meŭ (variantă) 337
3. Indémnă, 'ndémnă murguleţ variantă). 338
4. Frunḑuliţă bob anglas (variantă) 338
5. Murguleţ, căluţul meŭ (variantă) 339
6. Fóĭe verde foĭ de praz . . 339
7. Ce staĭ murgule trist? . . 340

G. Călătorie-Streinătate

Pag.
1. Vaĭ voĭnic strein!. . . . 341
2. Colinda-ĭ ţĕrile tóte (variantă) 341
3. Puseĭ lacătu la pórtă (variantă) 342
4. Fóĭe verde mărăcine. . . 342
5. Rĕŭ şade munteluĭ (variantă) 343
6. Fóĭe verde fóĭe lată (variantă) 343
7. Amară streinătate. . . . 344
8. Când eram în vremea mea. 345
9. Când eram în vârsta mea (variantă) 345
10. Fóĭe verde şi-o lalea (variantă) 346
11. Păsărică după lac. . . . 346
12. Unde-aud mĕ duc, mĕ duc 346
13. Unde-aud că plec (variantă) 347
14. Sună, sună. 347
15. Sună, sună şi resună (variantă) 348
16. Fóĭe verde rosmarin. . . 348
17. Cine'mĭ flueră prin luncă? 348
18. Cine flueră prin luncă? (variantă) 349
19. Cine 'ĭ singurel ca mine? 349
20. Străinaş maică, ca mine (variantă) 350
21. De s'ar face délu, şes (variantă) 350

H. Cătănie

Pag.
1. Cât îĭ Sibiu de mare . . 351
2. Tu te ducĭ, badeo sărace . 351
3. Rămâĭ mândro (variantă) . 352
4. M'a făcut maĭca ficĭor . . 352
5. Rĕŭ, maĭcă, m'aĭ blestemat 352
6. Vino, mândro, de mĕ veḑĭ. 353
7. Frunḑă verde d'asomie . . 353
8. Plânge-mĕ maĭcă cu dor . 354
9. Verde fóĭe de mohor (variantă) 354
10. Fóĭe verde mândălac. . . 354
11. Pentru-o armă ruginósă . . 355
12. Frunḑuliţă şĭ-o lămâe . . 355
13. Recrutul. 356
14. Fóĭe verde de năut (variantă) 356
15. Moşnégul (variantă) . . . 357
16. La umbră de stejerel . . 358
17. Fóĭe verde dedeţel (variantă) 358
18. Rĕŭ e, dómne prin streinĭ. 359
19. Fóĭe verde bujor. . . . 359
20. Fóĭe verde matostat. . . 360
21. Fóĭe verde treĭ bujorĭ. . . 361
22. Fóĭe verde mărăcine. . . 361
23. Frunḑuliţă usturoĭ . . . 362
24. Tu te ducĭ bade sărace (variantă) 363
25. In vĕrfuţul nuculuĭ (variantă) 364
26. Eşĭ mândră, păn'la feréstră . 364
27. Poruncitu-mĭ-o Ion . . . 365
28. Rĕmas bun tată şi maică . 365

I. Voinicescĭ-haiducescĭ

Pag.
1. Ce mĭ-e drag pe lume . . 367
2. Ce mĭ-e drag mie pe lume (variantă) 367
3. Frunḑuliţă foĭ smicéua (variantă) 368
4. Verde, verde de năut (variantă) 368
5. Pe dél viŭ, pe dél mĕ duc . 369
6. Drag mĭ-a fost calu bălan . 369
7. Fóĭe verde de tulpan (variantă). 369
8. Cal bălan şi şaua verde (variantă) 370

9. Frunḑuliţă filalea 370
10. Fóïe verde şï-o lalea (variantă) 370
11. Lunca Călineştilor . . . 371
12. Voinic lotrén 371
13. Drag mï-a fost 371
14. Mĕ mână taïca la plug . . 372
15. Dar'ar Dumneḑeŭ să ningă 372
16. Fóïe verde bob năut. . . 372
17. Fóïe verde treï spanace. . 373
18. La cârcïuma din pârlóge (variantă) 373
19. Foïuliţă popâlnic 373
20. Fóïe ruptă'n cincï. . . . 374
21. M'a făcut maïca pe mine (variantă) 374
22. Astă-ḑï béŭ şi mâïne béŭ . 375
23. Fóïe verde treï scaeţï (variantă) 376
24. Dunăre, apă vióră. . . . 376
25. Când eram copilaş mic . . 377
26. S'a trecut Vinerea mare. . 377
27. Cine e voïnic, voïnic. . . 378
28. Fóïe verde mărăcine. . . 378
29. Vuï, vuï, mândrele mele ! . 378
30. Vuï, vuï, vuï mândrele mele (variantă) 379
31. Infrunḑeşte, codre, bine. . 379
32. Cântă, cuce, numaï mie (variantă) 379
33. La cârcïuma din pădure. . 380
34. Fóïe verde bob năut. . . 380
35. Foiliţă foï de prun . . . 381
36. Sub pólele codruluï . . . 381
37. Doïna luï Cartian. . . . 382
38. Fóïe verde şï-o sipică . . 382
39. Fóïe verde solz de peşte . 383
40. Fóïe verde de sulfină . . 383
41. F..u-te'n lege, Olteţ . . . 383
42. Fóïe verde bob năut. . . 384
43. Vin, mândro, de mĕ găteşte. 384
44. Mĕ urcaï în dél în luncă . 385
45. Saltă inimïóra'n mine (variantă) 385
46. Frunḑuliţă ismuliţă . . . 387
47. Fóïe verde bob năut. . . 387
48. Fóïe verde bob năut. . . 388
49. Mĕ făcu maïca pe mine (variantă) 388
50. Verduliţă de făsuï . . . 388
51. Teïuleţ cu fóia lată . . . 389
52. Tótă lumea 'mï ḑice haïduc. 389
53. Frunḑuliţă ca smicéua . . 390
54. Cine mi-ï voïnic lotrén . . 390
55. N'am o cale să mĕ duc . 391
56. Doïna haïduculuï Ion Tunsu. 391
57. Mugur, mugur, mugurel. . 392
58. Fóïe verde solz de peşte . 392
59. Arde podu Mogoşóïeï . . 393
60. Fóïe verde de treï fire . . 393
61. Fóïe verde mĕr creţesc. . 394
62. Fóïe verde rug întins . . 394
63. Bulgăraş de ghïéţă rece. . 395
64. Tînĕră, copilă dragă . . . 395
65. Inimïóră, inimïóră . . . 395

J. Bachice

Pag.
1. Fóïe verde de treï mure . 397
2. M'am jurat că nu béu vin. 397
3. De treï ḑile béu la bere . 398

III. CÂNTECE DE NUNTĂ

Pag.
1. Cântecul gineruluï. . . . 401
2. Cântecul mireseï 401
3. Cântecul nunuluï 402
4. Cântecul gineruluï (variantă) 402
5. Cântecul braduluï mireseï (v.) 403
6. Cântecul nunuluï 403
7. Cântecul mireseï (variantă). 404
8. Cântecul mireseï (variantă). 405
9. Zorile mireseï 405
10. Zorile mireseï (variantă). . 406
11. Hora mireseï 406
12. Cântecul cumĕtruluï . . . 407
13. O urare de nuntă. . . . 407
14. Oraţie de nuntă 408
15. Versul colaculuï 408
16. Oraţia pintenuluï 410
17. Oraţie 412

IV. STRIGĂTURĬ

		Pag.
1.	Frunḑuliţă busuĭoc . . .	417
2.	Hora mare (variantă) . .	417
3.	Trecuĭ rîu ars de sete . .	417
4.	Fetele aşa ḑic.	418
5.	Sapă, dracu 'n voĭ ficiorĭ .	418
6.	Nevasta de astă ĭarnă . .	418
7.	Fóĭe verde de trifoĭ . . .	419
8.	Paguba de cincĭ groşiţe. .	419
9.	Haĭ, săracu sulimanu . .	419
10.	Are popa două fete . . .	420
11.	Fata popiĭ din Sălişte . .	420
12.	Maĭ strânge-te, lele . . .	420
13.	Verde fóĭe mĕr sălciu . .	421
14.	Măĭ băĭete fermecate. . .	421
15.	Nevastă c'a mea frumósă .	421
16.	Cât îi Cernădia mare . .	422
17.	Fetele de la Novacĭ . . .	422
18.	Drum la dél şi drum la vale.	422
19.	Fóĭe verde şĭ-o lalea. . .	423
20.	Dă-te lele, nu-te da (variantă).	423
21.	Fóĭe verde murele . . .	423
22.	Şi să miră némul meŭ . .	424
23.	Verde frunḑă peliniţă . .	424
24.	Şi maĭ daţĭ cu gurile . .	424
25.	Ḑi-o, ḑi-o, n'o sminti . .	425
26.	Vaĭ de mine mor de cald .	425
27.	Mândro, mâncate-ar câiniĭ .	425
28.	Strigătură de horă . . .	426
29.	Strigătură de horă (variantă)	427
30.	Fóĭe verde treĭ granate . .	428
31.	Frunḑuliţă treĭ migdale . .	428
32.	Ucigă-te crucea drace . .	428
33.	Frunḑuliţă rug întins. . .	429
34.	Mândruliţo, pentru tine . .	429
35.	Cântecul cĭocoilor. . . .	429
36.	Destul de voĭnicel mĭ-am fost.	430
37.	Fóĭe verde lobodă . . .	430
38.	Colea 'n vale la isvóre . .	430
39.	Fóĭe verde de o maslină (variantă)	431
40.	Fóĭe verde bob năut. . .	431
41.	Frunḑuliţă de-o sipică . .	431
42.	La tulpan la crucea 'naltă .	432
43.	Mândrulénă, pentru tine. .	432
44.	Dómne, ce-am ajuns. . .	432
45.	Mândra mea e o teleleĭcă .	433
46.	De treĭ aĭ primar fuseĭ. .	433
47.	Treĭ ibomnicĭ am pe lume.	433
48.	Mĕ rog doĭcă, doĭculiţă . .	434
49.	Verdicică treĭ sarmale . .	434
50.	Cum aş face, fa Mariţă. .	434
51.	Frunḑuliţă foĭ mărunte . .	435
52.	Frunḑuliţă d'arţăraş . . .	435
53.	Nu ştiĭ, vecine, ceva? . .	435
54.	Şi ţi-am spus eŭ, Sâmbătă.	436
55.	Ce caţĭ, lele, pe colnic?. .	436
56.	Pentru tine, dragă fată . .	436
57.	Tótă nóptea bat la pórtă (variantă	437
58.	Dumneḑeu m'a poticnit (variantă)	437
59.	Puĭcă, dau să viu la tine (variantă)	437
60.	Spune-mĭ mândro. . . .	438
61.	Măĭ bădiţă, tu eştĭ câne .	438
62.	Bată-te crucea bărbat . .	438
63.	Fóĭe verde mĕr sălciŭ . .	439
64.	Frunḑă verde de safat . .	439
65.	Aoleo, ce mult doresc . .	439
66.	Fóĭe verde bob urez. . .	440
67.	Leĭcuţa cu ochiĭ verḑĭ . .	440
68.	Vaĭ, sĕracul, omu prost (variantă)	441
69.	Merge racu să se 'nsóre .	441
70.	Firicel de pelin verde . .	441
71.	Frunḑuliţă de vizdeu (variantă)	442
72.	La pĕru cu perili. . . .	442
73.	La pĕru cu perile (variantă) .	442
74.	Fóĭe verde d'un dudăŭ. .	443
75.	Sălcióră presădită. . . .	443
76.	Frunḑă verde fóĭe lată . .	443
77.	Măĭ băĭete, băĭeţele . . .	444
78.	Ia veḑĭ bătuta de stelè . .	444
79.	Şi mĕ dóre peste 'ncins . .	444
80.	Fóĭe verde bob năut (variantă)	445
81.	Aolele Dómne	445
82.	Frumóse sînt unele . . .	445
83.	Puĭca mea din Mehedinţĭ .	446
84.	D'asudat am asudat . . .	446
85.	Şi-aş fi bucuros catană . .	446
86.	Cine te-a făcut pe tine (variantă)	447
87.	Frunḑuliţă de năut (variantă)	447
88.	Fóĭe verde mărăcine. . .	447
89.	Mândro, mâncate-ar câiniĭ .	448
90.	Fóĭe verde treĭ lalele (variantă)	448
91.	Frunḑuliţă treĭ spanace . .	448

92. Mândra neichiĭ tu eraĭ . . 449
93. Frundă verde arţăraş. . . 449
94. Fóĭe verde otintévă . . . 449
95. Fóĭe verde ismă créţă . . 450
96. Sărutatul de culcat . . . 450
97. Fóĭe verde de treĭ peştĭ. . 450
98. Drăguţă nevasta mea. . . 451
99. Sârba doftorilor 451
100. De'nsurat m'aş însura . . 451
101. Fă-mĕ Dómne ce m'oĭ face . 452
102. Frunduliţă treĭ maline . . 452
103. Fóĭe verde peliniţă . . . 452
104. Fóĭe verde bob năut. . . 453
105. Spune-mĭ, puĭcă, adevĕrat . 453
106. Aidi, Anico, la ceşmele. . 453
107. De cât în saraolie . . . 454
108. Fóĭe verde şĭ-o lalea . . 454
109. Bărbăţelu nătărăŭ. . . . 454
110. I-audĭ, lele, popa tócă . . 455
111. Fóĭe verde usturoĭ . . . 455
112. Fóĭe verde matostat . . . 455
113. Ce-aĭ făcut paralele . . . 456
114. Mariţo, de dragul tĕŭ . . 456
115. Bate-o, bate-o 456
116. Cĭocârlanu s'a 'mbĕtat . . 457
117. Iar acum şi nicĭ acum . . 457
118. Nu te uĭta la cojoc . . . 457
119. Nu mĕ bate maĭcă . . . 458
120. Măĭ cazace, căzăcele. . . 458
121. Fóĭe verde şĭ-o măslină. . 458
122. Mĕ'ntrébă ibomnicelul (variantă) 459
123. Spune, afurisito, spune (variantă) 459
124. Spune-mĭ mie ibomnica (variantă) 459
125. De mititel mĕ 'nsuraĭ . . 460
126. Unde-ţĭ vĕd ţiţca. . . . 460
127. Fóĭe verde rug întins . . 460
128. Mândro, când eraĭ a mea. . 461
129. Fóĭe verde bob areu. . . 461
130. S'a gătat cu spusele. . . 461
131. Unguru e fiéră spurcată. . 462
132. Ungurĭĭ ne-or prăpădi . . 462
133. Unguru e liftă rea. . . . 462
134. Am scăpat de turcĭ, de grecĭ. 463
135. Haideţĭ, băĭeţĭ, să jucăm. . 463
136. Leliţa de peste Jiĭ . . . 463
137. Cătănire-aş cătăni . . . 464
138. Pentru tine dragă fată . . 464
139. Rĕŭ mĕ'ndémnă inima . . 464
140. Să ĭeşĭ pe lună 464
141. Mândrulénă ca a mea . . 465
142. De dorul tĕŭ 465
143. Mândro, mândruléna mea . 465
144. Dragu meŭ, care mĭ-e drag . 465
145. Fetişóră din alt sat . . . 466
146. Sus, sus, sus, opinca, sus. . 466
147. Haideţĭ fecĭorĭ să jucăm. . 466
148. Opincuţa de junică . . . 466
149. Măĭ, Marie, Marióră . . . 467
150. Dragostea nóstră de mult . 467
151. Ieşĭ Anico la portiţă. . . 467
152. Dragu-mĭ bădiţul meŭ . . 467
153. Haĭdeţĭ fetilor la joc. . . 468
154. Fetiţă de om bogat . . . 468
155. Haida, fetiţo, la joc . . . 468
156. Dragă mi-e mândruţa 'naltă . 468
157. Dragu-'mĭ mândruţa 'naltă (variantă) 469
158. N'am mândră pe unde da . 469
159. O, Jiană, bate-o focu. . . 469
160. Pe la Ióna prin obor . . 469
161. Fóĭe verde siminoc . . . 470
162. Iată, bătuta de stele . . . 470
163. Câte fete's cu cheptare . . 470
164. Haĭ, leliţo scurtă 'n burtă . 470
165. Mĕ mână mama la joc . . 471
166. Pagubă de o piţulă . . . 471
167. Unde vĕd copilele . . . 471
168. Unde vĕd cârdu de fete (variantă) 472
169. Fetele din Roşiorĭ . . . 472
170. Leliţa cu ochiĭ verdĭ. . . 472
171. Pe uliţa care'mĭ drag . . 472
172. Cine l'a iubit nu crede. . 473
173. Uşurel cu iubitu 473
174. Sucă te, suceşte-te . . . 473
175. Lele, a draculuĭ maĭ eştĭ . 473
176. Mĕ rógă vecina nóstră . . 474
177. De la noĭ a treia casă (variantă) 474
178. Fóĭe verde samulastră (variantă) 475
179. Ce mi-ĭ drag, nu mi-ĭ urât . 475
180. Mĕ suiĭ p'un cĭob de sticlă 475
181. Săracĭĭ nădragiĭ meĭ. . . 476
182. Geaba, lele eştĭ fudulă . . 476
183. Plécă popa la pădure . . 476
184. Frunduliţă d'aliluĭ . . . 477
185. Fetico de om bogat. . . 477
186. Şi mĕ dor picĭórele . . . 477
187. Şi aolică ce potop . . . 478
188. Fóĭe verde lemn de sus . 478
189. Fóĭe verde lemn de sus (variantă) 478
190. Măĭ băete băeţele. . . . 479
191. Fóĭe verde de năut . . . 479
192. Dragile mele de fete . . 479
193. Fóĭe verde foĭ de nuc . . 480

194. Fóie verde bob năut . . 480
195. Fóie verde mărgărit (variantă). 480
196. Din Siret și până'n Prut (variantă) 481
197. Și te 'nvârte pe sub mână. 481
198. Și te sucă pe sub mână (variantă) 481
199. Fóie verde mărgărit (variantă) 482
200. Fóie verde trei sipice. . . 482
201. Lelea 'naltă și d'uscată. . 482
202. Fóie verde de doi bradi . 483
203. Hai, surată, să mai bem . 483
204. Nevestică ca a mea . . . 483
205. Fir'ai al dracului de fus . 484
206. Fóie verde bob de linte. . 484
207. Fóie verde salbă móle . . 484
208. Fóie verde fir de boz . . 485
209. Când m'aș vedea cu bărbat 485
210. Fóie verde foi de nucă. . 485
211. Fóie verde și-o lalea. . . 486
212. Fóie verde trei boblinte. . 486
213. Fóie verde foi de fragă. . 486
214. Fóie verde și-o lelea . . 487
215. Frundă verde de arțar . . 487
216. Frundă verde arțăraș . . 487
217. Câte fete 'n brațe-am strâns 488
218. Verde frundă și-o lalea . . 488
219. Am o doică, am o lele. . 488
220. Mândră fir'ai a naibilui. . 489
221. Verduliță trei migdale . . 489
222. Ce cați mândră pe șușă? 489
223. Verde, verde, rosmarin . . 490
224. Verde peliniță 490
225. Fóie verde peliniță . . . 490
226. Verde, verde de lelea . . 491
227. Verde, verde foi spanac. . 491
228. Ia-mě Dómne 491
229. Mândruță a dracului ești . 492
230. Fóie verde și-o lalea. . . 492
231. Fóie verde de dudău . . 492
232. Fóie verde maghiran. . . 493
233. Ungurén, ungurenaș . . . 493
234. Ungurén, ungurenaș (variantă). 493
235. Fóie verde busuioc . . . 494
236. Frunduliță și-o lalea. . . 494
237. Venii séra de la sapă (variantă) 494
238. Nevastă ca a mea frumósă. 495
239. Frundă verde și-o lalea (variantă) 495
240. Fóie verde trei lămâi . . 496
241. Fata popii, Maria. . . . 496
242. Fóie verde și-o lalea. . . 496
243. Verduliță de bujor . . . 497
244. Dise mama către mine (variantă) 497
245. Fóie verde colalie . . . 497
246. Bate-mě Dómne, pe mine . 498
247. Pentru mândra care'mi place 498
248. Puiculița de demult . . . 498
249. Măi bădiță, novăcene . . 499
250. Fóie verde și-o lalea . . 499
251. Foițică siminoc 499
252. Fóie verde matostat . . . 500
253. Iubește, neică, iubește (variantă). 500
254. Foiliță solz de pește (variantă). 500
255. Lelea care e măréță. . . 501
256. Nevasta care iubește. . . 501
257. Vêndui via și moșia . . . 501
258. Aida drace, ia-o 'n cârcă . 502
259. Ciobănel la oi am fost . . 502
260. Fă-mě pasăre pestriță . . 502
261. Nu te uita, lele, nu . . . 503

V. CANTECE ȘI JOCURI DE COPII

Rugăciuni și cântece de copii

Pag.
1. Cântecul melcului. . . . 507
2. Cântecul melcului (variantă). 507
3. Cântecul ariciului. . . . 508
4. Cântecul ariciului (variantă). 508
5. Cântecul ariciului (variantă). 508
6. Cântecul caprei 509
7. Cântecul caprei (variantă) . 509
8. Cântecul caprei (variantă) . 509
9. Rugăciunea pentru plóie . 510
10. Treci plóie (variantă) . . 510

11. Cântecul gărgăriţeĭ . . . 510
12. Puseĭ şaua pe treĭ caĭ . . 511
13. Oleleu! ce vĕḑuĭ! . . . 511
14. Óĭe, óĭe rapănă 512
15. Óĭe, óĭe rapănă (variantă) . 512
16. Óĭe, óĭe rapănă (variantă) . 513
17. Óĭe, óĭe rapănă (variantă) . 513
18. Fóĭe verde de-un susaĭ . . 514
19. Veni timpul să mĕ 'nsor (variantă) 514
20. Făcuĭ focu pe-un cojoc (variantă) 515
21. Făcuĭ focu sub covercă (variantă) 515
22. D'unde viĭ, mă Nuţule?. . 516
23. Cântecul cuculuĭ 516
24. Cântecul berḑeĭ 517
25. Jocul d'a pitulata. . . . 517
26. Jocul d'a pitulata (variantă). 517
27. Jocul d'a pitulata (treĭ variante) 518

VI. COLINDE

Pag.
1. Pluguşorul 521
2. Pluguşorul (variantă). . . 522
3. In cele case luminóse . . 523
4. D'acilea 'n vadu Brăileĭ. . 523
5. Florile d'albe de mĕr . . 524
6. Şi 'ntrébă, şi 'ntrébă . . 524
7. Ia sculaţĭ, sculaţĭ 525
8. Leroĭ, în aceste curţĭ . . 525
9. Prin cel cel 526
10. La tulpină l'aştĭ doĭ merĭ . 527
11. In ḑiua de sfînt Vasile . . 527
12. Dómne Isuse Christóse . . 528
13. Colind la sfîntu Vasile . . 528
14. Vasilca 529

VII. GHICITORĬ. . 533

VIII. DESCÂNTECE

A. Descântece de deochĭ

Pag.
1. Descântec de deochĭŭ. . . 543
2. Descântec de deochĭŭ (variantă) 543
3. Descântec de deochĭŭ (variantă) 544
4. Descântec de deochĭŭ (variantă) 544
5. Descântec de deochĭŭ (variantă) 545
6. Descântec de deochĭŭ (variantă) 546
7. Descântec de deochĭŭ . . 546

8. Descântec de deochiŭ (variantă) 547
9. Descântec de deochiŭ (variantă) 547
10. Descântec de deochiŭ (variantă) 548
11. Descântec de deochiŭ (variantă) 549
12. Descântec de deochiŭ (variantă) 549
13. Descântec de deochiŭ (variantă) 550
14. Descântec de deochiŭ (variantă) 551
15. Descântec de deochiŭ (variantă) 552
16. Descântec de moroiŭ. . . 553
17. Descântec de moroiŭ (variantă) 554
18. Descântec de deochiŭ (variantă) 554
19. Descântec de deochete (variantă) 555
20. Descântec de deochiŭ . . 556
21. Descântec de rîmnă . . . 556
22. Descântec de deochete (variantă) 557
23. Descântec la naşterea copilului 557
24. Descântec de deochiŭ (variantă) 558

B. Descântece de sóre sec

Pag.
1. Descântec de sóre sec . . 559
2. Descântec de sóre sec . . 560
3. Descântec de sóre sec (variantă) 561
4. Descântec de sóre sec (variantă) 561
5. Descântec de sóre sec (variantă) 562
6. Descântec de sóre sec (variantă) 562
7. Descântec de sóre sec (variantă) 563
8. Descântec de sóre sec (variantă) 563
9. Descântec de sóre sec (variantă) 564
10. Descântec de sóre sec (variantă) 565
11. Descântec de sóre d'ĕl mare. 565

C. Descântece de apucate

Pag.
1. Descântec de strâns . . . 567
2. Descântec de apucate . . 567
3. Descântec de apucat (variantă) 568
4. Descântec de apucat (variantă) 569
5. Descântec de apucate (variantă) 570
6. Descântec de apucate (variantă) 570
7. Descântec de apucate (variantă) 571
8. Descântec de apucate (variantă) 571
9. Descântec de apucate (variantă) 572
10. Descântec de strîns (variantă) 572

D. Descântece de cuţit

Pag.
1. Descântec de pus cuţitul . 575
2. Descântec de pus cuţitul (variantă) 576
3. Descântec de luat cuţitul. . 576
4. Descântec de întors cuţitul (variantă) 577
5. Descântec de luat cuţitul (variantă) 578
6. Descântec de luat cuţitul (variantă) 578
7. Descântec de luat cuţitul (variantă) 579
8. Descântec de întors cuţitul (variantă) 579
9. Descântec de luat cuţitul . 580
10. Descântec de junghiŭ . . 581
11. Descântec de ţépă . . . 582
12. Descântec de cuiŭ . . . 583
13. Descântec de junghiŭ (variantă) 583
14. Descântec de junghiŭ (variantă) 584
15. Descântec de junghiŭ (variantă) 584
16. Descântec de junghiŭ (variantă) . , ... 585
17. Descântec de junghiŭ (variantă) 586
18. Descântec de junghiŭ (variantă) 586
19. Descântec de junghiŭ saŭ de mătrăgună 586

20. Descântec de junghiŭ (variantă) 587
21. Descântec de junghiŭ (variantă) 588
22. Descântec de rînză . . . 588
23. Descântec de rînză (variantă) 589

E. Descântece de veninare de şérpe

Pag.
1. Descântec de veninare de şérpe. 591
2. Descântec de şérpe . . . 592
3. Descântec de şérpe . . . 592
4. Descântec de şérpe (variantă) 593
5. Descântec de şérpe (variantă) 593
6. Descântec de şérpe (variantă) 594
7. Descântec de muşcătură de şérpe 594

F. Descântece de muma păduriĭ

Pag.
1. Descântec de muma păduriĭ 595
2. Descântec de muma păduriĭ (variantă) 596
3. Descântec de plâns . . . 596
4. Descântec de spărietură. . 597
5. Descântec de muma păduriĭ 597
6. Descântec de spaĭmă . . 598

G. Descântece de bubă

Pag.
1. Descântec de bubă . . . 599
2. Descântec de bubă (variantă) 600
3. Descântec de dălac . . . 600
4. Descântec de dălac (variantă) 601
5. Descântec de bubă . . . 602
6. Descântec de bubă (variantă) 602
7. Descântec de bubă (variantă) 603
8. Descântec de bubă (variantă) 604
9. Descântec de bube dulcĭ. . 604
10. Descântec de bubă (variantă) 605
11. Descântec de bubă (variantă) 606
12. Descântec de bubă (variantă) 606
13. Descântec de bubă (variantă) 607
14. Descântec de bubă (variantă) 607
15. Descântec de bubă (variantă) 608
16. Descântec de bubă (variantă) 609
17. Descântec de bubă (variantă) 610
18. Descântec de bubă (variantă) 610
19. Descântec de bubă (variantă) 611
20. Descântec de bubă (variantă) 611

H. Descântece de brâncă

Pag.
1. Descântec de brâncă. . . 613
2. Descântec de brâncă (variantă) 614
3. Descântec de brâncă (variantă) 614
4. Descântec de brâncă (variantă) 615
5. Descântec de brâncă (variantă) 615
6. Descântec de brâncă (variantă) 616
7. Descântec de brâncă (variantă) 616
8. Descântec de brâncă (variantă). 617
9. Descântec de brâncă (variantă) 618
10. Descântec de brâncă (variantă) 619
11. Descântec de brâncă (variantă) 620
12. Descântec de brâncă (variantă) 620
13. Descântec de brâncă. . . 622

I. Descântece de izdat

Pag.
1. Descântec de izdat . . . 623
2. Descântec de izdat (variantă). 624
3. Descântec de izdat (variantă). 624
4. Descântec de izdat (variantă). 625
5. Descântec de dor de inimă . 625
6. Descântec de izdat (variantă). 626
7. Descântec de izdat (variantă). 626
8. Descântec de izdat (variantă). 627
9. Descântec de izdat (variantă). 627
10. Descântec de izdat (variantă). 628
11. Descântec de izdat (variantă). 628
12. Descântec de izdat (variantă). 629

J. Diferite descântece

Pag.
1. Descântec de oftică . . . 631
2. Descântec de frigurĭ . . . 633
3. Descântec de isbitură . . 633
4. Descântec de isbitură (variantă) 634
5. Descântec de trânjĭ . . . 634
6. Descântec de trânjĭ (variantă) 635
7. Descântec de bóla copiilor . 635
8. Descântec de bóla copiilor (variantă) 636

9. Descântec de mătrice . . 636
10. Descântec de mătrice (variantă) 637
11. Descântec de mătrice (variantă) 637
12. Descântec de mătrice (variantă) 638
13. Descântec de mătrice (variantă) 638
14. Descântec de gâlcĭ . . . 639
15. Descântec de gâlcĭ (variantă) 639
16. Descântec de gâlcĭ (variantă) 640
17. Descântec de gâlcĭ . . . 640
18. Descântec de obrintélă . . 641
19. Descântec de obrintélă (variantă) 641
20. Descântec de obrintélă (variantă) 642
21. Descântec de obrintélă (variantă) 642
22. Descântec de năjit . . . 643
23. Descântec de năjit (variantă) 643
24. Descântec de surdumacĭ. . 644
25. Descântec de surdumacĭ (variantă) 644
26. Descântec de moleţĭ. . . 645
27. Descântec de moleţĭ (variantă) 645
28. Descântec de spurcat . . 646
29. Descântec de întâmpinat . 646
30. Descântec de tâmpinătură (variantă) 647
31. Descântec de Sfinte . . . 647
32. Descântec de Sfinte . . . 648
33. Descântecul din Şoĭmane . 649
34. Descântec din Ĭele . . . 650

K. Vrăjĭ

Pag.
1. Descântec pentru vĕrsat cositorul 653
2. Descântecul cositoruluĭ . . 654
3. Descântecul cositoruluĭ (variantă) 654
4. Descântecul argintuluĭ viŭ . 655
5. Descântecul argintuluĭ viŭ (variantă) 656
6. Descântecul argintuluĭ viŭ (variantă) 657
7. Descântecul argintuluĭ viŭ (variantă) 658
8. Descântecul argintuluĭ viŭ (variantă) 659
9. Descântec de întorsurĭ . . 660
10. Descântec de întorsurĭ . . 661
11. Descântec de întorsurĭ (variantă) 662
12. Descântec de judecată . . 663
13. Descântec de judecată (variantă) 664
14. Descântec de judecată (variantă) 665
15. Descântec de judecată (variantă) 666
16. Descântec de potolirea duşmanilor 667
17. Descântec de amuţirea bărbatuluĭ 667
18. Descântec de legat omul . 668
19. Descântec de deslegat ómeniĭ 668
20. Descântec de deslegat bărbatul (variantă). . . . 669
21. Facere de dragoste . . . 669
22. De dragoste (variantă) . . 670
23. Vrajă de dragoste (variantă). 672
24. Vrajă de dragoste (variantă) 672
25. Descântec de dragoste . . 674
26. Descântec de dragoste (variantă) 674
27. Descântec de dragoste (variantă) 675
28. Vrajă de dragoste . . . 676
29. Vrajă de dragoste (variantă). 677
30. Vrajă de dragoste (variantă). 678
31. Descântec de dragoste (variantă) 678
32. Vrajă de dragoste (variantă). 679
33. Vrajă de dragoste (variantă) 680
34. Vrajă de dragoste (variantă) 681
35. Descântec de dragoste (variantă) 682
36. Descântec de dragoste (variantă) 683
37. Întorsurĭ pentru facere de dragoste. 684
38. Descântec de urît. . . . 685
39. Descântec de scrisă . . . 685
40. Vrajă de scrisă 686
41. Vrajă de scrisă (variantă) . 687
42. Vrajă de scrisă (variantă) . 687
43. Vrajă de scrisă (variantă) . 688
44. Descântec de scrisă (variantă). 688
45. Descântec de scrisă cu cărbunĭ 689
46. Descântec de scrisă cu cărbunĭ (variantă). . . . 690
47. Vrajă de scrisă (variantă) . 690
48. Vrajă de scrisă (variantă) . 691
49. Vraja de scrisă (variantă) . 691

50. Vraja de scrisă (variantă) . 692
51. Vraja bobilor 693
52. Vraja bobilor (variantă) . . 694
53. Vraja cărţilor 694
54. Vraja cărţilor (variantă) . . 694
55. Descântec de pus la stele . 695

IX. MEDICINA POPULARĂ . . . 699

X. PROVERBE . . . 707

ADDENDA A.

CANTECE BĔTRÂNESCI, HAIDUCESCI, DOINE şi STRIGĂTURI

1. Badĭu (variantă) 729
2. Iancu-Vodă 731
3. La Cerdacu luĭ Novac . . 733
4. Ţĕranul şi zapciul . . . 734
5. Frunḑuliţă de negară . . 735
6. Sub póle de codru verde . 735
7. Doĭna 736
8. Fóĭe verde stejerel . . . 736
9. Fóĭe verde de alune . . . 737
10. Fóĭe verde foĭ rărite . . . 737
11. Fóĭe verde treĭ soróce . . 737
12. Frunḑă verde mărăcină . . 738
13. Fóĭe verde treĭ soróce . . 738
14. Frunḑă verde foĭ de viţă . 738
15. Fóĭe verde sălcióră . . . 739
16. Fóĭe verde şĭ-o cicóră . . 739
17. Frunḑă verde fóĭe lată . . 739
18. Fóĭe verde abanos . . . 740
19. Frunḑă verde de alun . . 740
20. Ḑicĭ tu, mândră, ḑicĭ tu ba. 740
21. Frunḑă verde nucuşóră . . 741
22. Frunḑă verde ş'un tăcĭune . 741
23. Frunḑă verde fóĭe lătă . . 741
24. Fóĭe verde matostat . . . 742
25. Frunḑuliţă grâu mărunt . . 742
26. Cântec de légăn 742
27. Fóĭe verde treĭ pârlóge . . 743
28. Frunḑă verde matostat . . 743
29. Frunḑă verde ş'o alună . . 743
30. Fóĭe verde matostat . . . 744
31. Frunḑă verde treĭ foĭ late . 744
32. Trec ḑilele 744
33. Frunḑă verde siminic . . 745
34. Mândruţo d'atâta verde . . 745
35. Jelui-m'aşĭ, jelui 745
36. Arde focul ce va arde . . 746

37. Fóie verde de sulcine . . 746
38. Copiliță, unde te ducĭ . . 746
39. Fóie, fóie șĭ-o lelie . . . 747
40. Fóie verde leuștén . . . 747
41. Fóie verde d'alion . . . 747
42. Fóie verde peliniță . . . 748
43. Fóie verde de sporiș . . 748
44. Fóie verde treĭ smicele . . 748
45. Fóie verde bob năut . . 749
46. Vaĭ sărac de cel străĭn . . 749
47. Fóie verde treĭ smicele . . 749
48. Verde fóie treĭ spanace . 750
49. Leliţo de pe plaĭ . . . 750
50. Marióra de la plaĭ (variantă) 750
51. Verde, verde foĭ lipanu . 751
52. Aoleo! ce vale adâncă . . 751
53. Sus e luna, jos e norul . 751
54. Verde fóie mĕr mustos . . 752
55. Fóie verde siminic . . . 752
56. De aș avea numaĭ un dor . 752
57. La luncă, mândră, la luncă 753
58. De treĭ ḑile beau la vin. . 753
59. Celuĭ ce-a lăsat oftatul . . 753
60. Fóie verde de bujor . . 754
61. Busuĭóce 754
62. Fóie verde nucă sécă . . 754
63. Frunḑă verde săcărea . . 755
64. Fóie verde lin pelin . . 755
65. Fóie verde șĭ-o lalea . . 755
66. Verde fóie colelie . . . 756
67. Frunḑă verde de treĭ foĭ . 756
68. Fóie verde lobodă . . . 757
69. Haĭ, Anico, la cișmele . . 757
70. De ce te-aĭ călugărit? . . 757
71. Frunḑă verde mușățel . . 757
72. Puseĭ lacăt la grindă . . 758
73. Fire-aĭ, maĭcă, blestemată . 758
74. Cine m'a dat doruluĭ . . 758
75. Oftéză, puĭcă, oftéză . . . 759
76. Măĭ Petrică, Petrișor . . 759
77. Frunḑuliță treĭ smicele . . 759
78. Verde, verde năuta . . . 760
79. Frunḑuliță siminic . . . 760
80. Strigă mórtea la feréstră . 760
81. Trecĭ, dorule, Dunărea . . 761
82. Nevestică tinerică . . . 761
83. Fóie verde lemn de sus . 761
84. Cin'e streină ca mine . . 762
85. Dorule fiĭ blestemat . . . 762
86. Fóie verde treĭ spanace . 762
87. Pe dél, pe la Cornățel . . 763
88. Trecuĭ pîrîul de jumătate . 763
89. Verde fóie siminic . . . 763
90. Fóie verde foĭ de nucă . 764
91. Frunḑă verde ĭasomie . . 764
92. Nu te uĭta că 's bĕtrân. . 764
93. Când eram, la mama, fată. 765
94. Verde fóie avrămésă. . . 765
95. Frunḑă verde de mohor . 765
96. Cine ĭubește și lasă . . . 766
97. La grădina ocolită . . . 766
98. Frunḑă verde ș'un dudău . 766
99. Lino, Lino. 767
100. Verde fóie mărăcine . . . 767
101. Frunḑă verde lemn topit . 767
102. Verde, verde grâŭ mărunt . 768
103. Fóie verde bob orez. . . 768
104. Fóie verde leuștén . . . 768
105. Verde, verde murele . . . 769
106. Fóie verde siminic . . . 769
107. Amară-ĭ frunḑa de nuc. . 769
108. Fóie verde de dudău . . 770
109. Frunḑă verde, fóie lată . . 770
110. Frunḑă verde treĭ alune . 770
111. Cucule, porumbule (variantă) 771
112. Ia maĭ cântă, cucule . . 771
113. Cuculeț cu pana sură . . 771
114. Frunḑă verde de treĭ mure (variantă) 772
115. Frumos cântă cucu'n dél . 772
116. Frumos cântă cucu'n dĕl. (variantă) 772
117. Fóie verde busuĭoc (variantă) 773
118. Cuculeț de peste Jiĭ. . . 773
119. Fóie verde foĭ de nuc . . 773
120. Frunḑă verde mătrăgună . 774
121. Frunḑă verde de piper . . 774
122. Und' te ducĭ tu Petrișor . 774
123. Floricică, flóre albastră . . 775
124. Frunḑă verde ș'un visdeĭ . 775
125. Arḑă-te focu bărbate. . . 775
126. Spune gura cuĭ o daĭ?. . 776
127. Busuĭoc și tămâiță . . . 776
128. Sărută-mĕ mândro'n gură . 776
129. Frunḑă verde fóie lată . . 777
130. Vino, bade, vin la noĭ . . 777
131. Sus pe malul Bistriţeĭ . . 777
132. Vaĭ sĕrmaniĭ noĭ flăcăiĭ. . 778
133. Frunḑă verde lăcrămĭóre . 778
134. N'avușĭ, badeo, când boli . 779
135. Ard'o focul de viață. . . 779
136. Nu da gura la cătană . . 779
137. Merge-un căpitan, călare . 780
138. Prin pădurea cu stejaru. . 780
139. Mândra mea s'a măritat. . 780
140. Când te ducĭ bade-o cu caru. 781
141. Peste Olt, peste Olteț . . 781
142. Bată'l, Dómne și'l adie . . 781
143. M'aĭ ținut pân' la ḑióră. . 782
144. Codrule frunḑă măruntă. . 782

145. Pasĕre galbenă'n cĭoc (variantă) 782
146. Frundă verde ĭasomie . . 783
147. Marițo de la Nucet . . . 783
148. Spune-mĭ, badeo, de ți's dragă 783
149. Cucule, porumbule . . . 784
150. Cal bălan şi şaua verde. . 784
151. Fóĭe verde şi o neghină . 784
152. Dorule pustiu şi câine . . 785
153. Aş scrie un răvăşel . . . 785
154. Fóĭe verde ruptă 'n cincĭ . 785
155. Ia vedĭ badea cum se duce. 786
156. Inimióră, ce te bațĭ? . . 786
157. Mariuțo, Marióră 786
158. Verde-verde şĭ-o crăiță . . 787
159. Frundă verde alunică . . 787
160. Frundă verde de aglice. . 788
161. Foicică cu treĭ fire . . . 788
162. Frundă verde afion . . . 789
163. Frundă verde 789
164. Frundă verde porumbă . . 789
165. Frnndă verde de bujor . . 790
166. Frundă verde de cicóre. . 790
167. Vine dorul pe vale . . . 790
168. Frundă verde treĭ soróce . 791
169. Frundă verde de mohor . 792
170. Frundă verde Lénă, Lénă . 792
171. Pe drumul Oltuluĭ . . . 792
172. Sus la munte, la poĭană . 793
173. Frundă verde treĭ grăunțe . 793
174. Vaĭ de mine mult dor duc. 794
175. Frundă verde şi douĕ ace . 794
176. De aicĭ şi până'n Bacăŭ . 794
177. F...u-te'n lege de răchită . 795
178. Iubita neĭchiĭ ĭubită . . . 795
179. Câte focurĭ ard pe lume . 795
180. Hire-aĭ, mamă, blestemată . 796
181. De ar fi doru ca doru . . 796
182. Frundă verde de doĭ fagĭ . 796
183. Codrule, frundă galbenă . 797
184. Mândrulițo, póle 'ncĭurate . 797
185. Frundă verde şi ĭar frundă. 797
186. Frundă verde treĭ mărgele. 798
187. Frundă verde lemn domnesc 798
188. Frundă verde de cicóră. . 798
189. Fóĭe verde şĭ-o lalea. . . 799
190. Frundă verde de mohor . 799
191. Frundă verde ş'o nalbă. . 800
192. Fóĭe verde de treĭ teĭ . . 800
193. Frundă verde liță, liță . . 800
194. Cum daĭ, lele, oule . . . 801
195. Frundă verde porumbea. . 801
196. Răvaş puĭcă, răvaş dragă . 802
197. Frundă verde foĭ cu rouă . 802
198. Ajungă-te mândră ajungă . 803
199. Codrule, pădure mândră . 803
200. Inima mea cea stricată . . 803
201. Un'te ducĭ măĭ Petrişor? . 804
202. Colea'n vale la fântână. . 804
203. Frundă verde de alună (variantă) 804
204. Lelişóră, trup de florĭ . . 805
205. Marițo din Vadu-lat . . . 805
206. Frundă verde de susaĭ . . 805
207. Frundă verde barlaboĭ . . 806
208. Amărât'ĭ omu, Dómne . . 806
209. Frundulită şĭ-o lalea. . . 806
210. Frundă verde de dudăŭ. . 807
211. Frundă verde floricele . . 807
212. Frundă verde treĭ lalele. . 807
213. Frundulită ca ĭarba . . . 808
214. Trandafir pană domnéscă . 808
215. Fluturel crescut în ĭarbă . 808
216. Frundă verde ş'un dudăŭ . 809
217. Fóĭe verde treĭ lalele. . . 809
218. Haĭ tu, mândro, după mine. 809
219. Prutule, Prutule, apă lină . 810
220. Pân eram eŭ holteĭaş . . 810
221. Du-mĕ, Dómne, cu noriĭl . 810
222. Frundă verde bob şi inte 811
223. Şĭ-am avut o cărăruşă . . 811
224. Frunda'n vie 'ĭ tot rândurĭ 811
225. Disa-ĭ că-ĭ veni 812
226. Veni badea şi se duse . . 812
227. Câte florĭ am adunat. . . 812
228. Frundă verde lemn uscat . 813
229. Sécă Dómne, Dunărea . . 813
230. Spune mândră saŭ ghiceştĭ 813
231. Dorul mândreĭ de n'ar fi . 814
232. Tinerea m'am măritat . . 814
233. Frundă verde grâŭ mărunt. 815
234. Frundă verde ş'o alunică. . 815
235. Tot mĕ uĭt şi mĕ gândesc. 815
236. Fóĭe verde matostat . . . 816
237. Brade, brade, crengĭ mărunte 816
238. Tu bădiță aşa'ĭ gândit . . 816
239. Spune, mândră, adevĕrat . 817
240. Putrigaĭ putrigăĭos . . . 817
241. Frundzâ verdi avrâmĭasâ. . 817
242. Frundă verde grâŭ curat . 818
243. Frundză verdi pĕr uscat. . 819
244. Frundă verde lemn tochit . 819
245. Nevastă cu avuție. . . . 820
246. Flóre mică, flóre mare . . 820
247. Bate Dómne, Némțu'n drum 821
248. Spune, bade, cu gura . . 821
249. Nuştiu cine m'a pârât . . 821
250. Spune, badeo, când te ducĭ. 822
251. Ştiĭ tu, bade, ştiĭ tu ştiĭ . 822
252. Fóĭe verde mărgărit. . . 822

253. Fóĭe verde tiriplic. . . . 823
254. Fóĭe verde d'orĭ ce-ar fi . 823
255. Arde-te-ar focu de mumă . 824
256. Sărmana nevasta-mea . . 824
257. In credinţă de ştiam. . . 824
258. Ia ĭeşĭ, maĭcă. 825
259. Ia ĭeşĭ, maĭcă (variantă) . 825
260. De s'ar face 826
261. Vara, vara 826
262. Mie-mĭ spuse 826
263. Nu maĭ e 827
264. In streinĭ 827
265. De ce? 828
266. La Plevna 828
267. Te-am ĭubit 829
268. Ardi-te-ar focu. 829
269. De treĭ orĭ. 830
270. M'aĭ făcut 830
271. Pe câte. 830
272. Mândruţa 831
273. Ia vedĭ. 831
274. Fă-mĕ Dómne. 832
275. Ce caţĭ. 832
276. Neĭca 832
277. Maĭca 833
278. Mugur, mugurel 833
279. Eŭ mĕ duc. 834
280. Voĭnicul strein. 834
281. Bratu 835
282. Şĭ-am dis verde 835
283. Neĭca 836
284. Şĭ-altă fóĭe. 836
285. Colea'n vale 837
286. Şi ţĭ-am dis 837
287. Firicel de ĭarbă négră . . 837
288. Da mĕ mir. 838
289. Ghica 838
290. Lie, cĭocârlie 839
291. Verde sălcióră. 839
292. Tótă lumea. 840
293. Fată de cantaragiŭ . . . 840
294. Că n'a lăsat 841
295. Dragile neĭchiĭ copile. . . 841
296. Tinerel sînt. 841
297. Unde aud 842
298. Arde focu 842
299. Cuculeţ. 843
300. Mamă, buruĭană dulce . . 843
301. Ce bine trăĭam 843
302. Nu mĕ pedepsi 844
303. Codruluĭ . . , . . . 844
304. Mĕ mână 845
305. Nu ţĭ-a fost 845
306. Plânge frunda. 846
307. Năică 846
308. Bate-mi-se 747
309. Ia'ţĭ bobociĭ de la móră . 848
310. Of! fóĭe verde mărăcine . 848
311. Foiliţă mĕr ce-ar fi . . . 849
312. Fóĭe verde foĭ de viĭ . . 849
313. Foiliţă şĭ-o lalea 850
314. Foiliţă şĭ-o lalea 850
315. Fóĭe verde bob năut . . 851
316. Foicică sălcióră 851
317. Foiliţă treĭ lămâĭ. . . . 852
318. Fóĭe verde sălcióră . . . 852
319. Fóĭe verde mărăcine . . 853
320. Foiliţă murile. 853
321. Fóĭe verde ĭasomie . . . 853
322. Foiliţă d'arţăraş 854
323. Foiliţă bob orez 854
324. Foiliţă d'o mălură . . . 854
325. Foiliţă d'asomie 855
326. Cine naĭba 'mĭ şopti mie . 855
327. Verde, verde sălcióră . . 855
328. Fóĭe verde mĕr ce ar fi . 856
329. Fóĭe verde mărăcine . . 856
330. Foiliţă şĭ-o lalea 856
331. Fóĭe verde salbă móle . . 857
332. Foiliţă sălcióră 857
333. Fóĭe verde mărăcine . . 857
334. Fóĭe verde treĭ lalele . . 858
335. Fóĭe verde ĭasomie . . . 858
336. Fóĭe verde matostat . . . 859
337. Foiliţă mărăcine 859
338. Foiliţă d'avrămésă . . . 859
339. Fóĭe verde mĕr sălciu . . 860
340. Fóĭe verde ca crinu . . . 860
341. Jalea catanelor 861
342. Foiliţă d'avrămésă . . . 862
343. Frundă verde sălcióră . . 862
344. Fóĭe verde şĭ-o lalea . . 862
345. Fóĭe verde d'alunel . . . 863
346. Frundă verde mĕr sălciŭ . 863
347. Fóĭe verde catifea . . . 864
348. Fóĭe verde d'arţăraş . . . 864
349. Foiliţă d'o sipică. . . . 864
350. De striinătate multă . . . 865
351. Zace un voĭnicel să móră . 865
352. Fóĭe verde mărăcine . . 866
353. Fóĭe verde castravete . . 866
354. Eram şi eŭ într'o vreme . 867
355. Colea 'n vale 'n Cornăţel . 867
356. Fóĭe verde sălcióră . . . 867
357. Desfă-mĭ, puĭcă, ce-aĭ făcut. 868
358. Să fiiĭ, neĭcă a draculuĭ. . 868
359. Fóĭe verde treĭ smicele . 868
360. Dragă Marióră 869

361. Bulgăraş de ghĭaţă rece . 869
362. Bulgăraş de ghĭaţă rece (variantă 870
363. Dorul de cine se légă . . 870
364. Se cértă cucu cu corbu . 871
365. Cuculeţ de la pădure . . 871
366. Fóĭe verde sălcióră . . . 872
367. Fóĭe verde d'o aglică . . 872
368. Foiliţă matostat 873
369. Teĭul şi bradul 873
370. Vin' Ionică, de la plug . . 874
371. Fóĭe verde de năut . . . 874
372. Foiliţă foĭ de tină . . . 875
373. Fóĭe verde matostat . . . 875
374. Fóĭe verde matostat . . . 875
375. Nu vroĭ viaţă, nu vroĭ dor. 876
376. Fóĭe verde şĭ-un lipan . . 876
377. Fóĭe verde solz de peşte . 876
378. Fóĭe verde bob năut . . 877
379. Fóĭe verde solz de peşte . 877
380. Fóĭe verde avrămésă . . 877
381. Drum la dél 878
382. Eşĭ afară 878
383. Un soldat spion 878
384. Fóĭe verde avrămésă . . 879
385. Unde-audĭ górna sunând . 879
386. Fóĭe verde barlaboĭ . . . 879
387. Streinătate 880
388. Nu ţĭ-a fost milă şi păcat . 880
389. Poruncitu-mĭ-a mândra . . 880
390. Fóĭe verde alunele . . . 881
391. Mariţo, Marióră 881
392. Fóĭe verde de bujor . . 881
393. Însura-m'aş, însura . . . 882
394. Pişcă, badeo, pe lelea . . 882
395. Fóĭe verde fóĭe lată . . 882
396. Nu te ţinea, lele, tare . . 883
397. Du-mĕ, Dómne, şi mĕ pune. 883
398. Du-mĕ, Dómne şi mĕ pune (variantă) 883
399. Pădurice nesărită 884
400. Eŭ aicĭ, badea la juncĭ . . 884
401. Frundă verde de bujor . . 884
402. De ar şti mândra că's aicĭ. 885
403. Frundă verde lemn de alună 885
404. Haida să uĭtăm necazul . 885
405. Fata până ce e fată . . . 886
406. Hop săraca opincă . . . 886
407. Mariţico plete lungĭ . . . 886
408. Sub călcâĭul cismeĭ melo . 887
409. Sub potcóva cismeĭ mele . 887
410. De aş muri de dor de mure 887
411. Fa leliţă precupéţă . . . 888
412. Fóĭe verde laba gâşteĭ . . 888
413. Fata care-'mĭ place mie . . 888
414. Hora mare, fecĭorĭ n'are . 889
415. Tare mi-ĭ bărbatul drag. . 889
416. Drag mi-eştĭ ca sfîntul sóre. 889
417. Aséră m'am îmbătat. . . 890
418. Mĕĭ bărbate, nu mĕ bate . 890
419. Haĭda, mândro, în urzicĭ . 890
420. La crâşmă, la făgădăŭ . . 891
421. Bună ḑiua, socrule (variantă) 891
422. Fetile din Sâmbăta . . . 891
423. Frumósă-'ĭ mândruţa mea . 892
424. D'auḑĭ badeo, d'auḑĭ dragă 892
425. Frunḑă verde de alun . . 892
426. De-ar fi luna de cu séră . 893
427. D'auḑit'am, d'auḑit . . . 893
428. Dacă-'ţĭ trebuĭe muĭere . . 893
429. Am un bărbat cât un stég. 894
430. Mult mĕ blestemă maĭca . 894
431. Lasă-te, neĭcă de mine . . 894
432. De-ar fi puşca de tocană . 895
433. Cătănire-aş cătăni (variantă) 895
434. Pe délul cu strugurĭĭ . . 895
435. Frunḑă verde de mĕr dulce. 896
436. Frunḑă verde mătrăgună . 896
437. Harnică-'ĭ mândruţa mea . 896
438. Harnică-'ĭ mândruţa mea (variantă) 897
439. Bărbată-'ĭ nevasta mea (variantă) 897
440. Domnu milă să-'ĭ trimiţă (variantă) 897
441. Fóĭe verde mere, pere . . 898
442. Foĭliţă d'o măslină . . . 898
443. Ilenuţă, verişóră 898
444. Mândra mea de mândră ce-'ĭ. 899
445. Nu sări lele gardul . . . 899
446. Frunḑă verde alunică . . 899
447. Mĕ duseĭ cu cósa'n luncă . 900
448. Popa tare m'a jurat. . . 900
449. Luaĭ drumu uliţiĭ. . . . 900
450. Puseĭ pânza când dă frunḑa (variantă) 901
451. Frunḑă verde de cĭcóre. . 901
452. De cât să torc la fuĭor . . 901
453. Şi mĕ rógă, maĭcă, rógă. . 902
454. Cismarilor 902
455. Intr'o gură de uliţă . . . 902
456. Haĭ, muĭere, să jucăm . . 903
457. Strugure din vin ales . . 903
458. Fata popiĭ a maĭ mare . . 903
459. Fata popiĭ luĭ Ilie . . . 904
460. Fata popiĭ de la noĭ. . . 904
461. Tóte fetile aŭ depus. . . 904
462. Fetile dintre vâlcele . . . 905
463. Frunḑă verde ĭarbă créţă. . 905
464. Frunḑă verde mĕr rotat. . 905

465. Mĕ uïtaï în prunişor. . . 906
466. Mândre's stelele 906
467. Cât e leïca de'nfocată . . 906
468. Sărmana nevasta mea. . . 907
469. Dibuiï cu degetul. . . . 907
470. Cin'ţĭ a pus numili Niţa . 907
471. Fóïe verde de pelin . . . 908
472. De bolnavă sînt bolnavă . . 908
473. Mĕ dóre genuchili . . . 908
474. Tu te ducĭ, puïcă, te ducĭ. 909
475. Frunḑă verde baraboĭ . . 909
476. Baba mea frumósă nu-'ĭ . 909
477. Când eram de şépte lunĭ . 910
478. Frunḑă verde lemn topit . 910
479. Frunḑă verde alunică . . 910
480. Frunḑă verdi grâŭ mărunt. 911
481. Frunḑă verdi mărăraş . . 911
482. Frunḑă verde liliac . . . 911
483. Tudoriţa 912
484. Nevestică ca a mea . . . 912
485. De mĭ-ar da 612
486. Sĕrmana mea nevastă . . 913
487. D'aolică. 913
488. La nevastă. 913
489. Fetelor 914
490. Câte fete 914
491. Puïcă 914
492. Fuseĭ la sócră-mea . . . 915
493. Mândruliţa mea 915
494. Bine e 916
495. Vine ïarna 916
496. Mĭ-a venit 917
497. Fir'ar césu. 917
498. Frunḑă verde lemn uscat . 917
499. Frunḑă verde avrămésă. . 918
500. Frunḑă verde foĭ de nuc . 918
501. Frunḑă verde alunică (variantă) 918
502. Catincuţo, und'te ducĭ ?. . 919
503. Frunḑă verde bob de linte. 919
504. Frunḑă verde fir de linte (variantă) 919
505. Fóïe verde de mohor . . 920
506. Mĕ vĕḑuĭ şi cu bărbat . . 920
507. Frunḑă verde de ovĕz . . 920
508. Fă-mĕ, Dómne, ce mi-ĭ face 921
509. Când am fost să am drăguţă 921
510. De cucónă 921
511. Rosmalin verde crengos . . 922
512. Fóïe verde fóïe lată . . . 922
513. Vaĭ săraciĭ cïobănaşiĭ . . 922
514. Nicĭ acésta nu'ĭ dreptate . 923
515. Ḑis'a tata şi mama . . . 923
516. Mândră, păunaşu meŭ . . 923
517. Ştiĭ tu, mândro, ce ḑiceaĭ . 924
518. Cine-a făcut cătănia . . . 924
519. Fóïe verde treĭ lalele. . . 924
520. Plânge-mĕ, mândro, cu dor 925
521. Eŭ cu mândra ştiŭ ce ştiŭ . 925
522. Frunḑă verde de secară . . 925
523. Aoleo, măĭ pădurene. . . 926
524. Frunḑuliţă barlaboĭ . . . 926
525. Frunḑă verde de sipicĭ . . 926
526. Badea cu curea cu bunghĭ . 927
527. Ardi-te-ar focu regie . . . 927
528. Am avut o mândră mică . 927
529. Dute badeo, dute 'n dracĭ . 928
530. Am avut un bădiţ drag . 928
531. La γie, sub răzorel . . . 929
532. Măĭ, bădiţo, om de rînd . . 929
533. Fóïe verde lemn uscat . . 929
534. Tu-aĭ gândit, badeo, gândit 930
535. Dacă eştĭ badeo vitéz . . 930
536. Pe su'mână 930
537. Uïtă-te, badeo, la mine . . 931
538. Măĭ, bădiţo, Sasule . . . 931
539. Badeo, de dragostea nóstră 931
540. Măĭ bădiţo, trandafir . . . 932
551. Ară badea cu plugu . . . 932
542. Aida, badeo, Joĭ sara . . 932
543. Cătănire-aţĭ cătăni . . . 933
544. Măĭ bădiţo, pentru mine . 933
545. Maĭcă, măĭculiţa mea . . 933
546. Treceam valea mort de sete 934
547. Furca mea tórce fuïor . . 934
548. Un bădiţ ca badïu meŭ. . 934
549. Măĭ bădiţo, tu eştĭ câine . 935
550. Uïtă-te, mândro, şi veḑĭ. . 935
551. Aïde, badeo, sările . . . 935
552. Pintu badïu care'mĭ place . 936
553. Aĭ, bădiţo, pĕn' la gară. . 936
554. Iacătă-l badïu că vine . . 936
555. Când trecĭ, badeo, pe la noĭ 937
556. Fóïe verde ruptă 'n patru . 937
557. Măĭ bădiţ de pe părïŭ . . 937
558. Măĭ bădiţ Gheorghïolaş . . 938
559. Mută-ţĭ, badeo, cărarea . . 938
560. Verişóra vĕruluĭ 938
561. Cată-ţĭ, badeo, altă mândră 939
562. Némţule, m'oĭ luat cătană . 939
563. Bădiţă de peste dél . . . 939
564. De cât sluga Sasuluĭ . . 940
565. Impĕrate, împĕrate . . . 940
566. Badïŭ meŭ d'al draculuĭ . 940
567. Astă sară sĕptămână. . . 941
568. Putregaĭ putregăïos . . . 941
569. Pintru badïu drăguţu . . 941
570. Tu badeo, te-aĭ lăudat . . 942
571. Măĭ bădiţo de la caĭ . . 942
572. Ḑis'a maïca către mine. . 942

573. Maica mĕ ştie la şcólă . . 943
574. Săracií cioráceiĭ meĭ. . . 943
575. Fetele de pe la noĭ . . . 943
576. Dragile mele copile . . . 944
577. D'aştéptă-mĕ dor că viŭ . 944
578. La fântână în Dumbrăviţă . 944
579. Treceam valea şi-un pârîŭ . 945
580. Trecuĭ valea şi-o vâlcea (variantă) 945
581. D'am avut o mândră dragă. 945
582. Haida una 946
583. Măĭ bădiţo, ochĭ bârnacĭ. . 946
584. Când aud harcu pe diblă . 946
585. Mândra înaltă şi frumósă . 947
586. Mândruliţo scurtă grósă. . 947
587. Astă-ḑi plec şi mâĭnĭ mĕ duc 947
588. Nu mi-ĭ ciudă nicĭ un pic . 948
589. Frunḑă verde ca iarba . . 948
590. Pe din jos de Baia-Mare . 948
591. Pe bĕtrâna mânce-o sfranţu. 949
592. Cucule de la pădure. . . 949
593. Dute, lele, draculuĭ . . . 949
594. Pe drumu Sibiuluĭ . . . 950
595. Cât e Sibiu de mare . . 950
596. Cine-o scornit jalele . . . 950
597. Mândruliţa 'ncinsă bine . . 951
598. La pórtă la Ţaligrad. . . 951
599. Cine-o ḑis că'ĭ bine june . 952
600. Măĭ bădiţo trandafir (variantă) 952
601. Rĕu 'ĭ, Dómne, dacă n'aĭ . 952
602. Ştiĭ tu, mândro, ce'mĭ ḑiceaĭ. 953
603. Ştiĭ tu mândro ce ţĭ-am spus 593
604. Nimic în lume nu se 'nşală. 953
605. Eĭ leliţă cu cosiţă . . . 954
606. Mărită-mĕ măiculiţă . . . 954
607. De-aĭ şti mândro, ce ţĭ-aş spune 954
608. Curvă, ţolină ce eştĭ. . . 955
609. Vaĭ de mine ! ce să fac ? . 955
610. Fóie verde de pe cóstă . 955
611. Bine-ĭ, Dómne, cuĭ e bine . 956
612. Pe malu Dunăriĭ 956
613. Pe dealu cu florile . . . 956
614. Lasă-mĕ, măicuţo'n pace . 957
615. Harnică'ĭ fata săracă. . . 957
616. Fóie verde ïederă . . . 957
617. Vaĭ de mine, ce'ĭ aceia. . 958
618. Spune-mĭ maĭcă ce'ĭ maĭ rea. 958
619. Câte fete sunt la noĭ . . 958
620. Cât e sórele de sus . . . 959
621. Mărită-te, horholină . . . 959
622. Şi de pórtă, mândro, pórtă. 959
623. Spune, mândro, adevĕrat . 960
624. Haĭ, mândruţo, să te joc . 960
625. De n'ar fi ochĭ şi sprâncene. 960
626. Mĭ-am găsit o mândră nouă. 961
627. De n'ar fi curve pe lume . 961
628. Maĭcă, măĭculiţa mea. . . 961
629. Aşa bĕtrână cum eştĭ . . 962
630. Astă vară a fost un an . . 962
631. M'a trimes maĭca d'acasă . 962
632. Pe su' póle nouĕ, nouĕ. . 993
633. In portiţa mândriĭ mele. . 963
634. Spune'mĭ, mândro . . . 963
635. Ungure, ungurenaş . . . 964
636. Pe drumu de la Abrud . . 964
637. Fóie verde lapte dulce . . 964
638. Arde'mĭ, Dómne. délurile . 965
639. Pe vale, vale, la vale . . 965
640. Bate, Dómne, pe dula . . 966
641. Sue, Dumneḑeŭ să'l bată . 966
642. Nicĭ un urît nu'ĭ urît . . 966
643. Fă-mĕ, Dómne, ce mi face. 967
644. Peste Mureş, peste Teŭ. . 967
645. F...u-ţĭ morţiĭ, mândro, morţiĭ 967
646. Du-te, mândro, ducă-te . . 968
647. Frunḑă verde lemn uscat . 968
648. Frunḑă verde doĭ bujorĭ . 968
649. Câtu'ĭ Sibiĭŭ de mare . . 969
650. Dracu a maĭ vĕḑut ca p'aicĭ 869
651. Vaĭ ! săraca mândra mea. . 969
652. De unde cătana plécă . . 970
653. Bólă, bólă 970
654. Dómne, din duşmaniĭ meĭ . 970
655. Trandafir în patru creste . 971
656. Sărută-mĕ, badeo, 'n dinţĭ. 971
657. Măĭ bădiţo, mare câĭne . . 971
658. Când eram de nouĕ ḑile . 972
659. Când eram în vremea mea 972
660. Vine lelea de la móră . . 972
661. Fóie verde a mĕruluĭ . . 973
662. Dragostile nevesteştĭ . . 973
663. Ce 'ţĭ-e mândro de nu jocĭ 973
664. Vaĭ săraca mândra mea . 974
665. Merge popa la pădure . . 974
666. Uĭtă-te, lele, de la foc . . 974
667. Câte stele 's pe Bănat . . 975
668. Fóie verde mărăcine . . 975
669. Fóie verde buruiană . . . 975
670. Nevestiţă cu bărbat . . . 976
671. Mândra mea harnică mare . 976
672. Uiŭ ! ïu ! 976
673. Pe Mureş, pe Târnoviţă . 977
674. Plânge mĕ, maĭcă cu dor . 977
675. Aşa ḑice pop'a nost' . . 978
676. Chiuire-aş şi-aş striga . . 978
677. Nu te uita, mândro nu.. . 978
678. Câtu'ĭ ţara şi Ardélul . . 979
679. In marginea rîuluĭ . . . 979

680. Câte florĭ în lumea largă . 979
681. Badea dice haĭda aşa . . 980
682. Haĭ mândruţo, 'n dél, la cruce 980
683. Dorule, dorite-ar focu . . 981
684. Vaĭ de min', chicĭoru meŭ. 981
685. D'aş maĭ trăĭ num'un an . 981
686. Mĕ duceam Lunea la târg . 982
687. Fetele de pe la noĭ . . . 982
688. Astă-vară-am fost la porcĭ . 982
689. Câte fete sînt la noĭ . . 983
690. Mândruliţo cu bărbat . . 983
691. Duce m'aş cât aş vedea . 983
692. Mândra mea de mândră mare 984
693. Pentru mândra care 'mĭ place 984
694. Mândra mea s'o lăudat . 984
695. Fóĭe verde matostat . . 985
696. Iacă mĭaŭ! 985
697. Dăm, dăm, dăm 985
698. Frundă verde ruptă 'n vie . 986
699. Frunduliţă treĭ lăscăĭ . . 986
700. Lelea cu fodoriĭ marĭ . . 987
701. Bată-te crucea de naş . . 987
702. Plânge mândra, după şură. 987
703. Vara, primăverile 988
704. Când eram în vremea mea. 988
705. Aolică, puĭŭ boboc . . . 989
706. Aséră-am înserat la tine . 989
707. Dice popa că nu fură . . 989
708. Badĭŭ care 'mĭ place mie . 990
709. Badĭŭ meŭ s'o mâniat . . 990
710. Nevăstuţă cu bărbat . . 990
711. Haĭ, mândro, să ne ĭubim . 991
712. Mariţo, póle spălate . . . 991
713 Sus, călţune 991
714. Câte păsărele 'n codru . . 992
715. Lelea cu ochiĭ verdĭ. . . 992
716. Sărutatu de cu séră. . . 993
717. Sărută-mĕ, badeo, 'n dinţĭ (variantă) 393
718. De-aicĭ pân'la Banat. . . 993
719. De-ar veni primăvara . . 994
720. Fóĭe verde corcoduşă . . 994
721. D'astă vară o fost un an . 994
722. Câtu'ĭ Sibiu de mare. . . 995
723. Poţĭ tu dice, mândro, dĕŭ. 995
724. Frundă verde tiriplic. . . 995
725. Haĭ, mândruţo, 'n satu meŭ 996
726. Păsărică cu cunună . . . 996
727. La cratinţa rară, rară . . 996
728. Frundă verde de năut . . 997
729. Sus la vêrf, la vârtitură. . 997
730. Cine a făcut cătănia. . . 997
731. Drage mi's cochilele. . . 998
732. Dragă mi-ĭ vara pe munte. 898
733. Săraciĭ flăcăĭ din sate. . . 998
734. Ştiĭ bine, cătană sînt. . . 999
735. Frundă verde de năut . . 999
736. De-aĭ fi lună vorghitóre. . 999
737. Vaĭ sărac de fluieraş. . . 1000
738. Vaĭ săraciĭ ceĭ feciorĭ . . 1000
739. Mĕ duseĭ pe drum la móră 1000
740. Astă-vară trăĭam bine. . . 1001
741. Bădiţa cu şése boĭ . . . 1001
742. Fetele de pe la noĭ. . . 1001
143. Badeo, ibomnica ta . . . 1002
744. Badeo, ibomnica ta . . . 1002
745. Aĭ, mândruţo, la pârâŭ. . 1002
746. Badeo, cu a ta mândrie. . 1003
747. Am avut o mândruliţă . . 1003
748. Mândro, ochişoriĭ tăĭ. . . 1003
749. Luaţĭ séma mĕĭ ficĭorĭ . . 1004
750. Ce te ţiĭ badeo, mareţ . . 1004
751. Mândra mea care te ştiŭ . 1004
752. Măĭ, bădiţ, bădiţ ca tine . 1005
753. Scól 'nevastă, haĭ la sapă . 1005
754. Aĭ leliţă, ţucu'ţĭ gura . . 1005
755. Scól' muĭere, scólă bólă. . 1006
756. De la noĭ a treĭa casă . . 1006
757. Póte fi mândră frumósă . 1006
758. Tot îmĭ dice măĭcuţa. . . 1007
759. Frundă verde de polbén . 1007
760. Vaĭ, puĭco, Galaţu'ĭ plin . 1007
761. De m'ar fi făcut maĭca. . 1008
762. Badea 'n vêrfu munteluĭ . 1008
763. De când sînt am tot ĭubit. 1008
764. Bate, Dómne, vêntu'n drum 1009
765. Bate, Dómne, Némţu'n drum (variantă) 1009
766. De-ar da Dumnedeŭ, de-ar da 1009
767. De din jos de Orăştie . . 1010
768. Némţule f...u-ţĭ credinţa. . 1010
769. Tătăĭaşe şi-o cumnată . . 1010
770. Nevĕstuţă cu bărbat . . . 1011
771. Eŭ mĕ duc mândro ca mâĭne 1011
772. Unde'mĭ vĕd mândruţa mea 1011
773. Mândro, ochiĭ tĕĭ cĭ traşĭ. . 1012
774. Mândra mea cându'ĭ gătită. 1012
775. Pe chicĭoru leliĭ, 'n sus. . 1012
776. Sus în vêrful nuculuĭ . . 1013
777. Eŭ, cătană la honvedĭ . . 1013
778. Preotésa popiĭ nostru . . 1013
779. Nu gândi, mândro, gândi . 1014
780. Fóĭe verde foĭ de fag . . 1014
781. Fóĭe verde mărăcine. . . 1014
782. Fóĭe verde a mĕruluĭ . . 1015
783. Haĭ, mândruţo, să fugim . 1015
784. Am auzit, Joĭ, la móră . . 1015
785. Ce 'ţi-e, leleo, la buric . . 1016
786. Mărită-mĕ, maĭca mea . . 1016
787. 'Mĭ place lelea care'ĭ 'naltă 1016

788. Am o mândră ca o cruce . 1017
789. Măĭ băĭete, băĭeţele . . . 1017
790. Fóĭe verde, fóĭe fragă . . 1017
791. F...-u-ţĭ morţiĭ tĕĭ de mândră.. 1018
792. F...-u-ţĭ, lele, petecu.. . . 1018
793. Mărita-m'aş, mărita . . . 1018
794. Frundióră 1019
795. Ce te ţiĭ, mândro, făléţă . 1019
796. Séra lună, plec, mĕ duc . 1019
797. Busuĭóce 1020
798. Mândra 'naltă şi subţire . 1020
799. Curva cu dinţiĭ mărunţĭ . 1020
800. Aşa 'mĭ vine une-orĭ . . 1021
801. F...-u-ţĭ morţiĭ tĕĭ, ghĭzdeĭŭ 1021
802. Du-te, mândro, draculuĭ . 1021
803. Fă-mĕ dómne, ce m'oĭ face 1022
804. Vaĭ, sĕracu, precupeţu . . 1022
805. De-aĭ şti, mândro, cum nu ştiĭ 1022
806. Până sunt fetele, fete . . 1023
897. Mĕ mână maĭca la joc . . 1023
808. Hi cu toţiĭ 1023
809. Vaĭ de mine ce-am făcu . 1024
810. Vaĭ săraciĭ cârciumariĭ . . 1024
811. Şogore, muĭerea ta . . . 1024
812. Până ĭubeam la copile . . 1025
813. Mândra galbenă ca céra . 1025
814. Ce haznă, mândră, de tine 1025
815. Draga maĭchiĭ, harnică . . 1026
816. De-aĭ şti mândro, cum nu ştiĭ 1026
817. Harnică-ĭ nevasta mea . . 1026
818. Spune, mândro, mâniată . 1027
819. Cătănia n'ar fi rea . . . 1027
820. Fóĭe verde de secară . . 1027
821. Bată-te, badeo amaru . . 1028
822. Dise taĭca şi maĭca . . . 1028
823. Vin mândruţo, drag ne-avem 1028
824. Tu-aĭ gândit, mândro, gândit 1029
825. Copiliţă 'ncinsă bine . . 1039
826. Foicică, foĭ de nalbă . . 1029
827. De cât case cu pridvor . . 1030
828. M'o făcut maĭca într'o nópte 1030
829. M'o mânat maĭca, mânat . 1030
830. Nevasta car' se ĭubeşte . 1031
831. Săraciĭ cĭóreciĭ meĭ . . . 1031
832. F..u-ţĭ morţiĭ cĭuta mută . 1031
833. Mândruţă cu ochiĭ verdĭ . 1032
834. I-audĭ mândră, gadina . . 1032
835. Bate-l, Dómne, şi-l trăsneşte. 1032
836. Lelea naltă bălăóĭe . . . 1033
837. Mândra mea de la Sibiu. . 1033
838. Măĭeréná lapte dulce . . 1033
839. Aşa dice mândra mea . . 1034
840. Chĭatră crescută 'n năsip . 1034
841. Cătănie-aş cătăni 1034
842. Cătănia cuĭ 'ĭ bună . . . 1035
843. Némţule, mĕ ĭeĭ cătană . 1035
844. Fóĭe verde foĭ de rouă . . 1035
845. Pădurice nerărită 1036
846. Raportul ispravniculuĭ . . 1036
847. Mândra mea de mândră mare 1036
848. Fă-mĕ, Dómne, ce mi-ĭ face.. 1037
849. Frumos cântă o păsĕrică . 1037
850. Cin' se prinde lângă mine . 1037
851. Veniĭ aséră cam bét . . 1038
852. Icĭ mĭ-e tină 1038
853. Fóĭe verde, fóĭe lată . . 1038
854. Bată-l Dumnedeŭ să-l bată . 1039
855. Tatăl nostru ţigănesc . . 1039
856. Marióră 1039
857. Niţa 1040
858. Unde jócă sârbele . . . 1040
859. Şi mĕ rógă, maĭca, rógă . 1040
860. Dacă, mândro, mĕ voĭ duce . 1041
861. Plecat-aŭ ţiganiĭ la vênătóre 1041
862. Frundă verde mărăcine . . 1041
863. Fóĭe verde treĭ lămâĭ . . 1042
864. Subt pingéua cismeĭ mele . 1042
865. Aoleo, picĭor' mĕ dóre . . 1042
866. Cĭupe neĭcă pe mândra . . 1043
867. U-ĭu-ĭu şi ghine'mĭ pare ! . 1043
868. Ca la noĭ, ca la Măţăŭ. . 1043
869. Fete ca în Cocineştĭ . . . 1043
870. Din vătale nu pocĭ da . . 1044
871. Două paĭe, treĭ gunóĭe . . 1044
872. Două paĭe, ş'un păduche . 1044
873. Uĭte-o icea, bat'o crucea . 1044
874. Icĭ îmĭ place loc de casă . 1045
875. Fóĭe verde treĭ cucute . . 1045
876. Fóĭe verde şi-o lalea. . . 1045
877. Fóĭe verde busuĭoc . . . 1045
878. Horă. 1046
879. Fraţilor mĕ 1047
880. Apoĭ neĭcă 'ĭ de aflat . . 1047
881. Strigare 1048
882. Măĭ bădiţ de pe-acĭ 'n jos. 1048
883. Nu'ţĭ maĭ pune, badeo, pénă 1048
884. Măĭ bădiţ de lângă vale (variantă) 1049
885. Măĭ bădiţ, măĭ şi mă . . 1049
886. 'Nfundăt-ţĭ, badeo, cărarea . 1049
887. Maghiran cu fóĭa verde. . 1050
888. Măĭcuţo, cân' m'aĭ făcut. . 1050
889. De m'aş maĭ vedea o-dată. 1050
890. Cine taĭe lemne 'n dos? . 1051
891. Ca ce's négră cam negoĭe. 1051
892. Dute, badeo, dute drace . 1051
893. Spune-ĭ, badeo, mume-ti . 1052
894. Părĭuţ cu apă rece . . . 1052
895. Arinaş, fóĭe măruntă. . . 1052
896. Délule, cân' te-am suit. . 1053

897. Am o mândră ca o cruce . 1053
898. Lelea 'naltă şi voĭnică . . 1053
899. Badĭo, mândruliţa ta. . . 1054
900. Badĭul meŭ nu'ĭ mare tare . 1054
901. Mureş, Mureş apă lină . . 1054
902. De-ar fi lăsat Dumnedeŭ . 1055
903. Alăturea cu drumu . . . 1055

ADDENDA B.

A. Cântece bĕtrânescĭ.

Pag.
1. Voĭchiţa 1059
2. Iencea Sabiencea. . . . 1060
3. Voĭnicel Olég 1061
4. Rădiţa 1063
5. Ghiţă Cătănuţă 1065
6. Cântecul luĭ Ghiţă Cătănuţă 1066
7. Adĭ e Lunĭ şi mâine-ĭ Marţĭ 1067
8. Sus în câmpchiĭ Nistruluĭ 1068
9. Fire-aĭ, maĭco, blestemată . 1069
10. Strigă Petru dintre luncĭ . 1070
11. Cântecul luĭ Tunsu . . . 1071
12. Marcu 1071
13. Rĕstignirea luĭ Christos . . 1072
14. Miu 1074
15. Istoria luĭ Arghir şi a Eleneĭ . 1078
16. Baladă 1079

B. Doĭne.

Pag.
1. Frundă verde de trifoĭ . . 1081
2. Pe din dos de Orăştie . . 1082
3. Săraca streinătate . . . 1082
4. M'a mânat maĭca la γie . 1083
5. Codrule, codruţule . . . 1083
6. Munte, munte, chĭatră sécă 1084
7. Haĭ, maĭco, de mĕ petrece 1084
8. Aséră ş'alaltă séră . . . 1085
9. Vaĭ săracele răgute . . . 1085
10. Pe din dos de şura mare . 1086
11. F..u-ţĭ. Némţule credinţa . 1086
12. Rabdă, inimĭóră, rabdă . . 1086
13. Frunduliţă mărăcine . . 1087
14. Când eram copil d'o lună . 1087
15. Lele verde, teĭŭ frundos . 1087
16. Fóĭe verde treĭ scaeţĭ . . 1088
17. Frundă verde şĭ-o lânlea . 1088
18. D'aĭ cunóşte, d'aĭ pricepe . 1089
19. Fóĭe verde şĭ-o lalea . . 1089
20. Fóĭe verde de negară . . 1089
21. Şĭ-o foiţă viorea 1090
22. Frundă, fóĭe, ĭarbă mare . 1090
23. Fóĭe verde şĭ o lalea . . 1090
24. Fóĭe verde mărăcine. . . 1091
25. Fóĭe verde de pambriŭ . . 1091
26. Fóĭe verde foĭ de teĭŭ . . 1091
27. Fóĭe verde mărăcine. . . 1092
28. Frunduliţă matostat . . . 1092
29. Bată-te pâĭnea şi sarea . . 1092
30. Verde fóĭe şi un gutuĭ . . 1093
31. Fóĭe verde a bobuluĭ . . 1093
32. Şĭ-o foiţă bob năut . . . 1093
33. Frundiliţă 1094
34. Fóĭe verde matostat . . . 1094
35. Fóĭe verde matostat . . . 1094
36. Fóĭe verde mărăcine. . . 1095
37. Fóĭe verde ca nalba. . . 1095
38. Floricică în florĭ albastre . 1095
39. Fóĭe verde mărgărit . . . 1096
40. Fóĭe verde siminocu. . . 1096
41. Frunduliţă lemn câĭnesc. . 1096
42. Fóĭe verde treĭ lămâĭ. . . 1097
43. Fóĭe verde de pelin. . . 1097
44. Fóĭe verde şĭ-o lalea. . . 1097
45. Frunduliţă treĭ alunĭ. . . 1098
46. Fóĭe verde ĭarbă mare . . 1098
47. Fóĭe verde mărăcine. . . 1098
48. Fóĭe verde bob năut . . 1099
49. Fóĭe verde ş'un areu . , 1099
50. Dă-ţĭ bobocĭ pe părâŭ . . 1100
51. Fóĭe verde salbă móle . . 1100
52. Fóĭe verde florĭ mărunte. . 1100
53. Fóĭe verde salbă móle . . 1101
54. Fóĭe verde samulastră . . 1101
55. Fóĭe verde salbă móle . . 1101
56. Fóĭe verde treĭ lalele. . . 1102
57. Verde fóĭe matostat . . . 1102
58. Fóĭe verde maghiran. . . 1102
59. Fóĭe verde ĭasomie . . . 1103
60. Frunduliţă de sulfină . . 1103
61. Şĭ-o foiţă mărăcine . . . 1103
62. Fóĭe verde sălcĭóră . . . 1104
63. Flóre frundă viorea . . . 1104
64. Fóĭe verde de treĭ fragĭ . . 1104

65. Fóie verde şi-o aglică . . . 1105
66. Fóie verde avrămésă . . . 1105
67. Fóie verde rug întins . . . 1105
68. Uite neica 1106
69. Fóie verde samulastră . . . 1106
70. Fóie verde avrămésă . . . 1106
71. Fóie verde sălcióră. . . . 1107
72. Fóie verde ismă créţă . . . 1107
73. Frunduliţă de sulfină . . . 1107
74. Frundă verde de susaĭ . . . 1108
75. Fóie verde sălcióră 1108
76. Fóie verde iarbă négră. . . 1108
77. Fóie verde tiriplic 1109
78. Pên' suiĭ la puica délu . . . 1109
79. Fóie verde ş'un dudăŭ. . . 1109
80. Fóie verde viorea 1110
81. Frunduliţă mărăcine. . . . 1110
82. Verde de sipică 1111
83. Foie verde şi-o lalea . . . 1111
84. Fóie verde de bujor. . . . 1112
85. Bată-te crucea fuguĭ. . . . 1112
86. Fóie verde de molotru . . . 1112
87. Cuculeţ de la pădure . . . 1113
88. Frunduliţă viorea. 1113
89. Verde fóie de susaĭ . . . 1113
90. Fóie verde foĭ de nuc . . . 1114
91. Fóie verde şi-un areu . . . 1114
92. Frunduliţă matostat 1114
93. Frundă, fóie mărăcine . . . 1115
94. Fóie verde de susaiŭ . . . 1115
95. Fóie verde sălcióră 1115
96. Fóie verde treĭ lămâĭ . . . 1116
97. Fóie verde salbă móle . . . 1116
98. Fóie verde de susaiŭ . . . 1116
99. Fóie verde de cicóre . . . 1117
100. Oltule 1117
101. Fóie verde treĭ aglice . . . 1117
102. Astă-ḑĭ béŭ 1118
103. Fóie verde salbă móle . . . 1118
104. Vine cucu de treĭ ḑile . . . 1118
105. Fóie verde mărăcine . . . 1119
106. Fóie verde mere, pere . . . 1119

C. Colinde şi cântice

Pag.
1. Colindul cu sorcova 1121
2. Colindul cu sorcova. . . . 1121
3. Sorcova 1122
4. Sorcova (variantă) 1122
5. Sorcova (variantă) 1122
6. Cântec de nuntă 1123
7. Cântec de nuntă 1123
8. Cântec la înmormântare . 1124
9. Cântec la înmormântare . 1125

D. Anecdote şi poveştĭ

Pag
1. Când Ţiganul a vēḑut mămăliga gata 1127
2. Ţiganul la naşu-sēŭ 1127
3. Mē, Ióne, placu-ţĭ fetele? . 1127
4. Mē Ţigane, aĭ mânca tu caş. 1028
5. Ţiganul şi dorobanţul . . . 1028
6. Avea tica, avea 1029
7. Plecat'aŭ ţiganiĭ la vînătóre 1029
8. Ţiganul fără noroc 1030
9. Luléua ţiganuluĭ 1030
10. Porecle ţigănescĭ 1131
11. Versurĭ glumeţe 1132
12. Óia şi albina 1133
13. Vulturul şi lupul 1134

E. Descântece

Pag
1. Facere de dragoste 1135
2. Descântec de fărîmătură . 1137
3. Descântec de fărîmătură (variantă) 1138
4. Descântec de obrintelĭ . . 1139
5. Descântec de gălbenare. . 1140
6. Descântec de gâlcĭ 1141
7. Descântec de albéţă 1142
8. Descântec de muşcătură de lup 1143
9. Descântec de muşcătură de şérpe 1143
10. Descântec de muşcătură de şérpe (variantă) . . . 1144
11. Descântec de brâncă. . . . 1144
12. Descântec din Iele 1145
13. Descântec de cuţit 1146
14. Descântec d'ĕĭ rĕĭ 1148
15. Descântec de brâncă. . . . 1149
16. Descântec de bubă 1150
17. Descântecul bobilor 1151
18. Descântec de smeóĭcă . . . 1152
19. Descântec de mâncătură şi deochiŭ. 1152
20. Desfacere de urît. 1154
21. Descântec de junghiŭ . . . 1155
22. Descântec de sperĭetură. . . 1156
23. Descântec de Iele 1157
24. Descântec din Şoĭmane. . . 1158
25. Descântec de cuţit 1159
26. Descântec de ha-bubă . . . 1159
27. Descântec de dragoste . . . 1160
28. Descântec de brâncă. . . . 1160
29. Vrajă. 1161
30. Vrajă. 1162

F.—**Locuţiunĭ şi Idiotisme.** Pag. 1165

G.—**Varia**

Pag.
1. Calendarul popular . . . 1197
2. Frânturĭ de limbă şi ḑicĕtorĭ 1199
3. Intrebărĭ şi rĕspunsurĭ . . 1207
4. Cuvinte particulare . . . 1209
5. Ghicitorĭ. 1211

ADDENDA C.

A.—Cântece bĕtrânescĭ

Pag.
1. Roman 1223
2. Corbea 1224
3. Ceĭ treĭ fraţĭ şi smeĭ . . 1225
4. Voĭnicu şi hoţu 1226
5. Voĭnicu şi şarpili 1227
6. Cântecul Miuluĭ 1228
7. Marcoş-Paşa şi Crivĕţul . . 1228
8. Joĭ dĕ diminéţă 1230
9. Cele treĭ surori la florĭ . . 1233
10. Radu-Vodă şi Drăgan . . 1234
11. Cĭobanul 1235
12. Calofirescu 1236
13. Pe délul Reteguluĭ . . . 1238
14. Cântecul luĭ Ioviţă . . . 1238
15. Doĭcin 1241
16. Cântecul luĭ Sbanga haĭducu 1243
17. Tunsu haĭducu 1244
18. Cântecul luĭ Radu . . . 1245
19. Cântecul Baduluĭ 1245
20. Viţă Cătănuţă 1247
21. Fata robită de Turcĭ . . . 1248
22. Foicică ş'o lalea (variantă). 1249
23. Codrén (variantă) 1250
24. Frunḑă verde de bujor (variantă) 1252
25. Pe lunca Aueştilor . . . 1253
26. Cĭobanul 1254
27. Corbea (variantă) 1256
28. Verdi fóĭa bobuluĭ (variantă) 1258
29. Fói verdi triĭ aglicĭ . . . 1258
30. Fói verdi triĭ smiceli. . . 1259
31. Fói verdi ş'o şopârlă. . . 1259
32. Fecĭoru lu Petru Vodă (variantă) 1260
33. Voĭnicul Olac (variantă) . . 1261
34. Fói verdi ş'o lalea . . . 1262
35. Verdi fói lemn uscat. . . 1262
36. Verdi fói di dughiĭ . . . 1262
37. Verdi fói ş'un lipan . . . 1263
38. Fói verdi di-asomiĭ . . . 1263
39. Cântecu luĭ Busuĭoc haĭducu 1264
40. Cântec cătănesc 1264
41. Aga Bălăcénul. 1265
42. Neguţa 1266
43. Costea şi Fulgea 1267
44. De 'l oraş din Bucureştĭ . 1268
45. Tătăraşul (variantă) . . . 1269
46. Cântecul Ilincuţeĭ (variantă) . 1269
47. Frunḑă verde pĕr prăsad (variantă) 1270
48. Cântecul luĭ Iorgovan . . 1271
49. Biţa 1272
50. Frunḑiléuă de-avramască (variantă) 1273
51. Sub póle de codru verde . 1274
52. Ghiţă Cătănuţă (variantă) . 1274
53. Călugăriţa 1275

B.—Doĭne

Pag.
1. Fóĭe verde puĭŭ de nuc . 1276
2. Pe cea vale de colnic . . 1276
3. Fóĭe verde treĭ castane . . 1277
4. Irina cea frumósă . . . 1277
5. Cântec haĭducesc 1278
6. Boĭan haĭducu 1278
7. Fói verdi odolénu . . . 1279
8. Jiene de unde viĭ ? . . . 1279
9. Când eram de aniĭ toţĭ . . 1280
10. Cortule, frunḑe subţire . . 1280
11. Valenaş (variantă). . . . 1283
12. Foiliţa braduluĭ 1283
13. Pe muntele lung 1284
14. Cântec haĭducesc 1284
15. Frunḑă verde de năgară . 1285

16. Doina știŭ, doina 'ți cânt . 1285
17. Bată-te focul de Jiŭ . . . 1286
18. Foilină de treĭ nucĭ . . . 1286
19. Fire-ĭ a draculuĭ Marie . . 1287
20. Frundă verde treĭ lămâĭ . 1287
21. Fóĭe verde de mătase (variantă) 1288
22. Frundă verde de treĭ florĭ . 1288
23. Măĭ báete de om prost (variantă) 1289
24. Fóĭĕ verde ș'o alună . . 1289
25. Fóĭĕ verde treĭ păunĭ . . 1289
26. Frundă verde de treĭ florĭ . 1290
27. Frundă verde de pelin (variantă) 1290
28. Frundă verde fóĭe lată (variantă) 1291
29. Codrule, frundă subțire . . 1291
30. Fóĭe verde lunt-de-lemn (variantă) 1292
31. Frundă verde ca ĭarba . . 1292
32. Frundă verde ș'o lalea . . 1293
33. De! de! de! murgule, de! 1293
34. Murgule, călușul meŭ (variantă) 1294
35. Fóĭe verde foĭ de boz (variantă) 1294
36. Frundă verde grâŭ mărunt 1295
37. Fóĭe verde și-un lipan . . 1295
38. Fóĭe verde treĭ smicele . . 1296
39. Frundă verde mĕr cireș . 1296
40. Pe ceĭ dél pe cel colnic . 1297
41. Chira badiĭ! Chira . . . 1297
42. Doina sciŭ (variantă) . . 1297
43. Frundă verde pădureț . . 1298
44. Intre Jiŭ și 'ntre Olteț . . 1298
45. Fóie verde mărgărit . . . 1298
46. Frundi verdi solzĭ di pești 1299
47. Fói verdi di mĕr dulci (variantă) 1299
48. Fóĭe verde treĭ smicele . 1300
49. Fóĭe verde de orez . . . 1300
50. Tragĭ puică cu boghiĭ . . 1300
51. Legea ta de codru des . 1301
52. Fóĭe verde fir de orz . . 1301
53. Frundă verdi grâu mărunt 1301
54. Frundză verdi rozmalin (variantă) 1301
55. Cavalerul 1302
56. Colo 'n vale la isvóre . . 1303
57. Fóĭe verde lazióră . . . 1303
58. Cuculeț cu pene verdĭ . . 1304
59. Lună luminiță 1304
60. Of! doină, doină, cântec dulce (variantă) . . . 1305
61. Trandafirul 1305
62. Cine trece pe sub coastă ? 1306
63. Fóĭe verde de priboĭ . . 1306
64. Frundă verde mărăcĭune . . 1306
65. Pe cea vale de colnic . . 1307
66. Tistimel cu două florĭ . . 1307
67. Fói verdi baraboĭ (variantă) 1307
68. Cânticul tóntiĭ 1308
69. Frundă verdi fir mătasă . 1308
70. Chiriac 1309
71. Și-am dis verde pelinița . 1309
72. Frundă verde avrămĭasă . 1310
73. Fa Marițo 1310
74. Frundză verdi solzĭ di pești (variantă) 1311
75 Frundă verdi grâŭ mărunt (variantă) 1311
76. Fóĭe verde de treĭ florĭ . 1312
77. Verdi lozióră 1312
78. Cântecul cuculuĭ (variantă) 1313
79. Vine lelea de la grâŭ . . 1313
80. Cântec de inimă 1314
81. Frunde verdi treĭ lalele (variantă) 1314
82. Pețitoriĭ 1315
83. Frundă verdi treĭ vâsdógi (variantă) 1315
84. Fói verdi baraboĭ . . . 1316
85. Di la dél di stréja mari (variantă) 1316
86. Frundă verde ș'un dudăŭ 1316
87. Frundi verdi triĭ smiceli . 1317
88. Frundă verdi pómă négră . 1317
89. Foilénă pădureț 1318
90. Fóĭe verde și-un lipan . . 1318
91. Fói verdi avrămĭască . . 1319
92. Fói verdi d'alior 1319
93. Verdi fói șĭ un dudău (variantă) 1319
94. Pasĕrili a jeli trag . . . 1320
95. Foicică solzi di pești . . 1320
96. Fói verdi ș'o alună . . . 1321
97. Drum pi dél 1321
98. Fói verdi ș'un dudău . . 1321
99. Fói verdi triĭ smiceli (variantă) 1322
100. Fóe verde mărgărint . . . 1322
101. Fói verdi di-alior . . . 1323
102. Poroncit'a mândra mea (variantă) 1323
103. Fói verdi bob năut . . . 1324
104. Fóĭe verde grâu mărunt . 1324
105. Florĭ di maslin 1325
106. Cântecul fetelor 1326
107. Ghine-ĭ ședi babiĭ mele. . 1327

108. Fa Mariţă 1327
109. Fói verdi pómă albă (variantă) 1327
110. Dumbrăvióra cea din gios . 1328
111. Fói verdi lemn topit (variantă) 1328
112. Iară verdi solzi di peşti . 1328
113. Fóie verde de năgară . . 1329
114. Fóie verde şi-o sulcină . . 1329
115. Măĭ, măĭ, ci eştĭ dragă supărată ? 1330
116. Frunde verde fir mătase . 1330
117. Fói verdi lemn uscat . . 1330
118. Frunde verde di dipaĭ . . 1331
119. Frundi verdi di pelin . . 1331
120. Fóie verde avrămască (variantă) 1332
121. Frundi verdi triĭ castali . . 1332
122. Cântecul soldatuluĭ (variantă) 1333
123. Foi verdi fir mătase (variantă) 1333
124. Foiléna fir de nalbă (variantă) 1334
125. Fói verdi sălciuţă (variantă) 1334
126. Foiléna ş'o opincă (variantă) 1335
127. Fói verdi bob năut (variantă) 1335
128. Frundă verde fóie lată . . 1336
129. Şi mě ceri maĭcă ceri (variantă) . . . . , . . 1336
130. Verdi fói di triĭ nucĭ . . 1337
131. Verdi fói ş'o sipică . . . 1337
132. Fói verdi triĭ maslini . . 1337
133. Frunde verde treĭ văsdóge (variantă) 1338
134. Dorule, mâncate-ar bóla . 1338
135. Cântec di dragosti şi urît (variantă) 1339
136. Frundi verdi ş'un dudău . 1339
137. Fói verdi ş'on dudău (variantă) 1340
138. Verdi fói triĭ spanaci (variantă) 1340
139. Verdi fói talion (variantă) . 1340
140. Verdi fói mărăciui (variantă) 1341
141. Verdi fói şi-un susaĭ . . 1341
142. Frundă verde treĭ vâsdóge (variantă) 1342
143. Fói verdi ş'o cĭucóră . . 1342
144. Luarea Bucovineĭ . . . 1343
145. Fa puĭcuţă, fa, haĭ, ha . . 1343
146. Cânticul Ileneĭ 1344
147. Verdi fói ş'un bureti . . 1344
148. Dunăre, apă vióră (variantă) 1345
149. Rěŭ, maĭcă, m'aĭ blestemat (variantă) 1345
150. Pé sub dél, pe sub pădure (variantă) 1345
151. Pe délul Bârloguluĭ (variantă) 1346
152. Frundulịţă foĭ de praz (variantă) 1346
153. Léna (variantă) 1347
154. Haĭ, Buzĕu, Buzĕu (variantă) 1347
155. Frunde verde peliniţă . . 1348
156. Frundză verdi grâu mărunt (variantă) 1348
157. Amoraş din altă ţară . . 1349
158. Cântic ţĕrănesc 1350
159. Frunde verde de treĭ cepe 1350
160. Leliţă cu ochiĭ verdĭ (variantă) 1351
161. De triĭ orĭ potcogiĭ calu (variantă) 1351
162. Tâti focu codru des . . . 1352
163. Frunde verde de brad mică 1352
164. Frunde verde de alună . . 1353
165. Frunduliţă talion (variantă) 1353
166. Frunde verde liliac . . . 1354
167. Frunduliţă solz de peşte . 1354
168. Bate vântu 'n Dumbrăvióră. 1355
169. Frunde verde ĭarbă mare . 1355
170. Fóe verde treĭ măsline . . 1356
171. Trandafir cu douĕ florĭ . . 1356
172. Frundă verde tibitin . . . 1357
173. Colea 'n vale 'n grădiniţă . 1357
174. La puţu cu zalele . . . 1358
175. Mĕ suiĭ în dél în clucă (variantă) 1358
176. Bată'l Dumnedeŭ să'l bată . 1359
177. Plânge-mĕ mamă cu dor . 1359
178. Dragă mi-ĭ să fiŭ catană (variantă) 1360
179. Cât-iĭ Ardélul de mare (variantă) 1360

C. Strigăturĭ

Pag.
1. Nu ştiĭ puĭcă ce-am gândit. 1363
2. Când aveam oiţele . . . 1363
3. Aşa jócă bĕtrâniĭ 1363
4. Fóe verde ş'o lalea . . . 1364
5. Fóe verde nucă sacă . . . 1364
6. Fóe verde mătrăgună . . . 1364
7. Ungurén cu stogu 'n pod. 1365
8. Frundăşóră unt-de-lemn . . 1365
9. Frundăléna ca naĭba . . . 1365
10. Fóe verde ĭarbă dulce . . 1366
11. Strigă, strigă, să se strîngă. 1366
12. Tu te ducĭ, bade sabace . 1366
13. Frunde verde ca mărarul . 1367
14. Frunde verde murile . . . 1367

15. Fóe verde fir de linte . . 1367
16. Frunḑuliţă ĭarbă négră . . 1368
17. Frunḑuliţă ĭarbă grasă . . 1368
18. Lele, bărbăţelu tĕŭ . . . 1368
19. Foĭ verde baraboĭ. . . . 1369
20. Tot di brâu şi di cură . . 1369
21. Măĭ Gavrile, rĕŭ ñi-ĭ. . . 1369
22. Tot pi loc şi pi hodină. . 1370
23. Lele, a draculuĭ să fiĭ . . 1370
24. Pórtă códa tot pĕreti. . . 1370
25. Pórtă códa Păstrăveni . . 1371
26. Pórtă códa maĭ chistol . . 1371
27. Pórtă códa şĭ-o 'ndreptaţĭ . 1371
28. Şi la mini ca la tini. . . 1371
29. Hup! hup! hup!. . . . 1372
30. U! ĭu! ĭu şi bu! hu! hu!. 1372
31. Fóe verde mĕr uscat. . . 1372
32. Firişor de ĭarbă verde . . 1373
33. Nu juca, fată, ruseşte . . 1373
34. Nu ştiŭ boiĭ să'ĭ ingĭug. . 1373
35. Nicĭ acésta nu'ĭ cu drept . 1374
36. Săracile mândrele. . . . 1374
37. O dat brânḑa într'o mânuşă. 1374
38. Bati-o, bati-o, ş'o mustrézâ. 1375
39. Puĭculiţă bălăĭóră. . . . 1375
40. Foĭ verdi lemn uscat. . . 1375
41. Maĭ încet cu copila . . . 1376
42. Puiculiţă drept să'ñĭ spuĭ?. 1376
43. Haĭ di brâu şi di cură . . 1376
44. Iancule, Orbénule. . . . 1377
45. Haĭ să stăm aicĭ pe loc. . 1377
46. Vaĭ di mini rĕŭ ñĭ-iĭ. . . 1377
47. Foĭ verdĭ lemn niscris . . 1378
48. Verdi fóĭ fir de linti . . . 1378
49. Verdĭ fóĭ ş'o sipică . . . 1378
50. Cini ari ibovnică 1379
51. Verdi fóĭ ismă créţă. . . 1379
52. Fóĭ verdĭ triĭ nueli . . . 1379
53. Fetili din Păstrăneni. . . 1380
54. Foiliţă foi-lată 1380
55. Pentru'n om ce ñĭ-o fost drag 1380
56. Feteli din Ţibucanĭ . . . 1380
57. Mătrăgună 1381
58. Foĭ verdĭ salbă móli. . . 1381
59. Aşa 'ĭ omul cel nebun. . 1381
60. Frunḑĭ verdĭ di dudău . . 1382
61. Hătu-vĕ 'n pahar feti . . 1382
62. Oĭ! săracu omu prost . . 1382
63. Cânticul sócreĭ. 1383
64. Hu, ĭŭ, ĭŭ şi ghini-m 'pari. 1383
65. Bărbatul care'ĭ urit . . . 1383
66. Pană'n cuĭ, pană sub cuĭ . 1384
67. Ḑis'am ḑeŭ şi m'am jurat . 1324
68. Nevasta care'ĭ frumósă . . 1384
69. Frunḑă verde mărăcine. . 1385
70. Busuĭóce, nu te-aĭ cóce. . 1285
71. Câte florĭ sînt pe pămînt . 1385
72. Câte păsărele sbóră . . . 1385
73. U! ĭu! ĭu! fecĭor de rac . 1386
74. Eu mĕ duc, 'neata rĕmâĭ . 1386
75. Tu te ducĭ, bade salace. . 1386
76. Tu, leliţă, un'-te ducĭ . . 1387
77. Dumbrăviţă, dumbrăvĭóră . 1387
78. Fóĭe verde foĭ de vie . . 1387
79. Frunḑuliţă liliac 1388
80. Mama m'a mânat de-acasă. 1388
81. Asta'ĭ fina şi cu nuna . . 1388
82. Fóĭe verde treĭ lalele. . . 1389
83. Fóĭe verde, fóe lată . . . 1389
84. La pórtă la Ţarigrad. . . 1389
85. U! ĭŭ şi bu! hu! hu!. . 1390
86. Ungurén cu stogu în pod . 1390
87. Fóĭe verde treĭ lalele . . 1390
88. Fost'am pe unde-am ĭubit . 1391
89. Tot ĭubitul are-un dor . . 1391
90. La feréstra mândreĭ mele . 1391
91. Jócă, fată, ce'ĭ juca . . . 1392
92. Nicĭ aĭasta nu'ĭ cu drept . 1392
93. U! ĭu! ĭu! şi bine 'mĭ pare. 1392
94. Aşa jócă tineriĭ 1393
95. Jócă sucnă lângă burcă. . 1393
96. Vaĭ de mine! ce să fac? . 1393
97. Frunḑă verde şi una . . 1394
98. Jócă fată ce 'ĭ juca . . . 1394
99. Nu te teme, măĭ băete. . 1394
100. Fóĭe verde liliac 1395
101. De ce joc, de ce mĕ 'ndemn. 1395
102. Vaĭ de mine! mor de cald. 1395
103. Leliţă cu brâul verde . . 1396
104. Frunḑă verde puĭŭ de nuc. 1396
105. Fóĭe verde bĕţ de foc . . 1397
106. Foliţă ş'o alună 1397
107. Fóĭe verde baraboĭ . . . 1397
108. Frunḑă verde peliniţă . . 1398
109. Ia ridică-ţĭ hobâtu . . . 1398
110. La culcare, fată mare. . . 1398
111. Vaĭ de mine! ce-am uĭtat. 1399
112. Tinerică fată aĭ 1399
113. Nu juca, lele, ruseşte . . 1399
114. Fóĭe verde alămâe . . . 1400
115. Fata potropopuluĭ. . . . 1400
116. Câte fete 'n sat la noĭ . . 1400
117. Fata mamiĭ cea bălae . . 1401
118. Haĭ la joc! genuche góle . 1401
119. Dragu leliĭ, puĭ băĕt. . . 1401
120. Plécă la cănţelărie . . . 1402
121. Tot pe loc şi pe hodină. . 1402
122. Cépă, apă, fasole, sare . . 1402
123. Bun băet, parale are. . . 1403

124. Fetele din cea vale . . . 1403
125. Busuióce de te-aĭ cóce . . 1403
126. Fóĭe verde ş'un dudău. . 1404
127. La pămînt cu talpa gólă . 1404
128. Câti-o ţiră, câti un pic . . 1404
129. Ţupa, ţupa pi podeli . . 1404
130. Fóĭe verde de-alunică . . 1405
131. Dragostea de fată mare. . 1405
132. Gĭócă fată ci 'ĭ gĭuca . . 1405
133. Fóĭe verde liliac 1406
134. Fóĭe verde treĭ smicele. . 1406
135. Frundă verde mĕr mustos . 1406
136. Nu scĭu luna pe cer merge. 1407
137. Hu-ĭu-ĭu şĭ-aş be rachĭu. . 1407
138. Tacĭ, copilă, nu maĭ plânge. 1407
139. Unde-ĭ steluţa de aséră. . 1408
140. Printre viĭ, printre livedĭ . 1408
141. Trage 'n struna cea maĭ grósă. 1408
142. Fóĭe verde de-alunică . . 1409
143. Fóĭe verde pom uscat . . 1409
144. Unde-ĭ gĭocu di moşnegĭ. . 1409
145. Fóĭe verde ş'o alună. . . 1410
146. Fóĭe verde lemn de teĭŭ. . 1410
147. Rótă, rótă, roteliţă . . . 1410
148. Cât oĭ bati din chicĭor . . 1411
149. Tot pi icĭ, pi icĭ, pi icĭ. . 1411
150. Fóĭe verde, mere, pere . . 1411
151. Fóĭe verde de doĭ murĭ. . 1412
152. Fóĭe verde lemn de teĭŭ . 1412
153. Fóĭe verde fir mătase . . 1412
154. Fóĭe verde baraboĭ . . . 1413
155. Câte fete se râdică . . . 1413
156. Fóĭe verde treĭ măsline. . 1413
157. Câte fete sînt de rus. . . 1414
158. Pe 'nvârtite, pe 'nvârtite . 1414
159. Asta, asta-ĭ leliţă. . . . 1414
160. La Cbirilă la grădină . . 1415
161. Vine Cĭofu de la munte. . 1415
162. Floricică de pe şes . . . 1415
163. Frundă verde baraboĭ, fă ! . 1416
164. Frundă verde de mohor. . 1416
165. Nu te uita lele, haĭ . . . 1416
166. Câtă lume-ĭ pe sub sóre . 1417
167. Copiliţă de treĭ ducĭ. . . 1217
168. Măĭ bărbate am prins la minte 1417
169. Neicuţă de treĭ oca . . . 1418
170. Nu căsca, mândro, gura. . 1418
171. Fóĭe verde baraboĭ . . . 1418
172. Fóĭe verde de mărar. . . 1419
173. Mândra, care 'mĭ place mie. 1419
174. Mândro, mumă-ta gândeşte. 1419
175. Spune, mândro, mumă-ta . 1420
176. Mândra mea de fală mare. 1420
177. Tinerel că mĕ 'nsuraĭ . . 1420
178. Frundă verde şi una. . . 1421
179. Cine strică dragostea. . . 1421
180. Oĭ săraca, bine dice . . . 1421
181. Copiliţă cu bariş 1422
182. Măĭ bărbate nu te face. . 1422
183. Draga mameĭ harnica . . 1422
184. La răchita roşióră. . . . 1423
185. Oĭ, săraca, bĭata lele. . . 1423
186. Dau-ar Dumnedeu un vînt . 1423
187. Trandafir din monastire. . 1424
188. Oĭ săraca mătuşa 1424
189. Tot ficĭorĭ de negustorĭ. . 1424
190. Dura, dura, la cămară . . 1425
191. Fóĭe verde salbă móle . . 1425
192. Di gĭucat aş gĭuca ghini. . 1425
193. Fóĭe verde fir mătase . . 1426
194. Di triĭ orĭ pĭ lângă masă . 1426
195. Fóĭe verde pómă négră. . 1426
196. Oleolio, frate răsleţ . . . 1427
197. Rĕmâĭ bade sănătos. . . 1427
198. Sară bună di triĭ orĭ. . . 1427
199. Fata mamiĭ harnică . . . 1428
200. Anicuţa moşuluĭ 1428
201. Haide, fată, la căline. . . 1428
202. Sócră, sócră, pómă acră . 1429
203. Sócră, sócră, pómă acră (variantă) 1429
204. Fóĭe verde mere, pere . . 1429
205. Cine jócă ţĕrăneşte . . . 1430
206. Lele, nu juca aşa bine . . 1430
207. De jucat aş juca bine . . 1430
208. Ungurén cu suman scurt. . 1431
209. Aşa jócă pe la noĭ . . . 1431
210. Batĭ-o, batĭ-o la pămînt. . 1431
211. Nu tăcea tătucule. . . . 1432
212. U! ĭu, ĭu, ĭu şi ĭară dară . 1432
213. Fóĭe verde treĭ măsline. . 1432
214. Saĭ în sus măĭ purice . . 1433
215. Iară fóĭe verde ĭarbă négră. 1433
216. Bată-vĕ picĭóre moĭ . . . 1433
217. Nu căta că eŭ greşesc . . 1434
218. Dragă mi-ĭ leliţa 'naltă . . 1434
219. Cel din frunte. 1434
220. Ochiĭ negri 1435
221. Rage un boŭ într'o grădină 1435
222. Mĕ plimbaĭ pe dél, pe vale 1435
223. La răchita rămurată . . . 1436
224. Dzĭ, dzĭ, dzĭ, bădiţă, dzĭ . 1436
225. In cea vali vălicică . . . 1436
226. Nu gĭuca leli rusăşti. . . 1437
227. M'o trimes mama di-acasă . 1437
228. Cini n'a bea paharu . . . 1438
229. Măru roş împădureţ . . . 1438
230. Trage mândro cu bobiĭ. . 1438
231. Moşule, barbă căruntă . . 1439
232. Nicĭ o muncă nu'ĭ uşóră . 1439

233. Câtu'ĭ baba de bĕtrână . . 1439
234. Bată-l focu de bărbat . . 1440
235. Haĭ nevastă la prășit . . 1440
236. Frundulénă frunda babeĭ . 1440
237. Fóĭe verde de răchită . . 1441
238. Știțĭ flăcăĭ ce am uĭtat . . 1441
239. Cine m'a pupa pe mine . 1442
240. Dragu'mĭ este a juca . . 1442
241. Fóĭe verde baraboĭ . . . 1442
242. Fóĭe verde fir de linte . . 1443
243. Fóĭe verde cadalma . . . 1443
244. Fóĭe verde usturoĭ . . . 1443
245. Unde plecașĭ Petrișor . . 1444
246. Cel din frunte bine o tunde 1444
247. Unde plecașĭ, neĭcă Ghiță 1444
248. Asta'ĭ róta, rotilița . . . 1445
249. Bine 'mĭ pare de ce 'mĭ pare 1445
250. Marițica dintre bălțĭ . . . 1445
251. Răvaș puĭcă, ravaș dragă . 1446
252. Pe dél pe la Făgețel . . 1446
253. Și mĭ-o 'nvârte în astă parte 1447
254. Fóĭe verde baraboĭ . . . 1447
255. Cine te-a făcut pe tine? . 1447
256. Fóĭe verde ca nucu . . . 1448
257. Ungurén c'o bĭată ĭapă . . 1448
258. Haĭde Anico 1448
259. Aséră ți-am dat cincĭ leĭ . 1449
260. Marițo de la Ceparĭ . . . 1449
261. Frundulită treĭ mălure . . 1449
262. Marióră dintre bălțĭ . . . 1450
263. Sic, sic, sic, că te-am lăsat 1450
264. Și pe loc! și pe loc . . 1450
265. Marióră de sub pĭatră . . 1451
266. Desară se lasă sec . . . 1451
267. De treĭ dile merg pe plaĭ . 1451
268. Staŭ flăcăiĭ să se bată . . 1452
269. Lelea albă peste tot . . . 1452
270. La móră la făgădăŭ. . . 1452
271. Aoleo nevasta mea . . . 1453
272. Și la drépta de-ĭ da drumu 1453
273. Un păduche cât un țap . 1453
274. Elenuțo dintre bălțĭ . . . 1454
275. Aoleo nevasta mea . . . 1454
276. Fa Mariță 1455
277. Cântecul țăranuluĭ . . . 1455

D. Colinde și Cântece

Pag.
1. Ia sculațĭ, boerĭ sculațĭ . . 1459
2. Ia sculațĭ, boerĭ sculațĭ . . 1460
3. Colindul Crăcĭunuluĭ . . 1460
4. Din voe dumnedeĭască . . 1461
5. Colindul luĭ Voĭnea . . . 1461
6. Colindul luĭ Christos . . 1462
7. Colind de fată 1463
8. Colind de flăcăŭ 1463
9. Colind de flăcăŭ 1464
10. Din vadu 'n vadu Brăiliĭ . 1464
11. Vasilca 1465
12. Sfârșitul pămîntuluĭ . . . 1465
13. La curtea luĭ Radu-Vodă . 1466
14. Colind de fată 1466
15. Vacul d'apoĭ 1467
16. Bourul 1467
17. Dolful 1468
18. Treĭ craĭ de la răsărit . . 1468
19. Plugul 1469
20. Colind de logodnică . . . 1471
21. Dolful (variantă) 1472
21. La păsmercen mi sĕ plimbă 1473
23. Treĭ craĭ de la răsărit . . 1473
24. Ci sĕ 'naltă sus la cer? . 1474
25. Dulful (variantă) 1474
26. Sus la délul bouluĭ . . . 1475
27. In oraș la Vicleem . . . 1475
28. Plugul 1476
29. In Sâmbăta luĭ Lazăr . . 1477
30. Plugușorul 1477
31. A-ho! a-ho 1478
32. Nașterea Domnuluĭ . . . 1478
33. Venițĭ toțĭ ceĭ din Adam . 1479
34. Oh! amar și grea durere 1479
35. Colindul luĭ Christos . . 1480
36. Colind delu după dél . . 1480
37. Dómne Isuse Christóse . . 1481
38. Cântă cucu în sgaĭ galbin . 1481
39. Bucurie 1482
40. Oh! de treĭ orĭ ticălóse. . 1482
41. Patimele luĭ Hristos . . . 1483
42. Astă-dĭ césul mĭ-a sosit. . 1484
43. Stéua dé sus rĕsare. . . 1485
44. O! amar și grea durere . 1485
45. Treĭ craĭ de la rĕsărit . . 1486
46. Cicea 1486
47. Drumețiĭ 1487
48. Pescerea și ĭeslea . . . 1487
49. Privigherea 1488
50. Plugul 1489
51. Urăturĭ la Sf. Vasile. . . 1490
52. Colind la Sf. Vasile . . . 1492
53. Plugușor 1493
54. Colind de fată 1494
55. Colo jos, pe loc frumos . 1495
56. Cântec de leagăn. . . . 1495
57. Cântec de nuntă 1496
58. Cântec mireseĭ și gineruluĭ 1497
59. Cântec de nuntă 1497
60. Mirésa închină mireluĭ . . 1498

61. Mirele închină mireseĭ . . 1498
62. Nuntaşiĭ închină mireluĭ şi mireseĭ 1499
63. Mirésa închină la nuntaşĭ. 1499
64. Inchinare . . . . . , . 1500
65. Çântec de jale 1500
66. Bocet pentru fată mare . 1500
67. Pentru copil mic 1501
68. Draga mami Elenuţă. . . 1501
69. Dragu mameĭ turturel . . 1502
70. Ian-ti scólă, dragu mameĭ 1502
71. Bucură-te mânăstire. . . 1503
72. Zorile 1503

E. Descântece

Pag.
1. De bubă rea. 1507
2. De năjit 1507
3. De gâlcĭ 1507
4. Descântec de plâns . . . 1508
5. Descântec de junghĭŭ . . 1508
6. Descântec de gâlcĭ . . . 1509
7. De rîndă 1509
8. De bubă (dălacul) . . . 1510
9. De apucat 1510
10. De vînt. 1511
11. Descântec de isdat . . . 1511
12. Descântec de ţépă . . . 1512
13. Descântec de isdat . . . 1512
14. Descântec de deochĭŭ . . 1513
15. De bĕşica cea rea . . . 1513
16. Descântec de sóre sec . . 1514
17. De deochĭŭ. 1514
18. De lipitură (spăriat) . . . 1515
19. De bĕşica cea ra, . . . 1515
20. De albaţă 1516
21. Descântec pentru şopârlaiţă. 1516
22. De diochĭ 1517
23. Descântec pentru ulcĭor la ochĭ 1517
24. Descântec pentru muşcătură de şérpe 1517
25. Descântec pentru gâlcĭ . . 1518
26. Descântec de bĕşica cea rea. 1518
27. Descântec de şérpe . . . 1518
28. Descântec de cés rĕŭ . . 1519
29. Desfacere de ursită . . . 1519
30. Descântec de deochi. . . 1520
31. Descântec de mâncătură .. 1520
32. De orbalţĭ 1521
33. Descântec de rĕĭ 1521
34. De bĕşica cea rea . . . 1522
35. De orbalţ 1522
36. Descântec de sóre sec . . 1523
37. Descântec de deochĭat . . 1523
38. Descântec de dălac . . . 1524
39. Descântec de bubă rea. . 1524
40. Descântec de brâncă. . . 1524
41. Descântec de junghĭŭ. . . 1525
42. Descântec de nevăstuĭcă . 1525
43. Descântec de obrintit . . 1525
44. Descântec de gâlcĭ. . . . 1526
45. Descântec de bubă négră . 1526
46. Descântec de şérpe . . . 1527
47. Descântec de bubă . . . 1527
48. Descântec de albéţă . . . 1527
49. Descântec de albéţă. . . 1528
50. De gâlcĭ. 1528
51. De gâlcĭ 1529
52. De bube dulcĭ. 1529
53. De constipaţie. 1529
54. Descântec de apucat. . . 1530
55. De gâlcĭ. 1530
56. Descântec de speriat. . . 1531
57. Descântec pentru ulcior la ochĭ 1531
58. De bĕşica cea rea . . . 1531
59. De diochiŭ. 1532
60. De săgetătură. 1532
61. De bubă négră. 1532
62. De şérpe. 1533
63. De albaţă 1533
64. De pĕr 1533
65. De frigare 1534
66. De obrintitură. 1534
67. De orbalţ 1535
68. Descântec de potcă . . . 1535
69. Descântec contra ursitórelor. 1536
70. Descântec la copiiĭ strânşĭ. 1536
71. Descântec de bĕşica cea rea. 1536
72. Joĭmăriţele 1537
73. Descântec de Rusaliĭ . . 1539
74. Descântec de şérpe . . . 1540
75. Descântec de sĕgetătură. . 1540
76. Descântec de şérpe . . . 1541
77. Descântec de şérpe . . . 1542
78. Descântec de deochĭŭ. . . 1542
79. Descântec de brâncă . . 1543
80. Descântec de deochiŭ. . . 1543
81. Descântec de deochĭŭ . . 1544
82. Descântec de şérpe. . . 1544
83. Descântec de roşaţă. . . 1545
84. Descântec de aplecate . . 1545
85. Descântec de obrintélă . . 1546
86. Descântec de năjit . . . 1546
87. Descântec de şérpe . . . 1547
88. Descântec de junghĭŭ . . 1547
89. Descântec de năjit . . . 1548
90. Descântec de gâlcă . . . 1548
91. Descântec pentru guşe . , 1549

92. Descântec pentru încetarea ploilor 1549
93. Descântec de şarpe . . . 1550
94. Descântec de deochĭŭ . . 1550
95. Descântec de durere de măsele 1551
96. Descântec de bube . . . 1551
97. Descântec de izdat . . . 1552
98. Descântec de gâlcĭ . . . 1552
99. Descântec de bóle . . . 1553
100. De tóte bólele. 1553
101. De dragoste 1554
102. De dragoste 1555
103. De dragoste 1556
104. De dragoste 1557
105. De dragoste 1558
106. De dregoste 1559
107. De dragoste 1560
108. De dragoste 1561
109. De deochĭat 1562
110. De deochĭat 1562
111. De deochĭat 1563
112. De deochĭat 1564
113. De deochĭat 1565
114. De deochĭat 1565
115. De deochĭat 1566
116. De deochĭat 1567
117. De frigurĭ 1569
118. De frigurĭ 1570
119. De frigurĭ 1570
120. De sóre sec 1572
121. De sóre sec 1572
122. De sóre sec 1573
123. De sóre sec 1573
124. De sóre sec 1574
125. De mătrice 1575
126. De mătrice 1577
127. De mătricĭ 1577
128. De mătricĭ 1578
129. De mătrice. 1578
130. De şérpe 1579
131. De şérpe 1579
132. De şérpe 1570
133. De şérpe 1589
134. De şérpe 1580
135. De spaĭmă 1581
136, De spaĭmă 1581
137. De vivor 1582
138. De vivor 1582
139. De vivor 1583
140. De vivor 1583
141. De obrintit 1584
142. De obrintit 1584
143. De obrintit 1584
144. De obrintit 1585
145. De obrintit 1585
146. De obrintit 1586
147. De obrintit 1587
148. De bubă 1587
149. De bubă 1588
150. De bubă 1589
151. De bubă 1589
152. De bubă 1590
153. De bubă 1591
154. De bubă 1591
155. De bubă 1592
156. De albéţă 1593
157. De albéţă 1593
158. De urcĭor 1594
159. De năjit. 1594
160. De năjit. 1595
161. De năjit. 1596
162. De năjit. 1596
163. De izdat 1597
164. De izdat , ... 1597
165. De izdat 1598
166. De junghĭŭ. . , . . . 1599
167. De junghĭŭ. 1600
168. De apucat 1601
169. De apucat 1601
170. De apucat 1602
171. De ăĭ rĕĭ 1603
172. De ţipet. 1604
173. De ţipet. 1604
174. De ţipet. 1605
175. De strâns 1605
176. De încleştat 1606
177. De încleştat 1607
178. De brâncă 1608
179. De ăl cés răŭ. 1609
180. De gâlcĭ. 1610
181. De gâlcĭ. 1610
182. De gâlcĭ. 1611
183. Pusul cuţitelor. , . . . 1612
184. Intorsul cuţitelor 1612
185. Cuţite din Iele 1613
186. Rînza din cuţite din Iele . 1614

INDEXURI

1. *De nume proprii şi particularităţi fonetice, morfologice, semantice şi lexicale* 1619

2. *De numele localităţilor de unde s'a cules materialul* . . . 1661

TABLA DE MATERII, 1671

ERRATA, 1707

ERRATA

ERRATA

I a pag.	colóna	rîndul	versul	în loc de	să se citéscă
33	I	—	11	să	că
33	II	—	70	cerneleo	Cerneleo
41	I	—	123	trăite-ar	trăi-te-ar
42	II	—	259	Bucureşt	Bucureştĭ
46	I	—	120	neguţo	Neguţo
46	I	—	130	Gerghino	Gherghino
53		2	—	Serbneştĭ	Şerbăneştĭ
53	II	—	44	Beşliĭ	beşliĭ
54	I	—	91	podulde	podul de
68	I	—	145	baĭ	banĭ
77	II	—	67	cuvnîta	cuvînta
78	II	—	165	oam	cam
78	II	—	182	pămnît	pămînt
89	II	—	56	Beliton	Belitorĭ
99	II	—	41	prâlitură	pîrlitură
102	II	—	200	capuĭ	capu'ĭ
105	I	—	141	frafe	frate
107	I	—	59	Corbişor	corbişor
107	II	—	99	potocea	potecea
108	I	—	144	baba	Baba
108	I	—	6	Risipit	Risipiţiĭ
110	II	—	35	Mirili	mirili
111	I	—	87	ginetili	ginerili
111	II	—	126	Cafal	cafat
112	II	—	72	le-cm	le-am
113	I	—	123	Let nul	Letinul
114	I	—	5	săai	săvaĭ
114	II	—	53	Iancea	Iencea
115	II	—	158	clăeĭşte	clăĭeşte
126	I	—	14	Taligrad	Ţaligrad
128	I	—	1	Susaĭ	susaĭ
148	I	—	98	găttiă	gătită
149	II	—	50	Joaĭmarĭlor	Joĭamarilor
156	I	—	9	têrSuluĭ	têrguluĭ
161	I	—	22	codrinuluĭ	Cadrinuluĭ
174	II	—	131	ta	*se şterge*
175	I	—	2	Muscęl	muscel

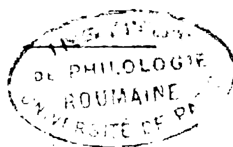
La pag	colóna	rândul	versul	în loc de	să se citéscă
176	II	—	38	por	port
185	I	—	99	haţis	hăţiş
185	II	—	133	guuă	gură
195	—	2	—	colegul meŭ Normalist	*se şterge*
199	I	—	12	mântruliţa	mândruliţa
203	—	4	—	Comunĭcată de d. prof. Univ.	Culésă de
205	—	8	—	idem	» »
207	—	3	—	idem	» »
215	II	—	81	puşchul	puşchĭul
219	I	—	4	snît	sînt
221	—	9	—	Colegul meŭ	*se şterge*
221	—	16	—	colegul meŭ	*se şterge*
222	I	—	3	întlânii	întâlniĭ
235	—	12	—	Diotiş	Dioştĭ
244	I	—	1	suşĭ	susaĭ
247	—	21	—	Vladima	Vladimir
263	II (doĭna II)	—	8	julica	Julica
275	I (doĭna III)	—	5	sb	sbóră
283	I (doĭna III)	—	4	Braţe	braţe
285	II (doĭna III)	—	8	Corbu	corbu'
293	—	13	—	Mieliţa	Mĭeiţa
307	—	12	—	lungóre	lingóre
307	I (doĭna II)	—	1	Cĭolpanu	cĭolpanu
311	I (doĭnă I)	—	4	aniante	aninate
318	—	2	—	Bogat	Bogaţĭ
319	II	—	30	*se şterge*	
320	I (doĭna I)	—	1	Badea	badea
329	(doĭna III)	—	2	Vadulat	Vadu lat
332	II (doĭna I)	—	14	Ji	Jiĭ
333	I (doĭna II)	—	5	Corbu	corbu
338	—	18	—	Misiţa	Mĭeiţa
344	I	—	23	jleui	jelui
356	—	34	—	Bozaţĭ	Bogaţĭ
357	II	—	17	Moşe,	moşe
362	I	—	3	Badiu	badĭŭ
369	II (doĭnă III)	—	1	căjmariĭ	*se şterge*
381	I (doĭna I)	—	5	atuĭnca	atuncĭa
407	I (cântecul I)	—	1	dlminéţa	diminéţa
411	I	—	62	flotiăit	floţăit
465	(strigătura I)	—	1	mamdrulénă	mândrulénă
471	(strigătura I)	—	6	Machĭ	machi
484	II (strigătura III)	—	9	boldiceĭ	boldeiceĭ
485	II (strigătura II)	—	13	Ea oglinda	Ea 'n,oglindă
515	—	3	—	Peşteanu	Peşténa
515	—	15	—	Vâlcea-cu-apă	Valea-cu-apă
521	—	3	—	Mehedi	Mehedinţĭ
521	—	4	—	Teodoreccu	Teodorescu
535	II	40	—	chiriaculuĭ	Chiriaculuĭ
538	I	33	—	Coetescĭ	Costescĭ
545	II	22	—	deocĭha	deochĭa
565	I (desc. II)	—	1—5	her	χer
575	II	—	16	propădéscă	prăpădéscă

La pag.	colóna	rîndul	versul	în loc de	să se citéscă
579	I (desc. I)	—	10	îtânlnitură	întâlnitură
583	II —	—	23	spăalî	spălaî
588	II (desc. I)	—	11	cutate	cutare
610	—	24	—	aRţóîa	Răţóîa
625	—	6	—	Romanaţî	Romanescî
639	—	2	—	Dâmboviţa	Mehedinţî
654	I —	—	13	fărséla	fărşéla
655	I —	—	27	fărséla	fărşéla
668	—	5	—	Animişu	Aninişu
674	II —	—	14	...îţe	ţîte
680	—	8	—	Romanaţî	Romanescî
687	II (vraja I)	—	13	iubeştî	isbeştî
688	—	28	—	Flăcăî	Făcăî
709	—	6	—	oîchul	ochîul
710	—	9	—	cotcocodeşte	cotcodeşte
711	—	18	—	bobo	baba
712	—	3	—	purice	puricî
712	—	15	—	tanda	Tanda
714	—	16	—	pica	chica
733	II —	—	61	cuconţa	cuconiţa
736	I (doînă II)	—	6	puş uţa	puşcuţa
751	—	9	—	Corobia	Corabia
751	—	18	—	Libiilor	Sibiilor
755	—	17	—	Ploşca	Plosca
768	I (doîna II)	—	1	boborez	bob orez
781	II (doîna I)	—	8	ghis	γis
797	—	19	—	Salinilor	Sibiilor
799	II (doîna II)	—	13	cătune	cătane
817	I (doina III)	—	1	frundză	frundză
818	I (doina I)	—	17	bădiţă	bădiţă
818	I şi » / II »	—	20, 21, 22, 27, 28, 33	că	câ
818	I şi » / II »	—	24 / 31	şi	şî
818	I (doîna II)	—	1	frundză	frundză
819	I (doîna I)	—	10	bună	bunâ
819	II (» »)	—	24	Costică	Costicâ
819	—	19	—	Némţ	Botoşanî
819	I (doîna II)	—	6 şi 7	şi	şî
820	II (doîna I)	—	41	şi	şî
820	II (doîna I)	—	43	copchtlă	copchilâ
820	II (doîna I)	—	44	drăguţă	drăguţâ
830	—	18	—	Scripceştî	Sgripcescî
840	I (doîna II)	—	2	Cantaragiŭ	cantaragiŭ
848	—	16	—	Năsipu	Naipu
849	II (doîna II)	—	15	n'a	na
855	I (doîna II)	—	2	Lixandrie	Lixăndrie
862	I (doîna III)	—	4	mana	mâna
885	—	2	—	Bojocenî	Pojocenî
903	—	14	—	Săvenî	Săcenî
908	(strigătura II)	—	1	solnavă	bolnavă
911	I (srigătura I)	—	4	câţî	câti
914	—	2	—	Sădulescu	Rădulescu
915	(strigătura I)	—	2	ia	la

La pag.	colóna	rîndul	versul	în loc de	să se citéscă
918	II (strigătura I)	—	16	n'a	na
928	(strigătura I)	—	4 şi 16	ghiţă	Ghiţă
928	I (strigătura I) / (strig. III)	—	1, 3 şi 4 / 4	ghie	γie
930	(doĭna III)	—	2	rumână	rumână
944	II (strigătura III)	—	5	ghiséză	γiséză
944	II (strigătura III)	—	6	ghisu	γisu
950	(strigătura I)	—	3	herbinte	χerbinte
952	I (strigătura II)	—	—	hir	χir
964	—	9 şi 21	—	Comana	Comuna
965	—	8	—	Chesieru	Chesleru
967	—	2	—	Comana	Comuna
967	—	17	—	Chasleru	Chesleru
968	II (strigătura II)	—	7	Nĭercurĭ	Ñercurĭ
969	—	13	—	via	vaĭ
973	(strigătura I)	—	5	hirea	χirea
982	(strigătura II)	—	4	şustar	şuştar
982	» »	—	5	Şustar	şuştar
999	I (strigătura II)	—	4	dasă	dacă
1005	(strigătura I)	—	4	înĭ	îñĭ
1007	—	2 şi 8	—	Galaţĭ	Galaţu
1008	—	2	—	Galaţĭ	Galaţu
1011	(strigătura II)	3	—	grijeste-ni-l	grijeşte-ñi-l
1015	(strigătura III)	—	7	ghin	γin
1016	—	2, 9 şi 16	—	Calbora	Calboru
1017	—	2. 11 şi 18	—	Calbora	Calboru
1017	II (strig. III)	—	9	usurpăm	surupăm
1027	I (strig. II)	—	4	pitule	piţule
1031	I (strig. I)	—	6 şi 7	ghiĭ	γiĭ
1031	I (strig. II)	—	1 şi 4	neĭ	ñeĭ
1032	II (strig. II)	—	10	nieŭ	ñeŭ
1033	II (strig. I)	—	16	înĭ	îñĭ
1033	I (strig. II)	—	4	ni-l	ñi-l
1035	II (strig. I)	—	14	neŭ	ñeŭ
1035	II (strig. III)	—	13		
1038	I (strig. I)	—	1	c'am	cam
1043	(strig. II)	—	1	ghine	γine
1049	II (strig. II)	—	5	naĭvă	n'aĭvă
1050	I (strig. II)	—	4	nĭ-aĭ	ñĭ-aĭ
1059	—	3	—	Dâmboviţa	Muscel
1060	—	20	—	»	»
1061	—	9	—	»	«
1062	II	—	116	vişita	vizita
1063	—	2	—	Dâmboviţa	Muscel
1065	—	2	—	Târnova	Târnava
1065	II	—	58	Strânge-nĭ	strânge-ñĭ
1066	I	—	89	de-nĭ	de-ñĭ
1066	II	—	42	dă'şi	dă'ţi
1067	II	—	30	Cemniţiĭ	temniţiĭ
1067	II	—	35	chemnica	temniţa
1069	I	—	32	'nĭ	ñi
1078	I	—	2	ghisaĭ	γisaĭ
1090	II (doĭna I)	—	11	bobareŭ	bob areŭ
1122	—	13 şi 24	—	Vâlcea	Romanaţi

La pag.	colónă	rîndul	versul	în loc de	să se citéscă
1135	—	3	—	Dâmbovița	Muscel
1137	—	2	—	»	»
1138	—	3	—	»	»
1139	—	6	—	»	»
1140	—	6	—	»	»
1141	—	2	—	»	»
1142	—	2	—	»	»
1143	—	2 și 21	—	»	»
1144	—	3 și 15	—	»	»
1145	—	2	—	»	»
1146	—	23	—	»	»
1148	—	2	—	»	»
1149	—	13	—	»	»
1150	—	25	—	»	»
1151	—	2	—	»	»
1152	—	2 și 20	—	»	»
1154	—	2	—	»	»
1191	I	19	—	ver	verḑĭ
1204	I	31	—	schip	șchĭop
1210	II	5	—	prion	prioni
1211	II	19	—	Fildeș	fildeș
1212	I	10	—	Doljiŭ	Dógéle
1214	II	10	—	hrâncă	brâncă
1214	II	29	—	lodiță	lădiță
1218	II	44	—	tiugană	tingană
1239	I	—	34	căi	caĭ
1241	I	—	259	Șerga	Șargă
1271	II	—	26	fime	fimee
1289	II (doĭna II)	—	10	Călăraș	călărașĭ
1295	I (doĭna III)	—	5	boĭerese	boĭeresc
1295	II (doĭna III)	—	7	ni	ñi
1320	I (doĭna II)	—	5	sâ	sê
1320	II (» »)	—	8	Comanac	comanac
1344	I (doĭna I)	—	4	n'uĭ	nu 'ĭ
1348	(doĭna I)	—	1	frudă	frunḑă
1351	—	14	—	Hușĭ	Iașĭ
1352	—	2	—	Hușĭ	Iașĭ
1359	(doĭna I)	—	3	mĭaorit	maĭorit
1359	II (doĭna II)	—	7	olt	Olt
1360	I (doĭna I)	—	4	cătânios	cătâni-o-aș
1373	II (strig. III)	—	9	corjă	cójă
1377	I (strig. I)	—	1	orbenule	Orbénule
1379	I (strig. II)	—	3	sâ	sê
1392	(strig. III)	—	2	xina	χina
1392	—	—	3	xinul	χinul
1409	(strig. III)	—	4	parcă	parcâ
1411	(strig. I)	—	4	senină	seninâ
1426	II (strig. III)	—	5	că miĭ	eâ mi 'ĭ
1427	(strig. I)	—	2	să	sâ
1428	(strig. III)	—	4	bětrână	bětrânâ
1436	—	2	—	Hușĭ	Iașĭ
1437	—	2 și 17	—	»	»
1459	I	—	25	mohorâț	mohorât
1462	II	—	75	smină	smirnă

La pag.	colóna	rîndul	versul	în loc de	să se citéscă
1463	I	—	16	intrară	intrară
1463	II	—	27	jócă	jócă
1465	—	1	—	Vasilica	vasilca
1466	I	—	8	ţiĭ	ţi'ĭ
1466	I (colind II)	—	9	cântinel	cânticel
1466	II (» »)	—	22	stăpână	stăpână
1468	I	—	1	corţurĭ	corturĭ
1468	II	—	32	să	sĕ
1469	II	—	50	écă	lécă
1470	II	—	138	zăliştca	zăliştea
1471	I	—	3	légăn	légân
1471	I	—	5	fată	fată
1471	I	—	12	gură	gură
1472	I	—	4	mesă	mesă
1473	I (colind I)	—	1 şi 3	să	sĕ
1474	I (colind I)	—	1	»	»
1474	II (colind II)	—	14 şi 18	garalim	Garalim
1475	I (colind I)	—	11	să	sĕ
1475	II (» »)	—	21	casă	casă
1475	II (» »)	—	13	răsărir	răsărit
1484	II	—	51	goioganĭ	gologanĭ
1498	II (cântec. I)	—	17	poptim	poftim
1515	I	—	11	fata	faţa
1517	I (desc. I)	—	1	işte-ĭ	iştei
1517	(desc. III)	—	3	sĕ	sê
1519	I (desc. II)	—	1	mână	mână
1519	II » »	—	16	bólă	bólă
1519	II » »	—	17	fată crăpi'ĭ	fată crâpi'ĭ
1541	I	—	49	cânipă	cânipă
1541	—	27	—	reaetă	repetă
1544	II	18	—	rocea	Rocea
1599	II	—	30	jănghĭ	junghĭ
1661	II	14	—	Beliterĭ	Belitorĭ

Date Due

